

ته فسیری قورئانی به رزو به پیز

به رگی بیسته م
سوورده ته کانی
(القصص) و (العنکبوت)

ته دوزه کومنده دینه مکنان Stay in touch on social media بئ مکن من بواج الیابیل انجمنی	
ف پلک پادندی مکنه بی مونسه عانی بایر archive.org/details/@alibapir	ف علی بایر/Alibapir
یوتیوب www.alibapir.net English - عربي - کوردی	یوتیوب علی بایر/Alibapir
Alibapir QR CODE	کسانی پلک پادندی مکنه بی مونسه عانی بایر QR CODE

علی بایر

له نۆره كۆمەلەتەتەپەكەن لەكەلەتەن
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir/عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

AliBapir/عەلى بابىر

كەتەنەلى
ئەگەپەندەنى مەكتەبەنى مامۇستە عەلى بابىر

AliBapir/عەلى بابىر

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

AliBapir/عەلى بابىر

كەتەنەلى
ئەگەپەندەنى مەكتەبەنى مامۇستە عەلى بابىر

تەفسىرى سوورەتەكانى

الْقَصَصُ وَالْعَنْكَبُوتُ

www.alibapir.com

ته فیسیری سوورپه ته کانی

الْقَصَصُ وَالْعَنْكَبُوتُ

نووسینی : عهلی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زهرده شت کاوانی

چاپی یه کهم ۱۴۴۲ ک - ۲۰۲۱ ز

۷۲۵ لاپه ره

۲۴ * ۱۷ سم

بابهت : ئایینی

له بهر یوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان - ههریمی کوردستان
ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پیدراوه

تہ فیسیری سوورہ تہ کانی

الْقَصَصُ

و

الْعَنْكَبُوتُ

نووسینی: عہلی باپیر

له نۆڤه كۆمەلەيەتيەكان لەكەلتان
Stay in touch on social media
نەن مەكەم عىر مۇاڤع النواصا الالجماعى

AliBapir/عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

AliBapir/عەلى بابىر

كەلتانى
رەكەتەندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for app downloads and social media links.

پیشہ کی تہم تفسیر بہ گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ۱۰۲ ﴿آل عمران.

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ۱ ﴿النساء.

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ۷۰ ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ۷۱ ﴿الأحزاب .

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوینہرہ بہ ریزو خوشہ ویستہ کان!

هیچ گومانی تیدانیہ - بؤ مروقی پروادار - کہ تہو تہمہ نہی لہ خزمہت دواہین کتیبی خوا (قوربان) دا بہ سہر دہری، جا بہ ہەر شیوہ یہک لہ شیوہ کانی لہ خزمہ تداہووندا بی؛ خویندہنہوہ، تیفکرین و پامان، فیرکردن، کاریکردن ... ہتہ، بہ باشتہرین جیگرتن جیگا دہ گری و، خواوہ نہ کہی لہ دنیاو دواروژدا لیی بہ ہرہمہ نہدہ.

(۱) تہوہ پیی دہ گوتری: (خطبة الحاجة) کہ پیغہ مہر ﷺ ہاوہ لانی بہ ریزی فیردہ کرد، پیش ہەر قسہ یہ کی گرنک، بیلین، وەك وتاری جومعہ و داخواییکردن (خطبة) و... ہتدو، تہم وتارہ، ہہرکام لہ: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجہ: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، الطبرانی: (۲۴۱۴) ہیئاویانہو (مسلم) یش بہ شیکی ہیئاوہ.

منیش که - وهك باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده‌یخه‌مه‌روو- له‌وه‌تی فامم کردۆته‌وه، خوای به‌به‌زه‌یی و به‌خشر چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردووم و، به‌فه‌رمایشتی به‌رزو بئ وینه‌ی خۆیه‌وه سه‌رگه‌رمی کردوومو، به‌ر له‌ته‌مه‌نی بیست سالی یه‌وه هیدایه‌تی داوم، که قورئانی به‌پرزو پیز له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالی خویندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و تیوه‌پامانی ئایه‌ته‌پر به‌ره‌که‌ته‌کانی و، لیۆردبوونه‌ویان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تیکرای کتیب و نامیلکه‌و وتارو ده‌رسه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر پۆشنایی قورئان دابوون، که دیاره‌هه‌ر ئەمه‌ش شتیکی سروشتیه؛ ئاخ‌ر ئایا ئیسلام بێجگه‌ له‌ قورئان پاشان سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، که ئەویش هه‌ر روونکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی جیبه‌جیکردن و کارپیکردنیه‌تی، شتیکی دیکه‌یه؟! بێگومان نه‌خێر.

ئنجا له‌میژ سالی‌ش بوو، که براو خوشکانێکی دلسۆزی نزیك و ئاشنام، داوایان لێده‌کردم که ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو لیکدانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له‌ په‌مه‌زانی سالی (١٤٢٨) دا هاته‌ دلمه‌وه، که ناوی خوای لیبه‌ینم و ده‌ست به‌و کاره‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ بکه‌م، به‌لکو ورده‌ ورده‌ به‌پیی بواریو ده‌رفه‌ت، هه‌رساله‌ هه‌ندیکی لئ ئەنجام بده‌م، له‌گه‌ڵ سه‌رقالیی زۆرو جوړاو جوړیشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تیکی وام بۆ ده‌ره‌خسێ که بتوانم خیرایی تیدا بکه‌م و خۆمی بۆ یه‌کلایی (متفرغ) بکه‌مه‌وه‌و، خوا پشتیوان بئ ته‌واوی بکه‌م، ئەگه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ مابێ.

سه‌رچاوه‌ی دانانی ئەم ته‌فسیرو لیکدانه‌وه‌یه‌شم، وێرای سه‌رنجدانی زۆربه‌ی ئەو ته‌فسیرانه‌ی که باون و، ده‌ستم پێیان گه‌یشته‌وه، بریتیه‌ له‌ وردبوونه‌وه‌و تیوه‌پامانی خۆم له‌ خودی قورئان، چونکه‌ بێگومان قورئان: هه‌ندیکی هه‌ندیکی روون ده‌کاته‌وه: (القرآن يُفَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ری خواش روونکه‌ره‌وه (مبین)ی قورئانه، وهك خوا ﷻ فه‌رمووویه‌تی:

﴿...وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ﴿٤٤﴾ النحل.

واتە: ھەرۋەھا زىكرمان بۆ لای تۆ ناردۆتە خوار، تاكو ئەوھى بۆ خەلكى
نیراۋەتە خوار، بۆيان پروون بکەيەو، وە بەلكو خوشيان بىر بکەنەو.

ئومىدىشم وایە - بە يارمەتى خواى بەخشەر ﷻ - شایستەيى ئەوھم ھەبى
تەفسىرو لیکدانەوھەكى وا بۆ قورئان پيشکەش بە مسولمانانى کوردستان بکەم،
کە لە قورئان بوە شایستەو، مایەى بەھرەو سوودى خوینەران بى، بەتایبەتیش
کە زیاتر لە سى (۳۰) ساللە لەگەڵ قورئانى بەرزو مەزن و تەفسىرەکانى و کتیبەکانى
سوننەتدا خەرىکم و، دەیان کتیب و بەرھەمى جوراوجۆرم لە زۆربەى بوارەکانى
زانستەکانى شەریعەتدا پيشکەش کردوون.

شایانى باسیشە کە ئەو بیست و دوو مانگ زیندانى کرانەم لەلایەن ئەمریکاو
- لە (۲۰۰۳/۷/۱۰ تاكو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - دەرڤەتیکى گەرەو گرىگ بوو، بۆ زیاتر
پیدا قوولبوونەوھى کتیبى خوا (تبارک و تعالى) و، بۆ پەیدا بوونى تىگەشتنى
تایبەت لەبارەى زۆرىک لە ئایەتەکانى یەو، ئەم راستییەش لە مەوسووعەى:
(الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک درەوشاوەتەو^(۱)، بەلام
ھەلبەتە نالیم و ھىچکەشیش بۆى نیە بلى: کە ئەم تەفسىرەى من تیروتەواو،
چونکە وىپرای سنوورداربوونى توانا و پرستم، لە بەرانبەر کتیبى لە ھەموو
پرویکەو ڤەھا (مطلق) و بیسنوور (لا محدود) ى خوا، نەشمویستو کە زۆر
بەملاولادا بچم و بچمە نۆ ھەندىک وردەکارییەو، کە یان من تىیدا پسپۆرو

(۱) ئەو مەوسووعەى کە ئیستا چاپ کراو، کەوتۆتە بەردەستى خوینەران و، سەرڤەم
ھەشت بەرگ و دەورى سى ھەزارو پینج سەد (۳۵۰۰) لاپەرەو، ھەولمداو بەگشتى
تىیدا باسى سەرڤەم لایەنەکانى ئىسلام بکەم و، تاکە سەرچاوەشم قورئان بوو، وىپرای
دەقەکانى سوننەت، کە لە ھۆش (ذاکرة) دا بووون.

شایانى باسە ئەو مەوسووعەى لە چاپى دووھى دا، کراو بە دوازدە (۱۲) کتیبى سەرپەخۆ،
بە مەبەستى ئاسانتر سوود لى بینرانى .

شارەزا نىم، يان خوینەر پێویستی پێى نیه، له کاتێکدا دەیهوێ له قورئان تىبگات و، بزانی خوا (تبارک وتعالى) راستەوخۆ چى پێ فەرموو؟!

ئىجا هەر لێرەشەو بە پێویستی دەزانم پێ بە دڵ سوپاسى ئەو برا گەنجە ڕووح سووک و گورج و گوڵ و دڵسۆزە بکەم (حەزى نەکرد ناوى بهێنم)، کە هەلسا بە نووسینەو هەو هێنانە سەر کاغەزو، پاشان تاپیکردن و دواى پێداچوونەو هەلەگیرى، سەرچەم ئەم زنجیرە دەرسە، کە لە ئەسڵدا لە شیوەى وتار (محاضرة) دا پێشکەش کراون، هەروەها هەلسا بە (تخریج) ی سەرچەم دەقەکانى سوننەت، لە سەرچاوە متمانە پیکراوە کانهو، زەحمەت و ماندوو بوونیکی زۆرى بە سەرچەم بەرگەکانى ئەم تەفسیرەو کێشاو، خوا بە باشتەرىن شیو پاداشتی بداتەو، هەر صالّح و ساغ و سەلامەت و سەربەرزى^(۱)، لە خواى بەرزو بێهاوتاش داواکارم ئەو جوۆرە گەنج و لاوانە لە کورپان و کچان، لە نێو گەلە کەماندا، زۆر بکات .

شایانى باسیشە کە ئێمە لەم تەفسیرەماندا، باسى بەش (جزء)ەکانى قورئان و دابەشکردنەکانى دیکەى وەك: - (حزب) - ناکەین، چونکە هەر سوورەتێک بوخوێ شتێکی سەربەخوێو، سەرچەم ئایەتەکانى وەك ئالقەکانى زنجیرێک پیکەو پەيوەستن و، ئاشکراشە کە دابەشکردنى سەرچەم قورئان بو سى (۳۰) بەش (جزء) و شەست (۶۰) (حزب)، شتیکە لەلایەن زانایانەو کراو، بو ئاسانکاریى خویندنى قورئان، دیارە ئێمە لە دابەشکردنى بەرگەکانى ئەم تەفسیرەشدا، دیسان حیساب بو بەشەکان (أجزاء) ی ناکەین و، بە گوێرەى سوورەتەکان، بەرگەکانى دیارى دەکەین.

(۱) ئەو برا دڵسۆزە ئیستاش پاش تەواوکردنى نیوێ زیاترى قورئان، لێپراوانە بەردەوامە و عەزمیشى جەزم کردو، کە ئەگەر تەمەن بەردەوام بێ، هەتا کۆتایی ئەم تەفسیرە سەرگەرمى کارەکەى بێ .

دوا قسه شم ئەو هیه که:

ئەم تەفسیرە - وەك پێشتر گوتمان - لە ئەسڵدا بەشیۆهێ دەرس و وتار پێشکەش کراوه، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردیی پێیدا چوومهوهو، بەپێی پێویست دەستکارییم کردوه، دیارە هەموو دەرسیکیش بەناوی خواو ستایشی خوا ﷻ دەستی پیکردوه، بەلام ئێمه لە سەرەتای دەرسەکانهوه، ئەوانه مان لابردوه، بۆ زۆر دووبارە نەبوونهوهو، ئەو (خطبة الحاجة) یهێ لە سەرەتای ئەم پێشەکییهوه هاتوه، لەجیاتی سەرەتای سەرجهم دەرسەکانه.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشه ممه ٢٥ رجب ١٤٣٢

٢٠١١/٦/٢٧

ههولير

رێکە پاندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

لە تۆرە کۆمەڵایەتییهکان لەگەڵتان
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتالی

رێکە پاندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

رێکە پاندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

بەرچاۋ روونییه کی گرنگ لەبارە ی ئەم تەفسیرەو

خوێنەری بەرپز !

هەرچەندە لە (پیشەکی گشتی) ئەم تەفسیرەدا باسمان کردووە کە بۆ نووسینی ئەم تەفسیرە، لە هەموو ئەو تەفسیرە باوانە ی دەستم پێیان گەشتووە، بەهرەمەندبووم، هەروەها لە کۆتایی هەر بەرگیکی ئەم تەفسیرەدا، سەرچەم ئەو تەفسیرانە ی کەم و زۆر لێیان سوودمەند بووم، ناوەکانیانمان بە ریز نووسیون، بەلام لێرەش وەك جەختکردنەوێ زیاتر بەرچاۋروونی باشتەر بۆ ئێوە ی بەرپز دەلێم :

مادام ناوی تەفسیرەکاھان نووسیوە، نە پێویست دەکات و نە دەشگونجێ، بۆ هەر تیگەیشتی و بیروکە یەك، کە زۆربە ی تەفسیرەکان لەبارە ی ئایەتیکەو، یان پستەو پرگە یەکی ئایەتیکەو، دەپهینن، ئیمە هەموو جارێ ناوی ئەو تەفسیرانە بێنین، بەلام بێگومان هەر کات بیروکەو تیگەیشتیکی تایبەتی یەكێک لە تەفسیرەکان هەبێ و بکەوێتە بەرچاۋ، ئنجا چ پەسندی بکەم، چ پەفرزی بکەم، هەر کات بە پێویستی بزانی، بە تایبەت ئاماژە ی پێدەکەم، ئەگەرنا بە ئاماژە ی گشتی و بە نووسینی ناوی تەفسیرەکان لە کۆتایی هەر بەرگیک دا، ئیکتیفا دەکەم و، زۆریش لە ئەمانەتی زانستی (الأمانة العلمية) دەخەفێم و مەبەستمە پەچاۋی بکەم، چونکە ئەمینیی و ئەمانەت پارێزی، پەشتیکی گەورەو بەرز ی مسوڵمانەتییه .

شایانی باسیشە جاری وا هە یە بیروکەو تیگەیشتیکی تایبەتی خۆم، دەربارە ی کۆمەلە ئایەتیک یان ئایەتیک یان پستەو پرگە یەکی ئایەتیک، بۆ دروست دەبێ،

وہك تیگەیشتن و بۆچوونی خۆم دەینووسم، كە چى رەنگە لە تەفسىرەكانى دىكەش - يەككىيان يان زياتر - دا ھەبى، ئەويش بەھۆى ئەو ھەيە كە من ئەو تەفسىرەم نەكەوتۆتە بەر دىدە، يان دىتوومەو لەيادم نەماو.

لە ئۆرە كۆمەلەنەيەكان لەكەلەتەين
Stay in touch on social media
نەن مەكەم عىز موابەج التوابەل الاجتماعى

رەكەياندنى مەكەتەبى مامۇستە عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

رەكەياندنى مەكەتەبى مامۇستە عەلى بابىر

عەلى بابىر/ AliBapir

عەلى بابىر/ AliBapir

كەتەبى
رەكەياندنى مەكەتەبى مامۇستە عەلى بابىر

AliBapir

Get it on Google Play

Download on the App Store

www.alibapir.net

AliBapir

پێشهکی ئەم بەرگە

الحمد لله رب العالمين والصلوات والسلام والبركات على جميع الأنبياء والمرسلين
لأسيما سيدهم وخاتمهم إمام المتقين وقائد المجاهدين، وآله أجمعين، من الصَّحْب
والأزواج والقراة والتابعين لهم بإحسان ويقين.

بەرێـزان!

ستايشی لێوه‌شاهه بۆ خوای به‌رزى مه‌زن، ئەمه به‌رگى بیسته‌مه له ته‌فسیری
قورئانی به‌رز و به‌پێـز، که هه‌ردوووک سوورەتی (القصص) و (العنكبوت) ی گرتوونه
خوێ، که به‌ش (جزء) ی بیسته‌م (٢٠) ی قورئانی تێدايه به‌پێـی دابه‌شکردنی
زانایان.

ئەم به‌رگه‌ش وێـرای شیکردنه‌وه‌و پوونکردنه‌وه‌ی چه‌مک و واتای ئایه‌ته
به‌پێـزه‌کانی ئەو دوو سوورەته‌ موپاره‌که (القصص) و (العنكبوت) ژماره‌یه‌ك کورته
باسیشی تێدان، به‌مجۆره‌ی خواری:

أ- له سوورەتی (القصص) دا :

١- کورته باسیك : مووسا و هارون و چهند زانیارییه‌ك له‌باره‌ی خوێان و گه‌له‌که‌یان و
فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌یه‌وه.

٢- کورته باسیك : ده (١٠) هه‌لوه‌سته‌ی گرنه‌گ له‌به‌رده‌م ئەو چوار ئایه‌ته‌ی سه‌ره‌تای
(القصص) دا.

٣- چوار نیعمه‌ت و چاکه‌ی گه‌وره‌ی خوا بۆ گه‌لی چه‌وساوه‌ی مووسا.

٤- کورته باسیك : پوونکردنه‌وه‌یه‌ك ده‌رباره‌ی (فواد) و (قلب).

٥- حوکم و حیکمه‌ت و په‌نده‌کانی ئەم پێنج قۆناغه‌ی به‌سه‌رهاتی مووسا.

۶- کورته باسیک له سئ سهره نچ دا.

۷- چیرۆکی مسولمانبوونی سه لمانی فارسیی.

۸- کورته باسیک : ئەم ئایەتانه (القصص: ۵۲-۵۵) به سهر کئ دا ده چه سپن؟

۹- کورته باسیک له پینچ سهرنج دا له بهر تیشکی ئایه تی: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾.

۱۰- کورته باسیک له باره ی به هره مه ندبوونی خه لکی مه ککه و ده وروبهریه وه، له حه ره می مه ککه.

ب- له سووره تی (العنکبوت) دا:

۱۱- کورته باسیک له باره ی تاقیکردنه وه ی خواوه بۆ به نده کانی.

۱۲- کورته باسیک له حه وت کورته سهرنج دا.

۱۳- چه ند زانیارییه ک له باره ی جالجالۆکه و ماله که یه وه.

۱۴- کورته باسیک له باره ی نوێژه وه.

هیواداریشم ئیوه ی خوینهرانی به پیز به چاوی سهر و به چاوی دلێشتان
ئهم ته فسیره به پیزه بخویننه وه و باشتین به هره ی لیوه ربگرن.

سبحانك اللهم وبحمدك أشهد أن لا إله إلا أنت

أستغفرک وأتوب إلیک

ز ۲۰۲۱/۱/۷

ک ۱۴۴۲/۵/۲۳

ڀاڱه ڀانڊني مهڪڻهي ماموستانا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

GET IT ON Google Play

Download on the App Store

له نڙهه ڳڻمه لايه نيهه ڪان لهڪڻن لايه

Stay in touch on social media

نهن مهڪم غير مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - ڪوردي

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

ڪهڙائي

ڀاڱه ڀانڊني مهڪڻهي ماموستانا علي بابير

تەفسیری سوورپەتی

القَصَص

له نۆره كۆمهله بیههكان لهكهلانین
Stay in touch on social media
نەن مەكەم عێز موانع النوازل الاجتماعی

رێگه یانەندنی مەكتەبی مامۆستا عەلی بابیر

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتانی
رێگه یانەندنی مەكتەبی مامۆستا عەلی بابیر

رێگه یانەندنی مەكتەبی مامۆستا عەلی بابیر

www.alibapir.com

ڀاڱه ڀانڊني مهڪڻه بي ماموستانا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له نوره ڳومنه لايه تپه ڳان له ڳهڻاڻين

Stay in touch on social media

نڃن مهڪم غير مواقع التواصل الاجتماعي

علي بابير/ AliBapir

علي بابير AliBapir

ڳهڻاڻي

ڀاڱه ڀانڊني مهڪڻه بي ماموستانا علي بابير

www.alibapir.net

English - عربي - ڳورڊي

دەستیک

بەرێزان!

ئەمڕۆ کە (۱۰/ی شوال / ۱۴۴۰) کۆچییه، بەرانبەر (۱۳/ ۶ / ۲۰۱۹) ی زاینی، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین بە تەفسیر کردنی سوورەتی (الْقَصَص)، سەرەتا پێناسە و نێوەرۆکی سوورەتی (الْقَصَص) دەخەینە ڕوو، بۆ ئەوەی بەر لەوەی بچینه نێو قوولایی شیکردنەوهی ماناو مەبەستەکانی ئایەتە موبارەکەکانی ئەم سوورەتە، جوگرافیا و نەخشە گشتیی سوورەتە کە و کەسایەتییه کە و، پێگە کە و، نێوەرۆکە کە لەبەر چاومان بێ.

پێناسەی سوورەتی (القصص) و بابەتەکانی

لە حەوت بڕگەدا، ئێمە هەم پێناسەی ئەم سوورەتە دەکەین، هەم نێوەرۆکە کەشی دەخەینە ڕوو:

۱- ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە ناوی سوورەتی (الْقَصَص)ەو، نەزانراوە هیچ ناویکی دیکە هەبێ، یان هیچ ناویکی دیکە بۆ بەکار هاتبێ، هۆی ناوڕانیشی بەو ناوە، ئەوەیە وشە (الْقَصَص)ی تێدا هاتو، لە ئایەتی ژمارە (۲۵): ﴿فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَىٰ أَسْتَحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّكَ أَبَىٰ يَدْعُوكَ لِجَعِزِكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَبَوْتُ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۲۵﴾﴾.

هەرچهنده سوورپه تی (یوسف) یش ئەم وشەیهی تیدا هاتوه، له ئایه تی ژماره (۱۱۱) دا، به لام سوورپه تی (یوسف) دواى (القَصَص) هاتۆته خوار، ههروهها له سوورپه تی (الأعراف) یشدا: ﴿فَأَقْصَصَ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (۱۷۶) هاتوه، رهنگه له شوینى دیکهش دا هاتبی، به لام گرنگ ئەوهیه که ئەم وشەیه لێردا، وهک له کاتی خووی دا پێی دهگهین، مانایه کی تایه تی ههیه، ئەویش ئەوهیه که مووسا (علیه السلام) دواى ئەوهی دهگاته پیاوه به ته منه صالحه که ی مه دینه، به سه رهاته سه رسوورپه نه ره کانی خووی، هه وراز و نشیوه کانی که هاتوونه ته ری، بۆی ده گپێته وه.

۲- شوینی دابه زینی:

ئەم سوورپه ته مه ککه ییه، هه رچه نده وهک عاده تی خویان، هه ندیک له زانایان چه ند ئایه تیک له م سوورپه ته به مه دینه یی داده نین، وهک ئەو چوار ئایه ته ی که ده فه رموون: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ﴾ (۵۲) وَإِذَا يُنْزِلُ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ﴾ (۵۳) أُولَئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ (۵۴) وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْنِئُ الْجَهْلِيلِينَ﴾ (۵۵) هه ندیکیان ده لێن: ئەم ئایه تانه له مه دینه هاتوونه خوار، ههروهها گپێدراوه ته وه که ئەم ئایه ته: ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ (۸۵) له (الْجَحْفَةِ) هاتۆته خوار، که شوینی که له نزیك مه دینه، له کاتیکدا که پیغه مبه ر ﷺ به ریوه بووه بۆ کوچکردن، له مه ککه وه به ره و (يَثْرِب)، له سالی (۱۳) ی ره وانه کرانیدا.

به لام بیگومان مه به ست له مه ککه یی بوونی هه ر سوورپه تیک، یان ئایه تیک، دابه زینه تی له قوناغی پیشچوونی پیغه مبه ر ﷺ بۆ مه دینه دا، هه رچه نده شوینی دابه زینیشی مه ککه نه بی، واته: گرنگ ئەوهیه که پیش ئەوه دابه زیبی،

که پیغمبر ﷺ له مه ککه وه کوچ بکات بو شاری (یثرب) - که دواتر ناوی لئرا مه دینه - ئه و قورئانه ی له و قوناغه دا دابه زیوه، پیی ده گوتری: قورئانی مه ککه یی، با له خودی مه ککه ش دانه به زیبی و له شوینیکی دیکه دابه زیبی، ههروه ها هه موو ئه و قورئانه ی دوا ی کوچ کردنی پیغمبر ﷺ بو مه دینه دابه زیوه، ئه گهر له خودی مه ککه ش دابه زیبی، هه ر به مه دینه یی له قه لهم ده دری، چونکه له دوا ی کوچی پیغمبر ﷺ بو مه دینه دابه زیوه.

ئه و ئایه تانه ش که ئاماژه یان پیکرا، که گوايه مه دینه یین، له بهر ئه وه یه که باسی خاوه ن کتیه کان ده کهن، که پیشتیش وه لاممان داوه ته وه: ئه گهر به و پییه بی، ده بی له سووره ته کانی: (الأنعام و الأعراف و الأحقاف) و، زوړیک سووره ته مه ککه ییه کان دا، که باسی خاوه ن کتیه کان ده کهن، ژماره یه ک له ئایه تان له وانه هه موویان دا، مه دینه یی بن! به لام ئه وه راست نیه، چونکه له مه ککه ش، جووله که و نه صرانییه کان هامووشویان هه بووه و، باس و خواسیان هه بووه و، تیکه لییان هه بووه، که م و زوړ، ته نانه ت یه کی که له و تۆمه تانه ی که بو پیغمبر ﷺ کراوه، ئه وه یه که یه کی که له وانه ی قورئانی لی فیربووه، غولامیکی نه صرانیی بووه، که ناوی یه سار، یان ناویکی دیکه ی بووه! که واته: ئه وه راست نیه که هه ر ئایه تیک باسی خاوه ن کتییان، یان باسی جووله که و نه صرانییه کانی کردبی، مه ککه یی نه بی.

۳- ریزبه ندیی له موصحف و له دابه زیندا:

ئه م سووره ته له ریزبه ندیی (مُصْحَف) دا، ژماره که ی (۲۸) ه، واته: که له سووره تی (الْفَاتِحَة) وه پیدا دی، سووره تی (الْقَصَص) له ژماره (۲۸) دا دانراوه، ئنجا ئیمه له کتیبی: (با له خزمه ت قورئان دابین) دا^(۱)، به ته فصیل له و

(۱) به لام فراوانتر و وردتر له وه، له بابته ی: (قورئانی مه زن له نوژده ته وه) دا، باسی ئه و مه سه له یه مان کردوه.

بارەو قسەمان کردو، کە وا پێدەچێ دانرانی هەندیک لە سوورەتەکان لە دواى هەندیکیان، بە فرمانی راستەوخۆی پیغمبەر ﷺ بووبی و، لە سەردەمی پیغمبەر دا ﷺ زانراو بوو کە (الْفَاتِحَةُ وَ الْبَقْرَةُ وَ آلِ عِمْرَانَ وَ النِّسَاءُ)، بەو ریزبەندییە بوون و، لە هەندیک فرموداندا هاتو، کە ریزبەندیی هەندیک لە سوورەتەکان، وەک ئیستا لە (مُصَحَّف) دا هەیە، بوو و بەوە ستاندن (توقیف) ی پیغمبەر ﷺ بوو، بەلام زۆربەیان وا پێدەچێ ریزبەندییەکیان تەو قیقی بی، هاوێلان (خوا لێیان رازی بی)، بە تاییەتی چوار خەلیفە راشیدەکان - کە لە سەردەمی ئەواندا قورئان خراوەتە ئێوان دوو بەرگەو، ئەگەرنا هەر هەبوو، بەلام کراوەتە (مُصَحَّف) یک - بە ئیجتیهادو بووونی ئەوان بووبی، هەلبەتە هەندیک لە زانایانیش دەلێن: ریزبەندیی هەموو سوورەتەکان تەو قیقی هەر وەک ئایەتەکان، کە ریزبەندیی ئایەتەکان گومانی تێدانیە تەو قیقی و، خوا ﷻ چۆنی بو پیغمبەر ﷺ دابەزاندوون، ئەویش ئاوا خوێندوونیەو لە دوو توێ سوورەتەکاندا، بەلام بو سوورەتەکان، زانایان رای جیاوازیان هەیە، هەندیک لە ریزبەندیی سوورەتەکان، هیچ گومانی تێدانیە، بە دواى یەکدا هاتیان بە فرمانی راستەوخۆی پیغمبەر ﷺ بوو، هەندیک دەقی روونی لەسەرن، بەلام هەندیک دەقی ئەو دەگەیهنن، کە ریزبەندیی زۆربەى سوورەتەکان بە ئیجتیهادو بووونی هاوێلان، بە تاییەت خەلیفە راشیدەکان (خوا لێیان رازی بی) بوو.

ئەم سوورەتە لە ریزبەندیی دابەزین (ترتیب النزول) دا، ژمارە (٤٩) یە، واتە: ئەم سێ سوورەتە (الشَّعْرَاءُ وَ النَّمْلُ وَ الْقَصَصُ) وەک چۆن لە (مُصَحَّف) دا لە دواى یەک دانراون، لە ریزبەندیی دابەزینیشدا، ژمارە (٤٧، ٤٨، ٤٩) یان هەیە.

۴- ژمارە ی ئایە تەکانی:

ژمارە ی ئایە تەکانی ئەم سوورە تە موبارە کە، بە یە کدە نگی ژمیرە ران (باتفاق العادین)، هە شتاو هە شت (۸۸) ئایە تە، هیچ زانایە ک لەو بارە وە پای جیاوازی نە بوو، جیاوازی ژماردنی ئایە تە کانیش، دە گەر پێ تە وە بو کورتیی و درێژی پستە کان، لە شوێنیک لە نیو پراستی ئایە تیک بوە ستی، ئە وێ دە بێ تە ئایە تیک و، دواتر دە بێ تە ئایە تیک، بە لام ئە گەر نە وە ستی، تا کو تە وادە بێ، هە مووی دە بێ تە ئایە تیک، لێرە دایە کە جیاوازی ژمارە ی ئایە تە کان سەری هە لداو، بە پێی پای زانایان، کە ئە وانیش بە تە ئکید هەر لە شوێنکە و تە ووان و، ئە وانیش لە هاو ئە نە وە (خوا لێیان پازی بێ) وە ریان گرتو.

۵- نیو پەرۆکی:

لە پروی نیو پەرۆکە وە، ئەم سوورە تە ش، وە ک سە رجەم سوورە تە مە ککە ییە کانه، لە باسکردنی بابە تەکانی بووناسیی، ئیمان و عە قیدە، تە نیا خواپە رستیی بە تایبەت، ئنجا گیرانە وە ی بە سەر هاتی پێخە مە ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، باسی پۆژی دوا یی، هە ردوو قو ناغی ئاخیر زە مان و هە لسانە وە و زیندوو بوونە وە، سزاو پاداشتی خوا و.... هتد.

۶- تایبە تە ندییە کانی:

سوورە تی (القَصَص) وە ک هەر کام لە سوورە تەکانی قورئان، چە ند تایبە تە ندییە کی هە ن، کە تایبە تن بە خۆ یە وە و، تە نیا لەم سوورە تە دا بە و شیو یە ن، ئیمە حە و ت تایبە تە ندییە مان لەم سوورە تە موبارە کە، دەر هێ ناو، هە لبە تە ئە وە هە مووی بە بو چوونی خۆم و، لە ئە نجامی تێ رمانی خۆم دا پێی گە یش تووم:

تایبه مه ندیی یه که م: پینج قوناغی سهره تای ژیان و به سهره تای مووسا عليه السلام وهک دوایش باسی ده کهین، له سیژده قوناغ که ی ژیان و به سهره تای مووسا عليه السلام، ته نیا له م سووره ته دا به م ریزبه ندیی و ورده کاریه هاتوون، ئه وه ی له شوینه کانی دیکه دا هاتوه، زۆری ئاماژه یه به هی ئیره، یاخود به کورتیی، نه گهر باسی هه ندی لهو شتانه کرابی، که له م پینج قوناغ دا هاتوون، له هه ندیکان دا به کورتیی ئاماژه یان پی نه کراوه.

تایبه مه ندیی دووهم: ئه م یاسایه خوا عليه السلام که ده فهرموئ: ﴿وَرِيدٌ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ۝٥ وَنُكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنَرَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَحُنُوْدَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ۝٦﴾

که هه ردووک ئایه تی: (۵ و ۶)، ده یگر نه خو یان، له هیچ شوینیکی دیکه ی قورئاندا بهو پروونی و راشکاوییه ئه م یاسا گه ردوونییه ی خوا عليه السلام له قورئاندا نه هاتوه.

تایبه مه ندیی سییه م: ته نیا له م سووره ته دا، باسی نه گهری هه میسه شهوگار بوون و، هه میسه پۆزگار بوون له ژیا نی مروّفا کراوه، که له هه ردووک ئایه تی: (۷۱ و ۷۲) دایه و، نه که وتۆته بهرچاوم که له هیچ شوینیکی دیکه ی قورئاندا، باسی ئه وه ی کرابی:

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَمْ لَا تَسْمَعُونَ ۝٧١ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِاللَّيْلِ تَسْكُونُونَ فِيهِ أَمْ لَا تُبْصِرُونَ ۝٧٢﴾

تایبه مه ندیی چواره م: ته نیا له م سووره ته دا باسی به سهره تای قاروون و ده وله مه ندیی و بوغرابوونی و، دوایی به زه ویدا پۆچوون و نغۆبوونی خو ی و، مال و سامانه که ی کراوه، له ئایه ته کانی: (۷۶ - ۸۲) دا، له شوینی دیکه دا ناوی قاروون هاتوه، به لام به سهرهاته که ی ته نها له م سووره تی (القصاص) دا هاتوه.

تایبە قەندیی پېنجەم: تەنیا لەم سوورەتەدا، باسی ئەو کراوە کە پېغەمبەری خوا موحەممەد ﷺ ناچاری کوچکردن دەکری، بەلام دوایی خوا دەیگێرێتەو بە شۆینی خۆی، وەک دەفەر مۆی: ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَيَّ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (۸۵)، کە وەک دوایی دەیگەین، زۆربە ی لیکدەرەوان و شیکەرەوانی چەمک و واتای ئایەتەکانی قورئان دەلێن: ئەو ئەماژەیه بەو کە موحەممەد ﷺ ناچاری کوچ کردن دەکری لە مەککەو بە مەدینە، بەلام دوایش خوا ﷺ بە سەر بەرزیی و بە سەرکەوتویی دەیگێرێتەو بۆ ئەو زێدو شۆینە خۆی، کە ناچاری کوچ کردن کراوە لێ.

تایبە قەندیی شەشەم: تەنیا لەم سوورەتەدا، باسی ئەو کراوە کە پېغەمبەری خوا موحەممەد ﷺ هیچ بە ئومیدی سڕوش بۆ کران و بوونە پېغەمبەر ﷺ نەبوو، هیچ چاوەروانی نەبوو، بە هیوا نەبوو بەکریتە پېغەمبەر وەحیی بۆ بنێردری، قورئانی بۆ دابەزێنی، تەنیا لەم سوورەتەدا باسی ئەو کراوە بە پێی زانیاری من، ئەویش کە دەفەر مۆی: ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَن يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ﴾ (۸۶).

واتە: تۆ بە ئەما نەبووی قورئانت بۆ بنێردری، بەلام بە هۆی بەزەیی پەرەدگارتەو قورئانت بۆ هات، واتە: تۆ هیچ هەول و کوششیکت بۆی نەبوو، هیچ چاوەروانییەکیشت نەبوو، بەلام خوا بەخششی خۆی بە هەر کەسێک دەدا، کە بیەوی، هەلبەتە خواش کار بەجێهێو بەخششی خۆی لە هەر شۆینیک دابنێ، دیارە ئەو شۆینە شایستەیه.

تایبە قەندیی هەتەم و کوئایی: چەند وشەیهک تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون، کە ئەمانە زەقترینیان:

(۱)- وشە (حِجَج) کە کو (حِجَّة) یەو بە مانای سāl، (حِجَج) یانی سālەکان، (ثَمَانِي حِجَج) لە ئایەتی بیست و هەشت (۲۸) دا هاتو.

(۲)- وشەى (جَذَوَة) که به (جَذَوَة) ش و (جَذَوَة) ش خوینراوه تەو، به مانای بزووت دى، یان پشکو، یان بلیسه ئاگریک به داریکهوه بى، سهریکی ئاگر بى و سهره کهى دیکهى بگیری، به کوردی پى ده لىن: بزووت، ئەویش تەنیا لە ئایەتى بیست و نۆ (۲۹) ی ئەم سوورەتە هاتو.

(۳)- وشەى (عَصْد) له ئایەتى ژماره سی و پینج (۳۵) دا، یانی: قوْل، که مەبەست پى به هیزکردنه.

(۴)- وشەى (المقبوحین)، واتە: ناشیرینکراوان، دزیوان، قەلبان، که سانییک که زۆر ناشیرین بن و ئینسان تاقەتى نەبى تەماشایان بکات، له ئایەتى ژماره (۴۲) دا هاتو، بۆ فیرعهون و گەله کهى به کارهاتو.

(۵)- وشەى: ﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ﴾، ئەمیش له ئایەتى ژماره پەنجا و یهک (۵۱) دا هاتو، واتە: قسه مان بۆ په یوه سترکردوون، واتە: بەردەوام بۆمان ناردوون، که مەبەست پى وه حى و پینماییه کانی خوايه بۆ مروّقایه تى.

(۶)- وشەى (سَرَمَد)، که له هەردووک ئایەتى: (۷۱، ۷۲) دا، دووجار هاتو، به مانای بەردەوامه به بى پچران.

(۷)- وشەى (وَيَكَاَنَّ)، دوو جار هاتو له ئایەتى ژماره (۸۲) دا، وشەى (وَيَكَاَنَّ) زانایان زۆر پای جیاوازیان ههیه له سهر واتایه کهى، هەندیکیان ده لىن یانی: ئایا بینیت؟! هەندیکیش گوتوو یانه: یانی: سهرت سوپمىتى، که دواى پى ده گەین.

هەلبەتە ده گونجى وشە و تەعبیری دیکهش دەر بهیترىن، به لام ئیمه بهو حەوتە واز دىن، که پیمان وایه تەنیا لهم سوورەتە موبارە که دا، ئەم حەوت وشەیه هاتوون.

۶- دابەشکردنی ئەم سورەتە بۆ دە (۱۰) دەرس:

دەرسی یەكەم: شەش (۶) ئایەتی سەرەتا دەگرێتە خۆی، کە قۆناغی یەكەمی ژیان و بەسەرھاتی مووسا و ھاروونی برای (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و گەلەکیان بەنوو ئیسپرائیلان بۆ باس دەکەن.

دەرسی دووهم: ئایەتەکانی: (۷ - ۱۳)، قۆناغی دووهمی ژیان و بەسەرھاتی مووسا **عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام** ھەلبەتە پەیوەست لەگەڵ دایکی (خوای پازێ بێ) خراوەتە ڕوو، کە ھەوت ئایەتن.

دەرسی سێھەم: ئایەتەکانی: (۱۴ - ۲۱)، قۆناغی سێھەمی ژیان و بەسەرھاتی مووسایان **عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام** تێدایە، کە ھەشت ئایەتن.

دەرسی چوارەم: ئایەتەکانی: (۲۲ - ۲۸) قۆناغی چوارەمی ژیان و بەسەرھاتی مووسایان **عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام** تێدایە، کە ھەوت ئایەتن.

دەرسی پێنجەم: ئایەتەکانی: (۲۹ - ۳۵) قۆناغی پێنجەمی ژیان و بەسەرھاتی مووسایان **عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام** تێدایە، کە ھەوت ئایەتن.

دەرسی شەشەم: ئایەتەکانی: (۳۶ - ۴۲) قۆناغی شەشەمی ژیان و بەسەرھاتی مووسایان **عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام** تێدایە، لەگەڵ ھاروونی برای و بەنوو ئیسپرائیل، لە بەرانەریشیاندا فیرەھون و ھامان و قاروون و دارودەستەکیان و گەلە ملھورەکیان، کە کوێرانە شوێنیان کەوتوون، ئەوانیش ھەر ھەوت ئایەتن.

دەرسی ھەوتەم: ئایەتەکانی: (۴۳ - ۵۵) دەگرێتە خۆی، باسی چەند پراستیەکی گەورە و گرنگ و، پووجەکردنەوێ چەند قسە و بیانوویەکی کافرەکانە، لە بەرانەری پێغەمبەر **ﷺ** و قورئان و ئیسلامدا، کە سێزدە (۱۳) ئایەتن.

دەرسى ھەشتەم: ئايەتەكانى: (۵۶ - ۷۵)، واتە: بىست (۲۰) ئايەت، كە تېيان دا باسى چەند ياسايەكى گەردوونىي خوا لە ژيانى مەوفاوا، باسى چەند دىمەنىكى پەزى دوايى و، چەند سىفەتتىكى بەرز و بى وىنەي خوا ﷺ كراو.

دەرسى نۆيەم: ئايەتەكانى: (۷۶ - ۸۲)، واتە: ھەوت (۷) ئايەت، باسى بەسەرھاتى قاروون كە لە گەلى مووسا ﷺ، بووھە لىيان ھەلگەپراوھتەوھ، ئىجا بوغراپوون و لە خۇبايى بوون و خۆھەلگىشانى بەسەر گەل و كۆمەلگاكەي خۆي داو، سەرەنجام فەوتان و بە ناخى زەويدا پەچوونى خۆي و كۆشك و تەلارو مال و سامان و ھەموو شىتىكى.

دەرسى دەيەم و كۆتايى: ئايەتەكانى: (۷۶ - ۸۸)، كە ئەمىش سىزدە (۱۳) ئايەتى كۆتايى، ئەم سوورەتەن و باسى چەند پاستىيەكى جۇراوجۇر دەربارەي ژيانى مەوفا و، سەرەنجامى ھوكمرانان و، چەند ئامۇزگاربيەك بۇ پىغەمبەرى كۆتايى ﷺ كراو.

دەلى پاپىر/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for Google Play and App Store

بە ئۆرە كۆمەلەنپەكان بەكەلەن

Stay in touch on social media

بەن مەكەن عىر مەوفا نەوفاىل الئىلمەنى

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

دەلى پاپىر/ AliBapir

كەتالى

دەلى پاپىر/ AliBapir

QR codes for social media and website

کورتەباسیڤک

**مووسا و ھاروون (علیھما السلام) و چەند زانیارییەک
لە بارەى خۆیان و گەلەکیان و، فیرعەون و دارو دەستەکەییەو**

بەرێزان!

ھەولەدەین لە سێ تەوھەری سەرەکی دا، چەند زانیارییەک لە بارەى
مووسا و ھاروونی بۆ (صلی اللہ علیھما وسلم) و گەلەکیان (بەنوو ئیسرائیل) و،
فیرعەون و دارو دەستەکەییەو، بخەینە روو:

تەوھەری یەکەم: قۆناغەکانی ژیان و بەسەرھاتی مووسا و ھاروونی بۆ و
گەلەکیان، لە قورئان دا.

تەوھەری دووھەم: ژمارەى ناوھێنراى مووسا و ھاروونی بۆ لە قورئان دا.

تەوھەری سێھەم: پوختەیک لە ژیان و بەسەرھاتی مووسا لە تەورات (پەیمانی
کۆن) دا.

ھەلبەتە بەسەرھات و سەرگۆزشتەى مووسا و ھاروون و گەلەکیان و فیرعەون و
دارو دەستەکەى، ھەویریکی ئاو کێشەو زۆری دەوێ، بەلام ئەم سێ تەوھەرە تەنیا
وێک پێخۆشکردن و پێشەستەیکەن و، لە درێژەى تەفسیرکردنی ئایەتەکاندا، ئەوھى
پێویست بۆ گوتراوەو دەگوترێ، ھەرۆھەا حوکم و حیکمەت و پەندەکانیش،
کەلێنیکى باشی ئەو بابەتە پێ دەکەنەو، کە خوا پشتیوان بۆ لە کۆتایی پێنج
قۆناغەکەدا دەیانخەینە روو.

تەوهری یەكەم: قۇناغەکانی ژیان و بەسەرھاتی مووسا و ھاروونی برای (عليهما السلام) و گەلەكەیان، لە قورئان دا

بەڕێزان!

لێرەدا دەمەوی ئاماژە بکەم بە بابەتییکی گرنگ، ئەویش بریتیه لە قۇناغەکانی ژیان و بەسەرھاتی مووسا و ھاروونی برای (عليهما الصلاة والسلام) و گەلەكەیان بەنوو ئیسرائیل و، لە بەرانبەریشیاندا فیرعەون و دارودەستەكەى و گەلە سەرکەش و یاخییەكەى، ئیمە لە کاتى خۆى لە کاتى تەفسیرکردنى سوورەتى (الأعراف)دا، ژیان و بەسەرھاتی مووسا (عليه السلام) و ھاروونی برای و گەلەكەى و، فیرعەون و دارو دەستەكەیمان، دابەش کرد بو سێزدە (۱۳) قۇناغ، كە هەشت لە قۇناغەكەمان لە میانى تەفسیرکردنى سوورەتى (الأعراف)دا، ئایەتەکانى: (۱۰۳ - ۱۷۱)، واتە: شەست و نۆ (۶۹) ئایەت، هەشت لە قۇناغەکانى ژیان و بەسەرھاتی مووسا و ھاروون (عليهما السلام)مان لەوێ دا توێژینەو، پێنج قۇناغمان، قۇناغى یەكەم تاكو پێنجەممان ھەلگرتن بو ئێرە، بو کاتى تەفسیرکردنى سوورەتى (القَصص)، چونكە وەك لە ناساندنى ئەم سوورەتەشدا گوتمان: ئەو پێنج قۇناغە، تەنیا لە سوورەتى (القَصص)دا بەو شێوەیە ھاتوون، بەلكو ھەندىك لە قۇناغەكانى ئەم پێنج قۇناغە، تەنیا لەم سوورەتەدا باس كراون.

ئنجأ ئیستا با چاویك بە سێزدە (۱۳) قۇناغەکانى بەسەرھاتی مووسا و ھاروون (عليهما السلام) و گەلەكەیان و، فیرعەون و دارو دەستەكەى و گەلەكەیاندا بخشینین:

قۇناغى یەكەم: چەوسێزانەوێ بەنوو ئیسرائیل لە لایەن فیرعەونەو، پێش لە دایك بوونى مووسا (عليه السلام)، كە بە پلەى یەكەم لە سوورەتى (القَصص)

ئایەتەکانی: (۱ - ۶) دا ھاتوھو، لە ئایەتی (۴۷) ی سوورەتی (طە) دا، ھەرۆھە دوو ئایەتی (۱۰ و ۱۱) ی سوورەتی (الشَّعْرَاء) دا، تەنیا ئاماژە کراوە بەو قۇناغە.

قۇناغی دووھەم: لە دایک بوونی مووسا عليه السلام و بەخپوکرانی لە مائی فیرعەوند، ئەویش بە پلە یەکەم، تەنیا لەم سوورەتی (القَصَص) دا، لە ئایەتەکانی: (۷ - ۱۳) دا ھاتوھ، واتە: ھەوت (۷) ئایەت، لە سوورەتی (طە) شدا، لە ئایەتەکانی: (۳۷ - ۴۰)، چوار ئایەت دا، ئاماژە یەکی کورتی پێکراوە.

قۇناغی سییەم: پێگە یشتنی مووسا عليه السلام و گەورەبوونی و، بەرگریکردنی لە گەلەکە ی خۆی و، کوژرانی قیبتییەک بە دەستی مووسا عليه السلام، کە ئەو تەنیا لەم سوورەتی (القَصَص) دا، ئایەتەکانی: (۱۴ - ۲۱) دا، ھاتوھ، واتە: لەو ھەشت ئایەتەداو، لە سوورەتی (الشَّعْرَاء)، ئایەتی (۱۴) دا، لەلایەک، پاشان دوو ئایەتی: (۱۹ و ۲۰) دا، ئاماژە بە کوشتنی بابای قیبتیی کراوە، ھەرۆھە لە سوورەتی (طە) شدا کە خوا بە یەک دیڤ دەفەر مووی: ﴿وَقُلْتُ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ ۖ﴾، واتە: نەفسیکت کوشت، تۆمان لە خەم و پەژارە دەرباز کرد، ئەم قۇناغە ی سییەم تەنیا لەو سێ شوێنەدا، ھاتوھ کە بێگومان ئەوھ ی (الشَّعْرَاء و طە) زیاتر ئاماژە کردن و، تەنیا لە سوورەتی (القَصَص) ئایەتەکانی: (۱۴ - ۲۱) دا، ئەو رووداو گێردراوە تەوھ.

قۇناغی چوارەم: پاکردنی مووسا عليه السلام بۆ مەدیەن و شوانی کردنی بۆ ماوھ ی (۸ - ۱۰) سأل، کە ئەوھ ش بە پلە یەکەم، تەنیا لە سوورەتی (القَصَص) ئایەتەکانی: (۲۲ - ۲۸) دا ھاتوھو، لە سوورەتی (طە) شدا لە ئایەتی ژمارە چل (۴۰) دا، ئاماژە یەکی کورتی بۆ کراوە.

قۇناغی پینجەم: گەرانەوھ ی مووسا عليه السلام بۆ میسرو، بەدەم رێگاوە کرانی بە پیغەمبەر و دوینرانی لە لایەن خوای بەرز و بێ وینەوھو، نێردرانی بۆ لای فیرعەون و دارو دەستەکە ی، بە ھەردوو موعجیزە سەرەکییەکیەوھ: کە گۆچانەکە ی بوو کە

فری دەدا، دەبوو بە ھەزیاو ئەژدیھایەکی گەورەو، دەستیشی کە دەیخستەو ھە
بن قۆلی و دەریدەھینا، دەدرەوشایەو، ئەم قۆناغەش لەم سوورەتی (القَصَص)
ئایەتەکانی: (۲۹ - ۳۵) دا، دیسان ھەوت ئایەت و، بە درێژتریش لە سوورەتی
(طە) ئایەتەکانی: (۹ - ۴۸) دا، باسکراو، لە چەند سوورەتێکی دیکەش دا ئاماژە
بەم قۆناغی پێنجەمە کراو، کە کرانە پێخەمبەری مووسایە **عليه السلام**، بۆ وینە: لە
سوورەتی (الشُّعَرَاء) ئایەتەکانی: (۱۰ - ۱۷) و، لە سوورەتی (النَّمْل) ئایەتەکانی: (۷
- ۱۲) داو، لە سوورەتی (النَّازِعَات) ئایەتەکانی: (۱۵ - ۱۹) دا.

ئەم پێنج قۆناغە تێمە ھەلما گرتبوون بۆ کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی
(القَصَص) و، خوا پشتیوان بێ ھەلۆستە یاشیان لە بەردەمدا دەکەین، چونکە
قۆناغەکانی دیکە، ھەشت قۆناغەکە: (۶ - ۱۳) لە کاتی تەفسیرکردنی
سوورەتی (الأعراف) دا قسەمان لەسەر کردوون.

قۆناغی شەشەم: ڕووبە ڕووبوونەو ھە ی مووسا و ھاروون (عليهما السلام) لە گەڵ
فیرعەون و دارودەستەکەیدا، کە وێرای سوورەتی (القَصَص) ئایەتەکانی: (۳۶
- ۴۲) واتە: ھەوت ئایەت، کە ئەویش چوار ئایەتەکانی: (۳۶ - ۳۹) بە پلە ی
یە کەم ھە ی ئەو قۆناغەن، بەلام سێ ئایەتەکانی: (۴۰، ۴۱، ۴۲)، زیاتر ھە ی قۆناغی
نۆیەم، کە قۆناغی دەربازکرانی مووسا و گەلەکە ی و، ھەوتێترانی فیرعەون و
سوپایەکیەتی.

ئنجای ئەم قۆناغی شەشەم، کە ڕووبە ڕووبوونەو ھە ی مووسا و ھاروون (عليهما
السلام) لە گەڵ فیرعەون و دارو دەستەکە ی دا، وێرای سوورەتی (القَصَص)، لەم
شوێنەش دا کەم و زۆر باسکراو، یان ئاماژە ی پێدراو:

۱- لە سوورەتی (الإِسْرَاء) دا، ئایەتەکانی: (۱۰۱ - ۱۰۳) دا ھاتو.

۲- لە سوورەتی (طە) دا، ئایەتەکانی: (۴۷ - ۵۶) واتە: دە (۱۰) ئایەتی بۆ تەرخان کراون.

۳- لە سوورەتی (الشُّعَرَاء) دا، ئایەتەکانی: (۱۸ - ۳۷) واتە: بیست (۲۰) ئایەتی بۆ تەرخان کراون.

۴- لە سوورەتی (النمل) دا، ئایەتەکانی: (۱۲ - ۱۴) سى ئایەت.

۵- لە سوورەتی (الذاریات) دا، ئایەتەکانی: (۳۸ - ۴۰) واتە: سى ئایەت.

۶- لە سوورەتی (التّٰزعات) دا، ئایەتەکانی: (۱۵ - ۲۱) واتە: دوازدە (۱۲) ئایەت.

هەلبەتە لە سوورەت و شوینی دیکەش دا هەیه، ئاماژەیکى کورت کرابی، بەلام شوینی تیدا خزانە پووێ ئەم قوئاغى شەشەمە، لە ژیان و بەسەرھاتی مووسا عليه السلام و ھاروونی برای و گەلەکەى، ئەم سوورەتانەن.

قوئاغى ھەوتەم: لە ژیان و بەسەرھاتی مووسا عليه السلام و ھاروونی برای و بەنوو ئیسپرائیل لەگەڵ فیرعەون و دارو دەستەکەى دا، بریتىە لە: کوکردنەوہى فیرعەون بو جادووگەرەکان لە دژی مووسا عليه السلام، ئەمە بە پلەى یەکەم لە سوورەتی (طە) ئایەتەکانی: (۵۷ - ۷۶) دا، واتە: بیست (۲۰) ئایەتی لەوێ تەرخان کراون و بە وردیى ھاتو، ھەروەھا لە سوورەتی (الشّعراء) ئایەتەکانی: (۳۶ - ۵۱) دا، دیسان بە وردیى ئەم قوئاغى ھەوتەمە ھاتو، لە چەند شوینیکی دیکەشدا لە قورئاندا ئاماژەى پێدراو.

قوئاغى ھەشتەم: توندکردنى سزای فیرعەون لەسەر بەنوو ئیسپرائیل و، گرفتاربوونی فیرعەون و فیرعەونییەکان بە چەند بەلایەکەو، کە بە پلەى یەکەم لە سوورەتی (الأعراف) ئایەتەکانی: (۱۳۰ - ۱۳۵) دا ھاتو، لە سوورەتی (الإسراء) ییش ئایەتەکانی: (۱۰۱ و ۱۰۲) دا، بەس ئاماژەى پێدراو.

قوئاغى نۆیەم: دەربازبوونی مووسا و ھاروونی برای عليهما السلام و گەلەکیان و خنکانى فیرعەون و سوپایەکەى لە دەریای سووردا، کە بە پلەى یەکەم لە سوورەتی (الشّعراء)، ئایەتەکانی: (۵۲ - ۶۸) دا ھاتو، لە سوورەتی (الإسراء) ئایەتەکانی: (۱۰۳ و ۱۰۴) دا، لە سوورەتی (طە) ئایەتەکانی: (۷۷ - ۷۹) دا، لە سوورەتی (القَصص) ئایەتەکانی: (۴۱ و ۴۲) دا، لە سوورەتی (الصفّات) ئایەتەکانی: (۱۱۴ - ۱۲۲) دا، لە سوورەتی (الذاریات) ئایەتەکانی: (۳۸ - ۴۰) دا، ئاماژەى پێدراو.

قۇناغى دەيەم: نىشتەجى بوونى گەلى مووسا عليه السلام لە بىبابانى سىنادا، ئەوئىش لە چەند شوئىئىك دا باس كراوه، بۆ وئنه: لە سوورەتى (الأعراف) ئايەتى (٦٠) دا، لە سوورەتى (طه) ئايەتەكانى: (٨٠ - ٨٢) دا، ھەروەھا سوورەتى (البقرة) ئايەتى (٥٧) دا.

قۇناغى يازدەيەم: تەورات پىدرانى مووسا عليه السلام كە لە چەند لەوئىك دا نووسرابۆو، كە لە سوورەتى (الأعراف) ئايەتەكانى: (١٤٣ - ١٤٥) دا، لە سوورەتى (طه) ئايەتەكانى: (٨٣ - ٩٨) دا باس كراوه.

قۇناغى دوازەيەم: داواکردنى مووسا عليه السلام لە گەلەكەى، بەنو ئىسرائىل كە بچنە شارىكەو لە شام و، سەرپىچىي كردنيان و، سەرەنجامىش سزا درانيان، بە چل (٤٠) سأل مانەو بە سەراسىمەيى و سەرگەردانىي لە بىبابانى سىنادا، ئەمىش لە چەند شوئىئىك دا باسكراوه: لە سوورەتى (البقرة) ئايەتەكانى: (٥٨ و ٥٩) دا، لە سوورەتى (الأعراف) ئايەتەكانى: (١٦١ و ١٦٢) دا، لە سوورەتى (المائدة) ئايەتەكانى: (٢٠ - ٢٤) دا.

قۇناغى سىزدەيەم و كۆتايى: برىتيە لە ئائومپىد بوونى مووسا عليه السلام لە گەلەكەى و، لە خوا پارانەوئى كە لە يەكيان جىابكاتەو: ﴿فَأَفَرَّقَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ ٢٥، واتە: من و ئەو خەلكە لادەرە، لىك جىا بكەو، كە ئەم قۇناغ و رووداو تەنيا لە سوورەتى (المائدة) ئايەتەكانى: (٢٥ و ٢٦) دا ھاتو، كە كاتى خۆى ئىمە لە تەفسىركردنى سوورەتى (المائدة) دا، بە درىژى قسەمان لىكردو.

هەر وەها دوو بەسەرھاتی دیکەى مووساش **عَلَيْهِ السَّلَام** ھەن:

یەكەمیان: قوتابییه تی مووسا **عَلَيْهِ السَّلَام** بوو ھەندە یەکی صالح، کە لە سوورپەتی (الکھف) ئایەتەکانی: (۶۰ - ۸۲) دا، واتە: بیست و سێ (۲۳) ئایەت بوو ئەو تەرخانکراون، کە مووسا **عَلَيْهِ السَّلَام** دەبێتە قوتابی و فیڕخواز لە لای زانیەک کە خوا **عَلَيْهِ السَّلَام** بە ناوی عەبدیکی صالح، پێناسەى دەکات، لە سوورپەتی (الکھف) دا قسەمان لە بارەو کرد، کە کاتی خوێ تەفسیرمان کردو.

بەسەرھاتی دووهمیان: بریتیه لە ھەر ھەشە کردنی فیڕعەون لە مووسا **عَلَيْهِ السَّلَام** کە بیکوژێ و بەرگری لیکردنی پیاویکی پروادار لە دارو دەستەى فیڕعەون، کە ئیمانەکەى خوێ شاردۆتو، ئەویش لە سوورپەتی (غافر) ئایەتەکانی: (۲۳ - ۴۶) دا، واتە: بیست و چوار (۲۴) ئایەتی بوو تەرخان کراو، کە خوا پشتیوان بێ، کاتی کە دەیکەینى تەفسیری دەکەین.

ئەم دوو بەسەرھاتەش ھەر پەیوہەستن بە ژیان و بەسەرھاتی مووسا **عَلَيْهِ السَّلَام**، بەلام نەمان خستوونە ئێو ئەو سیژدە (۱۳) قۆناغەو، چونکە دیار نیە لە چ قۆناغیکدا بوو ون!

ھەلبەتە ئەو کە پیاو پروادارەکەى ئێو دەزگا و دارو دەستەکەى فیڕعەون، بەرگری لە مووسا کردو، دیارە کە لە قۆناغی پرووہ پرووہوونەوێ مووسا و ھاروونی برای (عَلَيْهِمَا السَّلَام) لەگەڵ فیڕعەندا بوو، بەلام بە ھەر حال لەوێ خوا **عَلَيْهِ السَّلَام** لە کاتی گیرانەوێ بەسەرھاتەکەیاندا، ئەوێ باس نەکردو ئەو بەرگریکردنەى ئەو پیاو پروادار لە مووسا **عَلَيْهِ السَّلَام**، کەى بوو؟ ئنجا زیاتریش دەبێتە بەسەرھاتی ئەو پیاو پروادار، نەک ھى مووسا **عَلَيْهِ السَّلَام**.

وێک پێشتریش گوتمان: ئیمە ئەو پێنج قۆناغەى سەرھەتای ژیان و بەسەرھاتی مووسا و ھاروونی برای (عَلَيْهِمَا السَّلَام) و گەلەکیان، لەم سوورپەتی (القصص) دا، کە ئایەتەکانی: (۱ - ۳۵) واتە: سێ و پێنج ئایەت دەگریتەو، دەتویژینەو،

ئىنا ئىمە ئەو پىنج قۇناغە بۆ پىنج دەرس دابەش دەكەين، وەك لە پىناسە و خستە پرووی نىوەرۆكى ئەم سوورەتەشدا گوتمان.

هەلبەتە دوایی ئایەتەکانی: (۳۶ - ۳۹) ش، وەك قۇناغی شەشەم لە بەسەرھاتی مووسا عليه السلام باس دەكەن، كە قۇناغی بەرەنگاربوونەوہی مووسا و ھاروونی براپەتی (عليهما السلام) لەگەل فیرعەوندا، ھەرەوھا دواتر ئایەتەکانی: (۴۰ - ۴۲)، ئەو سى ئایەتەش، باسی قۇناغی نۆیەم دەكەن، بەلام تەنیا باسی فەوتاندنی فیرعەون و سوپایەكەى لە دەریادا دەكەن، نەك باسی دەربازکرانی مووسا و ھاروون و گەلەكەیان بەنوو ئیسرائیل، بەلام چونكە ئەو قۇناغ و پرووداوانە لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (الأعراف) و، سوورەتی (طه) و، سوورەتی (الشعراء) دا بە درێژی لە بارەیانەوہ دواوین، لیرەدا بە کورتیی لە بارەیانەوہ دەدوین.

لە تۆرە کۆمەڵایەتیەکان لەگەڵتان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

کەتاری

پاڤەیانندی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

پاڤەیانندی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

AliBapir/عەلی بابیر

AliBapir/عەلی بابیر

پاڤەیانندی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

QR codes for Google Play and App Store

QR codes for social media and website

QR codes for social media and website

تهوهری دووهم: ژماره‌ی ناوهینرانی موسا و هاروونی برای (علیهما السلام) له قورئاندا

أ- موسا:

موسا عليه السلام سه‌دو سی و شه‌ش (۱۳۶) جار، له سی و چوار (۳۴) سوورپه‌تدا، ناوی هاتوه و دووباره بوته‌وه، به ناوی موسا، به‌م شیویه‌ی خواره‌وه:

(۱)- له سوورپه‌تی (البقرة) دا، له ئایه‌ته‌کانی: (۵۱، ۵۳، ۵۴، ۵۵، ۶۰، ۶۱، ۶۷، ۸۷، ۹۲، ۱۰۸، ۱۳۶، ۲۴۶، ۲۴۸) دا، واته: سی‌زده (۱۳) جاران ناوی موسا عليه السلام لهو سوورپه‌ته‌دا هاتوه.

(۲)- له سوورپه‌تی (آل عمران) دا، ته‌نیا له ئایه‌تی هه‌شتاو چوار (۸۴) دا جارێک، ناوی هاتوه.

(۳)- له سوورپه‌تی (النساء) دا، سێ جاران ناوی هاتوه، له ئایه‌تی (۱۵۳) دا، دوو جارو، له ئایه‌تی (۱۶۴) دا، جارێک ناوی هاتوه.

(۴)- له سوورپه‌تی (المائدة) دا، له ئایه‌ته‌کانی: (۲۰، ۲۲، ۲۴) دا، سێ جاران ناوی هاتوه.

(۵)- له سوورپه‌تی (الأنعام) دا، له ئایه‌ته‌کانی: (۸۴، ۹۱، ۱۵۴) دا، سێ جاران ناوی هاتوه.

(۶)- له سوورپه‌تی (الأعراف) دا، ناوی موسا زۆر دووباره‌بوته‌وه، له ئایه‌ته‌کانی: (۱۰۳، ۱۰۴، ۱۱۵، ۱۱۷، ۱۲۲، ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۳۱، ۱۳۴، ۱۳۸) دا، له هه‌ر کامیان دا جارێک، هه‌روه‌ها له ئایه‌تی (۱۴۲) دا دوو جارو، له ئایه‌تی (۱۴۳) دا، دیسان دوو جاران، ئه‌وه چوارده (۱۴) جارو، له ئایه‌تی (۱۴۴) دا جارێک هاتوه، ئه‌وه پازده (۱۵) جارو، له ئایه‌ته‌کانی: (۱۴۸، ۱۵۰، ۱۵۴، ۱۵۵، ۱۵۹، ۱۶۰) دا، شه‌ش جاران، ئه‌وه بیست و یه‌ک (۲۱) جار، له سوورپه‌تی (الأعراف) دا ناوی هاتوه.

(۷) - له سوورہتی (یونس) دا، چند جاریک ناوی مووسا علیہ السلام هاتوه له نایه ته کانی: (۷۵، ۷۷، ۸۰، ۸۱، ۸۳، ۸۴، ۸۷، ۸۸)، واته: ههشت (۸) جاران ناوی هاتوه.

(۸) - له سوورہتی (هود) دا، له نایه ته کانی: (۱۷، ۹۶، ۱۱۰) دا، سی جاران ناوی هاتوه.

(۹) - له سوورہتی (ابراهیم) دا، سی جاران ناوی هاتوه، له نایه ته کانی: (۵، ۶، ۸) دا.

(۱۰) - له سوورہتی (الإسراء) دا، سی جاران ناوی هاتوه، له نایه تی (۲) دا، جاریک و له نایه تی (۱۰۱) دا دوو جاران ناوی هاتوه، نه وه سی جار.

(۱۱) - له سوورہتی (الکھف) دا، دوو جاران له نایه ته کانی: (۶۰ و ۶۶) دا، یه کی جاریک ناوی هاتوه.

(۱۲) - له سوورہتی (مریم) دا، یه ک جار، له نایه تی (۵۱) دا، ناوی هاتوه.

(۱۳) - له سوورہتی (طه) دا، دیسان چند جاریک ناوی هاتوه، له نایه ته کانی: (۹، ۱۱، ۱۷، ۱۹، ۳۶، ۴۰، ۴۹، ۵۷، ۶۱، ۶۵، ۶۷، ۷۰، ۷۷، ۸۳، ۸۶، ۸۸، ۹۱) واته: حه قده (۱۷) جاران ناوی هاتوه.

(۱۴) - له سوورہتی (الأنبياء) دا یه ک جار ناوی هاتوه، له نایه تی (۴۸) دا.

(۱۵) - له سوورہتی (الحج) دا، دیسان له نایه تی (۴۴) یه ک جار، ناوی هاتوه.

(۱۶) - له سوورہتی (المؤمنون) دا، دوو جاران له نایه ته کانی: (۴۵، ۴۹) دا، ناوی هاتوه.

(۱۷) - له سوورہتی (الفرقان) دا، یه ک جار له نایه تی (۳۵) دا، ناوی هاتوه.

(۱۸) - له سوورہتی (الشعراء) دا، له نایه ته کانی: (۱۰، ۴۳، ۴۵، ۴۸، ۵۲، ۶۱، ۶۳، ۶۵) دا، ههشت (۸) جاران ناوی هاتوه.

(۱۹) - له سوورہتی (النمل) دا، له نایه ته کانی: (۷، ۹، ۱۰) دا، سی جاران، ناوی هاتوه.

(۲۰) - له سوورہتی (القصص) دا، له نایه ته کانی: (۳، ۷، ۱۰، ۱۵، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۶، ۳۷، ۳۸، ۴۳) چوارده (۱۴) جارو، له نایه تی: (۴۴) دا جاریک و، له نایه تی (۴۸) دوو

جارو، له نایه تی (۷۶) یش دا جاریک، ئنجا: $۱۶ + ۴ = ۱۸$ ، واته: هه ژده (۱۸) جاران ناوی هاتوه.

- (۲۱) - له سووره تی (العنکبوت) دا، له نایه تی (۳۹) دا، جاریک ناوی هاتوه.
- (۲۲) - له سووره تی (السجدة) دا، جاریک له نایه تی (۲۳) دا، ناوی هاتوه.
- (۲۳) - له سووره تی (الأحزاب) دا، دوو جاران له نایه ته کانی: (۷، ۶۹) دا، ناوی هاتوه.
- (۲۴) - له سووره تی (الصفات) دا، دوو جاران له نایه ته کانی: (۱۱۴، ۱۲۰) دا، ناوی هاتوه.
- (۲۵) - له سووره تی (غافر) دا، پینج جاران ناوی هاتوه، له نایه ته کانی: (۲۳، ۲۶، ۲۷، ۳۷، ۵۳) دا.
- (۲۶) - له سووره تی (فصلت) دا، له نایه تی: (۴۵) دا، جاریک ناوی هاتوه.
- (۲۷) - له سووره تی (الشوری) دا، له نایه تی: (۱۳) دا، جاریک ناوی هاتوه.
- (۲۸) - له سووره تی (الزخرف) دا، له نایه تی: (۴۶) دا، جاریک ناوی هاتوه.
- (۲۹) - له سووره تی (الأحقاف) دا، دوو جاران له نایه ته کانی: (۱۲، ۳۰) دا، ناوی هاتوه.
- (۳۰) - له سووره تی (الذاریات) دا، یه ک جار، له نایه تی: (۳۸) دا، ناوی هاتوه.
- (۳۱) - له سووره تی (النجم) دا، له نایه تی (۳۶) دا، جاریک ناوی هاتوه.
- (۳۲) - له سووره تی (الصف) دا، له نایه تی (۵) دا، جاریک ناوی هاتوه.
- (۳۳) - له سووره تی (النازعات) دا، له نایه تی (۱۵) دا، جاریک ناوی هاتوه.
- (۳۴) - له سووره تی (الأعلى) دا، له نایه تی (۱۹) دا، جاریک ناوی هاتوه.

هه مووی ده بیته (۱۳۶) جار، که زۆرتین ناوی یه کیک له پیغه مبه رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، له قورئاندا دووباره بوته وه^(۱).

شایانی باسه: ئیمه له ته فسیری سووره تی (الأعراف) دا، که ده کاته بهرگی شه شه می ئهم ته فسیره: (ته فسیری قورئانی بهرزو به پیز)، له کاتی ته فسیرکردنی

(۱) أطلس القرآن: ص ۷۳ - ۷۵.

ئایەتەکانی: (۱۰۳ - ۱۷۱) دا، واتە: شەست و نۆ (۶۹) ئایەت، کە ھەمووی تەرخانکراوە بۆ بەسەرھاتی مووسا و ھاروونی برای (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و گەلەکیان و، لە بەرانبەریشیان دا فیرەھون و دارو دەستەکە، لەویدا بە تەفسیل باسی زۆربە قۆناغەکانی ژیان و بەسەرھاتی مووسا و ھاروون و گەلەکیانمان، لەگەڵ فیرەھون و دارو دەستەکە دا کردووە، کە ھەشت قۆناغ (۶ - ۱۳)، بەلام قۆناغەکانی سەرەتای تەمەنی مووسا و ھاروونی برای و گەلەکیان ھەڵمانگرتووە، بۆ کاتی تەفسیرکردنی ئەم سوورپەتە: (القصص)، ئایەتەکانی: (۱ - ۴۳)، کە لەویدا وردەکاریی زۆر باسکراوە، دەربارە پێنج قۆناغەکانی سەرەتای ژیانی مووسا **عليه السلام**، واتە: پێش ئەوێ مووسا لە دایک بێ و، دواي ئەوێ لە دایک بوو، چۆن دایکی بە ئیلاھامی خوا خستووێتە ئێو صندوقیکەو، بە رووباری داداوە، چۆن مائی فیرەھون گرتووێتەو، چۆن لە مائی فیرەھوندا گەورە بوو، دواي پیاو قیبتییەکە لە دەست کوژراوە و، چوو بۆ مەدینە و... ھتد، ئەوانە ھەموویان لە سەرەتای (سوورپەتی القصص) دا، ھاتوون.

ھەلبەتە پێش سوورپەتی (القصص) یش، لە سوورپەتی (طه) دا، ئایەتەکانی: (۹ - ۹۸)، واتە: نەو (۹۰) ئایەت، لەویش تەرخانکراون، بۆ ئەو قۆناغەیی ژیان و بەسەرھاتی مووسا **عليه السلام** و، ھەندیک بەسەرھاتی دیکەش، کە لە سوورپەتی (الأعراف) دا، قسەمان لێکردوون، ئایەتەکانی سوورپەتی (طه) شمان بەو بۆنەو لەوێ ھێناون، ھەرۆھە لە سوورپەتی (الشعراء) دا، لەویشدا: پەنجا و نۆ (۵۹) ئایەت تەرخانکراوە، ئایەتەکانی: (۱۰ - ۶۸)، لەویشدا جاریکی دیکە، ھەر لەمیانی تەفسیرکردنی ئەو ئایەتەکاندا، ئەو قۆناغەیی ژیانی مووسا **عليه السلام** جاریکی دیکە باسمان کردوون، ھەرۆک لە سوورپەتی (الأعراف) یشدا تەفسیرمان کردوون، بەلام لێکۆلینەوێ تیرۆتەسەلی بەسەرھاتی مووسا و ھاروونی برای (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، گەلەکیان لەگەڵ فیرەھون و دارو دەستەکەیدا، قۆناغەکانی کاتی نێردانی مووسا و ھاروونی برای، بۆ لای فیرەھون، تاكو دەرباز بوونی (بنو إسرائيل) و، گەشتیان بە دەشتی (سیناء)، لە شەست و نۆ ئایەتەکە سوورپەتی (الأعراف: ۱۰۳ - ۱۷۱) دا، خراوەتە روو.

ب- هاروون:

شتیکی ناشکرایه که تیکه له کیش له گه ل به سهرهات و چیرۆکی مووسادا، هی هاروونی برایشی، باسکراوه، به لام کاتیک سهرنجی قورئان ده دهین، ده بینین: ته نیا بیست (۲۰) که پەت، ناوی هاروون له قورئاندا هاتوه، له حالیکدا که ناوی مووسا سه دو سی و شهش (۱۳۶) جاران هاتوه! هوکاره که شی ئه وهیه که هاروون عليه السلام وه زیریک و پالشتیکی مووسا عليه السلام بووه و، له سهر داوای مووساش خوای پهروه ردگار کردوویهتی به پیغه مبهه، وهک له سوورپهتی (مریم) دا ده فهرموئ: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۝۵۳﴾، ئه و بیست (۲۰) جارهش که له قورئاندا ناوی هاروون هاتوه، بهم شیویه:

- (۱)- له سوورپهتی (البقرة) دا، له ئایهتی: (۲۴۸) دا، جاریک ناوی هاتوه.
- (۲)- له سوورپهتی (النساء) دا، له ئایهتی: (۱۶۳) دا، جاریک ناوی هاتوه.
- (۳)- له سوورپهتی (الأنعام) دا، له ئایهتی: (۸۴) دا، جاریک ناوی هاتوه.
- (۴)- له سوورپهتی (الأعراف) دا، دوو جاران، له ئایهتهکانی: (۱۲۲، ۱۴۲) دا، ناوی هاتوه.
- (۵)- له سوورپهتی (یونس) دا، یهک جار له ئایهتی: (۷۵) دا، ناوی هاتوه.
- (۶)- له سوورپهتی (مریم) دا، دوو جاران، ناوی هاتوه، له ئایهتهکانی: (۲۸، ۵۳) دا.
- (۷)- له سوورپهتی (طه) دا، چوار جاران له ئایهتهکانی: (۳۰، ۷۰، ۹۰، ۹۲) دا، ناوی هاتوه.
- (۸)- له سوورپهتی (الأنبياء) دا، یهک جار، له ئایهتی (۴۸) دا، ناوی هاتوه.
- (۹)- له سوورپهتی (المؤمنون) دا، له ئایهتی ژماره (۴۵) دا، جاریک، ناوی هاتوه.
- (۱۰)- له سوورپهتی (الفرقان) دا، جاریک له ئایهتی (۳۵) دا، ناوی هاتوه.
- (۱۱)- له سوورپهتی (الشعراء) دا، دوو جاران له ئایهتهکانی: (۱۳، ۴۸) دا، ناوی هاتوه.
- (۱۲)- له سوورپهتی (القصص) دا، یهک جار له ئایهتی (۳۴) دا، ناوی هاتوه.

(١٣)- لە سوورەتی (صافات) دا، دوو جار لە ئایەتەکانی: (١١٤، ١٢٠) دا، ناوی هاتووە.

هەمووی دەکاتە: بیست (٢٠) جار، ژمارەی دووبارە بوونەووەی ناوی هاپوون **عَلِيٍّ**، لە قورئاندا یانی: ناوی مووسا **عَلَيْهِ السَّلَام** (١٣٦) جارو لە (٣٤) سوورەتدا، دووبارە بووئەووە، بەلام هاپوون **عَلَيْهِ السَّلَام** لە (١٣) سوورەتدا و (٢٠) جار، ناوی هاتووە^(١).

(١) أطلس القرآن: ص ٨١، ٨٢.

تەوهری سییهه: پوختهیهک له ژیان و بهسههرهاتی مووسا عليه السلام له بهر رۆشنایی تهورات (پهیمانی کۆن)دا

له م تەوهره دا چه ند تیشکیک ده خهینه سه ر ژیان و به سه رهاتی مووسا عليه السلام، به تاییه ت قوئاغه کانی سه ره تای ژیا نی که له قورئا ندا زۆر به کورتیی و پوختیی خوا ﷻ با سی کردوون، به لام له (پهیمانی کۆن) دا، هه ندیک ورده کاریی ههیه، به لام قوئاغه کانی دواتری ژیا نی مووسا عليه السلام، ئه وه دیاره که له قورئا ندا تیشکی باشیان خراوه ته سه ر، به تاییه ت پرو به پروو بوونه وهی مووسا له گه ل فیرعه ون و، جادوو گه ره کانی داو، په رینه وه یان له ده ریای سوورو، ده رباز بوونی به نی ئیسرائیل و، خنکانی فیرعه ون و دارو ده سه ته که ی، دوا یی نی شه جی بوونی مووسا عليه السلام و گه له که ی له ده شتی سینادا و، پروودا وه کانی دیکه، له قورئا ندا، تیشکی باشیان خراوه ته سه ر.

به لام ئه و پینج قوئاغه ی ته مه نی مووسا عليه السلام، که با سمان کردن، به تاییه ت لی ره دا له سووره تی (القصص) دا، ها توون و هی چیان له شوینی دیکه دا نه ها توون، مه گه ر ئاماژه یه کی کورتیان پیکرابی، بۆیه به چاکمان زانی لی ره له بهر تیشکی تهورات (پهیمانی کۆن) دا، هه ندیک شت له باره ی قوئاغه کانی سه ره تای ژیا نی مووسا وه عليه السلام بخهینه پروو.

هه لبه ته ئیمه جاری دیکه ش گو توومانه: جگه له وه حیی پارێزراوی خوا (وَحْيُ اللَّهِ الْمَعْصُوم) که له دوو تووی قورئا ن و سووننه تا، به رجه سه تهیه، هیچ سه رچاوه یه کی دیکه ی متمانه پیکراومان نیه، بۆ زانی نی ئه و شتانه ی له پری وه حییه وه، نه بی نازانی ن، پاشانی ش هه رچی پتویست بووبی بزانی ن له باره ی پیغه مبه رانه وه، خوا ﷻ با سی کردوه، له کاتی کدا که به سه رهاته کانیانی بۆ مان

گێڕاونەوه، ئەگەرنا بە تەئکید لە ژيان و بەسەرھاتی مووساشدا **عَلَيْهِ** چەند لایەتیکى شاردراوە هەن، بۆ وێنە:

ناوی بابی و دایکی و خوشکەکەى، فیرەونە ھاوچەرخی کەى ناوی چى بوو؟ پیاو بە تەمەنەکەى مەدیەن کۆ بوو؟ کە هەندیک لە توێژەرەوانى قورئان بە هەلە گوتووینە: شوەبە، کە بە دنیایى وانیه، هەرچەند زۆربەى تەفسیرەکان وا دەڵێن، بەلام دوایى پروونى دەکەمەوه، بە بەلگە کە هەر ناگونجى شوەبە بى، بەلام لەگەڵ ئەوێش دا کە کتیبەکانى خاوەن کتیبان، (پەیمانى کۆن، پەیمانى نوێ، ئاقیستای مەجووس، کتیبەکانى صابیئە) و ئەوانى دیکە، بە حەقیقەت جێى پشت پى بەستن و جێى متمانە نین، بۆ ئەو شتانەى کە لە پێى وەحییەوه نەبێ نازانین، بەلام بە چاکم زانى بۆ بەرچاو پروونى زیاتر، لە بارەى تێروانینی خاوەن کتیبان، بە تاییەت جوولەکە و نەصرانییەکان، لە بارەى مووسا و ژياننامەکیەوه، سەرنجێکی خێرایى (تەورات) بەدین، لە حەوت (٧) بڕگەدا:

١- رەچەلەکی دووری مووسا و، هۆی لە دایک بوونی مووسا **عَلَيْهِ** لە میسر:

هەموو ئەوێ کە دەیهێنم لە: (التفسير التَّطْبِيقِي لِلْكِتَابِ الْمُقَدَّس) هەوێه، ئەویش، دوو بەشە:

أ- پەیمانى کۆن (العَهْدُ الْقَدِيم): کە لە سی و نۆ (٣٩) کتیب پێک دێ، پێنجیان ئەو پێنج (٥) سیفرەن، سیفرەکانى: (التكوين، الخروج، اللاويين، العدد، التثنية) کە ئەصلی تەوراتیان لى پێکھاتو، ئەوانى دیکەش کتیبەکانى دیکەن.

ب- پەیمانى نوێ (العَهْدُ الْجَدِيد): لە چوار (٤) ئینجیلەکان و، دە (١٠) کتیبى دیکەدا، واتە: ئەویش سەرچەم لە چواردە (١٤) کتیبان پێک دێ.

تَنجَا هه رچی نه صرانییه کانن، هه م (په یمانی کوئن) یان ته به نینی کردوه، به هه ر سی و نو (۳۹) کتیبه که یه وه و^(۱)، هه م (په یمانی نوئ) ش، به هه ر چوارده (۱۴) کتیبه که یه وه و، چوار (۴) ئینجیله که و ده (۱۰) کتیبه که ی دیکه ش، به لام جووله که کان ته نیا دان به (په یمانی کوئن) دا ده ئین، عیسا عليه السلام هه ر به پیغه مبه ر نازانن، چ جای بپروا به کتیبه که ی بینن!

برگهی یه که م: سه ره تای نیشته جی بوونی باب و باپیرانی مووسا له میسر دا:

له کتیبی ناوبراودا^(۲)، ده باره ی سه ره تای نیشته جی بوونی باب و باپیرانی مووسا عليه السلام له میسر، ده لئ: (يَعْقُوبُ يَرْتَحِلْ إِلَى مِصْرَ): یه عقووب عليه السلام ده گوازیتته وه بو میسر.

هه لبه ته له بهر ئه مانه قی زانستی، هی هه موو برگه کان، سه ره تا ده قه عه ره بییه که یان دینم:

{وَارْتَحَلَ إِسْرَائِيلُ وَكُلُّ مَالِهِ حَتَّى وَصَلَ إِلَى بَيْتِ سَبْعٍ، فَقَدَّمَ ذَبَائِحَ إِلَى إِلَهٍ أَبِيهِ إِسْحَاقَ. وَقَالَ اللَّهُ لِإِسْرَائِيلَ فِي رُؤْيٍ اللَّيْلِ: «يَعْقُوبُ، يَعْقُوبُ». فَأَجَابَ: «هَآ أَنَا» فَقَالَ: «أَنَا هُوَ اللَّهُ، إِلَهَ أَبِيكَ. لَا تَخَفْ مِنَ الذَّهَابِ إِلَى مِصْرَ لِأَنِّي أَجْعَلُكَ أُمَّةً عَظِيمَةً هُنَاكَ، أَنَا أَصْحَبُكَ إِلَى مِصْرَ، وَأَنَا أَرْجِعُكَ أَيْضًا، وَيَغْمِضُ يَوْسُوفُ أَجْفَانَهُ بِيَدَيْهِ عِنْدَ مَوْتِهِ}.

واته: ئیسرائیل (که نازناوی یه عقووبه عليه السلام) کوچی کرد، خوئی و هه رچی هه بیوو، تا کو گه یشته (بئر سبع)، (که شاریکه ئیستاش له فه له ستینه)، له وئی چهند سه ر بپرواییکی بو په رستراوی بابی ئیسحاق عليه السلام پیشکه ش کردن، (واته: چهند قوربانیه کی سه ر برین) و، خوا له خه ونی شه ویدا به ئیسرائیلی فه رموو: یه عقووب یه عقووب! ئه ویش وه لامی دایه وه: ئه وه منم، خوا فه رمووی: من

(۱) به لکو له (الکتاب المقدس: قراءة رعائية) دا، په یمانی کوئن، ده (۱۰) کتیبی دیکه شی لی زیادکراون و، سه رجه م چل و نو (۴۹) کتیبه.

(۲) العهد القديم، سفر التكوين، الإصحاح: ۴۶، صفحة: ۱۱۶.

خوام **عَلَيْهِ السَّلَام** په‌سترای بابت، مه‌ترسئ له چوون بۆ میسر، چونکه من له‌وی ده‌تکه‌مه کۆمه‌لیکی گه‌وره و، من له‌گه‌لتم هاوه‌لتم تا‌کو می‌سرو، دوا‌یی من ده‌تگی‌رمه‌وه‌ش و، یوسف **عَلَيْهِ السَّلَام** به‌ده‌ستی خو‌ی له‌کاتی مردندا، پیل‌وه چاوه‌کانت لیک ده‌نئ.

که‌واته: زانی‌مان که‌یه‌عقووب کورئ ئی‌سحاق، ئی‌سحاق کورئ ئی‌براهیمه **عَلَيْهِ السَّلَام** و، یه‌عقووب بابی یوسف و یازده (۱۱) براه‌کانی دیکه‌یه‌تی، دیاره‌مووساش **عَلَيْهِ السَّلَام** ده‌چته‌وه‌سه‌ر یه‌عقووب و ئی‌سحاق و ئی‌براهیم (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالسَّلَام)، که‌واته: زانی‌مان چۆن کاتی خو‌ی باب و با‌پیرانی مووسا **عَلَيْهِ السَّلَام** له‌که‌نانه‌وه‌هاتوون بۆ می‌سرو، له‌وی نیشه‌جئ بوون، کاتی خو‌ی له‌ته‌فسیری سوورپه‌تی (یوسف) دا، به‌دریژی با‌سی ئه‌وه‌مان کردوه، له‌(په‌یمانی کۆن) هوه‌و، له‌سه‌رچاوه‌میژوو‌یه‌که‌نه‌وه، ئه‌وه‌ی پ‌یویست بوو بئ و، به‌پ‌یویستمان زانی‌ی، له‌و باره‌وه‌زانیاری‌یمان ه‌یناوه.

برگه‌ی دووه‌م: نیشه‌جئ بوونی به‌نوو ئی‌سرائیل له‌میسر له‌سه‌ر زه‌مین‌ی جاسان دا:

(أ) - {وَأَقَامَ بَنُو إِسْرَائِيلَ فِي مِصْرَ فِي أَرْضِ جَاسَانَ، وَافْتَنَوْا فِيهَا أَمْلَاكًا وَأَمْرُوا وَتَكَاثَرُوا، وَعَاشَ يَعْقُوبُ فِي أَرْضِ مِصْرَ سَبْعَ عَشْرَةَ سَنَةً حَتَّى بَلَغَ مِنَ الْعُمُرِ مِئَةً وَسَبْعَةً وَأَرْبَعِينَ عَامًا^(۱).

ده‌لئ: به‌نوو ئی‌سرائیل، (واته: وه‌چه‌و پ‌ۆله‌کانی یه‌عقووب **عَلَيْهِ السَّلَام**) له‌میسر نیشه‌جئ بوون له‌سه‌ر زه‌مین‌ی جاسان (شو‌ینیکه‌ له‌میسر) و، له‌وی مو‌لک و ما‌لیان په‌یدا‌کردو، به‌روبوومی ئه‌ویان په‌یدا‌کردو، زۆر بوون و، یه‌عقووب له‌سه‌ر زه‌مین‌ی میسر چه‌قده‌سالان ژیا، هه‌تا گه‌یشه‌ته‌مه‌نی (۱۴۷) سال‌یی، (دیاره‌ته‌مه‌نه‌که‌ی دیکه‌ی پ‌یشتر له‌که‌نعان به‌ر‌یک‌کردوه) و، له‌ته‌مه‌نی (۱۴۷) سال‌یی دا وه‌فاتی کردوه.

(ب) - دوا‌ی ئه‌وه‌ی با‌سی کو‌چی دوا‌یی یه‌عقووبی کرد، ده‌لئ: {ثُمَّ مَاتَ يُوسُفُ وَقَدْ بَلَغَ مِنَ الْعُمُرِ ۱۱۰ سِنِينَ، فَحَنَطُوهُ وَوَضَعُوهُ فِي تَابُوتٍ فِي مِصْرَ^(۲).

(۱) العهد القديم، سفر التكوين: الإصحاح: ۴۷، ص: ۱۱۹.

(۲) العهد القديم، سفر التكوين: الإصحاح: ۵۰، ص: ۱۲۵.

ده لئی: یوسفیش مرد، له کاتیکدا گه یشتبووه ته مه نی: (۱۱۰) سالی، مؤمیا یان کردو، له تابووتیک (صندووقیک) دا، له میسر دایاننا.

ج- ئنجا باسی ناوی کوره کانی یه عقووب ده کات، هر یازده کوره که ی، ده لئی: {وَهَذِهِ أَسْمَاءُ أَبْنَاءِ إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ قَدِمُوا مَعَ يَعْقُوبَ إِلَى مِصْرَ، كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ مَعَ أَهْلِ بَيْتِهِ: رَأُوْبَيْنَ، شَمْعُونَ، لاوِي، يَهُوذَا، يَسَّاکِرَ، زَبُولُونَ، بَنِيَامِينَ، دَان، نَفْتَالِي، جَادَ، وَآشِيرَ} ^(۱)، ته مه یازده، به یوسفی شه وه ده کاته دوازه، چونکه یوسف که خه ونه که ی ده بینئ، ده لئی:

﴿إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ یوسف، واته: یازده ته ستیره و مانگ و خوړم بینن، که کړنووشیان بو من دهر د، واته: یریزیان لئ ده گرتم و سلاویان لیم ده کرد، که مانگ و پروژه که دایک و بابی بوون و، یازده ته ستیره که ش، یازده برایه که ی بوون و، خویشی دوازه یه مینه،

ته مه له (پهیمانی کون) دا هاتوه، ناوی تهو یازده برایه ی یوسف عليه السلام و، ته وانه هه موویان کورانی یه عقووب عليه السلام بوون، که له که نعان وه هاتوون و مال و مندالیشان له که لدا بووه.

**برگه ی سییه م: به کویله کردنی به نوو ئیسرائیل و چه وسپرانه وه یان له لایه ن
حوکمرانی میسر وه:**

أ- له (پهیمانی کون) دا، له ژیر ناوونیشانی: (إِسْتِعْبَادُ بَنِي إِسْرَائِيلَ) دا، ده لئی:

{وَمَا لَيْتَ أَنْ قَامَ مَلِكٌ جَدِيدٌ عَلَى مِصْرَ لَمْ يَكُنْ يَعْرِفُ يَوْسُفَ، فَقَالَ لِشَعْبِهِ: هَا بَنُو إِسْرَائِيلَ أَكْثَرُ مِنَّا وَأَعْظَمُ قُوَّةً، فَلْتَأْمَرَ عَلَيْهِمْ لِكَيْ لَا يَتَكَاثَرُوا وَيَنْصُمُوا إِلَيَّ أَعْدَانًا...، وَاتَّعَسُوا حَيَاتَهُمْ بِالْأَعْمَالِ الشَّاقَّةِ فِي الطِّينِ وَاللِّبْنِ كَادِحِينَ فِي الْحَقُولِ وَسَخَّرَهُمُ الْمِصْرِيُّونَ فِي كُلِّ أَعْمَالِهِمُ الشَّاقَّةِ}.

(۱) العهد القديم، سفر الخروج: الإصحاح: ۱، ص: ۱۳۰.

واته: زۆری پی نه چوو، پادشاو حوکمرانیکی دیکه‌ی تازه له میسر بوو به حوکمران، که یوسفی نه دهناسی، (ئهوه دوا‌ی وهفاتی یوسف علیه السلام)، به گه‌له‌که‌ی خۆی گوت: به‌نوو ئیسرائیل له ئیمه زیاترن و، له ئیمه به‌هیزترن، وهرن با پیلانیان له دژ بگپرین، نه‌وه‌ک زۆر بین و دوا‌یی بچنه پال دوزمنه‌کا‌مان، (چهند قسه‌یه‌ک ده‌کات، دوا‌یی ده‌لی: ئیدی ده‌ستیان کرد به ناره‌حه‌تکردنی ژیان و گوزهرانیان، به کرده‌وه قورسه‌کان له قورو له خشتدا، (واته: خشتی قورپان پی دروست ده‌کردن) و، له کیلگه‌کاندا ره‌نج و زه‌حه‌تیان ده‌کیشا و، میسرپیه‌کان له هه‌موو کاره قورسه‌کاندا ئه‌وانیان به سوغره و بیگار ده‌گرت.

(ب)- ههر لهو سیاقه‌دا له په‌یمانی کۆن دا، له ژیر ناوونیشانی: (مَقْتُلُ الْأَطْفَالِ الذُّكُورِ)، کوشتنی منداله‌ نیرینه‌کاندا، ده‌لی:

اِثْمَ قَالَ مَلِكُ مِصْرَ لِلْقَابِلَتَيْنِ الْعِبْرَانِيَّتَيْنِ: عِنْدَمَا تُشْرِفَانِ عَلَى تَوْلِيدِ النِّسَاءِ الْعِبْرَانِيَّاتِ: فَإِنْ كَانَ الْمَوْلُودُ صَبِيًّا فَاقْتُلَاهُ، وَإِنْ كَانَ بِنْتًا، فَاتْرُكَاهَا حَيًّا، ثُمَّ أَصْدَرِ فِرْعَوْنَ أَمْرَهُ لِجَمِيعِ شَعْبِهِ قَائِلًا: اِطْرَحُوا كُلُّ ابْنِ عِبْرَانِيٍّ يُولَدُ فِي النَّهْرِ أَمَّا الْبَنَاتُ فَاسْتَحْيُوهُنَّ^(۱).

واته: دوا‌یی پادشای میسر، (حوکمرانی میسر) به دوو مامانه‌ عیبرانییه‌کانی، گوت: (دوو ئافره‌تی مامان بوون، ئه‌وانه‌ی کاتیک ئافره‌ت مندالی ده‌بی، سه‌ره‌رشتی ده‌که‌ن، عیبرانیی بوون، ههر له‌ گه‌لی به‌نوو ئیسرائیل بوون، به‌لام سه‌ر به‌ فیرعه‌ون بوون)، له کاتیکدا سه‌ره‌رشتی ئه‌وه ده‌که‌ن، که ئافره‌ته‌ عیبرانییه‌کان مندالیان بی و یارمه‌تیان ده‌ده‌ن بو ئه‌وه‌ی منداله‌که‌یان بی، (پییگوتن: ئه‌گه‌ر منداله‌که‌ کوپ بوو، بیکوژن، به‌لام ئه‌گه‌ر کچ بوو، بیهیلنه‌وه، با بژی.

(۱) ئه‌وه هه‌مووی و پرگه‌که‌ی پیشه‌وه‌ش، له: (العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ۱، ص: ۱۳۱) دا هاتوه.

(من هه موویم نه هیئا، ته گهرنا دوایی ده لئ: تهو دوو مامانه، که له (پهیمانی کۆن) دا، مامانه کان ناوه کانیشیان دینئ، بهزه یان پیاندا هات و، فهرمانه که ی فیرعه و نیان جیه جئ نه کردو، لیان گه پران، به لام ده یانگوت: کوپه کان په نهان بکه، دوایی که فیرعه ون پیانی زانی: فیرعه ون فهرمانی ده رکرد بو هه موو گه له که ی پیگوتن: هه رچی کوپی عیپرانییه له دایک ده بی، (ته وانه ش که دوایی ته وه ی پیزانی)، هه موویان فریده نه رووباره وه (رووباری نیله وه)، به لام کچه کان بهیله وه با بژین.

برگهی چواره م: له دایک بوونی موسا علیه السلام:

بابزانین (پهیمانی کۆن) چۆن باسی له دایک بوونی موسا علیه السلام ده کات؟ هه لبه ته من تیبینییه کانم له سه ر قسه کانی پهیمانی کۆن، لیره دا نایانخه مه پروو، ته گهرنا بو وینه: باسی مؤمیا کردنی یوسف ده کات، به لکو باسی مؤمیا کردنی یه عقوویش ده کات! که پیم وانیه ته وه هیچ ته صلی هه بی، به لام به هه ر حال من تیبینییه کان ناخه مه پروو و، ته نیا ده قه که ی (پهیمانی کۆن) دینم و، پیشتریش تیبینی خوم گوت، که جی متمانه نیه، به لام به گشتی بو بهرچاو پروونی، سوودی لی ده بیترئ.

(پهیمانی کۆن) له ژیر ناوونیشانی: (وَلَاذَةُ مُوسَى) دا هیئاویه تی، ده لئ:

(أ) - {وَتَزَوَّجَ رَجُلٌ مِّنْ بَيْتِ لَآوِي فَتَاَةً ابْنَةً لَّآوِي، فَحَمَلَتِ الْمَرْأَةُ وَأَنْجَبَتْ ابْنًا وَإِذْ رَاقَهَا جَمَالُهُ، حَبْلَانُهُ ثَلَاثَةٌ أَشْهُرٌ، وَلَمَّا لَمْ تَسْتَطِعْ أَنْ تُخْفِيَهُ بَعْدَ، أَتَتْ بِسَفْطٍ مِّنَ الْبُرْدِيِّ وَطَلَّتْهُ بِالْحَمْرِ وَالرُّفْتِ، وَأَضْجَعَتِ الطِّفْلَ وَوَضَعَتْهُ بَيْنَ الْحَلْفَاءِ عَلَى صِفَةِ النَّهْرِ، وَوَقَفَتْ أُخْتُهُ مِّنْ بَعِيدٍ لِّتَرَى مَا يَحْدُثُ لَهُ}.

هه لبه ته که م و زور ته وه ی له (پهیمانی کۆن) یشدا هاتوه، له گه ل ته وه ی قورئاندا، تیک ده کاته وه، به لام به ته ئکید هه ندیک شتی تیدایه، که له وه ی

قورئان جیایه، دیاره که ئەوان گۆریویانه و دەستکاریان کردوه، بەلام له هێله گشتیهکانیدا تێک دهکاتهوه، له کاتیکدا که (پهیمانی کۆن) به تهئکید هیچ له قورئان بههره‌مه‌ند نه‌بوون، ئەوهی قورئانیش ده‌یفه‌رموی جیایه و، به شیویه‌کی دیکه‌یه، واته: دوو سه‌رچاوه‌ی سه‌ربه‌خۆن.

واته: پیاویک له بنه‌ماله‌ی لاوی کچیکی هینا، کچی لاوی، (دیاره هه‌ر له بنه‌ماله‌ی لاوی، بابی ئەو که‌چه‌ ناوی لاوی بووه‌)و، ئەو ئافه‌رته‌ دوو گیان بوو و، مندالکی بوو، له‌به‌ر ئەوه‌ی که جوانیه‌که‌ی سه‌رسامی کرد، (ئهو ئافه‌رته‌ی ده‌بیته‌ دایکی مووسا عليه السلام کچی لاوییه، لیره‌ باسی ناوی بابی مووسا عليه السلام ناکات، کچی بووه‌؟ به‌لام له شوینی دیکه‌دا ده‌لی: ناوی قاهیف بووه‌)، بۆیه‌ سی مانگان شاردیه‌وه (دایکی مووسا ده‌بی، سی مانگ مووسای به‌ مه‌لوتکه‌یی شاردیه‌ته‌وه‌)، به‌لام دواي ئەوه‌ی نه‌یتوانی چیدیکه‌ بشاریه‌ته‌وه‌، سندووکیکی هینا له‌ جوړه قامیشیک، به‌ قیرو به‌ ماده‌یه‌کی دیکه، که نه‌هیلئ ناوی تیپچی، چه‌وری کردو، منداله‌که‌ی تیدا درێژکردو خسته‌ی نیو لقه‌کانی دره‌ختیک، به‌ ناوی حه‌لفا^(۱) له‌سه‌ر که‌ناری رووبار، (رووباری نیل)، خوشکه‌که‌یشی له‌ دووره‌وه‌ وه‌ستا، تا‌کو ته‌ماشای بکات، داخو چی لیدی و، چی لی پرووده‌دات؟ (ئهو سندووکه‌ی مووسای مه‌لوتکه‌ی برای تیدایه‌).

(ب)- ئنجا هه‌ر له‌و سیاقه‌دا له ژیر ناوونیشانی: (إِنْقَادُ مُوسَى) ده‌ربازکردنی مووسا عليه السلام ده‌لی: {وَأَقْبَلَتِ ابْنَةُ فِرْعَوْنَ لِتَسْتَحِمَّ فِي النِّهْرِ...، فَرَأَتْ السَّفْطَ بَيْنَ الْحَلْفَاءِ فَأَرْسَلَتْ وَصِيفَتَهَا لِتَأْتِيَ بِهِ، فَفَتَحَتْهُ وَرَأَتْ الطِّفْلَ وَإِذَا هُوَ بَنِي، فَرَقَّتْ لَهُ وَقَالَتْ: هَذَا مِنْ أَوْلَادِ الْعِبْرَانِيِّنَ، فَقَالَتْ أُخْتُهَ لَابْنَةِ فِرْعَوْنَ: هَلْ أَذْهَبَ وَأَدْعُوا لِكَ مَرْضِعَةٍ مِنَ الْعِبْرَانِيَّاتِ لِرَضْعَ لِكَ الْوَلَدَ؟ فَاجَابَتْهَا ابْنَةُ فِرْعَوْنَ: اذْهَبِي، فَمَضَتْ الْفَتَاةُ وَدَعَتْ أُمَّ الصَّبِيِّ، فَقَالَتْ لَهَا ابْنَةُ فِرْعَوْنَ: خُذِي هَذَا الصَّبِيَّ

(۱) الحلفاء: نبت أطرافه محدّدة كأنها سَعَف النَّخْل والخص. المنجد ص ۱۴۹ ط ۴۳، ۲۰۰۸م
(قاموسه رسته)ش گوتوووه‌تی: حه‌لفاء به‌کوردیی (قه‌فه‌ژا‌)ی پیده‌گوتری و گه‌لاکانی وه‌ک هی دارخورما تیژن ب ۱ لاپه‌ره: ۵۰۴.

وَارْضِعِي لِي وَأَنَا أُعْطِيكَ أُجْرَتَكَ، فَأَخَذَتِ الْمَرْأَةُ الصَّبِيَّ وَارْضَعَتْهُ، وَلَمَّا كَبُرَ الْوَلَدُ، رَدَّتْهُ إِلَى ابْنَةِ فِرْعَوْنَ، فَتَبَنَّتْهُ وَدَعَتْهُ مُوسَى مَعْنَاهُ: (مُنْتَشَل) قَائِلَةً: إِنِّي انْتَشَلْتُهُ مِنَ الْمَاءِ^(۱).

واتە: (دوای ئەوەی دایکی مووسا **الْعَلِیْ**، مووسای خستە سندوووقیکەوێ کە لە قامیش (بَرْدِی) دروست کرا بوو، پاشان چەوری کرد بە قیرو بە ماددەیکە کە ئاوی نەچیتە نیو و، هەندیک و هەندیک درەختی قەفەژاژ (حَلْفَاء)یشی تێو پێچا)، کچیکی فیرعەون چوو کە لە پووبارە کە خۆی بشوات، دوایی ئەو سندوووقە یینی لە نیو ئەو گیایە (حَلْفَاء)دا، کارە کەرەکە ی خۆی، نارد تاکو بۆی بێنێ، کە کردیەو، مندالە کە ی بینی دەگیا (دیارە برسیی بوو)، زۆر بەزەیی پێدا هاتەو، گوتی: ئەو دیارە لە مندالەکانی عیبرانییەکانە، (زانویەتی لە ترسی بابی خراوەتە نیو سندوووق و بە پووباردا دراو)، ئنجا خوشکی مووسا **الْعَلِیْ** بە کچی فیرعەونی، گوت: ئایا بچم شیردەرێکت بۆ بانگ بکەم، لە ئافەرەتە عیبرانییەکان، تاکو ئەو مندالەت بۆ شیر پێ بدات؟ کچی فیرعەون، گوتی: بچۆ، کچە کە پۆیی، (واتە: خوشکی مووسا **الْعَلِیْ** پۆیی و)، دایکی مندالە کە ی، (کە هەر دایکی مووسایە و دایکی خوشیەتی) بانگ کردو، کچی فیرعەون پێیگوت: ئەم مندالە ببە شیریم بۆ پێ بدە و، منیش کرێکەیت دەدەم، ئافەرەتە کە مندالە کە ی گرت و شیری پێدا و، کاتیک مندالە کە گەورە بوو، گێرایەو بۆ لای کچی فیرعەون و، کردی بە کۆری خۆی، ناویشی لێنا: مووسا **الْعَلِیْ**، واتە: لە ئاو دەرھێناو، (مُنْتَشَل)، گوتی: من بۆ خۆم لە ئاو دەرھێناوەتەو.

هەلبەتە ئەوەی لە (پەیمانی کۆن) لێردا کە تیکدەگیرێ لە گەڵ قورئاندا، ئەوەیە کە دەلی: کچی فیرعەون هەلگیرتۆتەو، بەلام خوا ی پەروردار لە قورئاندا دەفەرموێ: ﴿وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِّي وَلَكَ لَا نَقْتُلُوهُ...﴾، واتە: ئافەرەتە کە ی فیرعەون گوتی: مایە ی شادمانیی من و تۆشە، مەیکوژن...، ئنجا لێردا باسی ئەو ناکات کە بە تەما بوون، بیکوژن، بەلام بە تەئکید هاوسەری

(۱) العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ۲، ص: ۱۳۲.

فیرعهون بووه، نهک کچه کهی، به هه رحال له ته ورتادا وا هاتوه، که بیگومان نهوه یه کیکه لهو شتانهی گوړیوانه.

برگه ی پینجه م: کوشتنی بابای قییتی و پاکردنی موسا علیه السلام بو مه دین:

(په یمانی کون) ئاواي دیني: (جَرِمُهُ مُوسَى وَ هَرَبُهُ)، واته: تاوانی موسا علیه السلام و هه لاتنی، ته عبیره که یان زور ته عبیریکی بی نه زاکه ته، خوا ﷺ چونی دیني، فه رمایشتی خوا ﷺ هه ر دیاره و، قسه ی ده ستکاری کراو و گوړدراویش، هه ر دیاره، نه گه رنا موسا علیه السلام خراپه و تاوانی نه کردوه، وه ختیک به رگری کردوه له به نوو ئیسراییلیه کی مه زلووم، به ده ست فیرعه و نییه کی زورداره وه و، و یستوو یه تی نیو بژ یوانیان بکات، مستیکی له کابرای فیرعه و نیی داوه و، به مسته که فه و تاوه، مه به ستیشی نه بووه بیکوژي، نجا له ژیر نه و ناوونیشانه دا، ده لی:

{وَحَدَّثَ بَعْدَ أَنْ كَبُرَ مُوسَى أَنَّهُ ذَهَبَ لِيُفْتَقِدَ إِخْوَتَهُ الْعِبْرَانِيِّينَ وَيَشْهَدَ مَشَقَّتَهُمْ، فَلَمَحَ رَجُلًا مِصْرِيًّا يَضْرِبُ رَجُلًا عِبْرَانِيًّا، فَتَلَفَّتْ حَوْلَهُ، وَإِذْ لَمْ يَجِدْ أَحَدًا هُنَاكَ، قَتَلَ الْمِصْرِيَّ وَطَمَرَهُ فِي الرَّمْلِ، ثُمَّ خَرَجَ فِي الْيَوْمِ الثَّانِي وَإِذَا رَجُلَانِ عِبْرَانِيَّانِ يَتَصَارَبَانِ، فَقَالَ لِلْمِصْرِيِّ: «لِمَاذَا تَضْرِبُ صَاحِبَكَ؟»، فَأَجَابَهُ: «مَنْ أَقَامَكَ رَبِّيسًا وَقَاضِيًا عَلَيْنَا؟ أَعَاظِمُ أَنْتَ عَلَيَّ قَتْلِي كَمَا قَتَلْتَ الْمِصْرِيَّ؟» فَخَافَ مُوسَى وَقَالَ: «حَقًّا إِنَّ الْخَبَرَ قَدْ دَاعَ»، وَبَلَغَ الْخَبَرَ مَسْمَعَ فِرْعَوْنَ، فَسَعَى إِلَى قَتْلِ مُوسَى، إِلَّا أَنَّ مُوسَى هَرَبَ مِنْ وَجْهِ فِرْعَوْنَ، وَمَضَى لِيُقِيمَ فِي أَرْضِ مِدْيَانَ، فَبَلَغَهَا وَجَلَسَ عِنْدَ الْبُئْرِ^(۱).

واته: دواي نه وهی موسا گه وره بوو، پوژیک پوی بو نه وهی برا عیبرانییه کانی به سه ر بکاته وه و نه و نا په حه تییه ی تیدا ده ژین و نه و سوغره و بیگاره بیني، پیاویکی میسری بیني، له پیاویکی عیبرانیی ده دات، (سوغره و بیگاریان پیکردوه و لییداوه به ده مه قالی هاوون، به لام له قورئاندا نافه رموی: له سه ر ئیش و کار بووه)، موسا ئاوری دایه وه له ده وروبهری خو، که که سی نه بیني، له و

(۱) سفر الخروج: ۲، ص: ۱۳۳.

میسرپییه که ی کوشت و، له بن لمدا شاردیه وه، دوایی له پوژی دووه مدا، (واته: پوژی دواتر چوو ده ری)، ته ماشای کرد دوو پیاوی عیپرانیی پیکه وه لیک ده دن، به خراپه کاره که ی گوت: بوچی له هاوه له که ت ده ده ی؟ ته ویش وه لامی دایه وه: کئ تو ی کردوه به سه روک و دادوهر به سه رمانه وه؟ ئایا بریارت داوه، منیش بکوژی، وه ک چو ن میسرپییه که ت کوشت؟ مووساش ترساو گوتی: راسته، دیاره هه واله که بلا بو تته وه، ئه وه هه واله به فیرعه ون گه یش ت و، هه ول ی کوشتنی مووسایدا، به لام مووسا **علیه السلام** له فیرعه ون رایکردو، پویش ت تا کو له سه ر زه مینی مه دیان نیشته جئ بی و، له وی له سه ر بیره ئاوه که دانیش ت.

هه لبه ته ئه وه ی که لی ره دا له گه ل قور ئاندا تیک ده گیر ی و، دیاره ئه وه یه ده لی: دوو که سی عیپرانیی بوون، به لام له قور ئاندا ده فه رموی: **﴿فَاسْتَعِذْهُ﴾** **﴿الَّذِي مِنْ شَيْعِنِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ﴾**، دوایی جاری کی دیکه، ده فه رموی: **﴿فَإِذَا الَّذِي آسْتَنْصَرُّهُ بِالْأَمْسِ﴾**، یانی: بو جاری دووه می ش، دیاره هه ر هه مان که س بووه، مانای وایه هه ر هه مان به نوو ئیسپرائیلی بووه، له گه ل یه کیکی دیکه ی فیرعه ونیی دا تیکگیراوه، به لام په یمانی کو ن لی ره دا ده لی: هه ردووکیان ئیسپرائیلی بوون، که له وه دا به هه لده دا چوو ه.

برگه ی شه شه م: هاوسه رگیری کردنی مووسا **علیه السلام:**

له (په یمانی کو ن) دا، هه ر له ژیر ناوونیشانی: (زَوَاجُ مُوسَى) دا ها تو ه:

﴿وَكَانَ لِكَاهِنٍ مَدْيَانَ سَبْعُ فَتَيَاتٍ فَأَقْبَلْنَ وَاسْتَقَيْنَ مَاءً، وَمَلَأْنَ الْأَجْرَانَ لِيَسْقِيَنَّ عَنْمَ آبِهِنَّ، فَأَتَى الرُّعَاةَ وَطَرَدُوهُنَّ، غَيْرَ أَنَّ مُوسَى هَبَّ لِنَجْدَتِهِنَّ وَسَقَى غَنَمَهُنَّ، وَعِنْدَمَا رَجَعَتِ الْفَتَيَاتُ إِلَى رَعُوِيلَ آبِهِنَّ سَأَلَهُنَّ: «مَا بِالْكُنَّ بَكْرَتُنَّ بِالرُّجُوعِ الْيَوْمَ؟»، فَأَجَبَتْهُ: «رَجُلٌ مِصْرِيٌّ أَنْقَذَنَا مِنَ الرُّعَاةِ، فَاسْتَقَى لَنَا وَلِغَنَمِنَا أَيْضاً»، فَسَأَلَهُنَّ: «وَأَيْنَ هُوَ؟ لِمَاذَا تَرَكَتُنَّ الرَّجُلَ؟ اذْعُوْنَهُ لِيَأْكُلَ طَعَاماً»، وَقَبِلَ مُوسَى أَنْ يُقِيمَ مَعَ

الرَّجُلِ الَّذِي رَوَّجَهُ مِنْ ابْنَتِهِ صَفُورَةَ، فَأَنْجَبَتْ لَهُ ابْنًا، دَعَاهُ جِرْشُومَ «وَمَعْنَاهُ غَرِيبٌ»
إِذْ قَالَ: «كُنْتُ نَزِيلًا فِي أَرْضٍ غَرِيبَةٍ»^(۱).

واتە: كاهینی مەدیانی (ئەوێ لە بارەیهووە هاتووە: **﴿وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ﴾**)
كە هەندێك لە پوونكەرەوان (مفسرین) بە هەڵە گوتوویانە: شووعەیب بوو،
كە وانیە وەك دوایی باسی دەكەین، ئەو بە كاهینی مەدیەن ناوی دێنێ،
(زانای مەدیەن)، ئەوان بە زانایان گوتووە: كاهین،) حەوت كچی هەبوون، هاتن
ئاویان هەڵپنجاو گۆزەكانیان پەر كردن، تاكو سەرەنجام مەری بابیان ئاوە بدەن،
بەلام شوانەكان هاتن و دەریانكردن، كەچی مووسا راپەری بۆ یارمەتیبدانیان
و، مەرەكەیی بۆ ئاودان و، كاتێك كچەكان گەپانەووە بۆ لای بابیان: رەعوئیل،
(دەبی ئەو كاهینە ناوی رەعوئیل بوو بۆ بە حیسابی تەوورات)، لێی پرسین:
چیتان بوو، ئەمڕۆ زوو گەپانەووە؟ وەلامیان دایەووە: پیاویكی میسری لە
دەست شوانەكان، ئێمەیی دەرباز كردو، ئاوی بۆ هەڵپنجاین بۆ خوشمان و
بۆ مەرەكانیش، لێی پرسین: ئەدی لە كوێیە؟ بۆچی لە پیاووەكە گەپان، (واتە:
لەوێتان جێهێشت؟) بانگی بكەن، با بۆ خواردن بخوات، مووساش پەسەندی
كرد، كە لەگەڵ ئەو پیاووە نیشتەجێ بۆ و، بژی، كە كچەكەیی خۆی بە ناوی
صەفۋورەیی لێ مەرەكردو، كۆرپكی لێی بوو ناوی لێنا: (جِرْشُومَ)، یانی: غەریب،
ئاواری، گوێ: چونكە من لەسەر زەمینكی غەریب بووم.

ئەوێ لێرەدا لەگەڵ قورئاندا تێك دەگیرێ، ئەوێە كە قورئان باسی دوو
كچەكان دەكات، بەلام لێرەدا تەوورات باسی حەوتان دەكات! ئنجا باسی ئەو
دەكات كە پیاووەكان ئەو كچانەیان دەركردوون، بەلام لە قورئاندا بەس ئەوێەندە
باس دەكات، كە مووسا **عليه السلام** ئاژەڵەكانی بۆ ئاودان، دیارە دەبی ئەو ئاژەڵ
ئاودانە پێویستی بە هیز و توانایەك بووبی، كە كچەكان لە توانایاندا نەبوو، و، واش
پێدەچێ شوانەكان نۆرە بریان لێكردبن، یاخود كچەكان نەیانویستبێ لەگەڵ

(۱) العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ۲، ص: ۱۳۳.

شوانہ کان تیّکھل بن، وھک دواپی لھو بارهوه ورده کاری زیاتر باس ده کین،
ئیدی مووسا علیه السلام مہرہ کانی بو ئاو داوون.

برگہی حوتہم: بوونہ پیغہ مہری مووسا علیه السلام:

مووسا چوون بوو به پیغہ مہر؟ له (پہیمانی کوون) دا ده لی:

أ- {وَبَعْدَ مُرُورِ حَقْبَةٍ طَوِيلَةٍ مَاتَ مَلِكُ مِصْرَ، وَارْتَفَعَ أَبْنُ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَصْرَاخُهُمْ مِنْ وَطْأَةِ
الْعُبُودِيَّةِ، وَصَعِدَ إِلَى اللَّهِ، فَأَصْغَى اللَّهُ إِلَى أُنْيُنِهِمْ، وَتَذَكَّرَ مِيثَاقَهُ مَعَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ،
وَنَظَرَ اللَّهُ إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ «وَرَقَّ لِحَالِهِمْ»^(۱).

ده لی: دواي ماوهیه کی دوورو دریژ، پادشای میسر مردو، نالهی به نوو ئیسرائیل
(نهوهی ئیسرائیل)، بهرز بووه و، هاوار کردنیان له ژیر باری کوویلایه تیدا،
بهرز بووه بو لای خوا صلی الله علیه و آله، خواش گوئی له نالهیان گرت، (گوئی هه لخت
بو نالهیان) و، ئهو پهیمانهی خوئی که له گهل ئیبراهیم و ئیسحاق و یه عقوقوبدا
بهستبووی، وه بیرى هاتهوه.

بیگومان خوا صلی الله علیه و آله شتی له بیرناچی، به لام (پهیمانی کوون) ئاوا باسی خوا صلی الله علیه و آله
ده کات، که پهیمانه کهی وه بیر هاتوتهوه، دواي ئه وهی گوئی له نالهی نالی به نوو
ئیسرائیل بوو، ئنجا پهیمانه کهی به بیرهاتهوه! که ئهمه شایستهی خوا صلی الله علیه و آله نیهو،
خوا صلی الله علیه و آله هیچی له بیرناچی و هه میشه خوا صلی الله علیه و آله فرمایشت و به لینی خوئی له
بیره، به لام (پهیمانی کوون) ئاوا ته ماشای خوا صلی الله علیه و آله ده کات!

ب- ئنجا له ژیر ناوونیشانی: (ظُهِرَ لِلَّهِ لِمُوسَى)، ده رکهوتنی خوا صلی الله علیه و آله بو مووسا علیه السلام دا،
ده لی:

{وَأَمَّا مُوسَى فَكَانَ يَرَعَى غَنَمَ حَمِيهِ يَتْرُونَ كَاهِنَ مِذْيَانَ، فَقَادَ الْغَنَمَ إِلَى مَا وَرَاءَ
الطَّرْفِ الْأَقْصَى مِنَ الصَّخْرَاءِ حَتَّى جَاءَ إِلَى حُورَيْبَ جَبَلِ اللَّهِ، تَجَلَّى لَهُ مَلَاكُ الرَّبِّ

(۱) العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ۲، ص: ۱۲۳.

بَلْهَيْبِ نَارٍ وَسَطَ عَلْيَقَةٍ، فَنَظَرَ مُوسَى وَإِذَا بِالْعُلْيَقَةِ تَتَفَدُّ دُونَ أَنْ تَحْتَرِقَ، ...، وَعِنْدَمَا رَأَى الرَّبُّ أَنَّ مُوسَى قَدْ دَنَا لِيَسْتَطْلِعَ الْأَمْرَ، نَادَاهُ مِنْ وَسَطِ الْعُلْيَقَةِ قَائِلًا: «مُوسَى». فَقَالَ: «هَا أَنَا»، فَقَالَ: «لَا تَقْتَرِبْ إِلَيَّ هُنَا: أَخْلَعُ حِذَاءَكَ مِنْ رِجْلَيْكَ، لِأَنَّ الْمَكَانَ الَّذِي أَنْتَ وَاقِفٌ عَلَيْهِ أَرْضٌ مُقَدَّسَةٌ»^(۱)

دەلّی: مووسا مەری خەزووری یەثرون، کاهینی مەدیەنی دەلەوہراند^(۲)، مەرەکە ی برد، هەتا پشت ئەو پەری دووری بیابانەکە، هەتا هاتە لای (حوریب) چای خوا ﷺ (وا پێدەچێ مەبەستی پێ طوور بێ)و، لەوێ فریشتە ی پەرورەردگار بوێ دەرکەوت، بە بلیسە یەکی ئاگرەوہ لە نیوہراستی عوللە یقە یەک^۳، {عُلْيَقَةٍ}، یانی: دپرووہ تووترک، مووسا ﷺ تەماشای کرد، ئەو درەختە (ئەو دپرووہ)، دادەگیرسێ، بەبێ ئەوہ ی بسووتێ، (بلیسەو مەشخەلی لێ بەرز دەبیئەوہ، هیچ دیاریش نیە، بسووتێ) کاتیکی پەرورەردگار بینی، مووسا ﷺ نزیکی کەوتۆتەوہ، بو ئەوہ ی بزانی ئەو درەختە چۆنە؟ (دەئایسێ و ناشسووتێ)، لە نیو دپرووہ کەوہ (لە نیوہراستی درەختە کەوہ) بانگی کرد: مووسا! ئەویش گوتی: ئەوہ منم لێرەم، خوا ﷺ فەرمووی: لێرە نزیکی مەکەوہ، پێلاوہ کانت لە پێیە کانت دانێ، چونکە ئەو شوینە ی کە تۆ لێی وەستاوی، سەر زەمینیکی پاکە.

(۱) العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ۳، ص: ۱۳۴.

(۲) دیارە پێشێ کاهینی مەدیەنی بە ناویکی دیکەوہ هیئاوہ، لێرە دەلّی: (یَثْرُون)، بەلام لە شوینیکی دیکە دەلّی: رەعوئیل، بە هەر حال یەثرون و رەعوئیل زۆر لیک جیان، ئنجا ئایا ئەمە لەقەبی بوو؟.

(۳) العُلْيَقِ وَالْعُلْيَقِي: نباتٌ شائكٌ من فصيلة الورديات زهوره صغيرة بيضاء أو وردية اللون، يمكن استعماله سياجاً، وله ثمار كثمار التوت تؤكل. المنجد ص ۵۲۶ ط ۴۳.

بە کوردی: دپروو، تووترک.

دوایی له دریژهی قسه کاندا، هاتوه، فهرمووی: ئه وه من په رستراوی ئیپراهیم و ئیسحاق و یه عقووب و باب و باپیرانی تۆم و، تۆ ده که مه پیغه مبه رو ده تنیرم که ئه وه گه له ی خوا (شَعْبُ اللّهِ) یه، که خواپه رستن و ده چه وسیتړینه وه، له میسر ده ربازیان بکه ی.

ئوه ورده کارییه کی دیکه ی هه یه، به پیویستم نه زانی، بیهینم.

هه لبه ته ئه مه ش هه ندیکه ی له گه ل قورئاندا تیک ده کاته وه، که له سووره تی (طه) دا، هاتوه، ده فهرمووی: ﴿فَاَخْلَعَ نَعْلَيْكَ اِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾ طه، واته: پیلاوه کانت دابنئ تۆ له شیوئیکه پاککراوه دای به ناوی: (طوی)، هه روه ها له سووره تی: (النّازعات) یش دا، ئنجا که لیره ش ده لئ: پیلاوه کانت دابنئ، له ویش فهرموویه تی: نه عله کانت، پیلاوه کانت دابنئ.

ئمه کورته یه ک بوو له ژیان و به سه رهاتی موسا ﷺ له بهر رۆشنایی په یمانی کۆندا، که وه ک گوتم: جوړیک له بهرچاو پروویی ده داته ده ست مروّف، به لام به ته ئکید هه ر شتیک که په نهان و نادیاره جگه له وه حیی پاریزراوی خوا ﷻ له قورئان و سونه تدا، ئیمه ناتوانین به دلئیایی و به مسوگه ری، پشتی پی ببه ستین، مه گهر به و وه حیه پاریزراوه ی که له قورئان و سونه تدا هه یه، بو شتی نادیار (غیب)، به لام بو شتی دیکه که له پرووی زانستییه وه پیی ده گه ین، یان له پرووی عه قلییه وه پیی ده گه ین و، له پرووی شوینه وار ناسییه وه پیی ده گه ین، ئه وه شتیکه ی دیکه یه.

راڭه ياندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

له نۆڭرە كۆمەلەيتىپەكان لىكەلەتەين

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

AliBapir/عەلى بابىر

عەلى بابىر/ AliBapir

كەتەبى

راڭه ياندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

دەرسى يەكەم

له نۆره كۆمەلەتەپەكان لەكەلەكان
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

علي بابير/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net
English - عربي - كوردی

كه نالی
راگه یاندنی مهكتهبی ماموستا عهلی بابیر

علي بابير

Google Play App Store

Telegram WhatsApp Phone

راگه یاندنی مهكتهبی ماموستا عهلی بابیر

www.alibapir.com

پېناسەى ئەم دەرسە

دەرسى يەكەممان ئايەتەكانى: (۱ - ۶)، شەش ئايەتى سەرەتای سوورەتى (الْقَصَص) دەگریتە خوۋى و تېیدا باسى قۇناغى يەكەمى ژيان و بەسەرھاتى مووسا و ھاروونى براى (عَلَيْهِمَا السَّلَام) و، گەلەكەيان گەلى بەنوو ئىسرائىل لەگەل ڤىرەوندا، كراو، كە ڤىرەون خەلكى مىسرى بەش بەش كرده، ھەندىكىانى چەوساندۆتەو، نېرینەكانى سەرېرون و، مېینەكانى ھېشتوونەو، بەلام خوا وىستى وا بوو ٲەو حالە بگورې و، ٲەو چەوسىتراوانە دەرېاز بكات و بالا دەستىشان بكات لە زەویداو، ٲەو ڤىرەون و ھامان و سەرېازەكانى بىمیان لىۋى ھەبوو و لىۋى ترسان، كە برىتى بوو لەو ڤى لە لایەن بەنوو ئىسرائىلەو زىانىكىان ڤى بگات، ٲەو ڤىان ڤىشان بدا، سەرەنجام بە ھوۋى راوهدوونانىان بو مووسا و ھاروون و گەلەكەيان، گەلى سەتم دیدەى بەنوو ئىسرائىل، كە بە دەریای سووردا ڤەرنەو و خوا دەریای بو شەفکردوون، ئەوانىش لە ئەنجامى راوهدوونانىان بو بەنوو ئىسرائىل، لە دەریای سووردا خنكاون و نغرو بوون.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿طسە ۱﴾ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿۲﴾ نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۳﴾ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيْعًا يَسْتَضِعُّ مِنْهُ طَآئِفَةً مِّنْهُمْ يَذِخُّ أبنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِ نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿۴﴾ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿۵﴾ وَنُكِنُّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنَرَى فِرْعَوْنَ وَهَمْلَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿۶﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

به ناوی خوی به به زهیی و به خشنده

{طا سین میم (۱)} تهوانه نایه تهکانی کتییکی پروون و رۆشنکهره وهن (بو ههموو ئهو راستییانهی له پئی وه حییه وه نه بی نازانرین) (۲) به شیویه کی ههق و راست بو کومه لیک پروا بین، له ههوالی مووسا و فیرعه ونت، به سهردا دهخویننه وه (۳) به راستی فیرعه ون له زهوی میسردا خوئی بهرز کرده وه، (خوئی به زلگرت و سه پاند) و، خه لکه کهی کرده دهسته دهسته (گروپ گروپ) کومه لیکانی ده چهوساندنه وه، کوره کانیانی سهرده برین و ئافره ته کانیانی به زیندوویی ده هیشتنه وه، بیگومان ئهو (فیرعه ون) له تیکده ران بوو (۴) ئیمهش ده مانه وی چاکه له گه ل تهوانه دا بکهین، که له زویدا چهوسیندراونه وه، بیانکهینه پیشهوا (حوکمران) و به میراتگرانی سته مکارانیان بگین (۵) ههروه ها له زویدا بالا ده ستیان بکهین و، ئه وهی فیرعه ون و هاما و سهر بازه کانیان بیمیان لیی هه بوو، له لایه ن تهوانه وه پیشانیان بدهین (۶) }.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشهکان

(نَبَأُ): (نَبَأُ: خَبَرٌ دُو قَائِدَةٍ عَظِيمَةٍ، يَحْصُلُ بِهِ عِلْمٌ أَوْ غَلَبَةٌ ظَنٌّ)، (نَبَأُ) ههوالیکه سوودیکی مه زنی هه بی، که به هوئی ئهو ههواله وه زانیاریی جیی دنیایی، یا خود گومانیکی زال پهیدا بی.

(عَلَا) واته: خوئی بهرز کرده وه، خوئی سه پاند، (الْعُلُوُّ ضِدُّ السُّفْلِ، وَالْعُلُوُّ: الْإِرْتِفَاعُ، عَلَا يَعْلُو عُلُوًّا وَهُوَ عَالٍ، وَعَلِيَ يَعْلَا عَلَاءً فَهُوَ عَلِيٌّ)، (عُلُوٌّ) پیچه وانیهی (سُفْلٌ) ه، (عُلُوٌّ) واته: به رزی، (سُفْلٌ) واته: نزیمی، (عُلُوٌّ) به مانای بهرزبوونه وهیه،

ده‌گوتری: (عَلَا يَعْلُو عُلُوًّا: وَهُوَ عَالٍ)، به‌رز بوو، به‌رز ده‌بی، به‌رزبوونه‌وه، ئه‌و به‌رز، (عَلِيَّ يَعْلَا عَلَاءً فَهُوَ عَلِيٌّ) هه‌روه‌ها به‌وه‌ش هاتوه‌که وه‌ک چوَن (عَلَا يَعْلُو) هاتوه، (عَلِيَّ يَعْلَا)ش هاتوه، ئه‌ویان چاوگه‌که‌ی (عَلَاء)ه، ئه‌وی دیکه‌یان (عُلُو)ه، ئه‌ویان ناوه‌که‌ی: (وَهُوَ عَالٍ)، ئه‌مه‌یان (وَهُوَ عَلِيٌّ) هه‌ردووکی‌شان یانی: به‌رز، بلند.

(شِيعًا): (شِيعٌ وَأَشْيَاعٌ) هه‌ردووکیان (جَمْعُ شِيعَةٍ)، کو‌ی (شِيعَةٌ)ن، (شِيعَةٌ: مَنْ يَتَّقُوهُمُ الْإِنْسَانُ وَيَنْتَشِرُونَ عَنْهُ)، (شِيعَةٌ) کو‌مه‌لیکن که‌ مروف به‌ هو‌ی وانه‌وه به‌ هی‌ز ده‌بی و، له‌وه‌وه‌ بلاوده‌بنه‌وه.

(نَمْنٌ): (الْمَنْ: مَا يُوزَنُ بِهِ، وَالْمِنَّةُ: النِّعْمَةُ الثَّقِيلَةُ، مَنْ فُلَانٌ عَلَى فُلَانٍ: أَثْقَلَهُ بِالنِّعْمَةِ، وَقِيلَ: الْمِنَّةُ تَهْدِمُ الصَّنِيعَةَ)، (مَنْ) ئه‌وه‌یه که‌ شتی پی ده‌کی‌شری، (مِنَّة) به‌ چاکه‌یه‌کی قورس ده‌گوتری، ده‌گوتری: (مَنْ فُلَانٌ عَلَى فُلَانٍ) واته: فلانکه‌س منه‌تی له‌سه‌ر فلانکه‌س کرد، واته: به‌ هو‌ی چاکه‌که‌یه‌وه‌ باری قورس کرد، هه‌لبه‌ته‌ منه‌تکردنی کوردیی یانی: به‌ چاودادانه‌وه، به‌لام به‌ عه‌ره‌بیی (مَنْ فُلَانٌ عَلَى فُلَانٍ)، یانی: (أَنْعَمَ فُلَانٌ عَلَى فُلَانٍ) واته: فلانکه‌س هی‌نده‌ی چاکه‌ له‌گه‌ل فلانکه‌س کرد، باری قورس کرد، گو‌تراوه: (الْمِنَّةُ: تَهْدِمُ الصَّنِيعَةَ)، منه‌تکردن چاکه‌کردن هه‌لده‌وه‌شی‌نیه‌وه، که‌سی چاکه‌ له‌گه‌ل که‌سی بکات، به‌لام منه‌تی له‌سه‌ر بکات و به‌ چاوی دابداته‌وه، پادا‌شته‌که‌ی ده‌پوا.

(وَمُمْكِنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ): (مُمْكِنٌ: أَي: نَجْعَلُ لَهُمْ مَكَانًا، أَوْ مَكَانَةً)، واته: شو‌ینیکیان بو‌ داده‌نئین یاخود پیگه‌یه‌کیان پی ده‌ده‌ین، (مُمْكِنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ) واته: ده‌سترو‌یشتوو‌یان ده‌که‌ین له‌ زه‌ویدا.

(يَحْذَرُونَ): (الْحَذَرُ: إِحْتِرَازٌ مِنْ مُخِيفٍ)، (حَذَرَ) بریتیه له‌ خو‌پاراستن له‌ شتیکی ترسی‌نهر، مه‌ترسی‌لیکراو، که‌واته (يَحْذَرُونَ)، وریان له‌وه‌ی لی‌ی ده‌ترسی‌ن و، بیمیان لی‌ی هه‌یه.

مانای گشتیی نایه تہکان

سہرہ تا خوا سورہ تہ دہفہ رموی: (بسم اللہ الرحمن الرحیم)، بہ ناوی خواہی بہ بہزہیی بہ خشنده، واتہ: تہم کارہم دہست پی دہکہم، یان دہست پیگردنم، بہ ناوی خواہی بہ بہزہیی بہ خشندهیہ.

بہ ناوی خواہی بہ بہزہیی بہ خشندهش، واتہ:

۱- تہم کارہ بہ ناوی خواوہ دہکہم و تہنجامی دہدہم.

۲- تہم کارہ بو پازیگردنی خوا دہکہم.

۳- تہم کارہ بہ ہہو و توانای خواہی پہروہردگار دہکہم.

۴- تہم کارہ بہ پیی شہرعی خواہی پہروہردگار دہکہم.

تہجا قورٹان دہخوینی، یان ہہر کاریکی دیکہ دہکہی، کہ دہلیتی: (بسم اللہ الرحمن الرحیم)، دہبی تہو مہ بہستانہ لہ دلی خوٹ بگری.

طس ۱، تاوا دہخویندریتہوہ: (طا سین میم)، پیتی (طآ) تہنیا بہ دوو جوو لہ (حرکۃ) دہخوینری، بہ لام (سین و میم) یہکی بہ شہش جوو لہ (حرکۃ) دہخوینری و دریژ دہکریئہوہ، لہ سہرہتای سوورہتی (یونس) دا، باسیکی سہربہ خویمان کردوہ لہ بارہی تہو پیتہ پچر پچرانہوہ، کہ لہ پیش (۲۹) لہ سوورہتہکانی قورٹاندا ہاتوون، کہ زوربہیان سوورہتہ مہککہییہکانن و دووانیشیان سوورہتہ مہدینہییہکانن.

زانایان بو تہوہ کہ حکمہت چییہ، خوا سورہ تہ لہ سہرہتای (۲۹) لہ سوورہتہکانی قورٹان دا، تہو پیتہ پچر پچرانہی داناون؟! کہ ہہندیکیان یہک پیتن، وہک: (ت)،

ق، ص) و، هه ندیکیان دوو پیتن، وهک: (یس، طه) و، هه ندیکیان سی پیتن، وهک: (آل، آلر) و، هه ندیکیان چوار پیتن، وهک: (آلر، آلص) و، هه ندیکشیان پینج پیتن، وهک: (کهمیص)، له سه ره تای سووره تی (مریم) دا، ههروه ها (حم)، عسق)، له سه ره تای (الشوری) دا، که له وه زیاتریان نیه، له یهک پیت، تا کو پینج پیتی ههن.

زانایان زور قسه یان لی کرده، رهنگه باشتین را نه وه بی: که خوا ﷺ به مروّقه کان ده فرموی: نه وه فرمایشته ی که له بهر ده ستانه، که فرمایشتی خواجه و به جبریل دا ناردوویه تی بو موحه ممهد ﷺ کوتایی پیغه مبه ران، ههر له و پیت و دهنگانه پیک هاتوه، که ئیوه قسه یان پی ده کهن، ئنجا به وه دا بزنان، که نه وه فرمایشتی خواجه، چونکه نه وه که ره سته ی پیت و دهنگانه، له بهر ده سته ی ئیوه ش دا هه یه، به لام ئیوه ده سته وسانن، که نهک وهک قورئان له و پیت و دهنگانه پیک بینن، به لکو ده (۱۰) سووره تیشی، به لکو وهک سووره تیکشی، سووره تیکی سی ئایه تی سووره تی (العصر)، یان سووره تی (الکوثر)، یان سووره تی (النصر).

که واته: بزنان! نه وه که سه ی له و پیت و دهنگانه، نه وه فرمایشته ده سته وسانکه ره ی پیک هیناوه و ناردوه، بزنان که خواجه ﷺ نه وه فرمایشته ی ناردوه، نه وه کتیه موباره که سه سوهره ی نه وه ده سته وسانکه ره ی بو هه موو مروّقیه تی و، بو جنیدش دابه زانده.

﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، نه وانه، نه و ئایه تانه، ئاماژه یه بو دوور، نه وانه ئایه ته کانی کتییکی پروونن، واته: کتییکی پروونه بو ههر که سی ته ماشای بکات، روّشنه، ده زانی که نه وه فرمایشتی خواجه، یا خود (المبین) به مانای پروونکه ره وه دی، واته: کتییکی پروونکه ره وه یه، بو هه موو نه و راستییانه ی مروّق پیوستی پیانه و، له ری وه حییشه وه نه بی نازانین.

خوَا ۞ هَم کتیبہ کھی خوئی به (مُیْن) پیناسه کردوه: ﴿تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، هَم قورئانه کھی خوئی به (مُیْن) پیناسه کردوه: ﴿تِلْكَ ءَايَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ﴾، واته: قورئان چ به حالته خوینراوه ییه کھی، قورئان: خوینراوه (مَقْرُوء)، چ به حالته نووسراوییه کھی (کِتَاب) نووسراو، خوَا خستوو ییه ته بهر دهستی مروؤف، هَم وهک به خوینراوه یی، هَم به نووسراویی.

ئجنا ئه م قورئانه (مُیْن) ه، بوچی خوَا ۞ وشه ی (مُیْن) ی به کارهیناوه، دهیتوانی بفهرموئ: (تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْبَيِّنِ) یان (الْوَاضِحِ)، به لام بوچی (مُیْن) ی به کارهیناوه؟!

چونکه (بَيِّن) یانی: ئاشکرا و روون، بهس ئه و واتایه ی هیه، به لام (مُیْن) دوو واتای ههن، چونکه دهگونجی له کرداری (أَبَانَ) ی (لازِم) هوه هاتبی، وهک: (أَبَانَ الْقَمَرُ) واته: مانگه که ده رکهوت، (أَبَانَ الْمُدْرُسُ) ماموستاکه ده رکهوت، ئجنا ئه گهر له (أَبَانَ) ی (لازِم) هوه بی: ﴿تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، واته: ئه وانه ئایه ته کانی کتیبیکی روون، رۆشن، به لام دهشگونجی (مُیْن) له (أَبَانَ) ی (مُتَعَدِّي) یه وه هاتبی، وهک زورجار گوتوو مانه: (أَبَانَ الْمُدْرُسُ الدَّرْسَ)، دهرسیبژه که دهرسه کھی روونکرده وه، ئه و کاته: (أَبَانَ) پیوستی به بهرکار (مَفْعُول بِهِ) دهکات.

کهواته: وشه ی (مُیْن) له زۆربه ی شوینه کان دا، هَم دهگونجی به (بَيِّن) و (وَاضِح): روون، تهفسیر بکری، هَم دهشگونجی به روونکه ره وه و رۆشنکه ره وه ش، تهفسیر بکری، ئجنا خوَا ۞ ئه و وشه یه ی کردوه به وه صف و پیناسه بو قورئان و، بو کتیبه کھی خوئی، تاکو هَم مانای رۆشنی بگه یه نی، که قورئان بو خوئی له خودی خویدا رۆشنه، ههر که سییک ته ماشای بکات، روونه و تییده گا، مادام ئامرازی لی تیکه یشتنه کھی پی بی، که بریتیه له شاره زایی له زمانی عه ره بیی، ئجنا وپرای ئه وه ی که قورئان خوئی روونه و رۆشنه و ئاشکرایه، روونکه ره وه و رۆشنکه ره وه شه بو ئه و مه به ستانه و ئه و راستییانه ی مروؤف و جند پیوستیان پیانه، له ژبانی دنیاداو، له ری و هی شه وه نه بی نازانرین.

﴿ نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ ﴾، له ههوالی مووسا و فیرعهون ت به ههق و راستی به سهردا ده خوینینهوه، به سهر تودا یانی: تو ئهی موحهمهد ﷺ! بو کی؟! ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، بو کومه لیک پروا بینن، چونکه ههر ئهوان بههرمه ند ده بن لهو به سهرهاتانه، که سییک پروای نه بی، وهک ئه وه وایه که سییک که زهوی نه بی، بناغه ی دیواره که ی له کو ی داده نی؟! له راستییدا ئیمان بناغه یه، ئنجا دوایی کرده وه کان له سهر ئیمان هه لده چرین، کرده وه کان دیوار یکن له سهر ئه و بناغه یه هه لده چرین، بههرمه ند بوون له به سهرهاته کانی قورئان، به هو ی ئیمان هه وه ده بی، که سییک ئیمانی نه بی بههرمه ند ناب ی، هه لبه ته ئه و بههرمه ند یه که ببیته مایه ی سهر فرازی، ئه گهرنا ههر که سییک ته ماشای قورئان بکات و له قورئان ورد ببیته وه له رووی عیلمیه وه، له رووی میژوو ییه وه، له رووی یاساییه وه، له رووی عه قلییه وه، ههر لی ی بههرمه ند ده بی، به لام ئه و بههرمه ند یه، نا، که خوا مه به سته تی، که بریتیه له وه ی ببیته مایه ی سهر فرازی دنیا و، به خته وه ری و به ئامانج گه یشتی رۆژی دوایی، به هو ی خوا له خو پازی کردنه وه.

ئنجا دوای ئه م زه مینه خو شکردنه، که زانرا: ئه و به سهرهاته کی ده یگپرته وه؟! بوچی ده یگپرته وه؟! له کو یوه هاتوه و سهرچاوه که ی کو ییه؟! دیته سهر باسی گپران هه ی به سهرهاتی مووسا ﷺ و فیرعهون به شیوه یه کی راست، (بالحق)، یانی: (بالصدق) راست، (حق) یانی: شتیکی چه سپاو، ئنجا له بهر ئه وه ی ههوالی راست، ده چه سپی، به لام قسه ی درۆ وهک ده لیئن: مهیدانی درۆیه کورته و، زوو خاوه نه که ی به درۆ ده که ویت هه وه، بو یه لی ره دا وشه ی ههق به (صدق) راستی، تهفسیر ده کری.

﴿ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ ﴾، به دلنایای فیرعهون له زه ویدا بهرز بووه، واته: بالا ده ست بوو، خو ی سه پاند، (عَلَا) یانی: (ارْتَفَعَ) یاخود به مانای بالا ده ست بوو (تَسَلَّطَ)، ئنجا که سییک که بهرز ده بیته وه، بهرز ده بیته وه به سهر

خه لکیکدا که له خوار خوځیه وه ده یانبینی، واته: ته وانی خسته ژیر پکیفی خوځیه وه، خوځی به سهردا سه پاندن و خوځی به سهردا بهرز کردنه وه.

که ده فهرموئ: ﴿عَلَا فِي الْأَرْضِ﴾، له زه ویدا خوځی بهرز کرده وه یانی: له زه وی میسردا، چونکه (أل) ی ﴿الْأَرْضِ﴾، ته لیف و لامی (عهد)، واته: له سهر زه ویه که خوځی بهرز کرده وه، له سهر زه وی میسر، که ته و تیدا حوکمران بووه.

ئجا باسی چوئیه تی ته و خوځ بهرز کرده وه ی فیرعه ون له زه ویدا، ده کات و ده فهرموئ: ﴿وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيعًا﴾، خه لکی سهر ته و زه ویه شی بهش بهش کردن، (شیع) کوځی (شیعة) یه، یانی: کوځه له خه لکیک، واته: گروپ گروپی کردن، بو ته وه ی که له ته نجامی نا کوکیه کانی نیوانیاند، به هره مه ند بی، تیکیان به رداو ههر کامیکیان دژی ته وی دیکه بی، وه ک کاتی خوځی ئینگلیزه کان سیاسه تیکیان هه بووه: په رتکه و زالبه (فَرَّقَ تَسُد) یانی: خه لکه که په رتکه، ئجا سه روکایه تییان به سهردا بکه، چی لی ده کردن؟ ﴿يَسْتَضِعِفُ طَائِفَةً مِنْهُمْ﴾، کوځه لیکانی ده چه وساندنه وه، (ضَعِيف) یانی: بیهیز، به لام (إِسْتِضْعَاف) یانی: بیهیز کردن، ﴿يَسْتَضِعِفُ﴾، یانی: بیهیزی ده کرد، یانی: له ته صلدا بیهیز نه بوون، به لام بیهیزی ده کردن له پرووی ئابووریه وه، له پرووی سیاسیه وه، له پرووی کوځه لایه تییه وه، له پرووی ته منیه وه، ﴿طَائِفَةً مِنْهُمْ﴾، کوځه لیک له وان، ته و کوځه له له وان، دواپی بومان ده رده که وئ که مه بهست پی به نی ئیسراییله، (بنی) یانی: کورانی، یاخود پوله کانی، ئیسراییل نازناوی یه عقوبه (عليه السلام)، به عیبری ئیسراییل واته: (عبدالله)، به نی ئیسراییل، یانی: پوله کانی ئیسراییل به کور و کچه وه، که دواپی پیان گوتراوه: یه هوود، به کوردی: جووله که، ههروه ها به نوو ئیسراییلیشان بو به کارده هینری، پوله کانی یه عقوب (عليه السلام) که دواپی به وردی باسی ده که یین، ته و به نوو ئیسراییله که ی چوونه میسو چوون بووه؟ هه رچه نده له ته فسیری سووره تی (یوسف) دا به ته فصیل له و باره وه قسه مان کرده و، له راستیدا، ته وئ شوئنی تایبه تی باسکردنی به نوو ئیسراییل و چوئیه تی

نیشته جی بوونیانه له میسر، به لām به بۆنه ی ئه وه وه که ئیمه پینج قوناغی سه ره تای ژیان و به سه ره های مووسا **عَلَيْهِ السَّلَام** له م سووره تی (القَصص) دا، ده خهینه روو، به و بۆنه یه شه وه ئاماژه یه کی پی ده که یین.

دوایی خوا چۆنیه تی چه وساندنه وه که ی فیرعه وه مان بو باس ده کات، بو ئه و کۆمه له، که مه به ست پی به نوو ئیسرا ئیله، پۆله کانی ئیسرا ئیل: **﴿يَذْبَحُ آبَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِ نِسَاءَهُمْ﴾**، کوره کانیانی سه رده برین و، ئافره ته کانیانی به زیندوو یی ده هیشتنه وه، وشه ی: **﴿يَذْبَحُ﴾** زیده پو یی و مانا به هیزی زیاتری تیدایه له (یَذْبَحُ) ئه گه رنا ده شیتوانی بفهرمو ی: (يَذْبَحُ آبَاءَهُمْ)، به لām **﴿يَذْبَحُ﴾** یانی: زوری سه رده برین، زور به خه ستی، **﴿وَيَسْتَحْيِ نِسَاءَهُمْ﴾**: ئافره ته کانیانی به زیندوو یی ده هیشتنه وه، هه ر ئه وه ند ه بوو زیندوو بوو و ژیا نیان هه بوو، ئه گه رنا که پامه ت و پیز و مافیان پیتیل کرابوو، چونکه ئافره ته کانیان به بی پیاوه کانیان ده هیشتنه وه، دیاره بوچییان ده هیشتنه وه! **﴿إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾** به دنیایی ئه و فیرعه ونه له خراپه کاران و تیکده ران بوو، فیرعه ون به و شیویه ئه و سیاسه ته ی پهیره و ده کرد، به لām ئه وه ی له لای عه بد خه یاله، له لای خوا به تاله.

فیرعه ون له و ی وایده کرد، ئه و سه ودا یه ی له سه ردا بوو، که هه روا به رده وام بی: **﴿وَرِيدُ أَنْ تَمَنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا فِي الْأَرْضِ﴾**، به لām ئیمه ده مانه و ی چاکه بکه یین له گه ل ئه وانه دا، که له سه ر زه مینی میسردا ده چه و سیترا نه وه، **﴿وَنَجْعَلُهُمْ أُيْمَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾**، بیانکهینه پیشه و و هوکمپران و، بشیانکهینه میرا تگر، **﴿وَنُكِّنْهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾**، ههروه ها له زه ویدا ده سترۆیش توویان بکه یین، به هیزیان بکه یین له سه ر زه مینی میسر، یان له سه ر زه مینی شام، **﴿وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ﴾**، ههروه ها پیشانی فیرعه ون و هامان و سه ربازه کانیان بده یین، له لایه ن وانه وه واته: له لایه ن ئه و چه و سیترا وانه وه، **﴿مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾**، ئه وه ی که ترس و بیمیان

لێی هه‌بوو، ئه‌و ترس و بیمه‌ی هه‌یانبووه له به‌نوو ئیسپرائیله ئه‌وه بووه که لێیان هه‌لگه‌ڕینه‌وه، شو‌ڕشیان له دژ بکه‌ن، لێیان یاخی بن، یاخود ڕابکه‌ن و به‌جێیان بێلن، خوا ﷻ که ده‌فه‌رموی: ﴿وَرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ﴾ به (فعل المضارع) ده‌یهێنێ، بۆ ئه‌وه‌ی که وینه‌که‌مان بخاته به‌رچاو، ئه‌گه‌رنا خوا ویستی و جێ به‌جێشیکرد، له جیاتێ ئه‌وه‌ی به‌فه‌رموی: (أَرَدْنَا أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ) ویستمان چاکه بکه‌ین، له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌ی که له زه‌ویدا ده‌چه‌وسێندرانه‌وه‌و بیانکه‌ینه‌ حوکمران و، پێشه‌وا و بیانکه‌ینه‌ میراتگر، ده‌فه‌رموی: ﴿وَرِيدُ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی وینه‌که‌مان بخاته به‌رچاو (لِاسْتِحْصَارِ الصُّورَةِ) وینه‌که‌ بخاته به‌رچاومان و، له مه‌شه‌ده‌که‌ ڕامیێن، هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ش که خوا ﷻ وه‌ک یاسایه‌کی گه‌ردوونی خۆی له ژیا‌نی به‌شه‌ردا، بیخاته‌روو، واته‌: ئه‌وه یاسایه‌کی به‌رده‌وامه، شتیک نیه‌ تێپه‌ڕیێ و ڕۆیێ، ئه‌وه که خوا ده‌یه‌وی چه‌وسێندراوان له زه‌ویدا بالاده‌ست بکات و، بیانکاته‌ میراتگری چه‌وسینه‌ره‌کانیان، یاسایه‌کی خوایه و به‌رده‌وامه، بۆیه به (فعل المضارع) ده‌یهێنێ، یانی: ئیستا و به‌رده‌وامیش.

له نۆره کۆمه‌ڵانییه‌کان نه‌که‌ملاتین
Stay in touch on social media
نێن نه‌کم عێز موافق التواصل الاجتماعی

ڕاگه‌رباندنی مه‌که‌ته‌بی مامۆستا عه‌لی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عه‌لی بابێر/ AliBapir

عه‌لی بابێر/ AliBapir

که‌تانی
ڕاگه‌رباندنی مه‌که‌ته‌بی مامۆستا عه‌لی بابێر

Telegram WhatsApp Phone

ڕاگه‌رباندنی مه‌که‌ته‌بی مامۆستا عه‌لی بابێر

مەسەلە گرنەکان

مەسەلە یەكەم:

داواى هاتنه مهیدانکردن به پیتە پچر پچرەکان و، پیناسەى قورئان به ئایەتە
رۆشن و پروونکەرەوەکانى ئەو کتیبەو، راگەیاندى گێرانهوێ بەسەرھاتی مووسا و
فیرەھون، بە شیوەیەکی راست و ھەق:

خوا دەفەر مۆی: ﴿طَسَمَ ۝١ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝٢ نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبِیِّ
مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝٣﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە پینچ برگەدا:

١- ﴿طَسَمَ﴾: ئەمانە سێ پیتن: (طاء، سین، میم)، پێشتریش گوتمان: لە سەرەتای
تەفسیری سوورەتی (یونس) دا کە بە: ﴿الر﴾، دەست پێدەکات، باسیکی تا راددەیک
تیروتهسەلمان کردووە لە بارەى ئەو پیتە پچر پچرەو، رای زانیان لە بارەیانەو،
چەند پیت و، چەند جوړ و، لە سەرەتای چەند سوورەت دا هاتوون؟ پۆلێمان کردوون و،
لەو بارەو قسەى پروومان کردووە.

یەکیک لەو مانایانەى کە ھەندى لە زانیان لێکیان داوئەو، بۆ ئەو پیتە
پچر پچرانە، ئەوێە کە بۆ ئاگادار کردنەو: ﴿طَسَمَ﴾، واتە: ئاگادار بە! وەک
چۆن یەکیک بە پەيوەندی تەلەفۆنی قسە لەگەڵ یەکیک دادەکات، دەلێ:
ئەلوو، یانی: ئاگادار بە! من قسەت لەگەڵدا دەکەم.

بەلام مانای بەھێزتر ئەوێە کە پێشتر گوتمان - لە مانای گشتی دا -
کە مەبەست لەو پیتانە سەرنجراکێشانی ھەموو لایەکە، کە قورئان ھەر لەو

پیت و دهنگانه پیکهاتوه که خه لک پیاپان ده دوین، که چی له به رانبه ریشیدا دهسته و سانن، که واته: بزنانن که بیژهری نهو فره میشته خوای بهرزی مه زنه.

۲- ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ ﴿تِلْكَ﴾ ناوی ئاماژه به دوور، (کتاب) یش یانی: نووسراو، (مبین) یش ده گونجی به مانای روشن بی و، ده شگونجی به مانای پروونکه ره وه بی، بویه ناوی ئاماژه ی دوور، به کاره ی تراوه، چونکه پله و پایه و پیگه ی نهو ئایه تانه زور بهرزه، ده بی به ئاماژه ی دوور ئاماژه ی بو بکری، نهو کتیبه، نهو قورئانه، که خوا **تِلْكَ** ههم به ناوی قورئان، ههم به ناوی کتیب به (مبین) ی وه سف کردوه، یانی: ههم پروونه مانا و مه به سه کانی روشن، یا خود ههر که سیک ته ماشای بکات، زور بوی پروونه که نهو فره میشتی خواجه، ههم پروونکه ره وه شه بو ههموو نهو راستییانهو، ههموو نهو شتانه ی که مروف پیوستی پیاپانهو، له ری وه حییشه وه نه بی نازانرین.

۳- ﴿تَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ﴾ به سهر تویدا ده خوینینه وه، له هه والی مووسا و فیرعه ون، وشه ی: ﴿تَتْلُوا﴾ یانی: (نقرا) پسپوران ده لین: (التَّلَاوَةُ: الْقِرَاءَةُ لِكَلَامٍ مَكْتُوبٍ أَوْ مَحْفُوظٍ)، (تلاوة) بریتیه له خویندنه وه ی قسه یه ک که نووسرابی، یا خود له بهر کرابی.

۴- ﴿بِالْحَقِّ﴾ به راستی، به چه سپاوی (الحق: الثَّابِتُ وَالرَّاسِخُ الْمُنَاقِبُ لِلْوَقْعِ)، (حق) چه سپاو و رچوو و، له گهل واقیعه دا گونجاوو پر به پیست، به لام لیتره دا ﴿بِالْحَقِّ﴾ یانی: (بالصدق)، چونکه وشه ی (حق) به پی نهو سیاقانه که تیاپاندا دی، ماناکه ی دیاری ده کری، نه گه رنا (حق) یانی: چه سپاو و رچوو، ئنجا هه والیک که ده خویندریته وه، باشرین وه صفیک بو نهو هه واله، نه وه یه که راست بی.

هه والی راستیش مانای هه والی هه قه و، هه والیک که راست بی، ده چه سپی، به لام که درو بی، ناچه سپن و مهیدانی درویه کورته.

۵- ﴿لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ واته: بو کومه لیک پروا بینن، (قوم) یانی: کومه لیک، خه لکیک، یانی: له پیناوی کومه له خه لکیکدا که پروا دینن، نهو ئایه تانه که هه والی مووسا **الْحَقِّ** و

فیرعهونیان تیدایه، به شیوهیه کی راست به سهر توّیان دا ده خوئینهوه، چونکه بهس
ئهو پروادارانه و سوودمهند دهن له گیرانهوهی ئه و به سهرهاته.

وشه‌ی: ﴿نَبَأٌ﴾، واته: (خَبْرٌ ذُو فَائِدَةٍ عَظِيمَةٍ يُفِيدُ الْعِلْمَ أَوِ الظَّنَّ الرَّاجِحَ)،
ده‌بی هه‌وال بی، سوودی هه‌بی، سووده‌که‌شی مه‌زن بی، زانیاری بگه‌یه‌نی
یاخود گومانیک‌ی زال، ئه‌گه‌ر ئه‌و مه‌رجانه‌ی هه‌موو تیدا نه‌بن، به وشه‌ی (نَبَأٌ)
باس ناکری.

لیره‌دا خوا ﷻ، لهو سی ئایه‌ته موباره‌که‌دا، زه‌مین هه‌وَش ده‌کات بو
گیرانه‌وه‌ی به‌سهرهاتی مووسا و فیرعه‌ون، چونکه تو کاتیک هه‌والیکت به‌سهردا
ده‌خوئینه‌وه، ده‌بی بزانی ئه‌و هه‌واله له کوئیه‌یه؟ چی گرتوته ئیو خو‌ی؟
بوچی هاتوه؟ که ئه‌وانه هه‌موویان خوا ﷻ پرونی کردوونه‌وه:

۱- ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، واته: ئه‌وانه ئایه‌ته‌کانی کتیبیک‌ی پروون، یان
رۆشنکه‌ره‌وه‌ن.

۲- ﴿نَتْلُوا عَلَيْكَ﴾ به‌سهر تویدا ده‌خوئینه‌وه، هه‌لبه‌ته جیبریل به‌سهریدا
خوئندوته‌وه، به‌لام لیره‌دا ئه‌مه پالویدانیکی مه‌جازیه، یانی: به هو‌ی جیبریل‌ه‌وه به‌سهر
تویدا ده‌خوئینه‌وه، که‌واته: سه‌رچاوه‌که‌ی کییه؟ خواجه ﷻ ئنجا له باره‌ی چیه‌وه‌یه؟

۳- ﴿مِنْ نَّبَاٍ مُّوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ﴾ له هه‌والی گرنگ و به‌سهرهاتی سوودبه‌خشی مووسا
ﷺ و فیرعه‌ون، دوو که‌سایه‌تی زۆر دیارو ناسراو، مووسا په‌مزی ئیمان و خواناسی و
خواپه‌رستی و، به‌رگریکردن له سته‌م لیکراوان و، به‌گژداچوونه‌وه‌ی سته‌م و زۆرو مله‌وری،
فیرعه‌ونیش په‌مز و هی‌مای مله‌وری و خۆسه‌پاندن و، خراپه و خوئنه‌پێژی، له به‌سهرهاتی
ئه‌و دوو که‌سایه‌تییه زۆر دژ و پێچه‌وانه‌ی یه‌کدییه، به‌سهر تویدا ده‌خوئینه‌وه.

ئه‌دی شیوازه‌که‌ی چۆنه؟

۴- ﴿بِالْحَقِّ﴾ به شیوه‌یه‌کی هه‌ق، راست، چه‌سپاو.

تَنجَا بُو كَي؟

۵- ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بُو كۆمه لَیک که پروا بَینن.

به م پینج برگه یه، خوا ﷺ له م سَن ئایه ته دا، زه مینه ی خوشکرد بُو ئه وه ی له دوایی دَی، که بریتیه له گِیرانه وه ی به سه رهاتی مووسا ﷺ و هاروونی برای له خزمه تیدا، پاشان گه له که یان له پشتیان وه، ههروه ها له به رانبه ریشدا: فیرعه ون و داروده سته که ی، به تایبته هاما ن و قاروون و، زله زله کان و بریار به ده ستانی کۆر و مه جلیسه که ی، که وه ک کۆیله وابوون بُو ی، پاشان گه لی میسر که بَن قه یدو مه رج له خزمه تی فیرعه ون و له خزمه تی پرۆژه گلاوه کانی دابوون، له دژ ی گه لی چه وسینراوه ی به نوو ئیسرا ئیل.

له نۆزه كۆمه لایه تیهكان له كه ئه لمان
Stay in touch on social media
نهن ههكم عیر موانع التواصل الاجتماعی

فاكه یاندنی مهكتهبی ماموئسا عهلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for Google Play and App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عهلی بابیر/ AliBapir

عهلی بابیر/ AliBapir

که ئه لمان

فاكه یاندنی مهكتهبی ماموئسا عهلی بابیر

QR codes for social media and website

فاكه یاندنی مهكتهبی ماموئسا عهلی بابیر

مەسەلە ی دووهم:

باسی خو بەرز کردنەووەو خووسەپاندنی فیرعەون و، بەش بەش کردن و تاقم تاقم کردنی خەلکی میسرو، چەوساندنەووەی کۆمەڵیکیان و، تیکدان و خراپەکاریی کردنی لەسەر زەمینى میسردا:

خو دەفەرموى: ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يَتَّبِعُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِ نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ (٤)

شیکردنەووەی ئەم ئایەتە، لە پێنج بەرگەدا:

(١)- ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ واتە: بە دڵنیایی فیرعەون لەسەر زەوێ، سەر زەوێ میسردا، خوێ بەرزکردەووە، ﴿عَلَا﴾ یانی: (تَكَبَّرَ وَ تَجَبَّرَ) واتە: خوێ بە زلگرت و ملهوپری کرد، کە لێردا مەبەست ئەوێهەستیکردووە، کە بەرزترە لە خەلکی دیکە، بە شیوەیەک کە هیچ کەس نایگاتی، ئەوان لە خواری و ئەو لە سەرتی، ئنجا هەر ئەو هەستە بوو، وایلێکردووە ئەو هەلۆستەشی هەبێ، هەمیشە تەصەووپی ئینسانە کە جوێ تەصەرپوپی دیاریی دەکات، کەسیک پێی وابێ: لە خەلک بەرزترە، دیارە بە کردەووەش ئەگەر بوێ بگونجێ، خوێیان بەسەردا بەرز دەکاتەووەو فەرز دەکات، بەلام کەسیک پێی وابێ: نەخیر هەموومان بەندەى خواین و پیکەووە براین و، دەبێ پیکەووە تەبا بین، ئەو هەستە وای لێ دەکات، خوێ بەسەر کەسدا هەلنەکیشێ و، خوێ بەسەر کەسدا فەرز نەکات.

(٢)- ﴿وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا﴾ واتە: فیرعەون خەلکی ئەو سەر زەمینەى، کە سەر زەمینى میسرە، بەش بەشی کردن، (شِيَع) هەروەها (أَشْيَاع) یش هەردووکیان کۆی (شِيَعَة) ن، واتە: (الْجَمَاعَةُ الَّتِي تُشَيِّعُ غَيْرَهَا مَا تُرِيدُ وَتَتَابِعُهُ وَ تَنْصُرُهُ)، (شِيَعَة) ئەو کۆمەڵە خەلکەن کە لەگەڵ غەیریکیان دەپۆن و، بە دوای دەکەون و سەری دەخەن و پشتی دەگرن، لە ئەسڵدا ئەو ماناکەیتى بەلام لێردا: ﴿وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا﴾ یانی: (وَجَعَلَ أَهْلَهَا فِرْقًا، وَطَوَائِفًا)، خەلکەکەى کۆمەڵ کۆمەڵ و بەش بەش کردن.

(۳) - ﴿يَسْتَزِعِفُ طَائِفَةً مِنْهُمْ﴾، كۆمه لیکانی لی ده چه وساندنه وه، که نهو کۆمه لهی دهیچه وساندنه وه، به نوو ئیسرائیل بوون، پۆله کانی یه عقوب الْعِقَابُ که لهوی زۆر بوو بوون و بوو بوونه نه ته وه یه ک، چی لی ده کردن و، چۆنی ده چه وساندنه وه، چۆن بیهیزی ده کردن؟!.

(۴) - ﴿يَذْبِغُ أُنْبَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ﴾، کوره کانی سهرده برین و ئافره ته کانی ده هیشتنه وه، کوره کانی سهرده برین، له سۆنگه ی نه وه وه که پیاو زیاتر هیز و پیژ و، توانای پروو به پروو بوونه وه و یاخی بوون و شوپشکردنی هیه، پیاوان سروشتیان به لای زبری و سته م قبول نه کردن دایه، به لام ئافره تان زیاتر سروشتیان به لای نه رمیی و خوگونجاندن دایه، خوا رَبِّهَا وای خولقاندوون و هر کامیکان سروشتیکی جیا لهوی دیکه ی پیداه، که به هه ردووکیان یه کدی ته واو ده کهن، چونکه ژیان هه م پیوستیی به نه رم و نیانی هیه، هه م پیوستیی به زبری و توندیش هیه، ئنجا زبری و توندیه که، له پیاواندا پتر به رجه سته یه و، نه رم و نیانی و میهره بانیش زیاتر له ئافره تاندا، ژیانیش پیوستیی به هه ردووکیان هیه.

﴿وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ﴾، (أَي: يَسْتَبْقِي حَيَاةَ الْإِنَاثِ مِنَ الْأَطْفَالِ، فَأُطْلِقَ عَلَيْهِمُ إِسْمَ النِّسَاءِ بِاعْتِبَارِ الْمَالِ وَالْهَدَفِ الْمَنْشُودِ)، واته: ژیان میینه کانی ده هیشتنه وه له منداله کانیان، به لام بوچی فه رموویه تی: ﴿وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ﴾، که جارئ نه بوونه ئافره تی گه وه؟! واته: کچه کانی ده هیشتنه وه به مه لوته کی، سه ری نه ده برین، نه وه ره چاو کراوه که دوایی نه و کچه گچانه، نه و مه لوته که گچانه، که فیرعه ون ده یانه یلته وه و سه ریان نابری، دوایی ده بنه ئافره تی گه وه، به ئیعتیباری داهاتووه که یان نه و ناوه ی لی هه لداون، چونکه هه ر به گچکه یی وه ک پیشتر باسمان کرد، ئافره تانی به نوو ئیسرائیل که مندالیان ده بوو، کۆرپه یان ده بوو، فیرعه ون که سائیکی ته رخان کرد بوون، له مامانان که ته ماشا بکه ن! هه ر ئافره تیکی ئیسرائیلی مندالی بوو، نه گه ر کور بوو، یه کسه ر سه ری برین و، نه گه ر کچ بوو، لیگه ری و بیه یلنه وه.

(۵) - ﴿إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾، بە دُنْیایی فیرعهون له تیکدهران بوو، له خراپه کاران بوو.

کورتە باسیک: دە (۱۰) هەلۆهستە ی گرنگ لە بەردەم

ئەو چوار ئایەتە ی سەرەتای (القصص) دا

۱- وشە ی (فرعون) نازناوی پادشاکانی میسر بوو، وەنەبێ فیرعهون ناوی تایبەتی کەسیکی دیاریکراو بێ، ئنجا ئەو فیرعهونە ی له سەردەمی پێش له دایک بوونی مووسادا عليه السلام ئەو سیاسەتە ی پەپەرە دەکرد، کە کۆرەکانی بەنوو ئیسپرائیلی سەردەپری و کچەکانی دەهێشتنەو: رەعەمسسی دووهم (رَعْمِيسِ الثَّانِي) بوو، کە بە پیتی ئەوە ی (مُحَمَّد الطاهر بن عاشور) له تەفسیرە کەیدا^(۱)، دەلێ: ئەو کاتە سنووری ولاتی (رَعْمِيسِ الثَّانِي) هەموو ولاتی میسر بوو، ولاتی هیندیش تا دەگاتە پرووباری (کەنەک) له رۆژەلانی ئاسیا، هەروەها تاکو دەگاتە پرووباری (طونة) له ئەورووپا، بەو پێیە بێ، هەموو ئەو ناوچە یە کە ئیستا رۆژەلانی نیوهراستی پێ دەلێن و، بەشیک له رۆژناوای گرتۆتەو، هەلبەتە ئەو (مُحَمَّد الطاهر بن عاشور) وا دەلێ، ئەگەرنا بە پیتی زانیاری من، دەستەلانی فیرعهونەکانی میسر، هیچ کامیان له سنووری ولاتی میسر نەچۆتە دەرێ، بەلام ئەویش دەبێ سەرچاوە یەکی هەبێ پستی پێ بەستبێ، حوکمرانەکانی میسپیش نازناوی پادشایەتیەکیان بریتی بوو له (فیرعهون)، وەک چۆن ئیستا هەموو ئەو کەسانە ی بۆ وێنە له عێراق دەستەلانی یەکەمیان دەبێ، پێیان دەگوێرێ: (سەرۆک کۆمار) ئەو ی دیکە (سەرۆک وەزیران)، هەروەها له ولاتە ئەورووپاییەکان دەلێن: (پریزیدێنت)، له رۆژەلانی ئاسیا له هەر ولاتیک بە پیتی زمانی خوێان نازناویکی هەیه، ئەوانیش، پادشاکانی میسر، نازناوی پادشایەتیان فیرعهون بوو، ئنجا (محمد الطاهر) دەلێ: (رَعْمِيسِ الثَّانِي) ولاتە کە ی دابەش کردبوو بۆ سی و شەش (۳۶) ناوچە، دەقەر، (إیالة)، ئنجا له هەر ناوچە دەقەرێک جیگرێکی خۆی حوکمران بوو، وەک پارێزگار.

(۱) التحرير والتنوير: ج ۲۰، ص ۶۷.

۲- که ده فەرموئ: ﴿عَلَا فِي الْأَرْضِ﴾، (آي: قَهَر النَّاسِ وَ أَدْلَهُمْ وَ تَرْفَعُ عَلَيْهِمْ وَاضْطَهَدَ الْجَمِيعَ بِالْإِدْعَاءَاتِ الْفَارِغَةِ)، واته: خەلکە کەى زەبوون کردو، ملی پێ که چ کردوون، خوئ به سەردا فەرز کردوون و سەپاندوون، هەمووی چەوساندوونەو بەو لاف لێدانە بۆشانی کە هەیبوون، گوتوویەتی: ﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾ (۲۴)، النَّازِعَاتِ، ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ بَنَاتُهَا أَمَلًا مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرِي﴾ (۲۸)، ئەو لاف لێدانە بۆشانی بوون و، ئەو خەلکەى ئاوا چەوساندوونەو، خەلکە کەى میسریشی هەر چەوساندووتەو، وەنەبێ بەس بەنوو ئیسپرائیلیەکان، بەلام گەلی بەنوو ئیسپرائیلی وەک کۆیلە تەماشاکردو، نێرینەکانی سەربریون و مێینەکانی هیشتوونەو، ئەگەرنا خەلکی میسریشی هەموویان وەک کۆیلەو بە پەرستەر (عابد)ی خوئ داناون و، خوئ بە پەرورەدگارو پەرستراویان داناو.

بۆ وێنە: لە تەفسیری غوونە^(۱) دا هاتو، کە ئەویش پشت بە کۆمەلێک سەرچاوەی میژوویی دەبەستێ، ئەو هەپەمی خوڤۆ، (خوڤۆ ناوی یەکیک بوو لە فیرعەونەکان)، کە هەپەمی خوڤۆ گەورەترین هەپەمە لە میسر، لە ماوەی بیست (۲۰) سالددا دروست کراو، بە شان و پشتی (۱۰۰،۰۰۰) کۆیلە بە سوڤرە و بیگار، کە بە تەئکید لەو سەد هەزارە، لانی کەم بەسەدانیان لەو کارە قورسەدا مردوون، ئنجا ئایا ئەو (۱۰۰،۰۰۰) کۆیلە یە هەموویان لە بەنوو ئیسپرائیل بوون، لە غەیری بەنوو ئیسپرائیل بوون و خەلکی دیکە بوون؟ گرنگ ئەوەیە ئا بەو شیوەیە ئەوانە خوئان فەرز کردو، خەلکیان بەو شیوەیە بەکارهێناو.

۳- که ده فەرموئ: ﴿وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا﴾، فیرعەون بەو شیوەیە خەلکە کەى داپر داپرو بەش بەش کردو و لە ئێو یە کدا بەریداونە یە کدی، هەندیکى بە هەندیکیان داداون، وەک سیاسەتە پیشینە کەى ئینگلیز: (پەرت بکە و زāl بە)، خەلکە کە بەش بەش بکە، ئنجا حوکمرانییان بە سەردا بکە، حوکمرانە خووسەپینەکان و دەکەن، بەلام حوکمرانییە صالحو چاک، هەمیشە دەیهوئ خەلک پێکەو تەبا بێ و پێک بێ، پێزی یە کدی بگرن، شیرو تیر لە یە کدی نەسوون، سەنگەر لە یە کدی نەگرن، چونکە هەمیشە کەسیک ئامانجی

باشی هه‌بێ، بۆی به دواى ئامپازى باشیشدا ده‌گه‌رێ، به‌لام كه‌سێك ئامانجى خراپ بێ، ئامانجه خراپه‌كه‌ى په‌لكێشى ده‌كات بۆ ئامپازى خراپ و شیوازی خراپ، وه‌ك له‌ كێبێ: (گرنگیی ره‌وشت له‌ سیاسه‌تدا) له‌و باره‌وه‌ قسه‌م كردوه‌، هه‌روه‌ها له‌ مه‌وسووعه‌ى (ئىسلام و ده‌وله‌تدارى) دا له‌و باره‌وه‌ به‌ ته‌فصیله‌ قسه‌م كردوه‌، كه‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ى بیانه‌وێى حوكمرانییه‌كى ره‌شید بکه‌ن، به‌سه‌ر خه‌لك و ولاتدا، ده‌شخه‌فتێن له‌ شیوازی چاك، له‌ ئامپازى چاك، له‌ خه‌لكى چاك، به‌لام كه‌سێك بیه‌وێى خۆى به‌پێتێ و، خه‌لك بچه‌وسێتێته‌وه‌و، خۆى به‌سه‌ر خه‌لكدا فه‌رز بكات، دياره‌ ده‌بێ شیواز و ئامپازیكى واش به‌كاربێتێ، كه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و ئامانجه‌ ناشه‌رعییانه‌دا بگونجێ.

٤- كه‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿يَسْتَزِعِفُ طَائِفَةً مِّنْهُمْ﴾، به‌ دلنایى مه‌به‌ست پێى گه‌لى مووسایه عليه السلام كه‌ به‌نوو ئیسپرائیلن، رۆله‌كانى یه‌عقوب عليه السلام كه‌ له‌وێ زۆربوون، دواى ئه‌وه‌ى یه‌عقوب و دوازه‌ كۆپه‌كه‌ى، یوسف و بنیامین و ده‌ (١٠) براهه‌كانى دیکه‌یان له‌ میسر نیشه‌جێ ده‌بن، زاووزێ ده‌که‌ن و زۆر ده‌بن و ده‌بنه‌ نه‌ته‌وه‌یه‌ك، مه‌به‌ست پێى ئه‌وانه‌، به‌لام بۆچى ده‌فه‌رموێ: ﴿يَسْتَزِعِفُ طَائِفَةً مِّنْهُمْ﴾؟ بۆچى نافه‌رموێ: (يَسْتَزِعِفُ بَنِي إِسْرَائِيلَ)؟ پێم وایه‌ له‌به‌ر دوو هۆیان:

یه‌ك: تاكو بزانی كه‌ ئه‌و گه‌لى به‌نوو ئیسپرائیله‌، بوونه‌ به‌شێك له‌ كۆمه‌لگای میسر، ئه‌و كاته‌، میوان و غه‌ریب نه‌بوون، به‌ لای كه‌مه‌وه‌ له‌و كاته‌وه‌ كه‌ له‌ سه‌رده‌مى یه‌عقوب عليه السلام نیشه‌جێ بوون، تاكو ئه‌و كاته‌ى كه‌ مووسا عليه السلام له‌ داىك ده‌بێ (٤٠٠ - ٥٠٠) ساڵى پێچوو، ئنجا (٤٠٠ - ٥٠٠) ساڵ كه‌سێك له‌ شوێنێك بێ، هه‌شت نۆ پشته‌ى له‌وێ بپارونه‌وه‌، مانای وایه‌ بوونه‌ به‌شێك له‌ خه‌لكى میسر، كه‌واته‌: ﴿يَسْتَزِعِفُ طَائِفَةً مِّنْهُمْ﴾، یانى: له‌ خه‌لكى میسر كۆمه‌لێکیانى ده‌چه‌وساندوه‌وه‌، كه‌ هه‌ر خه‌لكى میسرن.

دوو: بۆیه‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿يَسْتَزِعِفُ طَائِفَةً مِّنْهُمْ﴾، تاكو بزانی كه‌ عیبه‌ت به‌ نێوه‌رۆكه‌، نه‌ك به‌ جۆر، داخۆ كێن؟ گرنگ ئه‌وه‌یه‌ خه‌لكێكن، كۆمه‌له‌ خه‌لكێكى میسرن و ده‌چه‌وسێتێنه‌وه‌، ئنجا ئه‌گه‌ر ناوه‌كه‌یانى هێتابایه‌، واته‌: له‌به‌ر ئه‌وه‌ى كه‌

ئەوانن! بەلام نا، كۆمەلە خەلكىك بوون، هەر كەسىك بن، بەنوو ئىسرائىلش نەبن
بچەوسىنرئىنەو، هەر خراپە، نەك لەبەر ئەو، بەنوو ئىسرائىلن، ئەگەر بچەوسىنرئىنەو
باشە، ئەگەر خەلكىكى دىكە بى، خراپە، نا، هەر كەسىك بچەوسىنرئىتەو، هەر خراپە،
بۆيە خوا ﷻ ناو، كەيانى نەهینا، گرنگ ئەو، پىكها، ئەو، كۆمەلە خەلكىك،
كۆمەلە مروڤىك.

ئىنا كە دەفەرموى: ﴿يَسْتَصْعِفُ﴾، (أَي: يَجْعَلُهُمْ ضَعْفَاءَ)، (إِسْتِصْعَافَ) يانى:
(طَلَبُ الضُّعْفِ)، واتە: داواكردى بېھىزى، بېھىزكردى، يانى: لە خۇياندا بېھىز
نەبوون، بەلام بېھىزكراون، بېھىز و پىزكراون و چەوسىنراونەو.

۵- كە دەفەرموى: ﴿يَذَّبِحُ أَبْنَاءَهُمْ﴾، كۆرەكانى سەردەبرىن، لە سوورەتى (الأعراف)
دا دەفەرموى: ﴿يَقْنُلُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَهُمْ﴾، واتە: كۆرەكانتانيان
دەكوشت، ئافەرەتەكانتانيان دەهېشتەو، كەواتە: مەرج نى تەنيا شىو، سەربىر،
تاكە شىو، كوشتنى مندالە كۆرەكان بووبى، بەلكو بە جۆرى دىكەش كوشتوويانن،
و، ك پىشتەر لە پەيمانى كۆنەو، هېنامان، كە فیرەون فەرمان دەكات دەلى: بیانخەنە
رووبارى نىلەو، با بخنكىن، رەنگە شىو، دىكەشيان بووبى، ئىنا لە زۆربەى شوئەكان
دەفەرموى: ﴿يَذَّبِحُ أَبْنَاءَهُمْ﴾، بەلام لە سوورەتى (الأعراف) دا دەفەرموى: ﴿يَقْنُلُونَ
أَبْنَاءَهُمْ﴾، (۱۴۱) يانى: زۆريان دەكوژن، بۆ ئەو، سەربىرىش و،
هەم غەبرى سەربىرىش بگىتەو.

۶- كە دەفەرموى: ﴿وَيَسْتَحْيِ نِسَاءَهُمْ﴾، واتە: ئافەرەتەكانى دەهېشتەو، يانى: هەر
تەنيا بە زىندووى دەیانھىشتەو، تەنيا ژيانان لەبەردا هەبوو، و، ك بوو، شوشە،
كە يارى پى دەكرى، بۆ پابواردن دەیانھىشتەو.

۷- لە نۆ شوئەن دا باسكرانى ئازارو ئەشكەنجەدرانى بەنوو ئىسرائىل لە لایەن فیرەونەو:

شایانى باسە: باسكرانى سزا و ئەشكەنجە فیرەون بۆ گەلى مووسا ﷺ،
ئەو، نەدى سەرنجم داو، بە لای كەمەو، لە نۆ (۹) شوئە هاتو، لە نۆ

سوورہت له سوورہتہ کانی قورثاندا، تہ نیا ثامارہ به نایہ تہ کان دہ دہین، چونکہ زوربهی تہو شوینانہ تیمہ کاتی خوئی له بهرگه کانی تہم تہ فسیرہدا، تہ فسیری قورثانی بهرزو به ییز) تہ فسیرمان کردوون:

(۱)- له سوورہتی (البقرة) دا: ﴿وَإِذْ بَخَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ فِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ٤٩﴾

(۲)- له سوورہتی (الأعراف) دا: ﴿وَإِذْ أَخَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يَقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ فِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ١٤١﴾

(۳)- له سوورہتی (إبراهيم) دا: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَخْرَجَكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ فِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ٦﴾

(۴)- له سوورہتی (طه) دا: ﴿فَأَنبَاهُ فَقَوْلًا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تَعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِثَابِتٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ أَتْبَعَ الْهُدَى ٤٧﴾

(۵)- له سوورہتی (المؤمنون) دا: ﴿فَقَالُوا أَنْزِلْ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدُونَ ٤٧﴾

(۶)- له سوورہتی (الشعراء) دا: ﴿وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدَتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ ٢٢﴾

(۷)- له سوورہتی (القصص) دا: ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُدَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ٤﴾

(۸)- له سوورہتی (غافر) دا: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ٢٥﴾

۹- له سوورپه تی (الدخان) دا: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾﴾

لهم نو شوینه دا، ئاماژه کراوه به سزا و ئەشکه نجه ی فیرعه ون، بو گه لی مووسا عليه السلام.

۸- ئایا هوکاری ئەوه چی بووه، فیرعه ون بهو شیویه یه له به نوو ئیسرائیل کردوه؟

زانایان چەند هوکاریکیان باسکردوون:

۱- یه کیک له کاهینه کان خه ونیکی بینوه، که مندالیکی به نوو ئیسرائیلی کو تای ی به هوکمرانی فیرعه ون و قیبتیه کان، گه لی فیرعه ون، دینی.

۲- به نوو ئیسرائیل له سه ر ئایینی ئیپراهیمی خه لیل بوونه و، ئاماده نه بوون وه ک فیرعه ون بته رست بن، یان فیرعه ون به رستن.

۳- به نوو ئیسرائیل کاتی خو ی که یوسف عليه السلام خراوه ته چاله وه، له لایه ن برایه کانیه وه و، دوایی ده ره ی تراوه و، کراوه ته کو یله و فرو شراوه و، له سجن دا بووه، ئەو کاته پادشا شوانه کان (مُلُوكُ الرُّعَاة) هوکمرانی میسریان کردوه و، پێیان گوتراوه: (الهکسوس)، ئنجا کاتی که هوکمی فیرعه ونی گه راوه ته وه، به نوو ئیسرائیلیان چه و ساندو ته وه و گوتوو یانه: ئیوه له گه ل هوکمرانه کانی پیش ئیمه دا بوون، که ئەو کاته ماوه ی دوو سه د (۲۰۰) سالیک - وه ک کاتی خو ی له ته فسیری سوورپه تی (یوسف) دا به ته فصیل باسمان کردوه - پادشا شوانکاره کان (مُلُوكُ الرُّعَاة) له هه کسوس که خه لکیکی دیکه ی نامۆ بوون، هاتوون هوکمیان به سه ر میسردا کردوه و، میسریان خستو ته ژیر رکفی خویانه وه، به نوو ئیسرائیلیش دیاره له گه ل ئەواندا بوون که هوکمرانی ولات بوون، ئنجا که هوکمی فیرعه ونه کان گه راوه ته وه، له سه ر ئەوه سزایان داوون، گوتوو یانه: ئیوه له گه ل نه یاره کانی ئیمه دا بوون.

۴- له ته فسیره کاندایه ئین: فیرعه ون خه ونی بینی ئاگریک له (بیت المقدس) له فه له ستینه وه هات، پرووی له میسر کردو، ته نیا قیبتیه کانی میسری ده کوشت، به لام

بەنوو ئیسرائیلی ئازار نەدەدا، کاتیک ئەو خەونەیان بۆ تەعبیر کرد، گوتیان: لەو ولاتەو، یانی: لەو شوێنەووە کە دوایی بەنوو ئیسرائیلی لێ نیشته جێ دەبن، یەکیک دی کۆتایی بە مۆلک و دەسەلاتی تۆ دێت^(۱).

۹- لەسەر چۆنیەتی سەرپرینی فیرعهون بۆ کۆرەکانی بەنوو ئیسرائیل، سێ را هەن:

رای یەكەم: دەلێ: سالیکی دیاریکراو بوو، ئەو سالی مووسای تیدا لە دایک بوو، تەنیا لەو سالی دا کۆرەکانی سەرپرین، ئەگەرنا کۆتاییان پێ دەهات.

رای دووهم: دەلێ: نەخیر، سالیکی سەری دەبرین و سالیکی وازی لێ دەهێنان، بۆ وێنە: خەونەکیان وا بینیو، سالی جووت بوو، یان سالی تاک بوو، ئنجا ئەو سالی کە خەونی پێو بیناوه، تیدا سەریان برین و، لە سالی کە دیکەدا لێیان گەراون، مووساش **عَلَيْهِ السَّلَام** لەو سالی دا لە دایک بوو، کە پریار بوو کۆرە ئیرینهکان سەرپرین، بەلام هاروون لەو سالی دا لە دایک بوو، کە پریار بوو سەرنه‌بردین، بۆیه هاروون بەجێهێلاوه، بەلام مووسا لە ترسی سەربران، دایکی خستووێتە نیو سندووقیک و بە رووباری نیلی داداوه، بە ئیلهامیک کە خوا بوێ کردوه.

رای سێهەم: کە زۆر بەجێهێ، دەلێ: ئەو پرۆسە دێندانیه دوای ئەو بوو کە فیرعهون ئەو خەونە بینیو، یاخود کاهینیک ئەو خەونە بینیو و پێشتر وانه‌بوو، ئەگەرنا کۆتاییان پێده‌هات.

۱۰- ﴿إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ واتە: بە راستیی ئەو (فیرعهون) لە تیکدەران بوو، ئەگەر سەرنج بدەین، دەبینین فیرعهون، پێنج جۆرە تیکدان و خراپەکاری هەبوون لە زەویدا:

(۱)- خۆی بەرزکردۆتەو و مله‌ویری کردوه، کە ئەو مله‌ویری و خۆبەزەلگرییه، سەرچاوه و کانگای هەموو سیفەتە خراپەکانی دیکە مەروڤه، مەروڤ کە خۆی بە زەلگرت و خۆی

(۱) جامع البيان للطبري: برقم: ۲۷ و ۱۱۸، مرسلاً.

فەرز کردو سەپاند، ئەو خۆبەزەلگەرییە دەبیته زبەدانی تێدا ترووکانی گەرای کۆمەلێک سیفەتی دیکە ی خراپ و، کۆمەلێک کارو کردەوی زیانبەخش و بە زەر.

(۲)- ئەو بوووە کە خەڵکە کە بەش بەش کردو، هەندیکێ بە هەندیکیان داداون، لە جیاتی ئەوێ کە هەولێدات کۆمەلگایەکی تەبای پێکەوه گونجاو و پێک و پێک دروست بکات، هەولێداو: خەڵکە کە بەگژ یە کدا بکات، بۆ ئەوێ پێکەوه سەرقالی یە کدی بن، ئەوێ یە کیکە لە عەدەتی حوکمرانە خۆسەپێنەکان، کە خەڵک لە دژی یە کدی هان بەدن بۆ ئەوێ پێکەوه سەرقال بن و، ئاگایان لە حوکمرانە ستەمکارە کە نەمیێ.

(۳)- کۆمەلە خەڵکێکی ولاتە کە ی چەوساندۆتەو، کە وەک گوتمان: مەبەست پێیان بەنوو ئیسپرائیلە، کە چوار سەد (۴۰۰) سأل پیشتر لە میسر نیشته جی بوو بوون، لە ناوچە ی جاسان، وەک لە پەیمانی کۆندا هاتو و پیشتر باسما کردو.

(۴)- ئەو بوووە کە کورەکانی سەربریون، چونکە کوران، پیاوان لە هەموو نەتەوکاندا بە درێژایی هەموو میژووی بەشەر، زیاتر هیزی بەرگریکارو شوێشگێرو خەباتگێرن، خواش ﷺ حالەتی زبری و توندی و پتەویی و غیرە و ئازایەتی، لە پیاواندا خولقاندو و، کۆمەلە سیفەتێکی دیکە بە ئافرەت داو، کە ئەرکە سروشتییە کە ی بریتیە لە دایکایەتی و مندال بەخیوکردن و، مالداری و کابانداری، ئەو ئەرکانەش، ئەو جوړە سروشتە دەخوازن، کە نەرم و نیانی و میهرەبانی و پەحم و عەتف و سۆزە.

(۵)- پێنجەم شیواز لە تێکدان خراپەکاریی فیرەهون ئەو بوو: ﴿وَسْتَخِيءُ نِسَاءَهُمْ﴾ ئافرەتەکانی دەهیشتنەو بە زیندوویی، واتە: کۆرپە مێینەکانی دەهیشتنەو، تاکو ببە ئافرەت و سەرەنجام ئەو ئامانجانەیان پێ بهیندرێنە دی، کە بە ئافرەتان دەهیندرێنە دی!

کەواتە کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾، فیرەهون ئەم پێنج جوړە خراپەکاریی و تێکدانە ی بوون، لە ولاتی میسردا.

مەسەلەى سېئەم:

ويستی خوايه که چهوسینراوان رزگار بکات و بیانکاته حوکمران و میراتگری سته مکاران و، بالادهستیان بکات له زهوییدا، ئهوهی حوکمرانه خو سه پین و هاوکارهکانیان بیمیان لی هیه، پیشانیان بدات، له لایه ن چهوسینراوانهوه:

خو ﴿٥٥﴾ دهفرموی: ﴿وَرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ۝٥٥ وَنُكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنَرَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾ ﴿٦﴾.

شیکردنهوهی ئەم دوو ئایهته له پینچ برگه دا:

(١)- ﴿وَرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ﴾، دهشمانهوی، چاکه بکهین له گه ل ئهوانه دا که له زهوییدا چهوسینراوانهوه.

(و) بو گیرانهوه (عطف)یهو، رسته که دهگیریتهوه بو سه ر ئهوهی پیشی، که پیشی باسی چهوساندنهوهی فیرعهون و دارو دهسته که ی کرد بو گه لی سته مدیده ی بهنوو ئیسرا ئیل، واته: فیرعهون ئاوا دهکات و بهو شیویه دهیویست بیگوزهرینئ، حوکمرانیی بکات، ئه وای ده کرد، به لام ئیمهش دهمانهوی چاکه بکهین له گه ل ئهوانه دا که له زهوییدا چهوسینراوانهوه.

بیگومان (أل)ی (الأرض) بو (عهد)ه و مه بهست له: ﴿الْأَرْضِ﴾، سه ر زه مینی میسره، ئهوهی که له ژیر پکیفی حوکمرانیی فیرعهون دا بووه، به نسبت رواله تی ئایه ته که وه، به لام ئه و ئایه ته وپرای ئهوهی باسی واقعیکی دیارییکراو دهکات، که گرفتار بوونی بهنوو ئیسرا ئیله به دهست فیرعهون و هاما ن و دارودهسته که یانهوه، هاوکات له گه ل ئه وهش: خو باسی یاسایه کی به ردهوام و گهردوونی خۆشی دهکات له ژیا نی به شهردا، ئه ویش ئه وهیه: ویستی خوا،

ویستی دادگه رانه و کار به جی یانه ی خوا ﷺ له پشت چهوسیندراوان و مافخوراوان و ماف پیشیلکراوانه وه یه و، له دژی سته مکاران و خو سه پیتانه، هر بویه ش خوا ﷺ نه یفه رموو: (وَتُرِيدُ أَنْ مَنَّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ)، ده مانه وی چاکه له گه ل به نوو ئیسرا ئیل دا بکه یین، به لکو فه رموو یه تی: ﴿وَتُرِيدُ أَنْ مَنَّ عَلَىٰ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا فِي الْأَرْضِ﴾، ههروه ها نه شیفه رموو: (الَّذِينَ اسْتَضَعُوا فِي مِصْرَ)، نه وانه ی له میسردا چهوسینراوانه وه، به لکو فه رموو یه تی: ﴿اسْتَضَعُوا فِي الْأَرْضِ﴾، نه وانه ی له زه ویدا چهوسینراوانه وه، نجا ئاویه که خوا ﷺ وایکردوه: فه رمایشته که ی چه مک و واتیه که ی زور فراوان بی، ئیستا نه گهر فه رموو بای: (وَتُرِيدُ أَنْ مَنَّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا فِي مِصْرَ)،

نه و کاته چه مک و واتیه که ی قه تیس ده ما، له شوین و کات و خه لکیکی دیارییکراودا، هه رچه نده خوا ﷺ باسی به نوو ئیسرا ئیلی چهوسیندراوه ده کات به دهستی فیرعه ون و دارو دهسته که ی، به لام فه رمایشته که وا دارپژراوه، که بیته یاسایه کی گشتی، هه لبه ته ئیمه دوایی باس ده که یین، که نه و منه ت کردنه ی خوا ی پهروه ردگار چون بوو له سه ر به نوو ئیسرا ئیل؟ به لام وشه ی (مَنْ) (الْمَنْ): (الْإِنْعَامُ)، واته: چاکه له گه لدا کردن، ده گو تر ی: (مَنْ يَمْنُ مَأً)، نجا که ده فه رموی: ﴿وَتُرِيدُ﴾، که به (فَعَلَ الْمُضَارِعَ) هیناویه تی، بو خسته به رچاوی دیمه نه که یه، بوچی خوا نه یفه رموو: (وَأَرَدْنَا أَنْ مَنَّ)، کاتیک که قورئان دابه زیوه، به لای که مه وه ده وری (۲۵۰۰) سأل بووه فیرعه ون نه وه ی کردوه به به نوو ئیسرا ئیل و، نه وه که خوا ﷺ چاکه ی له گه ل نه وه چهوسینراوانه دا کردوه و ده ربازی کردوون، تیپه ریوه، به لام، خوا ی کار به جی:

أ- ده یه وی دیمه نه که بخاته به رچاوو تیوه ی پامین.

ب- ده یه وی نه وه وه ک یاسایه کی خوی، که به رده وامیی هیه و شتیک نه تیپه ریوی و رابردی، به لکو به رده وامیی هیه وه ک یاسایه کی خوا ﷺ (كَسَنَ مِنْ سُنَنِ اللَّهِ فِي حَيَاةِ الْبَشَرِ) وه ک یاسایه ک له یاسا کانی خوا له ژیا نی مرو فدا.

(۲) - ﴿وَجَعَلَهُمْ أَيْمَةً﴾، ده مانه وی بشیانکهینه پیشه‌واو حوکمران، یانی: (وَنُرِيدُ أَنْ نَجْعَلَ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا أَيْمَةً)، ده مانه وی ته‌وانه‌ی چه‌وسیتراونه‌وه بکهینه پیشه‌وایان، ﴿أَيْمَةً﴾، کوی (إمام)ه، پیشه‌وا، که مه‌به‌ست پی حوکمران و، که‌سیکه غه‌یری خوی له ژیر چاودیری دابی، به‌لام نه‌یفه‌رمووه: (وَجَعَلَهُمْ حُكَّامًا)، چونکه مه‌رج نیه هه‌رچی حوکمران بوو، باش بی، به‌لام هه‌ر که‌سیکه پیشه‌وا (إمام) بی، باشه، ده مانه وی بیانکهینه پیشه‌وا، واته: خه‌لک چاویان لی‌بکات و، وابن خه‌لک بیانکانه پیشه‌نگ و سه‌رمه‌شقی خوی له چاکه‌دا.

(۳) - ﴿وَجَعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾، هه‌روه‌ها بشیانگپرین به میراتگران، واته: له شوینی نه‌و حوکمرانه سته‌مکارانه‌ی که زولمیان لیده‌که‌ن، نه‌و جاره نه‌وان حوکمران و بالاده‌ست بن.

(۴) - ﴿وَنُמَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾، هه‌روه‌ها له زه‌ویدا ده‌سترویشتووایان بکه‌ین.

که به پله‌ی یه‌که‌م مه‌به‌ست سه‌رزه‌مینی میسره، یانی ده‌سترویشتووایان بکه‌ین و بیانکهینه خاوه‌ن ئیمکانیه‌ت و پیگه، له سه‌رزه‌مینی میسردا، یاخود سه‌رزه‌مینکی وه‌ک هی میسردا، که مه‌به‌ست پی (شام)ه، چونکه به‌نوو ئیسرائیل دوا‌ی نه‌وه‌ی له چه‌نگی فیرعه‌ون پرزگاریان بووه، نه‌گه‌پاونه‌وه بو میسر، بویه زانایان گوتووایانه: ﴿وَنُمَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾، خوا وشه‌ی زه‌ویی ﴿الْأَرْضِ﴾ ی به‌گشتی هیناوه: له زه‌ویدا، به‌لکو که ده‌شفه‌رموی: ﴿وَجَعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾، بیانکهینه میراتگران، مه‌رج نیه ته‌نیا نه‌وه‌ی فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی به‌جی دپلن، به میراتی بگرن، واته: شوینیکیان پی بده‌ین، وه‌ک نه‌وه‌ی که له به‌رده‌ستی فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی دا بووه، به‌و شیوه‌یه بی، که له شام بووه.

نجا چیدیکه‌شیان بو بکه‌ین؟

(۵) - ﴿وَنُرِيْ فِرْعَوْنَ وَهَمْلَانَ وَحُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾، هه‌روه‌ها پیشانی فیرعه‌ون و هامان و سه‌ربازه‌کانیان بده‌ین، له لایه‌ن ته‌وانه‌وه، [له‌لایه‌ن

چەوسىتراوانەو، پاناوی (منهم) بۆ (مُسْتَضْعَفِينَ) دەچىتەو، ﴿مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾، ئەوێ كە بىميان لىي هەبوو، لىي دەترسان، كە برىتى بوو لەوێ حوكمرانىيان نەمىنى، بە هوێ پياويك لەوانەو كە لىيان هەلدەكەوێ، كە مووسايە عليه السلام، وەك فيرەوون ياخود يەكيك لە كاهينه كانى خەوونى بينىوو، وشەى: ﴿وَرَى﴾، بە (وَيَرَى) ش خوێتراوێتەو: (وَيَرَى فِرْعَوْنُ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ)، ئنجا ئەگەر: ﴿وَرَى﴾، بى (فرعون) دەبىتە بەركار (مَفْعُول بِهِ)، بەلام ئەگەر بە (وَيَرَى) بخویندريتەو: (وَيَرَى فِرْعَوْنُ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا) ئەو كاتە يانى: فيرەوون و هامان و سەربازەكانيان بينن، واتە: (فِرْعَوْنُ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا)، دەبنە بكەر (فاعل) ي (يَرَى)، (مَنْهُمْ: أَي مِنْ قَبْلِهِمْ، مِنْ طَرَفِ الْمُسْتَضْعَفِينَ)، لە لايەن چەوسىتراوێتەو، ئەو بىين: ﴿مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾، ئەمە پەيوەست (صلة) هەكەى قرتيندراو، يانى: (مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ، الَّذِي كَانُوا يَحْذَرُونَ)، ئەوێ كە بىميان لىي هەبوو، كە برىتى بوو لەوێ جىيان پى لەق بكەن و كوئايى بە ستم و زۆرداريان بىين، (الْحَذَرُ: إِحْزَارٌ مِنْ مُخِيفٍ)، (حَذَر) برىتيە لە خوپاراستنى لە شتىكى ترسىنەر، شتىكى ترسناك.

رێكەپاندنى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

لە تۆرە كۆمەڵايەتییەكان بەكەلتان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عەلى بابىر/ AliBapir

عەلى بابىر/ AliBapir

كەتاي

رێكەپاندنى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

چوار نيعمهت و چاکه‌ی گه‌وره‌ی خوا

بو گه‌لی چه‌وساوه‌ی موسا عليه السلام

ليږه‌دا که خوا ﷺ ده‌فهرموئ: ﴿وَرِيدُ أَنْ تَمَنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا فِي الْأَرْضِ﴾، ده‌شمانه‌وئ که چاکه بکه‌ين و منهت بکه‌ين له‌سهر ئه‌و که‌سانه‌ی که له زه‌میندا ده‌چه‌وسپژانه‌وه، له ئه‌صلدا مه‌به‌ست له چه‌وسپندراوان، به‌نوو ئيسپرائيله‌و، مه‌به‌ستيش له: ﴿الْأَرْضِ﴾، سه‌رزه‌مينی میسره، به‌لام خوا ﷺ ته‌عبيره‌که‌ی وا دارشته‌و، که بشئ وه‌ک یاسايه‌کی گشتی خوا له ژيانی به‌شه‌ردا به‌رجه‌سته بئ: ئه‌وه ويستی خواجه له پشت چه‌وسپژاوانه‌وه له زه‌ويدا، که سه‌ريان بخات و، له‌گه‌ليان بئ و، مشووريان لئ بخوات و، پشتيان بگري و، سه‌ره‌نجام ده‌ربازيان بکات له‌و واقيعه دژواره‌ی تپيدان و، توانيان پييدات له زه‌ويدا بيانکاته ميراتگرو پيشه‌واو، پيشانی دوژمنه‌کانيشيان بدات، ئه‌وه‌ی که بيم و ترسيان لتي هه‌يه له‌لايه‌ن نه‌وانه‌وه.

خوا ﷺ که ده‌فهرموئ: ﴿وَرِيدُ أَنْ تَمَنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا فِي الْأَرْضِ﴾، دوايی چوار شتان ده‌خاته‌و و، ئه‌و منهت و چاکه‌يه‌ی خوا له‌گه‌ل به‌نوو ئيسپرائيلدا، له‌و چوار شتانه‌دا به‌رجه‌سته ده‌بئ:

۱- ﴿وَجَعَلَهُمْ أَيْمَةً﴾، بيانکه‌ينه پيشه‌وا، بيانکه‌ينه ئيمام و سه‌رکرده، که مه‌به‌ست پيئ ئيمام و پيشه‌وايه له خيرو چاکه‌دا، نه‌گه‌رنا وشه‌ی: ﴿أَيْمَةً﴾، بو که‌سانکيش به‌کارهاتوه، هه‌ر له‌و پورئاندا، که خه‌لک به‌ره‌و کوفر بانگ ده‌که‌ن، خه‌لک به‌ره‌و دۆزه‌خ بانگ ده‌که‌ن: ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَكْعُوثُ إِلَى الْكَارِ﴾ القصص - ۴۱ -، که هه‌ر له‌م سووره‌ته موباره‌که‌دا هاتوه.

ئىنجا ئايا ئەمە كاتى خۆى لە ژيانى بەنوو ئىسرائىلدا ھاتە دى؟ بەلى. ئەو ھەبوو كە دواى ئەو ھەبوو لە فیرعەون و دارو دەستەكەى پزگاریان بوو و، لە دەریای سوور پەرىنە ھەبوو - كاتى خۆى (بحر القلزم) یان پىگوتو ھەبوو - دواى ئەو ھەبوو لە ھەبوو پەرىنە ھەبوو، چوونە شام و، لە ھەبوو خۆى بەلا دەست ئەو بەلێنەى پىیدا بوون، بوو ھەتەنە دى.

ھەلەتە پىشى عینادى و سەرەخەرییان کرد، بە قسەى مووسایان (عليه السلام) نەکرد، ھەك كاتى خۆى لە تەفسیری سوورەتى (المائدة) دا باسما کرد، بەلام دواى ئەو ھەبوو كە لە ھەبوو نىشتەجى بوون و، بوونە خاوەن قەوارەى سیاسى و خاوەن دەولەت و ئىمكانىەت، پىشتىش خوا (عليه السلام) شەریعە تىكیشى بە مووسا (عليه السلام) دا بوو، كە لە تەوراتدا بەرجەستە بوو، ئىنجا بەو تەوراتە: دروشمەكانى دینداریان، ھەروەھا ژيانى ئابووریان و ژيانى كۆمەلایەتییان و ژيانى سیاسیان پىكخراو بوونە ئۆممەتیک، بوونە قەوارەى كى سیاسى تۆكمەو بەھیز.

۲- ﴿وَنَجْعَلُ لَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾ ھەروەھا بیانكەینە میراتگر، یانى: جیگا و پىگەى كەسانىكى دىكەیان پىیدات، كە لێردا وشەى (إرث) خوازاو ھەبوو مەجازە بوو ئەو كە دەبنە جىنیشى كەسانى دىكە، كۆمەلگا و خەلكانى دىكە لە شام، ھەك لە (پەیمانى كۆن) دا بە تەفصیلی باسكراو ھەبوو، مێژوو نووسىو ھەبوو، كە ئەو كاتە لە شام چەند كۆمەلگا و قەوارەى كى دىكە ھەبوون، كە ھۆكارەكانى لە بەین چوون و بێھیزیان تیدا پەیدا بوون و، بەنوو ئىسرائیلیش ئۆممەتیکى تازە پىگەیشوو و، خاوەن شەریعەتیکى خواى، بوون و، بەھیزتر شایستەتر بوون و، شوینی ئەو مىللەتانەى دىكەیان گرتۆتەو لە شام، بەپى یاساى خوا كە دەفەر موو: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (۱۰۵) ﴿الأنبياء﴾ لە دواى زىكر لە زەبووردا نووسىومانە: بەندە چاكەكانم سەر زەوى بە میرات دەگرن، ئەوانەى كە شایستەن، ئەو كاتەش بەنوو ئىسرائیل لە ھەموو كۆمەلگانى دىكەى سەر زەوى شایستەتر بوون، ھەك دەفەر موو: ﴿يَبْنَئِ إِسْرَءِيلُ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ (۱۷) ﴿البقرة﴾

خوا به سەر هه موو جیهانیاندا هه لیباردوون، ئەو کاتە به نوو ئیسپرائیل له گەڵ کەم و کۆرییه کانیشیاندا، به لام له بهر ئەوهی ئەهلی ته وحید بوون و، شوینکه وتووێ پێغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، شوینکه وتووێ وه حیی بوون، به گشتیی له هه موو کۆمه لگاکانی سەر پرووی زهوی، هی ئەو کاتە باشتەر بوون.

۳- ﴿وَنُكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾، بیانکهینه خاوهن تواناو دهستپوێشتوو یان بکهین له زهوییدا، که مه بهست له زهوی لیڤه دا، سەر زه مینی شامه، (الْتَّمِكِينَ: جَعَلَ شَيْءٍ فِي مَكَانٍ، أَوْ جَعَلَ شَخْصًا ذَا مَكَانَةٍ)، (تمکین) دانانی شتی که له شوینیک داو، توانایی و پێگه به خشینه به که سیک، ئەوانیش پێیان چه سپا له زهوییداو، بوونه خاوهن پێگه و قهواره ی سیاسیی خویان.

۴- ﴿وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾، ههروه ها پێشانی فیرعهون و هامان و سهربازه کانیان بدهین، له لایه ن ئەوانه وه، ئەوهی که لیی ده ترسان و بیمیان لیی هه بوو، که هه ر واشبوو بینان، پێشه کییه کانیان بینن، چونکه به لیی فیرعهون و دارودهسته که ی خنکان، به لام گرنگ ئەوهیه پێشه کیی و زه مینه خوشکردنه کانیان بینن، که به نوو ئیسپرائیل ده رباز ده بن و، خوشیان له ئاودا ده خنکین و له بهین ده چن، ئنجا ئەگه ر به خویندنه وهی دووهم بی: (وَإِنَّا نَحْنُ وَإِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ) واته: فیرعهون و هامان و سهربازه کانیان له وانه وه ببینن، ئەوهی که بیمیان لیی ههیه، که له واقع دا ئەوهی مه ترسیان لیی هه بوو، به سه ریان هات.

که واته: ئەوه یاسایه کی گشتیی خواجه ﷺ له ژیا نی به شه ردا، که چه وسپێراوان ده رباز ده کات و، سته مکاران و مله وړان و خو سه پێنان، له بهین ده بات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

له نړۍ كڼه اړيكتيپه ځان نه كڼلئ

Stay in touch on social media

نځن همك عيز مواقع التواصل الاجتماعي

ډاگه ياندي مه كڼه بي ماموستا عهلي باپير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گوردي

عهلي باپير/ AliBapir

عهلي باپير/ AliBapir

كه نالي

ډاگه ياندي مه كڼه بي ماموستا عهلي باپير

دەرسى دووھم

راڭەپاندنى مەكتەبى مامۇستا ئەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code

بە نۆۋە كۆمەنلەنمەكەن ئەمەلدارىن
Stay in touch on social media
بىز مەكەم بىر مۇناسىۋەتلىك ئالاقىدارى

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

راڭەپاندنى مەكتەبى مامۇستا ئەلى بابىر

علي بابىر/ AliBapir

علي بابىر/ AliBapir

كەنالى

راڭەپاندنى مەكتەبى مامۇستا ئەلى بابىر

QR Code

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان ھەوت (۷) ئايەت دەگرېتە خۆى، ئايەتەکانى: (۷ - ۱۳)، ئەم ھەوت ئايەتە، قۇناغى دووھەمى ژيان و بەسەرھاتى مووسا عليه السلام و فیرعەونیان گرتۆتە خۆیان، کە بریتىە لە ئیلهام کردنى خوا تعالى بۆ دایكى مووسا عليه السلام، کە شیرى پى بدات، دواى ئەوھى مووسای دەبى، لەسەر قۇنداغ بوو و مەلۇتکە بوو، ئنجا ھەر کاتیک لى ترسا بکوژرى و ئاشکرا بى، بیخاتە تابووتیکەو، بیخاتە سندوووتیکەو و بە پروبارى نیلى دابدات و، دلیاش بى کە خوا تعالى دەیگېرېتەو بۆ لای و، دەشیکاتە پیغەمبەر، دواى مالى فیرعەون ئەو تابووتەى کە مووسای عليه السلام مەلۇتکەى تیدایە، دەیگرنەو، ژنى فیرعەون خۆشى دەوى و بەخیوى دەکەن.

دواى دلتهنگى دایکیشى خوشکەکەى بە دوادا دەنیرى و، سەرەنجام مووسای مەلۇتکە دەگېرېتەو بۆ لای دایكى بۆ شیر پیدان و، بە خۆکردنى لە لای خۆى، بەلام لەسەر مەسره فى مالى فیرعەون!

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ إِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَكَالِقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۚ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْنَا وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۖ ۝۷﴾ فَأَلْقَطَهُ ۖ ۝۸ قَالَ فِرْعَوْنُ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۖ إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَّنَّ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِعِينَ ۝۹ أَمْرَأْتُ فِرْعَوْنُ قُرْتُ عَيْنٍ لِّي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝۱۰ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَدَرِئًا ۖ إِن كَادَتْ لَتُبْدَىٰ بِهِ ۖ لَوْلَا أَن رَّبَّنَا عَلَيَّ قَلْبُهَا لَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝۱۱ وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ ۖ فَبَصُرَتْ بِهِ ۖ عَنْ جُنْبٍ

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾ وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصْحُوتٌ ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنَاهُ إِلَيْهَا فَقَالَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تہکان

{هہروہا (بہ شیوہی خورپہ)، سروشمان بو دایکی مووسا کرد کہ شیریں بدیہ، ئنجا ہر کات مہ ترسییت لئی بوو (بیکوژن)، (بیخہ صندوقیکہوہ) و، بہ دہریا (ی نیل)ی دابدہ و، مہ ترسی و دلتنہنگ مہ بہ، ئیمہ بو لاتی دہ گیرینہوہو، دہ شیکہینہ یہک لہ پہوانہ کراوان ﴿٧﴾ (دوای ٹہوہی لہ صندوقیکدا خستیہ نیلہوہ) یہ کسہر شوینکہ و تووانی فیرعہون ہہ لیانگرتہوہ، (کہ سہرہ نجام) لئیان بیٹتہ دوژمن و مایہی خہ مباریی، بہ دلنیاپی فیرعہون و ہامان و سہربازہ کانیان تاوانباربوون ﴿٨﴾ (دوای ٹہوہی ٹہو تابووتہی مووسای تیدابوو، لہ پووباری نیل دا گیرایہوہ، ویستیان بیکوژن)، ٹافرہ تی فیرعہون گوتی: (ٹہو کورپہیہ) مایہی دلخوشی مینیش و توشہ، مہیکوژن، بہ لکو سوودمان پی بگہیہ نی (بہ خزمہ تکردنی)یان بیکہینہ کورمان، نہشیاندہ زانی (دوایی دہ بیٹتہ ہوکاری لہ بہین چوونی فیرعہون و گہلہ کھی) ﴿٩﴾ دایکی مووساش (ہوشی لہ لا نہما، لہ تاوی مووسا)، عہقلی خالیی بوو (لہ ہہموو شتیک جگہ لہ یادی مووسا)، ٹہگہر دلیمان نہ بہ ستبایہ، (و بہ ہیژمان نہ کردبایہ) نیزیک بوو ٹاشکرای بکات (بہ لام دلیمان بہ ہیژ کرد) تاکو لہ پرواداران (ی خوڤاگر) بی ﴿١٠﴾ (دایکی مووسا) بہ خوشکہ کیشی (خوشکی مووسا)ی گوت: شوینی بکہوہ، (سوڤاگی بکہ چی لی دی؟)، ٹہویش لہ دوورہوہ دیتی، بی ٹہوہی (فیرعہونیہ کان) ہہست بکہن ﴿١١﴾ پیشتریش (مژینی مہمکی) شیردہرہ کاٹمان لی قہدہغہ کردبوو، (ئنجا کہ

خوشکه که ی دیتی، مه مکی هیچ شیرده ریگ ناگری) گوتی: ئایا خه لکی مایکتان پیشان بدهم، له حالیکدا که بوی دلسوزن، به خپوکردنی وه ئه ستو بگرن؟ ﴿۱۲﴾ ئیدی سهره نجام (به هوو خوشکه که یه وه) گیرامانه وه بوی دایکی، تا کو چاوی پیی شادو گهش بی و دلته نگ نه بی و، بشزانی که به لینی خوا راسته، به لام (خه لک) زور به یان (ئهو راستیه) نازانن ﴿۱۳﴾.

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(وَأَوْحَيْنَا): (أَصْلُ الْوَحْيِ: الْإِشَارَةُ السَّرِيعَةُ)، وشه ی (وحي) له ریشه ی زماندا به مانای ئاماژه ی خیرا دی، له قورئاندا به چند مانایه ک هاتوه:

۱- به مانای ئاماژه: وه ک له باسی زه که ریبادا ﷺ هاتوه، که موژده ی یه حیای کوپی پی دهری، ده فهرموو: ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ ﴿۱۱﴾ مريم، ئاماژه ی بو کردن، که به یانیان و ئیواران (خوا) به پاک بگرن.

۲- به مانای خوتخوته و وه سو سه: وه ک خوا ﷻ له باره ی دنه دان و خوتخوته ی شه ی تانه کانه وه فهرموو یه تی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَبَاطِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾ ﴿۱۱۲﴾ الأنعام.

۳- به مانای ئیلهامی غهریزی: وه ک خوا ی پنهانزان و پنهانکار له باره ی فیرکردنی هه نگه وه فهرموو یه تی: ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ﴾ ﴿۶۸﴾ النحل.

۴- به مانای ئهو په یامه تایبه تیبه ی که خوا بو پیغه مبه رانی ده ئیری: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ ﴿۱۱۳﴾ النساء.

۵- به مانای یاسا و بریاری خوا دی، بو گهردوون، وهک خوا عزوجل دهفهرموئ: **إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝١ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝٢ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۝٣ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۝٤ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۝٥** الزلزلة، پهروهردگارت وای پی راکه یاندوه و، یاسای بهو شیوهیه بو داناوه و، نهو بریارهی بهسهردا چهسپاندوه.

(**أَرْضِعِيهِ**): شیر ی پی بده، (رَضَعَ الْمَوْلُودُ يَرْضَعُ، وَرَضَعَ يَرْضَعُ، رَضَاعًا وَرَضَاعَةً)، واته: منداله که مهکی دایکی مژی، یان هی نهو کهسهی که شیر ی پی دهدات، تنجا ههم (رَضَعَ يَرْضَعُ)، ههم (رَضَعَ يَرْضَعُ) ههر دووکیان هاتوون، (رضاعة) شیر پیدان.

(**فَالْتَقَطَهُ**) واته: هه لیانگرتته وه، (الِلتِقَاطُ: اِفْتِعَالٌ مِنَ اللَّقْطِ، وَهُوَ تَنَاوُلُ الشَّيْءِ الْمُلقَى فِي الْأَرْضِ)، (الْتِقَاطُ) لهسهر کیشی (اِفْتِعَالٌ ه)، له (لَقَطَ) هوه هاتوه، نهویش بریتیه لهوهی شتیک لهسهر زهوی کهوتبیئت، دهست بدریئت.

(**خَطِئِينَ**): (**خَطِئًا يَخْطِيءُ خِطَاءً وَخَطَاءً: الْخَطَأُ التَّامُّ الْمَأْخُودُ بِهِ الْإِنْسَانُ، خَطِئًا يَخْطِيءُ خِطَاءً وَخَطَاءً**)، بریتیه لهو هه له و تاوانهی که مروؤف به نه نقهست دهیکات و، لیپرسینه وه له گه لیدا ده کرئ، به لام (أَخْطَأَ يَخْطِيءُ خِطَاءً)، (أَخْطَأَ) واته: به هه له دا چوو، هه لهی کرد، به لام (خَطِئَ) واته: گونا هی کرد به نه نقهست که ده شیزانی گونا هه، بویه لیرده دا دهفهرموئ: **إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ**، نافه رموئ: (مُخْطِئِينَ) چونکه ناوی بکه ر (إِسْمُ فاعِلٍ) (خَطِئَ) بریتیه له (خَاطِئَ) به لام ناوی بکه ر (إِسْمُ فاعِلٍ) (أَخْطَأَ) بریتیه له (مُخْطِئَ)، بویه له سووره تی (البقرة) دا دهفهرموئ: **رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۝٢٨١** البقرة، (أَخْطَأْنَا) واته: هه له مان کرد، نه یفه رموه: (خَطِئْنَا).

(**قُرْتُ عَيْنٍ**): (**قُرْتُ عَيْنُهُ: سُرْتُ، وَقِيلَ لِمَا يَسُرُّ بِهِ: قُرْتُ عَيْنٍ**)، (قُرْتُ عَيْنُهُ): نهو کهسه دلخوؤش کرا به شتیک که مایه ی دل پیخوؤش بوون و شادمانی بی، پیی ده گوترئ: (قُرْتُ عَيْنٍ) نهویش له وه وه هاتوه، (قَرَّ) یانی: فینکایه تی و ساردی، وهک (حَرَّ) یانی: گهرما، تنجا له بهر نهوهی فرمیسکی شادی و دلخوؤشی،

فېنكەو لە دڵكى خۆشەو دە، بۆیە لەووە بە دڵخۆشی گوتراو: (قُرْتُ عَيْنٍ) واتە: چاو فرمیسکی شادی و دڵخۆشی پێ دادی، کە ساردە، بەلام فرمیسکی کاتی دلتەنگی و دلنارەحتیی، گەرمە، ئینسان کە دڵ و دەروونی گەرم دەبێ، گریانى دى و فرمیسکەكەشى گەرمە.

(فُؤَادُ): (الفُؤَادُ كَالْقَلْبِ، لَكِنْ يُقَالُ لَهُ: فُؤَادٌ إِذَا اعْتَبَرَ فِيهِ مَعْنَى التَّفَوُّدِ: والتَّوَفُّدُ، واتە: (فُؤَاد) وهك دڵ (قلب) وایه، بەلام بە دڵ دەگوتری: (فُؤَاد) ئەگەر حالەتی داگیرسان و گەرم بوونی تیدا پەچاو کرا.

بەلام وهك دواى باسى دهكهم، پيم وایه (فُؤَاد) زیاتر به عقل دهگوتری، بهلێ جاری واش هیه، به مانای دڵ به کاردههیتری، لهبەر ئهوهی ئیستا زانستیش ئهوهی دهرخستوه، که مروّف تهنیا به میّشک شت نازانی، بهلکو دلیش پۆلی هیه له زانیی شتان دا، بهلام (فُؤَاد) له ئەصلدا به مانای عقل دى، (قلب)یش به مانای دله، وشهى عقل له قورئاندا به کارنهاتوه به ناو، تهنیا وهك کردار (فعل) هاتوه و، (يَعْقِلُونَ، تَعْقِلُونَ، عَقْلُوهُ)، بهلام وشهى (فُؤَاد) به کارهاتوه له جياتى عقل، به کارهاتوه به تاک (فُؤَاد) و به کو (أفئدة)ش.

(فَرَاغًا): (الْفَرَاغُ: خِلَافُ الشُّغْلِ)، (فَرَاغ) واتە: بۆشایی، پێچهوانهى ئاماده بوونی شتیكه له شوینیك، (فَرَعَ فَرَاغًا وَفُرُوغًا وَهُوَ فَارِعٌ)، بهو شیویه کردارهكهى دى: (فَرَعَ يَفْرِغُ فَرَاغًا)، خالیبوو خالی دهبی خالی بوون، (فُرُوغًا)یش چاوگه، (فَارِعٌ) ناوی بکه (اسم فاعل)هکهیهتی.

که دهفهرموى: ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أَمِّ مُوسَى فَرِعًا﴾، (كَأَنَّمَا فَرَعَ مِنْ لُبِّهَا) وهك عقلهكهى، یان میّشکی، هۆشی تیدا نهماپی، بۆیه من بهوه لیکم داوتهوه: هۆشی لهلا نهما.

(يَكْفُلُونَهُ): وهئەستۆی دهگرن، (الْكِفَالَةُ: الضَّمَانُ، أَكْفَلْنِيهَا: اجْعَلْنِي كِفَالًا لَهَا: كَفِيلًا)، كهفالهت به مانای وه ئەستۆ گرتن دى، (أَكْفَلْنِيهَا) واتە: منى بکه به كهفیل، به منى بسپیره، ناوهكهى ههم (كِفْل)پێ دهگوتری، ههم (كَفِيل)یش.

مانای گشتیی نایه تەکان

بەرێزان!

سەرەتا دەلێن:

کە ئەمە قووناغی دووهمی ژیان و بەسەرھاتی مووسایه عليه السلام، بە پێی دابەش کردنی ئیمە کە هەم لە سوورەتی (الأعراف)دا باسمان کردووە، هەم لە سەرەتای ئەم سوورەتەشدا باسمان کرد، کە ئیمە ژیان و بەسەرھاتی مووسا عليه السلام دواى لى وردبوونەو پیمان وایە، دابەش دەبێ بۆ: سێزده (۱۳) قووناغ، کە پێشتر باسمان کردوون.

ئەم قووناغی دووهمەش بە پلەى یەكەم، تەنھا لێرەدا ھاتووە، ھەرۆك چوون قووناغی یەكەمیش بە پلەى یەكەم بەس لەم سوورەتەدا ھاتووە، ھەرۆكھا قووناغی سێیەمیش و چوارەمیش، چونكە ئەوێ لە سوورەتی (طه)دا ھاتووە، لە سیاقی بیرخستنەوێ خوادایە عليه السلام بۆ مووسا عليه السلام کە چوون بە مەلۆتکەیی دەربازی کردووە، مشووری لى خواردووە، ئەمەش دەقی ئەو چوار نایەتە یە کە لە سوورەتی (طه)دا ھاتووە:

﴿ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ (۳۷) إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ (۳۸) أَنْ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ. وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي (۳۹) إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ. فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَقَلَلْتَ نَفْسًا فَجَعَيْنَاكَ مِنَ الْغَمْرِ وَفَنَّكْ فَنُونًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمْوَسَّىٰ (۴۰) ۝﴾

دواى ئەوێ مووسا عليه السلام لە خوا عليه السلام دەپارێتەو کە کۆمەلێک داواکاریی ئاراستەى خوا عليه السلام دەکات^(۱):

(۱) ﴿ قَالَ رَبِّ اشرحْ لِي صَدْرِي (۴۰) وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي (۴۱) وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِي (۴۲) يَقْفَهُوا قَوْلِي (۴۳) وَاجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي (۴۴) ۝﴾

خو فەرموو: ئەو داواکارییە کەت بۆ جێبەجێ کرا، ئەو مووسا! (واتە: هەموو ئەو شتەکانی داوات کرد بۆت جێبەجێ کران)، جاریکی دیکەش ئێمە چاکەمان لەگەڵ تۆ کردووە، (واتە: نەک هەر ئێستا کە داوا دەکەیت، پێش ئەوەی بۆ خۆت داوا بکەیت، ئێمە چاکەمان لەگەڵ تۆدا کرد)، ئنجا خوا ﷻ پووینی دەکاتەو ئەو چاکە لەگەڵدا کردنە چییە! چۆن بوو.

﴿إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أَمَلِكَ مَائُوحِي﴾ (٣٨) طە، واتە: کاتێک کە سروشمان کرد بۆ دایکت، ئەوەی کە سروشمان بۆ کرد، ئیلهاممان بۆ کردو خستمانە دڵی چی بکات.

﴿أَن آفَظِفِهِ فِي التَّابُوتِ﴾ (٣٩) طە، ئەو مەلۆتکە یە کە مووسایە، بیخە ئێو سندووقیکەو.

﴿فَافَظِفِهِ فِي الْيَمِّ﴾ (٤٠) طە، تابووتە کەش بخە ئێو ئەو ئاوە زۆرەو، (الْيَمِّ) بە مانای دەریاش دێ، بە مانای پووباری گەورەش دێ، کە مەبەست لێی پووباری نیلە، واتە: بیخە ئێو پووباری نیلەو، ﴿فَلْيَلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ﴾، ئنجا با ئەو ئاوە زۆرەش، پووباری نیلەش بیخاتە کەنارەو نەک هەر بیبا، تاکو خوارێ و بیخاتە ئێو دەریای سپی ئیوەراست! چونکە پووباری نیل بە پێچەوانە ی پووبارەکانی دنیاو، لە خوارەوێ گۆی زەوییەو دێ، بەرەو سەر، بەرەو دەریای سپی ئیوەراست، نا، بەلکو با بیخاتە کەنار، (السَّاحِلِ) واتە: کەناری دەریا (شاطيء).

﴿يَاخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ﴾، لەوێش دوژمنێکی من و دوژمنێکی خۆی دەگیرێتەو، کە مالی فیرەوون.

﴿وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ حَبَابَةٌ مِّنِّي﴾، لە لایەن خۆمەوێش خۆشەوێستیم خستە سەر تۆ، هەر کەسیک مووسای ﷻ مەلۆتکە ی بینیبایە، خۆشیدەوێست، ئەگەر وا نەبوایەو رەزا گران و خوین تال بوایە، ئەو هۆکاریک دەبوو کە بیکوژن و لە کۆلی بکەنەو، بەلام هێندە خوین شیرین بوو، خۆشیان وێستو و هێشتووایانەتەو.

﴿هُرُونَ أَخِي﴾ (٤١) شەدە: آری (٤٢) وَأَشْرَكُهُ فِي أَمْرِي (٤٣) كَيْ سُبْحَكَ كَثِيرًا (٤٤) وَتَذَكَّرَكَ كَثِيرًا (٤٥) إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا (٤٦) قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمْوَسَىٰ﴾ (٤٧) طە: ٣٦ - ٣٥.

﴿وَلِنُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي﴾، تاكو له ژیر چاودیری مندا تو دروست بکړی و، پەروەردە بکړی، خوا ﷻ به مندالییش ئاگای لی بووه.

﴿إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ﴾، یه کیک لهو شتانهی که خوا بوی پەخساند که له ژیر چاودیری خوادا و، به مشوورخوړی خوا ﷻ و به سه‌ره‌رشتی خوا ﷻ و پەروەردە بی و، به خپو بکړی، ئەوه بوو که ده‌فه‌رموی: کاتیک خوشکه‌که‌ت ده‌پو‌یشت ده‌یگوت: ئایا که‌سیکتان پی بلیم، وه ئەستوی بگړی و به‌خپوی بکات؟ چونکه مه‌مکی که‌سی نه‌ده‌گرت، ئەویش هەر به‌فه‌رمانی خوا ﷻ بوو، مه‌مکی که‌سی نه‌ده‌گرت، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِن قَبْلُ﴾، واته: پیشت شیره‌ره‌کاهمان لی قه‌ده‌غه کرد بوون، خوا وایکرد بوو مه‌مکی هیچ شیرده‌ری و، هیچ دایکی نه‌گړی.

﴿فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا﴾، ئنجا تۆمان گپراهوه بو لای دایکت، تاكو دلخۆش بی و فرمیسی شادی بو بی، ﴿وَلَا تَحْزَنَ﴾، دلته‌نگ و خه‌مباریش نه‌بی. لیره‌دا هه‌ندی‌ک ورده‌کاری باس‌کراون، که له سووره‌تی (القصص) دا نه‌هاتوون، دیاره‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان کاتیک باسی به‌سه‌ره‌هاتیک ده‌که‌ن، هه‌موویان ته‌واو‌کارن و یه‌کدی ته‌واو ده‌که‌ن، هه‌ندی‌ک ورده‌کاری له‌م چوار ئایه‌ته‌ی سووره‌تی (طه) دا هاتوون، که له سووره‌تی (القصص) دا، ئەو ورده‌کاریانه نه‌هاتوون.

ئیتاش با مانای گشتی ئەو حەوت ئایەتە بکەین:

خوا ﷻ ئەوه‌ی باس نه‌کردوه: مووسا عليه السلام چۆن له دایک بوو؟ بابی مووسا عليه السلام کئ بوو؟ پەچه‌له‌کیان چیه؟ بۆچی ئەوانه‌ی باس نه‌کردوون؟ چونکه هیچ ئامانجیک په‌یوه‌ست نیه به‌وانه‌وه، یانی: ئەگەر ئیمه نه‌زانین دایکی مووسا عليه السلام کئ بووه؟ ئەگەر نه‌زانین بابی مووسا کئ بووه؟ وه‌ک له (په‌یمانی کۆن) دا، ناوی بابی مووسا عليه السلام هاتوه، به‌لام ناوی دایکی نه‌هاتوه، ئەگەر نه‌زانین خوشکه‌که‌ی که سۆراغی کردوه به‌دوایدا چووه، کئ بووه؟ چ زیانی‌کمان

پیده گات؟ یان چ که لَیْنِیک لهو به سه رهاته ده بی، که ئیمه ئه وهی پئویسته لئی وه ربگرین، له په ندو عیبرهت و دهرس و لئی فیرین، لئی فیرنه بین؟ هیچ په رچ و کۆسپیک نایه ته ریمان.

بۆیه خوا ﷺ له م کتیه موباره کهی خۆیدا، ئه وهی که په کی له سه ره نه که وتبی و، پئویست نه بوو بی و، که لَیْنِیک نه گری، خوا ﷺ کتیی خۆی پئ قه ره بالغ نه کردوه، ئنجا لیره دا هم له م به سه رهاته دا، هم وه ک کاتی خۆی له به سه رهاتی نووح دا ﷺ، له کاتی ته فسیرکردنی سووره تی (هود) دا، باسمان کرد، که شتییه کهی نووح چۆن بوو؟ ئه ندازه ی چهند بوو؟ چهند که س سوار بوو بوون؟ چهند جوړه په له وه ر بوون؟ چهند جوړه ئاژەل بوون؟ له کوئی بوو، له کوئی نه بوو؟ تۆفانه که چهند به رده وام بوو؟! هه موو ئه و ورده کاریانه که مه به ستیکی پئویست پئیانه وه په یوه ست نیه، خوا ﷺ باسیان ناکات.

لیره شدا یه کسه ر ده فرموئ: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ﴾، واته: مووسا ﷺ له دایک بوو، سروشمان کرد بۆ دایکی مووسا ﷺ که شیر ی بده یه، که به ته ئکید مه به ست له وه حی، لیره دا ئه و ماناییه تی که: خورپه (إلهام) ه، بۆچی؟ چونکه ئیمه ده زانین که به مانا زار او هیه کهی وه حی، ته نیا پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئه و په یامه تایه تییه یان بۆ هاتوه، که واته: ئه وهی ئیره یه کیکی دیکه یه له مانایه کانی وه حی، وه ک چۆن پیشتیش باسمان کرد، خوا ﷺ وشه ی وه حی بۆ هه نگیش به کاره یناوه: ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ﴾، که به دلنایی خوا ﷺ په یامی وه ک هی پیغه مبه رانی بۆ هه نگ نه ناردوه، نا! به لکو واته: به شیوه یه کی تایه ت فیرمان کرد، که فیرکردنی غه ریزه ییه، به نسبت دایکی مووسا شه وه، خوای په روه ردگار خسته دل، که پئی ده گوتری: ئیلهام، خورپه، خسته دل، سروشمان بۆ دایکی مووسا ﷺ کرد، له شیوه ی خورپه و ئیلهامدا: ﴿أَنْ أَرْضِعِيهِ﴾، که شیر ی پئ بده، واته: به رده وام به له سه ر شیر پیدانی، فرچی بده، چونکه زانایان ده لَین: ئه گه ر یه که مجار مندال شیر ی

دایکی بخوات، دوايي زۆر به رهه لستیی (مناعة) ی نه خویشی و میکروبی باشت ده بئ، ههروه ها شیري پئ بده، چونکه دوايي تو به رووباري دا ده دهی، بهس خوا ده زانی: چهنده ی پیده چئ تاكو مائی فیرعه ون دهیگر نه وهو، هه ولده ده ن دایه نیک و شیرده ریکی بو پیدا بکه ن، که دوايش مه مکی که س ناگری و هه ر دیته وه لای خویشی، شیري پئ بدات، ﴿فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ﴾، ئنجا نه گه ر ترست لی هه بوو، ترست لی هه بوو، ئاشکرا بئ، چونکه وه ک پشتریش باس مان کردوه: فیرعه ونیه کان ئافره تانی به نوو ئیسرا ئیل هه ر کامیکیان کوری ببوایه، مامانی تاییه تیان هه بووه، به سه ر ئافره تانه وه ده گه ران، کئ سکی هیه؟ چاوه رپیان ده کرد، تاكو منداله که ی که ده بوو، نه گه ر کور بووایه، سه ریان ده بیری.

﴿فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ﴾، فری بده نیو ده ریاوه، ئایا هه ر وا به مه لو تکه یی بیخاته نیو رووباره وه، به رووتی؟ نه خیر، به لام له سووره تی (طه) دا، خوا ﴿تِلْكَ﴾ روونی کردوته وه، که ده فهرموئ: ﴿أَنْ أَقْذِفِيهِ فِي الْتَابُوتِ فَأَقْذِفِهِ فِي الْيَمِّ﴾ (۳۱)، واته: فری ده نیو تابووتیکه وه، له سندوو قیک دا دایینی، ئنجا تابووته که (سندوو قه که) بخه نیو رووباري نیله وه، ﴿وَلَا تَخَافِ وَلَا تَحْزَنْ﴾، مه ترسئ و دلته نگیش مه به، ﴿إِنَّا رَأَوُوهُ إِلَٰهٍ﴾، به دلنایی تیمه بو لای تو ی ده گیرینه وه، تیمه گیره په وه یی بو لای تو، ﴿وَجَاعَلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾، ههروه ها گیره ریشینی به یه کیک له پیغه مبه ران و په وانه کراوان، یانی: نه ک هه ر به سه لامه تی بوئی ده گیرینه وه، به لکو ئاینده یه کی زۆر پۆشنیشی ده بئ، مایه ی سه ره رزی، نه ک هه ر بو تو و بابی و بنه ماله که ی، به لکو بو هه موو نه ته وه ی به نوو ئیسرا ئیل، به لکو بو هه موو مرو قایه تییش، ئیستا مووسا عليه السلام په مزی خو راگری و به رخو دان و خه بات و شو ر شگیر ی و، قبو ل نه کردنی سته م و ده سترژی و چه وسیترا نه وه یه، وه ک گوتراوه: (لِكُلِّ فِرْعَوْنَ مُوسَى).

ئنجا ده فهرموئ: ﴿فَأَلْقَطَهُ ءَالُ فِرْعَوْنَ﴾، ده ست و پیوه ندو شو ئنکه وتووانی فیرعه ون هه لیا نگرته وه، هه لبه ته که هه لیا نگرته وه له (په یمانی کون) دا، باس

ده کات که که نیزه که کانی کچه که ی فیرعه ون هه لیا نگرته وه، به لام به هه رحال هه ر چوئیکی هه لگیرا بیته وه، گرنه گ نه وه یه دوایی هاتوته لای هاوسه ری فیرعه ون، (ءَالِ فِرْعَوْنَ) یانی: شوینکه وتووانی فیرعه ون، نه وانه ی له گهل فیرعه ون دا بوون و، شوینکه وتووی بوون به پواله ت، یان به پواله ت و به په نهان، چونکه به نسبت هاوسه ری فیرعه ونه وه، به پواله ت شوینکه وتووی بوو، نه گه رنا له راستیدا پروادار بووه، وه ک له سوورته ی (التحریم) دا، خوی کارزان باس ده کات: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ۱۱، واته: خوا وینه ی هینایه وه بو پرواداران، به ئافره تی فیرعه ون (نه شیفه رموه): (زَوْجَهُ فِرْعَوْنَ)! چونکه له گهل نه ودا هاوکوف و جووت نه بووه، به لکو ده فهرموئ: (امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ)، واته: ئافره تی فیرعه ون، کاتیک که گوتی: ئه ی په روه ردگارم! له لای خو ت له به هه شت کو شکیکم بو دروست بکهو، له فیرعه ون و کرده وه که ی رزگارم بکه.

مانای وایه ئافره تی فیرعه ون، پروادار بووه که زور له زانایان ده لپن: ناوی ئاسیا بووه (ئاسیای کچی موزاحیم).

ئنجا ده فهرموئ: نیزیکانی فیرعه ون و شوینکه وتووانی فیرعه ون هه لیا نگرته وه: ﴿لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا﴾، تاکو بو یان بیته دوژمن و مایه ی دلته نگی.

هه لبه ته هیه کس به ده ستی خو ی دوژمن بو خو ی په یدا ناکات و، مایه ی دلته نگی بو خو ی ناره خسینئ، بو یه زانایان ده لپن: ئه م (ل) ی (لِيَكُونَ) (لام العاقبة) یه، واته: سه ره نجام وای لئ دئ، سه ره نجام نه و مه لو تکه یه ی هه لیده گرنه وه، ده بیته دوژمنیان و، ده بیته مایه ی دلته نگی و خه فه تباریشیان و مولک و ده سته لات ی فیرعه ون له سه ر ده ستی نه و له به ین ده چی، ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَزَنَ وَحَنُودَهُمَا كَانُوا خَطِئِينَ﴾، به دناییه وه فیرعه ون و

ھامان و سەربازەکانیان، تاوانبار بوون، گوناھبار بوون که بهو شیوہیەیان له بهنوو ئیسرائیل دەکرد، که مووسای **علیه السلام** مهلۆتکه له ترسی سەرباران، خراوەتە سندوووقیکەوہو به پرووباری (نیل)دا دراوہ و، دوایی ھەر مائی فیرعەون گرتووایانەتەوہ، لێرەدا: **(خَطِيعِينَ)** یانی: لەوہدا خەتابارو گوناھبارو تاوانبار بوون، که وایان له گەلی بهنوو ئیسرائیل دەکرد، که ئەگەر ئەوہ نہبووایە، ھیچ ئافرەتیک دلی لەبەر مهلۆتکەى خوئی نابیتەوہ، بیخاتە سندوووقەوہ به پرووباری دابدات، **﴿وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِّي وَلَكَ﴾** ئافرەتی فیرعەون گوئی: مایەى چاو پروونی و چاوگەشی و دلخۆشی منەو تۆشە، دیارە پرووی دواندنێ لە فیرعەون بووہ، **﴿لَا تَقْتُلُوهُ﴾** ئنجا لەوہرا دەزانین بەتەما بوون بیکوژن، که دەلی: **﴿لَا تَقْتُلُوهُ﴾** ئنجا تەماشای بکەن! خوا **﴿عَلَّمَ﴾** چەند بە کورت و پوختیی فەرماشتی خوئی دەفەرموئی، لە جیاتی ئەوہی بفەرموئی: **(وَأَرَادُوا أَنْ يَقْتُلُوهُ، فَلَمَّا أَرَادُوا أَنْ يَذْبَحُوهُ أَوْ يَقْتُلُوهُ، قَالَتْ امْرَأَةُ فِرْعَوْنَ: قُرْتُ عَيْنٍ لِّي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ)**، ئەوہی پیشی باس ناکات، چونکہ که دەفەرموئی: **﴿لَا تَقْتُلُوهُ﴾**، مەیکوژن، مانای وایە، بەتەما بوون بیکوژن، بۆیە گوتووێتەتی: مەیکوژن، **﴿عَسَى أَنْ يَفْعَلْنَا أَوْ تَتَّخِذَهُ، وَلَدًا﴾**، نیزیکی، لەوانەییە سوودمان پێبگەییەتی، یانی: گەورەى بکەین و، بە خێوی بکەین، ئەویش خزمەتەمان بکات، **﴿أَوْ تَتَّخِذَهُ، وَلَدًا﴾**، یاخود ئەگەر شایستە بێ، بیکەینە کورێ خویمان.

که بهپێی قسەى کتیبە میژوووییەکان، مووسا **علیه السلام**، دوایی وەک کورێ فیرعەون ناسراوہ و، پێی گوتراوہ: مووسای کورێ فیرعەون (**مُوسَى ابْنُ فِرْعَوْنَ**)، ھەندیکیشیان دەلێن: بهو شیوہیە نەناسراوہ، بە ھەر حال ئافرەتەکەى فیرعەون، دەلی: یان ئەوہتا سوودمان پێدەگەییەتی، دەیکەینە خزمەتکاریک و بەردەستیک، یاخود: ئەگەر شایستە بێ، دەیکەینە کورێ خویمان، **﴿وَهُمْ لَا يَسْعُرُونَ﴾**، لە حالیکدا ئەوہیان دەگوت که ھەستیان نەدەکرد، که دوایی ئەو مووسایە دەبیتە ھۆی سەر بە فەتارەت چوونی فیرعەون و دارو دەستەکەى.

هه ئېته تە ئافره تەكەى فیرعهون (ئاسیا)، یان هەر ناویکی دیکه ی بوو بى (خوا لى پازى بى) که یه کیک بووه له پرواداران، ئاوا مووسای هواندۆتهوه و پهنای داوه و پاراستوووه تی، به لام بابزانین هه والی دایکی مووسا چیه؟! ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرَجًا﴾، هۆشى دایکی مووساش ﷺ به تال بوو، خالی بوو، هۆشى له لا نه ما، ﴿فُؤَادُ﴾ لیره دا به مانای عه قلّه، هیچ گومانى تیدانیه، چونکه خوا ﷻ دواى باسى دل (قلب) یش ده کات، ئنجا نه مبینیوه توێژه رهوانى قورئان که دواى له مه سه له گرنگه کاندایا تر ته وه باس ده که م، ئاماژه یان به وه کرد بى، بوچی پیشى ده فهرموى: ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرَجًا﴾، به لام دواى ده فهرموى: ﴿لَوْلَا أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا﴾؟

که واته: (قلب) شتیکه و (فؤاد) یش شتیکى دیکه یه (فؤاد) شوینی بیرو هۆشه و (قلب) یش شوینی سۆزو هه ست و نه ست و بریارو ئیراده یه، بۆیه (فؤاد) ی دایکی مووسا واته: عه قل و هۆشه که ی، خالی بوته وه له بیرکردنه وه، وه ک گوتراوه: هۆشم له لا نه ما، یانی: له هەر بیریک جگه له بیرکردنه وه ی له سه لامه تی مووسا ﷺ، عه قل و هۆشى خالی بوو، له هه موو شتیک جگه له بیرکردنه وه له مووسا ﷺ، ﴿إِنْ كَادَتْ لَتُبْدَىٰ بِهِ﴾، نیزیک بوو ده ربیرى، واته: ئه و دلته نگى و ناره حه تییه ی ده ربیرى، ﴿لَوْلَا أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا﴾، ئه گه ر دلیمان نه به ستبایه، یانی: ئه گه ر دلیمان نه به ستبایه، ده ریده برى، که واته: ئه و (قلب) ه ی خوا به ستوووه تی و به هیزی کردوه، جیا یه له و (فؤاد) ه ی که له هه موو جوړه بیرکردنه وه یه ک به تال بووه و، خالی بوته وه، جگه له بیرکردنه وه له مووسا ﷺ و هۆشى له لا نه ماوه، ﴿لَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، دلیمان به ست و به هیز مان کرد، تا کو له پرواداران بى، پرواداران ده بى دلیان به هیز بى، له به رانه ر به لا و موصیه ت و ناره حه تییه کاندایا که دینه رییان.

﴿وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ﴾، دایکی مووسا ﷺ به خوشکه که ی مووسای گوت: شوینی بکه وه، سۆراغى بکه، ﴿فَبَصَّرْتَهُ بِهٖ عَنْ جُنُبٍ﴾، له دووره وه

چاوى پىكەوت، كە تابووتەكەيان گرتۆتەو، ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، بەلام ئەوان
 ھەستيان پى ئەكرد، كە ئەو ھە خوشكەكەى مووسا پەيسەر و سۆراغى دەكات و بە
 دوايدا ھاتو، ﴿وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ﴾، پىشتريش ھەموو شيردەرە كاھان،
 لى قەدەغە كەردبوون.

لېرەدا مەبەست لە: (حَرَمْنَا) ھەرامكردنى تەكويىيە، نەك تەشرىعى، واتە:
 وامان كەرد بوو كە مووسا (عليه السلام) مەمكى ھىچ شيردەرەىك نەگرى، (الْمَرَاضِعَ)
 كۆى (مُرْضَعَة) يە، واتە: ئافرەتى شيردەر، پىشتەر لىمان قەدەغە كەرد بوو، مەمكى
 ھىچ شيردەرەىك ھەزى، ديارە مووسا (عليه السلام) ھەر چرىكاندوويەتى و ھەك مەلۇتكە
 ھاوارى كەردو، و، زىراندوويەتى، چونكە برسىي بوو، ھەرچەند دايەنيان بو
 ھىناو ھە شيردەريان بو ھىناو، مەمكى كەسى نەگرتو، خوشكەكەى مووساش،
 نەيانناسيو ھەو، كە دەچى: ئەو مەنداللىك دەچرىكىنى و دەزىرپىنى و مەمكى
 ھىچ ئافرەتەىك ناگرى!

﴿فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصْحُون﴾، گوتى:
 ئايا كەس و كارو خاوەنەنى مالىكتان پىشان بەدەم، كە ئەو مەلۇتكەيەتان بو ھە
 ئەستۆ بگرن و بۆشى دلسۆز بن؟ لە تەفسىرەكاندا دەلین: گوتيان: چۆن دەزانی
 دلسۆز و، چۆن بەو مالىەت زانى؟ تۆرەنگە نىزىكى ئەو بى! بەلام خواى
 تاك و پاك ئاماژەى پى نەكەردو، بە ھەر حال ئەویش پەنگە لەگەل دەستە
 خوشكان چوو بى، يان ھەك يەك لەو ئافرەتانە چوو، كە بلى: با بزانی
 داخو مەمكى ئەویش دەگرى، ناگرى؟ دياريش نە داخو ئەو خوشكەى مووسا،
 ھاوسەرى ھەبوو، يان ھەر كچ بوو ھە مالى بابى بوو؟ گرنگ ئەو يە ئەو
 پىشنيارەيان بو دەكات و، سەرەنجام ئەوانىش پىشنيارەكەى ھەردەگرن، ھەتا لە
 تەفسىرەكاندا دەلى: گوتى: ئافرەتەىك پى شك دى، ھىندە بوئوخوشە و ھىندە
 باوہش خووشە، ھەر مەنداللىك مەمكى بگرى، شىرى دەخوات، دەلین: بو مان
 بانگ بکە، ئەویش دەچى دايكى بانگ دەكات، بەلام نازانن كە دايكىەتى و،

مەمكى ۋى دەگرى، ﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ﴾، ئنجا گىرپامانەۋە بۆ لای دايكى، ﴿كَيَّ نَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ﴾، بۆ ئەۋەى دلخۆش بى و خەمبار نەبى، ﴿وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، ھەرۋەھا بۆ ئەۋەى بزانى: بەلئىنى خوا ﷻ راستە، كە ھەر موۋى: ﴿إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾، ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بەلام زۆربەى خەلك نازانن، كە بەلئىنە كانى خوا ﷻ ھىچ پەرچىك نىھ، لە پىياندا و، دىنە دى بە تەۋاۋىي.

لە ئۆزۈ كۆمەلەيىپىمىكان لەكەلەتەن
Stay in touch on social media
ئەن مەكەم غىر مۇۋەقەلەل ۋەتەنەلەي

رەكەپاندەنى مەكتەبى مامۇستە ەلەي بابىر

AliBapir/عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - كوردى

رەكەپاندەنى مەكتەبى مامۇستە ەلەي بابىر

كەتەنەي

رەكەپاندەنى مەكتەبى مامۇستە ەلەي بابىر

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for social media and apps

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یە کەم:

ئىلھام کردنى خوا ﷻ بۆ دايكى موسا ﷺ كە شيرى پييدات و، هەر كات مەترسىي لىي هەبوو، بىخاتە رووبارى نيله وەو، دلياش بى كە سەلامەت و سەرفراز دەبى و، هەلگيرانە وەي لە لاين مالى فيرە وەو، پيگر بوونى هاوسەرى فيرەون لە كوشتنى:

خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خَفَتْ عَلَيْهِ فَأَلْقَيْهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِ وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝٧﴾ قَالَ نَقْطُهُ ۝٨ أَلْ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِعِينَ ۝٩﴾ وَقَالَتْ أُمُّرَاتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝١٠﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە پازدە برگەدا:

(۱)- ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ﴾، سروشمان بۆ لای دايكى موسا کرد، (أوحینا)، (أي: أَلْهَمْنَا)، واتە: خورپەمان بۆ کرد، ئیلهاممان بۆ کرد، (وَالْإِلْهَامُ: يُوجَدُ عِنْدَهُ مِنْ انْشِرَاحِ الصَّدْرِ مَا يُحَقِّقُ أَنَّهُ خَاطِرٌ مِنَ الْوَارِدَاتِ الْإِلَهِيَةِ)، ئیلهامیش لە کاتی کدا کە دیتە دلی مروڤەو، مروڤ سینهی بۆ گوشاد دەبى و، دلی بوى ئاسوودە دەبى، دەزانى کە ئەو لە خواى پەرستراو وە هاتو، ئەگەر نا وە ک چۆن خوتخوتەو وەسووەسەى شەیتان دیتە نێو دلەو، ئیلهامی فریشتانیش دیتە نێو دلەو، بەلام مروڤ چۆنیان جیا دەکاتەو؟ ئەهلی ئیمان ئەو جیا دەکەنەو، ئیلهامیش بۆ لای خەلکی باش و ئەهلی تەقوا و ئیمان دەکری، هەر وە ک خوتخوتەى شەیتانەکانیش، زیاتر بۆ ئەهلی کوفرو گونا و تاوان دەچى، واتە: خورپە و ئیلهاممان کرد بۆ لای دايكى موسا ﷺ:

(۲) - ﴿أَنْ أَرْضِعِي﴾، که شیری پییده، ﴿أَنْ أَرْضِعِي﴾، روونکردنه وهی ﴿وَأَوْحَيْنَا﴾، یه، خورپه و ئیلهامه که ئه وه بوو که شیری پی بده، واته: ماوه یه ک شیری پییده، له (په یمانی کون) دا، ده لی: ماوه ی سئ مانگان شیری پیداوه.

(۳) - ﴿فَإِذَا خَفَّتْ عَلَيْهِ﴾، ههر کات مه ترسییت لی هه بوو، یانی: مه ترسییت لی هه بوو، پی بزانری.

(۴) - ﴿فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ﴾، فرییده نیو ئاو زوره که وه، (الیم) واته: ئاوی زور، به مانای ده ریاش دی و، به مانای رووباریکی گه ورهش دی، که به دنیایی لی ره دا مه بهستی پی رووباری نیله، لی ره دا ده فهرموئ: یه کسه فرییده نیو رووباره که وه، به لام له سوورپه تی (طه) دا، وه ک پیشتر باسمان کرد، ده فهرموئ: ﴿أَنْ أَقْذِفِيهِ فِي الْتَابُوتِ فَأَقْذِفِهِ فِي الْيَمِّ﴾ (طه) ۲۱، فرییده نیو صندوقیکه وه، صندوقه که فرییده نیو ئاو که وه، یانی: ههر ئه گهر ته ماشای تیره بکهین، وای لی وهرده گیری که ههر به رووتی و مه لو تکهی بیخاته نیو ئاو که وه! به لام به هوئ سوورپه تی (طه) وه ده زانین که: بیخه صندوقیکه وه (تابووتیکه وه) و دوایی تابووته که بخه نیو ئاو که، بو ئه وهی نه خنکی.

(۵) - ﴿وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي﴾، مه ترسی و خه مباریش مه به، واته: بو داهاتوو مه ترسی و، خه میش له رابردوو مه خو.

(۶) - ﴿إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ﴾، بیگومان ئیمه گیره ره وهی ئه وین بو لای تو، که واته: دنیابه که به سه لامه تی دیته وه بو لات.

(۷) - ﴿وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾، سه رباری ئه وهش: ده شیگیرین به یه کیک له ره وانه کراوان و پیغه مبه ران.

(۸) - ﴿فَالنَّقْطَةُ أَلْ فِرْعَوْنَ﴾، ئنجا نیزیکانی فیرعه ون، شوینکه وتووانی فیرعه ون، هه لیانگرتیه وه، که دیاره مال و منداله که شی ههر له شوینکه وتووانی بوون، جگه له هاوسه ره که ی، هاوسه ره که شی ئایا که نگئی ئیمانی هیناوه؟ وای دیاره دواتر که مووسا علیه السلام

گەورە بوو، ئیمانی ھێناو، ئەگەرنا ئەویش (ژنە کەیشی) ئەو کاتە ھەر لە شوینکە و تەوان و نیزیکانی فیرەھون بوو.

(الْقَطُّ: تَنَاوُلُ الشَّيْءِ الْمُلْقَى عَلَى الْأَرْضِ)، (لَقَطَ) بربیتە لەوێ شتێک کە لەسەر زەوی کەوتو، ھەلگیرێو، (إِلْتِقَاطُ) ییش (إِفْتِعَالُ) ھ، لە (لَقَطَ)، واتە: ھەلگرتنەو، یەک کە جوړیک لە مشوورخوڕیی و بەتەنگەو بوون و بە خەمەو بوونی تیدا بێ، کیشی (إِفْتِعَالُ) دەلالەت لەسەر ئەو دەکات.

۹- ﴿لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا﴾ نیزیکانی فیرەھون، شوینکە و تەوانی فیرەھون ھەلیانگرتەو: تاكو بۆیان بێ بە دوژمن و دلتەنگیی، واتە: بۆیان بێتە دوژمن و، بۆشیان بێتە مایە دلتەنگیی، (وَحَزَنًا) بە (حُزْنًا) ییش خویندراو، تەو، پەسپۆرانی زمان لێرەدا دەلێن: (ل)، (لیكون)، (لَامِ الْعِلَّةِ أَوْ لَامِ الْعَاقِبَةِ، فَشَبَّهَتِ الْعَاقِبَةُ بِالْعِلَّةِ أَي: اسْتَعِيرَ الْحَرْفُ تَبَعًا لَاسْتِعَارَةِ مَعْنَاهُ)، لەبەر ئەوێ سەرەنجامی ھەلگرتنەو، موسا عليه السلام ئەوێ کە دوایی بۆ فیرەھون و نیزیکانی دەبێتە دوژمن و، دەبێتە مایە دلتەنگیان، ئنجا (ل) ی سەر (لِيَكُونَ لَهُمْ)، (ل) ی ھۆکار، یان ھی سەرەنجامەو شوپھێنراو، بە ھۆکارو، واتە: پیتیکە بۆ ھۆکارو خواراوەتەو بۆ سەرەنجام، یان پیتیکە بۆ سەرئەنجامەو خواراوەتەو بۆ ھۆکار، بۆیەش مانایە کە ی، وایە، چونکە سەرەنجامە کە ی بەو شێوەیە دەبێ، ئەگەرنا ئەوان مەبەستیان ئەو نەبوو، دوژمن بۆ خۆیان پەیدا بکەن، ھیچ عاقڵیک شتی وا ناکات.

۱۰- ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَّانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ﴾ واتە: بە دنیاییەو فیرەھون و ھامان و سەربازەکانیان، تاوانبار بوون. سەربازەکانیان، واتە: ھەموو ئەوانە ی لەگەڵیاندا بوون، دەست و پێوەندیان بوون و، ھاوکارو پشتگیریان بوون، خەلک و گەلە کە لەگەڵیان بوون، ئەوانە ھەموویان تاوانبار بوون.

(خَاطِئِي: إِسْمُ الْفَاعِلِ) ھ، لە (خَطِئَ) وەک (فَرِحَ)، (خَطِئَ) واتە: گوناھی کرد، بەلام (أَخْطَأَ) یانی: بە ھەلەدا چوو، دەفەرموی: ھەموویان تاوانبار بوون، چونکە

بە ھۆی تاوانی ئەوانەو، دایکی مووسا عليه السلام ناچار بوو، بیخاتە سندووقیکەو
فری بداتە ئیو پووباری نیلەو.

(۱۱) - ﴿وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ﴾، ئافرەتەکە ی فیرەو، گوتی:
مایە ی چاوەگەشی و دلخۆشییە بو منیش و بو تۆش.

(۱۲) - ﴿لَا نَقْتُلُوهُ﴾، مەیکوژن، لێرەدا بە پاناوی (کو) فیرەو دەدوین: مەیکوژن،
واتە: تۆ مەیکوژ، بەلام پاناوی کو ی بو فیرەو بەکارھێناو، وەک عادەتی دوینانی
حوکمرانان و، فیرەو نیش بەتەما بوو بیکوژی.

(۱۳) - ﴿عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَّا﴾، پەنگە، نیزیکیە کە سوودمان پێگەییەتی.

(۱۴) - ﴿أَوْ نَخْذَهُ، وَلَدًا﴾، یاخود بیگێڕین بە پۆلەو بیکەین بە کوری خۆمان، یانی: یان
دەیکەینە خزمەتکار، یان دەیکەینە کوری خۆمان، ئەگەر شایستە بێ.

(۱۵) - ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، کاتیک ئەو پاوێژەیان کرد، کاتیک ئافرەتی فیرەو ئەو
پیشیارە ی کرد، کە ھەستیان نەدەکرد دوا ی سەرەنجام چی لی دی، ھەستیان نەدەکرد،
بەوێ کە خوا تعالى نەخشە و بەنامە ی تایبەتی خۆی ھەیە، کە ئەو مووسایە نەک
ھەر نابێ بکوژی، بەلکو دەبێ خۆشان بەخوێ بکەن، بە دەستی خۆتان و، دوا ییش
کو تایی بە خراپەو ستەمی ئیو ش دی، ھەر لەسەر دەستی وی!

عەبدوللای کوری عەباس (خوا لێیان پازیبی) دەفەرموی: (وَالَّذِي يُخَلِّفُ بِهِ
لَوْ أَقْرَ فِرْعَوْنُ أَنْ يَكُونَ لَهُ قُرَّةُ عَيْنٍ كَمَا أَقْرَتْ، لَهَذَا اللَّهُ بِهِ، كَمَا هَدَى بِهِ امْرَأَتَهُ
وَلَكِنْ حَرَمَهُ ذَلِكَ)^(۱).

واتە: سویند بەو زاتە ی سویندی پی دەخوری، ئەگەر فیرەو نیش دانی
بەویدا ھینابایە، کە بو ی بیئە مایە ی چاوەگەشی و دلخۆشی وەک ئافرەتەکە ی،
دانی بەویدا ھینا، خوا تعالى وەک چۆن ئافرەتەکە ی بەھۆی مووساوە خستە سەر

(۱) الجامع البیان برقم: ۲۷۱۴۸.

پئی راست، فیرعه ونیشی ده خسته سهر پئی راست، به لام خوا بی به شی کرد، له وه.

چونکه تاوا گه شینانه ته ماشای نه و مندا له ی نه کرد.

(الْقُرْطَبِي) له (الأصمعي) هوه شتیک ده گیریت هوه، ده لی: گویم له کچی کی نه عرابیی بوو، شیعی کی ده گوت^(۱):

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِدُنْيِي كُلِّهِ   قَبَّلْتُ إِنْسَانًا بِغَيْرِ حِلِّهِ
مِثْلَ الْغَزَالِ نَاعِمًا فِي ذُلِّهِ   فَانْتَصَفَ اللَّيْلَ وَلَمْ أَصِلْهُ

فَقُلْتُ: قَاتَلَكَ اللَّهُ مَا أَفْصَحَكَ!

فَقَالَتْ: أَوْ يُعَدُّ هَذَا فَصَاحَةً مَعَ قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَالْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِ وَلَا تَحْزَنِي ۚ إِنَّا رَأَوُوهُ إِلَيْنَا ۖ وَجَاعَلُوهُ مِنْ الْمُرْسَلِينَ﴾ (۷)

فَجَمَعَ فِي آيَةٍ وَاحِدَةٍ، بَيْنَ أَمْرَيْنِ، وَنَهْيَيْنِ، وَخَبَرَيْنِ، وَبَشَارَتَيْنِ.

نه صمه عیی ده لی: گویم له کچی کی عه ره بی خیله کییی بوو، شیعی ده گوت، شیعه که ی ده لی:

داوای لیوردن ده کهم بو هه موو گونا هه کهم   مرؤقیکم ماچ کرد بی نه وه ی
بو م هه لال بی

ده تگوت ئاسکه له نه رمیی و ناسکی و نازیدا   شهو به نیوه یی بوو، به لام
ههر پی نه گه یشتم

ده لی گوتم: خوا بتکوژی چه ند زمان پارایی!

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۳، ص ۲۰۳.

ئەویش گوتى: ئايا ئەو شىعرەى من بە زمان پاراوىسى دادەنرى، لە گەل
 فەرموودەى خواى بەرزدا كە دە فەرموى: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ
 فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَالْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ
 الْمُرْسَلِينَ﴾، لە يەك ئايەتدا خوا ﷻ دوو فەرمان و، دوو قەدەغە و، دوو ھەوال و،
 دوو موژدەى، پیکەوھە کو کردوونەوھ؟!

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ﴾، ئەوھە فەرمانە، ﴿فَالْقِيهِ فِي الْيَمِّ﴾،
 ئەوھەش فەرمانە ﴿وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي﴾، ھەردووکیان پێگريین: مە ترسێ و دلەتەنگ
 مەبە، ﴿إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾، ئەم دووھەش ھەردووکیان
 ھەوالن و موژدەشن.

لە ئۆرە كۆمەڵایەتیەكان لەكەڵانین
 Stay in touch on social media
 بۆن مەكەم عێز موافق التواصل الاجتماعی

رێكەپاندنی مەكتەبی مامۆستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net
 كوردی - عربي - English

رێكەپاندنی مەكتەبی مامۆستا عەلی بابیر

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

كەتانی
 رێكەپاندنی مەكتەبی مامۆستا عەلی بابیر

رێكەپاندنی مەكتەبی مامۆستا عەلی بابیر

مه‌سه‌له‌ی دووه‌م:

بئ هۆش و گۆش بوونی دایکی موسا علیه‌السلام له تاوی کۆرپه‌که‌ی و، دَل به‌هێز کرانی له‌لایه‌ن خواوه ﷻ و، ناردنی خوشکه‌که‌ی موسا علیه‌السلام به‌ دوایدا بۆ سۆراغکردنی و، پێشیارکردنی خوشکه‌که‌ی بۆ مائی فیرعه‌ون، که‌ مائیکی باش و دلسۆزی پئ شک دئی، بۆ به‌خپۆکردنی ئەو مه‌لۆتکه‌یه‌ که‌ مه‌مکی هیچ شیرده‌ریک ناگری:

خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرَجًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِيَ بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝۱۰ وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّبِهِ فَبُصِّرَتْ بِهِ ۝۱۱ عَنْ جُبِّ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝۱۲ وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ۝۱۳ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝۱۴﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه، له‌ شازده‌ برگه‌دا:

۱- ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرَجًا﴾، عه‌قلی دایکی موسا علیه‌السلام خالی و به‌ تال بوو، بۆش بوو، دواتر باسێک ده‌که‌ین، له‌و باره‌وه‌ که‌ (فُؤَاد) له‌ قورپاندا به‌ مانای عه‌قل دئی، پێشتریش هه‌ر باسما‌ن کردوه‌، که‌ (قَلْب) به‌ مانای دَل دئی و، ئەو دووانه‌ به‌ یه‌ک مانا نین، واته‌: وشه‌ی هاو واتا (مترا‌دف) نین، به‌لکو‌ لێک جیا‌ن، لێره‌دا که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرَجًا﴾، واته‌: دایکی موسا علیه‌السلام هۆشی له‌ لای خۆی نه‌ما، چونکه‌ وه‌ختێک عه‌قل، خالی ده‌بی له‌ بیرکردنه‌وه‌و هۆش و گۆش، ئەوه‌ له‌ دوو حالان دایه‌، یان به‌ دوو شیوه‌یه‌:

أ- یان له‌به‌ر ئەوه‌یه‌ که‌ زۆر خه‌فه‌تباره‌ و زۆر ترساوه‌و، هه‌موو سه‌رنج و فیکری که‌وتۆته‌ سه‌ر ئەو شته‌ی لێی ده‌ترسێ، یاخود خه‌می بۆ داگرته‌وه‌.

ب- یا خود به هوئی نهوه وهیه که توانای بیرکردنه وهی نهماوه، توانای نهوه که زانراوه کان له عهقلی خویدا کو بکاتهوه، نهو توانایه ی نهماوه.

که نه مهش وهک نهو فه رمایشته ی خوای پهروه دگاره، که له سوو پره تی (إِبْرَاهِيمَ) دا، ده فه رموی: ﴿وَأَفْتَدْتُمْ هَوَاءَ﴾ (۴۳)، (أَفْتِدَة) کوی (فُؤَاد) ه، باسی حاله تی کافره کان ده کات له پوژی دوا ییدا، ده فه رموی: ﴿وَأَفْتَدْتُمْ هَوَاءَ﴾، عهقله کانیا ن بوش بوون، (هَوَاءَ) یانی: بوش (فَارِغ)، (الزَّمْخَشَرِي) ئاوا ته عبیر له م رسته قورناییه ده کات، ده لی: (لَمَّا سَمِعَتْ بِوُقُوعِهِ فِي يَدِ فِرْعَوْنَ، طَارَ عَقْلُهَا لَمَّا دَهَمَهَا مِنْ فَرَطِ الْجَزَعِ)، واته: کاتیک دایکی مووسا بیستی که ونوته دهستی فیرعه ون، عهقلی فری به هوئی نهو هه موو ناره حه تییه وه که به سه ریدا هات. نه مه واتایه کی نهو رسته قورناییه یه:

هه ندیکش گوتوو یانه: ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أَمْرٍ مُوسَىٰ فَرِحًا﴾، واته: (أَصْبَحَ عَقْلُهَا فَارِغًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا ذِكْرَ مُوسَى)، واته: عهقلی له هه موو شتیک خالی و بوش بوو، جگه له بیرکردنه وه له مووسا.

۲- ﴿إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ﴾، نیزیک بوو ئاشکرای بکات، یانی: (كَادَتْ تُبْدِيهِ)، نیزیک بوو ده ری بخات، ئنجا لیږده دا وشه ی: (تُبْدِيهِ: ضَمَّنْ مَعْنَى تَبُوْخٍ لِّذَا عُدِّي بِالْبَاءِ)، وشه ی (بَدَا، يَبْدُو) بو خوی تپیه ر ده کات، بو به رکار (مَفْعُول بِهِ) پیوستی به پیتیکی دیکه نیه، (بَدَا) ده رکه وت، (أَبْدَاهُ) ده ریخست، که واته: ده گونجا بفه رموی: (إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِيهِ) نیزیک بوو ده ریخات، به لام بوچی به (بِهِ) تپیه ری کردو بو به رکار (مَفْعُول بِهِ)؟ بو نهوه ی مانای (تَبُوْخٍ) ی بیته نیو، واته: (إِنْ كَادَتْ لَتَبُوْخٍ بِهِ) نیزیک بوو که ده ریپری و ئاشکرای بکات، ئنجا نه م راناوه (بِهِ) ده چیتته وه بو شتیک که به سیاق و سه لقه ده زانری، یانی: (إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِالْمَوْضُوعِ)، واته: خه ریک بوو بابه ته که ئاشکرا بکات، یاخود ده چیتته وه بو مووسا، نیزیک بوو که مووسا ئاشکرا بکات، که نهو مه لو تکه یه هی نهوه، یان هاوار بکات، بللی: کو رپه که م رو، دوا یی ده رکه ووی که نهو مه لو تکه یه که لهو تابووته دایه و گیراوه ته وه، کو رپه ی نهو ئافره ته یه.

(۳) ﴿لَوْلَا أَنْ رَبَّنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا﴾، ئەگەر دایمان بەهیز نەکردبایەو، دایمان نەبەستبایە، (لَوْلَا) لایرەدا (حَرْفُ امْتِنَاعٍ لِّوُجُودٍ)، پیتی نەبوونی شتیکیە لەبەر بوونی شتیکی دیکە، یانی: لەبەر ئەوەی خوا ﷻ دایمان بەستەو، بۆیە دایکی مووسا ﷺ هەوالەکە ی ئاشکرا نەکردووە، یان باسی مووسای ئاشکرا نەکردووە.

ئنجای لایرە بە ئاشکرا دیارە کە (فُؤَاد) جیایە لە (قَلْب)، (فُؤَاد) شوینی بیرکردنەوێهەو، چەقی بیرکردنەوێهەو هۆش و خولیا، بەلام (قَلْب) شوینی بریارو ئیرادە و خوێست و پەفرکردنە، چونکە خوا ﷻ دایکی مووسای بەهیز کردووە، بۆ ئەوەی عەقڵی کۆنتروڵ بکات، کەواتە: دایمان چەقی ئیرادە و ویست و بریاردانە، بەلام (فُؤَاد) چەقی بیرکردنەوێهەو، خوا ﷻ دەفەرموێ: عەقڵی دایکی مووسا بۆش و خالی بوو، خەریک بوو، دەریخات و ئاشکرای بکات، ئەگەر ئیمە دایمان بەهیز نەکردبایە.

ئنجای پیتی (عَلَى) کە خراوەتە سەر (قَلْب): ﴿رَبَّنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا﴾، ئەویش دیسان دەگونجای خوا ﷻ بفرموی: (رَبَّنَا)، واتە: (رَبَّنَا قَلْبَهَا)، دایمان بەست، بەلام: ﴿رَبَّنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا﴾، ئەم (عَلَى) یە واتاکە بەهیزتر دەکات، یانی: دەستمان بەسەر دایمان داگرت، کە هیچی لای نەچیتە دەرو ئەو دایمان بەهیز بێ، تاكو عەقڵیشی کۆنتروڵ بکات و هیچ شتیکی نەدرکینێ، (الرَّبُّ: التَّوْحِيدُ عَنْ أَنْ يَضْعَفَ)، (رَبُّ) بەهیز کردنە لە بەرانە بەهیزبێدا.

(۴) ﴿لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، بۆ ئەوەی دایکی مووسا ﷻ لە برواداران بێ، (ل) بۆ (تَعْلِيل) هە، بۆیە دایمان بەست و بەهیز کرد، تاكو لە برواداران تێرو تەواو بێ، چونکە برواداران تێرو تەواو، خۆیان زیاتر کۆنتروڵ دەکەن، عەقڵیان و دایان و زمانیان، هیچ شتیکی نالێن مایە ی زیان بێ، چ لە دنیا و چ لە دواڕۆژدا.

(۵) ﴿وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّهِ﴾، بە خوشکە کەیشی گوت: سۆراغی بکە، شوینی بکەو، دایکی مووسا لەگەڵ ئەوەشدا کە هۆش و گوێشی لە لا نەماو، بەلام لەبەر ئەوەی خوا

ﷺ دلى بههیز کردوه، کۆنترۆللى خۆى له دهست نه داوه، بۆیه به خوشکه کهى گوت، به خوشكى مووساى ﷺ گوت: (فَصِيه) سۆراغى بکه، شوینى بکهوه، به دوايدا بچۆ، چونکه (الْقَصْ: اِتِّبَاعُ الْاَثَرِ)، (قَص) بریتیه له شوینکهوتنى شوینهوار، واته: به دوايدا بچۆو بزانه چى لى دى، ئه وه مه لۆتکهیه که خستوو مانه ته ئه وه سندوقه وه؟!.

(۶) - ﴿فَبَصَّرَتْ بِهٖ عَنْ جُنْبٍ﴾، له دووره وه به دى کرد، چاوى لى بوو، که به دوايدا چوو، به دواى تابووته که دا، که ئاوه که بردوو یه تی ئه ویش ورده ورده سۆراغ و په یسه رى کردوه.

(عَنْ جُنْبٍ : عَنْ بُعْدٍ)، له دووره وه، (بَصَّرَ به) له (أَبْصَرَ) مانا کهى بههیزتره، که ده فه رموى: (فَبَصَّرَتْ بِهٖ) ئه ویش دیسان ده گونجا بفه رموى: (بَصَّرَتْهٗ)، یانى: (رَأَتْهٗ)، به لام ئه م (ب) یه مانا کهى بههیز ده کات، له وه پرووه وه که ئه گهر که سیك شتیک بینیت و زۆریش جى گرنگی و بایه خ پیدانى بى، ئه وه (ب) یه، ئه وه مانایه ده گه یه نى.

(۷) - ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، بى ئه وه ی ئه وان هه ست پى بکه ن، ئه وان کین؟ دیاره نیزیکان و شوینکه وتووانى فیرعه ونن، واته: بى ئه وه ی ئه وان هه ست پى بکه ن، که ئه وه خوشکه ی مووسا ﷺ سۆراغى ده کات و په یسه رى ده کات و به دوايدا ده چى، ئه وان هه ستیان به وه نه کرد که ئه وه چاودى رى ده کات.

(۸) - ﴿وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ﴾، پىشتیش شیرده ره کاغان لى قه ده غه کرد بوون، (وَحَرَمْنَا) یانى: (مَنْعًا) لیره دا مه به ست له قه ده غه کردن، قه ده غه کردن و نه هیشتنى ته کوینییه، نه ک ته شریعی، واته: وامان کرد که شیرده ره کانی لى قه ده غه بکه ین و مه مکى هپج ژنیکی شیرده ره نه مژى، تا کو به ناچارى بیگى رنه وه وه بگه ریته وه بو لای دایکی خۆى.

(۹) - ﴿فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ﴾، (خوشكى مووسا ﷺ) گوتى: ئایا مالیکتان پىشان بده م بو تان وه ئه ستۆ بگرن؟ لیره دیار نیه، داخو خوشكى مووسا به کى گوتوه؟ به لام پىشت که ده لى: ﴿وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِي﴾

وَلَا تَقْتُلُوا عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا ﴿۱۰﴾، كەواتە: ديارە خوشكى مووسا بە ئافرەتەكەى فيرعهونى گوتوۋە، بەوانەش كە لە دەورى بوون، قەرەواش و كارەكەر، ديارە شازنىك كۆمەللىك ئافرەتى ھەر لە دەورن، ياخود پاناۋى كۆ (جمع)ى بۆ بەكارھىناۋە، ۋەك پرىز لىگرتن، واتە: بە ئافرەتەكەى فيرعهونى، گوت: ياخود بە دەوروبەرەكەى گوت: ئايا خاۋەن مالىكتان، ياخود كەسانى مالىكتان پيشان بەدەم، كە بۆ ئىۋەى ۋە ئەستۆ بگرن و مشوورى لى بخۆن، ئەم (ف)ى سەر (فَقَالَتْ) (فَصِيحَةً)، يانى: چەند قسەيەكى پيشتر دەگەيەننى (تُفَصِّحُ عَمَّا قَبْلَهَا)، واتە: خوشكەكەى مووسا ۋاى دەرخت، كە ھەروا پىرەۋىي بەلاياندا تىپەپىۋە و، كاتىك ئەۋەشىگوتوۋە، كە لە نىۋ خەلكدا بلاۋبۆتەۋە: ئەوانە دەيانەۋى دايەنىكى بۆ پەيدا بگەن، خەفتانى شىردەرلىكى بۆ دەكەن، ئەۋىش ۋاى پيشان داۋە، كە منىش ھەر بە دەم ئىۋەۋە ھاتووم، بىستوومە دەتانهۋى دايەنىك، شىردەرلىكى بۆ پەيدا بگەن، ئىجا من كەس و كارى مالىكم پى شك دى، يان: زنى مالىكم پى شك دى، كە بۆتان ۋە ئەستۆ بگرن، (يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ): (يَتَعَهَّدُونَ بِحِفْظِهِ وَ إِرْضَاعِهِ)، پەيمان بەدەن كە ھەم بىپارىزن و، ھەم شىرىشى پى بەدەن.

۱۰- ﴿وَهُمْ لَهُ نَصِیْحُونَ﴾، ئەۋان بۆشى دلسۆزن، ۋەك زۆرچار گوتوۋمانە: (نُصَح)، يانى: دلسۆزىي و بە خەمەۋە بوون و بە تەنگەۋە بوون، ئىجا لىرەدا بە ئاشكرا ديارە كە (نُصَح) يانى: دلسۆزىي، ئەگەرنا ئامۆزگارىي چى بگەن، ھى مەلۇتەكە؟ نا، يانى: بۆى دلسۆزن، ئىجا ئەم تەعبىرە: ﴿وَهُمْ لَهُ نَصِیْحُونَ﴾، يانى: ئەوانە عادەتيان ۋايە، كە ھەر مندالىك ۋە ئەستۆ بگرن و مشوورى لى بخۆن و بەخىۋى بگەن، بۆى دلسۆزن، ھەر عادەتيان دلسۆزىيە لە بەخىۋى كردنى مندالدا، ئىجا لە تەفسىرەكاندا - ۋەك پيشترىش ئامازەم پىدا - ھەندىك لە زانايان لە خەيالدانى خوياندا ھەندىك شتيان داهىناۋە بۆ ۋىنە: فيرعهونىيەكان، گوتيان: ئىجا تۆ چۆن، دەزانى بۆى دلسۆزن؟ يان گوتيان: چۆن ئەۋ مالت پى شك دى؟ تۆش رەنگە لەۋان بى! بەلام ئايەتەكە ئامازەى بەۋ شتانه نەكردوۋە.

۱۱- ﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ﴾، ئىجا گىرامانەۋە بۆ لای دايكى. لە سوۋرەتى (طە)دا، دەفەرمۆى: ﴿فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ﴾، چۈنكە لەۋى بۆ مووساى دەگىرپىتەۋە، واتە: تۆمان

گېرايهوه به مهلۆتکه یی بۆ لای دایکت، به لām لیره دا ئەصلی به سه رهاته که یه: مووسا مان گېرايهوه بۆ لای دایکی.

(۱۲) - ﴿كَيَّ نَقَرَّ عَيْنُهَا﴾، تاكو دایکی دلخۆش بێ، چاوی گەش بێ.

(۱۳) - ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾، ههروه ها بۆ ئەوهی خه مبارو دلته نگیش نه بێ.

(۱۴) - ﴿وَلَتَعْلَمَنَّ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، ههروه ها تاكو بشزانێ که به لێنی خوا راسته، واته: چه سپاوه و راسته و دێته دی.

(۱۵) - ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، به لām زۆربه یان، زۆربه ی مروڤه کان نازانن، نازانن که به لێن و گفتی خوا ﷻ چه سپاوه و دێته دی، ئەوان به هۆی بێ ئیمانییهوه متمانه یان به خوا ﷻ نه، که واته: ئینسان تاكو ئیمانی باشت بێ، متمانه ی به به لێن و گفته کانی خوا ﷻ زیاتر ده بێ.

لیره دا زانایان باسی ئەوه یان کردوه، که ئایا دایکی مووسا هه موو جارێک چوو به بۆ مآلی فیرعه ون و شیر ی به مووسا داوه؟ یاخود ئەو کۆرپه یه ی بردۆته وه مآلی خۆیان و شیر ی پێداوه؟

به دلنای ی ناگونجێ هه موو پۆژێک دایکی مووسا ﷻ بچێ بۆ مآلی فیرعه ون و، له وێ شیر به مووسا ﷻ بدات، په نگه مآلیان دوور بووبی و، هه موو جارێک چوون بۆ کۆشکی فیرعه ون، زه حمه ت بووه، له (په یمانی کۆن) دا، هاتوه، پێشت به اسمان کرد که پێیان گوت: کرێت ده ده ینی و شیرمان بۆ پێی بده، ئەویش شیر ی پێداوه تاكو گه وه بووه له شیر براوه ته وه، ئنجا دوای ته سلیمی مآلی فیرعه ونی کردۆته وه، که واته: هه ر له مآلی باب و دایکی خۆی و هه ر له باوه شی دایکی داوه، مووسا ﷻ به شیر ی دایکی به خێوکراوه و په روه رده کراوه و گه وه کراوه.

کورته باسیک:

پوونکردنه وهیک دهر باره ی (فؤاد) و (قلب)

سه ره تا ده لیم:

یه که مجار ئه و راستیه م له کاتی پامان و بیرکردنه وه م دا له باره ی قورئانه وه، بو ده رکه وت، که له زیندانی ئه مریکا دا هه مبوو، ههروه ک یه که مجاریش له وه سووعه یه ی که له زیندانی ئه مریکیه کاندای نووسیومه، له کتییی دووه مدا که باسی ئیمان ده کات، توأمارم کرد، ئنجا ده لیم: وا باوه که وشه ی (فؤاد) به مانای (قلب) دی، به لام من ئه و راستیه م بو ده رکه وتوه، که وشه ی هاو واتا (مترادف) له قورئاندا نین، ئنجا خوا ﷺ وشه ی (قلب) ی بو دل به کاره ی ناوه، که چه قی ئیراده و ویستن و نه ویستن و خوشویستن و رق لیوونه وه و قبول کردن و ره فز کردنه، به لام وشه ی (فؤاد) ی له گه ل گوئی (سمع) و چاو (بصیر) دا، به کاره ی ناوه، که هه ر سیکیان ئامرازو هوکاری زانین و ده رککردن.

ئه مه ش چه ند به لگه یه ک که ناگونجی (فؤاد) و (قلب) به یه ک واتا بن:

۱- خوا ﷺ له سووره تی (الإسراء) دا، ده فره موئ: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ واته: شوین شتیک مه که وه که زانیاریت له باره یه وه نیه، (به دوا ی شتیکدا مه چو، یاخود قسه یه ک مه که، که زانیاریت له باره یه وه نیه)، چونکه بیستن و بینین و عه قل، هه ر کامیک له وانه لیان ده پرسرته وه.

وه ک ده بینین:

خوا ﷺ پیشی ده فره موئ: به دوا ی شتیک مه که وه که زانیاریت له باره یه وه نیه، ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾، یانی: (وَلَا تَتَّبِعْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ)، شوین

شتیک مه که وه که زانیاریت له باره یه وه نیه، ئایا زانیاریی به چی په یدا ده بی؟ ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ﴾ زانیاریی به بیستنی ټه و شتانه ی که له مه و دای بینیدا نین، له ری هه و آل و بیستنه وه، ده ستگیر ده بن و، به بینین و، به بیرکړنه وه ی عه قل، وه ده ست دی.

که واته: ټه و سی هه رسیکیان ئامپازی به ده ست هی نانی زانیاریین، می شک (عه قل) و چاو و گوئی، ئنجا که خوا ده فهرموئی: لیان ده پرسریت ه وه، واته: له خاوه نه که یان ده پرسریت ه وه، به و هی زی بیستنه چی بیست؟ به کو ټه ندای بینین، چی پی بیني؟ کو ټه ندای عه قل و هو ش، چی پی ده رک کړدو، چی پی زانی؟.

۲- له سوږه تی (النحل) دا، خوا ﷻ ده فهرموئی: ﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُم مِّن بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ واته: خوا ئی وه ی له سکی دایکتان ده ره ینا، شتیکتان نه ده زانی، به لام سی کو ټه ندای بو ږه خساندوون تا کو زانیاریان پی به ده ست بینن، ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ بیست و بینینه کان و عه قل ه کانی بو ږه خساندوون، ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ به لکو سوپاسگوزاری بکه ن، واته: به و سیانه زانیاری به ده ست بینن و، شوکری خوا بکه ن، چونکه شوکری هه ر نیعمه تیک ټه وه یه که نیعمه ته که له ږه زامه ندی خوا ﷻ به کاری پی.

۳- له سوږه تی (الأحقاف) یشدا، خوا ﷻ باسی گه لی عاد ده کات و ده فهرموئی: ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ واته: ئیمه بیستن و چاوه کان و عه قل ه کانه پندا بوون، به لام بیستن و چاوه کان و عه قل ه کان هیچ سوو دیکیان پی نه گه یان دن، چونکه نکو لیان ده کړد، له نیشانه کانی خوا ﷻ .

له ویش دیسان هه ر سیکیان پیکه وه دینی.

۴- به‌لگه‌یه‌کی دیکه لهو باره‌وه ئهو پرسته‌یه‌ی سووره‌تی (القصص)ه، که ده‌فهرموئ: ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَدَرِيًّا﴾ (فؤادی دایکی مووسا عليه السلام خالی و بۆش بوو، خالی بوو له بیرکردنه‌وه و هۆش و گوشتی له لا نه‌ما، دواپی باسی دَل ده‌کات و ده‌فهرموئ: ﴿إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا﴾ خه‌ریک بوو ده‌ریخات، ئاشکرای بکات، ئه‌گه‌ر دَلیمان به‌هیز نه‌کرد بایه، دَل چه‌قی ئیراده و ویستن و نه‌ویستن و بریاردانه، ئه‌گه‌ر دَل به‌هیز بوو، ئهو کاته عه‌قل و زمانیش کۆنترۆل ده‌بن.

۵- به‌لگه‌یه‌کی دیکه ئه‌وه‌یه که خوا عليه السلام له قورئاندا سه‌رزه‌نشتی دَل ده‌کات و، مه‌ده‌حیشی ده‌کات، بۆ وینه:

أ- له پرووی سه‌رزه‌نشته‌وه ده‌فهرموئ: ﴿خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمُ﴾ البقرة، واته: خوا دَلیانی مۆر کردوه، هه‌روه‌ها ده‌فهرموئ: ﴿طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمُ﴾ النحل، واته: خوا نه‌خشی خراپی له‌سه‌ر دَلیان کیشاوه، دیسان ده‌فهرموئ: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرَاءَاتِ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ محمد، ئایا له قورئانه‌وه رانامینن یان دَله‌کان قفلیان له‌سه‌رن؟

ب- له پرووی مه‌ده‌حکردنه‌وه‌ش ده‌فهرموئ: ﴿أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ الرعد، واته: ئاگادار بن! به‌یادی خوا عليه السلام دَلان ئۆقره ده‌گرن.

به‌لام (فؤاد) و (أَفْتِدَة)، چه‌به‌حاله‌تی تاک و، چه‌به‌حاله‌تی کۆ، نه‌زهم کراوه و نه‌مه‌دح کراوه، به‌لام خاوه‌نه‌که‌ی، مه‌دح ده‌کری و، یان زهم ده‌کری، بۆ وینه: به‌نسبه‌ت کافره‌کانه‌وه ده‌فهرموئ: ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَابْصَرًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ الأحقاف، واته: بیستن و دیتنه‌کان و عه‌قله‌کاها‌ن پێیان دا بوون، که‌چی بیستنیان و دیتنه‌کانیان و عه‌قله‌کانیان، هیچ سوودیکتان پێنه‌گه‌یاندن... چونکه‌ دیت و بیستن و بیرو هۆش، له‌خودی خۆیاندا، زهم و مه‌دح نا‌کری‌ن و بی‌لایه‌ن، به‌لام خاوه‌نه‌که‌یان مه‌دح ده‌کری، ئه‌گه‌ر بۆ چاکه‌به‌کاریان پێنی، بۆ دۆزینه‌وه‌ی هه‌ق و راستیی، هه‌روه‌ها خاوه‌نه‌که‌یان سه‌ر زه‌نشت ده‌کری، ئه‌گه‌ر ئه‌رکی سروشتیی خۆیانیان پێ ئه‌نجام نه‌دات، به‌لام (قلب) له‌هه‌موو قورئاندا، به‌س به‌مانای چه‌قی ویستن و نه‌ویستن و

برپاردان به کارهاتوهو به گویرهی ئهو برپارو نیازو مه به ستانهی دهشیانگریته
خوی، له چاک و خراپ، ستایش یان سه رزه نشت کراوهو ده کری

کهواته: ئهوه که زۆربهی توێژه رهوانی قورئان گوتهو یانه: (فُؤَاد) و (قَلْب) بهک واتایان ههیه، له راستیدا تیی نهگه یشتوون، به لئی جاری وا ههیه وشه ی: (قَلْب) به مانای عهقل به کارهاتوه، که بو زانیاری هه موو لایهک: وشه ی عهقل له قورئاندا، وهک ناو به کار نه هاتوه، له جیاتی ئهو (فُؤَاد) به کارهاتوه، به لام وشه ی (قَلْب) به کارهاتوه، ههروهها (قُلُوب) یش به کارهاتوه، (فُؤَاد) و (أَفْئِدَة) ش، به تاک و به کو به کارهاتوون، به لام وشه ی عهقل به کار نه هاتوه، وهک ناو، به لام وهک حالته ی کردار (فَعْل) به کارهاتوه، (يَعْقِلُونَ، تَعْقِلُونَ، عَقْلُوهُ) بوچی؟ پیم وایه ئه مه ئه وهی لی وهرده گیری، که عهقل کاتیک عهقله، له حالته ی جووله دا بی و، خاوه نه که ی به کاری بینئ و، شتی پی بفامئ و شتی پی دهرک بکات.

له هه ندیک شوینی قورئاندا وشه ی: (قَلْب) یان (قُلُوب) به مانای عهقل و ئامپازی تیگه یشتن و، دهرک پی کردن، به کاردی، بو وینه که ده فهرموئ: ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ الحج، واته: ئایا به زه ویدا نه رویشتوون، ئنجا دلانیکیان هه بی پیمان تیگهن، یان گوئیانیک پیمان بیستن؟ ئیستا زانست ده ریخسته که به شیخ له ئیدراک و تیگه یشتن و بیرکردنه وه، په یوه ندیی به دلیشه وه ههیه، وهک له مه وسووعه ی: (ئیمان و ئیلحاد) دا، باسم کردوه: به شیخ له بیرکردنه وهو عهقل و دهرک کردن په یوه ندیی به دلشه وه ههیه، جاری واش ههیه ده گونجی (فُؤَاد) یش به مانای دل به کارهاتی، بو وینه: ﴿وَكَلَّا نَقْصُصْ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَشِئْتُ بِهِ فُؤَادَكَ﴾ هود - ۱۲۰، به ته ئکید چه قی بیرکردنه وه عهقله، که (فُؤَاد) ی بو به کارهاتوه له قورئاندا، چه قی برپاردان و ئیراده ش دل، که له قورئاندا: (قَلْب) ی بو به کارهاتوه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

ښه ځوره کولایه یښه کولایه
 Stay in touch on social media
 نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

ډاګه یانډنې مەکتەبەیی مامۆستە عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

ډاګه یانډنې مەکتەبەیی مامۆستە عەلی بابیر

ډاګه یانډنې مەکتەبەیی مامۆستە عەلی بابیر

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

ډاګه یانډنې مەکتەبەیی مامۆستە عەلی بابیر

ډاګه یانډنې مەکتەبەیی مامۆستە عەلی بابیر

ډاګه یانډنې مەکتەبەیی مامۆستە عەلی بابیر

دەرسى سىيەم

لە نۆرە كۆمەلەتتەن لىكەنلەن
Stay in touch on social media
ئىچىن تەكلىم غىر مۇلاھىزە ئالماشتۇرۇش

AliBapir/عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربى - كوردى

AliBapir/عەلى بابىر

كەتەنلى
ئۆگەنمەكچى مەكتەپنى مۇستەقىل بابىر

www.alibapir.com

راڳه ياندني مهڪنهي ماموستانا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

له نۆږه ڳومنه لايه نيهه ڪان له ڪه ڪلتانين

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English • عربي • ڪوردي

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

ڪه نالي

راڳه ياندني مهڪنهي ماموستانا علي بابير

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه له ههشت (۸) نایهت پیک دی، نایهتهکانی: (۱۴ - ۲۱) که قوناغی سییه می ژیان و بهسهرهاتی مووسایان علیه السلام تیدایه و، تیاندا باسی پیگه یشتن و کاملبوونی مووسا علیه السلام کراوه، ههروهه ها کوژرانی بابایه کی قییتی به دهستی مووسا، که له گه ل پایویکی به نوو ئیسرا ئیلییدا به شهر هاتوون، هه لبه ته مووسا علیه السلام به مه بهستی کوشتن، مستی لینه داوه، بویه یه کسه ر کاره که ی پالداوه ته لای شهیتان و، داوای لیبوردنی له خوای میهره بان کردوه.

پاشان فیرعه ونیه کان که وتوونه پشکنین و گه پان به دوایدا و، ئه ویش که وتوته حاله تی خو پنهان کردن و بیرکرنه وه له پاکردن و سه رهنجام به پنهانی خو ی دهر باز کردوه و به ره و ده قهری مه دیه ن رویشته و.

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ءَانَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ هَٰذَا وَمِنَ الْوَدُوِّ فَاسْتَغْنَاهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَن أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اُسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَنِ ارَادَ أَن يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يَمْوَسَىٰ أُتْرِيدُ أَن تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَنِي نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِن تُرِيدُ إِلَّا أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَن تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَمْوَسَىٰ إِنَّكَ أَلَمَلٌ يَّاتِمُونَ بِكَ

لَيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ اِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾ فَجَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{کاتیکیش (مووسا) گەیشته حالەتی پیگەیشتن و تیرو تەواو بوو، حیکمەت و زانستمان پێدا و، هەر بەو شیوەیەش پاداشتی چاکەکاران دەدەینەوه ﴿١٤﴾ مووسا لە کاتی خافلانی خەڵکە کەیدا چوووە نێو شارو، دوو پیاوی دیتن شەریان پیکەوه دەکرد، ئەمیان لە کۆمەڵەکەی (بەنوو ئیسرائیل) و ئەمیان لە کۆمەڵی دوژمنەکەی، یەکسەر ئەوەیان کە لە کۆمەڵەکەی خۆی بوو، هاواری تێبەست لە دژی ئەوەیان کە لە دوژمنەکەیت، مووساش کۆڵە مستیکی لێدا و تەواوی کرد (کوشتی)، (دوایی) گوتی: ئەم (مست وەشاندن)ە، لە کردەوهی شەیتان بوو، بێگومان ئەو دوژمنیکی لە پێ لادەری ئاشکرایە (بۆ مەرۆق) ﴿١٥﴾ مووسا پاراپەوه، گوتی: پەرەردگارم! من سەتەمم لە خۆمکرد (کە بە شیوەیەکی هەڵە ئەو کابرایەم کوشت)، ئنجا ئێم ببوورە، (خواش) لێبورد، بە دڵنایی هەر ئەو (خوا) لێبوردە بە بەزەییە ﴿١٦﴾ مووسا لەبەر خوا پاراپەوه گوتی: پەرەردگارم! بەهۆی ئەو چاکەییەوه کە لەگەڵتدا کردووم، هەرگیز پالپشتی تاوانباران نابم ﴿١٧﴾ ئیدی (مووسا دوای ئەوه) کەوتە حالەتی ترسان و چاودێری دەکرد (داخۆ چی لە دژ دەگوزەرئ؟) کت و پەر ئەو پیاوهی دوینێ داوای هاوکاری لێکرد، هاواری لێکرد (پەنای بۆ برد)، (کە دیسان یارمەتیی بدات)، مووساش پێگوت: بەراستی تۆ بێمرادو سەرگەردانێکی ئاشکرای، (واتە: ئەوەندە خەریکی شەپرو تەشەقەلە) ﴿١٨﴾ ئنجا کاتییک (مووسا) ویستی دەست لەو کەسە بوەشیئ، کە دوژمنی هەردووکیانە، گوتی: ئەو مووسا! وەک چۆن دوینێ کەسیکت کوشت، دەتەوێ منیش بکوژی! تۆ تەنیا مەبەستتە زۆرداریکی دلپەق بی لە زەویداو،

ناتەوۆی لە چاکسازبیکاران بى ﴿١٩﴾ پیاویکیش لەوپەرى شارەکهو بەخیرایی هات، گوتی: مووسا! بریار بەدەستان (کار بەدەستان)، لە بارەتەو کۆبوونەو و پراوێژ دەکەن، تاکو بتکوژن، (لە شار) بچۆ دەری، من بو تۆ لە دڵسۆزانم ﴿٢٠﴾ (مووساش) بەترسەو لێی چوو دەری و، (شارەکهی بەجێهێشت و چاودێری دەکرد)، لەبەر خۆیەو گوتی: پەرورەدگارم! لە کۆمەڵی سەتەمکاران قوتارم بکە! ﴿٢١﴾.

شیکرنەوێ هەندیک لە وشەکان

(أَشَدُّ): (أَشَدُّ: جَمْعُ شِدَّةٍ، مِثْلُ نِعْمَةٍ: جَمْعُهَا أَنْعَمَ، أَي: الْقُوَّةُ وَالْكَمَالُ)، (أَشَدُّ) كَوَى (شِدَّةً) يَه، وَهَكَذَا چوون (أَنْعَمَ) كَوَى (نِعْمَةً) يَه، نَجَا مەبەست لە (أَشَدُّ) هەمووی بە یەك مانا دى، واتە: هێز و پێز و تیرو تەواو بوون، هەم لە پرووی جەستەیی و، هەم لە پرووی دەروونییەو.

(وَاسْتَوَى): (الْإِسْتَوَاءُ: إِعْتِدَالُ الشَّيْءِ فِي ذَاتِهِ)، (إِسْتَوَاء) بریتیه لەوێ شتیک لە زاتی خۆیدا تیرو تەواو و هاوسەنگ و رێک بى.

(فَاسْتَعَاثَهُ): هاواری تێبەست، داوای یارمەتیی لێکرد، (الْعَوْتُ فِي النُّصْرَةِ)، داوای هاوکاریی بۆ سەر خستن، (الْإِسْتِعَاثَةُ: طَلَبُ الْعَوْتِ، وَهُوَ التَّخْلِيصُ مِنَ الشَّدَةِ)، (عَوْتُ) بە فەریا هاتن، (إِسْتِعَاثَةُ) داوای یارمەتیی لێکرد، (إِسْتِعَاثَةُ) بریتیه لە داوای دەفەریا هاتن (عَوْتُ) کردن، ئەویش بریتیه لە دەرباز کردن لە ناپەهەتیی و سەختیی.

(فَوَكَرَهُ): واتە: مستی لێدا، (الْوَكْرُ: الطَّعْنُ، وَالضَّرْبُ بِجَمِيعِ الْكَفِّ، وَالْدَّفْعُ)، (وَكْرَ) بەو مانایانە دى: بە مانای: لێدان، بە مانای: لێدان بە كۆی لەپە دەست و پەنجەکان كۆ بكەیهو، بە كوردیی (مست) ی پى دەلێن، یان كۆلە مست، بە مانای: پالپۆهەنایش دى.

(فَقَضَىٰ عَلَيْهِ): ته‌واوی کرد، کوشتی، (الْقَضَاءُ: فَضْلُ الْأَمْرِ فَعْلًا كَانَ أَوْ قَوْلًا)،
(قَضَاء) بریتیه له ئه‌نجامدانی کاریک، به قسه بئ یان به کرده‌وه.

(ظَهِيرًا): پالپشت، (ظَاهَرْتُهُ: أَعْنَتُهُ، ظَهِير: مُعِين)، (ظَاهَرْتُهُ) یارمه‌تییم دا له دژی
لایه‌نیکی دی، (ظَهِير) یش به مانای هاوکارو پالپشت دی.

(يَتَرَقَّبُ): (الرَّقِيبُ: الْحَافِظُ)، (رَقِيب) چاودیئر، ئنجا که‌سی چاودییری شتیگ
بکات، ده‌پاریزی.

(يَسْتَصْرِخُهُ): (الِاسْتِصْرَاحُ: الْمُبَالَغَةُ فِي الصُّرَاحِ أَي: النِّدَاءُ)، (يَسْتَصْرِخُهُ) واته:
زیده‌پوئی ده‌کرد له هاوار لی‌کردن و بانگ کردن دا، به ده‌نگی به‌رز هاواری
تی‌ده‌به‌ست.

(لَعَوِيٌّ): (غَوِي أَي: خَائِبٌ)، واته: بی‌مراد، سه‌رگەردان، (غَوِي: جَاهِلٌ بِسَبَبِ
اعْتِقَادٍ فَاسِدٍ)، (غَوِي) واته: نه‌زانیگ به‌هوئی بپروا پی‌وونیکی غه‌له‌ته‌وه، هه‌روه‌ها
(غَوِي: فَسَدَ عَيْشُهُ)، ژیا‌نه‌که‌ی تیک‌چوو بی‌مرادو سه‌رگەردان بوو، بئ ئاکام بوو.

(بَطِشٌ): (الْبَطْشُ: الْأَخْذُ بِشِدَّةٍ وَعَنْفٍ، وَالْمُرَادُ بِهِ: الضَّرْبُ)، (بَطِش) بریتیه له‌وه
شتیگ به توندیی بگیری، یان به توندو تیژی، لی‌ره‌دا مه‌به‌ست پیی لی‌دانه،
وه‌ک زه‌بر لی وه‌شاندن، یان به تین و هی‌ز پردانه شتیگ.

(جَبَّارًا): (الْجَبَّارُ: الَّذِي يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ مِمَّا يَضُرُّ النَّاسَ وَيُؤْخِذُ النَّاسَ بِالشَّدَّةِ)،
(جَبَّار) ریژگه‌ی زیده‌پوئی (جابر)ه، ئه‌ویش که‌سی‌که زور له که‌سی‌ک ده‌کات،
هه‌روه‌ها (جَبَّار) ئه‌و که‌سه‌یه که ئه‌وه‌ی زیان به خه‌لک ده‌گه‌یه‌نی، ئه‌نجامی
ده‌دات و، گویش ناداتی، دیسان ئه‌و که‌سه‌یه به توندیی خه‌لک ده‌گری و خراپ
مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا ده‌کات.

(أَقْصَا): (أَي: أَبْعَد) له دوورترین شوینی شاره‌که‌وه، چونکه (الْقَصِي: الْبَعِيد)، وه‌ک
ده‌باره‌ی مه‌ریه‌م (خوا لی‌ی پازیبی) خوا فه‌رموویه‌تی: ﴿فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَّتْ بِهِ﴾

مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ مریم، واته: چووو شوینیکی دور، کاتی که ژانی مندالبوونی عیسیٰ علیه السلام هاتی.

(سَعَى): (السَّعْيُ السَّيْرُ السَّرِيعُ)، (سَعَى) به مانای رُوشتنیکی خیرا دی، به بی نهوهی که بگاته نه دنازه ی پاکردن، یانی: له رُوشتنی ئاسایی خیرا تر.

(الْمَلَأَ): (الْجَمَاعَةُ أَوْلُوا الشَّانَ)، (مَلَأَ) کۆمه لیک کی کار به دهست و بریار به دهست، که نهوان کار هه لسوورینه رن.

(يَأْتِمُرُونَ): (أَي: يَتَشَاوَرُونَ) راویژ ده کهن، (وَأَصْلُ الْإِقْمَارِ قُبُولُ أَمْرِ الْآخِرِ، فَهُوَ مُطَاوَعُ أَمْرٍ، ثُمَّ شَاعَ اسْتِعْمَالُهُ فِي التَّشَاوُرِ)، وشه ی (إِقْمَارٍ) له تهصلدا بریتیه له وهگرنتی فه رمانی فه رمانکه ری، (مُطَاوَعُ أَمْرٍ) یه (أَمْرُهُ فَأَقْمَرُ) فه رمانی پی کرد، نهویش فه رمانه که ی قبول کرد، دوا یی به کاره ی نراوه بو راویژ کردن.

مانای گشتیی نایه ته کان

وهک پیشتریش باس مان کرد، نه م هه شت (۸) نایه ته، باسی ئالقه و قوناغی سییه می ژیا نی مووسا علیه السلام ده کهن، که ته نیا لی رده دا نه م پرووداوه باسکراوه، ته نیا له سوورپه تی (القصص) دا، نه و پرووداوه باسکراوه له سوورپه تی (الشعراء) دا، له نایه ته کانی: (۱۴ و ۱۹ و ۲۰) دا، که فیرعه ون به چاوی مووسای داد ده داته وه و ده لی: ﴿وَفَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ ﴿١٩﴾ الشعراء، دوا یی مووساش علیه السلام ده لی: ﴿فَعَلْنَاهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ﴾ ﴿٢٠﴾ الشعراء، له و س نایه ته دا، ته نیا ئاماژه ی پیکراوه، هه روه ها له سوورپه تی (طه) له نایه تی ژماره (۴۰) دا که خوا ده فه رموی: ﴿وَقُلْتُ نَفْسًا فَنَجَّيْنِكَ مِنَ الْعَمْرِ﴾ طه، نه فسیکت کوشت، به لام تو مان له خه م و په ژاره ده رباز کرد، نه مه ته نیا ئاماژه پیکردنه به کوشتنی بابای

قېتیی، بەلام چۆنیەتیی کوشتنی و ھۆکارەکە، تەنیا لەم سوورەتی (القصاص)دا، لەو ئایەتانە ی تێستا خەریکی تەفسیرکردنیانین، ھاتوہ.

خوّا ﷻ لەسەر گیرانەوہی بەسەرھاتی مووسا ﷺ بەردەوام دەبێ، دیارە لە قووناغی مەلووتکەیی کە لە مائی فیرعەوندا گیراوەتەوہو، دوایی بە نەخشەپەک کە خوّا ﷻ دایناوہ، مووسای مەلووتکە چۆتەوہ لای دایکی خووی و، دایکی شیریی پێداوہ و بەخیوی کردوہ، لەوئ ئەو بەسەرھاتە کووتایی پئی ھینراوہو، ئەووی دیکە ھەمووی پێچراوەتەوہ، کە دوایی مووسا ﷺ ئەو کاتە کە پێرۆچکە بووہ، یان ئەو کاتە کە چۆتە قووناغیکی دیکە فامیدەیی (تەمیز)، دوایی قووناغی ھەرزەکاری، دوایی قووناغی گەنجیەتیی یەکەم، دواتریش گەنجیەتیی دووہم، ئەوانە ھەموویان پێچراونەوہو، یەکسەر ھاتۆتە سەر شوینی مەبەست:

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَى﴾، ھەروہا کاتیک گەیشتە ئەوپەری ھیزی و پێگەیشت، (و) بۆ بادانەوہو گیرانەوہی ئەم بەسەرھاتە، بۆ سەر ھی پێش، واتە: بەم شیوہیە مووسا ﷺ قووناغەکانی ھەلبواردن و گوزەراندن و، کاتیک گەیشتە توغیان خوی و، گەیشتە حالەتی پێگەیشتن، ﴿وَاسْتَوَى﴾، یانی: لە پرووی جەستەییەوہ تیرو تەواو بوو، لە پرووی دەروونییشەوہ پێگەیشت، کامڵبوو، ﴿ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾، ئیمە ھەم حیکمەت و لێزانیمان پێداو، ھەم زانیاریشمان پێدا، حیکمەت و لێزانیی زیاتر پەیوەندی بە لایەنی کردەییەوہ ھەبە و، زانیاریش پەیوەندی بە لایەنی تیوری و زانین و ئیدراکەوہ ھەبە، واتە: ھەم لە پرووی شت زانین و، ھەم لە پرووی کارامەیی و شت توانین و ھەلسوکەوت و ئاکاری بەجیوہ، ئیمە ھەردووکیانمان بە مووسادان ﷺ ھەم حیکمەتمان پێدا و، ھەم زانستمان پێدا، ﴿وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾، ھەر ئاواش پاداشتی چاکەکاران دەدەینەوہ، واتە: ھەر کەسێک چاکەکار بێ، خوّا ﷻ بە دەمیوہیەتی و بە تەنگیوہیەتی و لە نەعمەتەکانی خووی پئی دەدات، بە ئەندازی ئەوہ کە لە بارانیدا ھەبەو شایستەبەتی.

﴿وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا﴾، مووسا عليه السلام چووه نيو شارەكە،
 لە كاتێكدا خەلكەكەى بى ئاگا بوون، يان لە خەوى نيوەرۆدا بوون، وەك
 زۆربەى تەفسیرەكان دەلێن: لە قەیلوولەدا بوون، سەر خە و شكاندنى نيوەرۆ و،
 پيش نيوەرۆ، دواى نيوەرۆ، ياخود: ﴿عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا﴾، خوا ﷻ دیاریى
 نەکردووە بەگشتى فەرموویەتی: كاتێك كە خەلكەكەى بى ئاگا بوون، وا پێدەچى
 لە پۆژدا بوو بى، بەلام لە چ وەختىكى پۆژدا بوو؟! ئایا لەبەر ئەوە خەلكەكە
 بى ئاگا بوون، كە بە كارو كاسبییەووە سەرقاڵ بوون؟! يان لە كاتى نوێژى
 عەسردا بوو؟! يان لە كاتى خەوتن و پشوودانى لای نيوەرۆدا بوو؟! خوا ﷻ
 دیاریى نەکردووە، بەلام گرنگ ئەوەیە خەلكەكە جوړىك لە سەرقاڵى و خاڤلانیان
 ھەبوو، ﴿فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ﴾، لەو كاتەدا دوو پیاوى دیتى، پێكەووە
 لە یەكديیان دەدا، ﴿يَقْتَتِلَانِ﴾، یانى: (يَتَضَارَبَان) لە یەكديیان دەدا، شەریان
 پێكەووە دەکرد، دەمەقاڵیان بوو و، بەلام دەمەقاڵییەكە بەس بە قسە نەبوو،
 بەلكو سەرى كیشا بوو بۆ دەست لێك وەشاندى، ﴿هَذَا مِنْ شِيعِنِهِ وَهَذَا مِنْ
 عَدُوِّهِ﴾، ئەمەیان لە كۆمەڵەكەى خۆى، كە بەنوو ئیسپرائیل و، ئەویدیكەشیان
 لە دۆژمنەكەى، كە قیبتییەكان و فیرعەونییەكان، ئەوانەى پەپرەوانى فیرعەون
 بوون، ﴿فَاسْتَعْنَاهُ الَّذِي مِنْ شِيعِنِهِ﴾، ئەوەیان كە لە كۆمەڵەكەى خۆى بوو، واتە:
 لە بەنوو ئیسپرائیل بوو (لە ئەوەى ئیسپرائیل)، ھاواری تێبەست، ھاواری بۆ برد،
 ﴿عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ﴾، لە دژی ئەوەى لە دۆژمنەكەى بوو، وا دیارە بێچارە
 بوو لەبەر دەستییداو پێى نەوێراوە، بارى وى نەبردووە، ھاواری لە مووسا عليه السلام
 بەستووە، ئنجا ھەر ئەوە كە ئەوەى ئیسپرائیل بوو، ھاواری لە مووسا بەستووە،
 بەلام ئەمە لێى وەردەگیرى، كە مووسا عليه السلام ئەو كاتە زانراو بوو، لە نيو بەنوو
 ئیسپرائیلا، كە ئەوە لە خۆیانە، بەلێ لە مالى فیرعەوندا گەورە بوو، بەلام
 كۆپى فیرعەون نیه، بەلكو لە بەنوو ئیسپرائیلییەكانە و، تێیان راينیووە، مەرچیش
 نیه، ئەمە یەكەم ھەلوێستی جوامێرانەى مووسا عليه السلام بووبى، ئەگەرنا ھەر

یەكسەر به نوو ئیسرائیلییهك كه گرفتار بووه به دهستی فیرعه و نییه كه وه، كه لیی ده دات و ئەزیه تی ده دات، ئەویش هاواری تی ده به ستی، ده بی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام پیشینه ی ئەو هه لۆیستانه ی بووبی، هه ندیک له زانیان رسته ی، ﴿فَاسْتَغْنَىٰ الَّذِي﴾ مِنْ شَيْعَيْنِهِ، یان والیکداوه ته وه كه: مووسا عَلَيْهِ السَّلَام جوړیک له ریکخستنی له نیو به نوو ئیسرائیل دا دروست کردوه، کومه لیککی له نیودا دروست کردوون و هوشیاری کردوونه وه، بو به رگری له خو کردن، هه ر ئەوه كه ئەو ئیسرائیلییه ئاماده بووه، دهسته وکه ر^(۱) بکات و، به گز بابای فیرعه و نیی دا بچته وه، ئەوه ی لی وهرده گیرئ، كه مووسا عَلَيْهِ السَّلَام جوړیک له هوشیاری و جوړیک له جورته ت و نازییه تی و غیره تی له نیو خه لکه که ی خویدا بلاوکردوته وه، كه ته سلیم نه بن و، دهسته وکه ر بکه ن.

ئنجای دواي ئەوه ی كه سیك كه له کومه له که ی خویه تی، هاواری تیه ست و، په نای بو برد، له دژی ئەو كه سه ی له دوژمنه که یه تی، ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ﴾ به (ف) ی به دواهاتن (تعقیب)، یه كسەر مووسا عَلَيْهِ السَّلَام مستیکی لی دا، (وگز) به مانای کۆله مست دی و، به مانای پال پیوه نانیس دی و، به مانای لیدانیس دی، ﴿فَقَضَىٰ عَلَيْهِ﴾، یه كسەر کوتایی پی هیئا، بویه نه یفه رموه: (فَقَتَلَهُ)، کوشتی چونکه مووسا عَلَيْهِ السَّلَام نه یویستوه بیکوژی، مستیکی لی داوه، كه دووری بخاته وه لهو مه زلوومه، به لام مووسا عَلَيْهِ السَّلَام پیاویکی زور به هیز و به تین و تاقه ت بووه و به مسته که کوشتوو یه تی، هه رچه نده مه به ستی نه بووه بیکوژی، ﴿قَالَ هَذَا مِنْ﴾ عَمَلِ الشَّيْطَانِ، مووسا گوتی: ئەمه له کرده وه ی شه ی تانه، واته: ئەوه كه من هه لچووم و خوم پی کۆنترۆل نه کراو، مسته که م زور به هیز وه شانده، ئەوه له کرده وه ی شه ی تانه، هه ندیک له توێژه ره وان گوتوو یانه: یانی: ئەو کابرایه له کرده وه ی شه ی تانه و کوپی بابی خو ی نیه! به لام له راستییدا ئەو مانایه دووره، به لکو یانی: ئەوه ی من کردم به دنه دانی شه ی تان بوو، شه ی تان وروژاند می

(۱) دهسته وکه ر: مدافع، له (دهسته کردنه وه) وه هاتوه.

که مسته که زۆر به هیژ بوه شینم، ﴿إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ﴾، به راستی شهیتان دوژمنیکی گومراکه ری پروون و ئاشکرایه.

ئنجای موسای عليه السلام له بهر خۆیهوه پاراوتهوه: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ﴾، گوتی: پهروهردگارم! من ستهمم له خۆم کرد، لیم ببووره، ئنجای خواش لیبورد، خوا عليه السلام چاوپۆشی لیکردوه و لای بوردوه و، له لایه ن خۆیهوه، خوا عليه السلام بهس بو خۆی ده زانی و خۆی بۆمان باس ده کات، ﴿إِنَّكَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، به دنیایی خوا زۆر لیبوردهیه و زۆریش میهره بانه.

﴿قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ﴾، موسای عليه السلام فهرمووی: پهروهردگارم! به هوی ئه وهوه چاکهت له گه لمد کردوه، ﴿فَلَنْ أَكُونُ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ﴾، هه رگیز من نامه پشتیوانی تاوانباران.

زۆربه ی توێژه رهوان وایان لیکداوه ته وه که موسای عليه السلام گوتی: پهروهردگارم! به هوی ئه وهوه که تو چاکهت له گه لم کردوه، که لیم ببووری.

به لام ئایا موسای عليه السلام چۆنی زانی، خوا عليه السلام لیبوردوه؟!

بۆیه پیم وایه واته که ی وا نیه و، ته گهر و ابایه، ده یه فهرموو: ﴿بِمَا غَفَرْتَ لِي﴾ به لام فهرموویه تی: ﴿بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ﴾، به هوی ئه وهوه که چاکهت له گه ل کردووم، یانی: هیژ و پیزیکی باشت داومی، غیرهت و ئازایه تییت پی به خشیوم، جوامیری و به زه ییت پیدام، چونکه ئه و نیعمه تانهت به من داو، ﴿فَلَنْ أَكُونُ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ﴾، من هه رگیز پشتیوانی تاوانباران - وهک ئه و قیبتیه - نابم، که سوغره و بیگار به به نوو ئیسرا ئیلیه کان ده که ن و ده یانچه وسیننه وه، من هه رگیز پشتی ئه وانه ناگرم، به لکو لای ئه و سته ملیکراو و چه وساوانه ده بم. یاخود مه به ست ئه وه یه: هه رگیز جاریکی دیکه ئه وانه ی که خراپه ده که ن، پشتگیرو هاوکاریان نابم، وا پیده چی ئه مه جوړیک له گله یی بی له به نوو

ئىسرائىلىيەكە، كە تۆ مادام بارى ئەو قىتتىيە نابەى، بۆچى شەرى لەگەندا دەكەى؟! ئازاۋەيەك ساز دەكەى، كە دواىى بەسەر خۆتدا دەشكىتەۋە، من جارىكى دىكە پىشتىۋانى لەو تاۋانبارانە ناكەم، كە شەرىك دەكەن، لە تواناى خۇياندا نىيە، يان بەگژ كارىكدا دەچن، كە بىرست و توانايان لە بەرانبەرىدا نىيە.

﴿فَاصْبِرْ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَرْقُبُ﴾، ئىدى مووسا لە شارەكەدا كەۋتە حالەتى ترسان و، چاۋدىرىى دەكرد، چاۋدىرىى دەكرد بزانى، داخو لە بارەى ئەۋەۋە چى دەگوترى و، چى ناگوترى؟ نەفەرىكى كۈشتە، بزانى داخو چ دەره نجامىكى دەبى و چ دەركەۋتەيەكى دەبى؟! ﴿فَإِذَا الَّذِي اَسْتَنْصَرُ بِهٖ اَلَا مُسِيْرٌ﴾، يەكسەر كت و پر بىنى: ئەو كەسەى دۈينى داۋاى يارمەتىى لىكردو، مووساش يارمەتییەكى باشى داۋ، كابراى دۈژمنى بە كۆلە مستىك كۈشت، ﴿يَسْتَصْرِخُهُ﴾، دىسان ھاۋارى تىدەبەست و داۋاى يارمەتىى لى دەكرد، ﴿قَالَ لَهُ مُوسٰى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ﴾، مووساش **الطَّلَا** پىى فەرموو: بە دلىيى تۆ بابايەكى بىمرادو سەرگەردانى پروون و ئاشكرى، واتە: دۈينى تۆ شەرو گىچەلىكت كردو، بەھۋى تۆۋە نەفەرىكم كۈشت، ئەمرو دەبوو خۆت بپارىزى، كەچى دىسان گىچەل و ئازاۋەيەكى دىكەت، ساز كدوۋە، ھاۋارىش لە من دەبەستى؟! تۆ ئەگەر خۆت شەرەكەت پى ناكرى، بۆچى دەيكەى؟! ئنجا مووساش **الطَّلَا** بەھۋى ئەو نەفەرەۋە كە كۈشتۈۋىتى، كەۋتۆتە حالەتى چاۋدىرىى و ترسەۋە، پىى ناخۆش بوۋە، كە ئەگەر دىسان ئەو كابرا قىتتىيەش بە دەستى بكوژرى، دەكاتە دوو قەتل و زياتر دەكەۋىتە حالەتى چاۋدىرىى و ترسان و دلەرا وكەۋە، بۆيە پىگوتەۋە: تۆ بابايەكى سەرگەردان و بىمرادى پروون و ئاشكرى.

﴿فَلَمَّا اَنْ اَرَادَ اَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا﴾، ئنجا كاتىك مووسا **الطَّلَا** ويستى زەبر بوەشيتى، لەو كەسەى دۈژمنى ھەردووكيانە، واتە: زەبر لە قىتتىيەكە، لە فیرەۋننىيەكە، بوەشيتى و لىى بدات، وا ديارە ئىسرائىلىيەكە بارى نەبردەۋە، لەبەر دەستىدا زەبوون بوۋە، ﴿قَالَ يَمُوسٰى اَتُرِيْدُ اَنْ تَقْتُلَنِىْ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْاَمْسِ﴾،

گوتى: ئەى مووسا! دەتەوئى منىش بكوژى، وەك چۆن دوئىنى كەسئىكت كوشتو؟ ئەمە وا پئدەچى قسەى كابراى قىتتىى بوو بى، ئەوەى دوژمىيان بوو، چونكە مووسا عليه السلام پەلامارى داو، بۆى چوو، ئەوئىش گوتوويه تى: دەتەوئى منىش بكوژى، وەك چۆن يەككى دىكەشت كوشت؟! هەندىكىش دەئىن: ئەمە قسەى ئىسپرائىلىيە كە بوو، چونكە مووسا سەر زەنشتى كرده و، قسەى پئگوتو، دوایى بە توورپەى پەلامارى داو و، ئەوئىش وایزانیو مووسا دەیهوئى سزای بدات، كە بۆچى دوئىنى گىچەئىكت كردهو، بە هوئى ئەووە نەفەرئىك كوژراو و، ئەمپروش دىسان شەرو ئازاوهیه كى دىكەت ساز كردهو؟ وایزانیو لەگەل ویه تى، دەئىن: ئەو قسەیه، قسەى وى بوو، چونكە كابراى قىتتىى نەیزانیو مووسا عليه السلام ئەو نەفەرەى كوشتو، بەلام ئىسپرائىلىيە كە زانیويه تى كە دوئىنى مووسا عليه السلام لەسەر وى نەفەرئىكى كوشتو، بە هەر حال ئەمەش پئى تئدەچى، بەلام زیاتر وا پئدەچى، قسەى قىتتىیه كە بووبى، ئنجا پئى دەئى: ﴿إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ﴾، تۆ بەس دەتەوئى خۆسەپئى بى و مل پئىكە چكەر بى، لە زەوئیدا، یانى: شەقاوہ بى لەسەر زەمىنى مىسردا! ﴿وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ﴾، تۆ ناتەوئى لە چاكسازىكاران بى.

ئەمە ئەوەى لى وەردەگىرى كە مووسا عليه السلام دەبى ناو و ناوبانگى وا پئىشتبى، كە لە چاكسازىكارانە و، لە كەسانئىكە كە گرفت و كىشە چارەسەر دەكات و، بەشئىك نە لە گرفت و كىشە، بۆیه كابرا دەیهوئى پئى بلى: تۆ وەك ناوت پئىشتو كە لە چاكسازىكارانى، وانى، بەلكو دەتەوئى لە خۆسەپئەران و مل پئىكە چكەرەن بى.

ئىرەدا خوا ﷻ كۆتایى بە باسى ئەو شەرو گىچەلە دئى، كە پئوىستى نەكردو مووسا عليه السلام دەست لە كابراى قىتتىى بوەشئى، ياخود لە كابراى ئىسپرائىلى، بەپئى پئى دووہم و، خۆيان لئىكبوونەتەو.

﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى﴾، پیاویکیش له وپه پری شاره که وه هات،
 ئایا هه ر له و کاته دا، له و ئان و ساته دا، یاخود ماوه یه کی پېچوو، چونکه
 نه یفه رموو: (فَجَاءَ) تا کو بلیین: ته گه ری هه یه (ف) ی به دواداهاتن (تعقیب) بی،
 چونکه ته گه ر وای فهرمووبایه، یانی: یه کسه ر دوای نه وه، پیاویکیش هات، نا،
 به لکو ده فهرموئ: (وَجَاءَ)، په نگه ماوه یه کی پېچوو بی، پیاویک هات له و په پری
 شاره وه، له شوینیک کی دووره دهستی شار، (يَسْعَى) به خیرایی ده پړویی، به لام
 نه ده گه یشته راده ی راکردن و غاردان (۱)، پیاویک به خیرایی ده هات، له و په پری
 شاره وه، دیاره زور به خه م مووساوه بووه، ﴿قَالَ يَمْؤِسُ إِلَيْكَ الْمَلَأُ يَا تَمِرُونَ بِكَ
 لِيَقْتُلُوكَ﴾، گوتی: ئه ی مووسا! بریار به دهستان و کار به دهستانی شار، راویژ
 ده کهن، له دژي تو، تا کو بتکوژن، له ته گبیرو راویژ کردن و کو بوونه وه دان،
 پیلانیکت له دژ دابین، بو کوشنت، ﴿فَأَخْرَجَ إِيَّيْكَ مِنَ النَّاصِحِينَ﴾، ئنجا
 برؤ دهر، برؤ وه ده رکوه، له شار، من له دلسوزانم بو تو، واته: هینده بو تو
 دلسوز و به ته نگه وه م، چوومه نیو قه دی دلسوزانه وه.

ئنجا ئایا نه و پیاوه کی بووه؟!

هه ندیک له تو یژه ره وانی قورئان گوتوو یانه: نه و پیاوه بروداره بووه که
 له سوورپه تی (غافر) دا، ده فهرموئ: ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ
 إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾ (۲۸) غافر، واته: پیاویکی ئیماندار
 که ئیمان که ی خو ی په نهان ده کرد، له دارو دهسته ی فیرعه ون، گوتی: ئایا

(۱) به زاراوی خه لکی هه ولیر، نه ک به زاراوی خه لکی سلیمانی، که نه وان غار ته نیا بو
 و لاخ به کاردین، به لام من پیم وایه له پرووی زمانی کوردییه وه، وشه ی غار ده گونجی،
 بو مرو فیش به کار بی و، ده شگونجی بو ولاغیش به کار بی، چونکه له سلیمانی وشه ی
 (راکردن) به کاردین، له جیاتی (غاردان)، به لام له راستیدا راکردن نه وه یه که ئینسان له
 شتیک رابکات، ده لی: بو ی چووم و رایکرد، راکردن، واته: هه لاتن، به لام غاردن بریتیه له
 رویشتنیکی خیراتر له رویشتنی خیرا، هه لبه ته جاری واشه وشه ی (راکردن - رکض) به
 مانای غاردان به کاردی.

پیاویک دہ کوژن، ہەر له بهر ئه وهی ده لئ: پهروه ردگارم خواجه؟! بهرگری ده کات له مووسا عليه السلام، ته گهریشی ههیه ئه و بووبی، چونکه ئه و کهسهی که له و په پری شاره وه بی، دیاره هه واله کهی به مسوگهری زانیوه، بویه ناگونجی که سیکی ئاسایی بووبی، ته گهر ئه و پیاوه بروادارهش نه بوو بی، که ئیمانه کهی شاردۆته وه، بهرگریه کی جوامیرانهی له مووسا عليه السلام کردوه، واش پیده چی سهری خوئی له سهر دانابی، به ته ئکید که سیکی بووه که ئاگای له و دهنگ و باسه بووه، که سیکی بووه شاره زا بووه و، له وانهیه که سیکی بووبی، که له ئیو دام و دهزگای حوکمرانیی فیرعه وندا بووبی و، ئاگاداری شته که بووه، بویه و به مسوگهری و دنیایی، ده لئ: ئه وانه له کۆبوونه وه دان، نه فهریکی به نوو ئیسپرائیلی، که سۆغره و بیگاریان پیکراوه، ئاگای له کۆبوونه وهی بریار به دهستانی کۆرو مه جلیسی فیرعه ون نه بووه.

کهواته: ده بی که سیکی نیزیکی له فیرعه ون بوو بی و، که سیکی ئاشنا به کۆبوونه وه کانیان بوو بی، به چ مه علومه که هەر له ئیو کۆبوونه وه کهش دا نه بووه! گرنگ ئه وهیه زانیاری ته وای له باره ی کۆبوونه وه که وه هه بووه، که له دژی مووسا عليه السلام ده کری، تا کو بیکوژن.

﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾، مووساش یه کسهر به ترسانه وه لئی چووه ده ری، مووسا عليه السلام دیاره متمانه ی ته وای به و کهسه بووه، بویه به (ف) ی به دوا داهاتن (تعقیب) هیناویه تی، یه کسهر دوا ی ئه وهی ئه و هه واله ی پیگه یاند، لئی چووه ده ری، له شاره که چووه ده ری، ﴿خَائِفًا﴾ له حاله تیکدا که ده ترسا ﴿يَتَرَقَّبُ﴾، ههروه ها چوار چاو بوو، چاودیری ده کردو که وتبووه حاله تی خو په نهان کردنه وه، ﴿قَالَ رَبِّ اجْنُبْنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾، گوئی: پهروه ردگارم! له کومه لی سته مکاران ده ربازم بکه.

کاتیکی مووسا له شار چۆته ده ری، له حاله تی ترسان و چوار چاوی و چاودیری کردندا بووه، په نگه بۆسه یان بۆ دانا بن، پێگا کانیان لێگرتوون،

بازگەکانیان مەحکەم کردوون، بۆ ئەوەی موسا لە ھەر شوێنیکەووە دەرچوو، بیگرن، بەلام وا پێدەچێ بەر لەوەی ئەوان کاری خۆیان بکەن و نەخشەکەیان جێبەجێ بکەن، موسا **عَلَيْهِ السَّلَام** خەمی خۆی خواردووە، ئەو پیاووەش کە لەو پەری شار ھاتووە و، بە دڵسۆزی ھەوالەکە ی پێگەیانداوە، سوودیکی باشی پێگەیانداوە و، بۆتە ھۆی دەرباز بوونی.

ھەر بۆیەش مەروڤی باش، لە شوێنی خراپ و، لە شوێنیک کە جێگای مەترسییە بۆ ھەر کەس، مەروڤی باش لەو شوێنانە، دەگونجێ سوودی گەورە بگەیەنێ، زانیاری و ھەوال بگەیەنێ و، مەروڤ ئاگادار بکاتووە لەو مەترسییە کە چاوەڕێی دەکات و لەپێی دایەو، ئەو ھەستی پێ ناکات.

لە تۆرە کۆمەڵایەتیەکان لەکەلتان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

عەل بابیر/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

عەل بابیر/ AliBapir

کەلتانی

لەکەلتانی مەکتەبی مامۆستا عەل بابیر

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

لەکەلتانی مەکتەبی مامۆستا عەل بابیر

لەکەلتانی مەکتەبی مامۆستا عەل بابیر

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

تیگه یشتن و کاملبوونی مووسا و، حیکمهت و زانست فیترکرا نی له لایهن
خوای میهره بانه وهو، له کاتی خافلانی خه لکی شاره که دا، چوونه شاره وهو،
کوشتنی کابرایه کی قیبتیی، دوا ی هاوار بو لابرندی کابرایه کی ئیسپرائیلی و، دان
به هه له ی خو دا هینانی و، داوا ی لیبوردن کردنی له خوا ﷺ و، بریاردانی که
هه رگیز پشتی تاوانباران نه گری:

خو ﷺ ده فه رموی: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ؕ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ﴾ (۱۴) وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا
مِنْ شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغْنَىٰ الَّذِي مِّنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِّنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ
عَلَيْهِ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ﴿۱۵﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ
لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۱۶﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَن أَكُونَ ظَهِيرًا
لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿۱۷﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له هه ژده برگه دا:

۱- ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ﴾، کاتیگ گه یشته ئەو په ری توانایی و کامل بوو، تێرو ته واو
بوو، پێشتریش گوتمان: وشه ی (أَشَدُّ) کۆی (شِدَّة) ه، وهک (أَنْعَم) کۆی (نِعْمَة) ه، (أَشَدُّ) یش
حاله تیکه به مانای هیزو پیزو، دوا یی وهک تاک مامه له ی له گه لدا کراوه، نهک وهک کۆیهک،
که له چه ند تاکیک پیک هاتوه، له کورده واری دا ده لێن: گه یشته توغیانی خو ی، گه یشته
ئەو په ری توانا و هیزو جهسته یی خو ی، ﴿وَاسْتَوَىٰ﴾، (الِاسْتَوَاءُ: کَمَالُ الْبُنْيَةِ)، (إِسْتَوَاءُ)

ئەوھەيە كە جەستەي تێرو تەواو بوو بێ، وەك لە سوورەتی (الفتح)دا، ھاتو، باسی پرووھك دەكات و دەفەرموێ: ﴿فَاسْتَعْلَظْ فَاَسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوْقِهِۦ﴾ (۲۱) درەختەكە پتەوو قەبە بوو، چروپەر بوو، ئنجا لەسەر قەدەكەي خۆی راوہستا، بەلام من پێم وایە: ﴿بَلَّغْ أَشَدَّهُ﴾، یانی: لە پرووی جەستەییەوہ گەیشتە حالەتی ئەو پەری ھێزی جەستەیی خۆی، ﴿وَأَسْتَوَىٰ﴾، یانی: لە پرووی دەروونیەوہ، تێرو تەواو بوو، مرقۆی وا ھەيە لە پرووی جەستەییەوہ، تێرو تەواو، تەماشای دەكەي: پیاویکی پەر بە كراسە! بەلام عەقل و سروشت و دەروونی كامڵ نەبوو، ھەندێك شت دەكات مندالانەيە! بۆيە مندالێك كە لە پرووی جەستەییەوہ، زوو گەشە دەكات و كامڵ دەبێ، ھێندەي پیاویك، بەلكو لە پیاویکی ئاسایی گەورەترە، بەلام لەبەر ئەوہي تەمەنەكەي كەمە، جارێ لە پرووی دەروونی و سروشت و ھەلسوكەوت و عەقل و سەلیقەوہ، تەواو نەبوو، زۆرجار بەوانە دەلێم: فلانكەس جەستەكەي زولمی لە تەمەنەكەي كردو، یان جەستەكەي زولمی لە عەقلی كردو، خەلك بە پیاویکی تێرو تەواوی تێدەگات، بەلام ھەلس و كەوتی مندالانەيە، لەبەر ئەوہي عەقلەكەي كامڵ نەبوو، كەواتە: لەو كاتەدا مووسا عليه السلام ھەم لە پرووی جەستەیی و، ھەم لە پرووی دەروونی و عەقل و سەلیقەوہ، پێگەیشتوہو تێرو تەواو بوو.

۲- ﴿ءَاٰتَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾، تێمە ھیکمەتمان پێدا و زانیاریشمان پێدا، بە دنیایی مەبەست لە ھوكم: لێرەدا ھیکمەتە، لە چەند شوێنێك لە قورئاندا، ھوكم بە مانای ھیکمەت ھاتو، وەك لە بارەي یەحیاوہ عليه السلام خوا دەفەرموێ: ﴿وَأٰتَيْنَهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا﴾ (۱۲) مەریم، یانی: ھەر بە مندالی ھیکمەتمان پێدەخشیوو.

ھەرۆھەا دەربارەي یوسف عليه السلام، دەفەرموێ: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ءَاٰتَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ (۲۲) یوسف، كاتێك گەیشتە ئەوپەری توانای خۆی، ھیکمەت و عیلمان پێدا، جێی سەرنجە كە بە نەسبەت یوسفوہ عليه السلام، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ءَاٰتَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ (۲۳) یوسف.

بەلام لێرەدا لە بارەي مووساوہ عليه السلام دەفەرموێ: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَأَسْتَوَىٰ﴾، لەو بارەوہ زۆر تەماشای تەفسیرەكانم كرد، بۆ ھیکمەتی ئەو جیاوازییە، سەرەتا

رایه کی خوّم دینم له باره ی ههردووک وشه ی (أَشَدُّه) و (استوی) وهو، دوایش قسه ی یه کییک له زانایان دینم بوّ حیکمه تی ئه و جیاوازییه: ئه و دوو وشه یه: ﴿بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾ و ﴿وَاسْتَوَى﴾، ههردووکیان په یوه نندیان به حاله تی جهسته ییه وه نیه، به لکو:

۱- یه که میان (أَشَدُّه) په یوه نندی به حاله تی جهسته ییه وه هه یه، واته: گه یشته ئه و په یری تین و تاقه تی جهسته یی خو ی، ئنجا ئایا مه به ست پئی ته منه ی (۳۰) یان (۳۳) یان (۳۴) سالییه؟ یان (۴۰) سالییه؟ ئه و رایانه هه موویان هه ن.

۲- دووه میان ﴿وَاسْتَوَى﴾ یانی: له پرووی دهروونی و پرووچی و له پرووی عه قل و سه لیه و که سایه تی مه عنه وییه وه، پیگه یشت و، تیرو ته واو بوو.

ئنجا جیی سه رنج ئه وه یه که له باره ی یوسف وه عَلَيْهِ السَّلَام، خوا عَلَيْهَا السَّلَام ده فه رموی: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ۖ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۖ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ (۲۲) یوسف، له ویدا وشه ی ﴿وَاسْتَوَى﴾ ی تییدا نیه، ته ماشای ته فسیره کانم کرد، ئه و سه رنجه ی (ابن عجبیه) م له ته فسیره که ی خو ی دا^(۱)، پی جوان بوو، که له و باره وه ده لی:

{فَإِنْ قُلْتَ: لِمَ ذَكَرَ الْحَقُّ جَلَّ جَلَالُهُ الْإِسْتِوَاءَ فِي حَقِّ سَيِّدِنَا مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَام وَلَمْ يَذْكُرْهُ فِي حَقِّ سَيِّدِنَا يَوْسُفَ عَلَيْهِ السَّلَام؟ فَالْجَوَابُ: أَنَّ سَيِّدَنَا يَوْسُفَ تَرَبَّى فِي السَّجْنِ وَفِي نَارِ الْجَلَالِ، وَكُلُّ مُحَنٍّ تَزِيدُهُ تَهْذِيبًا وَتَدْرِيبًا، فَمَا بَلَغَ الْأَشَدَّ حَتَّى وَقَعَ لَهُ الْإِسْتِكْمَالُ وَالْإِسْتِوَاءُ، بِخِلَافِ سَيِّدِنَا مُوسَى، فَإِنَّهُ تَرَبَّى فِي الْعِزِّ وَالْجَمَالِ، فَاحْتَاجَ إِلَى تَرْبِيَةٍ وَتَهْذِيبٍ بَعْدَ كَمَالِ الْأَشَدِّ، فَلَمْ يَحْضَلْ لَهُ كَمَالُ الْأَدَبِ، إِلَّا بَعْدَ الْإِسْتِوَاءِ الَّذِي يَلِيقُ بِهِ فَلِذَلِكَ ذَكَرَهُ فِي حَقِّهِ}.

ده لی: ئه گه ر گوتت: بوچی خوا عَلَيْهَا السَّلَام جَلَّ جَلَالُهُ وشه ی (إِسْتِوَاءِ) ی له باره ی گه وره مان مووسا عَلَيْهِ السَّلَام باسکرده، به لام له باره ی گه وره مان یوسف عَلَيْهِ السَّلَام وهه باسی نه کردوه؟ وه لامه که ی ئه وه یه که گه وره مان یوسف عَلَيْهِ السَّلَام له زینداندا

(۱) الْبَحْرُ الْمَدِيدُ فِي تَفْسِيرِ الْقُرْآنِ الْمَجِيدِ: ج ۵، ص ۲۵۵.

پەروەر دە بوو و، بە ئاگری سێفەتی شکۆ (جلال) ی خوا ﷻ پەروەر دە بوو، ئنجا ھەر بەلایەک کە بەسەری ھاتو، زیاتر پالڤتە ی کردو و، زیاتر پاپھێناو ھەشقی پێکردو، کاتیک کە لە پرووی جەستەییەو، گەشتۆتە ھالەتی پێگەشتن و تیرو تەواو بوونی جەستە، یە کسەر ھالەتی تیرو تەواوی باری دەروونی و کەسایەتی پرووھشی، بو تەواو بوو، جیا لە ھالەتی گەورەمان مووسا ﷺ کە ئەو لە ھالەتی عیززەت و جەمالدا، پەروەر دە بوو، [واتە: خوا ﷻ بە سێفەتی جەمالی خو، بە خێوی کردو لە مائی فیرعەوندا، لە ھیچ شتیک پەکی نەکووتوو تووشی میحنەت و ئارەحەتی نەبوو]، بۆیە پێویستی بە پەروەر دەکردن و پالڤتە کردن ھەبوو، دوا ی ئەو ی لە پرووی جەستەییەو پێگەشتو، ئەدەب و ئاکاری تەواو بو پەیدا نەبوو، مەگەر دوا ی ئەو ھالەتی پێگەشتن دەروونیە ی کە شایستەییەتی، بۆیە خوا ﷻ لە بارە ی ئەووە و یپرای (أَشَدَّ) باسی (إِسْتَوَاءٍ) یشی کردو.

بەراستی تێبینیە کەیم زۆر پێ جوانە، خوا ﷻ پاداشتی بداتەو.

۳- ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾، ھەر بەو شیوەییە ش پاداشتی چاکە کاران دەدەینەو، کەواتە: مووسا ﷺ ھەر بە گەنجیش، دوا ی ئەو ی کە چاکە و خراپە ی لیک کردوونەو، ھەر لە چاکە کاران بوو، خوا ی پەروەردگاریش ھەر کەسە، لە قەدەر خو مامەلە ی لە گەل دەکات.

۴- ﴿وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا﴾، لە کاتی خاڤلانی خەلکە کەشی دا، وەژوور شارە کەوت، مووسا ﷺ ئەو دیارە، تیرو تەواو بوو، لە پرووی جەستەیی و، لە پرووی دەروونی و، لە پرووی عەقڵی و، لە پرووی پرووھییەو، ئنجا دوا ی ئەو چوووە نیو شارە کەو، لە کاتی خاڤلانی خەلکە کەیدا، ئەو شارە دەبێ کام شارە بوو بێ؟! خوا ﷻ باسی نەکردو بەلام لە تەفسیرەکاندا ھاتو کە: شاری (مەنفیس) بوو، کە پایتەختی باکووری میسر بوو، ﴿عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا﴾، واتە: لە کاتی خاڤلان و سەرقالیی

خەلکە کەدا، کە لە کاتی سەر خەو شکاندنی نیوەڕۆدا بوو، یاخود کاتیک سەرگەرمی کارو کاسبیی بوون، گرنگ ئەوویە حالەتیک بوو کە شار مەیلەو چۆل بوو، خەلکە کە خافلاو بوو.

(۵) - ﴿فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ﴾، لە نێو شارە کەدا، دوو پیاوی دیتن پیکهوه بەشەر هاتبوون، لەیە کدیان دەدا.

(۶) - ﴿هَذَا مِنْ شِيعِنِهِ﴾، ئەمەیان لە کۆمەلە کە ی خۆی بوو، کە بەنو ئیسپرائیلن، واتە: ئەو کۆمەلە کە بەنو ئیسپرائیلن و هی ئەون، یاخود مووسا عليه السلام دەگەرێتەووە بۆ لای ئەوان و ئینتیمای نەتەووی بۆ لایان هەیه.

(۷) - ﴿وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ﴾، ئەمەشیان لە دوژمنە کە ی، یانی: لەو کۆمەلە خەلکە کە دژایەتی ئەو خەلکە کە مووسایان عليه السلام دەکرد.

ئنجە ئەمە - وەک پیشتریش ئاماژەم پیکرد - لێی وەرە گیرێ کە:

أ- بۆ گەلی بەنی ئیسپرائیل ئاشکرا بووبی و زانراو بووبی، کە مووسا عليه السلام لە خۆیانە و، کۆری فیرەهون نیە، بەلێ لە کۆشکی فیرەهوندا گەورە بوو، و، پەنگە فیرەهون کردبی بە کۆری خۆشی، وەک لە هەندیک گێردراواندا، دەلێ: پێی گوتراو: مووسای کۆری فیرەهون، بەلام بەنو ئیسپرائیل زانیویانە کە کۆری ئەو نیە.

ب- هەر وەها لێشی وەرە گیرێ کە مووسا عليه السلام دەبی خەلکی لە بەنو ئیسپرائیلیەکان، لە گەلە چەوساوە کە ی خۆی هۆشیار کردبێتەو، پەنگە پێکی خستبن و جوړیک لە پێکخراویک، حیزبیک لێ دروست کردبن، کۆمەلێکی لێ دروست کردبن، وای پێدەچی، ئەگەرنا بێ پیشینە ئەو کەسە کە لە بەنو ئیسپرائیلە، یە کسەر هاوار لە مووسا عليه السلام نابەستی، ئەگەر ئاشناوەتیەکی پیشتر و پیشینە یەکی پیشتری نەبووبی.

(۸) - ﴿فَاسْتَعِذْهُ الْذِي مِنْ شِيعِنِهِ﴾، ئەوەیان کە لە کۆمەلە کە ی خۆی بوو، هاواری تێبەست.

(۹) - ﴿عَلَىٰ الَّذِي مِّنْ عَدُوٍّ﴾، لە دژی ئەوەی لە دوژمنه که یه تی.

(إِسْتِغَاثَةً) بریتیه لە داواکردنی (عَوْث)، (عَوْث) یش بریتیه لە دەر باز کردن
لە سه‌غله‌ تیی و، لە توندو تیژی، یاخود هاوکارییکردن بۆ به‌ر په‌ر چدانه‌ وه‌ی
ناره‌حه‌ تیه‌ک لە که‌سیک، بۆ وینه: که‌سیک ده‌که‌وینه نیو ئاوه‌وه‌و خه‌ریکه
بخنکی، هاوار لە که‌سیک ده‌کات، یاخود که‌سیک تووشی درنده‌یه‌ک دیت و
خه‌ریک ده‌بی بیخوات، هاوار لە که‌سیک ده‌کات.

(۱۰) - ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ﴾، یه‌کسه‌ر مووسا مستیکی لیدا، به (فَاءِ التَّعْقِيبِ) یانی: یه‌کسه‌ر
که‌ ئه‌و هاواری تی به‌ست، زوو مووسا عليه السلام به‌ هاواریه‌وه‌ چوو، چوو بۆ یارمه‌تیدانی و
کوڵه‌ مستیکی لیدا، له‌و که‌سه‌ی دوژمنه‌ که‌یان بوو.

(وَكَّرَ) واته: لیدان به‌ ده‌ست له‌ حالیکدا که‌ په‌نجه‌کانی هاتوونه‌وه‌ یه‌ک،
(الضَّرْبُ بِجَمْعٍ أَوْ بِجَمْعٍ أَصَابِعِهِ)، په‌نجه‌کانی هینابنه‌وه‌ یه‌ک، یاخود (بِجَمْعٍ)
واته: ده‌ستی کو‌کردیته‌وه‌، (وَكَّرَ) هه‌م به‌ مانای لیدان دی، هه‌م به‌ مانای پال
پێوه‌نان دی.

(۱۱) - ﴿فَقَضَىٰ عَلَيْهِ﴾، یه‌کسه‌ر ته‌واوی کرد، ﴿فَقَضَىٰ عَلَيْهِ﴾، (أَي: أَجْهَزَ عَلَيْهِ)، واته:
کو‌تایی پێ هینا، ته‌واوی کرد، بۆچی نافه‌رموی: (فَقَتَلَهُ)؟! چونکه‌ مووسا عليه السلام مه‌به‌ستی
نه‌بووه‌ بیکوژی، ئه‌گه‌ر فه‌رمووبای: (فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَتَلَهُ)، واته: مووسا عليه السلام مستیکی لیدا و
کوشتی، مانای وایه مه‌به‌ستی بووه‌ بیکوژی، به‌لام مووسا مه‌به‌ستی نه‌بووه‌ بیکوژی، به‌لکو
مه‌به‌ستی بووه‌ پالیک پێوه‌ بنی و، ئه‌و پیاوه ئیسپرائیلییه‌ سته‌م لیکراوه‌ی له‌به‌ر ده‌ست
ده‌ره‌یینی.

(۱۲) - ﴿قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾، یه‌کسه‌ر مووسا عليه السلام گو‌تی: ئه‌وه‌ له‌ کرده‌وه‌ی
شه‌یتانه، واته: ئه‌و زۆر توور په‌بوونه‌م، یاخود ئه‌و لیدانه‌م وا به‌ توندیی، له‌ کرده‌وه‌ی
شه‌یتانه، شه‌یتان وا خوتخوته‌ی بۆ کردم، که‌ زۆر به‌ توندیی لیتی بده‌م، یان زۆر توور په‌ی
کردم و وروژاندمی که‌ به‌ هه‌موو توانای خۆم، لیتی بده‌م، ئه‌گه‌رنا مه‌به‌ستم نه‌بوو بیکوژم.

(۱۳)- ﴿إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ﴾، به دنیایی شهیتان دوژمنیکی گومراکه رو سهر لی شیوینه ری ئاشکرایه، واته: شهیتان به هوئی خوتخوته کردن و، دنده دانه وه، منی لاداو گومرا کرد، له هه لسوکه وتی راست و دروست، که بریتی بوو له وهی ته نیا پالی پیوه بنیم و دووری بخه مه وه، نهک مستیکی وای لیده م بیکوژم، ئەم قسه یه ی مووسا علیه السلام: ئەوه ده گه یه نن، که گوتمان.

(۱۴)- ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي﴾، مووسا گوتی: پهروه ردگارم! من سته مم له خۆم کرد، ئنجا لیم ببووره.

(۱۵)- ﴿فَغَفَرَ لَهُ﴾، پهروه ردگاریشی لیبورد.

(۱۶)- ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، به دنیایی خوا زۆر لیبورده ی به بهزه ییه.

(۱۷)- ﴿قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ﴾، مووسا علیه السلام فهرمووی: پهروه ردگارم! به هوئی ئەوه که تو چاکهت له گه ل کردم.

(۱۸)- ﴿فَلَنْ أَكُونُ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ﴾، من هه رگیز پالپشت و پشتیوانی تاوانباران نابم.

راځه یاندنی مه ځله بی ماموستا عه لی بایر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes

له نوره کومه لار په پنه کان له ځه لکان

Stay in touch on social media

نحن معکم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

عه لی بایر/ AliBapir

علي بابیر/ AliBapir

که نالی

راځه یاندنی مه ځله بی ماموستا عه لی بایر

QR codes

سى ھەلۋەستەى گىرگ

يەك: زانايان زۆر مشت و مريان كىردو، كە پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەبى پارىزراو بن لە گوناج، بەلام ئەو تە مووسا عليه السلام نەفەرىكى كوشتو، داواى لىبوردنىشى لە خوا عليه السلام كىردو، كەواتە: ديارە گوناھى كىردو!! پىم وايە پىويست بەو ھەموو خۆ مەشغوول كىردنە ناكات، وەلامەكەى بە كورتىي ئەو يە كە ئەو كاتە مووسا عليه السلام پىغەمبەر نەبوو، كە پىغەمبەرىش نەبوو، واتە: پارىزراو نەبوو لە گوناھو لە ھەلە، ئىنجا ئەو ھى مووسا عليه السلام لە راستىدا بە گوناھىش لە قەلەم نادى، چونكە مووسا عليه السلام مەبەستى نەبوو بىكوژى و، مەبەستى ئەو بوو پالى پىو بى و دوورى بخاتەو لى، عادەتىش نىە كابرە بە مستىك تەواو بى، بەلام ئەو فىرەونىيە بە مستىك تەواو بوو، بۆيەش مووسا عليه السلام پالىداو تە لای شەيتان، واتە: شەيتان منى ھانداو وروژاندى، كە زىاد لە پىويست قووت بە كارىنم لە مست وەشاندەكەمدا، ئەگەرنا نيازى ئەو نەبوو بىكوژى.

دوو: كە مووسا عليه السلام دەفەرموى: ﴿قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ﴾، ھەندىك لە توژەرەوان دەلین: مووسا عليه السلام زانى كە خوا لىبوردو، بۆيە گوتوويەتى: خوايە! بەھوى ئەو ھى تۆ چاكەت لە گەل كىردم، چا و پۆشيت لە من كىرد، منىش لە مەودوا ھاوكارى تاوانباران نابم.

بەلام پىم وايە لىبوردنى خوا عليه السلام بۆ مووسا عليه السلام بە ھوى وەحيەو ھەبى نازانى و، مووساش عليه السلام جارى وەحيى بۆ نەھاتو، چۆنى زانى خوا لىبوردو؟! نا، مووسا عليه السلام گوتوويەتى: ﴿رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ﴾، ئەگەر مەبەست پى لىبوردن بوو، دەيفەرموو: (رَبِّ مَا عَفَرْتُ لِي) بەلام كە دەفەرموى: ﴿رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ﴾، پەرورەدگارم! بەھوى ئەو ھەو كە تۆ چاكەت لە گەل من كىردو، واتە: ھىكمەت پىداوم، عىلمت پىداوم و، تواناى جەستەيت پىداوم،

خوايه به هۆی ئه و نيعمه تانه وه، به هۆی ئه و چاكه يه وه، كه تۆ له گه ل منت دا كرده، پهروه ردگارم! به هۆی ئه و چاكه ي تۆوه، ده بى سوپاسگوزار بم، بۆيه من هه رگيز پشتيوان و هاوكارى تاوانباران نابم، واته: هه رچه نده ئه و كابرايه م به ده ست كوژرا، كه من ديفاعم له مه زلوومىك كرد، به لام ئه ي پهروه ردگارم! ئه و چاكه و نيعمه تانه ي به منت داو، هه رگيز به كاريان ناھينم بۆ به رگريي كردن له تاوانبارانى وهك دارو دهسته ي فيرعه ون كه زولم ده كهن، له نه ته وه يه كى ديكه، ده شگونجى مه به ست ئه وه بى: كه جاريكى ديكه بابايه كى سه ر به گيچه ل و شه رخواز و سه ر به ته شقه له، به رگريى لى ناكه م.

سى: زۆربه ي زانايان ده لىن: ئه م ئايه ته به لگه يه له سه ر ئه وه كه چه رامه و قه ده غه يه، مروفت هاوكارى تاوانباران و سته مكاران بكات و، له ژير پكيفيان دابى، به شيوه يه ك له شيوه كان كاريك بكات، ببسته هۆى به هيز بوونيان و به رده وام بوونيان، بىگومان هه م ئه م ئايه ته ئه وه ده گه يه نى، هه م ئايه تى ديكه ي قورئان له و باره وه يه كجار زۆرن.

راكه پاندنى مه كته بى ماموستا عه لى بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes

له نۆزه كومه لايه تيه كان له كه تائين

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عه لى بابير/ AliBapir

AliBapir/ عه لى بابير

كه تائى

راكه پاندنى مه كته بى ماموستا عه لى بابير

QR codes

مہ سہ لہ ی دووہ م:

کہوتنہ حالہ تی ترس و لہ رزی مووسا لہ شارد ا و، دووبارہ هاوار تیبہ سترانی لہ لایہن بابای بہ نوو ئیسراییلیہ وہو، سہ رزہ نشترکردنی مووسا بو ی و، گلہ یی کردنی بابای قیبتی بہ شہر ہاتوو، لہ مووسا علیہ السلام کہ دہ یہ و ی بیتیہ خو سہ پین و ملیکہ چکہر، نہ ک چاکسازیکارو، ہہ واپیدرانی مووسا علیہ السلام لہ لایہن پیاو یکی دلسوزہ وہ، کہ بریار بہ دہستان لہ راویژی کوشتنی دان و، سہ رہ نجام دہرچوونی مووسا علیہ السلام لہ شاردہ کہ، بہ ترسہ وہ:

خو ﷺ دہ فہرموی: ﴿فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اُسْتَنْصَرُهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ﴾ (۱۸) ﴿فَلَمَّا أَنْ ارَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يَمْوَسَى اأَتِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ﴾ (۱۹) ﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَمْوَسَى إِنَّكَ أَلَمَلًا يَا تَمْرُونَ بِكَ لَيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ﴾ (۲۰) ﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (۲۱) ﴿

شیکردنہ و ی تہ م ثایہ تانہ، لہ سیژدہ برگہ دا:

مووسا علیہ السلام دوا ی تہ و ی کابرای قیبتی بہ دہ ست فہوتا، کہ مہ بہستی نہ بوو بیکوژی، بہ لام بہو کو لہ مستہ ی لییدا، گیانی سپاردو، داوا ی لیوردنی لہ خوا کردو، خو ﷺ چاوپوشی لیکرد، لہ بہر تہ و ی کہ بہرگری کرد بوو لہ ستم لیکراویک، پاشان مہ بہستیشی نہ بوو بیکوژی، دوا ی تہ و ی:

(۱) - ﴿فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾، دوا ی تہ و ی (مووسا) کہوتہ حالہ تی ترس و لہ رزہ وہ لہ شاردہ کہ دا، چوارچاو بوو، چاودیبری کرد، (آی: أَصْبَحَ خَائِفًا مِنْ أَنْ يُطَالَبَ بِدَمِ الْقَبْطِيِّ)، واتہ: کہوتہ حالہ تی ترسان، لہ وہ کہ داوا ی خوینی قیبتیہ کہ ی لی بکری و بکوژی تہ وہ لہ بہرانبہر کوشتنی بابای قیبتیدا.

﴿يَتَرَقَّبُ﴾، حاله تی (تَرَقَّب) یانی: چوار چاو بوون و، کهوتنه حاله تی ترس و بیم و لهرز، (أَيُّ: يُرَاقِبُ مَا يُقَالُ فِي شَأْنِهِ، لِيَكُونَ مُتَحَفِّظًا لِلِاخْتِفَاءِ أَوْ الْخُرُوجِ فِي الْمَدِينَةِ)، واته: چاودیچی ده کردو، چوار چاو بوو: له باره ی ئه وه وه چی ده گوتری؟ تا کو ناماده بی، یان بو خو په نهان کردن، یاخود بو ده رچوون له شار.

(۲) - ﴿فَإِذَا الَّذِي اُسْتَنْصَرُهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِحُهُ﴾، کت و پر ئه وه ی که دویئی داوای سهرخستن و یارمه تی لیکرد، هاواری تیده به ست، به دهنگی بلند بانگی ده کرد که هاوکاری بکات.

﴿يَسْتَصْرِحُهُ﴾، (الِاسْتِصْرَاحُ: الْمُبَالَغَةُ فِي الصَّرَاحِ، وَهُوَ النِّدَاءُ وَطَلَبُ الْغَوْثِ بِصَوْتٍ عَالٍ)، (استصراخ) بریتیه له زیده پوچی کردن له (الصَّراخ) دا که بریتیه له بانگ کردن و داوایی یارمه تی کردن به دهنگی بهرز، واته: هاوار کردن، یانی: ئه وه که سه ی دویئی داوای یارمه تی لیکردوه و له سهر وی، کابرای قیبتی به کۆله مستیک کوشت، بینی ئه وه ئه مپوش هاواری تیده به ستی و بانگی ده کات به دهنگی بهرز: مووسا فریامبکه وه!

(۳) - ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ﴾، مووسا عليه السلام به کابرای هاوار تیه ستووی گوت، (بهو کابرایه ی دویئی نه فهریکی له سهر وی کوشتوه گوت): بیگومان تو بابایه کی بیمرادی ناشکرای.

(غَوِيٌّ)، (الْغَوِيُّ: الشَّدِيدُ الْغَوَايَةِ، وَهِيَ الضَّلَالُ وَسُوءُ النَّظَرِ)، (غَوِيٌّ) بریتیه له که سیک که زور غه وایه تی هه بی، ئه ویش بریتیه: له گومرایی و تینه گه یشتن، یاخود له نیشانه نه دان.

به لام وه ک زور جار گوتوومه: (غَيٌّ) بریتیه له ئه نجامی گومرایی، که بریتیه له به مراد نه گه یشتن و بیئا کام بوون، واته: تو بابایه کی سهرگردان و بیمرادو بی ئاکامی، ﴿مُبِينٌ﴾، پوون و ناشکرا، یانی: زور پوونه که تو بابایه کی سهرگردان و بیمرادی، چونکه ههر پوژه گینچه لیک ده که ی و، ههر پوژه خو ت ده خیه شه پرو ئاژاوه یه که وه، وا پیده چی ئه وه که سه که مته رخه م بوو بی، که دویئی نه فهریکی

لہ سہر کوژراوہ، دہ بووایہ چہند پوژیک ہەر خووی پەنہان بکات و خووی
بشاریتہوہ، نہک دیسان گپچہ لیککی دیکہ بنیتہوہ، بویہ مووسا وای پیگوتوہ،
دیارہ شایستہی ئەو سہرزہ نشت و قسہ پیگوترانہ بووہ.

(۴) ﴿ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا ﴾، ئنجا کاتیک مووسا عليه السلام ویستی:
زہبر لەو کەسە بدات، کە دوژمنی ہەردووکیانہ، واتە: لە بابای قیبتی، (البطش:
الْأَخْذُ بِعُنْفٍ، وَالضَّرْبُ)، (بطش) واتە: گرتنی کەسیک بە توندیی و، بە کوردیی زہبر لئ
وہ شاندنی پیدەلین، یان پەلاماردان، کاتیک ویستی پەلاماری ئەوہ بدات، کە دوژمنی
ہەردووکیانہ، واتە: زہبری لئ بوہ شینئ، دەستی لئ بوہ شینئ.

(۵) ﴿ قَالَ يَمُوسَىٰ أَتَرِيدُ أَنْ نَمُقَاتِلَ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ ﴾، گوتی: ئەی مووسا! عليه السلام
دەتەوئ بکوژی، وەک چوون دوینیش کەسیکت کوشت؟، ئایا ئەمە قسە ی بابای قیبتی
بووہ، کە مووسا پەلاماری داوہ و، بەرہو پرووی چووہ زہبری لئ بدات؟ یاخود قسە ی
بابای ئیسرایلیی بووہ، کە ھاواری لە مووسا عليه السلام بەستوہو، پوژی پیشتر مووسا عليه السلام
کەسیکی لەسەر وی کوشتوہ؟! ہەردوو رایەکان ہەن:

أ- ہەندیکیان گوتوویانہ: کابرای قیبتی ئاگادار نہبووہ کە مووسا عليه السلام ئەو قیبتییہ ی
کوشتوہ، بویہ ئەوہ قسە ی کابرای ئیسرایلییہ، ئەو ئاگادار بووہ کە دوینئ مووسا کەسیکی
لەسەر وی کوشتوہ، ئنجا کە مووسا سەر زەنشتی کردوہ و گوتوویہ تی: تۆ بابایہ کی
سەرگەردانی پروون و ئاشکرای و بابایہ کی بيمرادی تەشقە لەچی، کە سەر زەنشتی کردوہ،
وایزانیوہ کە پەلاماری ئەویش دەدات، بویہ گوتوویہ تی: ﴿ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ ﴾،
ئە ی مووسا عليه السلام! وەک دوینئ کەسیکت کوشت، دەتەوئ ئەمپروش من بکوژی؟!

ب- ہەندیکیش دەلین ئەوہ قسە ی کابرای قیبتیہ، دەبی بوو بیتە قاوو بلاو بوو بیتەوہ،
کە مووسا عليه السلام دوینئ کەسیکی قیبتی کوشتوہ، بویہ گوتوویہ تی: وەک چوون دوینئ
کەسیکت کوشتوہ، لە قیبتییہ کان، دەتەوئ ئەمپروش من بکوژی؟! ہەردوو رایەکان ہەن،
بەلام رای دووہ میان ویچووتر و گونجاوترہ و، قسەکانی دوایش پشتگیری دەکەن.

(۶) ﴿إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ﴾، تۆ بهس ده تهوی بیه خو سه پین له زه ویدا، (الْجَبَّارُ: الْمُتَعَالِي عَنْ قُبُولِ الْحَقِّ، وَالشَّدِيدُ فِي الظُّلْمِ وَالْبَاطِلِ)، (جَبَّار) که سی که له به رانه ره هه قدا سه رکه شی بکات، خو به به رز بگری، مل بو هه ق که چ نه کات و، له سته م کردن و زهر وه شانندا توندوتیژ بی.

(۷) ﴿وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمَصْلُحِينَ﴾، تۆ ناتهوی له چاکسازییکاران بی، ئەم قسانه وایان لی ده خویندریته وه، که ده بی ئەوانه هه موویان قسه ی بابای قیبتی بن، دووره له عه قله وه، که بابای ئیسپرائیلی ئەو هه موو قسانه به مووسا عليه السلام بلی، که زانیویه تی دوینیش که سه که ی کوشته وه، به رگری کردوه له سته م لیکراویک، به دوور ده زاندری هه ره له سه ره ئەوه نده سه ره زه نشترکرنه ی، ئەو هه موو قسانه بو مووسا عليه السلام ریز بکات، بویه زیاتر وا پیده چ قسه ی بابای قیبتی بن، که ئەو گومانه خراپه ی به مووسا عليه السلام بردوه، له وانه یه که دوینیش مووسا کابرای قیبتی کوشته وه، ئەم قیبتیه ی ئەمرو نه یزانی بی، که قیبتیه که ی دوین سته می کردوه، له کابرای ئیسپرائیلی و، مووسا عليه السلام به رگری له سته م لیکراویک کردوه، بویه ئاوا تۆمه تباری ده کات به وه که تۆ ده تهوی خو سه پین بی له زه ویدا، له ولاتی میسرداو، ناتهوی له چاکسازییکاران بی.

(۸) ﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى﴾، پیاویکیش له و په ری شاره وه هات، به خیرایی ده روی، ئەو شاره ی که ئەو پروداوه ی تیدا قه وماوه، که وا پیده چ پایته ختی میسر بوو بی، پیاویک له و په ری شاره وه هات، ده بی ئەو پیاوه کی بوو بی؟! تویره ره وان له و باره وه چه ند رایه کیان هه ن و قورئان دیاری نه کردوه:

أ- هه ندیکیان گوتوو یانه: هه مان ئەو پیاویه که له سووره تی (غافر) دا، به: ﴿رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ﴾، ناوی هاتوه: ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَنَهُ﴾ (۲۸) غافر، پیاویک له دارو ده سته که ی فیرعه ون که ئیمان هه ی خو په نهان کرد بوو، گوتی: ﴿أَنْتُمْ لَرَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾ (۲۸) غافر، به رگری له مووسا عليه السلام ده کات و ده لی: ئایا پیاویک هه ره له به ره ئەوه ده کوژن، که ده لی: په روه ردگارم خواجه؟.

ب- ھەندىكىان گوتتويانە: پياويكى دىكەى پروادار بوو ھە دارودەستەى فيرەھون، بەلام ھەر ھە نوو ئيسپرائيل بوو، ھەك نەتەو، چونكە كەسيك ئاگاي ھە پراوئزكردى كار بە دەستانى فيرەھون بى، ھە بارەى كوشتنى مووسا، دەبى كەسيكى نيزىكى خويان بى، ئەگەرنا بابايەكى بەنوو ئيسپرائيلي چەوسپنارو، ئاگاي ھە كۆرۈ مەجليسى پريار بەدەستانى دەورى فيرەھون نىھ.

ج- ھەندىكى دىكەش گوتتويانە: پياويكى دىكەى قىبىتى پروادارى دلسۆز بوو، مەرج نىھ ئەو پياوھ پروادارەى نيو دام و دەزگا و دارو دەستەى فيرەھون بووبى.

بەلام پاي يەكەميان زياتر پيدەچى، چونكە پياويكى دىكەى دلسۆز، كەسيك كە نيزىك نەبووبى ھە دام و دەزگاي حوكمپرانى فيرەھون و ھە پريار بەدەستان، ئاگاي ھە كۆبوونەو ھە ئەمانجى كۆبوونەو ھە پريار بەدەستان و كار بەدەستانى دەورى فيرەھونىش نابى، واتە: ئەگەر ئەو پياوھ پروادارەش نەبى، كە پرواي خوى شاردۆتەو، دەبى ھەر پياويكى دىكەى ھەك ئەو بووبى، ھە نيو دارو دەستەى پريار بە دەستانى فيرەھوندا بووبى، بەلام ئيمانەكەى خوى پەنھان كەرد بى، ئنجا ئەو پياوھ ھەوپەرى شارەو بە خيراىى ھات.

﴿سَعَى﴾ (السَّعْيُ: الْمَشْيُ السَّرِيعُ، وَهُوَ دُونَ الْعَدْوِ، وَيُسْتَعْمَلُ لِلْجِدِّ فِي الْأَمْرِ خَيْرًا كَانَ أَوْ شَرًّا،) (سَعِي) برىتە ھە رويشتنىكى خيرا، بەلام نەگاتە ئەندازەى پاكردن و غاردان، بەكارىش دەھىنرى بۆ ئەو كە مروف شتىكدا بە جىددىى بىكات و مكور بى ھەسەرى و، بە عەزىمەتەو بىكات، ئنجا ئەو كارە خيرا بى، ياخود شەر بى، خراپ بى، ياخود چاك بى.

۹- ﴿قَالَ يَمْؤُوسَىٰ إِنَّكَ الْأَمْلَأُ يَأْتِمُرُونَ بِكَ﴾ گوتى: ئەى مووسا! ﴿الْعَلِيَّ﴾ پريار بە دەستان و كار بەدەستان، ھە بارەتەو پراوئز دەكەن، (الْمَلَأُ: الْجَمَاعَةُ أَوْ لَوْ الشَّانُ)، (ملأ) كۆمەلىك كە خاوەن كار بن، خاوەن پريار بن، بۆيە بە: پريار بە دەستان و كار بە دەستان لىكمداو تەو، واتە: پريار بە دەستان و كار بەدەستان، ﴿يَأْتِمُرُونَ بِكَ﴾ پراوئز ھە بارەو دەكەن، بىگومان بۆ پىلانگىران.

(۱۰) - ﴿لَيَقْتُلُوكَ﴾، تاكو بتكوژن.

هەندیک لە زانیان گوتووینە: ئەو پیاوێ بڕوادرێ ئێو بڕیار بە دەستانی
فیرعەون، ناوی (حزقیل) بوو، بەلام لە قورئاندا ناوی نەهاتووە.

(۱۱) - ﴿فَأَخْرَجَ إِيَّيَّكَ مِنَ النَّاصِيحِينَ﴾، بۆیە دەربچۆ، لە شار دەرچۆ، من لە دڵسۆزانم،
لە بە تەنگەوێ بووان و مشوورخۆرانم بوو.

(۱۲) - ﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾، یەكسەر مووسا بە ترسەوێ لێی دەرچوو، چاوەڕێی
دەکرد.

مووساش عليه السلام قسەكەى لى وەر دەگرێ، كە بە دڵیایی ئەمە ئەو دەگەینێ:
دەبێ مووسا عليه السلام پێشتر ئاشناوەتی لەگەڵی بووبێ و یەكدیيان ناسیبێ و، ئاگای
لە مشوورخۆری و دڵسۆزییەكەى بوو بێ، بۆیە یەكسەر متمانەى پێكردووە و
قسەكەى لێوەرگرتووە، یاخود دەبێ ئەو پیاوێ، پیاویك بووبێ كە جێی متمانە
بووبێ و، مووساش عليه السلام خۆى پەرورەدگار خستووێتە دلى و كە متمانەى پى
بكات، بۆیە یەكسەر پێشنيارەكەى لى وەرگرتووە تەبەننیشى كردووە، ﴿فَخَرَجَ
مِنْهَا﴾، لێى چوووە دەر، لە شارەكە چوووە دەر، ﴿خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾، خائفاً، حاله،
لە حالێكدا كە دەترسێ، بە ترسەوێ لێى چوووە دەر، ﴿يَتَرَقَّبُ﴾، چاوەڕێی دەكرد،
(الرقب: الإنتظار)، (تَرَقَّبَ) لەسەر كێشى (تَفَعَّلَ) ه، دەگوترێ: (رَقَبَ إِذَا نَظَرَ أَحْوَالَ
شَيْءٍ)، (رقب) یانی: تەماشای حال و باڵى شتێكى كردو، چاودێرى كرد، چوار
چاو بوو، بزانی چى لى پەیدا دەبێ.

(۱۳) - ﴿قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾، (مووسا پارێهوە) گوتی: پەرورەدگارم! لە
كۆمەڵى ستمكاران دەربازم بكە، بەر پەلیان نەكەوم و، نەتوانم هەمژنەوێ هەمگرن،
لەبەر ئەوێ زانیوێتێ كە بڕیاری یەكجارەكیان داو، لەسەر كوشتن و سزادانی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

پاڳه يانددنى مەكتەبى مامۇستىا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

پاڳه يانددنى مەكتەبى مامۇستىا عەلى بابىر

عەلى بابىر/ AliBapir

AliBapir

كەتالى

پاڳه يانددنى مەكتەبى مامۇستىا عەلى بابىر

لە ئۆزى كۆرۈنۈپتەنمەكەن ئەمەللىكەن

Stay in touch on social media

ئىش ئەمەككەن ئۆز مۇلازىمەتلىكەن

www.alibapir.net

English - غەربىي - كۆزى

دهرېسي چوارهم

اگه باندنی مه‌کنه‌بی ماموستا عه‌لی بابیر

www.alibapir.com

رێگه‌باندنی مه‌کتبه‌ی مامۆستا عه‌لی بابێر

AliBapir/عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir/عەلی بابێر

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

رێگه‌باندنی مه‌کتبه‌ی مامۆستا عه‌لی بابێر

رێگه‌باندنی مه‌کتبه‌ی مامۆستا عه‌لی بابێر

پیناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە ئایەتەکانی: (۲۲ - ۲۸) دەگریتە خوئی، واتە: لە ھەوت (۷) ئایەت پیکھاتو، ئەم دەرسەمان قوناغی چوارەمی ژیان و بەسەرھاتی مووسا عليه السلام دەگریتە خوئی و، باسی بە پیکەوتنی مووسایە بەرەو ولاتی مەدیەن و، ھاوکاریی کردنی دوو ئافرەت بو ئاودانی ئازەلەکانیان.

پاشان ئاشنابوونی بە بابی دوو کچەکەو، ھاوسەرگیریی کردنی لەگەڵ یەکیکیاندا، لە بەرانبەر (۸ - ۱۰) سأل، شوانییدا، لەسەر بناغەى سەودا و گریبەستیک لەگەڵ بابیاندا، کە پیاویکی پیری بە تەمەن بوو، کە وەک پیشتریش باسمان کرد: زۆربەى توێژەرەوانی قورئان دەلێن: ئەو شوعەیب عليه السلام بوو، بەلام پیشتریش باسمان کردو، دواتریش بە چەند بەلگەیهکی یەکلایکەرەو دەیسەلمینم، کە ناگونجی ئەو پیاو شوعەیب بووی، ئەو شوعەیبەى عليه السلام کە خوا بو گەلی مەدیەنی ناردو، بە ماوێهەکی زۆر لە پیش پەیدا بوونی مووسادا عليه السلام بوو.

﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ۖ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ۖ ﴿٢٣﴾ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ۖ ﴿٢٤﴾ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّكِ ابْنَةُ كَافِرٍ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَبَوْتُ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۖ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَأْتِبَتِ

أَسْتَجِرُّهُ إِنِّي خَيْرٌ مِّنْ أَسْتَجَرْتَ أَلْفَوْهُ الْآمِينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنَكِّحَكَ بِحَدَى
أَبْنَتِي هَتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَبِيبٌ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ
أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٦٧﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ
أَيُّمَا الْأَجْلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٨﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{کاتیکیش (مووسا) پرووی کردە لای مەدیەن (بەرەو لای وێ کەوتە پێ) گوتی:
نیزیکە پەرەردگارم راستە پێم پێشان بدات ﴿٢٢﴾ کاتیکیش چوووە سوێ ئاوی
مەدیەن، کۆمەڵە خەڵکیکی لەسەر دیت، ئاژەلیان ئاو دەدا، لە خواروانیشەو
دوو ئافرەتی دیت، ئاژەلەکانیان پادەگرت (کە جارێ ئاو نەخۆنەو) گوتی:
ئەووە چیتانە (ئاژەلەکانتان لەگەڵ هی خەڵکە کە ئاو نادەن؟! گوتیان: هەتا
شوانەکان (ئاژەلەکانیان ئاو نەدەن و) نەپۆن، ئێمە ئاژەلەکاھان ئاو نادەین و،
بابیشمان پیرەمێردیکی بە تەمەنە (بۆیە ئێمە ی ناردووە و خۆی نەهاتو) ﴿٢٣﴾
یەکسەر (مووسا) ئاژەلەکانی بۆ ئاودان، دوایی بەرەو لای سیبەرە کە گەراپەو
گوتی: پەرەردگارم! من ئاتاجی هەر خێرو چاکە یەکتەم بۆم دابەزینی ﴿٢٤﴾ ئیدی
یەکیان (لە دوو کچەکان) هاتە لای بە شەرمەو دەپۆیی، گوتی: بە دنیایی بام
بانگت دەکات، تاکو کرێی ئەووە کە ئاژەلەکاھانت ئاودا، بە پاداشت بتداتی،
ئەجا کە مووسا هاتە لای (با بیان) و بەسەرھاتی خۆی بۆ گێراپەو، با بیان گوتی:
مەترسە! لە کۆمەڵی ستەمکاران رزگارت بوو (لەم دەقەرە دەستەلاتیان نیە)
یەکیکیان (لە دوو کچەکان) گوتی: ئەی بابی خۆم! بە کرێی بگرە (بۆ
شوانی) بێگومان بابای بە هیزی ئەمیندار، باشتەین کەسە کە بە کرێی دەگری
(بۆ شوانی) ﴿٢٥﴾ (بابی کچەکان) گوتی: من دەمەوێ یەکیک لەم دوو کچەمت

لئ ماره بکه، که ماوهی ههشت سالان کریکارم بی (بو شوانیی) ئنجا ئه گهر ده سالت تهواوکردن، ئهوه (چاکهیه که) له خۆتهوهیه و، ناشمهوی (ئهو کاره) لهسهرت قورس و زهحمهت بکه، بیگومان ئه گهر خوا بیهوی له چاکانم دهبینی (له مامه له دا) ﴿۲۷﴾ مووسا گوتی: ئهو (به ئین) ه، له نێوان من و تۆدایه، ههر کام له دوو ماوه کهم تهواو کردن، نابئ سنوور شکینیم له دژ بکری و، خواش شایه ده لهسهر ئهوهی دهیلین ﴿۲۸﴾.

شیکرنهوهی هه ندیک له وشهکان

(تَوَجَّهَ): واته: پرووی کرده، (وَاجَّهْتُ فَلَانًا: وَجَّهْتُ وَجْهِي لِتِلْقَاءِ وَجْهِهِ، تَوَجَّهَ: أَقْبَلَ)، ده گوتری: (وَاجَّهْتُ فَلَانًا) واته: پرووی خۆم کرده پرووی ئهو، (تَوَجَّهَ) واته: پرووی تیکرد، به رهو پرووی چوو.

(تَلْقَاءَ): (مَصْدَرٌ عَلَى وَزْنِ التَّفْعَالِ، وَلَيْسَ لَهُ نَظِيرٌ فِي كَسْرِ التَّاءِ غَيْرَ تَمُّالٍ، وَتِلْقَاءُ: اللَّقَاءُ وَالْمُقَارَبَةُ، أَي: لَمَّا تَوَجَّهَ جِهَةً تَلَاقِي مَدِينًا، وَشَهَى (تِلْقَاءَ)، چاوکه له سه ر کیشی (تَفْعَالٍ)، ته نیا وشهیه کی دیکه ی هاو وینه ی ههیه، له وه دا که حاله تی چاوگی به ژیری تائه که بی، ئه ویش بریتیه له وشه ی (تَمُّالٍ)، واته: په یکه ر، که واته: ﴿تَلْقَاءَ﴾، واته: پیکه شتن و لئ نزیك بوون، ﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدِينًا﴾، واته: کاتیک پرووی کرده شوینیک، که به رهو لای مه دیه ن بوو.

(وَرَدَ): چوو ه سه ری، یان چوو ه سوپی، (الْوُرُودُ: أَصْلُهُ: قَضْدُ الْمَاءِ)، (وُرُود) له ئه صلدا به مانای پرووکردنه ئاوه، بو ئاوه ییان، (وَرَدْتُ مَاءً كَذَا: إِذَا حَضَرَتْهُ وَإِنْ لَمْ تَشْرَعْ فِيهِ)، ئه گهر بلئی (وَرَدْتُ مَاءً كَذَا) واته: ئاماده بووم له لای ئهو ئاوه، با نه چوو بیه نیویشی.

(تَذُودَان): (تَطْرُدَان: وَالذُّودُ مِنَ الْإِبْلِ: إِلَى الْعَشْرَةِ)، (تَذُودَان) دهریان ده کرد، ئاژه له که یان دهرده کرد، لیردها خوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دهری نه خستوه ئهو ئاژه له، که ئاویان داوه، مهر و بزن بووه، ئاژه لی ورد، یاخود په شه ولّاخ بوون، واته: گا و مانگا، یاخود حوشر بوون؟ دهری نه خستوه، به لّام له (په یمانی کوّن) دا ده لی: مهر بوون، وشه ی (ذود) یش که بو حوشر به کاردی، سی هه تا ده (۱۰) دانه، پیان ده گوتری: (ذود).

(مَا خَطَبُكُمَا): واته: چیتانه؟! (الْخَطْبُ: الْأَمْرُ الْعَظِيمُ الَّذِي يَكْثُرُ فِيهِ التَّخَاطُبُ)، (خَطْب) بریتیه له کاریکی مه زن که قسه و باسی زور تیدا ده کری، که واته: ﴿مَا خَطَبُكُمَا﴾، یانی: چیه حالتان؟! ئهو حالته ی ئهو ئاژه لانه ی خوتان جارئ راده گرن و دووریان ده خه نه وهو، ئاویان نادهن، له گه ل ه ی شوانه کانی دیکه.

(حَتَّى يُصْدِرَ الرَّعَاءُ): تا کو شوانه کان لی نه به نه وهو ئاو نه دهن و نه پوّن، (صَدَرَ: إِذَا غَدِيَ بـ «عَنْ» اقْتَضَى الْإِنْصِرَافَ ﴿يَوْمَئِذٍ يُصْدِرُ النَّاسُ أَشْنَاءًا﴾ (الزَّلْزَلَةُ)، وشه ی (صَدَرَ) ئه گهر به پیتی (عَنْ) به ره و به رکار تیه پ بکات، مانای لی بوونه وهو واز لی هینان ده گه یه نی، مانای پویشن ده گه یه نی، وه ک خوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ده فهرموئ: ﴿يَوْمَئِذٍ يُصْدِرُ النَّاسُ أَشْنَاءًا﴾ (الزَّلْزَلَةُ: ۶) ئا له و پوژدها خه لک دهرده چن و ده گه ری نه وه.

(الرَّعَاءُ): (الرَّعَاءُ) کو ی (رَاعِي) ه، شوان، که له زمانی عه په بییدا وشه ی (رَاعِي) که به (رَعَاء) و به (رُعَاة) یش کو ده کری ته وه، ههم به ران به ر شوانی کوردیی که بو مهر و بزن و ئه وان به کاردی و، ههم بو گاوان که بو په شه ولّاخ به کاردی، ههم بو حوشره وان، ههموویان ده گری ته وه، واته: وشه ی (رَاعِي) له زمانی عه په بیی دا: (رَاعِي الْإِبْلِ وَ رَاعِي الْغَنَمِ وَ رَاعِي الْبَقَرِ)، ههمووی پیی ده گوتری، به لّام له زمانی کوردییدا: وشه ی شوان بو که سی ک که مهر و بزن ده له وه ری نی به کاردی نی و، وشه ی گاوان بو که سی ک که په شه ولّاخ ده له وه ری نی، به کاردی نی، هه لّبه ته حوشریش له

ولّاتی ئیمه نه بووه، ئەگەر نا پرەنگه وشه یه کی تایبه تییشیان بو حوشر له وه پینیش به کارهت نا بابه.

(الْقَصَصُ): الْقَصُّ: تَبَّعُ الْأَثَرِ، وَالْقَصَصُ: الْأَثَرُ، وَالْقَصَصُ: الْأَخْبَارُ الْمُتَّبَعَةُ، وَشَيْ (قَصٌّ) بِهِ مَانَايَ بِهِ دَوَايَ شَوَيْنَهُ وَارَكُهُ وَتَن دِي، (قَصَص) بَرِيَّتِيهِ لَهُ شَوَيْنَهُ وَارَكُهُ، هَهُرُوهُهَا (قَصَص) بَرِيَّتِيهِ لَهُ وَهَهُ وَالْأَنهِي كَهُ مَرُوفٌ شَوَيْنِيَانِ دَهُ كَهُوَيَّ وَ بِهِ دَوَايَانِدَا دَهُ چِي، بِهِ لَام (قَصَص) كُوَي (قَصَّة) يَهُ وَاتَهُ: بِهِ سَهُرَهَاتِ وَ چِرُوكِ.

(حَجَجَ): (جَمَعَ حِجَّةً: السَّنة، مُسْتَقَّةً مِنَ الْحَجِّ، لِأَنَّ الْحَجَّ يَقَعُ كُلَّ سَنَةٍ)، (حَجَجُ) كَوَى (حِجَّةً) يه، كه تهویش به مانای سأل دی، له هه جهوه وهریانگرتوه، چونكه هه ج سالانه دووباره دهیتهوه.

(وَكَيْلٌ): واته: کاریسپږدراو، به کورديش به کاری دينن، ده گوتړی: فلانکه س وه کیلی فلانکه سه، (التَّوَكَّلْ: اَنْ تَعْتَمِدَ عَلٰی غَيْرِكَ وَتَجْعَلَهُ نَائِبًا عَنْكَ، وَالْوَكِيلُ فَعِيلٌ بِمَعْنَى مَفْعُول)، (تَوَكَّلْ) وه کیل گرتن، ئه وهیه که تو پست به جگه له خوټ ببهستی و بیکه ی به جیگری خوټ، (وکیل)، له سهر کیشی (فَعِيل) ه، به لام به مانای (مَفْعُول) ه، (الوکیل)، یانی: (الْمُوَكَّلُ إِلَيْهِ) که سیک که کاری پی سپږدراوه.

[illegible]

مانای گشتیی ئایەتەکان

ئەم قۇناغەش کە قۇناغی چوارەمی ژیان و بەسەرھاتی مووسایە علیه السلام تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتووە، ئەوەندە ھەیە لە سوورەتی (طە) لە ئایەتی ژمارە (۴۰) دا، ئاماژەیەکی کورتی پێ کراوە، لەبەر ئەوەی پیشتر بە تەواویی باسکراوە، کە دیارە ئەم سوورەتە پێش سوورەتی (طە) ھاتووە، بۆیە لە ئایەتی (۴۰) ی سوورەتی (طە) دا، خوا تعالی وەک بیر خستنیوەی ئەو راستییە بۆ مووسا علیه السلام باسی دەکات، کە دەفەرموێ: ﴿وَقُلْتُ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفُتْنَاكَ فُتُونًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يٰمُوسَىٰ ۝۴۰﴾، واتە: کەسێکت کوشت تۆمان لە خەم و پەژارە دەرباز کردو، تۆمان بە چەندان جوړ تاقیکردووە، ئنجا سالانێک لە نیو خەلکی مەدیەندا مایەووە، دوایی لە کاتیکی ئەندازە گیرییکراودا، ھاتی ئەی مووسا! علیه السلام، واتە: ھاتی بۆ ئەو شوینە کە پەیام و ھەحیی خوای پەروەردگارت پێ بدری و بکرییە پیغەمبەر، کە ئەو تەنیا ئاماژەیە، لەبەر ئەوەی لە سوورەتی (القصص) دا، مانەوێ مووسا علیه السلام لە نیو خەلکی مەدیەندا، شوایی کردنی بە تەفصیل باسکراوە و ھاتووە.

دیارە خوا تعالی پیشتر باسیکرد، کە مووسا علیه السلام دوای ئەوەی ئەو پیاوھ بپروادارە، یان ئەو پیاوھ دلسۆزە، کە لەو پەری شارەوھ ھات بە خیرایی و، ھەوایی پێدا، کە دارو دەستە و کار بە دەستانی فیرعەون، تەگبیر دەکەن و، نەخشە دادەنێن و، پیلان دادەنێن و، تاکو تۆ بگرن و بتکوژن، مووسا علیه السلام بە ترسەوھ، لە شار دەرچوو، بە چوار چاویی و لە خواش پارایەوھ گوتی: خوایە! لە کۆمەڵی ستەمکاران دەربازم بکە، ئیمەش لێرە بە خیرایی بەسەر تەفسیری ئایەتەکاندا دەروین:

﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ﴾ کاتیک پرووی کردہ لای مہدیہن، ولاتی مہدیہن:
 ﴿قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ گوتی: نیزیکہ پەرورہدگارم ری
 راستم پیشانبد، ری راست: لیرہدا مہبہست پی ری راستہ کہ بیگہیہنی
 بہو ٹامانجہی کہ بریتہیہ لہ خو پنهان کردن و خو پنهان دان و، دہرباز بوون
 لہ فیرعہون و دارو دہستہکھی، ﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ
 النَّكَّاسِ يَسْقُونَ﴾، ئنجا کاتی چوہ سہر ئاوی مہدیہن، ئاویکیان ہہبوہ:
 ئایا پروبار بوہ؟! کانی و سہرچاوہ بوہ؟! بیر بوہ، ئاوہکیان ہہلہینجہاوہ؟!
 گوماویک بوہ؟! باس نہکراوہ، کوہلہ خہلکیکی لہسہر بینی ئاژہلیان ئاو
 دہدا، ﴿وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ﴾، لہ خواروانہوہ، یان جیا لہوان،
 دوو ئافرہتی دیتن، ئاژہلہکانی خویان دوور دہخستہنہوہ، حہپس دہکردن، جاری
 تیکہل نہبن لہگہل ئاژہلی شووانہکان، ﴿قَالَ مَا خَطْبُكُمَا﴾، گوتی: چیتانہ؟!
 ﴿قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ﴾، گوتیان: ئیمہ ئاژہلہکامان ئاو نادہین، تاکو
 ہہموو شووانہکان نہرؤن، تاکو شووانہکان ہہموو ئاژہلہکانیان ئاو نہدہن و نہرؤن،
 ئیمہ ئاژہلہکامان ئاو نادہین، ﴿وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ﴾، بابیشمان پیاوکی بہ
 تہمہنی بہسالدآ چوویہ، یانی: بویہ ئہو نہہاتوہو ئیمہ دوو ئافرہتین، ہاتوون.
 ﴿فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ﴾، ئاژہلہکانی بو ئاودان، دوایی گہرایہوہ
 بہرہو سیبہرہکہ، دیارہ پیشتر لہ سیبہری درہختیک دانیشتوہو چوہ بو
 ئہوی، ﴿فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾، گوتی: پەرورہدگارم! من
 بو ہر چاکہیہک کہ بوم دابہزینی، ئاتاجم، واتہ: پیوستیم بہ ہہموو خیرو
 چاکہیہکی تو ہہیہ، وا پیدہچی مہبہستی پی حہوانہوہو خواردن و خوړاک و
 پیداوستیہکانی زیان بوہ.

﴿فَجَاءَهُ أَحَدُهُمَا تَمْشِي عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ﴾، لہ دوو (کچ)ہکان یہکیکیان ہاتہ لای
 بہ شہرمہوہ دہرؤی، ﴿قَالَتْ إِنَّكَ ابْنُ يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا﴾،
 گوتی: بایم بانگت دہکات، تاکو ئہوہ کہ ئاژہلت بو ئاو داوین، کرئیہکەت بہ

پاداشت بداتهوه، ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ﴾، ئنجا کاتیک مووسا عليه السلام هاته لای پیاوه به تهمنهکه، بابی دوو کچهکهو، به سه رهاته کهی بو گپراههوه، ﴿قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾، گوتی: مه ترسه، له کومه لی سته مکاران دهر باز بووی، واته: ئیره له ژیر رکیفی فیرعهون و دارو دهسته کهیدا نیه و، ئهوان دهستیان ناگاته ئیره.

﴿قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَأَبَتِ اسْتَعْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَعَجَرَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾، یه کیک له دوو کچهکان، گوتی: ئه ی بابه! به کریی بگره، باشتین که سیک که تو به کریی بگری، بابایه کی به هیزی ئه مینداره، ئه و مووسایه ش عليه السلام ئه و دوو سیفه ته ی تیدان.

﴿قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكَحَكَ إِحْدَى ابْنَتَي هَاتَيْنِ﴾، بایان پېشنیاری کچه کهی وه رگرت، گوتی: دهمه وی یه کیک له م دوو کچه مت لی ماره بکه م، ﴿عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمْنِي حَبِجَ﴾، له به رانبه ره ئه وه دا که تو ههشت سالن کریکارم بی، واته: شوانم بی، ئازه له کانم بو بله وه پینیی، ﴿فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ﴾، ئنجا ئه گهر ده (۱۰) سالت ته واو کردن، ئه وه له لایه ن خو ته وه یه و چاکه ی خو ته، ئه گهر نا بریاره که ههشت (۸) ساله، ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكَ عَلَيْكَ﴾، ناشمه وی له سهرت وه زه حمهت بخه م، به برو بیانوو نیم، ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾، ئه گهر خوا بیه وی له چاکانم ده بینیی، له مامه له و هه ل سوکه وتدا.

مووساش عليه السلام ئاوا وه لامی دایه وه:

﴿قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ﴾، گوتی: ئه و بریاره له نیوان من و تودا بی، ﴿أَيَّمَا الْأَجْلَيْنِ قَضَيْتَ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ﴾، ههر کام له دوو کاته که م ته واو کرد، ههشت ساله که، یان ده ساله که، ده ستریزی نه کری ته سه رم و هه ل نه پچریم، ﴿وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾، خواش له سه ر ئه وه ی که ده یلین، کار پېسپردراومان بی و، چاودیر بی به سه رمانه وه.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

بەرپێ کەوتنی مووسا عليه السلام بەرەو لای مەدیەن و، لە خوا تعالى پارانەوێ که راستە پێی بکات و، پاش گەیشتنی بە ئاوی مەدیەن، هاوکاری کردنی بۆ دوو ئافرەتە کە، کە ئاژەلەکانی خۆیان راگرتبوون، تاكو شوانەکان لە ئاودانی ئاژەلەکانیان دەبنەو، پاشان گەرانەوێ بۆ ئەو سیبەرە ی پێشتر لیبوو بو و، ئنجا لە خوا تعالى پارانەوێ کە بۆ هەر خێرو چاکە یەکی وی ئاتاجە:

خوا تعالى دەفەرموێ: ﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ۚ﴾ (٢٢) ﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي إِلَّا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ﴾ (٢٣) ﴿فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾ (٢٤)

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە یازدە بڕگەدا:

(١)- ﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ﴾، کاتی (مووسا) پرووی کردە لای مەدیەن، پێشتر هەم وشە: ﴿تَوَجَّهَ﴾ مان شیکردەو، هەم ﴿تِلْقَاءَ﴾، ﴿وَلَمَّا﴾ ئەم (و)ە، بۆ بادانەوێ گێرانەوێ (عطف) یە، ئەم پرستە یە بادەداتەوێ دەگێرێتەوێ بۆ سەر چەند پرستە یە کە پێشتر باسکراون و، هەندیکیش کە قرتێراون، لەبەر ئەوێ بە سەلیقە و عەقڵ دەزانرێن، واتە: ﴿وَلَمَّا خَرَجَ مِنَ الْمَدِينَةِ هَامِئًا عَلَى وَجْهِهِ، فَاتَّفَقَ أَن كَانَ مَسِيرُهُ فِي طَرِيقٍ يُؤَدِّي إِلَى أَرْضِ مَدْيَنَ، حِينَئِذٍ تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ﴾، لە قورئادا هەمیشە خوا تعالى ئەوێ کە بە عەقڵ و سەلیقە دەزانرێ، لە کاتی گێرانەوێ بە سەرھاتەکاندا، یاخود لە کاتی راگە یاندنی راستییەکاندا، خوا

﴿كَتَبْنَا مُبَارَكًا وَ بِهِ پیت و پیزی خۆی پێ قەرەبالغ نەکردوو قرتیندراوه، لێره شدا که ده فەرموێ: ﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ﴾، یانی: دواى ئەوێ که له شار دەرچوو، نەیدەزانی بۆ کوێ دەچێ! بەلام وابوو که دەرچوونەکەى بەرەو ئاقاری مەدیەن بوو، رێگا کەى ڕوو بە لای مەدیەن بوو، (مەرچ نیه مووسا عليه السلام شارەزا بووبی، که بەس خوا دەزانێ ماوێ چەند بەرپۆه بووه)، ئنجا ڕووی کردە لای مەدیەن، لەو کاتەدا:

۲- ﴿قَالَ عَسَىٰ رَفِيتَ أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾، گوئی: نیزی که پەرورەدگارم راستە ڕێم بکات، لێره دا وا پێده چێ مەبەست له راستە ڕێ، واتە: ئەو ڕێیەى که ڕێک دەمگەیه نێ بەو ئامانجەى که بۆی دەچم، نەک مەبەست پێی ڕێی مەعنەویى بێ، واتە: ڕێی پێدا ڕۆشتن، بەلام که ڕوالتی ئایەتە که ئەو دەگەیه نێ، ئەو هەش دەگریته خۆی، که ئەو پارنەو هیهى مووسا عليه السلام: ﴿عَسَىٰ رَفِيتَ أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾، ئەو هەش دەگریته نێو خۆی که خواى پەرورەدگار له ڕووی دیندارییەوه، راستە ڕێی بکات و هیدایەتی بدات و عەقڵ و دلی بەرەو ڕەزامەندیی خۆی پەلکێش بکات.

ئەگەر نا لێره دا که ده فەرموێ: ﴿عَسَىٰ رَفِيتَ أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾، واتە: نیزی که پەرورەدگارم بمخاتە سەر ڕێیەکی راست، که هیچ قوورت و پێچی تێدا نەبێت و، ڕێک مەگەیه نێ بەو شوێنەى که ئامانج و مەبەستمە، که بریتیه لەوێ بگەمە شوێنێک، تێیدا دلێاو بێ ترس بم، له فیرعەون و دارو دەستەکەى.

۳- ﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ﴾، کاتیک گەیشته لای ئاوی مەدیەن.

پێویستە بزانی: (وُرُود) جاری وایە بە مانای چوونە نێو (دُخُول)ە، بەلام زیاتر بە مانای چوونە سەر سوێ (إِشْرَاف) دێ، واتە: کاتیک مووسا عليه السلام گەیشته سوێ و قەرەغ ئاوی مەدیەن، چونکە له شوێنێکی دیکە له سوورپەتی مەریەم دا، وشەى (ورود) بە کارهاتو: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا﴾ (٧١) مەریم، هیچ کامێک له ئێوه نیە، مەگەر (ورود)ی دەبێ بۆ دۆزەخ، ئایا یانی: هیچ کامێک له ئێوه نیە، مەگەر دەچێتە نێو دۆزەخ؟! بە تەئکید نەخێر، یانی: دەچێتە سوێ و دەچێتە

قہ راغ (وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا يُشْرِفُ عَلَيْهَا)، هیچ کام له ئیوه نیه مه گهر پییدا ده پروانی و ده چپته سوئی، کاتی خوئی له ته فسیری سوورپه تی (مریم) دا، به ته فصیل باسی ئه وه مان کردوه و، ئه م ئایه ته شمان به به لگه ی ئه وئی هیناوه ته وه که مووسا علیه السلام نه چۆته ئیو ئاوه که، گوماوئیک بووه، بیرئیک بووه، سه رچاوه یه ک بووه، یاخود پرووبارئیک بووه، به ویدا هاتوه مووسا علیه السلام چۆته سه ر سوئی ئاوه که، نیزیک ئاوه که، نه ک چووبیته ئیوی، ئه گهرنا خوا ﷻ ده یفه رموو: (وَلَمَّا دَخَلَ مَاءَ مَدِينٍ).

وشه ی (وَلَمَّا)، ده لئ: (حَرَفٌ تَوَقَّيْتُ وُجُودَ شَيْءٍ بِوُجُودِ غَيْرِهِ)، (لَمَّا) پیتی که به کارده هیئرئ بۆ دیاریی کردنی کاتیک بۆ شتیک، به بوونی شتیکی دیکه، کاتیک چووه سوئی ئاوی مه دیه ن:

(۴) ﴿وَجَدَ عَلَيْهِ أَمَةً مِنَ النَّكَاسِ يَسْقُونَ﴾، کۆمه له خه لکیکی له سه ر بینی، ئاویان ده دا، لیره فه رموویه تی: کۆمه له خه لکیک، به لام دواپی بۆمان ده رده که وئی ئه و کۆمه له خه لکه شوان بوون، به چی بۆمان ده رده که وئی؟! به قسه ی دوو ئافره ته که که ده لئین: ﴿لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ﴾، هه تا شوانه کان له ئاودانی ئاژه له کانیاں لئ نه بنه وه، ئاژه له کاتمان ئا و نادهین، که واته: ئه و کۆمه له خه لکه شوان بوون و ئاژه لیان ئاوداون.

﴿يَسْقُونَ﴾، واته: ئاویان ده دان، (أَيَّ يَسْقُونَ «مَا» مِنْ شَأْنِهِ أَنْ يُسْقَى)، شتیکیان ئاویان ده دا، که بگونجی (یاخود پیویست بی) ئا و بدرئ، ئنجا ئه مه ده گونجی مه ر بووبن، ده گونجی بزن بووبن، یان مه رو بزن بووبن، پیکه وه، ده گونجی ره شه ولاخ بووبن، ده گونجی هیسترو ماین، یان ئه سپ و که ر بوو بن و، ده گونجی حوشر بوو بن، خوا ﷻ دیاریی نه کردوه، به لام وه ک پیشتیش گوتمان: له په یمانی کۆندا هاتوه که مه ر بوون.

(۵) ﴿وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ﴾، له خواروانه وه، یان جیا له وان دوو ئافره تی لئ هه لکه وتن، پئگرییان ده کرد له ئاودانی ئاژه له کانیاں، دووریان ده خسته نه وه.

(مِنْ دُونِهَا) واتہ: جیا لہ خہ لکھ کہ، دوور لہ خہ لکھ کہ، چونکہ وشہی (دون)، یانی: (الْمَكَانُ الْأَسْفَلُ أَوِ الْأَبْعَدُ كَأَنَّهُ يَنْزِلُ إِلَيْهِ الْمَاشِي)، کہ دہ فہ رموی: (دون) ی ٹہوان، یانی: لہ خواروانہ وہ، یاخود دوورو جیا لہوان، چونکہ (دون) یانی: شوینیکی خوارتری دوورتر، وک بابای پویشتوو دایدہ بہ زیت۔

تہعبیری (دون) ی بہ کارہینا وہ لہ بہر ٹہوہی شوانہ کان ناژہ لہ کاننی خویان ٹاوداون، دوو ٹافرہ تہ کہ ش ناژہ لہ کاننی خویان راگرتوون، کہواتہ: لہ پلہ یہ کی خواروانہ وہ بوون، چ لہ پرووی جوگرافی و، چ لہ پرووی مہ عنہ و بیہ وہ، دہری نہ خستہ ٹایا ٹہو دوو ٹافرہ تانہ ژن بوون، کچ بوون، کی بوون؟ بہ لام دواپی بوومان دہردہ کہوی، کہ دوو کچ بوون.

﴿تَذَوْدَانِ﴾، (أَي: تَطْرُدَانِ أَوْ مُتَعَانِ إِبِلًا أَوْ غَنَمًا أَوْ مَاشِيَةً مِنَ الْمَاءِ)، واتہ: ریگریان دہ کرد، لہ ناژہ لہ کانیان، (حوشتر یان مہر یان پشہ ولاخ) دووریان دہ خستہ وہو پریان دہ گرتن، نہیفہ رموہ لہ چی؟ بہ لام بہ سیاق دیارہ و وشہی (ذَادَهُ، يَذُوْدُهُ)، یانی: پی لہ ناژہ ل گرت، پی لیدہ گری کہ بلہ وہ پی، یاخود ٹاو بخواتہ وہ، واتہ: ناژہ لہ کاننی خویان پی لی دہ گرت، کہ تیکہ ل بن، لہ گہ ل ناژہ لہ کاننی دیکہ، پہنگہ شوانہ کان گوتبیان: ٹیوہ بوٹان نیہ جاری ناژہ لی خوٹان ٹاو بدہن، وا دیارہ ہر بنچینہ یان وا بوو بی، نہک ہر ٹہو پوژہ وابوو بی.

٦- ﴿قَالَ مَا خَطْبُكُمَا﴾، مووسا گوئی: ٹہوہ چیتانہ؟ یانی: بوچی ناژہ لہ کانتان پادہ گرن؟ مووسا علیہ السلام کاتیک ٹہو دیمہ نہ دہ بین، ٹہوہ دوو کچ، دوو ٹافرہ تی پروو سوور، کہ دیارہ بہ شہرم و شکو بوون و، پوشتہ و بہ حیا و ٹہوہ ب بوون، کہ ٹہوہ مان دواپی بو دہردہ کہوی، ﴿فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمَشْيٌ عَلَى اسْتِحْيَاءٍ﴾، تہ ماشا دہکات ٹہو دوو ٹافرہ تہ ناژہ لہ کاننی خویان راگرتوون و، ناہیلن بچن سہر ٹاو، دیارہ ناژہ لہ کان تینوو بوون و، پہنگہ پلکیشیان کرد بی و، پریکیشیان کرد بی، بچن بو ٹاو خواردنہ وہ، ٹہوانیش رایانگرتوون و نہانہیشتوہ، ٹہوہ ش دیارہ بنچینہ یہک بووہ ٹہو شوانانہ مامہ لہ یان پی

له گه‌ل ته‌و دوو ئافره‌ته‌و ئاژه‌له‌كانياندا كردوه، كه نابي ئيوه ئاژه‌لي خوتان ئاو بدنه‌ن، تاوه‌كو ئيمه‌ لي نه‌بينه‌وه، ئنجا نه‌گه‌ر بير بووه و ئاوه‌كه‌يان هه‌له‌مېنجاوه و، بويان له گولاويك كردوون، نه‌گه‌ر هه‌ر گولاويك بووه، پروو بارېك بووه، كانبي و سه‌رچاوه‌يه‌ك بووه، گرنگ ته‌وه‌يه‌ ته‌و دوو ئافره‌ته‌ي ئاوا بينين، پي له ئاژه‌له‌كانيان ده‌گرن، هه‌پسيان ده‌كه‌ن، حاري نه‌جن ئاو بخونه‌وه.

﴿مَا خَطَبُكُمَا﴾، ٲوهو چيتانه؟! (الخطب: الشآن والحدث المهم يلزم فيه التغايب)، (خطب) كاريكي گرنگ، پيوست بكات قسه ي تيدا كرى.

(۷) - ﴿قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدِّرَ الرَّعَاءُ﴾ هه ردووکیان گوتیان: ئیमे ئاژه له کامان ئاو نادهین، تاکو شوانه کان نه پۆن، وشه ی ﴿يُصَدِّرَ﴾ (أَصَدَرَ، يُصَدِّرُ)، خویندر اویشه ته وه: (حَتَّىٰ يُصَدِّرَ)، (صَدَرَ، يُصَدِّرُ)، (الإصدارُ وَالصُّدُورُ: الإِرْجَاعُ مِنَ السَّقْيِ)، (إِصْدَارُ وَصُّدُورُ) بریتین له گیرانه وهی ئاژه له ئاودان، واته: ئیमे ئاژه له کامان ئاو نادهین، تاکو شوانه کان ئاژه له کامان ئاو نه ده ن و لی نه بنه وه و نه پۆن.

(الرَّعَاءُ: جَمْعُ رَاعِي، الرَّعَاءُ وَالرُّعَاةُ وَالرَّعِيَانُ جَمْعُ رَاعٍ)، (راعي) به سَ جَوْر
 کۆده کریته وه، به (الرَّعَاء) و به (الرُّعَاةُ) و به (رِعِيَانُ) هه رسیکیان کۆی (راعي)
 ین، (راعي) ش جاری وایه حالته ئیعرابییه که ی وایه، (ی) ه که ی له گه لدا ده بی،
 جاری واش هه یه، حالته ئیعرابییه که ی وایه (ی) ه که ی ده قرتیتری، (راعي) یان
 (راع) هه ردووکیان به مانای شوان دین.

بۆ مووسايان پروونكردهوه، بۆيه ئاژهله كانيان راده گرن، تاكو شوانه كان، شوانه پياوه كان له ئاوداني ئاژهله كانيان ده بنه وه و ده پۆن، كه له مه وهش ده رده كه وي كه نه وانه خه لكىكى بى به زه يى بوون و، خه لكىك بوون پىزى ئافره تيان نه گرتوه، پىزى خه لكى بيه يزيان نه گرتوه و، وه ك بنه مايه كى هه ميشه يى بووه، مامه له يان پى له گه ل مالى نه و پياوه به ته مه نه دا كرده، كه ناچار بووه كچه كانى بنپىر بۆ ئاودان و له وه راندى ئاژهله كان، بۆيه دوايى روونى ده كه نه وه ده لىن:

(۸) - ﴿وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ﴾، بابىشمان پياۋىكى بە تەمەنى گەورەيە، ئەمە پرونكردنەۋەى ئەۋەيە: بۆچى خۇتان ھاتوون بۇ ئاۋدانى ئازەلەكان؟! دەلئىن: بابىشمان پياۋىكى بە تەمەنى بەسالدا چوۋيە، ﴿شَيْخٌ﴾، يانى: بە تەمەن ﴿كَبِيرٌ﴾، يانى: بەسالدا چوۋ، زۆر كەۋتۆتە تەمەنەۋە، ئەمە پۈزۈش ھىئانەۋەيە، كە بۆچى بابيان ئامادە نەبوۋە بۇ ئاۋدانى ئازەلەكان؟

(۹) - ﴿فَسَقَى لَهُمَا﴾، مووسا يەكسەر بۆى ئاۋدان، ئازەلەكانى بۇ ئاۋدان، واتە: (فَسَقَى لَهُمَا الْمَسْقِيَّةَ)، ئەۋەى دەبى ئاۋ بدرى، بۆى ئاۋدان، ئنجا مەر بوۋە، بزن بوۋە، مەرۈ بزن بوۋە، حوشتر بوۋە، پەشەۋلاخ بوۋە! گرنگ ئەۋەيە بۆى ئاۋدان.

(۱۰) - ﴿ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ﴾، دوايى گەرايەۋە بۇ سىبەرەكە، (التَّوَلَّى: الرَّجُوعُ عَلَى طَرِيقِهِ)، (تَوَلَّى) برىتيە لەۋەى ئىنسان بەرپى خۇيدا بگەرپتەۋە، لە شويئىكەۋە ھاتى، بەۋىدا بگەرپتەۋە، ﴿إِلَى الظِّلِّ﴾، بەرەۋە لای سىبەرەكە، (أَل) سەر ﴿الظِّلِّ﴾، بۇ (عهد) ە، سىبەرەكە ئەۋ سىبەرەى كە پىشتر لىي بوۋە، ئەمەش ئەۋە دەگەيەنى كە پىشتر لە سىبەرەىك دانىشتەۋە تەماشاي ئەۋ دىمەنەى كردەۋ، ۋەك پىشىنانى خۇمان دەلئىن: تيغى رەسەن خۇى لە كالانىدا راناگرى، كە دەبىنى دوو ئافرەتى پرو سوور، ئازەلەكانى خۇيان ھەپس كردوون، تاكو پياۋەكان لە ئاۋدانى ئازەلەكانيان دەبنەۋە، غىرەت ۋ جەۋھەرى قىۋوللى نەكردە، لەۋ دىمەنەۋە پامىئىتى، بە مەزلوۋمى زانىون، بۆيە يەكسەر چوۋە، ديارە گۆچانىك، دارىكى لى بەدەستەۋە گرتە ۋ، چوۋە ئازەلەكانى ئاۋدان ۋ، بى منەتىش بوۋە لە شۋانەكان، ئنجا لىرەدا زانايان زۆر قسەيان كردەۋ لەۋ بارەۋە، كە ئايا مووسا عليه السلام چۆنى ئازەلەكان بۇ ئاۋدان؟! ھەندىكىيان گوتوۋيانە: بەردىك لەسەر زارى بىرەكە بوۋە، بە دە كەسان لابراۋە، ھەندىك دەلئىن: بە چل (۴۰) كەس، ئەۋ بە تەنيا لايردەۋ، ھەندىك دەلئىن: پىۋىستىي بە ئاۋ ھەلھىنجان بوۋە، كە دۆلكەكە بە ئافرەتەكان بە زەحمەت ھاتۆتە سەرى، بەلام ئەۋ بە يەك دۆلكە، دوو دۆلكە، ئەۋ ھەۋزەى بۇ پر كردوون ۋ ئازەلەكانيان لى ئاۋداۋە، بەلام ئەۋ وردەكارىيانە لە قورئاندا نەھاتوون، گرنگ ئەۋەيە خوا ﷻ دەفەرمۇي: ئازەلەكانى بۇ ئاۋدان، دوايى چوۋ گەرايەۋە بۇ سىبەرەكە.

(۱۱) - ﴿فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾، گوتی: ئەي پەرودەرگارم! من هەر چاکەیهکم بۆ دابەزینی، پێویستم پێیهتی، ئەمە هەم جوړیکە لە مەدح و ستایشی خوا ﷻ، کە خوا چاوگ و سەرچاوێ هەموو خێرو خوشیی و چاکەیهکە بۆ مروۆف، هەم زۆر بە ئەدەبەوه داوا کردنە لە خوا ﷻ، کە پێویستی بە هاوکاریی خوا هەیه و، پێویستی بە خێرو چاکەیی خوا هەیه، ئنجا ئەو خێرو چاکەیه، زادو نان و زەخیرەیه، هەرچی هەیه، لێره شدا توێژەرەوانی قورئان بەسەرھاتی عەجایب لە عەبدوللای کوری عەباسەوه نەقل دەکەن و لە کەسی دیکەوه، دوایی یەکیان دینین، کە گوايه مووسا علیہ السلام ئەو ماوہیه: مانگیك بووه، یان کەمتر بووه، کە بەرپۆه بووه، هەر گیای خواردوه و، ئەو شتانەیی خواردوون کە لە زەوی دا دەروین، هەتا دەلین: دوایی ئەوەندە لاواز بووه، لە ریحۆڵەکانیەوه ئەو خواردنە دیار بووه کە تەماشات کردوه!! کە ئەوه زیدەرپۆیی (مبالغة)یه، بەلام بە تەئکید مووسا علیہ السلام پێویستی بە خواردن و خۆراک بووه و، پێویستی بە شوینی حەوانەوه بووه و، پێویستی بە دلنایی و هیمنیش بووه، کە دەفەرموی: ﴿إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾، هەر خێرو چاکەیهک لە تۆوه بێ و، هەر بەرژەوهندی و سوودیک لە تۆوه بێ، من پێویستیم پێیهتی، (الْخَيْرُ: مَا فِيهِ نَفْعٌ وَمُلَاقَةٌ لِمَنْ يَتَعَلَّقُ هُوَ بِهِ، فَمِنْهُ خَيْرُ الدُّنْيَا، وَمِنْهُ خَيْرُ الْآخِرَةِ، وَأَحْسَنُ خَيْرٍ لِلْغَرِيبِ: وَجُودُ مَاوَى يَطْعَمُ فِيهِ، وَيَبْنِي، وَزَوْجَةٌ يَأْنَسُ إِلَيْهَا وَيَسْكُنُ، فَكَانَ اسْتِجَابَةً لِلَّهِ أَنْ أَلْهَمَ الشَّيْخَ الْكَبِيرَ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ إِحْدَى ابْنَتَيْهِ)، وشەي (خَيْر) هەر شتییکە کە سوودی بۆ مروۆف تێدا هەبێ و، لەگەڵی بگونجێ، لەگەڵ ئەو کەسەدا کە داوای دەکات، چ چاکەیی دنیا، چ هی دوارپۆژ، باشتەین چاکەش بۆ بابای ئاواره و غەریب کە لە شوینیکی دیکەوه هاتوه، ئەوهیه کە شوینیک، پەنایەک هەبێ خواردنی لێ بخوات، شوینیک هەبێ شەوی تێدا بکاتەوه، هاوسەرێک هەبێ، بۆی بێتە مایەیی ئارامیی و کابانەتی بۆ بکات، بۆیه خوا ﷻ یەکسەر وەلامی پارانەوه کە ی مووسای علیہ السلام دایەوه، کە زۆر بە ئەدەبەوه لە خوا پارایەوه، خورپەیی خستە دلی پیاوه پیرە بە تەمەنەکەوه، کە یەکیک لە دوو کچەکانی لە دوا بنێری.

پێویستە بگوترێ: ﴿مَذْبُحٌ﴾، ناوی شارو ولایتیک بووه، بەلام بە ناوی گەلی مەدیەنەوه ناونراوه، ئەو گەلەش لە وەچەیی میدیانی کوری ئیبراهیم بوون ﷻ.

که ئیمه له سوورەتی ئیبراھیمدا، بە ته‌فصیل باسمان کردووە، ئیبراھیم جگە له ئیسحاق و ئیسماعیل، کورپیکشی بوو بە ناوی میدیان، بە‌لکو (پەیمانی کۆن) باسی کوری دیکەش دەکات، ئنجا دە‌لێ: ئەو گە‌لی مە‌دیە‌نە، له میدیانی کوری ئیبراھیم پەیدا‌بوون، سەر زە‌مینێ مە‌دیە‌نیش دە‌کە‌وێتە سەر کە‌ناری رۆژئا‌وای دە‌ریای سوورو، له‌ میسرپ‌ه‌و‌ه‌ ن‌یزیک‌ه‌ی (۸۵۰) میله، که دە‌کاته (۱۳۶۷کم)، ئنجا به‌و پێیه‌ بێ، واته‌: مووسا عليه السلام به‌ پێیان (۱۳۶۷کم) ی بریوه، ئە‌گەر هەر رۆژ‌ه‌ی پە‌نجا کی‌لۆ‌م‌ه‌تر (۵۰کم) ی بریبێ، (۲۸) رۆژی پێچوون، تاکو له‌ میسرپ‌ه‌و‌ه‌ گە‌یش‌تۆ‌ته مە‌دیە‌ن، یانی: دە‌وری مانگیکی پێ چوو، هە‌لبە‌ته ئە‌گەر هەر رۆژ‌ه‌شی (۱۰۰کم) ی بریبێ، واته‌: نی‌وه‌ی: دە‌وری (۱۴، ۱۵) رۆژی پێچوون.

راگە‌یاندنی مە‌ک‌تە‌بی مامۆستای عە‌لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له‌ نۆ‌زه‌ کۆمه‌ڵ‌ایه‌تییه‌كان له‌گە‌ڵتان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عە‌لی بابیر/ AliBapir

عە‌لی بابیر/ AliBapir

کە‌تانی

راگە‌یاندنی مە‌ک‌تە‌بی مامۆستای عە‌لی بابیر

مه سه له ی دووهم:

به دواى مووسادا هاتنى يه کيک له دوو کچه کان به قسه ی بابى و، چوونى مووسا عليه السلام بۆ لای پياوه به ته مه نه که و، گيرانه وهى به سه رهاتى خو ی بۆى و، دلنيا کردنه وهى پياوه به ته مه نه که بۆ مووسا، که نه ترس و، پيشنيار کردنى لى ماره کردنى يه کيک له دوو کچه که ی، له سه ر پيشنيارى يه کيک له دوو کچه کان، له به رانه ر هه شت سأل شوانى کردنيدا بۆيان و، نه گه ر کرديشيه ده سأل، نه وه چاکه و پياوه تى خۆيه تى:

خو عليه السلام ده فه رموى: ﴿فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّكِ إِلَىٰ يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ، وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَبَوْتُ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَتَأْتِيَ اسْتَعْجِرُهُ إِنَّكِ خَيْرٌ مِّنْ اسْتَعْجَرَتِ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَي هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَبِجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُلْقِيَ عَلَيْكَ سِتْرًا فَإِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتَ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾﴾

شیکردنه وهى ئەم ئایه تانه، له چوارده برگه دا:

١- ﴿فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ﴾، يه کيک له دوو کچه کان (که ناژه له کانی پيشتر بۆ ئاودا بوون)، به شه رمه وه ده رۆی و هات بۆ لای.

نه ک به ناز و له نه وه لاره وه، نه ک به شیوه يه ک که جهسته ی خو ی نمایان بکات، به لکو هه م له پرووی پۆشاکه وه و، هه م له پرووی شیوازی پۆشستنيه وه، به شه رم و شکووه ده رۆی، (ف) که ده فه رموى: ﴿فَجَاءَتْهُ﴾، بۆ دوا داها تن (فاء التّعقيب)، پياوه پيره به ته مه نه که، به خیرایى يه کيک له دوو کچه کانی

ناردوه، خوا **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ** به خیرایی پارانده که ی مووسای **عَلَيْهِ السَّلَام** گیرا کردوه، له میانی ئیلهام کردن بو ئه و پیاوه به تمه نه دا، که یه کیک له کچه کانی به دوایدا بنیروی و، چیدیکه به برسیه تی له ژیر سییه ری ئه و دره خته دانه نیشی، ئنجا سییه ری دره خت بووه و، سییه ری ئه شکه و نیک بووه و، سییه ری چیا به ک بووه و، گرنه گ ئه وه یه چیدیکه له وئی نه بی.

۲- ﴿قَالَتْ إِنَّكَ آتِيكَ بِكِتَابٍ يُكَفِّرُ عَنْكَ مَا سَقَيْتَ لَنَا﴾، که هاتوه دهستی نه کردوه به حیکایهت و قسه ی ناپیویست، یه کسه ر قسه ی مه بهستی کردوه، که جپی مه بهسته: گوتی: به دنیایی بام بانگت ده کات، تا کو کرپی ئه وهت به پاداشت بداته وه، که تو ئازده له کانت بو ئیمه ئاوداوه.

لیره دا مه بهست له (کرپی ئه وهت به پاداشت بداته وه)، واته: له به رانه ری ئه وه دا که تو چاکهت له گه ل ئیمه کردوه، ئه ویش ده یه وئی چاکهت له گه ل بکات، نه ک: ها بگره ئه وه کرپی کاره کهت!

﴿أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا﴾، وشه ی (أَجْر) یانی: پاداشت، کرپی، شتیک له به رانه ر شتیک دا بی، ﴿لِيُكَفِّرَ عَنْكَ﴾: (لِيُعْطِيَكَ) بتداتی، (جَزَاء) بریتیه له قهره بوویه ک به رانه ر کاریکی چاک یا خود خراپ، (الأجر: التَّعْوِضُ عَلَى عَمَلٍ نَافِعٍ لِلْمَعْوُضِ)، (أَجْر) یش بریتیه له قهره بوویه ک له سه ر کاریکی به سوود، بو بابای قهره بوو بو کراوه، مه بهست پیی ئه وه بووه: تو چاکهت له گه ل ئیمه دا کردوه و، هاوکارییت کردوین، بابیشم ده یه وئی هاوکارییت بکات و، چاکهت بداته وه.

۳- ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ﴾، کاتیک هاته لای، (هاته لای پیاوه به تمه نه که، بابی کچه که و)، هه والی پندا، به سه رهاته که ی بو گیرایه وه، (الْقَصَصُ: الْخَبْر)، ئه لیف و لامی سه ر (الْقَصَصَ)، بو ناساندنه، (أَي: قَصَصُهُ)، به سه رهاته که ی خو ی بو گیرایه وه، لیره دا (التَّعْرِيفُ عَوْضٌ عَنِ الْمُضَافِ إِلَيْهِ)، ناساندن قهره بووی پالوه لادرا، (المُضَافُ إِلَيْهِ)، یانی: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ قَصَصُهُ﴾، له جیاتی بفرمو ی: ﴿قَصَصُهُ﴾ ده ففرمو ی: ﴿الْقَصَصَ﴾، ئه لیف و

لامی ناساندنی خستوتہ سہر، یاخود ﴿الْقَصَصُ﴾، تہ لیف و لامہ کہہ بو ناساندنہ، بہ لام بو (عہد) ہ، واتہ: بہ سہرہاتہ گورینہ کہی، بہ سہرہاتہ زانراوہ کہی خوئی کہ زانراوہ و ناسراوہ، بوئی گیرایہ وہ۔

۴- ﴿قَالَ لَا تَخَفْ﴾، گوئی: مہ ترسی، واتہ: تو ئیستا لہ ژیر رکینی حوکمی کہ نعانییہ کان دای و، لہ ژیر رکینی حوکمی فیرعہ ونییہ کاندہ ماوی، تہ مہش تہوہ دہ گہ یہ نی کہ تہو کاتہ حوکمی فیرعہ ون، لہ سنووری ولاتی میسردا بووہ و، نہ گہ یشتوتہ لای شام و، مہ دیہن و... ہتد، تہو فیرعہ ونہ ی کہ تہو بہ سہرہاتہ لہ روژگاری دابووہ، تہا تہ گہر حوکمی فیرعہ ونہ کانی پیشتر، یان دواتر، فراوانتر بووی، و ہک پیشتر باسماں کرد، تہوہ حیساییکی دیکہ یہ، بہ لام لہو کاتہ دا حوکمی تہو فیرعہ ونہ ی کہ مووسا علیہ السلام لہ مالیاندا گہورہ بووہ و، لہ روژگاری تہودا مووسا رایکردوہ، لہ ولاتی بہو لاوہ نہ بووہ نہ گہ یوہ تہ مہ دیہن۔

۵- ﴿نَجَّوْتُمْ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾، دہرباز بووی لہ کومہ لی ستہ مکاران، کہ فیرعہ ون و دارو دہ ستہ کہینی، واتہ: حوکمی تہوان ناگاتہ تیرہو، تیرہ لہ ژیر رکینی تہواندا نیہ۔

۶- ﴿قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَأْتُبْتُ أَسْتَغْرِهُ﴾، یہ کیکیان (لہ دوو کچہ کان) گوئی: ہہر تہو دوو کچہ ی کہ مووسا علیہ السلام ناژہ لہ کانی بو ئاوداون، یہ کیان گوئی: ﴿يَأْتُبْتُ أَسْتَغْرِهُ﴾، تہ ی بابہ گیان! بہ کری بگرہ، ﴿يَأْتُبْتُ﴾، خویندراویشہ تہوہ: ﴿يَا أَبْتُ﴾ بہ کری بگرہ، یانی: بو شوانیی، ﴿يَأْتُبْتُ﴾ و ﴿يَا أَبْتُ﴾: (التَّاءُ عَوْضٌ عَنْ يَاءِ الْمُتَكَلِّمِ فِي النَّدَاءِ خَاصَّةً)، پیتی (ت) جیگرہ وہی (ی) یہ، بو بابای قسہ بیژ، بہ تاییہ تہ لہ کاتی بانگکردن دا، لہ جیاتی بلئی: (آبی) دہ لی: ﴿يَأْتُبْتُ﴾، یاخود ﴿يَا أَبْتُ﴾۔

۷- ﴿إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾، بیگومان باشتین کہ سیک کہ تو بہ کری بگری، (بو شوانیی، بو لہوہ راندنی ناژہ لہ کامان)، کہ سیک بہ ہیژیش بی و تہ مینداریش بی، ﴿الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾، تہم (أل) ی سہر ﴿الْقَوِيُّ﴾ و ﴿الْأَمِينُ﴾، ہہر دوو کیان بو ناساندن، واتہ: ناساندنہ کہہ بو جینسہو مہ بہ ست پی گشتییہ، یانی: (التَّعْرِيفُ لِلْجِنْسِ الْمُرَادُ بِهِ الْعُمُومُ، أَيْ إِذَا اسْتَأْجَرْتَ، فَهَذَا الرَّجُلُ هُوَ الْمَوْصُوفُ بِالصِّفَاتِ

اللَّزِمْ)، ئەگەر بىزنىڭ سەيىككە بىزنىڭ بۇ شۈبھىسى، ئەم پىياۋە خاۋەنى ئەو سىفەتە پىيۈستەنەيە، كە بۇ كارەكەمان پىيۈستەن، كە بىرىتە لە ھىز و ئەمىندارىيى.

ئايلا ئەو كچە لە چى ھەلپىنجاۋە، كە مووسا ﷺ ھەم بەھىزە و ھەم ئەمىندارىشە؟ ھەر لە ھەلپىنجاۋە مووسا ئەو ھەلپىنجاۋە، ھىزەكەي لەو ھەدا كە بە تەنبا ئازەلەكانى ئاۋداۋە و، گوۋى ئەداۋەتە ئەو شۈبھەلە ھەلپىنجاۋە، ئەمىنىش بوۋە، كاتى كە لەگەلپىدا ھاتە، ياخود كاتىك كە چوۋە ئازەلەكانى بۇ ئاۋداۋە، چاۋى تىنەپرىۋە و، تەماشايان كىرەۋە پىياۋىكى ئەجىبە، پاكە، بە عىففەتە، ئەمانەتەكەشى لەو ھەلپىنجاۋە.

۸- ﴿قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ﴾ (پىياۋە بە تەمەنەكە) گوۋى: من دەمەۋى يەككىك لەم دوو كچانەمت لى مەرەكەم، بىكەمە ھاسەرت، لىرەدا خوا ﷺ بەسەرھاتەكە زۆر كورت دەكاتەۋە، ئەگەرنا بە تەئكىد دۋاى ئەو ھەلپىنجاۋە گەلپىنجاۋە ئەۋى، خاۋەلپىنجاۋە پىداۋە و پىشۋى داۋە و ئىسراھەتى كىرەۋە، ئىنجا مەرچ نىە ھەر لە ھەمان كۆرۈ مەجلىسدا، كچەكە بە بابى گوۋى: بابە ئەم پىياۋە بە كىرى بگرە، پىياۋىكى بەھىز و ئەمىندارە، بەلكو لە مەقامىكى دىكەدا، بە تايىبەتى لەگەل بابىان دانىشتۋەن، ھەرۋەھا لەگەل دايكىاندەۋ، كەۋتۋونەتە پراۋىژ: چۆن مامەلە لەگەل ئەو پىياۋەدا بىكەن؟ ئەو كاتە كچەكە پىشنىارى كىرەۋە، ئىنجا دۋايش ئايلا ھەر ئەو پراۋە بوۋە، ياخود پىي چوۋە، بابەكە پىشنىار دەكات، دەلى: ﴿قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ﴾، من دەمەۋى يەككىك لەم دوو كچەمت لى مەرەكەم، ئەو دوو كچەكى تۆ ئازەلەكانت بۇ ئاۋداۋە، ھەلپەتە ئەمە سەرپىشكىردنى مووسا ﷺ بوۋە، كە يەككىك لەو دوۋانە ھەلپىزىرى، كامىانى بە دلە، سەر پىشكە، بەلام ئەۋە بە گىرەبەستى ھاسەرگىرى داندەۋى، بەلكو تەنبا سەر پىشكىردە، بەلام دۋاى ئەۋە دىيارى دەكات، ئىنجا لى مەرە دەپرى، لە بەرانبەر چىيدا؟!

(۹) - ﴿عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَبِجٍ﴾، له به رانبهر ئه وه دا، كه تو كریكارم بی ماوهی ههشت سالان، ﴿تَأْجُرَنِي﴾ (مُضَارِعُ أَجْرَةٍ، مِثْلَ نَصَرَةٍ، إِذَا كَانَ أَجِيرًا لَهُ)، ﴿أَنْ تَأْجُرَنِي﴾، یانی: (أَنْ تُصَيِّحَ أَجِيرًا لِي)، واته: بیهه کریکاری من، کارم بو بکهی، ماوهی چه ند؟!

﴿ثَمَنِي حَبِجٍ﴾، ماوهی ههشت سالان، ﴿حَبِجٍ﴾ (جَمْعُ حَبَّةٍ أَيْ: سَنَةٍ)، له بهر ئه وهی حه ج له سالدا ته نیا جارێک ده کری، بویه که گوتوو یانه: (حَبَّةٌ)، یانی: (سَنَةٌ).

(۱۰) - ﴿فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ﴾، ئنجا ئه گهر ده سالت ته واو کردن، ئه وه له لایهن خۆته وه یه، چاکه و پیاوه تی خۆته و پیه وه پابه ند کراو (مُلْزَمٌ) نی.

ئمه دیاره هه مووی دانوستان بووه، له گه ل مووسادا (الطیلة) و ریککه و تن بووه و پیشیار کردن بووه بووی، که ده لئ: ﴿فَمِنْ عِنْدِكَ﴾، (أَيُّ تَفْضُلٍ مِنْكَ) ئه وه چاکه یه که و زیاده یه که له لایهن خۆته وه.

(۱۱) - ﴿وَمَا أَرِيدُ أَنْ أُشُقَّ عَلَيْكَ﴾، ناشمه وئ بارگرانییت بخه مه سه ر، یانی: لیت به پرو بیانوو نیم، هه موو پوژئی پرته و بۆله ت له سه ر ناکه م و مامه له م خۆشه له گه لئدا.

(۱۲) - ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾، ئه گهر خوا بیه وئ له چاکان ده مبینی، له مامه له کردن و هه لئس و که و تدا، ئینسانیکی باشم ده بینی، له بواری هه لئسوکه و ت له گه ل خه لکدا، ئومیدم وایه، ئه گهر خوا (صَلَّى) هه ز بکات، له چاکان بم، وه ک له فه رمایشتی پیغه مبه ری خوا دا (ﷺ) هاتوه، ده فه رموئ: {رَحِمَ اللَّهُ رَجُلًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ، وَإِذَا اشْتَرَى، وَإِذَا اقْتَضَى}، (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۲۰۷۶)، واته: خوا به زه یی به مرو فیککی ته با و گونجاو دابئ، له کاتیکدا که ده فروشی و، کاتیک که ده کری و، له کاتیکدا که له گه ل که سیک ده بیته کیشه یه ک و ده چنه دادوهریه وه.

ئىنجا ئەو پېشنىار خستنه پرووى پياوه به تەمەنەكە بوو، با بزائين وه لامى
مووسا **عَلَيْهِ السَّلَام** چى دەبى؟!

(۱۳) - ﴿قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ﴾، گوتى: ئەوئى گوترا، له نيوان من و تودا بى، ئەمە
قبوول کردن و پەسەند کردن و، وه لام دانەوئەيه له مووساوه **عَلَيْهِ السَّلَام**، واتە: ئەوئى گوتت،
ئەوئە له بهينمان دابى.

(۱۴) - ﴿أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ﴾، هەر کام له دوو کاتەکان، (هەشت
سالەکە، یاخود دە سالەکە)م تەواو کردن، دەستدریژی و سنوور شکینیم، بۆ لانه کرى،
﴿الْأَجَلَيْنِ﴾، که مەنصوبە بە: ﴿قَضَيْتُ﴾، مەنصوبە، (أَيُّ: اسم مَوْصُولٍ مِثْلُ مَا،
وَزِيدَتْ بَعْدَهَا، مَا، لِلتَّأَكِيدِ، لِيَصِيرَ الْمَوْصُولُ شَبِيهًا بِأَسْمَاءِ الشَّرْطِ).

(أَيُّ) وهك (ما) ناوى (موصول)ه، (ما)شى له دواوه زياد كراوه بۆ جه ختكردهوه،
تاكو ئەو ناوى (موصول)ه، وهك ناوه كانى مەرج بچى.

﴿فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ﴾، نابى دەستدریژیم بۆ لا بکرى و سەغەت بکرىم، يانى:
تیم هەلنەپێچى و تەشەلەم پى نەکرى، ئەگەر هەشت سالەکەم تەواو کردن،
ئەوئە ئەوئەيه که لەسەرى رێککەوتووین، ئەگەر دە سالەکەشم تەواو کردن،
ئەوئە چاکەو پياوئەتیی خۆمە، نەك دواى هەشت سالەکە، بلىن: دەبى دوو سالى
دیکەش شوانی بکەى، دوو سالە زیادەکە چاکە و پياوئەتیی خۆمە، ئەگەر وىستم
دەیکەم، ئەگەرنا من پابەند نەکراوم بەوئەوئە.

(۱۵) - ﴿وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾، خواش لەسەر ئەوئە دهلین، کار پێسپێردراوه و
چاودێرمانە، يانى: هەر کەسێک مەرجەکە جیبه جى نەکات، خوا **عَلَيْهِ السَّلَام** لى دەپرسێتەوئە.

لێرەدا (صُمِّنَ الْوَكِيلُ مَعْنَى الشَّاهِدِ فَعْدِي بِحَرْفِ عَلَى)، يانى: ئەگەر فەرمووبای:
(وَاللَّهُ وَكِيلٌ مَا قُلْنَا)، هەر تەواو بوو، بەلام بەهوى بەرکار خواستنى (وکيل)هوه
بە پیتی (على) مانای شایەدیشى ئیواخن کراوه، ﴿وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾،

لێره دا وشە ی وه کیل وێرای مانای خوێ که کارپێ سپێراو (موکول ئێله) ه، مانای شایه دیشی تیخراوه، یانی: (وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا نَقُولُ)، واته: خوا شاهیدو چاودیرو له سه ر ئه وه ی ده یلێن، دیاره هم مووسا عليه السلام بابایه کی خواناس و له خوا ترس بووه و، هم پیاوه به ته مه نه که ش، بۆیه خویان له سه ر خوێان کردۆته وه کیل و چاودیرو شاهید.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

له ئۆره كۆمه لایه نیه كان له كهم لانیان
Stay in touch on social media
نحن نعلم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

رێگه یان دنی مه كته بی مامۆستا عه لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عه لی بابیر/ AliBapir

عه لی بابیر/ AliBapir

كه زالی
رێگه یان دنی مه كته بی مامۆستا عه لی بابیر

WhatsApp Telegram Phone

QR codes

رێگه یان دنی مه كته بی مامۆستا عه لی بابیر

له تۆره كۆمەلەنەنەكەن لەكەلەنەن
Stay in touch on social media
نەن مەكەم عەر مەلەك النەمەلەك

 ڤاگەبەندەن مەكەنەن مەلەكەنەن عەلە بایەر

 عەلە بایەر/ AliBapir

 archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net
 English - عربي - كوردی

كەنەلەنەن
 ڤاگەبەندەن مەكەنەن مەلەكەنەن عەلە بایەر

ڤاگەبەندەن مەكەنەن مەلەكەنەن عەلە بایەر

دەرسى پىنجه

راڭه باندنى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

راڭه باندنى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردى

QR codes for website and social media

عەلى بابىر/ AliBapir

عەلى بابىر/ AliBapir

QR codes for social media

راڳه ياندني مهڪتبي ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له ڏوهه ڪجهه ايتريهه کان نه ڪهائين

Stay in touch on social media

رحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - ڪورڊي

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

ڪه نالي

راڳه ياندني مهڪتبي ماموستا علي بابير

راڳه ياندني مهڪتبي ماموستا علي بابير

پیناسەیی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ھەوت (۷) ئایەت پێک دێ، ئایەتەکانی: (۲۹ - ۳۵)، کە قوناغی پینجەمی ژیان و بەسەرھاتی مووسای **عَلَيْهِ السَّلَام** گرتۆتە خۆی، کە باسی گەرانەوێ مووسایە لە مەدیەنەوێ بۆ میسر بۆ سەردانی مائەوہیان و، بەرپوێ دووژانیەتی لەلایەن خوای بەرز و بێ وێنەوێ، کرانە بە پێغەمبەر، پەوانەکردنی بۆ لای فیرعەون و گەلەکەیی، دواي پێدرانی دوو بەلگە و موعجیزە سەرەکییەکەیی:

(۱)- گوچانەکەیی، کە دواي فریدانی دەبوو ھەزیا و، ھەژدیھایەکی گەورە.

(۲)- دەستی، کە کاتیک دەیخستە بن قۆلی، دەدرەوشایەو.

ھەرۆھە لەسەر داوای خۆیشی: ھاروونی برایشی لەگەڵی کراوێتە پێغەمبەر بۆ پالەشتییکردنی.

﴿فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ ۚ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْسُكْ إِيَّيَ أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا نُتْزَعًا جَانًّا وَلَىٰ مَذْبَرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْسُكْ أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٣١﴾ أَسْأَلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ۖ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قُلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ

رَدَّأَ يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَجَعَلُ لَكُمَا
سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَيْنِنَا أَنْتُمَا وَمِنْ أَتْبَعَكُمَا الْغٰلِبُونَ ﴿٣٥﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تہکان

{ئنجاکا کاتیک مووسا ماوہ کھی (کہ بریار بوو) تہواوی کردو، له گهل
خیزانه کھی دا (له مهديه نه وه بهر وه میسر)، پوښت، له تهنشت طووره وه،
ئاگریکی به دیکرد (که مایه ی هوگری و دلنایی بوو)، به خیزانه کھی گوت:
لیره بن (مه جوولین) من ئاگریکم دیوه (هوکاری دلناییمه)، به لکو ههوالیکتان
له لایه وه بو بهینم، یان بزوو تیکتان له ئاگره که بو بینم، به لکو ئاگری پی
بکه نه وه و خوتانی پی گهرم بکه نه وه ﴿٣٤﴾ ئنجا کاتیک هاته لای (ئاگره که) له
قهه پالی راستی دۆله که وه، له زهوییه به پیزه که دا، له دره ختیکه وه، بانگ کرا
که: ئه ی مووسا! به دلنایی من خوام پهروه ردگاری جیهانیان ﴿٣٥﴾ (ههروه ها
بانگ کرا) که گوچانه که ت فریده! ئیدی که گوچانه کھی فریدا، دیتی وه ک تیره
مار هه لده به زی، به پشتتیکردنه وه رایکردو (ئاوړی نه دایه وه) نه گه پرایه وه، خوا
فهرمووی: ئه ی مووسا! وهره پیش و مه ترسه، بیگومان تو له دلنیا کراوانی (که
سه لامه ت ده بی) ﴿٣٦﴾ دهستی (راست) یشت بخه یه خه ته وه، به بی نه خوشیی و
زیان، به سیپیتی (دره وشاوه یی) دیته ده ری و، له کاتی سام رینیشتنیش دا، قوالت
به (سینه یان تهنشتی) خوته وه بنووسینه (هیمن ده بیه وه)، ئهم دووانه (گوچان و
ده ست) دوو به لگهی دره وشاوه ن له پهروه ردگارته وه، بو لای فیرعه ون و بریار
به دهسته کانی، به دلنایی ئه وان کوومه لیککی لادهرن ﴿٣٧﴾ مووسا گوتی: له بهر
ئه وه ی که سیکم لی کوشتون، ده ترسم همکوژن (و په یامه که تم بو نه گه یه نری)
﴿٣٨﴾ بویه هاروونی براشم، که ئه و له من زمان پاراوتره، به پالپشتیک که به
راستم دابنی، له گه لم بنیره، من ده ترسم به دروم دابنن ﴿٣٩﴾ خوا فهرمووی:

بیگومان (پشت و) بازووت به برابره کهت به هیژ ده کین و، دهسته لاتیکتان بو
 ده په خسینین (که دهستیان نه تانگاتی بو زیانلیدان و)، به دنیایی پیتان ناگه و،
 خوټان و نه وانه ی شوینتان که ووتوون، زال و سه رکه ووتوون {۳۵}.

شیکرنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَسَارَ بِأَهْلِهِ): واته: هاوسه ره که ی له گه ل خوی برد، ئنجا هاوسه ره که شی،
 ئایا مندالیان بوون؟! وهک له په یمانی کوندا، ده لی: دوو کوره که ی، یاخود هیچ
 مندالیان نه بوون، یاخود نه خیر، زیاتر له دوو کور بوون، کور کچ بوون؟ تیمه
 هیچی لی نازانین، وشه ی (أهل) یش به پله ی یه کهم ژن ده گه یه نی بو پیاو،
 ده ختی ده گوتری: (أهل) واته: ژن له مالد، که دیاره به پی سیاق نه ویش
 ده زانری، به لام مندال ناگه یه نی، مه گه به لگه هه بی له سه ره نه وهی که مندالیش
 له گه ل نه و ژنه دا هه ن.

(السَّيْرُ: الْمُضِي فِي الْأَرْضِ، رَجُلٌ سَائِرٌ وَسَيَّارٌ، وَالسَّيَّارَةُ: الْجَمَاعَةُ)، (سیر) بریتیه له
 رویشتن به زه ویدا، ده گوتری: (رَجُلٌ سَائِرٌ وَسَيَّارٌ) پیاویک که رویشتوه به پیرۆ
 (سَیَّارٌ)، یانی: زور ده روات، (السَّيَّارَةُ) واته: کومه له که سیک که به ریدا برۆن،
 کاروان یان پیرۆ.

(أَمْكُثُوا): واته: میننه وه، راوهستن، (المُكْثُ: ثَبَاتٌ مَعَ انْتِظَارٍ، مَكْثٌ، مُكْثًا،
 وَمَكْثًا)، (مُكْثٌ) بریتیه له چه سپاندن له گه ل چاوه ری کردندا، ده گوتری: (مَكْثٌ،
 مُكْثًا، وَمَكْثًا) هه ردووکیانی بو به کاردی، هه م (مَكْثٌ)، هه م (مُكْثٌ) یانی:
 راوهستان و چاوه ری کردن و مانه وه له شوینیک.

(جَذْوَةٌ): (الْجَذْوَةُ وَالْجَذْوَةُ وَالْجَذْوَةُ)، واته: هه م به سه رر، هه م به بۆر، هه م
 به ژیر، (الَّذِي يَبْقَى مِنَ الْخَطْبِ بَعْدَ الْإِلْتِهَابِ، وَالْجَمْعُ: جِذْيٌ)، (جَذْوَةٌ، جِذْوَةٌ،

جُذُوَّةٌ، بریتیه: له داریک که سووتا بی و، نهوهی که لئی دهمیئتهوه، پیی دهگوتری: (جُذُوَّةٌ أَوْ جُذُوَّةٌ أَوْ جُذُوَّةٌ) و، به (جُذُوَّةٌ) کو دهکریتیهوه، بهکوریدی پیی دهلین: بزووت، بزووت بریتیه له داریک که سهریکی ناگر بی و لایه کهی دیکه شی ناگر نه بی و بگیری.

(شَطِطِي): (شَاطِطِي الْوَادِي: جَانِبُهُ، وَ شَطِطُ الزَّرْعِ: فُرُوعُ الزَّرْعِ)، (شَطِطِي) واته: قه د پال، لاپال و لایه کی شیوه که (شَطِطُ الزَّرْعِ)، واته: نهو لقانهی لهو پرووه کهن، که دهروی لق و پوپ دهکات، لق و پوپه کانی پییان دهگوتری: (شَطِطُ)، ﴿أَخْرَجَ شَطِطُهُ﴾ ﴿٢٩﴾ الفتح.

(الْبُقْعَةُ): (الْقِطْعَةُ مِنَ الْأَرْضِ الْمُتَمَيِّزَةُ عَنْ غَيْرِهَا)، (بُقْعَةُ) بریتیه له پارچه زهوییه که، که جیابی له دهووروو بهری، واته: دیار بی.

(وَلَمْ يُعَقِّبْ): واته: ناوری نه دایهوه، یاخود نه گه رایهوه، چونکه (الْعَقَبُ: مُؤَخَّرُ الرَّجُلِ، وَقِيلَ: عَقَبَ، وَجَمَعُهُ أَعْقَابُ)، وهک له فه مووده دا هاتوه: {وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٢٤١)، واته: سزای سهخت بو نهوانه ی پاژنه پییان ناشون، کهواته: (عَقَبَ) واته: پاژنه، گوتراویشه: (عَقَبَ) واته: به زنه (سکون)، نهک به ژیر (کسرة)، ههردووکیان هه، (عَقَبَ) یان (عَقَبَ) به (أَعْقَابُ) کو دهکریتیهوه (پاژنه کان).

کهواته: ﴿وَلَمْ يُعَقِّبْ﴾، واته: که رویشته، له سهه پاژنه پیی، نه گه رایهوه، واته: ناوری نه دایهوه: (لَمْ يَلْتَفِتْ)، یاخود (لَمْ يَرْجِعْ)، نه گه رایهوه.

(الْأَمْنِيكَ): (الْأَمْنُ: طُمَأْنِينَةُ النَّفْسِ وَزَوَالُ الْخَوْفِ)، (أَمْنٌ) بریتیه له دل نارامی و نهمانی ترس و بیم، کهواته: ﴿إِنَّكَ مِنَ الْأَمْنِيكَ﴾، واته: تو له بی ترسان و له دلنیاکراوانی که هیچ زیانیکت پی ناگات.

(أَسْأَلُكَ يَدَكَ): دهستت بخه نیو، (السُّلُوكُ: النَّفَازُ فِي الطَّرِيقِ)، (سُلُوكٌ) بریتیه لهوه که ئینسان به پرییه کدا بروا (سَلَكَهُ)، یانی: (أَدَخَلَهُ).

(جَبِيكَ): (جَب) بریتیه له دابراوایی کراس، ئەو شوینەهی که سەر لیوێی دەچێتە نیو کراس، که یەخەهی کراسە، واتە: دەستت بخە نیو یەخەهی کراست و بیخە بن هەنگلت له یەخەتەو.

(جَنَاحُكَ): (جَنَاحُ الطَّائِرِ)، بآلی بالنده، (جَنَاحَا الْإِنْسَانِ: جَانِبَاهُ، جَنَاحَا أَي: يَدَاكَ)، که دەگوتری: (جَنَاحِي الْإِنْسَانِ)، واتە: دوو لا تەنیشتهکانی (جَنَاح)، بە مانای دەستی مرووف دی، کهواتە: (جَنَاحُكَ)، واتە: (يَدُكَ) که وەک بآلی بالنده وایە.

(الرَّهْبُ): (الرَّهْبَةُ وَالرُّهْبُ وَالرَّهَبُ: مَخَافَةُ مَعَ تَحَرُّزٍ وَاضْطِرَابٍ)، (رَهْبَةً) و (رُهْب) و (رَهَب) هەرسێکیان بریتین، له ترس له گەڵ خۆپاراستندا، ترسیک که وریایی و جوړیك له بیم و داچلهکانی له گەڵدا بێ.

(أَفْصَحُ): (فَصَحَ الرَّجُلُ: جَادَتْ لُغَتُهُ)، پیاوێ که زمان پاراو بوو، بە پروونی قسەیی دەکرد، خەڵک باش لێی تی دەگەشت، ﴿هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا﴾، واتە: زمانی وی له هی من پاراوترە، ئەو له من زمان پاراوترو قسە پروونترە.

(رِدْءًا): (الرَّدْءُ: الَّذِي يَتَّبَعُ غَيْرُهُ مُعِينًا لَهُ)، (رِدْء) بریتیه لهوێی که به دواي کهسێک ده کهوێ و، هاوکاری ده بێ و پشتیی ده گری.

(عَصْدُكَ): ﴿سَنَشُدُّ عَصْدَكَ بِأَخِيكَ﴾، (عَصْد: مَا بَيْنَ الْمَرْفَقِ إِلَى الْكَتِفِ)، (عَصْد) له نیوان ئانیشکهوێ تا کو شان، به کوردیی قۆلی پی ده لێین، کهواتە: (عَصْد)، یانی: قۆل، که بهوێ ئینسان زیاتر کار دهکات، بۆیه خوا ﷻ دهفه رموی: ﴿سَنَشُدُّ عَصْدَكَ بِأَخِيكَ﴾، قۆلت به براهه کهت به هیژ ده کهین، (عَصْدُتُهُ: أَخَذْتُ عَصْدَهُ وَقَوَّيْتُهُ، وَيُسْتَعَارُ الْعَصْدُ لِلْمُعِينِ)، (عَصْدُتُهُ) واتە: قۆلیم گرت و به هیژم کرد، وشەیی (عَصْد) بو هاوکارو یارمه تییده ریش ده خوارزێتهوێ به کاردی.

مانای گشتیی ئایەتەکان

ئەم قۇناغی پینجەمە ی ژیان و بەسەرھاتی موسا علیه السلام، لە زۆر شوینی قورئاندا، ئاماژە ی پیکراوە و، لە چەند شوینی کدا بە درێژی باسکراوە، بۆ وینە:

۱- لە سوورەتی: (طه) دا، ئایەتەکانی: (۹ - ۴۸).

۲- لە سوورەتی: (النمل) دا، ئایەتەکانی: (۸ - ۱۲).

۳- لە سوورەتی: (الشعراء) دا، ئایەتەکانی: (۱۰ - ۱۷).

۴- لە سوورەتی: (النازعات) دا، ئایەتەکانی: (۱۵ - ۱۹)، هەموویان باسی ئەم قۇناغی پینجەم لە ژیانی موسا علیه السلام دەکەن و، ئیمەش بە خیرایی بەسەریدا رەت دەبین:

﴿ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ ۚ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا ۚ دَوَّىٰ تَهْوِي موسا علیه السلام کاتەکی تەواو کرد، هەشت سألە، یان دە سأل شوانییه، که زیاتر واییدە چی دە سألە، بی و، لە گەل ژنەکیداروشت لە تەنیشتی طورپەرە، که چیاہ کی دیارییکراوە، ئاگریکی بەدی کرد، ﴿ قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا ۚ بە هاوسەرەکی گوت: ھیننەو ھێر، راوستن، من ئاگریکم بەدی کردو، که مایە ھوگرییمە، ﴿ لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ۚ بە لکو لە لای ئەو ئاگرەو، ھەوالتیکتان بۆ بینم، وا دیارە رێیان لی تیکچوو، یاخود بزوو تیکتان لە ئاگر بۆ بینم، ئاگری پی بکەنەو، بە لکو گەرم ببنەو، دیارە شەویکی ساردی زستان بوو و، ریشیان لی تیکچوو و سەرماشیان بوو.

﴿ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَن يَمْسُكْ إِيَّتِ أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۚ ئنجا کاتیکی موسا علیه السلام چوو لە لای ئاگرە، لە قەد پالی لای راستی دۆلە، لە پارچە زەویە بە پێزە، لە

درەختەكەو، بانگ كرا: ئەي مووسا! منم، خوا پەرورەدگاری جیهانیان، واتە: لە درەختەكەو، بانگكراو، درەختەكە لە پارچە زەویەکی پر پیت و پیزدا بوو، لە لای راستی دۆلەكە، لە تەنیشت چیاى طور، خوا ﷻ پێی فەرموو: ﴿وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ﴾، گۆچانەكەشت فری بدە! ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا نَهَزُوا كَانْهَاجًا وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ﴾، كاتیك مووسا گۆچانەكەى دی، هەڵدەبەزى و دادەبەزى، وەك تیرە مار، وەك ماری گچكە، كە لە گەورەبیدا، زۆر گەورە بوو، بەلام لە جوولەشدا، زۆر خێرا بوو، وەك تیرە مار، یان وەك ماری گچكە، مووسا ﷻ پشتی تێكرد، ﴿وَلَمْ يُعَقِّبْ﴾، ئاوریشی لى نەدایەو، زۆر لێی ترسا، ﴿يَمْوَسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ﴾، خوا ﷻ فەرموو: ئەي مووسا! وەرە و مەترسێ، ﴿إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ﴾، بە دنیایی تۆ لە دنیا کراوانی و، هیچ زیانیکت پێ ناگات، ﴿أَسَأَلَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ﴾، ئەو نیشانە و موعجیزەى یەكەم: گۆچانەكەتە، ئنجا هی دووهمیشیان: دەستت بخە یەخەكەتەو و دیتەو دەری، بێ ئەو هی نەخۆش بێ، یان زیانی پێگەیی، بە سپیەتی واتە: بە درەوشاو هی دیتە دەر، ﴿وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ﴾، لە كاتیكیشدا كە ترس و لەرزت هاتی، دەستت بە تەنیشتی خۆتەو بنوو سینە، واتە: وەك چۆن بآندە بالەكانی بەخۆیەو دەچەسپینی، تۆش دەستت بەخۆتەو بنوو سینە، بۆ ئەو هی ترست نەمینی، ﴿فَذَنَّاكَ بَرَّهْنَانٍ مِنْ رَبِّكَ﴾، ئەو دوو: گۆچانەكە و دەستت، دوو بەلگەى روشن لە پەرورەدگارتەو، ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَأِيهِ﴾، بۆ لای فیرعەون و بریار بەدەستەکانی دەورووبەرەكەى و دارو دەستەكەى، ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾، بە دنیایی ئەوان، كۆمەلێكى لاری و لادەرن، بچۆ بەلكو بیانەینییەو سەر ری، ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قُلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ﴾، مووسا ﷻ فەرموو: پەرورەدگارم! من كەسێكم لى كوشتوون، دەترسم بكوژن، واتە: دەترسم بكوژن و پەيامەكەى تۆم پێ نەگەیه نری، ئەگەرنا لە كوشتنەكەى خوێ نەترساو، ﴿وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا﴾، هاروونی براشم، ئەو لە من

زمان پاراوتره، ﴿فَأَرْسَلَهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي﴾، له گه لَمی بنیره، پاپشت بئ و، به راستم دابنئ، ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُون﴾، من ده ترسم که به درۆم دابنئ، په یامه که ی تۆم لئ وه رنه گرن.

خو ﴿وَلَمْ يَدَايِهِ وَه﴾: ﴿قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا﴾، فه رمووی: قوالت به هووی برایه که ته وه به هیژ ده که ین، واته: پشتت ده گرین و ده سته لاتیکتان پئ ده ده ین، ﴿فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا﴾، که ده ستیان نه تانگاتئ و، زیانتان پئ نه گه یه نن، ﴿بِأَيَّتِنَا أَنْتُمَا وَمِنْ أَتْبَعَكُمَا الْغٰلِبُونَ﴾، به هووی نیشانه کانه مه وه، ئیوه هه ردو وکتان و، ئه وه که سانه ش که له گه لتان ده بن و، پرواتان پئ دینن، زال ده بن به سه ر فیرعه ون و دارو ده سته که یدا.

له نۆزه کۆمهله بانه به کان له که لانیان
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

ډاگه یاندنی مه کته بی ماموستا عه لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for Google Play and App Store

www.alibapir.net
English - عربي - کوردی

عەل یابیر/ AliBapir

عەل یابیر/ AliBapir

کە نالی

ډاگه یاندنی مه کته بی ماموستا عه لی بابیر

QR codes for social media and website

ډاگه یاندنی مه کته بی ماموستا عه لی بابیر

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

دوای ته واکردنی ماوهی شوانییه که ی، موسا علیه السلام خیزانه که ی برد (به ره و میسر) و، له ریگادا له ته نیشته طوور ناگریکی به دی کردو، به خیزانه که ی گوت: لیره بوهستن، به لکو له لای نه و ناگره وه هه والیکی رییه تان بو بینم، یاخود بزووته ناگریک، که ناگری پی بکه نه وه و پی گهرم ببه وه، بو تان بینم:

خو عليه السلام ده فه رموی: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ ۚ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له هه شته برکه دا:

(۱) - ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ﴾، دوای نه وهی موسا علیه السلام کاته که ی ته واکرد، (آی لَمَّا أَتَمَّ الْمُدَّةَ الْمُؤَجَّلَةَ لِلرَّعِي)، دوای نه وهی نه و ماوه یه ی دیاری کر بوو بو شوانییه که ی، ته واکرد، یان هه شته ساله که، یان ده ساله که، دیاری نه کراوه، چونکه ئامانجیکی پیوه نه به ستراوه، به لام رای زالت نه وه یه، وه ک پیشتر باسمان کرد، که ده ساله که ی ته واکردبن، نه وه شایسته ی موسایه علیه السلام که پیاوه به ته مه نه که پی ده لی: ﴿فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ﴾، نه گهر ده سالت ته واکردن، نه وه له لایه ن خوته وه یه، واته: چاکه و پیاوه تی و جوامیرییه که، به مسوگری نه و گه وره پیاوانه ی خواش کاتیک دوو شتیان هاتنه پیش، یه کیکیان چاکه و جوامیری زیاتری تیدا بووبی، بیگومان نه وه یان هه لباردوه.

(۲) - ﴿وَسَارَ بِأَهْلِهِ﴾، بە خەیزانە کە یەوہ پۆیشت، ﴿وَسَارَ﴾، یانی: پۆیشت، بە زەویدا پۆیشت، ﴿بِأَهْلِهِ﴾، (أهل) لێرەدا بە مانای (زوجة) ھاوسەر دێ، وەک لە سوورەتی (هود) دا ھاتوہ: ﴿قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ (۷۲)، فریشتەکان قسە لەگەڵ سارە خاتووندا دەکەن، دەڵێن: ئایا لە کاری خوا ﷻ سەرت سوڕ دەمێنێ؟! کە موژدە ی ئیسحاق و یەعقووبتان پێ دەدەین؟ ﴿رَحِمْتُ اللَّهَ وَبَرَكْنَاهُ عَلَيْهِمْ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ (۷۲)، بەزەیی و پێزی خوا لەسەر ئێوہ بێ، ئە ی خەلکی ئەم مائە، ژنیش خاوەنی مائە و، مائ بە ژنەوہ مائە، ئەو کابانیتی دەکات و سەرپەرشتی مائ دەکات، ھەر وہا لە صەحیحی بوخاریدا ھاتوہ کە پیغەمبەری خوا ﷺ لە بەسەرھاتی کە بوختان بە دایکمان عائیشە (خوا لێی رازی بێ) کراوہ، فەرموویەتی: {وَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ عَلَى أَهْلِي إِلَّا خَيْرًا} (۱)، واتە: سوێند بە خوا جگە لە چاکە، لە ھاوسەری خۆم، نەزانوہ.

وەک پێشتریش باسمان کرد، لە پەیمانی کۆندا، ھاتوہ، کە دەڵێ: لەگەڵ دوو کۆرەکە ی دا، بەلام نازانین ئایا مووسا ﷺ وێرای ژنەکە ی و دوو کۆرەکی لەگەڵ بوون؟! کە دەبێ کۆرەکانی تەمەنیان لە دە (۱۰) سال کەمتر بوو بێ، چونکە ئەگەر لە سەرەتای شوانییە کەشیوہ، ئەو ھاوسەرگیریە ی کردبێ، گەرەکیان دەبێ (۸ - ۹) سال بێ، بە ھەر حال دیار نیە، ئایا ھەر کۆرە بوون و، یاخود کچیشی بوون؟! دووان بوون، یاخود زیاتر بوون، یاخود مندالیان نەبوون؟ پەیمانی کۆنیش ئەوہ ی لەو بارەوہ گوتوویەتی، بۆ بەر چاو پوونی باشە، بەلام شایستە ی پشت پێبەستن نیە و لێی دنیانین.

ئەنجا کاتیک مووسا ژنەکە ی لەگەڵ خۆی بردوہ، نەیفەرمووہ بۆ کوێ؟ بەلام دیارە کە بەرەو مائ گەراوہ تەوہ، بەرەو میسر، ئەوہ لە پەیمانی کۆندا ھاتوہ، دەڵێ: (مووسا گوتی: دەچمەوہ سەردانی خوشکە کەم دەکەم و، ئیزنی لە خەسوو و خەزووری خواست)، ئەو وردە کارییانە لە قورئاندا نەھاتوون، بەلام دیارە کە

(۱) صحیح البخاری: ۲۵۱۸، و صحیح مسلم: ۲۷۷۰.

بەرەو میسەر گەراوەتەو، بۆ سەردانی دایکی و بابی و خوشکی و برای که هاروونە، ئەو کاتە دەبێ هەر لەوێ بوو بێ و، پەنگە برای دیکەشی بووبن.

۳- ﴿عَاسَتْ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا﴾، لە تەنیشتی طور ئاگریکی بەدیکرد، ﴿عَاسَتْ﴾، یانی: (رَأَى)، بەلام دیتنیک که مایە هۆگری بێ، (مُنْس) که سیکە (أُنْس) هۆگری بۆ مرووف پەیدا دەکات، دەگوترێ: (هُوَ رَجُلٌ مُنْسٌ لِي)، ئەو بۆ من پیاویکە مایە دلتارامی و هۆگری، بۆ من خەم پەوینە و مایە ئولفەت پیوەگرتنە، ئەو ئاگری که بەدی کردو، ئاگرە که مایە هۆگری و دنیایی بوو، که بەراستییش ئەو پروناکییە، که ئەو بە ئاگری تێگەیشتو، مایە دنیایی بوو.

۴- ﴿قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا﴾، بە هاوسەرەکی، گوت: مەیننەو، (امكثوا) یانی: (تَوَقَّفُوا) یان (اُنْبُتُوا هُنَا)، لیڕە رابووستن، یان چیدیکه مەرۆن، لیڕە چاوەرێن.

۵- ﴿إِنِّي عَاسْتُ نَارًا﴾، من ئاگریکم بەدی کردو، مایە هۆگری و دلخووشیمە، لە سوورەتی (النمل) دا، دەفەرموی: ﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي عَاسْتُ نَارًا ۖ﴾ ﴿النمل﴾، مووسا علیه السلام بە هاوسەرەکی گوت: من ئاگریکم بەدی کردو، بەلام لیڕەدا لە سوورەتی (القصص) دا، هەر دەفەرموی: ﴿إِنِّي عَاسْتُ نَارًا﴾، هەرەها لیڕەدا (امْكُثُوا) ی لی زیاد کراو.

دیسان لە سوورەتی (القصص) دا، دەفەرموی: ﴿لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾، بەلکو لەو ئاگرەو هەواڵیکتان بۆ بینم (هەواڵی پێگا)، یاخود بزوو تیکتان لە ئاگرە که بۆ بینم، بەلکو گەرم ببەو، واتە: ئاگری پێ بکەنەو و خۆتان بە ئاگرە که گەرم بکەنەو، بەلام لە سوورەتی (النمل) دا، دەفەرموی: ﴿سَأَتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ ﴿النمل﴾، بە دنیایی لە لای ئەو ئاگرەو هەواڵیکتان بۆ دینم، یاخود بزوو تیکتان بۆ دینم و، بلیسە ئاگریک که سەریکی دار بێ، بۆ ئەوێ ئاگری پێ بکەنەو و خۆتانی پێ گەرم بکەنەو.

واته: تهعبيره کان جيان، به لام ههر يه ک نيوه پوکيان ههيه، ئنجا وا پنده چي مووسا عليه السلام وهک له شويني دیکهش گوتوو مانه: ئه وهی ليرهش هاتوه، فهرموويه تی و، ئه وهی له سووره تی (النمل) يش دا هاتوه، فهرموويه تی، ئينسان جاري وايه قسه دهکات به تهعبيريک دهيلی، دواتر به تهعبيريکی دیکه دهيلی.

ئنجا ئهمه ههم بو ئيرهش وايه و، ههم بو شوينه کانی دیکهش، که خوا عليه السلام جاري وا ههيه، به سه رهاتیک ده گيرپته وه ده فهرموي: يه کيک له کاره کته ره کان ئاواي گوت، دوايی له شوينيکی دیکه ده فهرموي: ئاواي گوت، له تهعبيره شيوهی ده برينه که دا، جياوازن، واته: ههم ئه وه شی گوتوه و، ههم ئه ويشی گوتوه، يا خود خوا عليه السلام مه به ستي گهيانندی نيوه پوک که يه تی، ههر جاره به تهعبيريکی جياواز، وهک: هونه ر نواندن له قسه کردندا (التَّقْنُ فِي الْكَلَامِ).

(٦) - ﴿لَعَلَّآ اَتِيَكُمْ مِنْهَا بَخْبَرٌ﴾، به لکو له لای ويه وه هه واليکتان بو بينم، ﴿مِنْهَا﴾ (أي: مِنْ عِنْدِ النَّارِ وَأَهْلِهَا الَّذِينَ أَوْقَدُوهَا)، واته: له لای ئه و ناگروه وه، ئه و خه لکه ی که ناگروه کيان کردوته وه، هه واليکتان بو بينم.

(٧) - ﴿أَوْ جَذَوْقٍ مِنَ النَّارِ﴾، يا خود (به لکو) بزووتیکتان له ناگر بو بينم، (جَذْوَة، وَجَذْوَة، وَجَذْوَة)، يانی: (الْعُودُ الْغَلِيظُ الْمُشْتَعِلُ)، يا خود (عُودٌ فِي رَأْسِهِ نَارٌ)، واته: داريک که پته و بی و بئایسی، ده بی لایه کیشی ناگری پیوه نه بی، بو ئه وهی هه لگیری، يا خود: داريک که سه ريکی ناگر بی، که پیی ده گوتري: بزووته ناگر، واته: داريک که سه ريکی ناگر بی و لایه که ی دیکه ی بگیری.

(٨) - ﴿لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾، به لکو گهرم ببنه وه، (الِإِصْطِلَاءُ: إِفْتِعَالٌ مِنَ الصَّلَاةِ)، (صَلِي) واته: خسته نه ئیو ناگر، (إِصْطِلَاءُ): (إِفْتِعَالٌ)، واته: بزووتیکه دینم و، ناگری پی بکه نه وه و پیی گهرم ببنه وه.

له په یمانی کۆن (سفر الخروج) دا، تهعبيره که ئاوا هاتوه: (إِنَّ مُوسَى اسْتَأْذَنَ صَهْرَهُ فِي الذَّهَابِ إِلَى مِصْرَ لِاتِّقَادِ أُخْتِهِ وَآلِهِ...)، واته: مووسا عليه السلام مۆله تی له

خەزووری خواست، کە بچیتەووە بۆ میسر، تاکو هەوایی خوشکی و نیزیکانی و مالهەیان بزانی.

تیمە دوایی لە پەندو حکمەتەکاندا، زیاتر تیشک دەخەینە سەر هەندیک واتای دیکە، کە ئەم ئایەتە موبارەکانە دەیانگەیهنن، بۆیە لێرەدا تەنیا بایی ئەوەندە کە ئایەتەکان چەمک و واتاکەیان، پۆشن بێ، قسەیان لە بارەو دەکەین.

لە نۆزە کۆمەڵایەتیەکان لەکەلتان
Stay in touch on social media
نەن مەمەر عەر موانع التواصل الاجتماعي

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/Alibapir

عەلی بابیر/Alibapir

کەتانی

لەکەلتان مەکتەبی مەمۆستا عەلی بابیر

مەسەلەى دووھم:

دوای پۆیشتنى مووسا (عليه السلام) بۆ لای ئاگرەكە، لە درەختیکەوھە كە لە ئێو پارچە زەویەكی بە پیزی قەد پاللی لای راستی دۆلەكە بوو، بانگ كرا: مووسا! بێگومان من خوام پەرەردگاری جیهانیان، ئنجا گۆچانەكەت فرێدە! ئیدی كە فرێدا، بوو بە ماریکی بێرەزای لە جوولەدا خێرا، وەك تیرە مار، مووساش ترسا و رایكرد، خواش بانگی كرد: بگەرێوھە و مەترسە، دەستی راستیشت بخە یەخەتەوھە، بە درەوشاوھیی دێتە دەری و، لە كاتی ترس و لەرزیشدا، بآلت بە تەنیشتەوھە بنووسێنە، ئەوھە دوو بەلگەى پروونی پەرەردگارتەن، بۆ لای فیرەھون و گەلە یاخییەكەى و دارو دەستە یاخییەكەى:

خوایە (عَلَيْهِ السَّلَام) دەفەرموێ: ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْوِسَ إِنْتَ أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوِسَ أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِ ﴿٣١﴾ أَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْجُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذُنُوكَ بُرْهَنَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾﴾

شیکردنەوھى ئەم ئایەتانە، لە دوازدە بەرگەدا:

١- ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا﴾، کاتیك چووھە لای، پاناوھەكە (ھا) بۆ ئاگرەكە دەچیتەوھە، ئەگەر یەكێك بلی: ئاگر نەبووھە! دەلێن: گرنگ ئەوھە یە مووسا پێی وابووھە ئاگرە، ئەگەرنا ئاگر نەبووھە و، پرووناکییەك بووھە، پرووناکییەكی تاییەت بووھە، لە سوورەتی (النمل) دا دەفەرموێ: ﴿فَلَمَّا جَاءَهَا ﴿٨﴾﴾، ئەمە ھونەر کارییە، لە قسەكردندا، (جاءَ) و (أَتَى) یەك واتایان ھەیە، لەگەڵ تۆزیک جیاوازییدا، گرنگ ئەوھە یەك ئێوھە پۆك دەگەییەن، ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا﴾، کاتیك چووھە لای ئاگرەكە، یان ئەوھە ئەو بە ئاگری لێ حالیی بووھە.

(۲) ﴿نُودِيْكَ مِنْ شَطِيْءِ الْوَادِ الْاَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ﴾، بانگ کرا (له کوئوه بانگ کرا؟!)، له قەد پاللی راستی دۆله کهوه، له دره خته کهوه، که له پارچه زهوییه کی به پیزدا بوو.

واته: مووسا له دره ختیکهوه بانگ کرا، که له پارچه زهوییه کی به پیزدا بوو، له قەد پاللی لای راستی ئەو شیو و دۆله، که چیا ی طووری لێه، یانی: دره ختیکی له پارچه زهوییه کی دیاریکراودا، که به پیزه، رواوه، پرووناکیه کی تیدا بووه، ئنجا له پرووناکیی ئەو دره ختهوه، که له نیو ئەو پارچه زهوییه دا رواوه و، ئەو پارچه زهوییه ش له لای راستی شیوه که بووه، لهوئوه بانگ کرا.

لێره دهفهرموی: ﴿نُودِيْكَ مِنْ شَطِيْءِ الْوَادِ الْاَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ﴾، به لām له سوورەتی (النمل) دا، دهفهرموی: ﴿نُودِيْ أَنْ بُرِكَ مِنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، بانگ کرا که پیزدار بئ ئەو کهسه ی له نیو ئاگره که دایهوه، ئەوه ی له دهوریه تی و، پاکیی بو خوا ی پهروه ردگاری جیهانیان، به لām لێره دا له سوورەتی (القصص) دا، زیاتر دیاریی کراوه، ئەو بانگ کرانه ی مووسا ﷺ له کوئوه بووه؟ له دره ختیکهوه بووه، که له پارچه زهوییه کی به پیت و پیزدا، پرواوه، که له قەد پاللی لای راستی شیوه که دا بووه، له لای ئەو چیا به ی به طوور ناوبراوه، (بُقْعَة) به (بِقَاع) کو ده کریتهوه، (البُقْعَة: قِطْعَة مِنْ الْأَرْضِ مُتَمَيِّزَةٌ عَمَّا حَوْلَهَا)، (بقعة) پارچه زهوییه که، که له چاو ئەو زهویانه ی دهووبه ری دیاره و جیا کراوه یه.

﴿مِنْ الشَّجَرَةِ﴾، له دره خته کهوه، (أَل)، سەر (شَجَرَة) بو ناساندنه، به لām (التَّعْرِيفُ لِلْجَنَسِ وَالْعُدُولُ عَنِ التَّنْكِيرِ، إِشَارَةٌ إِلَى أَنَّهَا شَجَرَةٌ مَقْصُودَةٌ، وَلَيْسَ التَّعْرِيفُ لِلْعَهْدِ، لِأَنَّهُ لَمْ يَجْرِ ذِكْرُ الشَّجَرَةِ سَابِقًا)، ناساندن (تعريف) له زمانی عه ره بیدا یان بو تیکرا (جنس) ه، یان بو (عهد) ه، که (عهد) له کوردیی دا ده که ویته شوینی: (که)، یانی: ئەگەر من گوتم: کتیبه که، واته: ئەو کتیبه ی

که ناسراو (مَعهود) ۋە دەزانین کامەیه، بەلام لیڤرەدا بو تیکرا (جَنس)یە، چونکە پیشتر باسی ئەو درەختە نەکراوە، تاكو بفەرموی: درەختەکە، ئنجا بوچی بە (ال)ی ناساندن (تَعْرِیف) هاتووە، بە نەناسراو (نِکِرَة) نەهاتووە؟ ئاماژەیه بەووە که ئەو درەختە، درەختیکی دیارییکراو و بە ئامانج گیراو و ناسراو بوو.

ئنجا ئایا بانگ کردنەکه چۆن بوو؟

۳- ﴿أَنْ يَّمُوسَىٰ إِنْ أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، که ئەی مووسا! بە دلتیایی من خوا، پەرورەدگاری جیهانیان، ئا ئەووە نیوهرۆکی بانگکردنەکه بوو، لە سوورەتی (النمل) دا، دەفەرموی: ﴿يَّمُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (النمل، ئەی مووسا! بە دلتیایی منم، خواي زالی کارزان، کهواتە: خوا ﷻ ئەمەشی فەرموو و، ئەووەشی فەرموو، یاخود: نیوهرۆکی ئەو دوووی فەرموو، بەلام خوا ﷻ لە سوورەتی (القصص) دا، هەندیکی فەرموو بە تەعبیریەک و، لە سوورەتی (النمل) دا هەندیکی دیکە فەرموو، بە تەعبیریەک، واتە: خوا ﷻ دابەشی کردووە بەسەر ئەو دوو سوورەتەدا.

۴- ﴿وَأَنْ أَلْقِي عَصَاكَ﴾، (خوا ﷻ پێی فەرموو:) که گۆچانەکەت فری بدە، لە سوورەتی (النمل) دا، دەفەرموی: ﴿وَأَلْقِي عَصَاكَ﴾ (۱۰) واتە: گۆچانەکەت فری بدە، (أَنْ)کە ی لە گەلدا نیە.

۵- ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا نَهَزَتْ كَانَهَا جَانٌّ وَلِيٌّ مُّذِيرًا وَلَمْ يَعْقِبْ﴾، کاتیک گۆچانەکە ی بینی دەجوولایەووە هەلدەبەزی و دادەبەزی، وەک تیرە مار، یان وەک ماریکی گچکە، پشتی هەلکردو پۆی و ئاوری نەدایەووە، لە سوورەتی (النمل) یشدا بە هەمان تەعبیر هاتووە.

۶- ﴿يَّمُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ﴾، (خوا ﷻ فەرموو:) ئەی مووسا ﷺ! بگەرێو و مەترسێ، بەلام لە سوورەتی (النمل) دا دەفەرموی: ﴿يَّمُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا بِخَافٍ لَدَى الْمُرْسَلُونَ﴾ (۱۰) إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَلْ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي عَفُورٌ رَّحِيمٌ (۱۱) (خوا ﷻ فەرموو:) ئەی مووسا! ﷻ مەترسە، پەوانە کراوان لە لای من ناترسن، مەگەر کەسیکیان ستمی کرد بێ و، دوا ی چاکە ی لە شوینی خراپەکە دانا بێ، ئەو بە دلتیایی

من لیبوردە میهره بانم، واتە: لە سوورەتی (النَّمْل) دا زیاتر پوونکراوەتەووە خوا ﷻ چۆن مووسای دُنیا کردۆتەووە، بەلام لە سوورەتی (القصص) دەفەرموێ: ﴿أَقْبَلْ وَلَا تَخَفْ﴾، روو لە لای من بکەو مەترسێ.

(۷)- ﴿إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِ﴾، بە دُنیاوی توو لە دُنیا کراوانی، توو لە بێ زیانانی، (آمِن) پیچەوانە (خَائِف) ه، (خَائِف) یانی: کەسیک بترسێ و ترس و لەرزى هەبێ، بەلام (آمِن) واتە: بێ ترس و دُنیا.

(۸)- ﴿أَسْأَلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ﴾، دەستت بخە نێو یەخەتەووە، لێرەدا بە بێ (و)ی بادانەو (عطف) هاتووە، بەلام لە سوورەتی (النَّمْل) دا دەفەرموێ: ﴿وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ﴾ ۱۲ هەرۆهە دەستیشت بخە یەخەتەووە، بەلام لێرەدا دەفەرموێ: ﴿أَسْأَلُكَ يَدَكَ﴾، (أَسْأَلُكَ) لەگەڵ (وَأَدْخِلْ) هەر یەکن، واتە: دەستت بخە یەخەتەووە.

(۹)- ﴿تَخْرُجُ بَيَّضًا مِنْ غَيْرِ سَوٍ﴾، بەسپیتی دیتە دەری بەبێ زیان (و نه خوشیی).

لە سوورەتی (النَّمْل) یشدا، بە هەمان شیو هاتووە، واتە: بە سپیەتی دیتە دەری بێ زیان، یانی: بێ ئەوێ نه خوش بێ، نه خوشیی بەلەکی گرتبێ، یان بێ ئەوێ زینایکی پیگیشتبێ، بە درهوشاوێی دەرەوشیتەووە، نهک بسووتی یاخود زینای پێ گەبێ، یان نه خوشییهکی گرتبێ.

(۱۰)- ﴿وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ﴾، ئەمە بەس لێرەدا هاتووە لە سوورەتی (النَّمْل) دا، نه هاتووە، واتە: لە کاتی ترس و لەرزدا، بآلت بەخۆتەووە بنووشیتە، بەخۆتەووە بنووسیتە، زانایان گوتووین: (مَثِيلٌ بِحَالِ الطَّائِرِ، بَدَلًا مِنْ أَنْ تَطِيرَ خَوْفًا)، بآلندە ئەگەر بترسێ، یەکسەر بآلی لێک دەدات و دەفرێ، بەلام بآلندە ئەگەر نه ترسێ، بآلەکانی دینیتەووە یەک، بآلەکانی بهخۆیهووە دهنووسیتێ، واتە: تۆش بآلت بهخۆتەووە بنووسیتەو مەترسێ، دُنیا بهو هیچ ترست نه بێ، بۆیه زانایان گوتووین: (وَالْمَعْنَى: إِنَّكَ تَخْشَى مِنَ أَمْرِ الرُّسَالَةِ)، واتە: هیچ ترست نه بێ لە گەیانندی پەيامی خوا ﷻ، بە ئاسانی بۆت دەگات و بێ زیان دەبێ.

(۱۱) ﴿فَذَانِكَ بُرْهَانٍ مِنْ رَبِّكَ﴾، ئەم دووانە، (گوچانە کەت و دەستە کەت)، دوو بەلگە ی روون و ئاشکران، لە لایەن پەروەردگارتەوہ.

(۱۲) ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾، بەرەو لای فیرعەون و دارو دەستە کە ی، بیگومان ئەوان کۆمەلێکی لاریین.

کەواتە: بچۆ، بیانپێنەوہ سەر پێی راست، لە سوورپەتی (النمل) دا، دەفەرموێ: ﴿فِي سَعِ عَائِتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ﴾ (۱۲)، واتە: لە نیو نو بەلگە و نیشاندەدا، بچۆ بەرەو لای فیرعەون و گەلە کە ی، لەوێ دەفەرموێ: گەلە کە ی، بەلام لە (القصص) دا دەفەرموێ: ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ﴾، لێرەدا باسی نو نیشاندەکان ناکات، بەلام لە سوورپەتی (النمل) دا، باسیان دەکات، واتە: ئەم دوو بەلگەن، حەوتی دیکەشیان لەگەڵدان، دەبنە نو، ھەر وہا لە سوورپەتی (الإسراء) یشد، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ سَعِ عَائِتٍ يَبْنِتٍ فَسَلَّ بِنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ﴾ (۱۰۱)، نو نیشاندەمان بە مووسا ﷺ دا بوون، لە بەنوو ئیسرا ئیل بپرسە؟ کاتیەک کە مووسا چوو بو لایان (بە نو بەلگەو نیشاندەکانەوہ).

وشە ی (فَذَانِكَ) بە (فَذَانُكَ) ەش، خویندراوہ تەوہ واتە: نوونە کە ی بە گیرە دارکراو (مُشَدَّد) ی خویندراوہ تەوہ، ئەو ەش جوړە خویندەوہ یەکی دیکە یەو، ھەر ھەمان واتاشی ھە یە.

مه سه له ی سییه م و کو تایی:

مه ترسی ده برینی موسا (علیه السلام) له فیرعه ون و دهسته و دایه ره که ی، که له سه ر بابای قیتی بیکوژنه وه، داواکردنی له خوا (علیه السلام) که هاروونی برایشی چونکه له و زمان پاروتره، له گه لی بنیری بو پاپشتی و، به لی، فه رموونی خوا (علیه السلام) بو داواکارییه که ی و، دلیا کردنیشی له پاریزران و سه رکه وتیشی:

خوا (علیه السلام) ده فه رموی: ﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي قُلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۝۳۳ ﴾ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ۚ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ۝۳۴ قَالَ سَنُنْشِئُ عُصْدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَيْنَتِنَا إِنَّمَا وَمَنْ أَتَّبَعُكُمَا الْغٰلِبُونَ ۝۳۵ ﴿

شیکردنه و ی ئه م ئایه تانه، له هه شت برگه دا:

(۱) - ﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي قُلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۝۳۳ ﴾ (موسا (علیه السلام)) فه رموی: په روه ردگارم! من که سیکم لیکوشتوون، ئنجا ده ترسیم بکوژن، له سوورده تی (الشعراء) دا، به و شیوه یه هاتوه: ﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ۝۳۳ ﴾ وَصِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ ۝۳۴ وَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۝۳۵ ﴾، واته: (موسا (علیه السلام)) فه رموی: په روه ردگارم! من ده ترسم به درۆم دابنن و، سینه شم ته نگ بئ و زمانیشم گو نه کات، بویه بنیره به دوا ی هاروونیش دا، (ئه ویش په وان بکه، له گه لم)، هه روه ها گونا هیکیشیان له سه رمه (به لای خو یانه وه، تاوانیکم به رانه ر کردوون)، ده ترسم بکوژن.

(۲) - ﴿ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا ﴾، هاروونی براشم، ئه و زمانی له من پاروتره و روونتره.

(۳) - ﴿ فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ﴾، ئه وم له گه لدا بنیره، وه ک پاپشت، با به راستم دابنن.

(۴) - ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾، من دەترسم بە درۆم دابنن.

لێره تەعبیرە کە ئاوا هاتو، بەلام لە سوورەتی (الشعراء) دا، بە جوړیکی دیکە هاتو، لە ئایەتەکانی: (۱۲ و ۱۳ و ۱۴) دا کە پێش توژیک هینامانن، لە سوورەتی (طه) ش دا، ئاوا هاتو: ﴿وَأَجْعَلِ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي﴾ (۲۱) ﴿هَرُونَ أَخِي﴾ (۳۰) ﴿أَشَدُّ بِهِ أَزْرَى﴾ (۳۱) ﴿وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي﴾ (۳۲) ﴿كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا﴾ (۳۳) ﴿وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا﴾ (۳۴) ﴿إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا﴾ (۳۵) طه، واتە: وه زیریکیشم لە بنه ماله ی خۆم، بۆم پرە خسینه، ئه ویش هاروونی برام بئ، پشتمی پئ به هیزبکهو، لە کارمدا هاوبه شی بکه، بۆ ئه وهی زۆر یادت بکهین و، زۆر به پاکت بگرین، بئگومان تو بینهری ئیمه ی.

با تەماشای بکهین! لەم سوورەتی (القصص) دا، بە جوړیکهو، لە سوورەتی (الشعراء) دا و، لە سوورەتی (طه) ش دا، هەر کامیان جوړیکه، بەلام نیوه پوکی هه موویان یه که، لە سوورەتی (الشعراء) دا مووسا عليه السلام مه ترسی ئه وهی ده برپوه که بیکوژن و، به درۆی دابنن و، زمانی گو نه کات و، سینه ی ته نگ بئ، داوای کردوه، که هاروونی برای له گه ل بنیئرئ، وه ک پالپشت، به لام لە (القصص) دا، به جوړیکی دیکه تەعبیری لئ کردوه، چونکه ئه وهی زیاتر جیی گرنگیی و بایه خی مووسا بووه، به پیئ ئه و سیاقه ی که لێره ده یخوازی، ئه وه پیشخراوه، که ئه وه بووه، بیکوژن، ترسی هه بووه بیکوژن.

هه لبه ته ترسی له خودی کوشته که نه بووه، ئه گه ر بیکوژن له پیناوی خوادا شه هید ده بئ، به لکو ترسی له وه بووه، که بیکوژن و نه توانئ په یامی خوا عليه السلام بگه یه نئ، بۆیه مووسا عليه السلام له بهر ئه وهی ره وانه کراوی خوایه، دووربینیی کردوه، که بتوانئ به ته وایی په یامی خوا بگه یه نئ، هه موو ئه و شتانه ی که پیوستان بۆ گه یاندنی ئه و په یامه و، گه یاندنی په یامه که په کی له سه ریان که وتوه، هه موویانی داوا کردوون، ئنجا که سیکیش به ته مای کاریک بئ، بیکات، بئگومان دووربینیی تیدا به خه رج ده دات و، هه و ل ده دات پیداو یستییه کانی بۆ دابین

بکات، نهک ههروا به لام سهر لایى به نێو بکهوئى، به لام وهک گوتمان له ههر شوینە، خوا ﷻ شتیک پیش ده خات و، شتیک زیاتر دهرده خات، که ئەو کهش و ههوايهی، ئەو به سه رهاتهی تیدا هاتوه، یاخود ئەو کاتهی ئەو سووره تهی تیدا دابه زیوه، خواستوو یه تی.

ئنجای دواى ئەوهی موسا عليه السلام قسه کانی خوئى تهواو کردن، خوا ﷻ وه لامى دایه وه:

(۵) - ﴿قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ﴾، (خوا) فه رمووی: به دلنیاى قوئت به هوئى برايه که ته وه به هیز ده کهین، وهک گوتمان (عَضُد)، واته: قوئل (نیوان ئانیشک و شان)، ﴿سَنَشُدُّ عَضُدَكَ﴾، (آی: نُقْوِيكَ) به هیزت ده کهین، (الشَّدُّ: الرَّبْطُ)، به ستن، قایم کردن.

(۶) - ﴿وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا﴾، دهسته لاتیکتان پئ ده دهین به ههردووکتان، (السُّلْطٰنُ: مَصْدَرٌ تَسَلَّطَ عَلَى الْقُلُوبِ وَالنُّفُوسِ، آي: مَهَابَةٌ وَرُعْبًا فِي قُلُوبِ الْأَعْدَاءِ)، واته: (سلطان) چاوگی (تسلط) یه، یانی: دلەکان و دهروونه کانی خستنه ژیر رکیفی خوئیه وه، یانی: سام و ههیهت و دهسته لاتیکتان پئ ده دهین، که رێگر بئ له وهی ئەوان زیانتان پێگه یه نن.

(۷) - ﴿فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا﴾، ئنجا ئەوان دهستیان پێتان نه گات، که زیانتان پئ بگه یه نن و بتانکوژن، یاخود زیانتان پئ بگه یه نن، (آي: لَا يُؤْذَوْنَكُمَا بِسُوءٍ)، که هیهج زیانیکتان پئ نه گه یه نن، کوشتن و که متر له کوشتنیش.

(۸) - ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا جَاءْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَالْأَمْرِ وَالْمَعْلُومِ﴾، ههردووکتان و ئەوانهش که شوینتان که وتوون، به هوئى نیشانه کامانه وه، زالن، له سووره تی (طه) دا، له وه لامى هه موو ئەو داواکاریانهی موسادا عليه السلام که لهوئى ریزیان ده کات، ده فه رموئى: ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يٰمُوسٰى﴾، واته: داواکارییه کهت پیدرا، ئەو موسا! به لام لیره دا خوا ﷻ چۆنیه تی داوا جیه جئ کردنه کهی، پروون ده کاته وه، ده فه رموئى: ﴿سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا﴾، ئنجا ئەوان ده دهین به ههردووکتان پئ بگه یه نن و بتانکوژن، یاخود زیانتان پئ بگه یه نن، (آي: لَا يُؤْذَوْنَكُمَا بِسُوءٍ)، که هیهج زیانیکتان پئ نه گه یه نن، کوشتن و که متر له کوشتنیش.

ئەم سىياقە وایخواستوۋە خۇا ﷻ شىي بکاتەوۋە، ديارە لە ئەصلی ئاخوتنى نىوان خۇا ﷻ و پىغەمبەرە ھەلباردە کەیدا: مووسا ﷺ، ئەو وتو و وىژ و قسە و باسانە، ھەموویان بوون، ئنجا خۇا ﷻ لە سوورپەتی (طە)دا، چۆنیەتیی وەلامدانەوۋە کەى کورت دەکاتەوۋە، لە سوورپەتی (الشّعراء)دا، بە جوړیک دەیھتیی و، لە سوورپەتی (القصص)دا بە جوړیک و، لە سوورپەتی (النمل)دا، بە جوړیک، بەلام ھەمان نىوہ پۆک لە ھەموویاندا ھاتوۋە، ھەرچارە و بە دەرپرینیک.

کە دەفەر موى: ﴿بَايِنَتَا اَنْتَا وَمِنْ اَتْبَعَكُمَا الْعَلِيلُونَ﴾، ئەم ﴿بَايِنَتَا﴾ زانايان چەند واتايەکیان بو لیكداونەوۋە:

أ- (اِذْهَبَا بِبَايَاتِنَا) بە ئایەتەکان و نیشانەکانی ئیمەوۋە بچن.

ب- ھەندیکیان ئاویان لیكداوەتەوۋە: ﴿فَلَا يَصْلُونَ إِلَيْكُمَا بِبَايِنَتَا﴾، یانی: (يُصْرَفُونَ عَنْكُمَا بِبَايَاتِنَا)، دەستیان ناتانگاتى، بە ھۆی نیشانەکاھانەوۋە، بە ھۆی بەلگە و موەجیزەکاھانەوۋە، واتە: لیتان لادەدرین، بە ھۆی ئەو بەلگە و موەجیزانەوۋە، کە ئیمە پیمانداون.

ج- (وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا بِبَايَاتِنَا)، ئەمە پستەيەکی نىواخنە، واتە: ئیمە دەستەلاتتان پى دەدەین، بە ھۆی نیشانەکان و موەجیزەکانی خۆمانەوۋە، کە پیمان داون.

د- یاخود ﴿بَايِنَتَا﴾، پەيوەست دەبى بەدوای خۆیەوۋە: ﴿بَايِنَتَا اَنْتَا وَمِنْ اَتْبَعَكُمَا الْعَلِيلُونَ﴾، ئیوہ زال دەبن بە ھۆی نیشانەکاھانەوۋە، ھەردووکتان و ئەو کەسانەش کە شویتان دەکەون.

واتە: ئەو پستەيە چوار جوړە ئەگەری ھەن و، چوار جوړە واتای ھەن و واتايەکانیش لیک نیزیکن.

ئەمە ئەو سى مەسەلەيە بوون، کە تەرخابان کردبوون بو زیاتر شیکردنەوۋە چەمک و واتای ئەو ھەوت (۷) ئایەتە موبارەکەى، کە قۇناغی پینجەمى ژيان و بەسەرھاتی مووسا ﷺ پیک دینى.

حوکم و حکمەت و پەندەکانی

ئەم پینچ قۇناغەي بەسەرھاتی مووسا ﷺ

ئەم پینچ قۇناغەي کە باسکران لە میانی ئەم ئایەتەدا کە رابردن، ئیمە سەرجهەم شەست و یەک (٦١) دەرس و پەندمان لێ هەلھێنجاون، کە بە تەئکید دەگونجی زیاتریشیان لێ هەلھێنجرین، بەلام ئەوەندەم بە پێویست زانیون:

١- نەخشەي خۆي کارزان لە گەردوون و ژيانى مرقۇدا، زۆر وردو کارزانانە و پەنھان و پەر حکمەتە:

بۆ وینە: (القرطبي) ئەو قسەيە لە وەھەبی کۆری مۆنەببەھەو دینێ، کە یەکیک بوو لە زانیانی جوولە کە و، مسوولمان بوو، گوتووین: (بَلَّغْنِي أَنَّ فِرْعَوْنَ ذَبَحَ فِي طَلَبِ مُوسَى سَبْعِينَ أَلْفَ وَلِيدٍ)^(١).

وەھەبی کۆری مۆنەببەھە دەلی: پێم گەشتووە کە فیرعەون لەوەدا کە سۆراغی مووسای کردووە بە دۆی مووسادا گەراوە، کە چنگی بکەوی و لە بەینی ببات، حەفتا ھەزار (٧٠,٠٠٠) مندالی سەربریو، کە چی ئەو حەفتا ھەزارەي بەبی ھۆکار سەربریون و، ھیچیان مووسا ﷺ نەبوون، بەلام ئەو مووسایەي کە ئەو لێی ترساو و، ئەو حەفتا ھەزارەي لەبەر وی سەربریون، دوايی ھاتۆتە مائی خۆی، ھەر بۆ خۆشی بەخیوی کردو!

تەماشای نەخشەي خوا ﷻ بکەن! کە دەفەرموی: ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۚ وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ (١٦) الطارق، ئەوان پیلان دەگیرن و منیش نەخشە دادەنیم، ھەروەھا دەفەرموی: ﴿وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ﴾ (٥٤) آل عمران، واتە:

(١) الجامع لأحكام القرآن: ج ١٣، ص ٢٠٢.

ئهوان فیلیان کردو خواش نه خشه ی دانا، خواش ﷺ پلانی دانا و خوا ﷺ
باشترین پلان دانه ره، ئنجا له پهنی عه ره بیدا هاتوه: (العبدُ يُدَبِّرُ، وَاللَّهُ يُغَيِّرُ)،
عه بد نه خشه داده نئ و، خوا ده یگۆرئ، یان له کورده واریی خۆماندا ده لئین:
ئهوه ی له لای عه بد خه یاله، له لای خوا به تاله.

ئنجا ئهو نه خشه و به نامه یه ی خوا ی کارزان که له ژیا نی مووسادا ﷺ
به رجه سته بووه، دیاره ئه وه نمونه یه که، له نه خشه ی خوا ﷺ، ئه گه رنا هه ر
کامیک له ئیمه، ئه گه ر له ژیا نی خۆی ورد بئته وه، ئاوا نه خشه ی خوا ﷺ له
ژیا نی خۆیدا ده بینئ، هه ر که سه له قه ده ر خۆی.

بیگومان قه ناعه تم وانیه فیرعه ون هه فتا هه زار مندالی سهربرپی، به لام
به ته ئکید ده بئ ژماره یه کی زۆری سهربرپین، چونکه ئایه ته که وا ده فهرموئ:
(يَذَّبِخْ أَبْنَاءَهُمْ)، هه م که ده فهرموئ: (يَذَّبِخْ) له جیاتئ (يَذَّبِخْ)، (يَذَّبِخْ)،
واته: سه ری ده بپی، به لام (يَذَّبِخْ) واته: زۆری سه ر ده برپین، هه م که ده فهرموئ:
(يُقَتِّلُونَ أَبْنَاءَكُمْ) الأعراف، یانی: زۆری ده کوشتن، له وئش ده یتوانئ بفهرموئ:
(يُقَتِّلُ)، به لام (يُقَتِّلُ) یانی: زۆری لئ ده کوشتن، ئنجا وه ک پئشتریش باسم کرد:
که ده فهرموئ: (يَذَّبِخْ)، دوا ییش ده فهرموئ: (يُقَتِّلُ) له به ر ئه وه یه که هه موو
له به ین بردنه کانی فیرعه ون بو ئیرینه کانی گه لی مووسا، به نوو ئیسرا ئیل، و
نه بووه که به شیوه ی سهربرپین بن، وه ک له (په یمانی کۆن) یشدا هئنامان،
به لکو هه ندیک جار، یه کسه ر خستوو یاننه نئو ده ریاوه و خنکاندوو یانن، یان به
شیوه ی دیکه له به ینیان بردوون.

۲- حیکمه تی زۆرجار دووباره بوونه وه ی به سه رهاتئ مووسا و فیرعه ون:

به سه رهاتئ مووسا ﷺ و فیرعه ون له قورئاندا، بۆیه زۆرجار دووباره
کراوه ته وه، که هه مووی ده وری بیست و سئ (۲۳) جار، له بیست و سئ
شوئنی قورئاندا هاتوه، چونکه کۆمه لگا کانی به شه ری، هه میشه ئهو حاله ته یان

تیدا دووباره دەبیتەو، ھەمیشە ھوکمپرانیک، فیرەونانە ھوکم دەکات و، خۆی دەسەپینى و، خزم و حیزب و دەوروپەر و وابەستە و دابەستەکەى خۆی، بەسەر کۆمەلگادا دەسەپینى و قۆرخکاریى دەکات و، خراپەو ستەم دەکات و، خەلکەکش بېچارە دەکات، سەرەنجام لەئێو ئەو خەلکەدا پاپەرین، دروست دەبى، یەکیک پېشیان دەکەوئى کە غیرەتى دەجووئى چیدیکە، ئەو ستەمە قبوول نەکەن، ھەمیشە ئەو سیناریویەو، ئەو ھالەتە دووبارە دەبیتەو، بۆیە خوا ﷻ بەسەرھاتی موسا ﷺ و فیرەونى زۆر لە قورئاندا دووبارە کردۆتەو، لەبەر ئەوەى ئەم ھالەتە: ھالەتى ھەبوونی ستەم و، دواى پاپەرین لە دژی ستەم و، کۆتایی پى ھێنانى ستەم و، شۆرش کردن لە دژی، ھەمیشە لە ژيانى بەشەردا دووبارە دەبیتەو.

ھێندە گێرانەوێ ئەو بەسەرھاتە، یانی: ھەر کاتیک کەسێک ھەبوو فیرەونانە ھوکمی کرد، ئێوەش موسایانە لێى پاپەرین، بۆیە گوتراو: (لِکُلِّ فِرْعَوْنَ مُوسَى)، ھەر فیرەونیک موسایەکی بۆ دەبى، دیارە لە کاتیکدا کە کۆمەلگا زیندوو بى و خاوەن ئیرادە بى، موسایەکیان ھەر تیدا ھەلەدەکەوئى، کە بەرۆکی ئەو فیرەونە بگرئى، یەخەى بگرئى و ئەو خەلکە، ئەو کۆمەلگا مەزلۆم و بەشخوراو و سەرکوتکراو و ماف پېشیل کراو، دەرباز بکات، لە چنگى ئەو فیرەونە خو بە پەرەردگار زان و، خو بە پەرستراو زانە، کە ئیستا بە داخەو بە تايبەت لە ولاتانى مسولمانشین دا، ھوکمی فیرەونانە زۆر زۆرە.

ھەلبەتە کەسانیکیش ھەن وەک موسا ﷺ پاپەرین، بەلام مەرج نیە وەک موسایان بۆ پەخسابى، بەلام گرنگ ئەوەیە ئینسان ھەلەدەدات، لە راستییدا ھەر کاتیک فیرەونایەتیی ھەبوو، دەبى موسایانەش لە دژی ئەو ھوکمی فیرەونایەتیی و خۆسەپاندنە پاپەرین بکرئى.

۳- بېگومان به نوو ئیسرائیل، پۆله كانى يه عقوب **التَّيِّمَاتِ** كه دوايى بوونه گهل و نه ته وديهك، به ناوى گهلى جوولهكه، كاتى خوى له ئايىنى ئىبراهيم **التَّيِّمَاتِ** لايانداوه:

چونكه به نوو ئیسرائیل، يانى: پۆله كانى ئیسرائیل، ئیسرائیل نازناوى يه عقوبه، يه عقوب كورى ئيسحاق، ئيسحاق كورى ئىبراهيمه، ئهوانه ش خويان له سهر ئايىنى ئىبراهيم بينيوه، به لام لايانداوه، بويه خوا **تَعَالَى** فيرعه ونى تتيه رداون، به لگه شمان تهو هه موو به هانه گرتانهن كه دوايى به مووسا و هاروونى برايان گرتوون، بو وينه: له سووره تى (الأعراف) دا، خوا عزوجل بومان ده گيرتته وه، ده فهرموى: ﴿قَالُوا يَمْوَسَىٰ اجْعَلْ لَّنَا إِلَهًا كَمَا هُمَ ءَالِهَةٌ﴾ (الأعراف، واته: گوتيان: مووسا **التَّيِّمَاتِ** په رستراويكمان بو دابنى، وهك چون تهوانه چهند په رستراويك ده په رستن، ماناي وايه لادان و له رى هه له بوون، له نيو گهلى به نوو ئیسرائيلدا، زور هه بووه، ته گهرنا داواي وا چون له مووسا **التَّيِّمَاتِ** ده كه ن؟ په رستراويكمان بو دابنى، وهك چون تهو خه لكه چهند بت و صه نه ميك ده په رستن، وهك له سووره تى (الأعراف) دا، هاتوه و با ئايه ته كان هه موويان بينين:

﴿وَجُوزَ نَابِئِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَمْوَسَىٰ اجْعَلْ لَّنَا إِلَهًا كَمَا هُمَ ءَالِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾ (١٣٨) **إِنْ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُمْ فِيهِ وَبِطُلَّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ** (١٣٩) **قَالَ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ** (١٤٠) **وَإِذْ أُنْحِيتَكُمْ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ** (١٤١)

واته: به نوو ئیسرائيلمان له دهريا تتيه پانندن، گوزه رمان پى كردن، (دهريامان بو شهق كردن و په رينه وه)، به لای كومه ليكدا تتيه رين كه له سهر چهند بت و په يكه ريك خويان چه پس كرد بوو و، ده يان په رستن، گوتيان: تهى مووسا! **التَّيِّمَاتِ** په رستراويكمان بو دابنى، وهك چون تهوان تهو په رستراوانه ده په رستن، فهرمووى:

بە دُنْیایی ئیوھ کۆمەلێکن نەفامیی دەکەن، ئەوانە ئەوھ ی تێدان لەبەین دەچن و فەوتاون و، ئەو کردەوھ ی دەیکەن، پووچە و بەتالە، ئایا جگە لە خوا پەرستراویکی دیکەتان بۆ پەیدا بکەم، لە حالیکدا کە ئیوھ بەسەر جیھانیاندا ھەلبژاردوھ، (جیھانیانی پۆژگاری خۆتان)، (خوا ﷻ دەفەرموی: یادیش بکەنەوھ کاتیک ئیوھمان لە نیزیکان و پەپرەوانی فیرەوھ دەرباز کرد، کە سزایەکی زۆر خراپیان پێ دەچێژتن، کۆرەکانتانیان دەکوشت، ئافرەتەکانتانیان دەھێشتەوھو، لەوھشدا تاقیکردنەوھ یەکی مەزن ھەبوو لە پەروەردگارتانەوھ بۆ ئیوھ.

(کە ئەو بەلایەتان بەسەر ھاتبوو، یاخود کە بەو شیوھ دەربازی کردن).

ئەوھ یەکیکە لە ھموونەکان، کەواتە: وەک پێشینان گوتووین: (چ ەلەم بێ قەلەم نین)، خوا ﷻ لە گۆترە کەس سزا نادات، خوا لە گۆترە وەزعی خراپ و، حالی خراپ بەسەر کەسدا ناھێنی، وەک دەفەرموی: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الأنفال)، خوا ﷻ ئەویش بەھوێ ئەوھوھ کە چاکە یەک خوا لەگەڵ کۆمەلێک دەیکات، ئەو چاکەیان لێ لانابات، تاکو ئەوان خۆیان نەگۆرن.

بەنوو ئیسپرائیل پێشی لە میسر زۆر بە پێز و حورمەتەوھ ژیاون، بەلام دوایی کە ئا بەو شیوھ کراون بە کۆیلە و، نێرینەکانیان سەربردراون و ئافرەتەکانیان ھێلدراونەوھو، ئاوا سوغەرە و بیگاریان پێ کراوھ، دیارە کۆمەلێک پەفتاری وایان کردوون، کە خوا ی دادگەر بەو شیوھ سزایان بدات و، ئەو فیرەوھەیان تی بەربدات و خۆی بەسەریاندا بسەپێتی.

وێنە یەکی دیکە: ئەو کاتە ی مووسا (علیہ السلام) دەچیت تەوہرات وەر بگری، خوا ﷻ ژوانگە ی بۆ دادەنێ و، دەچن تەوہرات وەر بگری و چل شەو کاتی بۆ دادەنێ و، ھاروون بەجێ دەھێلێ، کەچی ھەتا دەگەرێتەوھ لایان دەبینێ دەستیان داوھتە گۆلک پەرستی، ھەرچەندە ھاروون زۆر ئامۆژگارییان دەکات، وەک دەفەرموی:

﴿ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِيَ ﴾ ۹۰ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى ﴿ ۹۱ ﴾ طه.

که کاتی خووی له تەفسیری سوورەتی (طه)دا، به تەفصیل باسماں کردوه، که سامیری گۆلکێکی زیڤی بۆ دروست کردوون و، زۆربه یان دەستیان کردوه به پەرستنی، هاروونیش زۆر ئامۆژگارییان دەکات و دەڵێ: ئێوه بهوه تاقیکراونهوه و پەرورەدگاری ئێوه تەنیا خواى خاوهن بهزەییە، شوینم بکهون و فەرمانبەرییم بۆ بکهن، ئەوانیش دەڵێن: نهخێر، هەر دەپەرستین تاكو موسا دهگەرێتهوه بۆ لامان!

۴- هەر چۆن بى دياره ئەو کاته له ئیو مەروفايه تییدا، هیچ گەل و کۆمه لێک له بهنوو ئیسرائیل باشتەر نهبووه، لهبەر ئەوه خواش ﷻ:

أ- هەم له سوورەتی (البقرة)دا، دەفەرموی: ﴿ يٰۤيٰۤنَا اٰسْرٰٓءِٓلَ اٰذْكُرُوْا نِعْمَتَیَ الَّتِیْ اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ وَاَنْتِیْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَی الْعٰلَمِیْنَ ﴾ ۱۲۲، واتە: ئەى وهچەى ئیسرائیل! یادى چاکەى من بکهن، بهسەر خۆتانەوه که لهگەڵمدا کردوون و، ئەوه که من بهسەر جیهانیاندا هەلمبژاردوون.

ب- هەر وهها له سوورەتی (الأعراف)یشدا دەفەرموی: ﴿ قَالَ اَغَیْرَ اللّٰهِ اَبْغِیْكُمْ اِلٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَی الْعٰلَمِیْنَ ﴾ ۱۶۰، واتە: موسا گوتی: ئایا پەرستراویکی دیکەتان بۆ پەیدا بکهم، له حالێک دا ئەو ئێوهى بهسەر جیهانیاندا بهرز کردۆتهوه؟

کهواتە: خوا ﷻ که له سوورەتی (الأعراف)دا و، له سوورەتی (البقرة)دا و، له جێی دیکەدا، وهک له سوورەتی (یونس) و (الجاثية)شدا هاتوه، دەفەرموی: بهنوو ئیسرائیلماں به سەر جیهانیاندا بهرز کردوونهوه، واتە: به گشتی باشتەری کۆمهڵ بوون له پۆژگاری خۆیاندا و له ئیو هەموو بهشەریهتدا به گشتی باشتەری کۆمهڵ بوون، بهلام دياره کۆمه لێک خالی بپهیزیشیان هەبوون.

۵- خۆ بەرزکردنەوهی فیرعهون و ستهم و زۆرهکە، ھۆکاری فەوتانی بوو:

وهک خوا دەفەرموی: ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضَعِفُ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾﴾ ئەو خۆ بەرزکردنەوهو خراپەو ستهمە، بوو بە ھۆی ئەو کە مووسایەک خوا ﷺ بپرە خسینی، لە ئیو ئەو گەلە ستهم دیدەیدەدا و، سەرەنجام بیکاتە پیغەمبەر، بینیری بۆ ئەو ھەو گەلە ستهمدیدە، ئەو گەلە سۆغەر و بیگار پیکراوەو بە کۆیلە کراوە، دەرباز بکات، یانی: ستهم و خۆ بەرزکردنەوهکە فیرعهون و خۆ سەپاندنەکە، بوو بە ھۆی لەبەین چوونی و، سەر بە فەتارەت چوونی خۆشی و سوپایەکەیشی و گەلەکەشی کە لەگەڵی بوون.

۶- فیرعهون و سوپا و گەلەکە، لە لایەکەو بە لایان بۆ ھات، کە ھەر حیسابیان بۆ نەدەکرد:

یانی: ئەوان ھیچ حیسابیان بۆ ئەو نەکرد بوو، کە ئەو بەنوو ئیسپرائیلە کە سۆغەر و بیگاریان پێ دەکرێ و بە کۆیلە کراون و، ئیرینەکانیان سەر دەبردین، مووسایەکیان تێدا ھەلکەوێ، مەلۆتکە یەک بێ، دایکی لە ترسی سەربران، بیخاتە صندوقیکەووە بە رووباری نیلی دابدا، دوایی بچیتە مائی فیرعهون و، لە مائی خۆیاندا بە خێوی بکەن، ئەمەش خوا ﷻ دەیهوێ بە ھەموو چەوساوانی سەر زەوی بلی کە:

أ- خواو پەرورەدگارێک ھەیەو، مشوورخۆریکتان ھەیە لە پشتتانە و، ئەگەر ئێو ھەبن خواو پەرورەدگار خەمتان لێ دەخوات و، مشوورتان دەخوات و، سەرتان دەخات و، ئاگای لێتانە.

ب- ھۆشداربێشە بۆ ھەموو حوکمرانە خۆسەپینە، بە زەبرو زۆرەکان، کە دنیا شاری بێخواھن نیە، خوا ﷻ لەگەڵ ئەو چەوساوەو ستهمدیدانەدایە، کە ئێو دەیانچەوسینەووەو ستهمیان لێ دەکەن و مافەکانیان پێشیل دەکەن و، سزای خواش ﷻ بۆتان لە بۆسە و کەمیندایە.

۷- له بهین بردنی فیرعهون و سوپا و گهله یاخییه که، به و شیوه پله پله ییه
حیکمه تی گه وړه ی تیدایه:

مووسا عليه السلام به رووبار داده درې و، له ترسی سهربران ده چټه مالی فیرعهون و
هه لده گیرته وه و به خپو ده کړې، له مالی نه واند ا چهند سالان ده میښته وه، دوايی
مووسا عليه السلام نه و نه فهره ی به ده ست ده کوژړې، که نه ویشی هر له جوامپری و
نازایه تییه وه بووه و غیره تی قبوولی نه کړدوه، تیوه رامینن: کابرایه کی فیرعهونیی
سته م بکات، له کابرایه کی به نوو ئیسپرائیلی، که به ته نکید دایکی بوی باسکړدوه،
بابی و خزمه کانی بویان باس کړدوه، که نه ی مووسا عليه السلام! بو زانیاریت! تو کوری
فیرعهون نی و، تو له گه لی سته م دیده ی به نوو ئیسپرائیلی، حه تمه ن دایکی بوی
باسکړدوه: پوله! تو م به مه لو تکه یی به رووباردا داوه، له ترسی سهربران، خوا
ئیلهامی بو کړدووم و خستوویه ته دلمه وه، دوايی له مالی فیرعهون گیراویه وه و،
نه وان به خپویان کړدووی، ئیستا تو کوری نه وان نی! نجا که مووسا عليه السلام نه و
ئیسپرائیلییه ده بینن و، نه و فیرعهونیه سته می لی ده کات، خو ی پاناگری و مستیکی
لی ده دات و ده کیوژې، نه وه شی هر جوامپری و غیره ت بووه، نجا دواي نه وه
مووسا عليه السلام له نه نجامی نه و قه تلده دا ده چن بو مه دیه ن، له وې خو ی په ناده دا و،
ماوه په ک له وې شوانی ده کات، نجا دوايی که ده گه ریته وه بو سهردانی دایک و
خوشک و خزمانی و، له ریگادا خوا عليه السلام ده یکاته پیغه مبه ر.

که واته: نه وه نه بووه خوا عليه السلام به لایه کی کتوپر بنپری بو فیرعهون و سوپا و
گه له که ی، به لکو هه مووی به پله پله یی بووه، دوایش که مووسا عليه السلام دیت
له گه لیان رووبه روو بیته وه، به س خوا عليه السلام ده زانی چهند سالی پی چوون؟
نه و هه موو موعیزانه یان پیشان ده دات، به س خوا ده زانی چهندان سالی پی
چوون؟ نجا دوايی خوا عليه السلام هر نایانفه وتینن، هه تا سهره نجام به دواي نه و
مه زلوومانه ده که وې و، که ده یانه وې خو یانیان لی دهر باز بکه ن، هه لدین له
ده ستیان و، خواش عليه السلام ده ریا بویان ده قلیشینن، نه وانیش به دواي نه واند ده چنه

نیو دهریا، ههر ئه و دهریایه ی که بووان قلیشاو، بووه هوئی دهر باز بوونی به نوو ئیسپرائیل، هوئی فهوتانی فیرعه ون و سوپا سته مکاره که شی بوو!!

ئه مه مه به ست پیی ئه وه یه که مسولمانانیش پهروه رده بن، ههم هاوه لان له سهرده می پیغه مبه ری خاته مدا ﷺ و، ههم مسولمانان له ههر رۆژگار ی کدا، که ئیوه ش ورده ورده ده توانن کار بکه ن، له سهر خو پهروه رده کردن، وه ک چون موسا علیه السلام ورده ورده پیگه ی به رزو دیار بووه و، گه له که ی خوشی ورده ورده هو شیار کردۆته وه، به تایبه ت دوا ی ئه وه که خوا ﷺ په یامی بو ناردوه، ئیوه ش ئه گهر کار له سهر خو تان بکه ن و خو تان پهروه رده بکه ن، کاتی که دی له چه وسپترانه وه دهر باز بن!

۸- هه بوونی مروقی چاک له نیو خه لکی خراب و، له شوینی خراپدا، ئه گهر ئه و مروقه چاکه، هیمه ته ی هه بی، سوودیکی زور ده گه یه نیی:

ئه وه تا ژنه که ی فیرعه ون - که له ته فسیره کاند ده لی ن: ناوی ئاسیا کچی موزاحیم بووه - سوودیکی زوری گه یانده و ئه گهر ئه و نه بووایه، به پوا له ت ئه و موسا مه لو تکه یه ش سهر ده برا، به لام خوا ﷺ نه خشه که ی وا داناوه، ده بی ههر ئافره ته که ی فیرعه ون بیپاریزی، که ژن و میرد له هه موو که س لی ک نیزیک ترن، که چی خوا ﷺ ههر به ده ستی ئافره ته که ی فیرعه ون، موسا علیه السلام ده پاریزی و، ئه وه ش لووت شکاند نی که بو فیرعه ون، که ئه ی فیرعه ون! تو ئه و گه له ده چه وسپنیه وه و، نیرینه کانیان سهرده بری، چونکه کاهینه کان پییان گوتووی، یان خو ت خه ونت دیوه، که کو تایی مولک و ده سته لات ی تو له سهر ده ستی مندالی ک ده بی، که له به نوو ئیسپرائیله، ئه وه تا ده بی ههر خو شت ئه و منداله به خپوی بکه ی!

ههروه ها له سوورته ی (غافر) دا، خوا ﷺ ده فره مو ی: ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَنَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

مِنْ رَبِّكُمْ ﴿۹﴾، خوا ﷺ له میانی بیست و چوار ئایه تدا، باسی هه لۆیستی ئه و پیاوه بروداره ده کات، که له ئیو دارو دهسته ی فیرعه ونیشدا بووه و، بهرگریه کی زۆر جوامیرانه له مووسا ﷺ ده کات! کهواته: مروّقی باش ئه گهر هیممه تی هه بئ، له شوینی خراپدا، ده توانی سوودی زیاتر بگه یه نئ، له وه ی له شوینیکی چاک بئ، یان شوینیکی ئاسایی بئ، به لام به مهرجیک به و شیوه یه بئ، که پیشینان گوئوویانه: (تیغی ره سه ن خو ی له کالاندا پاناگری) و، له کاتی پئویستدا خو ی ئاشکرا بکات.

۹- مروّف هه تا ئیمانی پته وتر بئ، زانیاری و یه قینی به هاته دی به ئینه کانی خوا ﷺ زیاتر ده بئ:

وه ک خوا ﷺ ده فهرمو ی: ﴿وَلَتَعْلَمَنَّ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلٰكِنَّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بۆ ئه وه ی دایکی مووسا بزانی که به ئینی خوا راسته، به لام زۆربه ی خه لکی نازانن، واته: له ئه نجامی بئ ئیمانییدا نازانن که به ئینی خوا راسته، کهواته: ئینسان هه تا ئیمانی باشتربئ، به ته ئکید متمانه ی زیاتری ده بئ به به ئینی خوا و، زانیاری زیاتری ده بئ به کاروباری خوا ﷺ.

۱۰- لیزانی و کارامه یی و، به نه خشه و بهرنامه کارکردن، پیشه ی پیغه مبه ران و بۆ خوا صولحاوان بووه:

ئه وه تا دایکی مووسا ﷺ به نه خشه کاری کردوه: مووسای خستۆته ئیو صندوقیکه وه، به تایبه تی له په یمانی کۆندا که ورده کارییه کان باس ده کات، ئه و صندوقه ی له جوړه ته خته یه کی تایبه ت دروستکردوه، ئنجا دوایی که لینه کانی ئه و ته خته یه ده گری - که بیگومان ده بئ لای سه ره وه بۆش بووبئ، تا کو هه وای بۆ بئ - بۆ ئه وه ی ئاوی نه چپته پال، دوایی که به ئاوه که شی دا ده دات، خوشکی مووسا راده سپیری که: برۆ به دوای بکه وه و، سو راغی بکه، نه ک هه ر لیگه ری و ته وای! بیگومان به ئیله امی خوا ﷺ، وه ک له سووره تی (طه) دا ده فهرمو ی: ﴿أَنْ أَقْدِرَ فِيهِ فِي التَّائِبِ فَاقْذِفْ فِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ﴾، هه مووی

نه خشه ی خواجه، به لام گرنګ ته وه یه له سهر دهستی دایکی مووسا نه خشه و بهرنامه که داندراوه و جیبه جی کراوه.

۱۱- خوی میهره بان له ته نګاناندا ناګای له بهنده کانیه تی و، دل و دهر وونیان به هیز ده کات له بهرانبهر گرفت و کیشه و به لایه کاند:

وهک ده فهرموئ: ﴿إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَى قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، خه ریک بوو دایکی مووسا عليه السلام هه واله که ی مووسا دهریخت و ناشکرای بکات، ته گهر ټیمه دلمان به هیز نه کردبایه، بو ته وهی له پرواداران بی، که واته: پرواداران دلیان به هیزه له بهرانبهر به لا و موصیبه ته کاند.

۱۲- مروقی پرواداریش له کاتی پرووبه پروو بوونه وه له گه ل به لا و موصیبه تتدا، نه ندازه یه ک هاوسه نګی خوئی له ده ست ده دات و، نارپه حه ت ده بی:

واته: نارپه حه ت بوون و، فیکر مه شغول بوون و، سه راسیمه بوون، شتیکی ئاساییه، له کاتیکدا ئینسان له گه ل به لا و گرفتارییدا پرووبه پروو ده بیته وه، به لام گرنګ ته وه یه کوئترولی خوئی له ده ست نه دات و، له خوئی وریابی، خوا عليه السلام ناوا باسی دایکی مووسا عليه السلام ده کات: ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرَجًا﴾، هو ش و عه قلی دایکی مووسا عليه السلام خالی بوو له هر شتیکی، جګه له بیرکردنه وه له مووسا، یان: خالی بوو له وهی بتوانی به شیوه یه کی راست و دروست بیر بکاته وه، که واته: له کاتی به لا و موصیبه تتدا شتیکی ئاساییه که ئینسانی ئیمانداریش نه ندازه یه ک هاوسه نګی خوئی له ده ست بدات، به لام به هوئی ئیماننه که یه وه دلی به هیز ده بی و، دواپی ده گه ریته وه بو حاله تی ئاسایی.

۱۳- هه موو پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، له کاتی پیگه یشتنی جه سته یی و عه قلی و دهر وونییدا، وه حییان بو هاتوه:

نه مه له م نایه ته موباره که وهرده گیری، که ده فهرموئ: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ؕ ءَايَتُهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾.

واته: کاتیک که گه‌یشته ئه‌و په‌ری توانای و پیگه‌یشت و ریک بوو، یانی: له‌رووی جه‌سته‌یه‌وه گه‌یشته ئه‌وپه‌ری گه‌شه و توانایی، له‌رووی ده‌روونی و عه‌قلیه‌وه‌ش پیگه‌یشت و ریک بوو، ئیمه‌حکمه‌ت و زانیارییمان پێداو، هه‌ر ئاواش پاداشتی چاکه‌کاران ده‌ده‌ینه‌وه.

هه‌موو پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، له‌و په‌ری تیرو ته‌واویی جه‌سته‌یی و عه‌قلیی و ده‌روونییدا بوون، کاتیک‌یش گه‌یشتوونه قوناغی تیگه‌یشتوو‌یه‌تی و پیگه‌یشتوو‌یه‌تی، ئنجا خوا ﷺ ئه‌و په‌یام و به‌رنامه‌یه‌ی خو‌ی پێ سپاردوون، وه‌ک پیره‌می‌ردی شاعیر ده‌لی:

کاکه‌ خوا کاری نابه‌جێ ناکا   تا کیو نه‌بینی به‌فری تی ناکا

۱۴- خوا ﷺ هه‌ر که‌سیک بیه‌وی له‌ به‌نده‌کانی خو‌ی هه‌لیده‌بژی‌ری و په‌یامی خو‌ی، یان هه‌ر ئه‌رکیکی دیکه‌ی پێ ده‌سپێری:

یه‌کیک له‌ خه‌سه‌له‌ته به‌رزه‌کانی که‌ مووسا عليه السلام هه‌بیه‌وه، ئه‌وه بووه، که زۆر به‌ لای توندیی و عه‌زیمه‌ت و هی‌ز و پێزدا بووه، یانی: که ته‌ماشای کو‌ی هه‌لو‌یسته‌کانی مووسا عليه السلام ده‌که‌ین، هه‌میشه به‌لای سه‌ختیی و توندیی و عه‌زیمه‌ت و پته‌ویدایه، چونکه‌ خوا ﷺ پیغه‌مبه‌ریک بنی‌ری، به‌گ‌ژ فیرعه‌ونی‌دا بکات، فیرعه‌ونی‌ک که لافی خوایه‌تی لێ ده‌دات، ده‌بی پیغه‌مبه‌ریکی له‌ قه‌ده‌ر خو‌یشی بۆ بنی‌ری، به‌لام دوا‌ییش خوا ﷺ هاروونی براشی ده‌کات به‌ وه‌زیرو پالپشتی، که هاروون به‌ لای سه‌ماحه‌ت و نه‌رمییدا بووه، تا‌کو بی‌ته‌ جو‌ریک له‌ که‌مکه‌ره‌وه‌ی ئه‌و سه‌ختیی و توندیی و پته‌ویی و هی‌ز و پێزه‌ی مووسا عليه السلام و، له‌ سنوور ده‌رنه‌چێ، هه‌له‌به‌ته مووسا عليه السلام هیچ به‌ته‌ما نه‌بووه، خوا ﷺ بیکاته پیغه‌مبه‌رو په‌یامی خو‌ی بۆ بنی‌ری، به‌لام خوا کاربه‌جیه، په‌یامی خو‌ی و، ئه‌رکیک که بیه‌وی له‌ پیغه‌مبه‌ران و غه‌یری پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، به‌ که‌سانیکی ده‌سپێری که به‌ شایسته‌یان بزانی، که‌سیک که خوا ﷺ به‌ شایسته‌ی بزانی، دیاره شایسته‌یه.

۱۵- خوا ھەر کات ویستی کاریک بکات، بهو پەری لیزانی و نه خشه و بهرنامە ی وردەو ھۆکارەکانی بو ساز دەکات:

و ەک دەبینین موسا عليه السلام که خوا عليه السلام دەیهوئ تیبگەیهنئ و پئی بگەیهنئ، تەماشە دەکەین: به لئ: له کۆشکی فیرعه وندا پیدەگات، بو ئەو ھێ چاک شارەزای سروشت و پاشخانی فیکریی و کۆمەلایەتی، فیرعه ون و دارو دەستەکە ی بئ، چونکە لە گەلێاندا پرووبە پروو دەبیته و ھو، دەبئ بزانی چ مایکەن و چ مەعدەنیکەن؟ پاشان موسا لە گەلی سەم لیکراوی بە نوو ئیسرائیلە، تاکو بزانی خەلکە کە ی و گەلە کەشی لە چ حالیکە ناخۆشدان و، بزانی چۆن دەر بازیان بکات و، بزانی ئەوانیش دیسان حالئ دەر وونیان چۆنە و پاشخانی فیکرییان چۆنە، عەیب و کەم و کورپیەکانیان چین؟ ئنجا موسایەک عليه السلام که لەو کەش و ھەوایەدا، پینگەیشتو و گەورە بوو، خوا عليه السلام ئەو دەنیڕئ بە گژ فیرعه ون و دارو دەستەکەیدا دەکات و، دەیکات بە ئەرکی سەر شانی، که ئەو گەلە سەمەلیکراو و سەمەدیدیە، رزگار بکات، و ەک دەفەر موی: ﴿فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تَعَذِّبْهُمْ...﴾ طە - ۴۷-، ئنجا بەنی ئیسرائیل لە گەل بئیرە و چیدیکە مەیانچە و سێنە و ھو، سوغره و بئگاریان پیمە کە.

۱۶- دەر باز کردنی خوا عليه السلام بو بەندەکانی، نیشانە ی دۆستایەتی و سەر پەرشتیاریەتی بو یان:

خوا عليه السلام بەندەکانی خۆی لە تەنگانە دەر باز دەکات و لە فریایان دئ، ئنجا چ و ەک خورپە (إلهام) بیخاتە دلایان که چی بکەن؟ چ لە دەر و ھێ خۆیان ھۆکاریان بو پرەخسینئ، ئە گەر تەماشای ژانی موسا عليه السلام بکەین: و ەک پیشتریش باسمان کرد، ھەر بە گچکەیی دیارە خوا عليه السلام چی بو پرەخساندو! پاشان که گەورەش دەبئ، خوا عليه السلام ھۆکاری بو دەرەخسینئ، چ لە زاتی خۆیدا که کاتیک تووشی گرفتیک دئ، بیر بکات و ھو چۆن لئ دەر باز بئ، چۆن لە خوا عليه السلام بپاریتە و ھو، پەنا بە خوا بەرئ و، پاشان کەسانیک بو پرەخسینئ، که راویژیان پئ بکات، یاخود پێشنیاری بو بکەن و، دلسۆزانە رئی پئ نیشان بدەن، و ەک ئەو پیاو بەروادارو، دلسۆزە، که لەو پەری

شارهوه دى و، زۆر به جیدیدی مووسا ئاگادار ده کاته وه، له پیلانگىرى فیرعه ون و دارو دهسته کهى له دژى، ههلبهته خوا ﷻ خه م له دۆستانى خوئ ده خوات، بهنده کانى خوئ مشوورىان لئ ده خوات و به تهنگیانه وهیه و به ده میانه وهیه، به پئى حیکمه تی بئ سنوورى خوئ، کاتیک که ده که ونه ئیو تهنگ و چه له مه و گرفت و کیشه یه ک، خوا ﷻ ده بازیان ده کات و ده رگای خیریان لئ ده کاته وه.

۱۷- پِیغَه مَبَرَان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، پِیش پِیغَه مَبَرَايه تِيش خاوه نى کردارى چاک و په ریزی پاک بوون:

یه کیک له خه سه له ته به رز و په سنده کانى مووساش ﷺ پِیش پِیغَه مَبَرَايه تی، بریتی بووه له به رگری لیکردنى سته مدیده و چه وساوان: کاتیک مووسا ﷺ ده بینى کابرایه کی قیبتى ئازارى که سیکی به نوو ئیسپرائیلی ده دات، یه کسه ر ده چئ له سه ری ده کاته وه و به رگری لئ ده کات، دواى ئه وه ی کابرا هاواری تئ ده به ستئ و، ده بئ قیبتیه که لئ دابئ، په نگه له کاتى سوغره و بیگار پیکردندا بووبئ، یان به شیوه یه ک له شیوه کان زولمى لیکردبئ و لئ دابئ، ئه ویش دیاره بئ ده ستلآت و ده سه پاچه بووه له به رانه ریدا، یان له به ر ئه وه ی ئه و قیبتیه، له گه لی فیرعه ونه، ئه ویش له به نوو ئیسپرائیل، که گه لیکى سته م دیده و بن ده ست بوون، یاخود هه ر په نگه له پرووی جه سه تیه وه، هاوکوف و هاوتای نه بوو بئ، مووسا ﷺ به رگری لئ ده کات.

دوایش که مووسا ﷺ ده لئ: ﴿رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ﴾، په روه ردگارم! به هوئ ئه وه وه که تو چاکه ت له گه ل مندا کردوه، ناچه پالشت و هاوکارى تاوانباران.

وه ک پِیشتریش گوتمان: ئه مه ئه وه ی لئ وه رده گیرئ: که مووسا ﷺ سوپاسی خواى کردوه، له سه ر ئه وه ی هیز و پیز و توانایه کی داوه تئ، که ده توانئ به رگری بکات له سته ملیکراوان، ئنجا ده لئ: په روه ردگارم! که تو ئه و توانایه ت پیدام، هه روه ها حیکمه ت پیدام و، زانیاریت پیدام و، له پرووی

ماددی و معنوییه وهو، له پرووی جه سته یی و دهروونییه وه، چاکه ت له گه لّ کردووم، منیش پشتگیرو هاوکاری تاوانبارانی وهک فیرعه ون و قیبتیه کان و سوپایه که ی فیرعه ون و دارو ده سته که ی نابم، به لکو بهرگریکار ده بم له سته م لیکراوان و سته مدیدان، پیشتیش گوتمان: ئەم واتایه زیاتر له گه لّ سیاقه که دا ده گونجی، نهک ئەوه که مووسا علیه السلام بلّی: جاریکی دیکه بهرگریی له هیچ سته م لیکراویک و هیچ به نوو ئیسپرائیلییه ک ناکه م، هه رچه ند قیبتیه کان بیانچه وسیننه وه! چونکه هه ر پوژی دواتر مووسا علیه السلام که ده بینت قیبتیه کی دیکه، به گز بابایه کی به نوو ئیسپرائیلیدا چوو، به لّی سه ر زه نشتی کابرای به نوو ئیسپرائیلی ده کات، لهو باره وه که په نگه که مته رخه م بوو بی، له دروستکردنی ئەو هه را و کیشه و گیچه له دا، به لام دیسان ده یه وّی په لاماری کابرای دیکه بداته وه، که ئەمه به دوور ده زانری، دوینی مووسا علیه السلام به لّین و په یمانی به خوا صلوات الله علیه دابی، که بهرگریی نه کات له که سانیک که تووشی شهرو گیچه لّ ده بن، با به نوو ئیسپرائیلیش بن، که چی ئەمپو بهرگریی لی بکات!! نا، مووسا علیه السلام مه به سته یه که من هه ر ئاوا داکوکیکار ده بم، له مافی چه وساوان و بهرگریکار ده بم له سته ملیکراوان و، هه رگیز پشتی تاوانباران ناگرم.

۱۸- مروّف هه تا نيعمه ت و چاکه ی خوا ی زیاتر هه بن، پئویسته وریاترو پارێزکارتی بّ و، تاكو خوا صلوات الله علیه زیاتر مروّفی به هه ره مه ند کرد بّ، له چاکه کانی خو ی، دیاره ئەوه باری شانی قورستر ده کات:

وهک مووسا علیه السلام ده فه رموی: ﴿رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ﴾ پهروه ردگار! به هو ی ئەوه ی که تو چاکه ت له گه لّما کردوه، هاوکارو پشتگیری تاوانباران نابم، (مُجْرِمِينَ) به ته نکید مه به ست پی فیرعه ون و گه له که ی و سوپاکه ی بووه، نهک بابایه کی به نوو ئیسپرائیلی که مووسا علیه السلام به لّی سه ر زه نشتی ده کات و، پیی ده لّی: ﴿إِنَّكَ لَنَؤْيُ مِّنْ﴾، تو بابایه کی سه رگه ردان و بیمرادی ئاشکرای، به لام بابای سه رگه ردان جیا یه له بابای تاوانبارو سته مکار.

۱۹- به هیچ شیوه‌یه‌ک دروست نیه، هاوکاری تاونباران بکری له‌سەر تاوانکردن، به‌لام بۆ گێرانه‌وه‌یان له تاوانباریی و له سته‌م و له خراپه، پێویسته مروّف دلسۆزیان بۆ به خه‌رج بدات:

وه‌ک مووسا عليه السلام ده‌فه‌رموی: ﴿رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ﴾ زانایان هه‌موو له‌سەر ئه‌وه یه‌کده‌نگن، که به هیچ جوړیک دروست نیه، ئینسان به شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان هاوکارو پشتیوان و پشتگیری تاوانبارو سته‌مکاران بێ، بۆ سته‌م و تاوانه‌که‌یان، به‌لام بۆ گێرانه‌وه‌یان له سته‌م و تاوان، ئه‌گه‌ر دلسۆزیان بۆ بنوێنێ و، ده‌ستیان بگری و، نه‌هێلێ زوڵم بکه‌ن، ئه‌وه دیاره ئه‌رکیکی شه‌رعییه، وه‌ک فه‌رمایشته‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: {أَنْصُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا} ^(۱)، واته: براهه‌که‌ت سه‌ربه‌خه، سته‌مکار بێ، یان سته‌م لیکراو بێ، هاوه‌لان (خوا لێیان رازی بێ)، ده‌لێن: ئه‌گه‌ر سته‌ملیکراو بێ، ده‌زانین ده‌بێ یارمه‌تی بده‌ین و، نه‌هێلێن سته‌می لێ بکری، به‌لام ئه‌گه‌ر سته‌مکار بێ، چۆن یارمه‌تی بده‌ین؟ فه‌رمووی: ده‌ستی بگرن و مه‌هێله زوڵم بکات، [ئه‌وه یارمه‌تییانی ئێوه‌یه بۆی].

ئنجاکه ده‌فه‌رموی (أَخَاكَ) ده‌گونجێ مه‌به‌ست پێی براهه‌تی ئاینیی بێ و، ده‌شگونجێ مه‌به‌ست براهه‌تی ئینسانی بێ، مروّف ئه‌گه‌ر زالمیش بێ، هه‌ر براهه، وه‌ک مروّفیک و تو ده‌بێ سه‌ری به‌خه‌ی و پشتی بگری، له‌وه‌دا که نه‌هێلێ سته‌م و تاوان و خراپه بکات.

۲۰- ده‌بێ پارێز بکری له هاوکاری کردنی که‌سانیکێ ئاژاوه‌چی (مشاغِب)، که به‌هره‌ی خراپ له‌و هاوکارییه‌ وه‌ربگرن:

وه‌ک مووسا عليه السلام که بۆ پوژی دووهم ته‌ماشای ده‌کات: بابای به‌نوو ئیسپرائیلی دووباره‌ چۆته‌ نیو ته‌شقه‌له‌ و گێچه‌لێکی دیکه‌وه، سه‌ر زه‌نشتی ده‌کات و ده‌لێ:

(۱) {عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَنْصُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا»، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَذَا تَنْصُرُهُ مَظْلُومًا، فَكَيْفَ تَنْصُرُهُ ظَالِمًا؟ قَالَ: مَنَعُهُ مِنَ الظُّلْمِ} أخرجه البخاري: ۲۴۴۳، والترمذي: ۲۲۵۵، وابن حبان: (۵۱۶۷) و (۵۱۶۸)، والطبراني في «الصغير»: ۵۷۶.

﴿إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ﴾ بېگومان تۆ بابايەکی سەرگەردان و بېمرادی پوون و ئاشکرای، که دیاره مووسا عليه السلام زانیویەتی بابایەکی سەر بە گێچەلە و ئاژاوەچییه، ئنجا چ لە پووی ئەوەوە که ناسیویەتی، ئەوەی هەلپێنجابێ، که تۆ دوینێ نەفەرێکت لەسەر کوژراوە و، دەبووایە ئەمڕۆ هەر لە مأل نەیه دەری، یان خۆت پەنھان بکە، نەک دووبارە بچیەو نێو گێچەل و تەشقەلەیهکی دیکە، بۆیە مەرۆف دەبێ وریا بێ، کهسانێک هەن، هاوکاری کرانیان، خراپ بەکاردهیئن، بۆ ئاژاوە و گێچەل و هەرا نانەو، مەرۆف دەبێ لەو وریا بێ و، بەهرە خراپ لە هاوکارییهکە وەرئەگیرێ، لە لایەن کهسانێکی ئاژاوەچی و، ئاشووب گێرەو.

۲۱- ترسان و چوار چاویی و وریایی و خۆ پەنھانکردن و پاکردن و هەلاتیش، لە کاتی مەترسیدا، شتاتێکی شەریعی و زگماگن و، عەقل و زگماک دەیانخوازی:

ئەو تە مووسا عليه السلام دواي ئەوەی بابای قیبتی بە دەست کوژراوە، کهوتۆتە حالەتی ترس و بیمەو، حالەتی چوارچاویی و وریا بوونەو، دوايش داوای لە خوای پەرەردگار کردو، که دەربازی بکات لە کۆمەلای ستمکاران، کهواتە: ئەو حالەتیکە که عەقل و زگماک دەیخوازن و، حالەتێکی شەریعی شەو، بە ترسنوکی و بێ غێرەتی لە قەلەم نادری، ئەو حالەتە شتێکی سروشتیه که مەرۆف لە کاتی مەترسیدا، ترس و دووربینی هەبێ و، بکەوێتە حالەتێکی نااسایی دەروونیەو، ئەو شتێکی ئاساییە.

۲۲- هەمیشە لە کاتی مەترسی ستمکاراندا، دەبێ پەنا بە خوا ببرد و، پشت بە خوا بەستری:

ئەو تە مووسا عليه السلام دەلی: ﴿رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾، پەرەردگار! دەربازم بکە، لە کۆمەلای ستمکاران، کاتیک دلیا بوو پەرەردگار کردو، پیلانیان گێراو بۆ گرتنی و کوشتنی، پەنا بە خوا تعالى دەبات، بەس خوا پەنا پێبەرەو، تەنیا خوا پەنا ترساویناوان و ستملێکراوان، مەرۆف دەبێ هیچ کاتیک لەو

غافل و بى ئاگا نه بى، كه خوا ﷻ سه رپه رشتى ئيمانداران ده كات و له گه ل سته مليكراواندايه و، له گه ل به شخوراوان و مافخوراوان دايه، ته نانه ت ته گه ر نه و به شخوراوان و مافخوراوان و ماف پيشيلكراوان و چه وسيلراوانه، ته هلى ئيمانيش نه بن و مسولمانيش نه بن و خواناسيش نه بن، خوا ﷻ هه ر له گه ل مه زلووماندايه، له به رانه ر زالمندا، وه ك پيغه مبه ر ﷻ فه رموو يه تى:

{اتَّقُوا دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ، وَإِنْ كَانَ كَافِرًا، فَإِنَّهُ لَيْسَ دُونَهَا حِجَابٌ} (أخرجه أحمد: ۱۲۵۷۱، قال الهيثمي: فيه أبو عبد الله الأسدي، لم أعرفه، وبقيّة رجاله رجال الصحيح، والضياء: ۲۷۴۸، الطبراني في الدعاء: ۱۳۲۱، عَنْ أَنَسٍ بْنِ مَالِكٍ ﷺ، وَحَسَنَةُ الْأُبَابِي فِي الصَّحِيحَةِ: ۷۶۷، قال: وله شاهد بلفظ: دعوة المظلوم مستجابة وإن كان فاجراً؛ ففجوره على نفسه).

واته: خو تان پاريزن له پارانه وهى باباي سته مليكراوان، ته گه ر بي پرواش بيت، چونكه له نيوان پارانه وهى سته مليكراوان و خواى په روه ردگادا، په رده نيه، واته: ريك پارانه وهى و هاواركردنه كهى به ره و لاي خوا ﷻ به رز ده بيت وه.

۲۳- پشت به خوا به ستى و په نا پي بردنى و، ده ست به هوكاره وه گرتن، دژى يه كدى نين:

ده بينين: مووسا عليه السلام وپراى ته وه كه په نا به خوا ده بات: ﴿رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾، به لام هوكاره كانيشى پشت گوئ نه خستوون: ﴿فَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾، له شاره كه چووه ده ر، له حاله تى ترس و بيمداو، له حاله تى چوار چاويى و ورياييدا، نائه وه ده ست به هوكار گرتنه، هه م له پرووى جه سته ييه وه، چووه ده ر له شاره كه و حاله تى وريايى و چوار چاويى بوو، له پرووى ده روونيشه وه، حاله تى دوور بينى و ترسى به خو يه وه بينى، نه ك پشتينى لى بكاته وه و بى باك بى، به لام ته نيا به ده ست به هوكار گرتن، ئيكتيفاي نه كرد، به لكو په ناشى برد بو خوا ﷻ و، پشتيشى به خوا به ست: ﴿رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾، به لى: په نا به خوا بردن، له گه ل ده ست به هوكار گرتن، دوو حاله تى ته واواكارى يه كدين و، په يوه ندييه كى ته واواكاريان پي كه وه هه يه، نه ك په يوه ندييه كى دژيه كى و تيگگيران.

۲۴- پشت به خوا به ستنی مووسا علیه السلام لهو کوچ و سه فهره ی دا:

وهک لهم پرسته یه دا دیاره: ﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾، کاتیک پووی به ره و لای مه دیه ن، گوتی: نیزیکه پهروه ردگارم ریی راستم پیشان بدات، راسته رییم بکات، واته: ریی پیدا پویشتن، چونکه نهو شته ی نهو کاته مووسا علیه السلام پوویستی بووه، نهو بووه که به رییه کی راستدا، پروات، نهک به رییه کی لاردا، یاخود نهک به رییه کی هله دا بیاته وه به رده ستی فیرعه ون و دارو دهسته که ی، که به ته نکید بو سه یان بو داناون و دهروازه کانی شاریان لی گرتوون و، جاسووس و سیخوریان داناون، له ملاولایان، بویه مووسا علیه السلام لهو کاته دا نهو هی له هه موو شتیک زیاتر بو ی ناتاج بووه، رییه کی راست بووه، له هه موو شتیک زیاتر پوویستی به وه بووه، که به رییه کی راستدا پروات، بیگه یه نی بهو ئامانجه ی دهیه وی، پیشهوا ته به ریی لهو باره وه نه م دهقه ی هی ناوه:

{عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: خَرَجَ مُوسَى مُتَوَجِّهًا إِلَى مَدْيَنَ، وَلَيْسَ لَهُ عِلْمٌ بِالطَّرِيقِ إِلَّا حَسَنُ ظَنِّهِ بِرَبِّهِ، فَإِنَّهُ قَالَ: ﴿عَسَى رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾}، (جَامِعُ الْبَيَانِ: ۲۷۲۶۵).

واته: عه بدوللای کوری عه عباس (خوا لیان رازیبی)، ده لی: مووسا پووی و پرووی کرده لای مه دیه ن، شاره زای رییش نه بووه، جگه له گومان چاکی به پهروه ردگاری، بویه گوتی: نیزیکه پهروه ردگارم راسته رییم بکات و، بمخاته سهر رییه ک که به ئامانجم بگه یه نی.

بیره وه رییه کی خوم:

له کتییی: (چهند مه لویه ک له خهرمانی ته مه نم) دا باسم کردوه، که منیش له سالی (۱۹۸۱) ی زاینی کاتیک که له قوناغی دووه می کولیژی فیه بووم، له

نەجەف، ھەوالم پێدرا کە پزێم بپریاری دەستگیرکردنمی داو، لەوێو ھاتمەو ھەغدائو بە شەو، دۆست و ھاوھلەکانم ئاگادار کردەو، کە حال و حسابیکی وا ھەبە و، یەکسەر گەرامەو بەرەو سلیمانی و دوایی ھاتمەو بۆ رانی، بۆ مائی بابم و دایکم (پەحمەتی خویان لێبێ)، ئاگادارم کردنەو لەوێ موختاری شاری رانی، مام صالح پەحمەتی خوی لێ بێ، ئاگاداری کردمەو، کچیکی خۆی نارد بوو بۆ مالم، کە دائیرە ی ئەمن سۆراغی فلانکەس دەکەن و، لە منیان پرسێو: ماله کەیان لە کوێ؟ دیارە نیازیان خراپ، بێگومان یەکسەر لە بەغدائو ئەمریان بۆ ھاتو...

ئیدی ئەو بوو من چەند پۆژیک لە رانی مامەو، وەک حالەتی خۆ پەنھان کردن، دوایی ئەو بوو دەرچووم لە زێی گچکە پەرمەو بەرەو گوندی سەرسیان و، پاشان بەرەو دیھەکانی بەردەکوژ و قەرەتەپە و مەمەنداو، کە ئەو کاتە من تەمەنم (۱۹ - ۲۰) سالی بوو، تاكو ئەوێ شارەزا بووم، لەوێ بەولاو ھێچی شارەزا نەبووم، ئنجا ئەو بوو کە بەرەو لای بنگرد پۆیشتەم، پاشان گوندەکانی (شارەستین) و (دۆلەبی)، دوایی لەوێو بەرەو (مالوومە) و (قزلەر) و، دواییش (ولاخلوو) و، ئنجا دوایی لە چۆمی (ھەرزنی) پەرمەو ھەر لە زێی گچکە، بەلام لە لای گوندی ھەرزنی، شەویش لە گوندی (ئەشکان) بووم، دوایی گەیشتمە سەردەشت.

ئنجا ئەو قاچاغ بوون و دەرچوونی بەندەش لەو کاتەدا، کە پزێم ئەمری دەستگیرکردنمی دەرکرد بوو، زۆر دەشوبھێتە ئەم بەسەرھاتە ی موسا عليه السلام چونکە منیش بێجگە لە لوتف و کەرەمی خوا ﷻ، پشتم بە ھێچ شتیکی دیکە نەبەستبوو، بە تاقی تەنیا بووم و سەرەتای تەمەنم بوو، شارەزای پێ نەبووم، بەلام بە تەئکید ھەر کەسێک پشتی بە خوا قاییم بێ، خوا زایە ناکات و خوی پەروردار لە گەلیدا دەبێ، لە یادمە لە لای گوندی (شارەستین)، لە شارەستین تێپەر بوو بووم بەرەو گوندی (دۆلەبی) دەچووم، گەیشتمە پیاویک

سواری ئەسپێک بوو، گوتی: کاکە بۆ کوێ دەچی؟! گوتم: دەچم بۆ لای گوندی (دۆڵەبی)، گوتی: ئەدی دوایی، بەس دەچی بۆ ئەوێ؟! گوتم: نا، لەوێشەو دەمهوێ بچم بەرەو کوردستانی ئێران، گوتی: بۆچی؟! گوتم: حال و حیسابم وایە، لە دووی زانکۆ بووم، بەلام ئەمری دەستگیرکردنم لەلایەن پزێمەو دەرچوو و، دەمهوێ خۆم دەرباز بکەم.

تێستاش لە یادمە پێم وایە کابرا ناوی (موحەممەد) بوو، گوتی: تۆ کی و چ کەسی؟! منیش بۆم باسکرد کۆری فلانکەسم و عەشیرەتی میراودەلیین و...هتد، ئنجا ئەو کابرایەش هەر عەشیرەتی میراودەلیی بوو، لە میراودەلییەکانی (بەری مەرگە) بوو، وەک لە یادداشتەکاندا باسم کردو، گوتی: باشە ئەگەر چووی و لە چۆمی (هەرزنی) پەرییەو، کەس دەناسی؟! گوتم: نەخێر هیچ کەس ناسم، گوتی: لە چۆمی هەرزنی کە پەرییەو، گوندی (هەرزنی) هەیە، دوایی لەوێ تێدەپەری، گوندی (ئەشکان) هەیە، ئەگەر چووی، لەوێ من ماله خزمیکم هەیە، مائی (بابەکر ئاغا)، ئەوانیش میراودەلیین، تۆ حەوجیت بە خانە خوێیەک دەکات، لەوێ بچۆ مائی بابەکر ئاغا و، بلی: فلانکەس دەناسم و فلانکەسی کۆری فلانکەسم و، پێیان بلی: کە من تۆم پێنمایی کردو، گوتم: باشە، هەلبەتە ئەو کاتە من بە هەندیشم هەلنەگرت، گوتم: کێ دەلی: پێویستیم بەوێ دەبی! بەلام دوایی ئەو بوو، پاش چەند شەو و رۆژان، کە گەیشتمە ئەوێ، پەکم لەسەر ئەو کەوتبوو، بچمە مالتیک.

لەوێ کە گوتیان: ئێرە گوندی ئەشکانە، یەکسەر مائی (بابەکر ئاغا)م هاتو و بیرو ئامۆزگاری و پێنمایی ئەو ئەسپ سوارەشم، هاتو و یادو، چوومە مالهکە و، زۆر باش خزمەتیان کردم و، حەواندمیانەو، بە کەلکم هاتن و، ئەو شەو خانە خوێیەکی زۆر باش و نەجیب بوون، چونکە من درەنگ گەیشتمە جی، شەو درەنگ بوو، یەکسەر مریشکیکیان سەرپری و سازیان کرد، هەروەها بۆ ئەوێ بە کەلکم هاتن کە دیسان جارێکی دیکە حیزبی دیموکراتیش نامناسی و بۆ

ئەو نەمگىرى، ئىنجا ئەوان كورپىكىيان كادىر يان پىشمەرگەى حىزبى دىموكرات بوو، لەگەلم هات، بە چىاي (زەرتك) دا سەرکەوتىن، هەتا گوندى (دەرماناوى) لەوئى چايخانەىەكى لى بوو، لەوئىش پارەى عىراقىيم پى بوو، بوى گۆرىمەو بە تومەن و، سايەقىكىشى تىگەيان، كاكە ئەم گەنجە لەگەل خوت بەرەو، پىش ئەوئى بگەىە بازگەى حىزب دايەزىنە، نەوئەك تەشقەلەى پى بگەن، پىشىگوتەم: ئىنجا كە دايان بەزاندى، بەوئىدا بچو خوار بو لای گوندى (كانى رەش) و، لەوئىو هەلگەرىو بەرەو (سەردەشت)، ئەگەر تو دەلئى: دەمەوئى بچم بو لای حكومەت، بەلكو دەرەفەتم بى بخوئىنم، خوئىندى زانكو تەواو بگەم، ئاوا بچو، ئىدى ئەو چوئى رىئىماىى كرد بووم، ئاوا چووم...

مەبەستم ئەوئەىە كە بەندە جارى وایە، زۆر شت نازانى، بەلام خوا ﷻ هۆكارى وای بو دەرەخسىتى، كە بو خوئى بە خەيالیدا نەهاتى، هەلبەتە خوا ﷻ خواى هەموو لایەكە، وەك چوئ پەرەردگارى مووسا بوو و، پەرەردگارى ئىمەشە و، پەرەردگارى غەبرى ئىمەشە، پەرەردگارى مارو مىروو و، وەك كوردەوارىى خوئمان دەلئىن: «خو رزقى مارو مىروو دەدات»، بەلام ديارە خوا ﷻ بە ئەندازەى ئەو كە مروئ پشتى پى دەبەستى و، دلئى پى خوش دەكات و، پىئى ئومئىدەوار دەبى، خوا ﷻ بە دەنگىو دەئى و، مشوورى لى دەخوات، وەك لە فەرمايشتى پىغەمبەرى خوا ﷺ لە فەرمايشتى قودسىيدا، هاتو، خوا دەفەرموئ: {أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي يَ}، (أُخْرِجَهُ أَحْمَدُ: ٩٣٤٠، والبخاري: ٦٩٧٠، ومسلم: ٢٦٧٥)، واتە: من بە پىئى گومانى بەندەكەم بەرانبەر بە من، گومانى بەرانبەر من چاك بى، چاكى بو دەكەم، گومانى خراپىش بى، خراپى بەسەر دى.

٢٥- جوامىرى و لە بىئەز و چەوساوان پانەمان، سىفەتتىكى بەرز و پەسندى مووسا بوو و، هى هەر كەسىكى دىكەشە، كە مەردو جوامىر بى:

﴿فَسَقَى لَهُمَا﴾، يەكسەر مووسا بو دوو ئافرەتەكان ئاژەلەكانى بو ئاودان، وەك پىشىنان خوئمان دەلئىن: (تىغى رەسەن خوئى لە كالاندا پاناگرى)، مووسا

النّیّز کاتیک دەبینی ئەو دوو کچە ئاژەلەکانی خۆیان ھەپس کردووە و پرایاندەگرن، تاکو شوانەکان لێ دەبنەو، لەو دیمەنەو ھە پانەماو، یەكسەر پاپەرپووە و چوو ھاژەلەکانیان بوو ئاو بدات و نەھێلێ، ئەو ستەمەیان لێبکری، کە بریتییە لەو ھە ئاو شلوی و قورپووە، شوانەکان ئاژەلەکانیان لێ ئاوداوە، ئەوان ئاژەلەکانی خۆیان لێ ئاودەن، یاخود ئەوان ھەموویان کاری خۆیان تەواو بکەن، ئنجا ئەو ئافەرەتانە بچن ئاژەلەکانیان ئاو بدەن، نەخیر، بە یەكسەر لەگەڵ ئەوان دا ئاژەلەکانیان ئاو بدەن.

مروؤ دەبی کاتیک کە ستەملێکراویک دەبینی و ناھەقییەک دەبینی، لە ستەملێکراوەکە، پانەمینی و لە ناھەقە کەشەو پانەمینی و، بە پێی توانای خۆی، ناھەقی دوور بخاتەو و لایبەرێ و، ستەملێکراویش پشت بگری و ھاوکاری بی.

۲۶- پێویستە مروؤ لە کاتی زۆر ناچاری و سەغەلتی دا، تەنیا پەنا بە خوا ببات و، داوای ھاوکاری لێ بکات:

موسا النّیّز لەو کاتەدا، ھەر خوا دەزانی دەبی چەند برسیی بوو بی و، تینو و و ناپەرھەت و، ماندوو بوو بی، جگە لە ترس و لەرزێ فیرعەون و دارو دەستەکە کە نەیزانیو، ئایا ئەو شوینەش ھەر لە ژێر پکیفی فیرعەون و ئەواندایە، یاخود نا؟ بەلام لەو کاتەدا موسا النّیّز دەلی چی؟! ﴿رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾، پەرورەدگارم! من بوو ھەر چاکەییە کە تۆ بۆم دا بەزینی، ئاتاجم، واتە: پێویستیم بە ھەموو ھاوکارییەکی تۆ ھەیە، ھەو جیی ھەموو نەعمەتییکی تۆم: خواردن و خوراک، بەرگ و پۆشاک، جیگا و پێگای تیدا ھەوانەو، دەر بازبوون لە ترس و لەرز و، ئەمین بوون لە خۆم، مال و حالیک کە ببێتە مایە سوکنایم، پێویستیم بە ھەموو خێرو چاکەییەکی تۆ ھەیە، بۆیەش خوا ﷻ بە پێی چاوەروانی موسا النّیّز، لەگەڵ موسادا پەفتاری کردو، بە پێی ئومیدی خێریک کە موسا النّیّز بەرانبەر بە پەرورەدگاری ھەییو، مامەلە لەگەڵدا کردو، ھەموو ئەو شتانە بۆ پەرخساندوون، ھەم خواردن و

خوړاک، ههم جیگای هوانه وه، ههم مال و حال و مندال، ههم کارو کاسی، ههم دلنیا بوون له ترس و لهرز.

ننجا بائهم نهقله ش له عهبدوللای کورې عهباسه وه بینین که (ابن کثیر) له تهفسیره که ی خوی دا^(۱)، دهیپنی لهو باره وه که موسا عليه السلام چهنده برسی بووه و، چهنده ناچار بووه و، چهنده نارې حهت بووه!! که لیره دا موسا دهفرموئ: **﴿رَبِّ اِنِّی لِمَا اَنْزَلْتَ اِلَیَّ مِنْ خَیْرِ فَقِیْرٌ﴾**، موسا عليه السلام له شیوهی موناجات و له راز و نیاز له گه ل خوا دا، پیوستیه که ی خوی دهرده بری، ئهم نهقله که دهیپنین له عهبدوللای کورې عهباسه وه، ئهوه مان بو بهرجه سته دهکات: (قَالَ اِنَّ عَبَّاسَ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمَا: سَارَ مُوسَى مِنْ مِصْرَ اِلَى مَدْيَنَ لَیْسَ لَهُ طَعَامٌ اِلَّا الْبَقْلُ وَوَرَقَ الشَّجَرِ، وَكَانَ خَافِیًا، فَمَا وَصَلَ اِلَى مَدْيَنَ حَتَّى سَقَطَتْ نَعْلُ قَدَمِیْهِ، وَجَلَسَ فِی الظِّلِّ وَهُوَ صَفْوَةُ اللّٰهِ مِنْ خَلْقِهِ، وَانَّ بَطْنَهُ لَلْاَصِقِ بِظَهْرِهِ مِنْ الْجُوعِ، وَانَّ خُصْرَةَ الْبَقْلِ لَتَرَى مِنْ دَاخِلِ جَوْفِهِ، وَانَّهُ لَمُحْتَاجٌ اِلَى شِقِّ مُمْرَةٍ).

واته: عهبدوللای کورې عهباس (خوا له خوی و بابی رازی بی) دهلی: موسا له میسره وه چوو بهره و مه دیه، هیچ خوړاکیکی نه بوو، جگه له گه لای درخت و له دانه ویلله که له دهشت و دهر دهر وی، ههروه ها پیخواسیش بوو، ههتا گه یشته مه دیه، پیستی پییه کانی پویش و، به پیخواسی و له سیهری دانیش، که مووساش باشتین دروستکراوی خوا بوو، لهو پوژگارهدا، له حالیکدا که سکی به پشتییه وه نووسا بوو له برسان و، سهوزایی گه لای درخت و ئهو دانه ویلانه ی خوارد بوونی، له سکییدا دهینرا و، پیوستی به له تکه خورمایه ک بوو.

هه لبه ته پیم وایه ئهمه جوړیک له زیده پوی تیدا هیه، چونکه سهوزایی گه لای درخت و دانه ویلله له سکی ئینساندا، زور زه حمه ته بییری، به لام به ته ئکید دیاره زور برسی و ماندوو بووه، ههروه ها ئه وهش که پیخواس بووه، ئایا عهبدوللای کورې عهباس (خوا لیان رازی بی) چونی هه لپنجاهه؟! یان هه ر

(۱) تفسیر ابن کثیر: ج ۳، ص ۳۸۳.

زیاتر بۆ بەرجەستەکردنی ئاتاجیی و ناپەرحەتیی مووسا بوو، ئەگەرنا پەنگە پێلاویکی ھەر لە پێ بووبی، بە تاییەتیی کہ مووسا عَلَيْهِ السَّلَام لە کۆشک و لە مائی فیرعەوندا گەورە کراو، پێم وانیە بێ پێلاو بوو بێ، بەلام بە تەئکید زۆر برسیی و زۆر ماندوو و ناپەرحەت بوو.

دەشگونجی ئەو قسەییە پالداووەتە لای (عبدالله بن عباس) ھی وی نەبی و (سندی راست نەبی).

۲۷- زۆربەیی توێژەرەوانی قورئان پێیان وایە ئەو: ﴿شَيْخٌ كَبِيرٌ﴾، شوعەیب بوو، بەلام وانیە:

کہ دوو کچەکان، دەلین: ﴿وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ﴾، دەلین: ئەو پیاو پیرە بەسالدا چوو، شوعەیب عَلَيْهِ السَّلَام بوو، ئەو پێغەمبەرە، خوا بۆ (أَهْلَ مَدْيَن) و بۆ (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ)، پەوانی کردو، زۆربەیان رایان وایەو لە تەفسیرەکاندا ھێناویانە.

بەلام دواي لێ وردبوونەوێ زۆر بەدواداچوونی زۆر، بۆم دەرکەوتو، کہ ئەو پایە راست نیە و، ھیچ بەلگەیک لەسەر ئەو نیە، کہ ئەو پیاو بەسالدا چوو، (واتە: بابی دوو کچەکان)، شوعەیب بوو بێ، ئنجا (الطَّيْرِي) لەو بارەو دواي ھێنانی ئەو سێ ناو:

(۱) - (يَتْرُونُ ابْنَ أَخِي شُعَيْبٍ عَلَيْهِ السَّلَام).

(۲) - (يَتْرَى صَاحِبُ مَدْيَن).

(۳) - (هُوَ شُعَيْبُ النَّبِيِّ ﷺ).

گوتووێت: ئەو سێیانە ئەگەری ھەیە، یەکییان ئەو بووبن، کہ یەکییان شوعەیبە، دواي گوتووێت: (وَهَذَا مِمَّا لَا يُدْرِكُ عِلْمُهُ إِلَّا بِخَبَرٍ، وَلَا خَبَرَ بِذَلِكَ تَجِبُ حُجَّتُهُ، فَلَا قَوْلَ فِي ذَلِكَ أَوْلَى بِالصَّوَابِ مِمَّا قَالَهُ اللَّهُ جَلَّ ثَنَاؤُهُ)^(۱).

(۱) جامع البيان: ج ۲۰، ص ۶۴.

واته: کامیان لهو سَیَّانَه: ئایا ئەو پیاوه بەسالد چووێ بابی دوو کچەکان شوعەیب بوو، یان (یَثْرَى)، بوو، یان (یَثْرُونُ) بوو؟! دەلی: ئەو شتیکە زانیارییه کە ی بەهوالیک نەبی نازانری و، ههوالیکیش لهو بارهوه نیه، که بهلگه کە ی پپووست بی، (واته: بهلگه یه ک پشتراستی بکاتهوه، مه بهستی پی ههوالی ئاسمان (وحی) یه)، بۆیه هیچ قسه یه ک لهو بارهوه له راستیهوه نزیکت نیه، لهوه ی که خوا ﷻ فرموویه تی، واته: خوا له سه ر زاری دوو کچه کان فرموویه تی: ﴿وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ﴾، بابیشمان پیاویکی به ته مه نه، که واته: (الطَّبري) یش دانی به وه دا نه هی ناوه، ئەو پیاوه به ته مه نه شوعەیب بوو بی، به راستی (الطَّبري) به نا هه ق ناو نه راوه (إِمَامُ الْمُفسِّرین) پپشه وای روونکه ره وانی چه مک و واتای ئایه ته مو باره که کانی قورئان.

ئنجا ئیمه ده توانین لهو باره وه چه ند بهلگه یه ک بیین، که ناگونجی ئەو پیاوه به ته مه ن و به سالد چوو، شوعەیب بووی:

یه ک- له نیوان رۆژگاری شوعەیب و موسادا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ السَّلَام)، ماوه یه کی زۆر هه بوو، وه ک قسه ی شوعەیب به رانه ر به گه له که ی له سوورته ی (هود) دا ها توه، ده لی: ﴿وَمَا قَوْمٌ لُوطٍ مِّنْكُمْ بِعَبِيدٍ﴾ (۸۹) هود، شوعەیب به گه له که ی خوی (گه لی مه دیه ن و ئەصحابی ئەیکه)، ده لی: گه لی لووطیش له ئیوه دوور نین، مه بهستی ئەوه بوو له رووی رۆژگاره وه، له میژ نیه و، دوور نیه، که گه لی لووط فه وتاون، ئەم قسه یه ش ئاماژه به وه ده کات که شوعەیب له سه رده م و رۆژگاری لووط نزیک بوو، ئنجا بیگومان ئیپراهیم و لووطیش مام و برازا بوون و، به لای که مه وه ئەوانیش (۴۰۰ - ۵۰۰) سالیان به ین بوو، له گه ل گه لی موسا و رۆژگاری موسادا ﷺ.

دوو- گه لی شوعەیب هه موویان فه وتی تاون و که مینه یه کی برواداریان ماون و، ناگونجی له ته مه نی شوعه ییدا، ئەو که مینه یه هینده زۆر بوو بن، که شوعەیب له نیویان دا بالا ده ست بووی و، به موسا بلی: ﴿لَا تَخَفْ نَحْنُوتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾.

س۱- ناگونجی له پوژگاری شوعه ییدا مووسا چوو بیتته ئهوی، که دواپی خوا قره بری کردوون، ئنجا ئه گهر مووسا له پوژگاری شوعه ییدا چووبایه بو وی، خوا ﷺ باس و خواسیکی ده کرد، ههروه ها ئه و شوعه ییه که پیغه مبه ر بووه، باس و خواسیکی له گهل مووسادا ده کرد: مووسا! وه ره من پیغه مبه ری خوام و بر وا بیته و، حالی واو حیسابی وا، به لام ئه و پیاوه پیره به س داوا ی شو انیه تی لی ده کات، که واته: دیاره پیاویکی به سالدا چووی ئاسایی بووه، به لی خواناس بووه و خواپه رست بووه، به لام پیغه مبه ری خوا نه بووه و، خاوه ن په یامیک نه بووه که بیگه یه نی.

چوار- ناگونجی خوا ﷺ باسی شوعه یب نه کات و، ناوی نه هی نی له به سه رهاتی مووسا و فیرعه وندا، چونکه ئه و به لایه ی به سه ر مه دیه ن و (أَصْحَابُ الْاَیْکَة) دا، هاتوه، ترسی نه ر بووه بو فیرعه ون، واته: ئه گهر مووسا ﷺ و فیرعه ونیش له پوژگاری شوعه ییدا بووانیه، خوا ﷺ باسی فه وتیندرانی گه لی شوعه یی که خه لکی مه دیه ن و (أَصْحَابُ الْاَیْکَة) ن، ده کرد، چونکه ئه و پرووداویکی زور ترسی نه رو راچله کینه ر ده بوو بو فیرعه ون و دارو ده سه ته که ی.

ئهم به لگانه م به توژی ده سکارییه وه له ته فسیری (رَشید الخَطیب الموصلي) ^(۱) وه رگرتوون و، پيشم وایه به لگه کان به جین، بویه به هیچ جوړیک ناگونجی بگو تری که ئه و پیاوه به ته مه نه ی بابی دوو که ه کان، شوعه یب بووه ﷺ، وه ک (الطبري) گوتوویه تی: خوا ﷺ چونی فه رمووه، هه ر وایه و پیاویکی به ته مه ن و به سالدا چوو بووه و ته واو.

۲۸- وه رگرتی چوار حوکمی شه رع ی له فه رمایشتی خوا: ﴿وَجَدَ عَلَيْهِ اُْمَةٌ مِّنَ النَّاسِ یَسْقُوْنَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ اَمْرَاتٍ یَنْ تَذُوْدَانِ قَالَ مَا خَطْبُکُمْۤ اَلَا قُلْنَا لَا نَسْقٰی حَتّٰی یُصْدِرَ الرَّعَاءُ وَابْنُ نَاسِیْخٌ کَبِیْرٌ ﴿۲۳﴾ فَسَقٰی لَهُمَا﴾:

ئهم به شه ی ئه و دوو ئایه ته مو باره که، چوار حوکمی شه رع ی لی وه رده گیرین:

یه ک- کاری ده ره وه ی مال بو موونه: شو انیی و گاوانیی، پرو به روو بوونه وه له گهل سه رما و گه رما، کاری پیاوانه، به پپی فه رمایشتی خوا: ﴿وَجَدَ عَلَيْهِ اُْمَةٌ مِّنَ النَّاسِ یَسْقُوْنَ﴾:

(۱) (أولى ما قيل في آيات التنزيل: ۵، ص ۴۸۵، ۴۸۶.

دوایی بۆمان دەرده کهوئ که ئەو کۆمەلە لە خەلک، که ئاو دەدەن، یەکهەم: ئاژەل ئاو دەدەن.

دووهم: ئەو کۆمەلە، چەند شوانیکی پیاوان، چونکه دوایی دوو کچەکان دەلێن: ﴿حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ﴾، تاكو شوانەکان، ئاژەلەکانیان ئاو دەدەن و دەپۆن.

دوو- کاتیک ئافرەت ناچاری کاری دەرەوہی مآل دەبێ، پێویستە خوێ لە تیکەلێ پیاوان بپاریزی، ﴿قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ﴾، گوتیان: ئێمە ئاژەلەکانمان ئاو نادەین، تاكو ئەوانە ئاژەلەکانیان ئاو دەدەن و دەپۆن، لە ئاودان دەگەرێنەوہ.

سێ- ئافرەت ئەگەر لە مألیدا پیاویک نەبێ، یان هەبێ، بەلام توانای کارکردنی نەبێ، بۆی هەیه لە دەرەوہی مآل بە ئەندازە پێویستی کار بکات، چونکه دوو کچەکان پاساو بەوہ دیننەوہ: ﴿وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ﴾، واتە: بۆیە ئێمە هاتووین بۆ ئاودانی ئاژەلەکان، چونکه باھمان پیاویکی بە تەمەنی بەسآلدا چووہ، یانی: ئەگەر بە تەمەن و بەسآلداچوو نەبووایە، خوێ دەھات ئاژەلەکانی ئاو بدات.

چوار- پیاوانی جوامپرو مەرد، بە بێ بەرانبەر لە کاتی کارکردندا، هاوکاری ئافرەتان دەکەن: ﴿فَسَقَىٰ لَهُمَا﴾، مووسا عليه السلام هیچ چاوہروانییەکی لەو دوو ئافرەتانە نەبوو، واتە: ئافرەتان کاتیک کہ کاریش دەکەن، لە کۆمەلگادا، پێویستە پیاوان بۆ کاریک کہ ئافرەتەکان لە بەرانبەریدا دەستەپاچە دەبن، یاخود کہم توانا دەبن و، هاوکاریان بن، بە بێ بەرانبەر.

۲۹- ﴿فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْسِي عَلَىٰ أَسْتَحْيَاءٍ﴾، یەکیک لە دوو کچەکان هات بە شەرمەوہ دەپۆی:

ئەمە ئەوہ دەگەینەنێ کہ ئافرەت لە کاتی چوونە دەرو بەریدا پۆشتنیدا، پێویستە وێرایی پۆشاکی شەرعیی، بە ئەدەب و پەوشتیی بەرزیش خوێ بپێچیتەوہو خوێ جوان بکات، واتە: وێرایی پۆشاکی پوآلەتیی، پۆشاکی مەعنەویش کہ بریتیه لە شەرم و شکۆ و ئەدەب و حورمەت، خوێ بەوہش جوان بکات و بپێچیتەوہ،

چونکہ ئەو ئافرەتە: بە شەرمەو دەپۆی، واتە: بە شەرم و شکۆو، ھەلبەتە چۆنیەتی ھەلس و کەوتی مەوۆش، کەسایەتی دەناسی، بۆ وینە: ئایا ئافرەت بە لەنجەو لار دەپوات و دەپەوێ ئەندامەکانی خۆی نمایان بکات، یاخود بە شیوەیەک دەپوات کە وەک مەوۆش بێتە بەرچا، نەک وەک مەینەیهک؟.

۳۰- رستەى: ﴿إِنِّكَ أَمْرٌ يَدْعُوكَ لِجَزَائِكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا﴾، بە دنیایی بام بانگت دەکات، تاكو پاداشتی ئەو کە ئازەلە کانت بۆ ئاوداین، بتداتەو:

لێی وەرەگیرێ کە ئافرەت لە کاتی قسەکردنی لەگەڵ پیاواندا، بە ئەندازەى پێویست و گەیانەى مەبەست بدوێ و، ھەر ئەوێندەى کە پێویستە قسە بکات، نەک بکەوێتە نیو وەرەکارییەکەو، کە پێویست ناکات.

ئەجا ئەوێش کە گوتراو: موسا عليه السلام کاتیک کە لەگەڵ کچەکا دا پۆشتو بۆ لای بابی، پێی گوتو: تۆ لە پشتمەو بپۆ، لەبەر ئەو کە کاتیک کچەکە لە پێشەو دەپۆشت، بە لە کراسەکەى دەدات و بە بەدەنیەو دەچەسپا و ئەندامەکانی بەرجەستە دەکردن، ھەلبەتە ھەر ئەو شایستەى پیاویکی جوامیرو مەردی وەک موسایە عليه السلام پێش پێغەمبەراییەتیش، بەلام هیچ بەلگەیکەى لەسەر نیە، ئەوێش ھەر زیاتر خەیاڵ و ئەندیشەى زانیان، دروستیکردو، بە تەئکید رەوشتیکی جوانی شایستەى موسایە عليه السلام، بەلام ئایەتەکان ئەو ناگەینن.

۳۱- ئەدەبیکى بەرزى خانەخۆی لە رستەى: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ، وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾، واتە: کاتیک موسا ھات بۆ لای و بەسەرھاتەکەى بۆ گێرایەو بەس و خواسی خۆی، بۆ کرد، گوتی: مەترسێ دەربازت بوو لە کۆمەڵی ستمەکاران:

ئەمە لێی وەرەگیرێ کە پێویستە بابای خانەخۆی و پەنادەر، میوانەکەى دڵخۆش بکات و ترس و بیمی پرەوینتەو، شادمانی بکات و، دنیای بکات لە کاتیکدا ئەو میوانە پێویستی بەو بێ.

۳۲- چاکەو جوامیری به کری و به رامبه ر ناکری:

(الْقُرْطُبِي) ده‌لی: دواي ئه‌وه‌ی پیاوه صالحه‌که، خواردن بو مووسا عليه السلام ساز ده‌کات، مووسا عليه السلام ده‌لی: (لَا أَكُلُ نَحْنُ أَهْلُ بَيْتٍ لَا نَبِيعُ دِينَنَا مِلَّةِ الْأَرْضِ ذَهَبًا) ^(۱)، واته: ناخۆم چونکه ئیمه بنه‌ماله‌یه‌کین، له‌ مالیکدا په‌روه‌رده‌ کراوین، که دینه‌که‌مان به‌ پری زه‌وی زی‌ر ناگۆرینه‌وه، واته: من که‌ هاوکاری ئه‌و دوو کچه‌ی تو‌م کردوه، وه‌ک دینداری کردوومه، وه‌ک ئه‌رکیکی شه‌رعی و دینی و، به‌ به‌رانبه‌ر نه‌م‌کردوه. تا‌کو ئیستا نان له‌ مائی تو‌ بخۆم، بۆیه‌ ئه‌ویش پیی ده‌لی: له‌ به‌رانبه‌ر هاوکاریه‌که‌تدا نه‌، ئیمه‌ عاده‌تمان میوانداری کردن و خواردن پیدانی بابای غه‌ریبه.

هه‌لبه‌ته‌ هه‌م قسه‌که‌ی مووسا، شایسته‌ی مووسایه‌و، هه‌م قسه‌که‌ی دیکه‌ش، شایسته‌ی ئه‌و پیاوه‌ به‌ته‌من و به‌سالد‌اچووه‌یه، به‌لام دیسان ر‌واله‌تی ئایه‌ته‌کان ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌نن و، ئه‌وه‌ زیاتر هه‌له‌پنجانیکه، به‌لام به‌ دلنای هه‌م له‌گه‌ل که‌سایه‌تی مووسادا، هه‌م له‌گه‌ل که‌سایه‌تی ئه‌و پیاوه‌ صالحه‌ به‌ته‌مه‌ندا چووه‌دا، گونجاوه.

۳۳- وه‌رگرتنی ره‌وایی کارکردن به‌ کری، له‌ پرسته‌ی: ﴿يَتَأْتِ اسْتَجْرَهُ﴾، کچه‌که‌ بو‌ بابی پیشیار ده‌کات و ده‌لی: ئه‌ی بابه‌ گیان! به‌ کری بگره، واته: بیکه‌ به‌ شوان:

لیی وه‌رده‌گیری که‌ (إجارة) واته: به‌ کری کار کردن، له‌ هه‌موو به‌رنامه‌کانی خوا‌دا ره‌وا بووه‌ و، ئه‌وه‌ پ‌یوستیه‌کی ژيانی مر‌وقایه‌تیه‌ که‌ مر‌وقه‌کان پ‌یوستیان به‌ هاوکاری یه‌ک‌دیه‌ و، که‌سیک که‌ توانای ماددی هه‌یه‌ و، پ‌یوستیی به‌ که‌سیک هه‌یه‌، کاری بو‌ بکات، ئه‌و توانا ماد‌دیه‌که‌ی له‌ خزمه‌ت ئه‌و که‌سه‌دا داده‌نی، که‌ کاری بو‌ ده‌کات، له‌ به‌رانبه‌ره‌که‌ی کارو له‌ویش پاره، یاخود مه‌سره‌ف ک‌یشان و پ‌یداو‌یستی داب‌ینکردن، ئه‌وه‌ هه‌م شتیکی ره‌وایه‌ و، هه‌م شتیکه‌ که‌ عه‌قل و زگماکی سه‌لیم ده‌یخوازی.

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۳، ص ۲۱۷.

۳۴- هزینه کردنی نافرته وهک خوارسک له کاری دهرهوهی مال :

ههروههها رستهی: ﴿يَتَأْتِ اسْتَعْجَرُهُ﴾، تهوهش دهگهیهنی که دوو کچهکان، وهک شتیکی زگماکیی حهزیان له دهرهوه نهبووه بو کاسبیی کردن و، خوژگهیان خواستوه تهو کارهیان له کوّل بکهوئی، چونکه ههر لهگهّل مووسایان بینیه که به کهلکی کارهکهی تهوان دئی، که وهک رستهکهی دواپی دهگهیهنی: ههم بههیزه بو تهنجامدانی کارهکه، ههم تهمینداریشه، دهست پاکه و جیی دلنیاپیه، یهکسهه بو بابیان پیشنیار کردوه، که به کریی بگری و بیکاته شوان.

۳۵- رستهی: ﴿إِن ك خیر مَن اسْتَعْجَرَت الْقَوِی الْأَمِینُ﴾، به دلنیاپی باشتین کهسیک تو به کریی بگری، (بیکهیه شوان) به هیزی تهمیندارو دهست پاکه:

لیی وهردهگیری که: هیز و دهستپاکیی (القوة والأمانة) دوو مهرجی سهههکیی ههر کاریکن، دیاره ههر کارهش، تهو سیفهتانهی که تهنجامدانی تهو کاره پهکی لهسهریان کهوتوه، تئیدا به مهرج دهگیری، که هیز و پیژ و توانا بو تهنجامدانی کارو، تهمینیی و دهستپاکیی، دوو مهرجن زوربهی ههره زوری کارو چالاکیهکان پیوستیان پیانه.

۳۶- هیز و دهستپاکی دوو سیفهتی گهوره و گرنگی کار پی سهپیرانن :

ههروههها تهو رستهیه: ﴿إِن ك خیر مَن اسْتَعْجَرَت الْقَوِی الْأَمِینُ﴾، لیی وهردهگیری که کچه پیشنیارکهههکه، ههر کام له: هیز و دهستپاکیی، له مووسادا ^{علیه السلام} دیون، بویه وادهلی، ئنجا لهو بارهشهوه قسه زورن، گوایه بابی لیی پرسویه: چوّن دهزانی بههیزه؟! تهویش بوی باس دهکات که چوّن به تهنیا ئاژهلهکانی بو ئاوداون، که یان زور بههیزه و ئاوی له بیرهکه ههلهپنجاهه، به دۆلچه، یان بهردهکهی لهسهه زاری بیرهکه لابردوهو، مهههکانی باش خپرکدوونهوه سههه یهک و، هیناونی و بردوونی و ئاوی داون، هیز و پیژی پیوه بینیه، ههروهها تهمانهتیشی پیوه بینیه، تهمانهتهکش و پیدهچی ههر له خودی ئاژهله ئاودانهکهدا بینیی،

که زور چاک لی ده گهری نازله کان ئاو بخونه وهو، به پاکیی و چاکیی کاره که نه نجام ده دات.

هه ندیکش ده لین: کچه که گوتوویه تی: له وه وه بوم ده رکه وتوه نه مین و ده ستپاکه - که دیاره پیچه وانیه نه مانه ت، خیانه ته - کاتیک من که و تمه پیشی بو مالی، بو نه وهی بیینه وه، نهو گوتی: تو بکه وه دوام، به لام له دوامه وه را ئاماژه م بو بکه، له کوپوه برپوم؟ چونکه با له پو شاکه که یداو و به به ده نیه وه چه سپاندوویه تی! گرنگ نه وه یه نهو کچه پیشنیار که ره، هه ر کام لهو دوو سیفه ته ی له مووسادا به دی کردوون، نجا جیی سه رنجیشه که نه یگوتوه: (هَذَا الرَّجُلُ قَوِيٌّ أَمِينٌ)، به لکو ده لی: ﴿إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾، باشتین که سیک که به کری بگری بو شوانیی، نه وه یه به هیز بی و نه میندار بی، بو نه وهی نه بیته ستایشی پرو به پرو، پاشان نه وهی لی وه ربگیری که نهو کچه ته ماعی له مووسا کردوه، چونکه نه وهی به لایانه وه گرنگ بووه، نه وه بووه، شوانیکیان بو پیدای بی.

۳۷- رسته ی: ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ﴾، من ده مه وی یه کییک له م دوو کچانه مت لی ماره بکه م، بیکه مه هاوسه رت، بناغه ی هاوسه رگری بی دیاری ده کات:

نهو رسته یه لی وه رده گیری که بناغه له ماره کردنی ئافره تدا، بابه، سه ره رشتیاری ئافره ت، به پله ی یه که م، بابه، نجا نه گه ر باب نه بوو، مام و، برا، وه ک له کتیه فقهیه کانداسکراوه، به لام نه مه نهو ناگه یه نی که ئافره ت خاوه ن را و په زامه ندیی نه بی له هاوسه رگرییدا و، پیشنیاری کچه که ش په زامه ندیی کچه که ی ده رخته وه، که کچه که پیشنیار ده کات، دیاره کچه کانیش بی هاوسه ر بوون و، کاتی شوو کردنی شیان بووه، نجا که نجیکش هه لکه وهی لهو ماله دا شوانییان بو بکات، ماوه ی (۸ - ۱۰) سأل، عه قل و مه نتیق وا ده خوازی که بیته مه حره می نهو ماله، واته: پیشنیار کردنی کچه که نهو ش ده گریته نیو خو ی و، نهو ش ده گه یه نی که نهو زه مینه خوشکردنه بو هاوسه رگری بی.

۳۸- ئایا بە کارهێنانی وشەکانی (إِنكَاح) و (تَزْوِیج) مەرجی ماره کردن؟!

رستهی پیشوو که ده‌فهرمووی: ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ﴾، پیشه‌وا شافیهی کردوویه‌تی به به‌لگهی دانه‌مه‌زرانی هاوسه‌رگیری، به جگه له وشه‌کانی: (التَّزْوِیجُ وَالْإِنكَاحُ)، که ئه‌وه رای په‌یبعه و ئه‌بوو سه‌ور و ئه‌بوو عوبه‌یدو داوودو مالیکیشه، له‌گه‌ل راجیاییدا، به‌لام زانراو له مه‌زه‌به‌ی ئیمام مالیکدا ئه‌وه‌یه که: (يَنْعَقِدُ النِّكَاحُ بِكُلِّ لَفْظٍ) گریه‌ستی هاوسه‌رگیری به هه‌ر بیژه‌یه‌ک داده‌مه‌زرێ و، ئه‌بوو هه‌نیفه‌ش گوته‌ویه‌تی: (يَنْعَقِدُ بِكُلِّ لَفْظٍ يَقْتَضِي التَّمْلِیكَ عَلَى التَّأْیِدِ)، گریه‌ستی هاوسه‌رگیری به هه‌ر بیژه‌یه‌ک داده‌مه‌زرێ، که کردنه خاوه‌ن بخوازی بو هه‌میشه‌یی، کردنه خاوه‌ن به‌و واتایه که ئه‌و پیاوه ده‌بیته خاوه‌نی ئه‌و ئافه‌ته و، هه‌روه‌ها ئه‌و ئافه‌ته‌ش به هه‌مان شیوه ده‌بیته خاوه‌نی و، ده‌بیته هاوسه‌ری ئه‌و پیاوه، ئه‌مه هه‌مووی (الْقُرْطُبِي) له ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا^(۱)، هه‌تاویه‌تی.

به‌لام به رای من رای راست ئه‌وه‌یه که ئه‌م بیژانه: (تَزْوِیج، إِنكَاح، هبة، قملیک)، مه‌گه‌ر واتایه‌کانیان ته‌گه‌رنا خودی بیژه (لفظ)ه‌کان، به مه‌رج نه‌گیراون، ئه‌م مه‌سه‌له‌یه په‌یوه‌سته به کلتووور و نه‌ریتی کۆمه‌لگایه‌کانه‌وه، گه‌نگ ئه‌وه‌یه بزانه‌ری که ئه‌و ئافه‌رت و پیاوه ده‌بنه هاوسه‌رو هه‌لا‌لی یه‌کدی، واته: ته‌عبیری‌ک به‌کاربه‌یترێ و، بیژه‌یه‌ک به‌کاربه‌یترێ که ئه‌وه بگه‌یه‌نی، ته‌گه‌رنا بابایه‌کی هیندی که هاوسه‌رگیری ده‌کات، یاخود پرووسییه‌ک، یاخود ئینگلیزی‌ک، یاخود یابانییه‌ک، یان چینیییه‌ک، ناچێ وشه‌ی ته‌زویج و ئینکاح به‌کاربه‌یترێ و هه‌ر تیشیناگه‌ن، که‌واته: له راستییدا ته‌گه‌ر بو ئیمه وه‌ک کورد یان فارس یان تورک، وشه‌ی زه‌واج و نیکاح، یان ته‌زویج و ئینکاح، وشه‌ی به‌کاره‌یترناو و بیستراون، به‌لام بو ئه‌و گه‌ل و نه‌ته‌وانه‌ی دیکه، ئه‌و وشانه زۆر شتی نامۆ (غریب)ن، که‌واته: ته‌صل ئه‌وه‌یه وشه‌یه‌ک و ته‌عبیری‌ک به‌کاربه‌یترێ، به‌روونی ئه‌وه بگه‌یه‌نی که

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۳، ص ۲۱۸.

ئەو ئافرەتە دەخوازىرى بۆ ئەو پياوۋە، ئەو ئافرەتە دەيىتە ھاوسەرى ئەو پياوۋە و دەبنە ژن و مىرد.

۳۹- پېشنيارکردن جيايە لە لى ماره کردن:

پېگومان قسەى پياوۋە بە تەمەنەكە، (الشَّيْخُ الْكَبِير) كە دەلى: ﴿إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَتَيْنِ﴾، يەككە لەم دوو كچەمت لى ماره بكەم، ئەمە پېشنيارىك بوو و سەر پشكکردنى مووسا بوو نەك ماره کردن، چونكە ماره کردن دەيى ديارى کردن (تعيین)ى تیدا بى، بەلام جارى ديار نيه كاميانە، كەواتە: ئەو سەرپشكکردنى مووسا بوو، كە ئەو دوو كچە تەماشاكە، كاميان دلت بىگرى، من دەمەوى لە تووى ماره بكەم و، دواى ئەو مووسا ديارى دەكات، ئنجا لى ماره دەكات، شەرەزانان (فقهاء) دەلین: ئەگەر كەسك لە نيوان سى ئافرەتدا بلى: يەككيانە لى ماره دەكەم، ھەتايەكيان ديارى نەكرى، بە ماره کردن لە قەلەم نادرى.

۴۰- پېشنيارکردنى مرووف بۆ كچەكەى، يانى: مرووف كچى خووى پېشنيار بكات، بۆ پياوۋىكى شايستە، شتىكى رەوا و رېيىدراو و نەريتىكى لە ميژينەيەو، ئەمە ھەر بوو (الْقُرْطَبِي) ^(۱) دەلى:

(عَرَضَ صَالِحٌ مَدِينَةَ ابْنَتِهِ عَلَى صَالِحِ بَنِي إِسْرَائِيلَ، وَعَرَضَ عُمَرُ ابْنَ الْخَطَّابِ ابْنَتَهُ حَفْصَةَ عَلَى أَبِي بَكْرٍ وَعُثْمَانَ، وَعَرَضَتِ الْمُؤَهَّوْبَةُ نَفْسَهَا عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَمِنْ الْحَسَنِ عَرَضَ الرَّجُلُ وَلِيِّتَهُ، وَالْمَرْأَةُ نَفْسَهَا عَلَى الرَّجُلِ الصَّالِحِ، افْتِدَاءً بِالسَّلَفِ الصَّالِحِ، قَالَ ابْنُ عُمَرَ: لَمَّا تَأَيَّمْتُ حَفْصَةَ قَالَ عُمَرُ لِعُثْمَانَ: إِنْ شِئْتَ أَنْكِحَكَ حَفْصَةَ بِنْتُ عُمَرَ..^(۲)).

واتە: لەم ئايەتە، لەم پستە قورئانيە وەرەگىرى كە باباى سەرپەرشتياري ئافرەت، بۆى ھەيە كچى خووى پېشنيار بكات بۆ پياوۋىك و، ئەمەش رېورەسمىكى بەردەوام بوو، ئەو تە پياوۋە چاكەكەى مەديەن، كچەكەى خووى پېشنيار دەكات بۆ

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۳، ص ۲۱۸.

(۲) أخرجه البخاري: ۴۰۰۵.

پیاوه چاکه که ی به نوو ئیسپرائیل (که مووسایه)، عومهری کوپری خه تتاب (خوا لئی رازی بی) کچه که ی خوئی پیشنیار کردوه بو ئه بوو به کرو عوسمان (خوا لئیان رازی بی)، ههروه ها ئه و ئافره ته که خوئی پیشکه شی پیغه مبه ر ﷺ ده کات، خوئی بو ئه و پیشنیار کردوه، بویه و باشه پیاو، ئافره تیک که له ژیر چاودیری دایه، پیشنیاری بکات بو پیاویکی شایسته، ههروه ها ئافره تیش بوئی هه یه خوئی پیشنیار بکات بو پیاوی چاک، وه ک شوینکه وتنی پیشینی چاک، عه بدوللای کوپری عومهر (خوا لئیان رازی بی) ده لئ: کاتیک هه فسه بیوه ژن بوو، هه فسه ی خوشکی، عومهر به عوسمانی گوت: ئه گه ر ده ته وئی با هه فسه ی کچی عومهرت لی ماره بکه م، هه م بو عوسمانی پیشنیار کردوه، هه م بو ئه بوو به کر، به لام هه ردووکیان وه لامه که یان، یان بیده نگی بووه، یاخود پوژش هینانه وه بووه، دوایی عومهر (خوا لئی رازی بی) بوئی ده رکه وتوه که ئه بوو به کرو عوسمان (خوا لئیان رازی بی) گوتوویانه: ئیمه له پیغه مبه ری خوامان ﷺ بیستبوو، که باسی هه فسه ی ده کرد، بویه وه لاممان نه دایه وه، نه ده گونجا نه ئینی پیغه مبه ر بدرکینین، ئه گه رنا ئه گه ر زانیامان پیغه مبه ر ﷺ به ته ما نیه هاوسه رگیری له گه ل دا بکات، ئیمه هاوسه رگیریمان له گه ل دا ده کرد، ئه وکاته دیاره عومهر (خوا لئی رازی بی) دلی چاک بوته وه، ئه گه رنا شتیکی چوته دل، که بوچی ده بی پیشنیاره که م وه رنه گرن؟!

۴۱- ناوی دوو کچه کان و مووسا کامیانی هیناوه؟ زانیان زور قسه یان له و باره وه کردوه که:

(أ)- دوو کچه کان ناویان چی بووه؟!

(ب)- مووسا کامیانی ماره کردوه؟!

جاری له باره ی ناویانه وه گوتوویانه: لیا و سه فووریا، یاخود (صفورة) بوون و، مووسا ﷺ سه فووریای هیناوه، که کچه گچه که یان بووه، هه ندیکیش گوتوویانه: نه خیر، به لکو سه فووریا کچه گه وره که یان بووه، به لام هیچ به لگه یه ک له و باره وه نیه، شایانی پشت پیه ستن بی و، ئه وه هه مووی له په یمانی کوون،

له تهورات (سفر الخروج) كه يه كيكه له چوار سيفره كهی تهورات، لهوئ وه گيراهه، قسهی خاوهن كتيبانش، جووله كهو نه صرانييه كان، بو بهرچاو پروونی به كارد هینری، به لام پشتی پینابه ستری و، لی دلیا نین كه وایه، مه گهر له گهل قورئاندا، یان له گهل سوننه تی پیغه مبهردا ﷺ بگونجی، یاخود عه قلی سه لیم بیخوازی، یاخود واقع تهوه بگه یهنی.

۴۲- نارهوایی شیر به ها و، رهوایی کارکردنه مارهیی:

رستهی: ﴿عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَبِجٍ﴾، كه به کری کارم بو بکهی، ماوهی ههشت سالان، تهوه ده گه یهنی كه: (الْإِجَارَةُ الْمَذْكُورَةُ جُعِلَتْ مَهْرًا لِلْبَنَاتِ)، تهوه به کری گرته ناوبراهه، کراوه ته مارهیی ئافره ته كه، ئنجا لیرده زانایان گوتوو یانه: ته مه ئیشکالی تیدایه و، ئیشکاله کش تهوه یه: چۆن ده بی باب، له به رانه ر ماره کردنی کچه کیدا به هره مه ند بی؟! واته: تهوه جوړیکه له کچ فروشتن، به لکو مارهیی ده بی بدری به ئافره ته كه خوئی، نه ک بابی و دایکی و خزمانی كه به کوردیی (شیر به های) پیده لین! زانایان لیرده سئ وه لامیان داونه وه:

وه لمی یه كه م: ده لین: کچه كه پازی بووه و، پیشت له گهل بابی دا ریک كهوتوه، شوانیی کردنه كهی مووساش ﷺ بو تهو ماله، ههم به قازانجی کچه كه تهواو بووه، ئاژه لهوه راندن و شوانییه كهی له کوژ كهوتوه، ههم به قازانجی بابی و، ههم به قازانجی خوشكه كهی و، دایکیان و ههموو تهوانه شی كه له ماله كه دا بوون، تهو کچه تهو کاره ی له کوژ مائی خستوه و، شوانیکی بو بابی پهیدا کردوه و له مافه كهی خوئی و، خویشی لی به هره مه ند بووه و، مال و دایک و بابیشی به هره مه ند کردوه.

وه لمی دووه م: تهوه یه كه له شه ریه تی تهوان دا، دروست بووه باب و، نه دمانی مال، له مارهیی ئافره ت به هره مه ند بن.

وه لمی سییه م: چونكه پیکه وه ژیاون، هه رچه نده به رواله ت بابی وایگوتوه، به لام ههموویان له کریکارییه كهی مووسا به هره مه ند بوون، كه تهوه ش له

یه که مه وه نیزی که وه، به ته ئکید مرووف کاتی که له مافیکی خوئی خوش ده بیته،
 نه گهر ههر مارهی پووتیش بی، نهو کچه که له سه ری ماره ده کری، دواپی
 بیبه خش بی بابی، به دایکی، به خزمیکی، به برای، یان به که سیکی، به
 ده سه خوشکیکی، یان به هه ژاریک، نه وه مافی خوپیته و ده توانی بیبه خش.

۴۳- مارهی ئافرهت مهرج نیه ته نیا پاره و سامان بی:

پسته ی: ﴿عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَجَجٍ﴾ که ماوهی ههشت سالان به کری
 کارم بو بکه ی، لی و هه ده گیری، که نه گهر راست بی: (شَرَعَ مَنْ قَبْلَنَا شَرْعٌ لَنَا)
 شه ری نه وانه ی پی شی، بو ئیمه ش شه ری: مارهی ئافرهت ده گونجی ئیش و
 کاریک بی، نه ک مال و سامانیکی دیاری بیکراو، وه ک نه ده قه ش ده یگه یه نی:

{عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَتْ امْرَأَةً إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ
 اللَّهِ إِنِّي قَدْ وَهَبْتُ لَكَ مِنْ نَفْسِي، فَقَالَ: رَجُلٌ زَوَّجْنِيهَا، قَالَ: قَدْ زَوَّجْنَاكَهَا مِمَّا مَعَكَ
 مِنَ الْقُرْآنِ} (أخرجه البخاري: ۲۱۸۷).

واته: سه هلی کوپی سه عد ﷺ ده لی: ئافره تی که هات بو خزمهت پیغه مبه ری
 خوا ﷺ گوئی: نه ی پیغه مبه ری خوا! خو م پیشکه شی تو کرد، پیاو یکیش له وئی
 گوئی: له منی ماره بکه، پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: له سه ر نه وه ی له قورئان
 ده یزانی، لی مان ماره کردی (واته: فیری قورئانی بکه).

۴۴- ئایا مووسا ﷺ ده ساله که ی ته واو کردن، یان ته نیا ههشت ساله که؟!:

له راستی دا هیچ به لگه یه ک له سه ر هیچ کامیان نیه و، زانایان زوریان قسه کردوه.
 به لام به پی گومانی چاک به مووسا ﷺ بردن و، به پی نه جوامیری
 و مه ردایه تییه ی که لی ده رکه وتوه، ده بی ده (۱۰) ساله که ی ته واو کردبن و،
 له و باره شه وه نه ده قه هیه، به لام زانایان له سه ر سه نه ده که ی مشت و مریان
 هه یه:

عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ: أَيُّ الْأَجَلَيْنِ قَضَى مُوسَى؟ قَالَ: «أَوْفَاهُمَا وَأَبْرَهُمَا» قَالَ: «وَأَنْ سُلِّتْ: أَيُّ الْمَرَاتَيْنِ تَزَوَّجَ؟ فَقُلِ الصَّغْرَى مِنْهُمَا»، وَهِيَ الَّتِي جَاءَتْهُ فَدَعَتْهُ، هِيَ الَّتِي قَالَتْ: يَا أَبْتَ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنْ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ (أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الصَّغِيرِ: ٨١٥، وَالبزار: ٢٢٤٤، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا الطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ: ٥٤٣٠) ^(١).

واته: نه بوو دهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده لئ: پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پیی فهرمووم: نه گهر پرسپارت لئ کرا: مووسا کام له دوو کاته که ی تهواو کرد، ده ساله که یان ههشت ساله که؟ بلئ: باشتینیان و تهواوترینیان، واته: (ده ساله که ی تهواو کرد) و نه گهر پرسپارت لئ کرا: کام له دوو ئافره ته کانی خواست و بوو به هاوسه ری؟ بلئ: گچکه که یان، نهو بوو که له دوا ی چوو، نهویش بوو که پیشناری کرد، گوتی: نه ی بابه! به کریی بگره بو شوانی، باشتین کهس که به کریی بگری، بابایه کی به هیزی نه مینداره.

٤٥- شوینی دواندنی خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بو مووسا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و کردنی به پیغه مبهر:

نه گهر سه رنجی کو ی نهو ئایه تانه بدهین، که لهو باره وه هاتوون، به باشی دیمه نی نهو شوینه و، ورده کاریه کانی نهو پرووداوه مه زنه مان، بو پروون ده بیته وه: (أ) - له سوورپه تی (طه) دا، ئایه ته کانی: (٩ - ١٦)، خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له میانی نهو ئایه تانه دا، هه ندیک ورده کاری ده خاته پروو له باره ی نهو پرووداوه وه، که بریتیه له دواندنی خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بو مووسا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که له شوینه کانی دیکه دا، نه هاتوون، با ته ماشای نهو ئایه تانه بکهین، که تیشکی باش ده خه نه سهر نهو پرووداوه:

خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرمو ی: ﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ۖ﴾، نه ی موحه ممه د صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ! ئایا به سه رهاتی مووسات پیگه یشته؟ ﴿إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا﴾، کاتی ئاگریکی بینی، به هاوسه ره که ی گوت: لیره میینه وه، ﴿إِنِّي ءَأَسْتُ نَارًا﴾، من

(١) قال الهيثمي (٢٠٤/٨): في إسناده الطبراني عويد بن أبي عمران الجوني، ضعفه ابن معين وغيره ووثقه ابن حبان، وبقية رجال الطبراني ثقات.

ئاگر ئېكېم بەدى كرده، مايهى هوگرييمه، ﴿لَعَلَّآ اَنِيْكُمْ مِّنْهَا بِقَبَسٍ﴾، بهلكو لهو
ئاگره وه بليسه يه ك ياخود بزوو تېكتان بو بينم، ﴿اَوْ اَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى﴾، ياخود
له سهر ئاگره، له لايهن كه سانتيكه وه كه ئهو ئاگره يان كرده وه، رينمايه كتان بو
بينم، ده باره رى ريه كه (دياره ريان لى تېكچوه)، ﴿فَلَمَّا اَنَّهَا نُودِيَ يَمُوسَىٰ
﴿١١﴾﴾، كاتيك چووه لاي ئاگره كه، ئه وهى كه مووسا عليه السلام به ئاگرى تېگه ييىوو،
ئه گهرنا رووناكيى بوو، رووناكييه كى تاييه ت بوو، بانگ كرا: ئهى مووسا! ﴿اِنِّىْ
اَنَا رَبُّكَ﴾، به دلنبايى من پهروه دگارتم، ﴿فَاَخْلَعَ نَعْلَيْكَ﴾، ئنجا پيلاوه كانت
دابتى، ﴿اِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾ ﴿١٢﴾، به دلنبايى تو، له دۆلى به پاكيرو
داى، كه پيى ده گوترى: ﴿طُوًى﴾، له جيهه كى ديكه، ده فهرموى: ﴿فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبْرَكَةِ﴾ ﴿٣٠﴾ القصص، ﴿وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ﴾ ﴿١٣﴾، طه، منيش توم
هه لېژدوه، بويه گوځى هه لېخه، بو ئه وهى سروش ده كرى، ﴿اِنِّىْ اَنَا اللّٰهُ﴾،
(نيوه روځى وه حيهه كه ئه وه يه): به دلنبايى منم خوا ﷻ، ﴿لَا اِلَهَ اِلَّا اَنَا﴾،
جگه له من هيچ په رستراويك نيه، ﴿فَاعْبُدْنِيْ وَاَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِىٰ﴾ ﴿١٤﴾،
ئنجا مپه رسته و نوځر بو ياد كړدى من بهرپا بكه، ﴿اِنَّ السَّاعَةَ اَنِيْءٌ اَكَادُ
اُخْفِيْهَا﴾، به دلنبايى ئاخير زه مان (السَّاعَةُ)، (ئهو كاتهى دنيايى تيدا كوځاى
دى)، هاتوويه، خهريكم په نهانى بكه له خو شم، ئه وهنده كاته كه ي په نهانه،
كه س نايزانى، ﴿لِيُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ﴾ ﴿١٥﴾، بو ئه وهى ههر كه سه به پيى
ئه وه كه كوځشى كرده و، هه وليداوه، سزا ياخود پاداشت، بدرېته وه، ﴿فَلَا
يَصُدُّكَ عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ﴾ ﴿١٦﴾، ئنجا با كه سيك كه
برواى پيى نيهو، شوين ئاره زووى خوځى كه وتوه، تو نه گيرېته وه له بروا پي
هينانى، ﴿فَتَرْدَىٰ﴾، ئه گهرنا تو ده فووتې و به هېلاك ده چى، به هوځى بى
بروايه وه، تووشى سزا ده بى.

(ب) - له سووره تنى (مريم) يش دا، ثايه ته كاني: (٥١ - ٥٣)، ههر باسى ئهو رووداوه ده كه ن:
﴿وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ اِنَّهٗ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا﴾ ﴿٥١﴾ وَنَدَبْتَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ

الْأَيْمَنِ وَقَرْنَهُ نَحْيًا ﴿٥٤﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٥﴾ واتە: لە کتیب دا یادی مووسا بکە، کە هەم ڕەوانەکراو بوو، هەم هەوآڵ پێدراو بوو، ﴿وَنَدَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ﴾، لە لای راستی چپای طوورەوێ بانگمان کرد، ﴿وَقَرْنَهُ نَحْيًا﴾، لە خۆمان نزیکمان خستەوێ، دواندمان بە شیوەی تاییەت، ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا﴾، بە هۆی بەزەیی خۆمانەوێ، هاروونی برایمان پێدا، وەک پێغەمبەر (لەسەر داوای ئەو بۆتە پێغەمبەر).

(ج) - لە سوورەتی (النمل) دا هەمان بابەت بە تەعبیریکی دیکە، دەیهێنێ: ﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاتِيكُمْ مِنْهَا خَبَرٌ أَوْ آتِيكُمْ بِشَاهِدٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾﴾، یاد بکەو! کاتیک مووسا عليه السلام بە هاوسەرەکی گوت: من ئاگرێکم بەدی کردو، بە دڵنیایی لەلای ئەو ئاگرەوێ هەوآلیکتان بۆ دێنم، یاخود بزوو تێکتان بۆ دێنم (بلیسە ئاگرێک بە دارێکەوێ)، بە لکو ئاگری پێ بکەنەوێ گەرم ببنەوێ.

(د) - لە سوورەتی (القصص) یش دا، ئەوێ دیارە وەک پێشتر هێنمان، کە دەفەرموێ: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا خَبَرٌ أَوْ جَذْوَةٌ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾﴾.

(هـ) - لە سوورەتی (النازعات) یش دا، دەفەرموێ: ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٥﴾ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْقَدَسِ طُوًى ﴿١٦﴾﴾، واتە: ئایا هەوآلی مووسا پێ نەگەیشتو، کاتیک پەرۆردگاری بانگی کرد، لە شیوی بە پاکگیراوی طوادا، لە شوێنی دیکەش دەفەرموێ: ﴿الْمَبْرَكَةِ ﴿٣٠﴾﴾ القصص، پڕ پیت و پێز، ﴿طُوًى﴾، چیا یەکی ناوی (طُوًى) بوو، یاخود (طُوًى) یانی: چەند جارێک.

ئەمە لێی وەرەگیرێ، کە مووسا عليه السلام دەبێ ڕوو بە کەعبە ڕاوەستا بێ و، لای راستی بۆتە خۆرتاوا و، لای چەپی خۆرەلآت، عەرەب عادیان وابوو کەعبە بکەنە چەق، کەسێک ڕوو بە کەعبە ڕادەوێستێ، ئنجا لای راست و چەپی و

باکوورو باشووری، دیاریی دەکرێ، تۆ دەبی شوینیکی بیته چەق، ئنجا تی دەگهی داخۆ لای راست دەبیته کویت و، لای چەپ دەبیته کویت و... هتد، ئیستا ئەگەر ئینسان بەرەو باکوور بوەستی، لای راستی دەبیته خۆرەلەت و، لای چەپی دەبیته خۆرئالوا، بەلام ئەگەر بەرەو باشوور بوەستی، بە پێچەوانەو دەبی و، ئەگەر بەرەو کەعبە بوەستی، جوړیک دەبی.

کەواتە: شوینی دواندنی خوا ﷻ بۆ مووسا ﷺ و کردنی بە پیغەمبەر لە کۆی ئەو ئایەتانه، بۆمان دەردەخات، کە دەبی ڕوو بە کەعبە وەستایی، لای راستی بۆتە خۆرئالوا، ئنجا لە لای راستی کیوی طوورەو، پارچە زەوییهک بوو، درەختیکی تیدا بوو و لەو درەختەو بانگ کراو.

٤٦- چۆنیەتی دواندنی خوا ﷻ بۆ مووسا، پێدانی دوو موعجیزەکە:

ئەمیش خوا ﷻ لە کۆی ئەو ئایەتە موبارەکانەدا، کە باسی ئەو دەکەن، ڕوونی کردۆتەو: چۆن مووسای ﷺ دواندو و دوو موعجیزەکە چۆن پێدان؟
أ- لە سوورەتی (طه) دا دەفەرموی: ﴿وَأَنَا أَخَذْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ﴾، واتە: من تۆم هەلبژاردو، گۆلژێر کردو، گۆی هەلبخە بۆ ئەوێ بۆت ڕوش دەکرێ.

ب- لە سوورەتی (الفرقان) دا، دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا﴾ (٢٥) ﴿فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِعَايَتِنَا فَدَمَرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا﴾ (٣٦) واتە: بە دنیایی کتیبمان بە مووسادا و، هاروونی برایمان لەگەڵی کردو وەزیر، (واتە: پالپشت) و، پیمان گوتن: ڕۆن هەردووکتان بەرەو لای ئەو کۆمەڵە خەڵکە کە نیشانهکانی ئیمەیان بە درۆ داناون، سەرەنجام ئیمە کاومان کردن، بە کاولکردن و تەختمان کردن.

ج- لە سوورەتی (الشعراء) دا، کە پێشتر تەفسیرمان کرد، بەم شیوەیە خوا ﷻ ئەو مەسەلەیه باس دەکات، دەفەرموی: ﴿وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (١٠) ﴿قَوْمٌ فَرَعَوْنَ لَا يَنْقُورُونَ﴾ (١١) ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾ (١٢) ﴿وَيَضِيقُ صَدْرِي﴾

وَلَا يَطْلُقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هَرُونَ ﴿١٣﴾ وَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾ قَالَ
 كَلَّا فَادْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾ فَأَتَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾
 ﴿١٧﴾ أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٧﴾، لیره‌دا چۆنیه‌تی کرانی مووسا علیه‌السلام به پیغه‌مبه‌رو
 دویندرانی و، نیوه‌پوکی په‌یامه‌که‌شی چی بووه، خوا علیه‌السلام ده‌یخاته‌روو.

د- له سووره‌تی (النمل) دا، خوا علیه‌السلام ته‌و مه‌سه‌له‌یه به‌م شیوه‌یه ده‌خاته‌روو، ده‌فه‌رموئ:
 ﴿وَادْخُلْ يَدَاكَ فِي جَبِّكَ فَخَرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ فِي سَبْعِ آيَاتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا
 قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ ﴿١٢﴾، واته: ده‌ستیشته‌ بخه‌یه‌خه‌ته‌وه به‌سپیتی و بی نه‌خوشتی و زیان
 دیته‌ده‌ری، به‌نو نیشانه و به‌لگه‌وه بچو بو لای فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی به‌دنیایی ته‌وان
 گه‌لیکی لاده‌رو لارین.

ه- له سووره‌تی (القصص) دا، ده‌فه‌رموئ: ﴿فَلَمَّا أَتَتْهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ
 فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْوِسَ إِنْ أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٣٠﴾،
 له‌م نایه‌ته‌دا وه‌ک گوتمان: له‌هه‌موو شوینه‌کان وردتر، باری جوگرافی ته‌و شوینه، که
 مووسای لی‌کراوه‌ته پیغه‌مبه‌رو دویتراوه، روون کراوه‌ته‌وه.

و- له سووره‌تی (الذاریات) دا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ
 مُبِينٍ﴾ ﴿٢٨﴾ فَنُودِيَ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٢٩﴾ فَأَخَذَتْهُ وَجُودُهُ فَبَدَّتْهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾
 لیره‌دا خوا علیه‌السلام کو‌ی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی مووساش، وپرای چۆنیه‌تی ناردنی، له‌دو
 توئی سی‌نایه‌ت دا، ده‌خاته‌روو.

وه‌ک پیشتر گوتمان و لیره‌ش دووباره پیویست ده‌کات، دووباره‌ی بکه‌ینه‌وه: خوا
علیه‌السلام له‌و سووره‌ته، موباره‌کانه‌دا له‌هه‌ر سووره‌تیکدا، به‌پیی‌که‌ش و هه‌وایه‌ک که
 سووره‌ته‌که‌ی تیدا دابه‌زیوه و، به‌پیی‌سیاقیک که‌نایه‌ته‌کان فه‌رمایشته‌ی خوا‌ی
 تیدا روون ده‌که‌نه‌وه، خوا علیه‌السلام چ به‌سه‌ره‌اتی مووسا علیه‌السلام، چ هه‌ر به‌سه‌ره‌اتیکی
 دیکه، به‌شیوه‌یه‌کی هونه‌رکارانه ته‌وه‌ی که‌زیاتر پیویست، به‌وه‌بکات، له‌وئ
 ده‌ربخری، ده‌ریده‌خات و، له‌کوئ زیاتر پیویستی پی‌بکات، روون بکریته‌وه،

روونى دەكاتەۋە، لە كوئى پىۋىست بىكات بە كورتىي باسى بىكات، بە كورتىي دەيفەرموئى و، لە كوئىش پىۋىست بىكات بە درىژىي بى، بە درىژىي، ھەرۋەھا: دابەش كىرنى كۆي بابەتەكە، بەسەر ھەموو ئەو شوئانەدا، لە ھەر شوئەنە بەپىي سىياقى خۆي و كەش و ھەۋاي خۆي.

۴۷- چۆنىەتتى بىستنى مووسا عليه السلام بۇ فەرمايشتى خوا عليه السلام، بۇ ئىمە شىتىكى زانراۋ نى:

زانايان لەو بارەۋە زۆريان قسە كىردە: كە ئايا مووسا عليه السلام چۆن گوئىستى فەرمايشتى خوا عليه السلام بوۋە؟ بە گوئىەكانى، يان بە ھەموو جەستەي؟ يان بە پرووح و ناخى؟ ئايا فەرمايشتى خوا عليه السلام بۇ مووسا عليه السلام بە دەنگ بىستى، ياخود چۆن بوۋ؟ يانى: ئايا مووسا عليه السلام گوئى لە دەنگىك بوۋ، ياخود چۆن بوۋ، ئايا خوا عليه السلام كە مووسا عليه السلام دواند، بە ھەموو خانەكانى جەستەي بىستى، بە پرووح و جەستەي بىستى، ياخود بە ئەندامى بىستنى بىستى، يان خوا عليه السلام دەنگىكى خولقاندو، ئەو دەنگەي بىست، ياخود ئەو فەرمايشتە بى وئىنەيەي خۋاي پەرۋەردگارى بىست؟!

لە ۋەلامدا دەلىين: ئەۋە ھىچى بۇ ئىمە ديار نىەو، پىم وايە لەو بارەۋە خۇ ماندوۋ كىردن، بى سوۋدە، چۈنكە خوا عليه السلام دەفەرموئى: **﴿فَاطَرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَأَنسَ كِمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾** (الشورى، واتە: (خوا) بەدېھنەرى ئاسمانەكان و زەۋىيە، لە خۇتان جوۋتى بۇ دروست كىردوۋن، ئازەلەكانىشى بە جوۋت دروست كىردوۋن، ئىۋە و ئازەلەكان بەو ھالەتى جوۋتېيەتېيە (ئىرو مى)، ۋەچەتان پى دەخاتەۋەو، زۆرتان دەكات، ھىچ شىتىك ۋەك وئىنەيەي (خوا) نىەو ئەو بىسەرى بىنەرە.

بەداخەۋە زۆرىك لە زانايانى ئىسلام، شىتىك كە لە مەۋداي عەقلى بەشەردا نىە، لە مەۋداي پىنج ھەستەكانىدا نىە، لە مەۋداي تواناكانى كە بە بەشەر

دراون دا، نیه، زۆر قسه یان لیکردوه، سهره نجامیش به دهستی خالی گه پانه ووه، شتیکی زوریان به رههم هیناوه، که هیچ که لینیک بو ئیمه ناگری، به لام ئه و شتانه ی له مه ودا ی عه قلی به شهردان و، مروّف زیاتر پیوستی پیان بووه، که متر کاریان له سهریان کردوه!! ئه ویش په نگه هوکاره که ی ئه وه بی، که دهسته لات نه یه یشتوه، وه ره هه زار سال قسه بکه، له باره ی ئه وه وه: خوا **ﷻ** چۆن فه رمایشتی له گه ل مووسادا **ﷻ** کرد؟ مووسا **ﷻ** چۆنی بیست؟ چونکه زه ری نیه، بو په زه کانی دهسته لات و هوکمپرانانی سته مکارو خو سه پی نی، کاتی خو ی: ئومه ویی و عه بباسیی و عوسمانیی و، ئه و هوکمپرانه خو سه پی تانه ی ئیستاش، که له ده ولّه توکه کانی که نداودا، هوکمی میراتی و بنه مالهی و، له شوینه کانی دیکه دا هوکمی عه سکه رتاری و خو سه پاندن، به سهر موسولماناندا، کراوه ته عاده ت و نه ریتیکی نه فامانه، هه زار سال قسه له وه بکه، ئایا قورئان مه خلوو قه یان مه خلووق نیه؟ خوای پهروه ردگار چۆن فه رمایشتی له گه ل مووسادا **ﷻ** کرد، چۆنی نه کرد؟ مووسا چۆنی بیست، چۆنی نه بیست؟ زه ره ری نیه بو ئه و دهسته لاتدارانه، بویه ئه و پژی مه میراتی و بنه مالهیانه، ئه و پژی مه خو سه پی ن و زوردارانه، زور جار خه لک هان ده دن، که سه رگه رم بن، به و باس و خواسانه وه، که زیانیان نیه بو به رژه وه ندیه ناشه رعیه کانی ئه وان و، خه لکیش سه رقال ده کات و، بی ئاگاشیان ده کات له هه ندیک شت، که پیوسته قسه ی لی بکه ن: بو وینه:

۱- ئایا په وایه هوکمپرانیی، به شیوه ی میراتی و بنه مالهی بی، یا خود به راویژ؟ ئایا دهسته لات هی خه لکه، یان هی عه شیره ت و هوژی که، یان بنه مالهی که، که قورخیان کردوه بو خو یان؟.

۲- ههروه ها ئایا: ئه و خیر و بیرهی خوا **ﷻ** خولقاندوو یه تی له زه ویدا، خوا **ﷻ** ده فه رموی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ (البقرة: ۲۹).

ههروه‌ها ده‌فهرموی: ﴿الْمَرْوُوا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي السَّمَوَاتِ وَمَافِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهْرَهُ وَبَاطِنَهُ﴾ ﴿۲۰﴾ لقمان، ثایا دواندنه که‌ی خوا له‌گه‌ل بنه‌ماله‌یه‌کیه‌تی؟ یان له‌گه‌ل توژی‌کیه‌تی؟ یان له‌گه‌ل حزبی‌کیه‌تی؟ یان له‌گه‌ل هه‌موو مروقه‌کانیه‌تی؟

۳- هه‌روه‌ها له‌رووی کومه‌لایه‌تییه‌وه، که خوا ﷺ ده‌فهرموی: ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ ﴿۱۳﴾ الحجرات، واته: هه‌روه‌ها گپ‌راومانن به‌چهندان‌گه‌ل و هوژ تا‌کو پیک‌ناشنابن، بی‌گومان به‌پزرتان له‌لای خوا پاریز‌کارت‌رتیتانه...

که‌واته: تو‌ئه‌وه‌ت له‌کوئی‌هی‌نا، که‌ده‌بی‌ئالی‌فلان‌که‌س، خاوه‌نی‌هه‌موو‌شته‌کان‌بی؟ فلان‌بنه‌ماله‌یه‌و، فلان‌عه‌شیره‌ته، ده‌بی‌خاوه‌نی‌هه‌موو‌شتیک‌بی‌و، خه‌ل‌کی‌دیکه‌هه‌مووی‌وه‌ک‌کوئیه‌و ژیر‌ده‌ست و دیل‌بن‌له‌به‌ر‌ده‌ستیان، ئه‌وه‌ت له‌کوئی‌هی‌نا؟ ئه‌وه له‌کوئی‌قوربان و سوننه‌تدایه؟ ئاه‌وه‌ده‌بی‌قسه‌ی‌لئ‌بکری، به‌لام‌ئه‌وه‌هه‌مووی‌کراوه‌به‌ناوچه‌ی‌قه‌ده‌غه‌کراو (منطقه‌محرمة)، به‌لام‌وه‌ره‌بو‌خوت له‌بار‌ه‌ی‌شتی‌دیکه‌وه‌قسه‌بکه: مه‌سه‌له‌ی‌چوونه‌سه‌ر‌عه‌رشی‌خوا ﷺ، سیفه‌ته‌خه‌به‌ریه‌کان و، ئه‌و‌ش‌تانه‌که‌زانیان‌مشت‌ومریان‌له‌سه‌ریان‌بووه‌و، له‌مه‌ودای‌عه‌قلی‌به‌شه‌ردا‌نین و، هه‌رگیز‌به‌شه‌ر‌تییاندا‌ناگاته‌ئه‌نجام‌یک‌که‌بوه‌ستی!!

ئنجا‌به‌داخه‌وه‌کاتی‌خوی و ئیستاش، ئه‌و‌باس و خواسانه‌که‌وه‌ک‌گوتم: زیاتر‌هو‌ی‌خا‌فلاندنی‌مسولمانان و سه‌رقال‌کردنیان و، هو‌کاری‌لادانیان له‌راسته‌شه‌قامی‌ئیسلام، ئه‌و‌مه‌سه‌لانه‌زیاتر‌ره‌واجیان‌پئ‌ده‌دری‌له‌لایه‌ن‌ئه‌و‌ده‌سته‌لاتانه‌وه‌و، له‌لایه‌ن‌ئه‌و‌مه‌لا‌سه‌ر‌به‌ده‌سته‌لاتانه‌(وعاظ‌السلطان‌ی)، کار‌ده‌که‌ن‌بو‌ئه‌وه‌ی‌حوکه‌بنه‌ماله‌یی و میراتییه‌خوسه‌پین و دیکتاتوره‌کان، درێژه‌یان‌بی و بمینه‌وه‌و، مسولمانان‌هه‌ر‌به‌چه‌واشه‌کراوی، دینداری‌بکه‌ن!

لیره‌دا‌به‌په‌سه‌ندی‌ده‌زانم‌له‌و‌بار‌وه‌چهند‌قسه‌یه‌کی‌زانای‌ناودار (رشید‌الخطیب‌الموصلی) بینم‌که‌له‌ته‌فسیره‌که‌ی‌خوی‌دا^(۱)، ده‌لی: (وَالْمُرَادُ بِهَذَا التَّدَاوِي: الخ)

(۱) أولی ما قبل فی آیات التنزیل: ج ۵، ص ۴۸۸.

نِدَاءُ الْوَحْيِ، وَقَدْ تَيَقَّنَهُ مُوسَى وَإِنْ لَمْ يَعْلَمْ كُنْهَهُ، لِإِنَّ التَّصْدِيقَ بِالشَّيْءِ لَا يَتَوَقَّفُ عَلَى مَعْرِفَتِهِ وَكَيْفِيَّتِهِ، فَإِنْ أَكْثَرَ مَا نُصَدِّقُ بِهِ تَصْدِيقٌ يَقِينٌ، لَا نَعْرِفُ كُنْهَهُ وَلَا كَيْفِيَّتَهُ تَكْوِينَهُ وَإِجَادَهُ: فَهَذِهِ عَمَلِيَّةُ النَّوْمِ وَالتَّيَقُّظِ، وَهَذِهِ عَمَلِيَّةُ التَّذْكِيرِ «لَا يُعْلَمُ كَيْفَ تَتِمُّ»، وَهَذِهِ حَبَّةُ الْبُرِّ مَثَلًا وَنَبْتُهَا وَاسْتَوَاؤُهَا عَلَى سَوْقِهَا، وَبَذَرَةُ التِّينِ وَتَشْجُرُهَا وَإِثْمَارُهَا، فَكُلُّ ذَلِكَ نُصَدِّقُ تَصْدِيقًا يَقِينًا، أَوْ نُشَاهِدُهُ مُشَاهَدَةً عَيَانٍ دُونَ أَنْ يَتَوَقَّفَ ذَلِكَ عَلَى مَعْرِفَةٍ كَيْفِيَّتِهِ وَكُنْهِ حَقِيقَتِهِ، وَهَذَا الْمِذْيَاعُ تَيَقُّنٌ نَقْلُهُ لِلْأَخْبَارِ، دُونَ أَنْ يَتَوَقَّفَ عِلْمُنَا عَلَى كَيْفِيَّةِ ذَلِكَ مِنْهُ، فَأَكْثَرُ السَّامِعِينَ لَا يَعْلَمُونَ الْكَيْفِيَّةَ).

واته: مہ بہ ست لہم بانگکردنہ (کہ خواہ ﷺ موسای علیہ السلام بانگکرد)، بریتیہ لہ بانگکردنی سروس، کہ موسا علیہ السلام لئی دُنیا بوو، (ہەرچہندہ نہیدہ زانی چییہ تہ کہی چوَنہ؟، بہ لَام لئی دُنیا بوو، کہ تہوہ بانگکردنی خواہ ﷺ)، چونکہ بہ راستدانانی شتیک، پہ کی لہ سہر تہوہ نہ کہوتوہ، چوَنیہ تیہ کہی بزانی، زوربہی تہو شتانہی ئیمہ لئیان دُنیا، چوَنیہ تیہ کہیان نازانین و، چییہ تیہ کہیان نازانین و، چوَنیہ تی دُرست بوونیان نازانین، بُو وینہ: پُرؤسہی خہوتن و، بیدار بوونہوہ، ہہروہا پُرؤسہی بیرکردنہوہ، وہبیرہاتنہوہ، نازانری، چوَن پیک دی؟ ہہروہا دہنکہ گہمیک، بُو وینہ: کہ دہروئی و دواپی بہرز دہبیتہوہ لہ سہر قہدہ کہی و، ہہروہا دہنکہ ہہنجیریک کہ دواپی دہبیتہ درخت و بہر دہردہ کات، ہہموو تہوہ ئیمہ لئی دُنیا، و بہ راستی دہزانین، یاخود بہ چاو دہیبینین، بی تہوہی پہ کمان لہ سہر تہوہ کہوتبی بزانین چوَنیہ تہ کہی چوَنہ و، چییہ تہ کہی چوَنہ؟! ہہروہا رادیو کہ ہہوالہ کان دہگوازیتہوہ (تہو کاتہ پُرؤگاری ئیتہرنیت نہبوہ)، ئیمہ لئی دُنیا، بی تہوہی بشزانین چوَن دہگوازیتہوہ، زوربہی بیسہران چوَنیہ تہ کہی نازان، بہ لَام دُنیاشین کہ تہوہ ہہوالہو تہوہ رادیویہ دہگوازیتہوہ.

مہ بہ ستی تہوہیہ: کہ بانگکردنی خواہ ﷺ بُو موسا علیہ السلام جوړیک بووہ لہ وہحیی پہنہان، کہ مہرج نیہ موساش علیہ السلام حقیقہت و چییہ تہ کہی زانیبی، بہ لَام لئی دُنیا بووہ کہ تہوہ، بانگکردنی خواہ ﷺ و، ئیمہ زوربہی

دروستکراوه کانیش، که مامه له یان له گه ل ده که یڼ، چیه ت و چوڼیه تیه که یان نازانین، به لام لیشیان دلنیا یڼ.

۴۸- دوور بینى موسا عليه السلام و، ناماده سازى وردى، بو گه ياندنى په يامى خوا ﷻ بووه، نهک له ترسى کوژران و مردن:

موسا عليه السلام که له چهند شوینیک، له سووره ته کاندو دووباره بوته وه، ده فهرموى: ﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴾، واته: په روه دگارم! من که سیکم لى کوشتون، ده ترسم همکوژنه وه، یان که ده فهرموى: ﴿ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴾، واته: په روه دگارم! من ده ترسم، به دروم دابنن و، هه روه ها لیره دا له سووره تی (القصص) دا، نه وه هه مووی دوور بینى موسا عليه السلام بووه، بو نه وه ی بتوانی په یامی خوا ﷻ بگه یه نى، نه گه رنا نه وه نه بووه که بترسى له وه ی له پیناوی خوادا بکوژری، چونکه تیمه جگه له پیغه مبه رانیشمان بینون و ده بینن، که له پیناوی خوادا، پیشوازی له مهرگ و له کوژران و، له به جیهیشتنی نه م دنیا به پینج و دوو پوژی به، ده که ن، چ جای پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)! که واته: نه وه ی موسا عليه السلام فهرمووی به تی، وه ک دوور بینى بووه و، بو نه وه بووه بتوانی په یامی خوا ﷻ بگه یه نى و، کاره که ی لى نیوه چل نه بى، بو وینه:

أ- ثایه ته کانی سووره تی (طه)، دواى نه وه ی که خوا ﷻ پیى ده فهرموى: ﴿ اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴾ (۲۴) طه، دواى موسا عليه السلام چهند داواکاریه ک ده کات:

﴿ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴾ (۲۵) وَبَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿ ۲۶ ﴾ وَأَحْلِلْ عُقْدَةً مِن لِسَانِي ﴿ ۲۷ ﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿ ۲۸ ﴾ وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿ ۲۹ ﴾ هَٰزُونٍ أَحْيٰى ﴿ ۳۰ ﴾ أَشَدُّ بِهِ أَزْرٰى ﴿ ۳۱ ﴾ وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ﴿ ۳۲ ﴾ كَيْ تُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ﴿ ۳۳ ﴾ وَنَذْرَكَ كَثِيرًا ﴿ ۳۴ ﴾ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَّا بِصِيرًا ﴿ ۳۵ ﴾ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يٰمُوسٰى ﴿ ۳۶ ﴾، واته: خوايه سينه م فراوان بکه و، کارم ئاسان بکه، گری زمانم بکه وه، تاكو لیم تیبگه ن، له نيزیکانی خوشم وه زیریکم بو پره خسینه، با نه ویش

ھاروونی برام بى، پشتمى پى به ھىز بکھو، له کاره کهم به شداری بکه، تاكو تو زور به پاک بگرين و، زورت ياد بکهين، تو بينه رى حال و بالى ئيمه ي (که پيوستيمان بهو ھاوکاری و پيداويستيانه ههيه، بومان دابین بکړن)، خواش دهفه رموى: ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَى﴾ طه، ئه ي مووسا! ئه وه ي داوات کردوه، هه موويت پیدرا، لیره دا مووسا عليه السلام له بهر ئه وه ي زور جیددی بووه و ويستويه تی په يامى خوا عليه السلام چاک بگه يه نى، زانیويه تی پيوستى بهو شتانه هه موويان ده کات.

ب- ههروه ها له سووره تی (الشعراء)، له ئايه ته کانی: (۱۲ و ۱۳ و ۱۴) دا، وهک پيشتر باسماں کرد، مووسا عليه السلام چهند شتيک ده لى، له بازنه ي زه مينه سازى و دوور بينى دا بو باشر گه ياندى په يامى خوا.

ج- ههروه ها له سووره تی (القصص) دا، چهند داواکاریه ک ده کات و چهند شتيک ده خاته پروو، هه مووى مه به ست پى ئه وه يه ئاماده سازى ورد بکات، زه مينه خو ش بکات بو گه ياندى په يامى خوا عليه السلام ئنجا بيگومان که سيک بيه وى کارىک بکات، باش خو ي بو ساز و ئاماده ده کات و، پيداويستيه کانی بو دابین ده کات، وهک خوا عليه السلام له سووره تی (التوبة) دا، دهفه رموى: ﴿وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً﴾ ٩٦، ئه گهر (دلنه خو شه کان) ويستبايان دهر بچن، [ئه گهر ويستبايان له خزمهت پيغه مبه ردا عليه السلام بو جهنگى ته بووک دهر بچن]، ئاماده سازيان بو ده کردو، ئه وه ي که پيوسته له پيداويستيه کان، بويان دابین ده کرد.

٤٩- مووسا عليه السلام دل و دهرووتىكى زور پاک و چاکی هه بووه، که داواى کردوه، ھاروونی برايشی له گه لیدا پيغه مبه ر بى و پالېشت و ھاوکاری بى:

(أ) - وهک له سووره تی (مریم) دا دهفه رموى: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَوْسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ٥١ وَنَذَيْنَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ٥٢ وَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ٥٣﴾، که کاتى خو ي له تهفسیری سووره تی (مریم) دا، به تهفصيل باسماں کردوه، لیره دا خوا عليه السلام رايده گه يه نى که ھاروونی به مووسا عليه السلام به خشى، وهک پيغه مبه ر، له سه ر داواى خو ي.

(ب) - له سوورپه تی (طه) ش دا، ده لئ: ﴿وَأَجْعَلْ لِّي زَیْرًا مِّنْ أَهْلِ هَرُونَ أَخِي﴾ ۳۰ ﴿أَشَدُّ بِهِ أَزْرًی﴾ ۳۱ ﴿وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِی﴾ ۳۲، واته: له نیزیکانی خوځم، وه زیریکم بو بره خسیته، با ئه ویش هاروونی برام بی، پشتمی پی به هیژ بکه و، له کاره که مدا به شداري بکه.

هه موو که س ئه و دل و سینه صاف و پاک و چاکه ی نیه، که پی خوش بی، غه یری خو ی با براشی بی، له کاره که یدا به شداربی و، ئه و پادا شته ی که ئه و ده بییت، ئه ویش بییت!

(ج) - هه روه ها له سوورپه تی (الشعراء)، ثایه ته کانی: (۱۲ و ۱۳) داو، له سوورپه تی (القصص) ثایه تی (۳۴) دا، دیسان موسا علیهما السلام داوا ده کات و، مه دحیشی ده کات، هی هاروونی برای و ده فهرمو ی: ئه و زمانی له هی من پاراوتره، که ئه مه ته عبیره که یه تی، ده فهرمو ی: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾ ۱۲ ﴿وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هَرُونَ﴾ ۱۳، واته: فهرمو ی: من ده ترسم به دروم دابنن و، سینه م تنگ بی و زمانم گو نه کات (زمانم باش قسه نه کات)، بو یه به دوا ی هاروونیشدا بنیره، یانی: هاروونیش ره وان بکه، ئنجا لیتره باسی نه کردوه، له سوورپه تی (القصص) یش دا، ده فهرمو ی: ﴿وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾ ۲۴، واته: هاروونی براشم ئه و زمانی له هی من پاراوترو گو یاتره، وه ک ده بینن: مه دحی هاروون ده کات و ده لئ: فه زیله تیک که له هارووندا هه یه، له مندا نیه، ئه ویش ئه وه یه که ئه و زمانی زور پاراو و روونه.

۵۰- موسا علیهما السلام خه صله ته باشه کانی هاروونی برای ستایش ده کات:

وه ک له سوورپه تی (القصص) دا، ده فهرمو ی: ﴿وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾ ۲۴، واته: هاروونی براشم بنیره، ئه و زمانی له هی من پاراوتره، بو ئه وه ی به رگرییم لی بکات و به راستم دابنن، من ده ترسم به دروم دابنن، پشتم به هیژ بکه به هاروونی برام، مانای وایه: هاروون پیاویکه پشتی پی به ستری و، پیاویکه هاوکارو پشتگیر بی و، زمانیکی فه صیح و گو یاو ره وانیشی هه یه.

۵۱- موسا عليه السلام خاله بن هیزه کانی خوئی زانیون و له خوای داوا کردوه، بوئی چاره سهر بکات:

وهک له سوورپه تی (طه) دا، ده فهرموئی: ﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۝٢٥ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ۝٢٦﴾ وَأَحْلِلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ۝٢٧ يَفْقَهُوا قَوْلِي ۝٢٨ وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ۝٢٩ هَٰرُونَ أَخِي ۝٣٠ أَشَدُّ بِهِ أَزْرًى ۝٣١ وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ۝٣٢﴾، مانای وایه موسا عليه السلام زانیویه تی پیویتی به وه ههیه، که خوا عليه السلام سینه ی فراوان بکات (تهنگه پرئسکه نه بی)، دلی گچکه نه بی، پاشان کاری ئاسان بکات (کاره کانی لی نه ئالقیین)، دوایی گریی زمانی بکاته وه، بو ئه وهی لی تیگهن، پاشان پیویتی به هاوکاریکی دیکه ههیه، که هاروونی برایه تی، که واته: گرنگه ئینسان خوئی بناسی و، خاله به هیز و بن هیزه کانی خوئی بزانی، بو ئه وهی ههول بدات، خاله بن هیزه کانی خوئی چاره سهر بکات.

۵۲- موسا عليه السلام هینده له لای خوا عليه السلام به ریز بووه، هاروونی برای وهک پیغه مبه ریکی پالشت پیدراوه:

ئه وه پلهیه کی زور ناوازه و به رزی یه کییک له پیغه مبه رانه له لای خوا عليه السلام، تیمه هیچ پیغه مبه ریکی دیکه مان پی شک نایهت، داوای کردبی و له سهر داوای وی که سیکی دیکه کرابیته پیغه مبه ر، وهک خوا ده فهرموئی: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمِنَا أَخَاهُ هَٰرُونَ نَبِيًّا ۝٥٣﴾ مریم، واته: ههروه ها له به به زهیی خومانه وه، هاروونی برایمان به پیغه مبه ر پی به خشی، ئه مهش به رزی پله و پایه و پیگهی موسا عليه السلام ده گه یه ئیت له لای خوا عليه السلام.

۵۳- میرد بوئی ههیه، هاوسه ری بو ههر شوینییک به به رژه وهندیی بزانی، سه فهری پی بکات، مه گهر له سه ری به مه رج گیرا بی، که له شوینیکی دیارییکرا و له شاریکی دیارییکراو، نه یجووئینی:

ئه مهش له وه وه رده گرین، که ده فهرموئی: ﴿وَسَارَ بِأَهْلِيهِ ۝﴾، موسا عليه السلام خیزانه کهی خوئی له گه ل خوئی برد، (الْقُرْطُبِي) له وباره وه گوئوویه تی:

(وَسَارَ بِأَهْلِهِ): قِيلَ: فِيهِ دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ الرَّجُلَ يَذْهَبُ بِأَهْلِهِ حَيْثُ شَاءَ، لِمَا لَهُ عَلَيْهَا مِنْ فَضْلِ الْقَوَامِيَّةِ، وَزِيَادَةِ الدَّرَجَةِ، إِلَّا أَنْ يَلْتَزِمَ لَهَا أَمْرًا، فَالْمُؤْمِنُونَ عِنْدَ شُرُوطِهِمْ، وَأَحَقُّ الشُّرُوطِ أَنْ يُؤَقَّى بِهِ، مَا اسْتَحْلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ^(۱).

واته: پرستهی ﴿وَسَارَ بِأَهْلِهِ﴾: (ژنه که ی له گه ل خوی برد)، گوتراوه: به لگهی له سهر ته وه تیدایه، که پیاو بو ی هه یه، ژنی خوی بو ههر شوینیک که بیهوی، بیات، چونکه پیاو پله ی سهر پرشتیاریه تی هه یه و، پله یه کی زیده ی به سهر ئافره تدا هه یه، (که ئه ویش ههر پله ی سهر پرشتیاریه تییه)، مه گهر پیاوه که (میرده که) پابه ند بئ، به مهر جیکه وه که ئافره ته که له سهر ی به مهر ج گرتوه، ئه و کاته بروداران پابه ند ده بن به مهرجه کانی خویانه وه و، شایسته ترین مهرج، که ده بن جیه جی بکری، ئه و مهرجانه که ئافره ت بو پیاو هه لال ده که ن، (واته: له کاتی گریه سته هاوسه رگرییدا، به مهرج ده گریئن).

۵۴- فه رمایشتکردنی خوا ﷺ له گه ل مووسادا ﷺ، یه کیکه له سی شیوه که ی وه حی:

له سووره تی (الشوری)، ئایه تی ژماره (۵۱) دا، خوا ﷺ شیوه کانی سروشکردن و په یامی په نهان ناردنی بو پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، له سی شیوازا کورت هه له یناون، وه ک ده فه رموی: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ

الشوری، واته: هیه مرؤفیک بو ی نه خوا بیدوینی مه گهر:

۱- به وه حی، واته: بیخاته دلی.

۲- یان له پشت په رده وه بیدوینی، وه ک مووسا ﷺ.

۳- یاخود نوینه ریک بنیری و به فه رمانی خوا ﷺ ئه وه بگه یه نی که ده یه وی، وه ک: جبریل که هاتوه له شیوه ی خویدا، یان له شیوه ی پیاویدا، ئه وه ی که خوا ﷺ پیدای ناردوه به پیغه مبه ری خاته می ﷺ که یاندوه، ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ﴾، بیگومان خوا به رزی کارزانه.

کهواته: وه حیی ئه و سێ حاله تهی ههن:

أ- یان خوا ﷺ دهیخاته دلی ئه و مروّقه وه، بێ ئه وهی فریشتهیه که دهووری تیدا ببینی.

ب- یاخود له پشت پهرده وه خوا ﷺ ئه و مروّقه دهوینتی، وه که مووسای علیّه دواندوه، وه که دهفرمووی: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ (النساء، ۱۶۴) ههروهها له سووپه تی (البقرة) دا، که خوا ﷺ دهفرمووی: ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَءَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ﴾، واته: ئه و پیغه مبه رانه هه ندیکیا ئه مان به سهر هه ندیکیا ن دا به رزکردوونه وه، هه یا نبوو خوا ﷺ دواندوو یه تی و، هه شیانه خوا ﷺ چه ندان پله به رزی کردو ته وه و، کوری مه ریه میشان به (روح القدس)، (جبریل) به هیز کرد، ههروهها له سووپه تی (الأعراف) یش دا دهفرمووی: ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي إِلَيْكَ﴾، واته: کاتیک مووسا بو ژوانگه که ی ئیمه هات و، پهروه دگاری دواندی، گوئی: پهروه دگاری! خۆتم پیشان بده! ته ماشات بکه م.

ج- حاله تی سییه می ناردنی وه حیی، ئه وه یه: ﴿أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ﴾، که به زویری وابوو پیغه مبه ری خاته م ﷺ نوینه ری ک هاتو ته لای که جبریل بو وه و، به فرمانی خوا ﷺ ئه وه ی که خوا پشیدا ناردوه، پشیراگه یاندوه.

ئنجایا پیغه مبه ری خاته م موحه ممه د ﷺ وه ک چو ن خوا ﷺ مووسای علیّه دواندوه: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ (النساء، ۱۶۴) ئایا به و شیوه یش موحه ممه دی ﷺ دواندوه و فرمایشتی له گه لدا کردوه؟ وا پیده چی، هه لبه ته زانایان له و باره وه راجیایان هه یه، به لām ئه و رایه زیاتر زاله که خوا ﷺ پیغه مبه ری خاته می ﷺ دواندبێ، له سه فهری شه و رۆ و به رزبوونه وه (الإسراء والعروج) دا، به به لگه ی ئه وه که له و فرمووده یه ی باسی شه ورۆ و به رزبوونه وه دا، هاتوه، که پیغه مبه ری خوا ﷺ، فرموویه تی: به رزکرامه وه بو لای (سِدرَةُ الْمُتَهَيِّ) و، خوا په نجا نوێژی له سهر فهرز کردم، دوایی هاته وه له ئاسمانی شه شه م گه یشته مووسا علیّه... هه تا کو تایی فرمووده که، که (بخاری و مسلم) هیناویانه.

ههروه ها ئایه ته کانی: (۱ - ۱۸) سووره تی (النجم) یش، ئاماژه ی پی ده کهن، که خوا ﷺ پیغه مبهری خاتمی ﷺ، دواند بی، ههروه ها ئه و فهرمووده یه ش هاتوه له و باره وه:

إِعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي ذَرٍّ: لَوْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، لَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: عَنْ أَيِّ شَيْءٍ كُنْتَ تَسْأَلُهُ؟ قَالَ: كُنْتُ أَسْأَلُهُ هَلْ رَأَيْتَ رَبَّكَ؟ قَالَ أَبُو ذَرٍّ: قَدْ سَأَلْتُ، فَقَالَ: «رَأَيْتُ نُورًا» { (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۴۴۳) }.

واته: عه بدوللای کوری شه قیق^(۱) ده لئی: به ئه بوو زه پری غیفارییم گوت خوا لئی پازی بی: ته گهر پیغه مبهری خوام ﷺ، بینیا یه پرسیارم لی ده کرد، ئه بوو زه پ خوا لئی پازی بی گوتی: له باره ی چیه وه پرسیارت لی ده کرد؟ گوتی: له و باره وه لیم ده پرسی: ئایا پهروه ردگاری خوئت بینیه؟ ئه بوو زه پری غیفارییش گوتی: من له و باره وه لیم پرسی، فهرمووی: پروناکییم بینی.

ئه مانه لیان وهرده گیرئ، که پیغه مبهری خاتهم موحه ممه د ﷺ، له و سه فهره موباره که یدا خوای پهروه ردگاری دواند بیئتی، به لکو راجیایی له سهر ئه وه هه یه، که ئایا پیغه مبهری خاتهم ﷺ، خوای پهروه ردگاری بینیه له شه وی به رزبوونه وه دا یان نه بینیه؟ که عه بدوللای کوری عه بباس ده لئی: پهروه ردگاری بینیه، به لام دایکمان عائشه نکوولی له وه کردوه و گوتوویه تی: نه بینیه، به هه رحال ئه وه یه کیکه له و بابه ته عه قیده بیانه ی که راجیایی و مشت و مپی زانایانی هاوه لان و پیشینیان له سهر بووه و، تاکو ئیستاش ئه و راجیاییه هه ر هه یه.

۵۵- ئه و کاته ی که مووسا و هاوسه ری له مه دیه نه وه گه راونه وه به ره و میسر، شه ویان به سه ردا هاتوه و شه وه که ش سه رما و زستان بووه و، ریشیان لی ونبووه:

ههم شه ویان لی به سه ردا هاتوه و، شه وه که ش سه رما و سو له بووه و، ههم ریشیان لی ونبووه، ئایا ئه مه له چی وهرده گیرئ؟ له به سه رهاته که و له ده قی

(۱) که یه کیکه له زانایانی تابعین، واته: ئه و جیله ی له دوا ی هاوه لانه وه هاتوون.

ئايەتەكان وەردەگىرى، بۇ وىنە: لە سوورەتى (طه) دا دەفەر موۋى: ﴿لَعَلِّيْٓ اٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِقَبَسٍ اَوْ اَجْدُ عَلَى النَّارِ هٰذِيْ﴾، دواى ئەوھى ئاگرەكە بەدى دەكات، (كە بەلای ئەوھو ۋە ئاگر بوو، ئەگەرنا ئاگر نەبوو، پووناككەكە)، بەخیزانى دەلى: لىرە بە، بەلكو بچم بزووتىكتان لەو ئاگرە بۇ بىنم، بۇ ئەوھى ئاگرى پى بکەنەوھو خۇتانی پى گەرم بکەنەوھو، وەك لە شوینى دیکە دا دەفەر موۋى: ﴿لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ﴾ (۷) النمل، ياخود لەسەر ئەو ئاگرە پىنمايەك بىنم، واتە: كەسانىكى لى بىنم، پىنمايەك بکەن، كە پىيەكەيان هەلە بوو، چۆنى بدۆزنەوھو بە كویدا برۆن؟ هەر وەھا لە سوورەتى (النمل) دا دەفەر موۋى: ﴿اِذْ قَالَ مُوسٰى لِاَهْلِيْهِ اِنِّىْٓ اٰتَيْتُ نَارًا سَتَاتِيْكُمْ مِّنْهَا بَخِيْرٌ اَوْ اَتِيْكُمْ بِسِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ﴾ (۷)، واتە: ياد بکەوھو كاتىك مووسا بە خیزانى گوت: من ئاگرىكم بەدى كردوھ، هەوالىكتان لى بۇ دىنم (هەوالى پىيەكە)، ياخود بلىسەى بزووتىكتان بۇ دىنم، بەلكو خۇتان گەرم بکەنەوھو، (ئاگرى پى بکەنەوھو خۇتانی پى گەرم بکەنەوھو)، لە سوورەتى (القصص) یش ئايەتى (۲۹) دا دەفەر موۋى: ﴿لَعَلِّيْٓ اَتِيْكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ﴾، بەلكو هەوالىكتان بۇ بىنم، ياخود بزووتىكتان لە ئاگرەكەوھو بۇ بىنم، بەلكو خۇتانی پى گەرم بکەنەوھو، ئەمەش ئەوھ دەگەيەننى كە:

۱- شەو بوو، بۇيە ئاگرى بەدى كردوھ.

۲- پىيان لى ون بوو.

۳- سەرماشیان بوو، سەرما و سۆلە بوو.

۵۶- ئەگەر خوای بەخشەر، ویستی بیه خشى، هوکاری گچکەش بى، دەيكاته پىخوشکەر:

خوا ﷻ ئەگەر ویستی شتىک بۇ يەكیک لە بەندەکانى خوۋى بکات، هوکاریكى گچکەش دەکاتە زەمینە خوشکەر بۇ ئەو بەخشینەى خوۋى:

أ- مووسا عليه السلام بەدەم ئاگرىکەوھو چوو، كە ئەو پىی وابوو ئاگرە، بەلام پووناككى هیدایەتى خوای دەستکەوتوھ، ئەو چوو كە بزووتىك ئاگر بىنى، يان هەوالىك لەلایەن

ئەو کەسانەو بە یەنێ کە ئەو ئاگرەیان کردۆتەو، بۆ ئەوەی پێی میسری پێ بدۆزێتەو، کەچی لەوێ لە جیاتی ئەوەی بزوو تە ئاگریکی چنگ بکەوێ، هیدایەت و پروناکیی بەیامی خواي ﷺ چنگ کەوتەو!

ب- مووسا علیہ السلام وێستووێتی پێی میسر بدۆزێتەو، بەلام خوا ﷻ پێی بەرەو خوا چوون و، خۆ و خەڵک دەر بازکردنی بۆ ئاچوو و تەخت کردەو!

ج- مووسا علیہ السلام وێستووێتی گەرفتی خۆی و هاوسەری چارەسەر بکات، هەم پێی کە بدۆزێتەو، هەم خۆیان گەرم بکەنەو، سەرمان بوو، بەلام خوا ﷻ گەرفتی و کێشە ی ئۆممەتێکی پێ چارەسەر کردەو!

د- خوا ﷻ هیچ ئەرکیک بە کەسێک ناسپێری، تاكو پێداویستیەکانی ئەنجامدانی ئەو کارە ی بۆ نەرە خسێنی:

لە سوورەتی (طه)، لە ئایەتەکانی: (۳۶ - ۴۱) دا، دواي ئەوەی مووسا علیہ السلام کۆمەڵێک داواکاری پێشیار دەکات و، دەخاتە روو بۆ خوا ﷻ، خوا لە کۆتایی دا پێی دەفەرموێ: ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَىٰ﴾ (۳۶) طه، واتە: ئەي مووسا علیہ السلام ئەوەی داوات کرد، پێت درا، هەمووی جێبەجێ بوو، دوايش دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ﴾ (۳۷) إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿۳۸﴾ أَنْ أَقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ ﴿۳۹﴾، واتە: جارێکی دیکەش چاکەمان لەگەڵ تۆدا کردەو، کاتیکی سروشمان کرد بۆ دایکت، کە بیخە ئێو سندوو قێکەو و سندوو قە کە بخە ئێو ئاوە زۆرە کەو، (کە رووباری نیلە)، ئنجا با ئاوە کەش بیخاتە کەنارەو، ﴿يَاخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَّهُ﴾، وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿۴۰﴾، دوژمنێکی من و دوژمنی خۆی بیگریتەو (و لە مالی خۆیدا بە خێوی بکات و پەرورە دە ی بکات)، خۆشەوێستیە کێشم خستە سەرت و، بۆ ئەوەی لەبەر چاوی منیش دروست بکریی و پەرورە دە بی.. واتە: ئەي مووسا! ئەو بەینەو بەیری خۆت، ئنجا بۆت دەر دەکەوێ کە ئەو کاتە ی داوات

له پهروه دگارت نه كړدوه، هه موو شتيكي بو په خساندوي، ئيستا كه داواي لي ده كه ي، به ته ئكيد ئه و داوا كاريانته پي ده دات كه بو كار هكت پيوستن.

۵۸- وا دياره ئه وه ي موسا عليه السلام ديتوويه تي، ئاگري ئاساي نه بووه، ئه گه رنا هاوسه ره كه شي ده ييني:

ئمه (الشعراوي) ^(۱) هيئاويه تي، تيبينيه كي جوانيشه، واته: كاتيكي موسا عليه السلام ده فهرموي: هاوسه ره كه! تو لي ره به من ئاگريكم به دي كړدوه، ئه گه ر ئاگري ئاساي بووايه، هاوسه ره كه شي ده ييني، به لام موسا عليه السلام ده لي: ئاگريكم به دي كړدوه، بوته مايه ي هوگرييم، كه واته: دواي ده ركه وتوه كه ئاگر نه بووه و رووناكيي بووه، رووناكيه كي تايه ت بووه و، ته نيا موسا عليه السلام بينيويه تي.

۵۹- حيكمه تي ئه وه كه موسا عليه السلام گوچانه كه ي بو كراوه به حزيبا و ئه ژديهاو، ده ستيشي به دره وشاوه يي پيشان دراوه، مه شق پيكر دني موسا عليه السلام بووه:

واته: كه خوا ﷺ بهر له وه ي موسا له گه ل فيرعه وندا رووبه روويته وه، گوچانه كه ي بو ده كاته مارو، ده ستی دره وشاوه يشي پيشان ده دات، ئه وه هه مووي مه شق پيكر دني موسا بووه، تاكو كه دواي له لاي فيرعه ون گوچانه كه ي فرې داو بوو به ماريكي هيئده گه وره، بو خوشي لي نه ترسي، خوا ﷺ مه شق پيكر دوه و، رايهيئاوه، كه دوايش چو ن گوچانه كه بگريته وه! چو ن ده ستی بو گوچانه كه به ري و بيگريته وه و، بيته وه به گوچاني ئاساي؟ ناكري هه ر ئه ژديها بي و، شت هه للووش و موساش هيچي بو له گه ل نه كري و، له ده ستی ویش ده ربجي.

۶۰- جياوازي ته عبيره كاني باسي بوونه ماري گوچانه كه ي موسا، له بهر جوړاو جوړي حال ته كانيه تي:

خوا ﷺ له شوينيكي له باره ي گوچانه كه يه وه، ده فهرموي بوو به مار (حيّة)، بو ويته:

(۱) تفسیر الشعراوي: ج ۱۷، ص ۱۰۹۱۲.

أ- له سوورەتی (طه) دا، دەفەرموی: ﴿وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَمْوَسَىٰ﴾ (١٧) قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاهْتَشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقِهَا يَمْوَسَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾ ... خوا فەرمووی: ئەى مووسا! ﷺ فرییدە، ئنجا فرییدا، یە کسەر بوو بە ماریک کە بە خیرایی دەرویشت.

ب- له سوورەتی (النمل) دا، دەفەرموی: ﴿وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدِرًّا وَلَمْ يُعَقِّبْ﴾ (١٠) خوا ﷺ فەرمووی: گوچانە کەت فرییدە! ئنجا بینی دەرواو هەلدە بە زیتەو، وەک تیرە ماریک، یان وەک ماری گچکە، مووسا بە پشتتیکردنەو رویشت و ئاوری نەدرایەو.

ج- له سوورەتی (الشعراء) دا دەفەرموی: ﴿فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ﴾ (٣٢) ئنجا گوچانە کەى فری دا یە کسەر بوو بە (نیرە) ماریکی گەورەى ئاشکراو پروون.

پەنگە یەکیک بلی: له شوینیک خوا دەفەرموی: (حَيَّةٌ) و، له شوینیک دەفەرموی: (ثُعْبَانٌ) و، له شوینیکیش دەفەرموی: (كَأَنَّهَا جَانٌّ)؟ کە (جَانٌّ)، بە (جَانٌّ) کو دەکریتەو، واتە: تیرە مار، یاخود ماری گچکە، یاخود ماری خیرا، ئنجا ئایا ئەمە چۆنە؟!

وەلامی ئەو پرسیارە ئەو یە: کە ئەوانە سى حالەتى جوړاو جوړى گوچانە کەن، ئەو گوچانە کە فرییدا وە بوته مارو له شکل و شیوەدا ماری ئاسایی بوو، له ئەصلدا مار (حیة) بوو، بەلام ماریکی زور گەورە بوو (ثُعْبَانٌ) یانی: نیرە ماریکی گەورە، پاشان له خیرایی جوولە کردن و هەلبەز و دابەزیدا، وەک تیرە مار، یاخود ماریکی گچکە (جان) بوو، کەواتە: تیکگیرانیان له نێواندا نیە، بەلکو هەر کام لەم وشانە: (حَيَّةٌ)، (ثُعْبَانٌ) و (جَانٌّ) تەعبیر دەکات له حالەتیکى ئەو ماره.

٦١- چیرى دواندن له خزمەت خوادا ﷺ هیندە بى وینە یە، مووسا ﷺ حەزى کردووە زۆر له خزمەتیدا بدوئ:

ئەمەش لەو وەریدە گرین کە خوا ﷻ له سوورەتی (طه)، له ئایە تەکانی: (١٧ و ١٨) دا دەفەرموی: ﴿وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَمْوَسَىٰ﴾ (١٧)، واتە: ئەو چییە

به دهستی راسته وهیه، ئه ی مووسا؟ خوا له خوئی چاکتر ده زانی ئه وه چیه، به لام پئی خوش بووه، خوئی بلی: ﴿قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُاْ عَلَيْهَا وَاهْتَشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَىٰ﴾ (۱۸)، مووسا عليه السلام فهرمووی: ئه وه گوچانه که مه، خوومی ده ده مه سه ری، (شوان که پشتی دیشی، خوئی ده داته سه ر گوچانه که ی، بو ئه وه ی پشتی ئیسراحت بکات)، ﴿وَاهْتَشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي﴾، ((الْهَشُّ يُقَارِبُ الْهَزَّ فِي التَّحْرِيكِ، وَيَقَعُ عَلَى الشَّيْءِ اللَّيْنِ، مَثَل: هَشَّ الْوَرَقَ، أَي: خَبَطَهُ بِالْعَصَى)، (هَشَّ) له (هَزَّ) وه، نزیکه له جوولاندندا و، زیاتر بو شتی نه رم به کارده هیتر، وه ک وهرانندی گه لا، (هَشَّ الْوَرَقَ)، واته: گه لایه که ی وهراندا، به گوچانه که شم گه لا بو مه ره کانم ده وه ریتم، بو ئه وه ی بیخون، ﴿وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَىٰ﴾، چه ندان کاری دیکه شم به و گوچانه م هه ن، چه ندان کاری دیکه ی پی ئه نجام ده دم، ره نگه کاره کانی دیکه شی ژماردین، به لام لیرده دا خوا عليه السلام کورتی کردوونه وه، دیاره مووسا عليه السلام هه ر ده یوانی بلی: ﴿هِيَ عَصَايَ﴾، ئه وه گوچانه که مه، به لام:

أ- ویستوویه تی زور له خزمه ت خوا دا فهرمایشت بکات.

ب- کاتیکی خوا عليه السلام ده فهرمووی: ئه وه چیه به ده سته وه یه؟ مووسا عليه السلام ده زانی خوا له خوئی باشت ده زانی، ئه وه گوچانه، له وانه یه گوئیتی، خوا عليه السلام بویه لیم ده پرس، تا کو ئه رکه کانی گوچانه که م بلیم، هه لبه ته ئه و ئه رکه نه ی مووساش به و گوچانه ی ئه نجامی داو، ئه و ئه رکه نه ن که هه موو شوایک به گوچانی خوئی ئه نجامیان ده دات: خوئی ده داته سه ری، گه لای دره خته کانی بو مه رو بزنه کانی پی ده وه ری پی و، کاره کانی دیکه ی پی ده کات، ماریکی پی بکوژی، یان هه ر شتیکی پی بکات، گوچانیکی که مووسا عليه السلام به ده سته وه یه تی، ئه و کارانه ی پی ده کات، که هه موو شوانه کان پیی ده که ن، به لام دوایی خوا عليه السلام پیی ده فهرمووی: ئه و گوچانه ی تو ده توانی هه ر ئه وه نده ی پی بکه ی، به لام خوا عليه السلام ده توانی وای لی بکات، شتی زور له وه گه وره تری پی بکه ی، که به خه یالدا نایه ت، ئه ویش ئه وه یه که جادووی فیرعه ونی پی هه لبه و شینیه وه و فیل و پیلانی فیرعه ونی پی له بیخه وه بین.

تیمه لیره کۆتایی به توژینهوه مان له باره ی پینج قۆناغی ژیان و به سه رهاتی مووساوه **عليه السلام** دین و، بهم جوړه هه ر سیژده قۆناغه که ی ژیان و به سه رهاتی مووسا و هاروونی برای و گه له که یان (به نوو ئیسرا ئیل) و، فیرعه ون و دهسته و دایه ره و گه له که ی، کۆتایی دی، چونکه:

له سوورەتی (الأعراف) دا، له بهر تیشکی ئایه ته کانی: (۱۰۳ - ۱۷۱)، واته: شهست و نو (۶۹) ئایهت دا، هه شت قۆناغه کانی: (۶ - ۱۳) ی ژیان و به سه رهاتی مووسا مان توژینهوه و، لیره ش پینج قۆناغه که ی دیکه: (۱ - ۵)، که واته: (۸ + ۵ = ۱۳).

شایانی باسی شه: ئەم پینج قۆناغە ی سه ره تە ی ژیان و به سه رهاتی مووسا **عليه السلام** گرنگییه کی تایبه تیمان پیدان، چونکه ئەمانه بناغە ی قۆناغ و به سه رهاته کانی دیکه ن، به تایهت له به رانه ر: (حوکم و حیکمهت و په نده کان) ی، ئەم پینج قۆناغە ی به سه رهاتی مووسا دا **عليه السلام** هه لوه سته ی باشمان کردو، سه ره نجام به هه ر پینج قۆناغه که شهست و یه ک (۶۱) حوکم و حیکمهت و په ندمان لی وه رگرتوون بهم شیوه یه:

- ۱- قۆناغی یه که م: حهوت (۷) حوکم و حیکمهت و په ند.
- ۲- قۆناغی دووه م: پینج (۵) حوکم و حیکمهت و په ند.
- ۳- قۆناغی سییه م: یازده (۱۱) حوکم و حیکمهت و په ند.
- ۴- قۆناغی چواره م: بیست و یه ک (۲۱) حوکم و حیکمهت و په ند.
- ۵- قۆناغی پینجه م: حه قده (۱۷) حوکم و حیکمهت و په ند.

که واته: (۷ + ۵ + ۱۱ + ۲۱ + ۱۷ = ۶۱)، هه لبه ته هه ر کانتیکش بو یستری ژیان و به سه رهاتی مووسا **عليه السلام** له م تەفسیره ده ره ی نری، پۆیسته سه ره تا ته فسیری ئایه ته کانی: (۱ - ۳۵) ی سوورەتی (القصص)، دابنری له پیشه وه، پاشان ته فسیری ئایه ته کانی: (۱۰۳ - ۱۷۱) ی سوورەتی: (الأعراف) دابنری، که واته: کو ی

ئەو ئايەتەنەى بۆ بەسەرھاتى مووسا ﷺ تەرخانكراون، لە ھەردوو سوورەتى: (القصص والأعراف)دا، بریتىن لە سەدو چوار (۱۰۴) ئايەت.

پىشتىش باسماىنكرد: بەسەرھاتى مووسا ﷺ لەگەڵ بەندە صالح و چاكەكەدا، كە لە سوورەتى (الكهف)دا، ھاتو، ھەروەھا بەرگرييكردى پياوھ بروادارەكە كە لە دەستەو داىەرەى فیرعەون بوو، ئیمانەكەى شارڤۆتەو كە لە سوورەتى (غافر)دا ھاتو، ئەوانەش دوو بەسەرھاتى، بەلام ئیمە نەمانخستە نىو سیزدە (۱۳) قۇناغەكەى ژيان و بەسەرھاتى مووسا ﷺ، لەبەر ئەوھى يەكەمیان بەسەرھاتىكى لاوھكییە و، بەشیک نیه لەو رووداو و پىشھاتانەى كە لە ژيانى مووسادا ﷺ بوون، كە پەيوەست بى بەگەلەكەيوەو بە ھاروونى برايوە، يان بە فیرعەون و دەستە و داىەرەكەيوەو، تايبەت بوو بە خۆيوە، ئەویدیکەشيان زياتر پىشاندانى روۆلى پياوۆكى بروادارە، كە ئیمانەكەى خوۆ پەنھان كړدو، بەلام لە كاتى پىويستدا وەك دەلین: (تيغى رەسەن خوۆ لە كالاندا راناگرى)، خوۆ ئیعلان كړدو و بەرگرييەكى باشى لە مووسا ﷺ كړدو، ئەويش زياتر پەيوەستە بەو پياووەو بە شيوەيەكى ناراستەوخۆ، پەيوەستە بە ژيانى مووسا ﷺ كە بە دلنیاى ئەويش لەو كاتەدا بوو، كە مووسا ﷺ لەگەڵ فیرعەوندا رووبەروو بوۆتەو، فیرعەون ھەرەشەى كوشتنى لى كړدو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى شەشەم

له نۆڤە كۆمەلەپەرەتپەكان لەكەلناتەين
Stay in touch on social media
نەن مەكەم عەز موانع النواصل الاجتماعی

Alibapir/عەلى بابىر AliBapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

Alibapir/عەلى بابىر AliBapir

کەتالى
رەكەپاندى مەكتەبى مامۇستە عەلى بابىر

Alibapir/عەلى بابىر AliBapir

کەتالى
رەكەپاندى مەكتەبى مامۇستە عەلى بابىر

Alibapir/عەلى بابىر AliBapir

www.alibapir.com

پاڳه پانڊني مهڪتبي مامونسا عهلي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

له نږدې كومهلار په پيښه كېان نه كنه لاندېن

Stay in touch on social media

نځن نهكښم غير مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English + عربي - گورډي

عہلی بابیر/ AliBapir

AliBapir/ عہلی بابیر

کهنالې

پاڳه پانډني مهڪتبي مامونسا عهلي بابير

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان نایه ته کانی: (۳۶ - ۴۲) ده گریته خوئی، واته: له ههوت (۷) نایه تان پیک دئی، پوخته یه کی قوناغی شه شه می ژیان و به سه رهاتی مووسا و گه له که ی و، فیرعه ون و دارو دهسته که ی و گه له گومراهی که ی تیدایه، که بریتیه له پرووبه پروو بوونه وه یان و، ئاماژه یه کیشه به قوناغی نۆیه می ژیان و به سه رهاتی مووسا و فیرعه ون، که باسی سهر به فه تارهت چوونی فیرعه ون و سوپا که یه تی، به فریدانه نیو ده ریای سوورو دهر باز بوونی مووسا عليه السلام و گه له که ی، سه لات و سه لامی خوا له سهر مووسا و هاروونی برای بی و، خوا عليه السلام له گه له پرواداره که ی رازی بی.

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيَّنَّتْ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَىٰ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ٣٦﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَن جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ٣٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَتَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنُنْ عَلَى الطِّينِ فَأَجْعَلَ لِي صَرْحًا لَّعَلِّي أَطْلُعُ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ٣٨﴾ وَأَسْتَكْبَرُ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَقِيبَةُ الظَّالِمِينَ ٤٠﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَكْفُورُونَ إِلَى الْكَارِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنصَرُونَ ٤١﴾ وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ٤٢﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{ئىجا كاتىك مووسا نىشانەو بەلگە پۆشنە كاغانى بۆ ھىنان (بۆ گەلى فیرعەون) گوتیان: ئەمە تەنیا جادووێهەكى (بەناوی خواوە) ھەلبەستراوە و، ئەمەمان لە باب و باپیرانى پێشووماندا نەبیستووە ﴿۳۶﴾ مووساش گوتى: پەرورەدگارم بەو كەسە زاناترە كە پێنمایى لەلای وێھە ھىناوە و، كیش سەرەنجامى (چاكى) مەنزىگای (دواپۆژى) دەبێ، بە دلىیایى ستەمكاران سەرفراز نابن (بە ئامانج ناگەن) ﴿۳۷﴾ فیرعەونیش گوتى: ئەى كاربەدەستان! جگە لە خۆم پەرستراویكى دیکەم بۆ ئێوە پێ شك نایەت! دەجا ھامان ئاگرم بۆ لەسەر قورپى داگیرسێنە (خشتى سووركرام بۆ دروست بكە) و كۆشكىكى بۆندم، بۆ دروست بكە، بەلكو بچمە سەرى و، ئاگادارى پەرستراوى مووسا بم و ببینم، ھەرچەندە پێشم وایە لە درۆكەرانە (ئەو پەرورەدگارەى ئەو بوونى نێە) ﴿۳۸﴾ سەرەنجام فیرعەون خۆى و سەربازەكانى لە زەوى (میسرى) دا بە ناھەق خۆیان بەرزكردەوہ (خۆیان بەسەر خەلكدا سەپاند) و پێیان وابوو بۆ لامان ناگێردرێنەوہ ﴿۳۹﴾ (بۆیە) لە ئاكامدا خۆى و سەربازەكانىمان گرت و فریاماندانە دەریا (ى سوور) ھوہ، دەجا سەرنج بدە! ئاكامى ستەمكاران چۆن بوو! ﴿۴۰﴾ (فیرعەون و دارودەستەكەى و سەربازەكانى) گێراشیاغمانن بە پێشەوايانىك كە (خەلك) بۆ لای ئاگر (ى دۆزەخ) بانگ دەكەن و، لە پۆژى قیامەتیشدا سەرخەرىن (ھاوكارى ناكړین بۆ دەرباز بوون لە سزای خوا) ﴿۴۱﴾ لەم (ژيانى) دنیايشدا نەفرینمان شوین خست و، لە پۆژى قیامەتیشدا لە دزیو و پورەشانن ﴿۴۲﴾.

شیکرنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(فَنَبَذْنَاهُمْ): (النَّبَذُ: إلقاء الشيء وطرحه بقلّة الإعتدال به)، (نَبَذَ) بریتیه له فریدانی شتیک و، هه‌لدانی به شیوه‌یه‌ک که کهم بایه‌خیی تیدا بخوێنرێته‌وه، له‌و فریدانه‌دا، وه‌ک یه‌کیک به‌یه‌کیک ده‌لێ: دوا‌یی به‌ دوو پیتکان ده‌تگرم و فریت ده‌دهم، واته: شتیک‌ی بێ بایه‌خه.

(الْمَقْبُوحِينَ): ناشیرین کراوان، یان ڕوو ڕه‌شان، (الْقَبِيحُ: مَا يَنْبُو عَنْهُ الْبَصَرُ مِنَ الْأَعْيَانِ، وَمَا يَنْبُو عَنْهُ النَّفْسُ مِنَ الْأَعْمَالِ وَالْأَحْوَالِ)، (قَبِيح) هه‌ر شتیکه که له‌ شته به‌رجه‌سته‌کان چاو له‌سه‌ری هه‌لبنگوێ و، مروّف هه‌ز نه‌کات چاوێ لێ بکات و چاوێ تێپری، له‌ کرده‌وان و له‌ حاله‌تانی‌ش ئه‌وه‌یه که نه‌فس بوێ نه‌چی و که‌یفی پێی نه‌یه‌ت (بێزی لیبێته‌وه).

(فَأَوْقَدَ لِيْكَهَمِّنْ عَلَى الطِّينِ): یانی: خشتی سوورم بو دروست بکه، به‌لام خوا ﷻ چۆنیه‌تی دروست کردنی خشتی سوور (پڕۆسه‌که‌) یش له‌و ته‌عبیره‌دا ده‌خاته ڕوو، که‌ قور ده‌بێ ناگری بخرێته‌ سه‌رو، ئه‌و قوره به‌ شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت له‌ ناگره‌که‌دا سوور بکریته‌وه، ئنجا ده‌بێته‌ خشتی سوور، یاخود ده‌فری لێ دروست ده‌که‌ن، وه‌ک دیزه و گۆزه و کیته‌له و کووپه‌و ...هتد.

مانای گشتی نایه ته کان

وهک پیشتریش ناماژه مان پیدا ئه وهی له م حهوت (۷) نایه ته موباره که دا هاتوه، پوخته و گوشراوی قوناغی شه شه می به سه رهاتی مووسا علیه السلام و فیرعه ونه، و پرای ناماژه یه کی کورت به قوناغی نویه م به پیی ئه و نه خشه یه ی که به نده دایناوه، بۆ خسته پرووی زیان و به سه رهاتی مووسا علیه السلام که سیزده قوناغه، ئنجا له بهر ئه وهی ئیمه له کاتی ته فسیر کردنی سووره تی (الأعراف) دا له سه ره تای ئه و نایه تانه وه، که به سه رهاتی مووسا و فیرعه ون ده خه نه پروو، که ئاوا ده ست پی ده که ن:

﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ (۱۰۳) وَقَالَ مُوسَىٰ يَفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۰۴﴾ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿۱۰۵﴾ الأعراف، ... هتد، به تایهت نایه ته کانی: (۱۰۳ - ۱۲۹)، له وئی به پروونی و به وردی، قسه مان له سه ر ئه و قوناغه کردوه، بۆیه لی ره دا به خیرایی به سه ر ته فسیر کردنیاندا ده پروین.

شایانی باسی شه: ئه م قوناغی شه شه مه له به سه رهاتی مووسا و هاروونی برای (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، گه لی به نوو ئیسرا ئیل له لایه ک و، فیرعه ون و ده سه ته و دایه ره که ی به هاما ن و قاروونیشه وه، له لایه کی دیکه وه، له چه ند شوینیکی قورئاندا هاتوه، که ده توانین ناماژه به یازده شوین بکهین، له و یازده شوینه دا، به شیوه ی بنه په تی باسی ئه و قوناغی شه شه مه کراوه، که قوناغیکی یه کجار گرنگ و هه ستیاره، قوناغی پرووبه پروو بوونه وهی مووسا و هاروونی برای (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، له گه ل فیرعه ون و ده سه ته و دایه ره که ی دا:

- ۱- سوورەتی (یونس) ئایەتەکانی: (۷۵-۹۳)دا، واتە: نۆز دە (۱۹) ئایەتی بۆ تەرخانکراون.^(۱)
- ۲- سوورەتی (الإسراء) ئایەتەکانی: (۱۰۱ - ۱۰۳)دا، واتە: سَئِ ئایەتی بۆ تەرخانکراون.
- ۳- سوورەتی (طه) ئایەتەکانی: (۴۲-۷۶)دا، واتە: بیست و چوار (۲۴) ئایەتی بۆ تەرخانکراون.
- ۴- سوورەتی (المؤمنون) ئایەتەکانی: (۴۵ - ۴۹)دا، واتە: پینج ئایەتی بۆ تەرخانکراون.
- ۵- سوورەتی (الشعراء) ئایەتەکانی: (۱۰ - ۶۸)دا، واتە: پەنجا و نۆ (۵۹) ئایەتی بۆ تەرخانکراون.^(۲)
- ۶- سوورەتی (النمل): ئایەتەکانی: (۷ - ۱۴)دا، واتە: ھەشت ئایەتی بۆ تەرخانکراون.
- ۷- سوورەتی (القصص) ئایەتەکانی: (۳۶-۴۲)دا، واتە: ھەوت ئایەتی بۆ تەرخانکراون.
- ۸- سوورەتی (غافر) ئایەتەکانی: (۲۳ - ۴۶)دا، واتە: بیست و چوار (۲۴) ئایەتی بۆ تەرخانکراون.^(۳)
- ۹- سوورەتی (الزخرف) ئایەتەکانی: (۴۶ - ۵۶)دا، واتە: یاز دە (۱۱) ئایەت تەرخان کراون.
- ۱۰- سوورەتی (الدخان) ئایەتەکانی: (۱۷-۲۳)دا، واتە: ھەوت ئایەت تەرخانکراون.
- ۱۱- سوورەتی (النازعات) ئایەتەکانی: (۱۵ - ۲۶)دا، واتە: دوازدە (۱۲) ئایەت تەرخانکراون.

کۆی ھەموویان: سەدو ھەفتا و نۆ (۱۷۹) ئایەت.

ھەلبەتە ئیمە لە تەفسیری ئەو سوورەتانەدا کە ھەتا ئیستا رابردوون، ئەو ئایەتانەمان تەفسیرکردوون، کە لە بارە بەسەرھاتی مووساوه عليه السلام ھاتوون،

(۱) کاتی خۆی بە وردیی لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (یونس)دا، کە بەرگی نۆیەمی ئەم تەفسیرە، پێک دێنێ، قسەمان لێکردوون.

(۲) وردەکارییەکانی ئەم قۆناغە، بە زۆری لە سوورەتی (الشعراء)، لە ئایەتەکانی: (۱۰ - ۶۸)دا، ھاتووە، ئەو وردەکارییانە لە سوورەتی (الشعراء)دا، ھاتوون، وە کاتی خۆی تەفسیرمان کرد، لە ھیچ کام لە سوورەتەکاندا ئەو وردەکارییانە نەھاتوون.

(۳) ھەر بۆ ئەم قۆناغی شەشەمە، کە پووبەر و بوونەوێ مووسایه عليه السلام لە گەڵ فیرعەوندا، کە لە سوورەتی (غافر)دا، پیاویکی پرواداری ئیمانی خۆپەنھانکەر، لە دەستەو دایەرە فیرعەون، موراھەعیەك و بەرگرییەکی باش لە مووسا عليه السلام دەکات، و، بەرپەچییەکی باشی فیرعەون دەداتەو، تەنیا لە سوورەتی (غافر)دا، ئەو بەو شیوێ ھاتو.

بە تايىبەت ئەم قۇناغەي شەشەم، كە زۆر ئايەتى لە بارەو ھاتوون، ئەو سوورەتانەش كە ماون و باسى ئەو قۇناغى شەشەمە دەكەن، ئەگەر خوا ﷻ تەمەنمان پېيدا، كاتىك پېيان دەگەين، خوا ﷻ پشتیوان بى، لەوئى لە كاتى تەفسىر كەردىناندا، ئەو ئايەتە موبارەكانەش تەفسىر دەكەين.

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ﴾، ئنجا كاتىك مووسا نىشانە پروونە كانمانى بۆ ھىنان، بۆ گەلى فیرەھون، كە مەبەست دەستى راستى و گوچانەكەي و ھەوت نىشانەو بەلگەي دىكەن، سەرھەم نو بەلگەو نىشانە.

﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَىٰ﴾، گوئیان: ئەمە تەنیا جادوویەكى ھەلەبەستراوھو، لە باب و باپىرانى پېشوومان دا شتى وامان نەبىستو، شتىكى داھىئراوھ.

﴿وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَن جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِ رَبِّهِ وَمَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ﴾، مووساش گوئى: پەرورەدگارم بەو كەسە زانائە كە پىنمايى لەلایەن وىھو ھىناوھو، كىش سەرەنجامى (چاكى) مەنزلگای (دواروژى) دەبى!

﴿إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾، بە دلىيى ستەمكاران سەرفرازو بە ئامانج گەشتوو نابن، كە بىگومان مەبەستى مووسا لە ستەمكارانى بىمرادو بى ئاكام: فیرەھون و دارو دەستەكەيەتى.

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَأْتِيَهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرِي﴾، فیرەھونىش گوئى: ئەي بریار بە دەستان! جگە لە خوّم پەرستراویكى دىكەم بۆتان نازانم، پىم شك نایەت! يانى: جگە لە من ھىچكەس پەرستراوتان نىھو، بە قسەكانى مووسا و ھاروون فیرەھون.

﴿فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنُّ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا﴾، ئنجا ئەي ھامان! ناگرم بۆ بخە سەر قور، (خشتى سوورم بۆ دروستبەكە)، ئنجا كۆشكىكم بۆ ساز بەكە (لەو خشتە سوورانە).

﴿لَعَلِّي أَطْلُعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى﴾، بەلکو لەسەر ئەو کۆشکەوێ پەرستراوی مووسا - لە ئاسمانی - بەدی بکەم، چونکە ئەو دیارە لەسەر زەوی نیە، ئەگەرنا دەمانینی!.

﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (٣٨)، پێشم وایە، وا گومان دەبەم (مووسا) لە درۆکارانیش بێ، پەرستراوەکە لە ئاسمانیش نەبێ!

﴿وَأَسْتَكَبرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَهَانَا لَا يُرْجَعُونَ﴾ (٣٩)، ئەو (فیرعەون) و سەربازەکانیشی بە ناھەق لەسەر زەمین - ی میصر - دا، خۆیان بە زلگرت و پێیان وابوو بۆ لامان ناگێڕێنەو، بۆ سزاو لێرسینەو و وەک بەرزەکی بانان بۆی دەردەچن.

﴿فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَأَنْظَرُ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾ (٤٠)، ئێمەش یەكسەر خووی و سەربازەکانیان گرتن و فریاندانە دەریاو، ئنجا سەرنج بدە، سەرەنجامی ستەمکاران چۆن بوو! چۆن قەرەبەر بوون و فریای هیچ شتێک نەکووتن.

﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَكْعُوبَ إِلَى الْكَاثِرِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنصَرُونَ﴾ (٤١)، گێراشمان بە پێشەوايانیک (خەلک) بەرەو ئاگری دۆزەخ بانگ دەکەن (لە دنیادا) و، لە پۆژی هەڵسانەوێش دا، سەرناخوێن و پشتیوانی ناخوێن.

﴿وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعَنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ﴾ (٤٢)، لەم ژیا دنیایەدا نەفریمان شوێنخست و، لە پۆژی هەڵسانەوێش دا هەر ئەوان لە ناشیرینکاران و تەلخ و پوو پەشکاران.

بەسەرنجدانە ئەم ئایەتانەش زۆر جوان دیارە، کە فیرعەون و دارو دەستەو شوێنکەوتووای، خراپترین سەرەنجامی ئێرەو ئەو لایەن هەیە.

دیاری کردنیاندا راجیایان ههیه، به لām وهک له تهفسیری سووره تی (الأعراف) دا،
باسمان کردوه، وا پیده چئ ئەم نوّیه بن:

۱- گوچانه که ی که بوته ههژدیها و ماریکی گهوره.

۲- دهستی راستیشی که له یه خه یه وه خستوو یه ته بن قوّل و ده ریه پناوه و، دره وشاوه ته وه.

دووی دیکه شیان له م ئایه ته وه رده گرین: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقَصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ﴾ (۱۳۰) ﴿الأعراف﴾: واته: ئیمه فیرعه ون و شوینکه وتووانی فیرعه وئمان سزادان، به سالان (سالانی گرانی و قات و قری) و، که می له به روبوو و میوه کان دا:

۳- ﴿بِالسِّنِينَ﴾ (سین) کۆی (سنة) یه، واته: سالی گرانی و قات و قری.

۴- ﴿وَنَقَصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾، که می به روبوو، کشتوکال و به روبوومیان که ده یانه ویست ره نیوی بینن، به ره می بینن، هیچی لی پهیدا نه ده بوو.

ئهمانهش دوو لهو موعجیزه و یاسادرانه بوون، که موسا (علیه السلام) پیی بوون، هه لبه ته موسا (علیه السلام) ئاگاداری کردوون که ئه گهر وه لām نه ده نه وه واز له زوّم و ستهم نه هیئن، ئه گهر واز له وه نه هیئن، که: سوغره و بیگار بکه ن به گه لی سته مدیده ی به نوو ئیسپرائیل، خوا (علیه السلام) ئه و به لایه تان به سهر دینی، پیشتر پیی فهرموون، ئنجا که وه لām یان نه داوه ته وه، به لاکه یان به سهر هاتوه، به تایبه ت سالانی گرانی، هه روه ها له ده ست دانی به روبوومی کشتوکال.

ئمه چوار له نو (۹) به لگه و نیشانه کانی موسا، پینچه که ی دیکه ش لهو ئایه ته دان که خوا (علیه السلام) ده فهرموئ: ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ﴾ (۱۳۲) ﴿الأعراف﴾، واته: ناردمانه سه ریان:

۵- ﴿الطُّوفَانَ﴾، رووباری نیل، هه لده ستا هه موو شتیان ژیر ئاو ده که وت.

۶- ﴿وَالْجَرَادَ﴾، کولله، تاکه که ی (جرادة) یه، که به روبوومی ده خواردن.

۷- ﴿وَالْقَمَلَ﴾ كۆی (قَمَلَ) ه، ئەسپى ياخود كىچ، ئنجا چ ئەوهی كه له جهستهی مروڤ ده‌دات، كىچ و ئەسپى، چ ئەوهی له ده‌غل و دان ده‌دات.

۸- ﴿وَالضَّفَادِعَ﴾ بۆق (ضَفَادِع) كۆی (ضَفْدَعَة) یه، بۆقه‌كان هینده زۆر ده‌بوون، ژيانى لى تال كرد بوون، وهك له تەفسیری سووپه‌تی (الأعراف) دا، باسماں كرده، كه هه‌ندىك له توێژه‌ره‌وان ده‌لین: كاتى یه‌كێكان زارى هه‌لدینا قسه بكات، بۆق خۆی فریده‌دا نێو زارى! ئەوه‌ش په‌نگه جوړىك له زیده‌پۆیى ب.

۹- ﴿وَالدَّمَ﴾ خوین، خوینیان ده‌پژا، ياخود ده‌لین: ده‌یانویست ئاو بخۆنه‌وه، ئاوه‌كه ده‌بوو به خوین، به‌هه‌رحال خوا ﷺ باسى خوین ده‌كات، ئیدی ئایا خوینی خویان بووه پژاوه‌و خوینیان لى هاتوه (نه‌زىف بوون)، ياخود ئاوه‌كه‌یان بۆته خوین؟

من وای تیده‌گه‌م كه ئەو نۆیه‌ بن، ئەو نیشانه‌، چونكه هه‌ندىك له توێژه‌ره‌وان باسى ئەوه‌یان كرده: شه‌ق بوونی ده‌ریا، ئاو ده‌رقولین له‌ گا به‌ردىك، له‌ له‌تكه‌ چیايه‌ك، هه‌روه‌ها سییه‌ر لیكرانیان له‌ ده‌شتی سینادا، هه‌روه‌ها دابارىنى گه‌زۆ و بالنده‌ی (شیلاقه)، به‌لى ئەوانه‌ موعجیزه و یاساڤر (خارق العادة) بوون، به‌لام ئەوانه‌ دواى ده‌ربازبوونی به‌نوو ئیسپرائیل بوون له‌ فیرعه‌ون، به‌لام لی‌ره‌دا خوا ﷺ ده‌فهرموى: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ﴾، یان كه ده‌فهرموى: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَمَسَّ بِئِنَّ إِبْرَاهِيمَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾ ﴿١٠١﴾ الإسراء.

كه‌واته: ئەو نۆ نیشانه‌یه، كاتىك بوون كه جارى به‌نوو ئیسپرائیل هه‌ر له‌ میسر بوون و، بۆ ئەوه‌ بووه‌ پێشانی فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ون و گه‌لى سته‌مكاریان بدات، ئنجا دیاره هه‌ندىك له‌ پوونكه‌ره‌وه‌كانى مانا و مه‌به‌سته‌كانى قورئان، باش دىقه‌تیان نه‌داوه‌ته هه‌ندىك له‌ ته‌عبیره‌كانى قورئان، هه‌لسا‌ون موعجیزه‌كانى پێش ده‌ربازبوونی به‌نى ئیسپرائیل و هى دواى ده‌ربازبوونیان، تىكه‌ل كرده‌ون و نۆیان لى هه‌لبژاردوون! كه بیگومان ئەوه‌ راست نیه، چونكه

مووسا بەھو نۆ ئایەتانەھو، بەھو نۆ نیشانە پۆشنانەھو چۆتە لای فیرعەھون و دارو دەستەكەھى، وەك لە سوورەتی (الإسراء) دا، دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَمَسَّ لِلَّهِ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَى مَسْحُورًا ۝١٠١﴾... فیرعەھون پێی گوت: ئەھى مووسا! ﷺ من پێماوایە تۆ جادووت لێکراو، ھەر ھوھە لە سوورەتی (النمل) دا كە دەفەرموی: ﴿فِي تِسْعَ آيَاتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ ۝١٢﴾، با ئەھو دوو نیشانەھەت پێ بن، ئەھو دوو بەلگەھە: كە گۆچانەكەت و دەستەت، لە نێو نۆ موعجیزەدا، بۆ لای فیرعەھون و گەلەكەھى، كەواتە: ھەموو ئەھو نۆیە ھى قۆناغێك بوون كە جارێ مووسا ﷺ لە میسر بووھو لەگەڵ فیرعەھوندا ڕووبەڕوو بۆتەھو.

٢- ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّقْتَرَى﴾، كاتێك مووسا ﷺ بەلگە پۆشنەكان و نیشانە پۆشنەكانى بۆ بردن، گوتیان: ئەمە بەس جادوویەكی ھەلبەستراو، (المُقْتَرَى: الكَذِبُ الْمُخْتَلَقُ، أَي: سِحْرٌ مُّقْتَرَى عَلَى اللَّهِ)، (مُقْتَرَى) یانی: درۆی ھەلبەستراو، واتە: ئەمە جادوویەكە بەناوی خواو ھەلبەستراو ھەچ پەيوەندیی بە خواو ھە.

٣- ﴿وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ﴾، ئەمەمان لە باب و باپیرانی پێشوومان، نەبیستو، (بِهَذَا): (أَي: إِدْعَاءُ الرُّسَالَةِ)، یانی: ئەھو لاف لێدانى پەوانە کران لە لایەن خواو، لە باب و باپیرانی پێشووماندا نەمانیبستو.

ئەھەش درۆیەك بوو ھەردوو یانە:

أ- یان دەبێ باب و باپیرانی پێشووشیان، ھەر كەسێك لە پێغەمبەران ھاتبێ بۆ لایان، بە جادووگەریان دانا بێ و، بە پێغەمبەر و پەوانەكراوی خوایان دانەنا بێ.

ب- یاخود ماوہیەكی پێچووھو، ئەوانەھى مووسا ﷺ بۆ لایان پەوانكراو، باس و خواسی پێغەمبەرانى پێشوویان لەلا نەماو.

ج- یاخود ھەر درۆیان کردوھو پتویست ناکات پاساویان بۆ بێنینهوھ، درۆیان کردوھ که وایانگوتوھ، باس و خواسیشیان بیستوھ له باب و باپیرانی پێشووشیانداو پێخه مبه ریشیان بۆ هاتوھ، به لام نکوولیان لیکردوھ و درۆیان کردوھ.

(۴)- ﴿وَقَالَ مُوسَى رَبِّيْ اَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدٰى مِنْ عِنْدِىْ﴾، مووساش ﷺ فەرمووی: پەرورەدگارم زاناترە، بهو کهسەى رێنمایى له لای ویهوھ هیئاوھ، ﴿وَقَالَ مُوسٰى﴾، ئەمە دوو خوێندنهوى هەن: به بێ (و): (قَالَ مُوسٰى) و، به (و) هکه شهوھ: (وَقَالَ مُوسٰى).

ئنجائەگەر (و) کهى له گەلدا بێ، ئەوھ بۆ بهراوردکردنى هەردوو به لگەى مووسا ﷺ له لایهک و، دارو دەسته کهى فیرعهون، که به جادووی هەلبەستراوى دەزانن به ناوى خواوھ، له لایهکى دیکهوه، یانى: ئەوان وایان گوت و، مووساش ﷺ ئاواى فەرموو، ئەوان ئەوھ به لگەیان بوو، که ئەوھ جادوویهکى هەلبەستراوھ به ناوى پەرورەدگارەوھ، به به لگەى ئەوھ که له باب و باپیرانى پێشوویان دا شتی وایان نه بیستوھ، مووساش ﷺ گوتی: پەرورەدگارم زاناترە بهوھى کى رێنمایى له لایه ن خواوھ هیئاوھ، کهواته: ئەمە رێنمایى خواو بهرنامه کهیهتی.

ئەگەر (و) هکه شى له گەلدا نه بێ، ئەمە وهک ئەصلی خوێهتێ به سه رهاته و ده گێردرێتهوھ، ههموو جارێک پتویست ناکات (و) ی بادانهوھو گێرانهوھ به کاربێ.

﴿بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدٰى﴾، بهو کهسەى رێنمایى هیئاوھ، ئایا کى رێنمایى هیئاوھ؟ بێگومان مووسا ﷺ بۆیهش به (فعل الماضي) هیئاویهتی، چونکه هاتنى رێنماییه که، تێپهړیوه و هاتۆته دى.

﴿مِنْ عِنْدِىْ﴾، (أَي: مِنَ اللّٰهِ تَعَالٰی)، له لایه ن خواى بهرزەوھ، که به شیویهکى تایبهت ناردوویهتی.

(۵)- ﴿وَمَنْ تَكُوْنُ لَهُ عَقِبَةُ الدّٰرِ﴾، ههروهها خوا زاناترە، بهوھى کى سه ره نهجامى مه نزلگای (پوژی دواى) له گرهودایه، کى سه ره نهجامى خێرى مه نزلگای پوژی دواى به

قسمەت دەبێ، دەشگونجی ﴿عَقِبَةُ الدَّارِ﴾، یانی: (عَاقِبَةُ الدَّارِ الدُّنْيَا)، کێ سەرەنجامی خیری مەزلگای دنیای بە قسمەت دەبێ و، لە دنیا دا سەرفراز دەبێ، پێشێ بۆ هیدایەتەکە، بە کرداری رابردوو: ﴿بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَى﴾، بەلام بۆ سەرەنجامی خیر: ﴿وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِبَةُ الدَّارِ﴾، بە (فعل المضارع) چونکە جاری ئەو سەرەنجامە نەهاتو، (عَقِبَةُ): (الحَالَةُ الْعَاقِبَةُ الَّتِي تَعْقُبُ أَي: تَجِيءُ عَقِبَ غَيْرِهَا)، (عَاقِبَةُ) ئەو حالەیه کە دی، لە دواى جگە لە خۆیهوه دی، بە زۆری وشەى (عَاقِبَةُ) بۆ خێرو چاکە بە کارهاتو.

(٦)- لە کۆتاییدا موسا عليه السلام دەفەرموی: ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾، بە دڵنیایی ستهمکاران سەرفراز نابن، بە مراد ناگەن، لێره دا کە دەفەرموی: ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾، بێگومان مەبەستی پێ فیرعهون و گەله کەیه تی، بەلام بۆچی بە: (الظَّالِمُونَ) ناویان دینێ؟ لە سوورەتی (البقرة) دا، خوا تعالى دەفەرموی: ﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (٢٥٤)، بێ پروایەکان هەر ئەوان ستهمکاری راستەقینەن، هەر وهه لوقمان کە ئامۆژگاری کۆرەکەى دەکات، دەفەرموی: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (١٣) لقمان، هاوبەش بۆ خوا دانان، ستهمیکی گەوره یه.

ئنج شيرک و کوفره کەى فیرعهون و دارو دەسته کەى دیار بووهو، پهروهردگار ویستوو یه تی ئەم مۆرى زولم و ستهمیشیان به نێو چاوانه وه بنی، یانی: وێرای ئەوهی کافرن و موشریکن، ستهمکاریشن، کە هەم ستهمیان لە گەلى به نوو ئیسرائیل کردوهو، هەم ستهمیان لە خۆیان کردوه و، هەم ستهمیان لە موسا و هاروون کردوه و، هەم ستهمیان لە په یام و بهرنامه ی خوا و لە هیدایه تی خوا کردوه و، ستهمیان لە گەله چهواشه کراوه کەى خۆشیان کردوه، کە قیبتیه کانی میسر بوون، ئەو کات.

ئنج ئە گەر سەرنج بدەین دەبینین:

موسا عليه السلام زۆر میهرەبان و نەرم و نیان بووه، ئەوان دەلێن: ئەوه جادوو یه کی هەلبەستراوه و شتی وامان لە باب و باپیرانی پیشووماندا نه بیستوه،

به لّام مووسا عليه السلام چەند بە نەرمیی وە لّام دەداتەو: ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنِ جَاءَ بِالْهُدَىٰ﴾، مووسا عليه السلام فەرمووی: پەروەردگارم زاناترە، بەو کەسە ی کە پێنمایی لە خواوە هێناو، نالّی من پێنماییم لە خواوە هێناو، بە لّکو دەلّی: پەروەردگارم زاناترە، ئنجا وەرن، سەرنج بدەن: ئایا ئێو لە سەر پێنمایین لە خواوە، یان من؟ ﴿وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ﴾، ئایا کێ سەرەنجامی مەنزلگای دنیا (یاخود دواپۆژی) بە قسەت دەبێ، من یان ئێو؟ نالّی مسوگەر من سەرفرازم و، ئێو ش بەد بەخت و مالدۆران، ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾، واتە: بە دلّیایی سەتمکاران سەرفراز نابن، نالّی ئێو سەتمکارن، هەر کامیک لە ئێمە سەتمکار بێ، سەرفراز نابێ.

(ئەحمەد شەوقی) شاعیر، قسە یەکی جوانی هەیه، دەلّی: (النُّصْحُ ثَقِيلٌ فَلَا تُرْسِلُهُ جَبَلًا، وَلَا تَجْعَلُهُ جَدَلًا)، (نصح) یانی: دلّسۆزی نواندن، بە لّام ئەو لێرەدا مەبەستی پێ (ئامۆژگاری) یە، ئامۆژگاری قورسە، وەک چیا یە ک مەنێرە بە قورسی و، مەیکە شوینی مشت و مرو شەرە قسەش، بە لّکو بە نەرمیی و میهرەبانی بە بەرانبەرە کە تی بلّی، هەر وەها گوتراو: (الْحَقَائِقُ مُرَّةٌ فَاسْتَعِيرُوا لَهَا خِفَّةَ الْبَيَانِ)، واتە: راستییەکان تالّن، ئێو ش پوو نکر د نەو یەکی پووح سووکیان بو بخوازن، واتە: بە شیو یەکی جوان و لە قالبیکێ باشدا ئەو راستییانە بخەنە پۆر.

مه سه له ی دووهم:

پاگه یاندنی فیرعه ون بۆ ئه وه که جگه له خۆی په رستراویکی دیکه ی بۆ
بریار به دهستان و گه لی میسر، پی شک نایه ت و، فه رمانکردنی به هاما ن که
کۆشکیکی له خشتی قوری سوورکراوه ی بۆ دروست بکات، تا کو سه رکه ویته
سه ری و له ویتوه له سه ری هوه سو راغی په رستراوی موسا عليه السلام بکات:

خو عليه السلام ده فره مو ی: ﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَأْتِيَهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِّي صَرْحًا لَّعَلِّي أَطْلُعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴾ (۳۸)

شیکردنه وه ی ئه م ئایه ته، له شه ش برگه دا:

(۱) - ﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَأْتِيَهَا الْمَلَأُ ﴾!، فیرعه ون گوتی، ئه ی بریار به دهستان! ئه م (و) ی
(وَقَالَ) بۆ گپ رانه وه و بادانه وه ی به سه رهاتیکه بۆ سه ر به سه رهاتیکه دیکه، بۆیه ش
(و) ی بادانه وه و گپ رانه وه به کارهاتوه، چونکه لیره دا قسه که له مه قامی گفتوگو و
وتووێژدا نیه، له گه ل موسا دا عليه السلام، ﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ﴾، یانی: وه ک چۆن ئه وه ی رابردو و
بوو، ئه مه شی ها ته سه ری.

﴿ يَأْتِيَهَا الْمَلَأُ ﴾، ئه ی بریار به دهستان! پی شتر گوتوو مانه: (الْمَلَأُ) (آی):
الَّذِينَ يَمْلَأُونَ الْقُلُوبَ مَهَابَةً، ئه وانه ی دل ی خه لک پر ده که ن له سام و هه بیه ت،
تیمه به بریار به دهستان و، به کار به دهستان، به ئه وانه ی فیرعه ون پشتی
پی به ستوون، فیرعه ونیش به ناوونیشانی، هو کمپران یی بانگیان ده کات، ده لئ: ئه ی
بریار به دهستان!.

(۲) - ﴿ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرِي ﴾، بۆ تیه نه مزانیوه په رستراویکی دیکه،
جگه له خۆم هه بی.

ئەم تەعبیرە ئەو دەگەیهنئ، که من هەموو شتیک دەزانم، ئنجا لەبەر ئەوێ من نەمزانێوه، پەرستراویکی دیکە هەبئ، جگە لە خۆم، کەواتە: بوونی نیە، یانی: بە بەلگەئ ئەو که من نەمزانێوه پەرستراویکی دیکەئ، جگە لە خۆم بۆ ئێوه هەبئ، بەو بەلگەئ ئەو پەرستراوه بوونی نیە، بۆیە که مووسا دەلئ: جگە لە تۆ پەرورەدگارو پەرستراویکی دیکە هەیه، راست ناکات!.

ئنجا فیرعهون که ئەو لافە لئ دەدات، دەیهوئ بەلگەش بێنێتەوه:

۳- ﴿فَأَوْقَدْ لِي يَهْمَنُ عَلَى الطِّينِ﴾، ئەئ هامان! ئاگرم بۆ بخە سەر قور، زانایان دەلئ: (هامان) نازناوی وەزیری فیرعهون بووه، یاخود (هامان) هەر ناو بووه، یانی: دەگونجئ هەموو وەزیرەکانی فیرعهون، هەر کەسە بە نۆرەئ خۆئ پێیگوترابئ: (هامان)، ئەمە ناوی ئەرک (وظیفە) بئ، ئەک ناوی کەسی، دەشگونجئ هەر ناوی کەسی بئ.

ئنجا که دەلئ: ﴿فَأَوْقَدْ لِي يَهْمَنُ عَلَى الطِّينِ﴾، ئەئ هامان! ئاگرم بۆ بخە سەر قور (أَي: إِطْبَخُوا لِي الطِّينَ، وَأَوْقَدُوا عَلَيْهِ النَّارَ لِصَنْعِ الْأَجْرِ)، واتە: قورم بۆ بسووتێنە، ئاگری بخە سەرئ و، سووری بکەوه، تاکو خشتی سوور دروست ببئ، لێرەدا چۆنیەتی دروستبوونی خشتی سووریش دەخړێتە روو.

۴- ﴿فَأَجْعَلْ لِي صَرْحًا﴾، دوا ئەوێ خشتی سوورت دروستکرد، کەرەستەکەت دروستکرد، ئنجا کۆشکیکی بەرزم بۆ دروست بکە، (الصَّرْحُ: أَيِ الْبِنَاءِ الْعَالِي، أَوِ الْقَصْرِ الْمُرْتَفِعِ)، (صَرْح) خانووی بلندە، یان کۆشکی بەرزه، یانی: کۆشکیکی بەرزم بۆ دروست بکە.

۵- ﴿لَعَلِّي أَطْلُعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى﴾، بەلکو پڕوانە پەرستراوی مووسا ﷺ، یانی: بچمە سەر کۆشکەکەو لەوێوه تەماشای بکەم.

لەبەر ئەوێ وای وێنا کردوه که خوا لەسەر زهوی بوونی نیە، ئەو پەرستراوێ مووسا، لەسەر زهوی دیار نیە، ئنجا ئەگەر هەبئ دەبئ لە ئاسمان بئ، بۆیە

كۆشكىكى بەرزىم بۇ دروست بىكە، با بچمە سەر ئەو كۆشكە بەرزەو تەماشای ئاسمان بىكەم، داخۇ لەوئىيە؟!

۱- ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾، بە دۇنيایى پېشموايە (مووسا ﷺ) لە درۆكەرانه، لە ئاسمانىش بوونى نىيە، واتە: پېشموايە مووسا ﷺ لەو كۆمەلە خەلكەيە كە پېشە و عادەتيان، برىتيە لە درۆكردن، ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾، ئەو مانای بەھىزترە، لەو كە بگوترى: (إِنِّي لَأَظُنُّهُ يَكْذِبُ)، ياخود: (لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا)، پېم وایە درۆ دەكات، پېم وایە درۆكارە، بەلام ئەم تەعبىرە، يانى: ھىندەى درۆ كردو، چۆتە نېو قوولايى ئەو كەسانەو كە عادەتيان وایە، پېشەيان وایە درۆ دەكەن.

ئىرەدا چەند پايەك ھەن، لەو بارەو كە ئايا فيرەھون ئەو بينايەى دروست كردو، يان نا؟

۱- ھەندىك گوتوويانە: ئەو مەبەست پېى ھەرەمەكانە، كە بە عەرەبىي (ھەرم) بە (أهرام) كۆ دەكرىتەو، ھەرەمەكان كە كاتى خۆى لە ميسر دروست كراون، ئىستاش ماون، بەلام ئەو پاست نىيە، چونكە ھەرەمەكان ھەر كامىكيان گۆپرى فيرەھونىك بوو، واتە: ھەر فيرەھونىك ئەو ھەرەمەى بۇ خۆى دروستكردو دوايى كە مردو، گوتوويەتى: مەخەنە ئەو، لاشەكانيان لەویدا نىژراون، دواي ئەو ھەى مۇميا كراون.

۲- ھەندى گوتوويانە: دروستىكردو سەرکەوتۆتە سەرىشى و تەماشای ئاسمانى كردو، ھەندىكىش گوتوويانە: بينايەكەى دروستكردو و چۆتە سەرى، بەلام پروخواو و بۇ خۆشى فەوتاو و، خەلكىكى زۆرىش لەویدا فەوتاو!

۳- ھەندىكىش گوتوويانە: نەخىر، كە بينايەكەى دروستكردو، پروخواو و خەلكىكى زۆر لەوانەى كە كاريان تیدا كردو لە ژىرىدا فەوتاون، بەلام بۇ خۆى جارى نەچۆتە سەرى.

۴- منىش پېموايە: ئەو ھەمووى سەفسەتەيەك و چەواشەكاريەك بوو، فيرەھون كروويەتى، ئەگەرنا نە بينا دروستكراو و بەرزكراو تەو، نە فيرەھون چۆتە سەرى،

به لكو فیرعهون مه بهستی بووه بۆ چه واشه کردنی خه لک بلی: پهروه ردگاری مووسا له سهر زهوی نیه، ده بی له ئاسمان بی، له ئاسمانیش دیار نیه، ته گهر بچینه سهر کوشکی بهر زیش، ته ماشا بکهین، ههر دیار نابی، که واته: مووسا عليه السلام راست ناکات، که په رستراو و پهروه ردگاری جگه له من هه بیت، یانی: ته گهر په رستراو و پهروه ردگاری مووسا عليه السلام هه بی، ده بی بیتر و به رهه ست بی، ئنجا له سهر زهوی نایبین، که واته: ته گهر هه بی ده بی له ئاسمان بی، له بهر ته وهش که ده رفه همان نیه، بچینه ئاسمان، که واته: به لکه یه کمان نیه له سهر بوونی په رستراو و پهروه ردگاری مووسا، پیموایه ته وه مه بهسته که ی فیرعهونه.

ئنجا تهو ئایه ته موباره که، وه ک تهو دوو ئایه ته ی سووره تی (غافر) وایه، که خوا عليه السلام تیان دا ده فره موئی: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمَنُ ابْنُ لِي صَرَحًا لَعَلِّي اَبْلُغُ الْاَسْبَابَ﴾ (۳۶) ﴿اَسْبَابُ السَّمَوَاتِ فَاطَّلَعَ اِلَى اِلٰهِ مُوسٰى وَاِنِّىْ لَاطْنُوهُ كَذِبًا وَكَذٰلِكَ زُوِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهٖ وَضَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فِي تَبَابٍ﴾ (۳۷) واته: فیرعهون گوتی: ته ی هامان! کوشکیکم بۆ دروستبکه، به لکو بگمه رییه کان، رییه کانی ئاسمان، له ویوه ته ماشای په رستراوی مووسا بکه، پیموایه دروکاره، (خوا عليه السلام ده فره موئی): ئاوا بهو شیویه کرده وه خراپه که ی فیرعهون بۆ فیرعهون رازینداریه وهو، له راسته ری لادرا (له لایهن شه یتانه وه)، پیلان و فیلی فیرعهونیش ههر بهشی سهر به فه تارهت چوون و له بهین چوون بوو.

ئه م ته عبیره که ده فره موئی: ﴿وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فِي تَبَابٍ﴾ (۳۷) (۱) غافر، به لکه یه له سهر ته وه ی گوتمان، چونکه لی ره دا خوا عليه السلام ناوی لهو قسانه ی فیرعهون ناوه (گید)، پیلان، فیل، ته له که، که واته: تهو قسانه پیلان و ته له که یه ک بوون بۆ چه واشه کردنی خه لک، بهو نیوه پوکه، که گوتمان: فیرعهون ویستوو یه تی به خه لکه که بلی: ههر شتیک هه بی، ده بی به رهه ست بی و بیتر، پهروه ردگارو

(۱) له تەفسیری سوورەتی (غافر) دا بە درێژی تەفسیری ئەو ئایە تانە مان کردووە.

پەرستراوی مووساش ﷺ لەسەر زەوی نابینرێ، کەواتە: دەبی لە ئاسمان بی،
 ریشمان نیە، بچینە ئاسمان، کەواتە: بەلگەیەک نیە، لەسەر بوونی، ئەو هەر
 هەمان قسەی مولحیدەکانی ئەم پۆزگاریە، کە دەلین: هەر شتیک بە پینج
 هەستەکان، دەرک نەکرێ، نیە، کە ئیمە لە مەوسووعە: (درەوشاوێی ئیمان
 و پووچەلیی ئیلحاد، لەبەر پۆشنایی زگماک و عەقڵ و زانست و وەحید)، زۆر
 باش هەم ئەو شوبهە و تۆمەتە، هەم سەرچەم ئەو شوبهە و تۆمەتانی کە لە
 بارە ی بوونی خواوە ﷻ، مولحیدەکان دەیانخەنە روو، لە بیخ و بنج و بنەوانەو
 هەلمانتەکاندوون، هەروەها لە کۆمەلای لە کتیبەکانی دیکە ی پیشووشماندا،
 وەک بەرگی دووهمی مەوسووعە: (ئیمان و عەقیدە ی ئیسلامی)، هەروەها
 لە: (روونکردنەوێ عەقیدە ی طەحاوی) داو، لە کتیبی: (ئیسلام و پێچکان، لە
 وتوێژی یەکەم: سەلماندنی بوونی خوا)، هەروەها لە کتیبی: (خواناسی ئایینی
 ئیمان: درەوشاوێی ئیسلام و پووچەلیی پێچکان)، بە تایبەت لە بەشی یەکەمی
 دا: (خواناسی)، ئەو تۆمەت و شوبهانی مولحیدەکانمان، لە هەموو ئەو کتیبانەدا
 بەرپەرچدانەو.

مه سه له ی سیه م:

خۆ به زلگرتنی فیرعه ون و سه ربازه کانی له سه ر زه مینی میسردا به ناهه ق و،
خه یالکردنی ئه وه که ناگه پینه وه بو لای خوا و، سه ره نجام سزادرانیان له لایه ن
خواوه و، فزیدرانیان بو نیو ده ریای سوورو، نه فرین شویندرا نیان له دنیا دا و،
له دوا پوژیشدا پوو پهش بوون و سه ربه ههش بوونیان:

خوَا ۱۰۰ وَاسْتَكْبَرَهُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُوا
أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَاَنْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَدْعُونَ إِلَى الْتَارِ وَيَوْمَ
الْقِيَمَةِ لَا يَنْصُرُونَ ﴿٤١﴾ وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ
مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له نو برگه دا:

(۱)- ﴿وَاسْتَكْبَرَهُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، واته: خۆی و سه ربازه کانی له
زه ویدا، له سه ر زه مینی میسردا، به ناهه ق خۆیان به زلگرت، (الِستِکْبَارُ: التَّكَبُّرُ الشَّدِيدُ)،
(إِسْتِكْبَار) له سه ر کیشی (استِفْعَال) ه، (کبر و تکبر)، یانی: خۆبه زلگری و خۆبه زلگرتن،
به لام (إِسْتِكْبَار) یانی: زۆر خۆبه زلگرتن، بۆچی خوا ۱۰۰ به و ته عیبه ری هیناوه؟ چونکه
به خه یال و یستوو یه تی بگاته پهروه ردگاری مه زن، یاخود له بهر ئه وه ی نکوولییکردوه له
بوونی خوای پهروه ردگار ۱۰۰.

﴿فِي الْأَرْضِ﴾، (التَّعْرِيفُ فِي الْأَرْضِ لِلْجِنْسِ، أَي: عَالَمِ الْأَرْضِ، إِذْ كَانُوا ذَلِكَ
الْحِينَ أَعْظَمَ أُمَّمِ الْأَرْضِ)، وشه ی (الْأَرْضِ) که ناسینراو (مُعْرِف) ه، ناساندنه که ی
بو (جنس) ه، واته: هه موو سه ر زه وی، چونکه له و کاته دا فیرعه ون و دارو
ده سه ته که ی مه زنترین ئۆمه تانی سه ر زه وی بوون، هوکمپانییه کی زۆر فراوانیان
هه بووه و، زۆربه ی سه ر زه مینی گرتۆته وه، ئه مه رایه که.

به لام ئه وهی له قورئاندا ده رده که وێ، ئه وهیه که بهس ئه و ولاتهی که ئیستا میسری پی ده لێن، دهسته لاتی فیرعه ون ته نیا ئه وپی گرتۆته وه، که واته: ئه لیف و لام (ال) هی ناساندنه که بۆ (عه د: ه: واته: له سه ر زه مینی میسردا خۆیان به زلگرت.

﴿يَغْيِرُ الْحَقَّ﴾ بێگومان خو به زلگرتن هه ر به ناهه قه، به لام ئه م وه سفه بۆ پروونکردنه وهیه نه ک بۆ خۆپاراستن (احتراز)، واته: بۆ ئه وهیه که بزانی ئه و خو به زلگریه به ناهه ق بووه و، بۆ زیاتر وه سفکردنی خۆبزلگرتنه که یان و، ناشیرینکردن و ناشیرین خسته به ر چاویه تی، ئه گه رنا خۆبه زلگرتن هه ر به ناهه قه و، خۆبه زلگرتنی به هه ق، بوونی نه، واته: بۆ ئه وه نه که جیای بکاته وه له خۆبه زلگرتنیکه دیکه، که به هه قه، به لکو بۆ ئه وهیه که ناقو لایی و ناشیرینی ئه و خۆبه زلگریه، زۆر جوان به رجه سه ته بکات و پێشانی بدات.

(۲) - ﴿وَضَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ﴾، واته: پێیان وابوو بۆ لای ئیمه ناگێردێته وه، (آي: ظَنُّوا عَدَمَ الرُّجُوعِ إِلَى اللَّهِ)، پێیان وابوو: ناگێردێته وه بۆ لای خوا ﷻ، ناچنه وه بۆ خزمه تی، بۆچی ده فه رموی: ﴿وَضَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ﴾؟ چونکه نکوولییان کردوه له بوونی خوا ﷻ، له بوونی پهروه ردار، بۆیه فیرعه ون گوتوویه تی: بهس من په رستراوتانم و نکوولییکردوه له بوونی خوا ی پهروه ردار، که په رستراوی به هه قه، ئنجا که نکوولیی له بوونی خوا کرد، مانای وایه ده بی ئه و بپه رستن! بۆیه ش هه میشه حوکمرانه خۆسه پێن و خو به په روردارو به په رستراو زانه کان، په واج به کوفرو ئیلحاد ده ده ن، تاکو زه مینه خوش بی بۆ شیرک و، زه مینه خوش بی بۆ کوفرو، سه ره نجام زه مینه خوش بی بۆ په رستنی ئه وان، وه ختیکی خواپه رستی و خوا به یه کگرتن له دل و عه قلی خه لکدا نه ما، زه مینه خوش ده بی بۆ ئه وهی جگه له خوا ﷻ، شتانیکه دیکه بپه رستن، ئنجا خۆیان وه ک په رستراو و پهروه ردار بۆ پێشنیار ده که ن و ده خه نه پروو.

(۳) - ﴿فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ﴾، واته: خو ی و سه ربازه کانیمان گرت.

(۴) - ﴿فَبَدَّلْتَهُمْ فِي آيَةٍ﴾، ئنجا بە بئ بايە خییەوہ فریماندانه دەریاوہ.

لیرەش و لە سوورەتی (الذاریات) یش دا دەفەرمووی: ﴿فَبَدَّلْتَهُمْ فِي آيَةٍ﴾ (۴) الذاریات، واتە: فریماندانه نیو دەریا، کە مەبەست پێی دەریای سوورە، (الیم) بە مانای دەریا دی و، بە مانای ئاوێکی زۆریش دی، چ پرووباریکی گەورە بئ، چ دەریا بئ.

(۵) - ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾، سەرئەج بەدە! سەرەنجامی ستەمکاران چۆن بوو، بۆیە دەفەرمووی: ﴿عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾، یانی: ستەمیان کردو ستەمەکیان بەردەوام بوو، چونکە (ظالم) کۆیەکی (ظالمین)ە، یان (ظالمون)ە، کە (اسم فاعل)ە، کەواتە: ستەمەکیان بەردەوام بوو، چونکە ناو (اسم) چەسپاویی و بەردەوامیی دەگەییەن.

(۶) - ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَدْعُونَ إِلَى الْتَارِ﴾، کردمان بە پیشەوایانیک کە خەڵکیان بۆ لای ئاگر (ئاگری دۆزەخ) بانگ دەکرد.

(۷) - ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنْصَرُونَ﴾، لە پۆژی هەڵسانەوێدا سەر ناخرین، پشتیوانیی ناخرین و یارمەتی نادری.

(۸) - ﴿وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً﴾، لەم دنیایەدا نەفرینمان شوین خست و دووری ئەوانمان لە بەزەیی خوا ﷻ، کردە شتیکی پەیوەست، پێیانەوێ لە ژیاڵی دنیا، واتە: کە دروستکراوەکان نەفرینیان لێ بکەن و دوورخرانەوێ لە پەحمەت و بەزەیی خوا ﷻ بێتە پشک و بەشیان، ﴿وَاتَّبَعْنَاهُمْ﴾، واتە: نەفرینمان بە دوا خست، نەفرینە کە گرتنی و پێیانەوێ لکا.

(۹) - ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ﴾، واتە: لە پۆژی هەڵسانەوێدا ئەوان لە ناشیرینان و، لە پروو پەشان و سەر بەهەشان، (المقبوح: المشتوم بكلمة قبيح: قبحه الله)، یانی: پروو پەش و ناشیرین و، قیزەون و دزیو، لە پۆژی دوایشدا لەوان، (مقبوح) یش کەسێکە بە وشەیی ناشیرین جێئۆی پێدرا.

لیږده وشه ی: ﴿أَيَّمَةَ﴾، به کارهاتوه، که کوی (إمام) ه، پیښه وا، که سیځ
که له پیش خه لځیکه وه یه، ئیمام هر که سیځه چاوی لی بکړی و، بکړیته
سهرمه شق له کاری خیر یا خود شه ږدا، ننجا لیږده ده فهرموئ: ته وانهان کرده
پیښه وا، پیش خه لځ ده که ون به ره و ناگری دوزخ، ته مه یانی:

۱- له دنيادا پيشيان دهكهون، به پړي كوفرو شيرك و ئيلحاددا، كه سهره نجام تووشى ئاگرى دوزه خ دهبن.

۲- یاخود هەر له پوژنی دوااییدا، پێش خه‌لکه‌که ده‌که‌ون و بانگیان ده‌که‌ن، به‌ره‌و لای ئاگری دۆزه‌خ.

هه‌ردوو واتایه‌که‌ی هه‌ن، به‌لام واتای یه‌که‌میان ویچووترو به‌هیژتیه، یانی:
ئه‌وانه‌مان والیکردن له‌دنیا‌دا خه‌لک بانگ بکه‌ن بۆ لای ئاگری دۆزه‌خ و، له‌
پۆژی دوا‌ییشدا سه‌ر ناخریڤ و پشتیوانی ناخریڤ و، له‌م ژیا‌نه‌ دنیا‌یه‌دا نه‌فری‌نمان
شو‌یڤ خستڤ و پتویه‌لکاندن و، له‌ پۆژی هه‌لسانه‌وه‌شدا ئه‌وانه‌ له‌نیو که‌سانیکدان
که‌ روو ره‌ش و سه‌ربه‌هه‌ش و، ناشیریڤ و قیژه‌و‌نن.

له تۆرۈ كۆمەلارەتتە بىر كەن لىكەن تان

Stay in touch on social media

ئىن مەكەم غىر مۇلاق ئالۋال لىكەن تان

www.alibapir.net

English - عربي - گۆرۈى

كەن تان

لىكەن تان مەكەن بىر مۇلاق غىر بىر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

PDF

AliBapir

کورتە باسیک له سنی سهرنج دا

(۱) - پیغه مبهری خوا ﷺ له فهرمایشیکدا، که له خوای پهروهردگار هوه دهیگیریتتهوه، له فهرموودهیه کی قودسییدا، ده فهرمووی: خوا فهرموویه تی: {الْكِبْرِيَاءُ رِدَائِي، وَالْعَظَمَةُ إِزَارِي، فَمَنْ نَارَعَنِي وَاحِدًا مِنْهُمَا، قَذَفْتُهُ فِي النَّارِ}، (أخرجه أحمد: ۹۳۴۸، وأبو داود: ۴۰۹۰، وابن ماجه: ۴۱۷۴، ابن حبان: ۵۶۷۱، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، واته: خوا ﷺ ده فهرمووی: گه ورهیی پوښاکمه و مه زنی کراسمه، هه که سیک مشت و مرم له گه ل بکات، له سه ره کییک له و دووانه، ده یخه مه نیو ئاگر.

که ده فهرمووی: {رِدَائِي وَإِزَارِي}، واته: وه که چوون که سیک که پوښاکیک له بهر ده کات، تاییه ته به وه وه، خوای پهروهردگاریش ئه وه دوو سیفه ته تاییه تن به وه وه، وه که چوون پوښاک کی که سیک تاییه ته به وه که سه وه، ئه وه دوو سیفه ته تاییه تن به خوای پهروهردگار هوه، هه که سیک خووی به زلبگری، یان خو به مه زن بگری، شایسته ی سزای خوای دادگر ده بی و فرییده داته نیو ئاگر هوه، چونکه گه ورهیی و مه زنی تاییه تن به خواوه ﷺ.

(۲) - (الرازي) له ته فسیره که ی خویدا^(۱)، ده لی: {قَالَ الْجُبَّائِيُّ الْآيَةُ تَذُلُّ عَلَى أَنَّهُ تَعَالَى مَا أَعْطَاهُ الْمَلِكُ، وَإِلَّا لَكَانَ ذَلِكَ بِحَقِّ، وَهَكَذَا كُلُّ مُتَغَلِّبٍ، لَا كَمَا ادَّعَى مُلُوكُ بَنِي أُمَيَّةَ عِنْدَ تَغْلِبِهِمْ أَنَّ مُلْكَهُمْ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ بَيَّنَّ فِي كُلِّ غَاصِبٍ لِحُكْمِ اللَّهِ، أَنَّهُ أَخَذَ ذَلِكَ بِغَيْرِ حَقِّ، وَاعْلَمْ أَنَّ هَذَا ضَعِيفٌ لِأَنَّ وَصُولَ ذَلِكَ الْمَلِكِ إِلَيْهِ، إِمَّا أَنْ يَكُونَ مِنْهُ، أَوْ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى، أَوْ لَا مِنْهُ، فَإِنْ كَانَ مِنْهُ، فَلِمَ لَمْ يُقَدَّرْ عَلَيْهِ غَيْرُهُ، فَرُبَّمَا كَانَ الْعَاجِزُ أَقْوَى وَأَعْقَلُ بَكْثِيرٍ مِنَ الْمُتَوَلِّيِ لِلْأَمْرِ؟ وَإِنْ كَانَ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى، فَقَدْ صَحَّ الْغَرَضُ، وَإِنْ كَانَ مِنْ سَائِرِ النَّاسِ فَلَمْ اجْتَمَعْتَ دَوَاعِي النَّاسِ عَلَى نَصْرَةِ أَحَدِهِمَا وَخِذْلَانِ الْآخَرِ؟ وَاعْلَمْ أَنَّ هَذَا أَظْهَرَ مِنْ أَنَّ يَرْتَابُ فِيهِ الْعَاقِلُ}.

(۱) التفسير الكبير: ج ۲۴، ص ۲۲۹، ۲۳۰.

سەرەتا دەلێم: جیی خەفەت و دلته‌نگییه که زۆرجار پروونکەرەوانی مەبەستەکانی قورئان، بە تایبەت فەخرەددینی پازیی، ھەرۆھە لە تەفسیرەکانی دیکەشدا کەم و زۆر ئەو ھەیه، ئایەتەکانیان تەفسیر کردوون، لە بەر پۆشنایی قوتابخانە و مەشرەبە فیکرییەکانی پۆزگاری خۆیاندا، ئیستا (پازیی) لێرەدا دەلێ:

جوببائی گوتووویەتی: ئەم ئایەتە بەلگەیه لەسەر ئەو ھەو ھەو بەرز، ئەو مۆلک و دەسەلاتە ی نەدابوو بە فیرەھون، ئەگەر نا ئەگەر پێیدا بایە بە ھەق دەبوو، (واتە: که دەفەرموی: ﴿وَأَسْتَغْبِرُ لَهُ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، دەلێ: بۆیە خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، چونکە دیارە خوا پێنەداوە، ھەرۆھە ھەر خۆسە پێنەریک کە خۆی دەسەپێت بەسەر خەلک و ولاتدا، مانای وایە ھوکمرانییە کە ی بە ناھەقە و خوا پێنەداوە، نەک وەک پادشاکی بە نوو ئومەییە کاتیک زالبوون، لافیان لێدا کە مۆلک و ھوکمرانییە کە یان لە خوای بەرزەو ھەیه، چونکە خوای بەرز پروونی کردۆتەو ھە ھەر داگیرکەرێک بۆ ھوکمی خوا ﷻ، مانای وایە بە ناھەق ئەو ھوکمی وەرگرتووە.

[[الجبائي] دەیەوئ بیرۆکە ی موعتەزیلە باس بکات، کە ئەو کردووە خراپەکان، خوا ﷻ نایانخولقێت، بەلکو مرقەکان بۆ خۆیان دەیانھێنە دی و، خۆیان پەیدایان دەکەن، کە بە ھەساب ئەو بەرگریکردنە، لە دادگەریی خوا.

ئنجە (فەخرەددینی پازیی) یش بەو لادا دەچێ، کە دیارە ئەویش تەبەنئی بیرۆکە ی ئەشاعیرە ی کردووە، کە نەخێر ھەموو شتیک خوا ﷻ بە دیھێنەریەتی، بۆیە دەلێ: [بزانە کە ئەو پایە بێھێزە، چونکە ئەو ھوکمرانییە کە گەشتۆتە دەستی فیرەھون، لە سێ حالان بەدەر نیە:

أ- یان بۆ خۆی بەدەستی ھێناو.

ب- یان لە خواو ھەیه.

ج- یان نە لە خۆیەو ھەو نە لە خواو ھەشە.

ئەگەر لەو ھەو ەبى، باشە بۆچى ئەو تۈانى دەستەلات بەدەستەو ەبگىرى
 و، بۆچى خەلکىكى دىكە نەیتۈانى؟ چونكە جارى وا ھەيە بابايەكى بى تۈانا،
 بەھىزترە و، عاقلترە لە زۆر لەوانەى كە ھوكمپران، [كەسىك كە ھوكمپران نىە،
 ھەيە عاقلترە و بە تۈاناترىشە و، وریاترىشە لەو كەسەى كە ھوكمپرانە، ئەگەر
 بەلېزانىى و بە عەقل و تۈانا بووایە، دەبووایە ئەو بووایە بە ھوكمپران]، ئەگەر
 لە خۋای بەرزىشەو ەبى، ئەو ە ئامانجەكە ھاتە دى [كە خوا ﷻ ئەو دەسەلاتەى
 پىداو ەو، ھەر كەسىكى دىكەش كە دەبىتە ھوكمپران، خوا ﷻ پىى دەدات]، ئەگەر
 لە خەلکىشەو ەبى، دەپرسىن: بۆچى ھاندەرەكان بۆ خەلک كۆبوونەو ە، كە
 یارمەتىى ئەویان بدەن، كە بۆتە ھوكمپران و یارمەتىى ئەو ە دىكە نەدەن، كە
 نەبۆتە ھوكمپران؟ بشزانە كە ئەمە لەو ە ئاشكراترە ھىچ عاقلېك تىیدا دوو دل بى.
 [دەلېم: بۆ وىنە:

یارمەتىى (أَبُو عَبَّاسِ السَّفَّاحِ وَأَبُو جَعْفَرِ الْمَنْصُورِ) بدەن، بەلام یارمەتىى (حسین
 بن علي) و (عبدالرحمن بن الأشعث) و (زید بن علي بن الحسين) و ئەوانە نەدەن
 (خوا لىیان رازى بى).]

منیش دەلېم:

مەرج نىە ھەر شتېك بە وىستى خوا بوو، بە پىى پەزامەندىى خوا و، بە پىى
 شەرىعەتەكەشى بى، كەواتە: ھىچ كام لە جوببائىى و رازىى نەیانپىكاو ە، زۆرىش
 جىى داخە كە (قَدْرِیة) و (أَشَاعِرَة) و (حَنَابِلَة) و (شِيعَة) و... ھتە، ئایەتەكانى قورئانیان
 بە پىى زاراو ە چەمك و بۆ چوونە حىزبىیەكانى خۆیان، تەفسىر كىردوون، ئنجا
 لە راستىیدا ەك زۆرجارى دىكە گوتوومە: كىردەو ەكانى مروّف دروستكراو نىن،
 تاكو پىوئىست بكات خوا ﷻ پەیدایان بكات، ەك ئەشەرىیەكان و جەبرىیەكان
 گوتووایانە، یاخود مروّف ئەو كىردەوانە بە دىبىنى، ەك موعتەزىلە و قەدەرىیە،
 گوتووایانە، بەلكو كىردەو ەكانى مروّف، ەدەستەپىزاوون و، ئەنجامدراو {مَكْسُوب} و

(مَفْعُول) {ن و، مَرُوفِش خَوا ئه و توانایه ی پَیداوه بتوانی کرده وه کانی خَوی وه ده ست بیئی، وه ک به ده قی ئایهت، خَوا ﷻ ده فەرموی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ البقرة - ۲۸۶ - واته: مَرُوفْ به هر مه نده له وه ی که به ده ستی دَیْنی له چاکه و، زه ره رمه نده له وه ی به ده ستی دَیْنی له خراپه، که واته: مَرُوفْ ده توانی خَیر به ده ست بیئی و، شه ریش به ده ست بیئی و، له سه ر ئه وه ش پاداشتی هه یه و، سزاشی هه یه و، خَوا ﷻ دروست کردن (خَلَق) ی تاییهت کردوه به خوییه وه، هه روه ها فه رمان (أمر) یشی تاییهت کردوه به خوییه وه، وه ک ده فەرموی: ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ الأعراف، واته: ئاگادار بن! به دیه یئان و بریاردان، هی ویه، بریاردان به مانای بریاری ته کوینی، خَوا ﷻ گه ردوون ده سووپیئی و، گه ردوونی هیناوه ته دی و، کو تایی پی دئی، له کاتی دیارییکراودا، ئه وه هه مووی به ده ست خَوایه، هه روه ها به دیه یئانیش به ده ست خَوایه، به لَام ئه نجامدان: (فَعَلَ) و (عَمَلَ) و (كَسَبَ) و (اِقْتَرَفَ) و (اجْتَرَحَ) و (جَعَلَ)، ئه وانه هه موویان خَوا ﷻ بۆ کرده وه کانی مَرُوفی به کاره یئان، وه ک له (پروونکردنه وه ی عه قیده ی طحاوی) دا، گوتوو مانه و، له مه وسووعه عه ره بییه که ماندا: (الإِسْلَامُ كَمَا يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ)، له کتییی دووه مدا باسمان کردوه و، به وه ش له و گیره و کیشه ی به ینی جه بریه و قه ده رییه، یا خود موعته زیله و ئه شاعیره، ده رباز ده بین و، هه یچ ناچار نابین که بلئین: کرده وه کانی مَرُوفْ، یان ده بی خَوا ﷻ بیانخولقیئی، که ئه و کاته مَرُوفْ هه یچی بۆ نامیئیته وه، یان مَرُوفْ بۆ خَوی ده یانخولقیئی، که ئه و کاته ش ویرای خَوا که به دیه یئنه ر (خالق) ه، مَرُوفِش خه لَق و وه دیه یئانی پالده درپته لاو ئه وه ش نه گونجاوه.

به لَکو ده لئین: کرده وه کانی مَرُوفْ به دیه یئناو (مخلوق) نین، تا کو پیو یستییان به به دیه یئنه ر (خالق) بی، به لَکو ئه نجامدراو (مفعول) ن و، ته نیا به ئه نجامده ر (فاعل) دینه دی و، وه ده سته یئناو (مکسوب) ن و، ته نیا په کیان له سه ر (کاسِب) و وه ده سته یئنه ر یک که وتوه، نه ک په یدا که رییک، چونکه له نه بوونه وه نه ها توونه دی، ئایا مَرُوفْ که نو یژییک ئه نجام ده دات، یان که سییک که قه تللیک ده کات، یان

زینا دەکات، یان شەراب دەخوات، یان حەج دەکات، یان عەمرە دەکات، شتیکی نەبوو، پەیدا بوو؟ نەخێر، هەر ئەندامەکانی که خوا ﷻ دروستیکردوون، دەیانجوولێنێ و، هەست و نەستەکانی ئاراستە کردووەکان دەکات و، شتیک پەیدا نەبوو که لە نەبوون (عَدَم) هەو، هێترابیتە دی، تاکو پەکی لەسەر بەدیھێنەر بکهوێ، بەلکو ئەو شتە لە وێ دەگوازیتهووە بو ئەوێ، ئەو ئەندامە بەو شیوەیە دەیجوولێنێ، یانی: هەر کردار (فِعْل) و وەدەستەپێنان (کَسْب) لە ئارادا هەیه، ئنجا مرووفیش هەم (فَاعِل) ه و، هەم (جَاعِل) ه و، هەم (کَاسِب) ه و، هەم (مُکْتَسِب) ه.

۳- که دەفەرموێ: ﴿فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ﴾ واتە: خوێ و سەربازەکانیمان گرت، ﴿فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَأَنْظَرُ كَيْفَ كَانَتْ عَقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾ فریاندانە نیو دەریاو، خاوەنی تەفسیری (الْكَشَاف) زەمەخشەری، لە تەفسیرەکە ی خویدا، وەک فەخرەددینی رازی ^(۱) لێی دەخوازیتهووە، ئاوا ئەم پستە قورئانییە شی دەکاتەو، دەلی: (فَهُوَ مِنْ الْكَلَامِ الْمُفْخَمِ الَّذِي دَلَّ بِهِ عَلَى عَظَمِ شَأْنِهِ وَكِبَرِيَاءِ سُلْطَانِهِ، شَبَّهَهُمْ اسْتِحْقَارًا لَهُمْ وَاسْتِقْلَالًا لِعَدَدِهِمْ، وَإِنْ كَانُوا الْكَبِيرَ الْكَثِيرَ وَالْجَمَّ الْغَفِيرَ، بَحْصِيَّاتٍ أَخَذَهُنَّ أَخَذٌ فِي كَفِّهِ فَطَرَحَهُنَّ فِي الْبَحْرِ).

دەلی: ئەم قسەیه که دەفەرموێ: ﴿فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ، فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ﴾ ئەمە جوړە قسەیه کی زۆر ئاست بەرزە، که ئەو تەعبیرە دەلالەت دەکات، لەسەر مەزنی پێگە ی خوا ﷻ و، گەورەیی دەستەلاتی خوا ﷻ، که فیرەهون و سەربازەکانی دەچوینێ، لە پرووی بە کەم تەماشاکردن و، لە پرووی بە کەم دانانی ژمارەکیانەو، هەرچەندە گەورەش بوون و زۆریش بوون، دەیانشو بھێنێ بە چەند دەنکە چەوێکەو، که بابایەکی دەیانخاتە لەپە دەستی خوێ و فریانی دەداتە نیو دەریاو. بەراستی تەعبیرەکە ی زۆر جوانە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) التفسير الكبير: ج ۲۴، ص ۲۳۰.

دەرسى دەۋتەم

لە ئۆزۈڭلار ئۈچۈن بىز ئۆزۈڭلارنىڭ ئىچىدىن
Stay in touch on social media
بىز بىلەن بىر مەزگىلدا بىرلىكتە

فەتھىيە ئالەمىيەت

فەتھىيە ئالەمىيەت

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

فەتھىيە ئالەمىيەت

فەتھىيە ئالەمىيەت

فەتھىيە ئالەمىيەت

www.alibapir.com

دڭكه پالاندى مەكتەبى مامۇستىا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له نۇرە كۇمەلەنەننەكەن لىكەلەنن
Stay in touch on social media
نەن مەكەم عىر موافق الوافىل اللىنەلەن

www.alibapir.net
English - عربى - كوردى

دڭكه پالاندى مەكتەبى مامۇستىا عەلى بابىر

عەلى بابىر/ AliBapir

عەلى بابىر/ AliBapir

كەتەلى
دڭكه پالاندى مەكتەبى مامۇستىا عەلى بابىر

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان سیژده (۱۳) نایهت دهگریته خوئی، نایهته کانی: (۴۳ - ۵۵)، لهو سیژده (۱۳) نایهته دا، خوا ﷺ چهند راستیه کی گه وره و گرنگ، له باره ی قورئانه وه ده خاته پروو، که ناگونجی قورئان له لایه ن جگه له خوا وه بی، چونکه نهو ورده کاریانه ی له باره ی موسا ﷺ و گه لی مه دیه نه وه گرتوونیه خوئی، موحه ممه د ﷺ لهو کاته دا، لهو شوئانه نه بووه، که خوا ﷺ موسای ﷺ تیدا دواندوون و، په یامی خوئی بو ناردوه، هه روه ها که گه لی مه دیه ن، شوعه یب ﷺ یان بو ره وانکراوه.

پاشان خوا ﷺ به موحه ممه د ﷺ پیغه مبه ری کوتایی ده فهرموئی: که به جووله که کان، بلی: نه گهر راست ده که ن، قورئان له لایه ن خوا وه بو پیغه مبه ری کوتایی موحه ممه د ﷺ دانه به زینراوه، با کتییکی دیکه ی پر هیدایه تر له قورئان و تهورات، له خوا وه به یئن!

دوایش باسی هه لوئیستی پرواداران ه و به ویزدانانه ی، کومه لیک له خاوه ن کتیه کان ده کات و، به کومه لیک سیفه تی گه وره و په سند وه سفیان ده کات.

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ (۴۳) وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۴۴﴾ وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿۴۵﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ

مِنْ تَذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ يَّمَا قَدَمَتْ
 أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا
 بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَيْفٍ كَافِرُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ فَاثْنُوا بِكُنُوبِ
 مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾ فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ
 فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ
 اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ
 ءَايَنْتَهُمُ الْكُتُبَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا يُنَالِي عَلَيْهِمْ قَالُوا ءَامَنَّا بِهِ ءَ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
 رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾ أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَبِذَرَعُونَ بِالْحَسَنَةِ
 السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّعْنَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا
 وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْنِئُ الْجَهْلِيلِينَ ﴿٥٥﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{به دئنیایی دواى ئهوهى سهده (کۆمه لگا) پېشووه کائمان فهوتاندن، کتیب
 (تهورات) مان، دا به مووسا، بهرچا و پروونییه کانی بو خه لکی تیدا بوون و، پینمایى
 و (مایه ی) بهزه یی (خوا) بوو، بۆیان، به لکو په ند وه ریگرن (و راستیه کانیان
 بیر بکه ونه وه) ﴿٤٣﴾ (ئهی موحه ممه د ﷺ!) لهو کاته دا که کارى (په یام ناردنمان
 بو لای) مووسا ئه نجام دا، تو له ته نیشته رۆژئاوا (ی چپای طوور) نه بووی و
 له وێ ئاماده نه بووی (تا کو بزانی چی له گه ل مووسا دا گوزه راوه و، ئاوا به
 وردی بۆیان باسبکه ی) ﴿٤٤﴾ به لکو (هو ی نامۆ بوونه وه ی گه له که ت به

وہ حی پیغہمبہران ئەوہیہ کہ)، ئیمہ چەندان سەدەمان پیگەیانندن و، (ئەو کۆمەلگایانە) تەمەنیکى زۆریان بەسەردا پۆیى (تاکو شوینەوارى پیغەمبەرانیان لە دڵ و ھۆشدا کز بوو، بۆیە تۆمان پەوانکرد)، ھەر وہا تو لە نێو خەلکى مەدیەندا، نیشتەجى نەبووى (تاکو لەو بارەوہ) ئایەتەکانى ئیمەیان بەسەردا (بەسەر خەلکەکەت دا) بخوینىوہ، بەلکو تەنیا خۆمان نیرەرو پەوانەکەر (ی تو) بووین ﴿٤٥﴾ ھەر وہا (ئەى موحەممەد ﷺ!) لەو کاتەدا کہ بانگ (ی مووسا) مان کرد، لە نىزىک طوورپەوہ، تو ئامادە نەبووى (تاکو ئاوا بە وردى ئەوہى لەوئى گوزەراوہ، باسى بکەى)، بەلکو ئەم (پەيام و قورئان)ە، بەزەییەک بوو لە پەرەردگارتەوہ، تاکو کۆمەلکى پى بترسىنى و ھۆشیار بکەىوہ، کہ بەر لە تو ھىچ ترسىنەریان بو نەھاتوون، بەلکو بیریان بکەویتەوہو پەند وەر بگرن ﴿٤٦﴾ ئەگەر لەبەر ئەوہش نەبوواىە، کاتىک بەھوى ئەوہوہ کہ دەستەکانیان پىشى دەخەن (لە کوفرو خراپە) بەلایەکیان بەسەر دى، بلىن: پەرەردگارمان! خۆزگە پیغەمبەرىکت بو لا ناردباين، کہ شوین ئایەتەکانت بکەوین و، لە پڕواداران بین، (لەبەر ئەوہ نەبوواىە تۆمان بو لایان پەوان نەدەکرد، بەلام ناردمانى تاکو ئەو بیانوو و پاساوەیان نەبى) ﴿٤٧﴾ کەچى کاتىکىش (تۆمان ناردو) ھەقیان لەلایەن ئیمەوہ (بە ھوى تووہ) بو ھات، (لە جياتى وەرگرتنى) گوتیان: دەبوواىە (موحەممەدیش) ھەمان شت (لە موعجىزە بەرھەستەکان) کہ بە مووسا دراوہ، پى بدرى، ئەدى بەوہش کہ پىشتەر بە مووسا درابوو، بىپروا نەبوون! گوتیان: (مووسا و ھاروون) دوو خاوەن جادوون، پشتگىرى یەکدیيان کردوہ (لە دژمان) و گوتیان: بە ھەر کامىکیان بىپرواين؟ ﴿٤٨﴾ (ئەى موحەممەد ﷺ!) بلى: ئەگەر ئیوہ لە راستان: کتیبىکى دیکەى پىنمايىکارتر لەو دووانە (قورئان و تەورات) لە لایەن خواوہ بھینن، شوینى دەکەوم ﴿٤٩﴾ ئنجا ئەگەر وەلامیان نەدایەوہ (بو جىبەجىکردنى ئەو داواىە)، بە دلئایى بزائە کہ ئەوان تەنیا دواى ئارەزووہکانیان دەکەون و، ئایا کىش لەو کەسە گومراترە کہ بەبى پىنمايى لە

خواوه، شوین تاره زوو (ی خوئی یان خه لک) ده که وئی؟ بیگومان خوا کو مه لی
 سته مکاران راسته ری ناکات ﴿۵۰﴾ به دلنیا ییش ئیمه فره میشتی خو مانمان بو
 به رده وام و په یوه سترکردن (سروش و په یامی خو مانمان به به رده وامی بو ناردن
 و نه مان پچراند)، به لکو بیریان بکه ویته وه ﴿۵۱﴾ ئه وانیه ییش ئهم (قورئان)ه،
 کتیبمان پیداون، ههر ئه وانیه (کو مه لیکیان)، به راستی بر وای پښ دینن ﴿۵۲﴾ کاتیکیش
 به سهریاند بخویرتیه وه ده لئین: برومان پیهینا، به دلنیا یی ئهم (قورئان)ه، هه ق
 و راسته له پهروه ردگارمانه وه، به دلنیا یی ئیمه ییش ئه وه ش ملکه چ بووین (بو
 په یام و به رنامه ی خوا، که به پیغهمبه رانی پیشوودا نیردرابوون) ﴿۵۳﴾ ئا ئه وانیه
 دوو که رته تان پاداشتیان ده درتیه وه، به ووی ئه وه وه که خو راگریان کردو، به
 چاکه خراپه پال پیوه ده نین (و له به رانه ر خراپه دا چاکه ده که ن)و، له وه ی
 پیمان داون ده به خشن ﴿۵۴﴾ کاتیکیش قسه ی پووچ ده بیستن، پشتی تیده که ن و
 ده لئین: کرده وه ی خو مان بو خو مان و، کرده وه ی خو تان بو خو تان، سه لامتان لی
 بی (خوا حافیزتان بی)، ئیمه خوازیاری نه فامان نین (قسه و باس و خواسیان
 له گه ل بکه یین) ﴿۵۵﴾.

شیکرنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(بَصَائِر): (جَمْعُ بَصِيرَةٍ: وَهِيَ إِدْرَاكُ الْعَقْلِ، سُمِّيَ بَصِيرَةً اشْتِقَاقًا مِنْ بَصَرِ الْعَيْنِ،
 فَكَانَ الْآيَاتِ هِيَ أَنْفُسُهَا بَصِيرَةً، فَوُضِعَ السَّبَبُ مَكَانَ الْمُسَبَّبِ)، وشه ی (بَصَائِر)
 کو ی (بَصِيرَةٍ)یه، که بریتیه له ده رککردنی عه قل، بویه ناوی لئراوه: (بَصِيرَةٍ)،
 وه رگیراوه له دیتنی چاو، (وه ک چو ن چاو ده بینئ، عه قلیش ده بینئ، چاو
 شته به رهه سته کان ده بینئ، عه قل شته نابه رهه سته کان ده بینئ)، ئنجا بویه
 نیشانه کانی خوا ﷺ ناونراون (بَصَائِر)، وه ک خو یان بریتی بن له دیتن و بینایی،
 لئره دا هوکار له شوینی دهره نجام (په یدا کراو) دانراوه.

ئەگەرنا (بَصِيرَة) ھۆکاری بیننە، بەلام ئایەتەکان کران بە (بَصَائِر)، بەو واتایە
کە لە ئەنجامی ئایەتەکاندا دیتن (بَصِيرَة)، پەیدادەبێ، بەلام ھەک ئایەتەکان
خودی دیتنە کە بن.

(فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ): (طَالَ: تَطَاوَلَ) واتە: درێژ بوو، ئنجا (تَطَاوَلَ: أَتْلَعُ
لِزِيَادَةِ التَّاءِ وَالْأَلِفِ)، (طَالَ) واتە: درێژ بوو، بەلام (تَطَاوَلَ) ھەم پیتی (ت)،
ھەم (ا)ی خراوتە سەر، بۆتە (تَطَاوَلَ) و، ماناکە زیاتر، چونکە (زِيَادَةُ الْمَبْنَى
تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى)، وشەیک پیتەکانی زیاتر بن، ھەر لە خودی خۆی،
ئنجا بەھۆی (ت) و (ا) ھو، بەھۆی (س و ت) ھو، (اِسْتَغْفَرَ) یان (اِسْتَجَابَ) لە
جیاتى (أَجَابَ)، ماناکە توختر دەبێ.

(الْعُمُرُ): (الْمُدَّةُ الَّتِي يُمِضُهَا الْإِنْسَانُ فِي حَيَاتِهِ، أَوِ الْأُمَّةُ)، (عُمُر) بریتى ھو
ماوەیە کە مەرووف لە ژياندا دەیگوزەرێنێ، یاخود ئۆممەتێک، کۆمەلگایە کە
دەیگوزەرینێ، (وَالْعُمُرُ: الْأَمَدُ)، ھەک خوا عزوجل دەفەرموێ: ﴿فَقَدْ لَبِثْتُ
فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ﴾ ﴿١٦﴾ یونس، (عُمُر) یانی: ماوە، کات، ھەک لە سوورەتی
(یونس) دا، خوا ﷻ بە پیغەمبەری خاتەم ﷺ دەفەرموێ: کە بە ھاوبەشدانەرەکان
بو خوا، بلی: پێش ئەو ھو (قورئان) م، بو بێ، تەمەنێکم لە نیو ئێوەدا
گوزەراندو ھو ماومە ھو.

(ثَاوِيَا): (مُقِيمًا): (ثَوَى بِالْمَكَانِ: أَقَامَ)، لە جیئە کە مایە ھو، نیشتهجێ بوو.

(يَتَذَكَّرُونَ): (تَذَكَّرَ) یانی: بیرکەوتنە ھو، ئنجا لە ئەنجامی بیرکەوتنە ھو دا،
مەرووف پەند ھەردەگرتی و، کاری باش دەکات، بۆیە جاری وا ھە (يَتَذَكَّرُونَ)
ھەر بە مانای خودی مانا پڕوالەتە کە: (بیریان بکەوێتە ھو) و جاری واشە بە
مانای (بیر بکەنە ھو)، لە ئەنجامی بیرکەوتنە ھو دا ئینسان بیردەکاتە ھو، جاری
وا ھە بە مانای (پەند ھەربگرن) چونکە لە ئەنجامی بیرکەوتنە ھو دا، ئینسان پەند
ھەردەگرتی.

(تَطَاهَرًا): (تَعَاوَنًا وَتَعَاَضًا)، واتە: پشتیوانیی یە کەدیانیان کردو، هاوکاریی یە کەدی بوون.

هۆی هاتنه خوارەوی ئایەتەکان

هۆی هاتنه خوارى ئەم ئایەتە موبارەکانە: (۵۱ - ۵۴)، وەک خوا دەفەر مۆی:

﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَنْذَكُرُونَ ۝۵۱﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ۝۵۲ وَإِذَا يُنْذِرُ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ۝۵۳ أُولَئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَبَدَرُوا بِالْحَسَنَةِ الْسيِّئَةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝۵۴ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا بُنْغَىٰ عَلَى الْجَاهِلِينَ ۝۵۵﴾

لهوبارەوه دوو بەسەرھات هەن، ئاماژەیان پێدەکەین:

(۱) - {عَنْ رِفَاعَةَ الْقُرْطَبِيِّ قَالَ: نَزَلَتْ نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: فِي عَشْرَةِ أَنَا أَحَدُهُمْ} (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِي: ۲۷۴۶۶، والطَّبْرَانِي فِي الْكَبِير: ۴۵۶۴، وابن أَبِي حَاتِم: ۱۶۹۷۳)^(۱).

واتە: (رِفَاعَةُ الْقُرْطَبِيِّ) کە یەکیکە لە جوولەکەکان و مسوولمان بوو، دەلی: ئەم ئایەتە، (واتە: ئەم ئایەتە)، لە بارەى دە (۱۰) کەسانەوه هاتنه خوار، (لە خاوەن کتیبەکان کە مسوولمان بوون)، من یەکیکیان بووم.

(۲) - ئەم بەسەرھاتەش هەیه، بە پێویستی دەزانم بیگێرمەوه، هەرچەندە سەندەدەکەى مشت و مەری لەسەرە، بەلام لەبەر ئەوهی دەرس و پەندى زۆرى لیوێدەگیرین و، بەسەرھاتیکی سەرنجراکێشە، بە چاکى دەزانم بیگێرمەوه، کە لە کتیبى: (الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ)د^(۲) هاتو:

(۱) قال مؤلفا الإِسْتِيعَاب: قُلْنَا: وَهَذَا سَنَدٌ صَحِيحٌ رِجَالُهُ ثِقَاتٌ، ج ۳، ص ۲۷.

(۲) ج ۳، ص ۲۹ - ۳۳.

چيروکى مسولمانبوونى سهلمانى فارسى

{عَنْ سَلَمَةَ الْعَجَلِيِّ قَالَ: جَاءَ ابْنُ أُخْتٍ لِي مِنَ الْبَادِيَةِ، يُقَالُ لَهُ قُدَامَةُ، فَقَالَ لِي ابْنُ أُخْتِي: أَحِبُّ أَنْ أَلْقَى سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ، فَأَسْلَمَ عَلَيْهِ، فَخَرَجْنَا فَوَجَدْنَاهُ بِالْمَدَائِنِ، وَهُوَ يَوْمُئِذٍ عَلَى عَشْرِينَ أَلْفًا، وَوَجَدْنَاهُ عَلَى سَرِيرٍ يَسْفُ حَوْصًا، فَسَلَّمْنَا عَلَيْهِ، قُلْتُ: يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ! هَذَا ابْنُ أُخْتٍ لِي قَدِمَ عَلَيَّ مِنَ الْبَادِيَةِ فَأَحَبُّ أَنْ يُسَلَّمَ عَلَيْكَ، قَالَ: وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، قُلْتُ: يَزْعُمُ أَنَّهُ يُحِبُّكَ، قَالَ: أَحْبَبُهُ اللَّهُ، فَتَحَدَّثْنَا وَقُلْنَا لَهُ: يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ! أَلَا تَحَدَّثُنَا عَنْ أَصْلِكَ، وَمِمَّنْ أَنْتَ؟ قَالَ: أَمَّا أَصْلِي وَمِمَّنْ أَنَا فَأَنَا رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ رَامَهْرُمَزَ، كُنَّا قَوْمًا مَجُوسًا، فَأَتَانَا رَجُلٌ نَصْرَانِيٌّ مِنْ أَهْلِ الْجَزِيرَةِ كَانَتْ أُمُّهُ مِنَّا، فَنَزَلَ فِيْنَا وَاتَّخَذَ فِيْنَا دِيرًا، قَالَ: وَكُنْتُ فِي كُتَابِ الْفَارِسِيَّةِ، وَكَانَ لَا يَزَالُ غُلَامٌ مَعِيَ فِي الْكُتَابِ يَجِيءُ مَضْرُوبًا بِيَدِي، قَدْ ضَرَبَهُ أَبَوَاهُ، فَقُلْتُ لَهُ يَوْمًا: مَا يُؤْكَلُ؟ قَالَ: يَضْرِبُونِي أَبَوَايَ، قُلْتُ: وَلِمَ يَضْرِبَانِكَ؟ قَالَ: أَتَى صَاحِبَ هَذَا الدَّيْرِ، فَإِذَا عَلِمَا ذَلِكَ ضَرَبَانِي، وَأَنْتَ لَوْ أَتَيْتَهُ سَمِعْتَ مِنْهُ حَدِيثًا عَجِيبًا، قُلْتُ: فَأَذْهَبُ بِي مَعَكَ، فَأَتَيْتَنَاهُ فَحَدَّثْنَا عَنْ بَدْءِ الْخَلْقِ، وَعَنْ بَدْءِ خَلْقِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، وَعَنِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، قَالَ: فَحَدَّثْنَا بِأَحَادِيثٍ عَجَبٍ، قَالَ: وَكُنْتُ أَخْتَلِفُ إِلَيْهِ مَعَهُ، قَالَ: فَفَطِنَ لَنَا غِلْمَانُ مِنَ الْكُتَابِ، فَجَعَلُوا يَجِيئُونَنَا مَعَنَا، فَلَمَّا رَأَى ذَلِكَ أَهْلُ الْقَرْيَةِ أَتَوْهُ، فَقَالُوا لَهُ: يَا هَذَا، إِنَّكَ قَدْ جَاوَرْتَنَا، فَلَمْ تَرَ مِنْ جَوَارِنَا إِلَّا الْحَسَنَ، وَإِنَّا نَرَى غِلْمَانَنَا يَخْتَلِفُونَ إِلَيْكَ، وَنَحْنُ نَخَافُ أَنْ تُفْسِدَهُمْ عَلَيْنَا، اخْرُجْ عَنَّا، قَالَ: نَعَمْ، فَقَالَ لِذَلِكَ الْغُلَامِ الَّذِي كَانَ يَأْتِيهِ: اخْرُجْ مَعِيَ، قَالَ: لَا أَسْتَطِيعُ ذَاكَ، وَقَدْ عَلِمْتَ شِدَّةَ أَبَوَيَّ عَلَيَّ، قُلْتُ: لَكِنِّي أَخْرَجْتُ مَعَكَ، وَكُنْتُ يَتِيمًا لَا أَبَ لِي، فَخَرَجْتُ مَعَهُ، فَأَخَذْنَا جَبَلَ رَامَهْرُمَزَ، فَجَعَلْنَا مَنًشِي وَنَتَوَكَّلُ، وَنَأْكُلُ مِنْ ثَمَرِ الشَّجَرِ، حَتَّى قَدِمْنَا الْجَزِيرَةَ، فَقَدِمْنَا نَصْبِينَ، فَقَالَ لِي صَاحِبِي: يَا سَلْمَانُ إِنَّ هَهُنَا قَوْمًا هُمْ عِبَادُ أَهْلِ الْأَرْضِ، وَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَلْقَاهُمْ، قَالَ: فَجِئْنَا إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْأَحَدِ وَقَدْ اجْتَمَعُوا، فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ صَاحِبِي فَحَيَّوْهُ، وَبَشُّوا بِهِ، وَقَالُوا: أَيْنَ كَانَتْ غَيْبَتُكَ؟ قَالَ: كُنْتُ فِي إِخْوَانٍ لِي مِنْ قَبْلِ فَارِسٍ فَتَحَدَّثْنَا مَا تَحَدَّثْنَا، ثُمَّ قَالَ لِي صَاحِبِي: قُمْ يَا سَلْمَانُ انْطَلِقْ، فَقُلْتُ: لَا، دَعْنِي مَعَ هَؤُلَاءِ، قَالَ: إِنَّكَ لَا تُطِيقُ مَا يُطِيقُ هَؤُلَاءِ، يَصُومُونَ الْأَحَدَ إِلَى الْأَحَدِ، وَلَا يَنَامُونَ هَذَا اللَّيْلَ، وَإِذَا فِيهِمْ رَجُلٌ مِنْ أَبْنَاءِ الْمُلُوكِ، تَرَكَ الْمُلْكَ

وَدَخَلَ فِي الْعِبَادَةِ، فَكُنْتُ فِيهِمْ حَتَّى أَمْسَيْنَا، فَجَعَلُوا يَذْهَبُونَ وَاحِدًا وَاحِدًا إِلَى غَارِهِ الَّذِي يَكُونُ فِيهِ، قَالَ: فَلَمَّا أَمْسَيْنَا، قَالَ ذَلِكَ الرَّجُلُ الَّذِي مِنْ أَبْنَاءِ الْمُلُوكِ: مَا هَذَا الْغُلَامُ، لَا تَضَعُوهُ لِيَأْخُذَهُ رَجُلٌ مِنْكُمْ، فَقَالُوا: خُذْهُ أَنْتَ، فَقَالَ لِي: هَلُمَّ يَا سَلْمَانُ، فَذَهَبَ بِي مَعَهُ حَتَّى أَتَى غَارَهُ الَّذِي يَكُونُ فِيهِ، فَقَالَ: يَا سَلْمَانُ هَذَا خُبْرٌ، وَهَذَا أَدَمٌ فَكُلْ إِذَا عَرِئْتَ، وَصُمِّ إِذَا نَشِطْتَ، وَصَلِّ مَا بَدَأَ لَكَ، وَنَمِّ إِذَا كَسَلْتَ، ثُمَّ قَامَ فِي صَلَاتِهِ، فَلَمْ يَكَلِّمْنِي إِلَّا ذَلِكَ، وَلَمْ يَنْظُرْ إِلَيَّ، فَأَخَذَنِي الْعَمَلُ تِلْكَ السَّبْعَةَ أَيَّامٍ لَا يَكَلِّمُنِي أَحَدٌ، حَتَّى كَانَ الْأَحَدُ، فَذَهَبْنَا إِلَى مَكَانِهِمُ الَّذِي كَانُوا يَجْتَمِعُونَ، قَالَ: وَهُمْ يَجْتَمِعُونَ كُلُّ أَحَدٍ يُفْطِرُونَ فِيهِ، فَيَلْقَى بَعْضُهُمْ بَعْضًا، فَيَسَلُّمُ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ، ثُمَّ لَا يَلْتَقُونَ إِلَّا مِثْلَهُ، قَالَ: فَارْجِعْنَا إِلَى مَنْزِلِنَا، فَقَالَ لِي مِثْلَ مَا قَالَ أَوَّلَ مَرَّةٍ: هَذَا خُبْرٌ وَأَدَمٌ، فَكُلْ مِنْهُ إِذَا عَرِئْتَ، وَصُمِّ إِذَا نَشِطْتَ، وَصَلِّ مَا بَدَأَ لَكَ، وَنَمِّ إِذَا كَسَلْتَ، ثُمَّ دَخَلَ فِي صَلَاتِهِ، فَلَمْ يَلْتَفِتْ إِلَيَّ، وَلَمْ يَكَلِّمْنِي إِلَى الْأَحَدِ الْآخِرِ، وَأَخَذَنِي عَمَلٌ، وَحَدَّثْتُ نَفْسِي بِالْفِرَارِ، فَقُلْتُ: أَصْبِرْ أَحَدَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةً، وَلَمَّا كَانَ الْأَحَدُ رَجَعْنَا إِلَيْهِمْ فَأَفْطَرُوا وَاجْتَمَعُوا، فَقَالَ لَهُمْ: إِنِّي أُرِيدُ بَيْتَ الْمُقَدَّسِ، فَقَالُوا لَهُ: وَمَا تُرِيدُ إِلَى ذَلِكَ؟ قَالَ: لَا عَهْدَ لِي بِهِ، قَالُوا: إِنَّا نَخَافُ أَنْ يَحْدُثَ بِكَ حَدَثٌ فَيَلِيكَ غَيْرُنَا، وَكُنَّا نَحِبُّ أَنْ نَلِيكَ، قَالَ: لَا عَهْدَ لِي بِهِ، فَلَمَّا سَمِعْتُهُ يَذْكُرُ ذَلِكَ فَرَحْتُ، قُلْتُ: نَسَافِرُ وَنَلْقَى النَّاسَ، فَيَذْهَبُ عَنِّي الْعَمَلُ الَّذِي كُنْتُ أَجِدُ، فَخَرَجْتُ أَنَا وَهُوَ، وَكَانَ يَصُومُ مِنَ الْأَحَدِ إِلَى الْأَحَدِ، وَيُصَلِّي اللَّيْلَ كُلَّهُ، وَيَمْشِي النَّهَارَ، فَإِذَا نَزَلْنَا قَامَ يُصَلِّي، فَلَمْ يَزَلْ ذَلِكَ حَتَّى انْتَهَيْنَا إِلَى بَيْتِ الْمُقَدَّسِ، وَعَلَى الْبَابِ رَجُلٌ مُقْعَدٌ يَسْأَلُ النَّاسَ، فَقَالَ: اعْطِنِي، فَقَالَ: مَا مَعِيَ شَيْءٌ، فَدَخَلْنَا بَيْتَ الْمُقَدَّسِ، فَلَمَّا رَأَى أَهْلَ بَيْتِ الْمُقَدَّسِ بَشُّوا إِلَيْهِ، وَاسْتَبَشَرُوا بِهِ، فَقَالَ لَهُمْ: غُلَامِي هَذَا فَاسْتَوْصُوا بِهِ، فَانْطَلَقُوا بِي فَأَطْعَمُونِي خُبْرًا وَلَحْمًا، وَدَخَلَ فِي الصَّلَاةِ فَلَمْ يَنْصَرِفْ إِلَيَّ حَتَّى كَانَ يَوْمُ الْأَحَدِ، ثُمَّ انْصَرَفَ، فَقَالَ لِي: يَا سَلْمَانُ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَضَعَ رَأْسِي، فَإِذَا بَلَغَ الظُّلُ مَكَانَ كَذَا وَكَذَا فَأَيَّقُظْنِي، فَوَضَعَ رَأْسَهُ فَنَامَ، فَبَلَغَ الظُّلُ الَّذِي قَالَ، فَلَمْ أُوقِظْهُ مَآوَاهُ مِمَّا رَأَيْتُ مِنْ اجْتِهَادِهِ، وَنَصَبِهِ، فَاسْتَيْقِظَ مَذْغُورًا، فَقَالَ: يَا سَلْمَانُ، أَلَمْ أَكُنْ قُلْتُ لَكَ: إِذَا بَلَغَ الظُّلُ كَذَا وَكَذَا فَأَيَّقُظْنِي؟ قُلْتُ: بَلَى، وَلَكِنْ إِنَّمَا مَنَعَنِي مَآوَاهُ لَكَ لِمَا رَأَيْتُ مِنْ دَابِّكَ، قَالَ: وَيَحَكَ يَا سَلْمَانُ إِنِّي أَكْرَهُ أَنْ يَفُوتَنِي شَيْءٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ أَعْمَلْ فِيهِ لِلَّهِ خَيْرًا، ثُمَّ قَالَ لِي: يَا سَلْمَانُ اعْلَمْ أَنَّ أَفْضَلَ دِينِنَا الْيَوْمِ النَّصْرَانِيَّةُ، قُلْتُ: وَيَكُونُ بَعْدَ الْيَوْمِ دِينٌ أَفْضَلُ مِنَ النَّصْرَانِيَّةِ؟ كَلِمَةُ الْبَقِيَّةِ عَلَى لِسَانِي، قَالَ: نَعَمْ، يُوشِكُ أَنْ يُبْعَثَ نَبِيٌّ يَأْكُلُ الْهَدْيَةَ، وَلَا يَأْكُلُ الصَّدَقَةَ، بَيْنَ كَتِفَيْهِ خَاتَمُ النَّبُوَّةِ، فَإِذَا أَدْرَكَتْهُ فَاتَّبَعَهُ وَصَدَّقَهُ، قُلْتُ:

وَإِنْ أَمَرَنِي أَنْ أَدَعَ النَّصْرَانِيَّةَ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَإِنَّهُ نَبِيٌّ لَا يَأْمُرُ إِلَّا بِحَقٍّ، وَلَا يَقُولُ إِلَّا حَقًّا،
وَاللَّهِ لَوْ أَدْرَكْتُهُ ثُمَّ أَمَرَنِي أَنْ أَقْعَ فِي النَّارِ لَوْقَعْتُهَا، ثُمَّ خَرَجْنَا مِنْ بَيْتِ الْمَقْدِسِ،
فَمَرَرْنَا عَلَى ذَلِكَ الْمَقْعَدِ، فَقَالَ لَهُ: دَخَلْتَ فَلَمْ تُعْطِنِي، وَهَذَا الْخُرُوجُ فَأَعْطِنِي،
فَالْتَفَتَ فَلَمْ يَرَ حَوْلَهُ أَحَدًا، قَالَ: فَأَعْطِنِي يَدَكَ، فَأَخَذَهُ بِيَدِهِ، فَقَالَ: قُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ،
قَالَ: فَقَامَ صَاحِبًا سَوِيًّا، فَتَوَجَّهَ نَحْوَ أَهْلِهِ، فَأَتْبَعْتُهُ بَصَرِي تَعَجُّبًا مِمَّا رَأَيْتُ، وَخَرَجَ
صَاحِبِي فَاسْرَعَ الْمَشْيَ، وَتَبِعْتُهُ فَتَلَقَّيْنِي رُفْقَةً مِنْ كُلِّ أَعْرَابٍ، فَسَبَّوْنِي، فَحَمَلُونِي عَلَى
بَعِيرٍ، وَشَدُّوْنِي وَثَاقًا، فَتَدَاوَلَنِي الْبَيْعُ حَتَّى سَقَطْتُ إِلَى الْمَدِينَةِ، فَاشْتَرَانِي رَجُلٌ مِنَ
الْأَنْصَارِ فَجَعَلَنِي فِي حَائِطٍ لَهُ مِنْ نَخْلٍ، فَكُنْتُ فِيهِ، قَالَ: وَمِنْ ثَمَّةٍ تَعَلَّمْتُ عَمَلَ
الْخُوصِ، أَشْتَرِي خُوصًا بِدِرْهَمٍ، فَأَعْمَلُهُ فَأَبِيعُهُ بِدِرْهَمَيْنِ، فَأَرَدُ دِرْهَمًا فِي الْخُوصِ،
وَأَسْتَنْفِقُ دِرْهَمًا، أُحِبُّ أَنْ أَكُلَ مِنْ عَمَلِ يَدَيَّ، وَهُوَ يَوْمَئِذٍ أَمِيرٌ عَلَى عَشْرِينَ أَلْفًا،
فَبَلَّغْنَا وَنَحْنُ بِالْمَدِينَةِ، أَنَّ رَجُلًا قَدْ خَرَجَ مَكَّةَ يَزْعُمُ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَرْسَلَهُ، فَمَكَّنَنَا
مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ نَمُكِّنَ، فَهَاجَرَ إِلَيْنَا وَقَدِمَ عَلَيْنَا، فَقُلْتُ: وَاللَّهِ لَأَجْرِبَنَّهُ، فَذَهَبَتْ إِلَى
السُّوقِ، فَاشْتَرَيْتُ لَحْمَ جَزُورٍ بِدِرْهَمٍ ثُمَّ طَبَخْتُهُ، فَجَعَلْتُ قَصْعَةً مِنْ ثَرِيدٍ، فَاحْتَمَلْتُهَا
حَتَّى أَتَيْتُهُ بِهَا عَلَى عَاتِقِي، حَتَّى وَصَعْتُهَا بَيْنَ يَدَيْهِ، فَقَالَ: «مَا هَذِهِ، أَصَدَقَةٌ أَمْ
هَدِيَّةٌ؟» قُلْتُ: بَلْ صَدَقَةٌ، فَقَالَ لِأَصْحَابِهِ: «كُلُوا بِسْمِ اللَّهِ»، وَأَمْسَكَ وَلَمْ يَأْكُلْ،
فَمَكَّنْتُ أَيَّامًا، ثُمَّ اشْتَرَيْتُ لَحْمًا أَيْضًا بِدِرْهَمٍ فَأَصْنَعُ مِثْلَهَا، فَاحْتَمَلْتُهَا حَتَّى أَتَيْتُهُ بِهَا
فَوَضَعْتُهَا بَيْنَ يَدَيْهِ، فَقَالَ: «مَا هَذِهِ، هَدِيَّةٌ أَمْ صَدَقَةٌ؟» قُلْتُ: لَا بَلْ هَدِيَّةٌ، فَقَالَ
لِأَصْحَابِهِ: «كُلُوا بِسْمِ اللَّهِ» وَأَكَلَ مَعَهُمْ، قُلْتُ: هَذَا وَاللَّهِ يَأْكُلُ الْهَدِيَّةَ، وَلَا يَأْكُلُ
الصَّدَقَةَ، فَتَنَظَّرْتُ فَرَأَيْتُ بَيْنَ كَيْفِيهِ خَاتَمَ النَّبُوءَةِ مِثْلَ بَيْضَةِ الْحَمَامَةِ، فَاسْلَمْتُ ثُمَّ
قُلْتُ لَهُ ذَاتَ يَوْمٍ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ قَوْمِ النَّصَارَى؟ قَالَ: «لَا خَيْرَ فِيهِمْ»، وَكُنْتُ أَحِبُّهُمْ
حُبًّا شَدِيدًا لِمَا رَأَيْتُ مِنْ اجْتِهَادِهِمْ، ثُمَّ إِنِّي سَأَلْتُهُ بَعْدَ أَيَّامٍ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ قَوْمِ
النَّصَارَى؟ قَالَ: «لَا خَيْرَ فِيهِمْ وَلَا فِيمَنْ يُحِبُّهُمْ»، قُلْتُ فِي نَفْسِي: فَأَنَا وَاللَّهِ أَحِبُّهُمْ، قَالَ:
وَذَاكَ وَاللَّهِ حِينَ بَعَثَ السَّرِيَا، وَجَرَدَ السَّيْفَ، فَسَرِيَّةٌ تَدْخُلُ، وَسَرِيَّةٌ تَخْرُجُ وَالسَّيْفُ
يَقْطُرُ، قُلْتُ: يُحَدِّثُ بِي الْآنَ أَيُّ أَحِبُّهُمْ، فَيَبْعَثُ إِلَيَّ فَيَضْرِبُ عُنُقِي، فَقَعَدْتُ فِي الْبَيْتِ،
فَجَاءَنِي الرَّسُولُ ذَاتَ يَوْمٍ فَقَالَ: يَا سَلْمَانَ أَجِبْ، قُلْتُ: مَنْ؟ قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، قُلْتُ:
هَذَا وَاللَّهِ الَّذِي كُنْتُ أَحْذَرُ، قُلْتُ: نَعَمْ حَتَّى أَلْحَقَكَ، قَالَ: لَا وَاللَّهِ حَتَّى تَجِيءَ، وَأَنَا
أَحَدْتُ نَفْسِي أَنْ لَوْ ذَهَبَ أَنْ أَفِرَّ، فَاَنْطَلَقَ بِي فَانْتَهَيْتُ إِلَيْهِ، فَلَمَّا رَأَيْتُ تَبَسَّمَ وَقَالَ لِي:
«يَا سَلْمَانُ أَبْشِرْ، فَقَدْ فَرَّجَ اللَّهُ عَنْكَ»، ثُمَّ تَلَا عَلَيَّ هَؤُلَاءِ الْآيَاتِ: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ

الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا يُنَالَى عَلَيْهِمْ قَالُوا ءَامَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا
 مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾ أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ
 وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ
 أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا بُنْعَىٰ أَلْجُهَلِينَ ﴿٥٥﴾ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَالَّذِي بَعَثَكَ
 بِالْحَقِّ لَقَدْ سَمِعْتُهُ يَقُولُ: لَوْ أَدْرَكْتُهُ فَأَمَرْتَنِي أَنْ أَقَعَ فِي النَّارِ لَوْقَعْتُهَا، إِنَّهُ نَبِيٌّ لَا يَقُولُ
 إِلَّا حَقًّا، وَلَا يَأْمُرُ إِلَّا بِالْحَقِّ ﴿١﴾.

واته: سەلامەتی عەجەلی دەلی: خوشکەزایەکم لە بیابانەو (لە دەشتەو) هاتبوو، پێی دەگوترا: قودامە، پێی گوتم، (واته: خوارزایەکم پێی گوتم): هەز دەکەم سەلمانی فارسیی بینم، سلاوی لی بکەم، ئیمەش چووینە لای (نە یگوتو: لە کوێ و چۆن)، لە مەدائین بوو (مەدائین ئیستا «سەلمان پاک» پێ دەگوتری، لەبەر ئەوەی سەلمانی فارسی دواوی لەوێ بە خاک سپێردراوە)، کە ئەو کاتە بەرپرسی بیست هەزار (۲۰۰۰۰) کەس بوو، (وا پێدەچێ (۲۰۰۰۰) سەربازی لەبەردەستدا بوو بێت) و، کە چووینە لای تەماشامان کرد لەسەر تەختیک دانیشتبوو، شتیکی دەچنی، لە پووشی دارخورما (خوص) بەو دەگوتری: کە لە پووشی دارخورما، یان لە لقه کانی دارخورما، دەچنێ، وەک چۆن لە کوردەواریدا سەبەتە و بەرچنە و ئەوانە لە شوولە دار دەچنێ، سلاومان لیکرد، گوتم: ئەو ئەبوو عەبدوڵلا! ئەمە خوارزایەکمە (خوشکەزایەکمە) لە بیابانەو، هاتو بۆ لای من، هەزی کرد سلاوت لی بکات، گوتی: (وَعَلَيْهِ السَّلَام وَرَحْمَةُ اللَّهِ)، سەلام و پەحمەتی خوا لەویش بێ، گوتم: دەلی: کە تۆی خوشدەوێ، ئەویش گوتی: (أَحَبُّهُ اللَّهُ)، خوا خوشی بوێ، دەلی: قسەمان کرد، پێمان گوت: ئەو ئەبوو عەبدوڵلا! ئایا لە بارە ی بنەچەکی خۆتەو، تۆ لە کی و لە کوێو هاتووی، بۆمان باس ناکە؟ دەلی: گوتی: بنەچەکی من، من لە کیم، من پیاویکم خەلکی پامهورموز (شاریکە ئەو کاتە لە ئێران بوو) و، ئیمە خەلکیکی

(۱) أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِي فِي الْكَبِير: ج ۶، ص: ۲۴۱- ۴۵، برقم: ۶۱۱۰.

مەجووسی بووین، پایوکی نەصرانییە کە خەلکی جەزیرە بوو (کاتی خۆی جَزیرَةُ ابنِ عَمَرَ) مەشهور بوو، لە جەزیرەو هات، (واتە: لە باکووری کوردستانەو)، کە دایکی لە ئیمە بوو، (بایی ئەو پیاو نەصرانییە، ئافەرەتییکی لە ڕامهورموز خواستو)، لە لامان دابەزی، (لە لای ئیمە نیشتهجێ بوو)، دێرێک (پەرستگایەکی) دروستکرد، کە تەنیا خۆی خوا پەرستی تێدا بکات، من قوتابی بووم بە فارسی دەمخویند، مێرد مندالیکم لەگەڵدا بوو، لەوانە ی دەویست فیری خویندن و نووسین بۆ، هەموو پوژێک کە دەهات لێدرا بوو دەگریا، باب و دایکی لێیان دابوو.

پوژێک پێم گوت: چ شتێک دەتگریەن؟

گوتی: باب و دایکم لێم دەدەن.

پێمگوت: بۆچی لێت دەدەن؟

گوتی: دەچمە لای خاوەنی ئەو دێرە، (ئەو کەسە نەصرانییە)، کاتێک باب و دایکم بزانن، چووم بۆ لای لێم دەدەن (لەبەر ئەوەی ئەوان مەجووسی بوون و، کابراش نەصرانییە بوو، نەوێک بکەوێتە ژێر کاریگەری).

ئنجـا (ئەو مێرد مندالە، کۆرە گەنجە)، پێی گوتم: ئەگەر بچمە لای قسەیه کی زۆر سەر سوپهینه ری لێ دەبیستی، (شتێکی لێ دەبیستی، کە ئیمە ی مەجووسی ئەو نازانن).

گوتم: لەگەڵ خۆتم بەرە بۆ لای، چووین بۆ لای، لە بارە ی سەرەتای دروستبوونی دروستکراوەکانەو، قسە ی بۆ کردین، لە بارە ی سەرەتای دروست بوونی ئاسمان و زەوی، لە بارە ی بەهەشت و دۆزەخ، (وێک لە وەحیی پێغەمبەرێکدا هاتو)، چەند قسەیه کی زۆر سەر سوپهینه ری بۆ کردین (بەلای ئەوانەو جێی سەر سوپمان بوو، شتی وایان نەبیستو).

منیش ئاوا بهو شیوه هاموشۆم ده کرد، ده چووم بو لای، ئنجا کۆمه لێک لهو مندالانه (لهو کۆره گه نجانیه) ی خه ریکی خویندن بوون، هه ستیان پێکردین، ئەوانیش له گه لمان ده هاتن، کاتێک خه لکی ئاوه دانیه که پێیان زانی، هاتن بو لای و، پێیان گوت: فلانکه س! تو بووی به دراوسێ ئیمه، له دراوسیه تی ئیمه به س چاکه ت بینوهو، ئیمه ده بینین که میرد منداله کاغان هاموشۆت ده کهن، ئیمه ش ده ترسین بیری میرد منداله کاغان تیک بدهی، (واته: وهک خۆتیا لێ بکهی و له بیری مه جووسی هه لیانگێ پیه وه)، بۆیه برۆ له ئیومان بچۆ ده ری، گوتی: به لێ.

ئنجا بابای نه صرانیی (که دیاره زانییه کی نه صرانیی بووه)، بهو میرد منداله ی هاموشۆی ده کرد، پێی گوت: له گه لم وه ره با برۆین، گوتی: ناتوانم، ده زانی باب و دایکم چه ند له سه ر من توندن، (سه لمان ده لێ): گوتم: به لام من له گه لت دیم بو ده ره وه، منیش مندالێکی هه تیو بووم (بام نه بوو)، له گه لێ پۆشتم، به چیا ی رامهورموزدا پۆشتم، پشتمان به خوا به ستبوو و، له به رو میوه ی دره خته کان ده مانخوارد (ده بێ که شه که هاوین بووبی، که دره ختی به ردار، میوه یان پیه بووه، ئنجا هه نجیره کتویلکه بووه، توو بووه)، پۆشتم تا کو گه یشتینه جه زیره، (واته: شاره که ی خۆی شاری زانا نه صرانییه)، چوینه نه صیبین (جه زیره به هه موو ده قه ره که گوتراوه و نه صیبین شاریک بووه له وێ)، هاوه له که م (زانا نه صرانییه که) پێیگوتم: ئه ی سه لمان! لێره کۆمه لێک هه ن، که له هه موو خه لکی سه ر زه وی و خوا په رسترن و، هه ز ده که م پێیان بگه م (بچه لایان)، پۆژێکی یه که شه ممه بوو چوینه لایان، هه موویان کۆبوو بوونه وه، [نه صرانییه کان وهک چۆن مسو لمانان له پۆژانی جومعه دا کۆده بنه وه، ئەوانیش له یه که شه مماندا کۆده بنه وه و جووله که کانیش له شه مماندا]، (ئهو زانا نه صرانییه) هاوه له که م سلاوی لێکردن، ئەوانیش سلاویان لێکرده وهو، له پوویدا زۆر گه ش بوون، (دلخۆش بوون)، گوتیان: ئهو هه موو ماوه یه که دیار نه بووی، له کوێ بووی؟ ئەویش گوتی: له لای هه ندیک له براهه کانم بووم

لە ولاتی فارس، دەلی: ئەوەی باسماں کرد، (قسە و باسیان کردووە بەسەرھاتی خۆی بۆ گێپاوانەو)، باسماںکرد، دوایی ھاوہلەکەم پێی گوتم: ئەی سەلمان! ھەلسە با برۆین، منیش پێم گوت: نا! لێمگەرێ با لەگەڵ ئەوانەدا بم، (زۆر خوا پەرست و دیندار بوون)، ئەویش پێی گوتم: ئەوەی ئەوانە لە توانایاندا ھەیە، تۆ لە تواناندا نیە، ئەوانە لە یەکشەممەوہ تاکو یەکشەممە بەرۆژوو دەبن، (یەک ھەفتە ھیچ ناخۆن)، شەوگاریش ناخەون (وا دیارە شەوگار ھەر خواپەرستییان کردووە)، تەماشام کرد پیاویک لە پادشازادەکانیان لە نیودا بوو، وازی لە ھوکمرانیی ھێنابوو، چوو بووہ نیو ئەو خواپەرستییەوہ، لە نیویاندا مامەوہ، تاکو ئیوارەمان کرد (گەشتینە ئیوارە)، ئیدی ھەر کامیکیان یەک لە دوای یەک چوو بۆ ئەو ئەشکەوتەکی ھەبووہ، تێیدا بوو، پێشتر خواپەرستی تێدا دەکرد، (ھەر کامیکیان ئەشکەوتیکی ھەبووہ، پەنایەکی ھەبووہ)، ئنجا کاتیک ئیوارەمان کردووە ئەو پیاوہی کە پادشازادە بوو (لە کورانی پاشایان بوو)، گوتی: ئەو کورە کێیە و چی دەکات؟ (دیارە لە زانا نەصرانییەکی پرسیوہ)، با یەکیک لە ئیوہ لەگەڵ خۆی بیات، گوتیان: تۆ بیبە، لەگەڵ خۆتی بەرە، بیحەوینەوہ، پێی گوتم: سەلمان ھەلسە، لەگەڵ خۆیدا بردمی تاکو چوو بۆ ئەشکەوتەکی کە تێیدا بوو، گوتی: ئەی سەلمان! ئەمە نانە و ئەمەش پیخۆرە، ھەر کاتیک زۆرت برسییوو، لێی بخۆ و، ھەر کاتیک کە سەرحال بووی توانات ھەبوو بەرۆژوو بە و، ئەوەندە ی کە بۆت دەکری، نوێژان بکە و، ھەر کاتیک کە تەنبەل بووی، (چیدیکە نەتوانی) بخەوہ، (خواردن و خواردنەوہکەت، دەبی بە ئەندازە ی زۆر پیویستی بی و، ھەر ھەوہا خەویشت)، دوایی ھەلسا بۆ خواپەرستییەکی، تەنیا ئەوەندە قسە ی لەگەڵم کرد، (تەنیا ئەوەندە دواندمی) و، تەماشای نەکردمەوہ، خەمیکی زۆر دایگرتم، چونکە لە ماوہی ئەو ھەوت پۆژەدا، ھیچ کەسێک منی نەدواند، ھەر کەسە خەریکی خواپەرستی خۆی بوو، تاکو یەکشەمی داھاتوو، ئەو پادشازادە ی ھاتە لام و چووینەوہ، بۆ ئەو شوینە ی کە لێی کوودەبوونەوہ، کە ھەموو پۆژانێکی یەکشەم لەوێ کوودەبوونەوہ، لەوێ

پۆژوویان دەشکاند، (تاکو ئەو یەکشەممەیه که لهوێ کۆدەبوونهوه، به پۆژوو ده‌بوون)، هه‌ندیکیان به دیداری هه‌ندیکیان ده‌گه‌یشتن و سلاویان له یه‌کدی ده‌کرد، دوا‌یی تاکو یه‌کشەممە‌ی داها‌توو یه‌ک‌دی‌یان نه‌ده‌بینیه‌وه، ئیمه‌ش گه‌راینه‌وه بو‌مه‌نزه‌له‌که‌ی خو‌مان و، وه‌ک جاری یه‌که‌م، دووباره‌ پێ‌ی گو‌مه‌وه: ئەمه‌ خو‌اردنه و، ئەمه‌ش پێ‌خۆره، هه‌ر کاتیک زۆرت برسیبوو، بخۆ و، هه‌ر کاتیک که توانیت به‌پۆژوو به، (دیاره وه‌ک خو‌یانیان ئەرک‌دار نه‌کردوه، که له یه‌کشەم تاکو یه‌کشەم به پۆژوو بێ، گو‌توویانه: هه‌ر کاتیک که زۆرت برسی بوو، بخۆ و، ئەگه‌ر توانیت به‌پۆژوو به، ئەوه‌نده‌ی که ده‌توانی نوێژ بکه و، هه‌ر کاتیک نه‌توانی بخه‌وه)، دوا‌یی دووباره بو‌هه‌فته‌ی دووهم چۆوه ئیو خاوپه‌رستییه‌که‌ی و، ئاو‌ری لێ نه‌دامه‌وه، تاکو یه‌کشەممە‌ی داها‌توو، نه‌یدواندمه‌وه، منیش خه‌م‌یکی زۆر دایگرتم و زۆر دل‌ته‌نگ بووم و، له دلی خو‌مدا بریاری پا‌کردنم دا، گوتم: برۆم، به‌لام گوتم: با دوو یه‌کشەممه، سێ یه‌کشەممە‌ی دیکه چاوه‌ڕێ بکه‌م، (دوو هه‌فته، سێ هه‌فته)، کاتیک که یه‌کشەم داها‌ته‌وه، چو‌وینه‌وه بو‌لایان، دووباره کۆبوونه‌وه و پۆژوویان شکاند، ئەو پیاوه که پا‌دشازاده بوو، پێ‌یگو‌تن: من ده‌مه‌وێ بچم بو‌ (بیت‌ المقدس)، ئەوانیش پێ‌یان گو‌ت: بو‌چی ده‌چی بو‌ ئەوێ، چیت ده‌وێ؟ گو‌تی: نه‌مبینیه‌وه، ده‌مه‌وێ بچم (بیت‌ المقدس) ببینم، گو‌تیان: ئیمه‌ ده‌ترسین که شتی‌کت لێ بێ و، دوا‌یی جگه‌ له ئیمه‌ بی‌ته سه‌ره‌شتیارت و، ئیمه‌ ده‌مانه‌وێ خو‌مان له خزمه‌ت‌دا بین، گو‌تی: ئاخ‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ی (بیت‌ المقدس)م، نه‌بینیه‌وه، ده‌بێ بچم، کاتیک که بیستم با‌سی ئەوه‌ی کرد، زۆر دل‌خۆش بووم و، گوتم: پێ‌که‌وه به سه‌فه‌ر ده‌چین و خه‌لک ده‌بینین، ئەو خه‌م و دل‌ته‌نگییه‌ی دایگرته‌بووم، لێم لا‌چوو.

ئیدی من و ئەو ده‌رچووین و، ئەو به‌رپۆه‌ش له یه‌کشەممه‌وه تاکو یه‌کشەممه به‌پۆژوو ده‌بوو، شه‌وه‌که‌شی هه‌ر شه‌و نوێژی ده‌کردو پۆژه‌که‌شی ده‌رۆ‌یشت، [هه‌لبه‌ته ده‌بێ جار جار سه‌ره‌خه‌وێکی شکاند بێ، به‌لام سه‌لمان ئاوای گێ‌پاوه‌ته‌وه، بو‌ ئەوه‌ی که به‌ زی‌ده‌پۆ‌ییه‌وه خوا په‌رستی و پۆژوو گرتن

و عیباده تەكەى وینا بکات، ئەگەرنا بە تەئکید یان شەو، یان پوژ سەرخەوئىكى
 شکاندو، چونکە مروؤف ناتوانى بەبى خەو و پشوودان، بەردەوام بى، کاتیک
 کە دادەبەزین، هەلدەستا نوئىزى دەکردن، ئىدى هەر بەو شیوەیە بوو، تاكو
 چووینە لای (بَيْتُ الْمُقَدِّسِ)، پیاوئىكى ئیفلیج لە دەرگا دانىشتبوو، داواى لە خەلک
 دەکرد، کە بەلایدا تێپەرین، بەو پیاو کە من لەگەلیدا بووم پئیگوت: پیم
 بەخشە، (هاوکاریم بکە)، ئەویش گوتى: هیچ شتیکم نیە بتدەمى، چووینە نۆ
 (بَيْتُ الْمُقَدِّسِ) هەو، (دیارە ئەو کاتە مزگەوت بوو)، کاتیک کە خەلکى (بَيْتُ
 الْمُقَدِّسِ) بینیان، زۆر پئی دلخۆش بوون و، بە پرووى خۆش و گەشەو پئشوازبان
 لیکرد، ئەویش گوتى: ئەمە غولامى منە، (واتە: ئەو کورە گەنجە لەگەل منە)،
 ئاگاتان لى بى و، چاودیرى بکەن، ئەوانیش لەگەل خویان بردیانم و، نان و
 گوشتیان دامى، ئەویش چۆو نۆ نوئىزەکەى، (نۆ خواپەرستییەکەى)، ئاوپرى
 لى نەدامەو تاكو یەکشەممەى داهاتوو، دواى ئاوپرى لى دامەو گوتى: ئەى
 سەلمان! من دەمەوئى سەرخەوئىک بشکینم، هەر کاتیک سیبەر گەیشتە ئیرە و
 ئیرە، هەلمستینە، ئىدى سەرى خستە سەر زەوى و خەوت، کاتیک سیبەر گەیشتە
 ئەو شوئینەى کە دەیگوت، هەلم نەستاند، بەزەیم پیداهات لەبەر ئەوئى زۆر
 ماندوو بوو، پئویستی بە پشوودان بوو، هەلمنەستاند، دواى کە هەلسا بە
 شپرزەى هەلسا، گوتى: ئەى سەلمان! ئەدى پیم نەگوتى: ئەگەر سیبەر گەیشتە
 ئیرە و ئیرە، هەلمستینە؟ گوتم: با! بەلام لە پرووى بەزەى پیداهاتنەو، کە
 بینیم زۆر ماندووى و، زۆر خۆت ماندوو دەکەى و پەنج دەدەى، هەلمنەستاندی،
 گوتى: بى قەزا بى سەلمان، من حەز ناکەم هیچ کاتیک لە پوژگارم لەدەست
 بچى، کە چاکەیهکم بو خوا تیدا ئەنجام نەدابى، دواى پئیگوتم: ئەى سەلمان!
 بزانه کە باشتەین ئایینى ئەمپرومان لەم پوژگارەماندا، بریتىە لە نەصرانیەت،
 گوتم: ئایا لەمپرو بەدواو، ئایینکى دیکەى باشتەر لە نەصرانیەت پەیدادەبى؟
 ئەو هەر وشەیهک بوو، کەوتە سەر زمانم، (نازانم چۆن بوو ئەو قسەیهم

بەزاردا داھات)، گوتى: بەللى! نىزىكە پىغەمبەرىك بى، پەوانە بىرى كە دىارى
دەخوات، بەلام شتى خىرو صەدەقە ناخوات و، لە نىو دوو شانەكانى دا مۆرى
پىغەمبەرايەتتى ھەيە، ھەر كاتىك ئەوت بىنى، شوئى بىكەو ھەو بەراستى بزانە،
گوتى: ئەگەر فەرمانىشم پى بىكات، كە واز لە نەصرانىيەت بىنم؟ گوتى: بەللى،
چونكە ئەو پىغەمبەرىكە، تەنبا فەرمان بە ھەق دەكات و، تەنبا ھەق دەللى،
سوئىد بە خوا ئەگەر بىبىنم و فەرمانم پى بىكات بچمە نىو ئاگر، دەچمە نىوى.

دوايى تىمە وىستمان لە (بَيْتُ الْمُقَدَّسِ) بچىنە دەر، بەلای ئەو ئىفلىجەدا
پۆشتىن، دووبارە پىگوتەو: تۆ چوويە نىو ژوورى مزگەوت و ھىچ شتىكت
نەدامى و، ئىستاش دەچىە دەرئى، شتىكم بەدەيە، ئاورى دايەو كەسى لەو دەورە
نەبىنى، گوتى: دەستىم وئىدە، دەستى وئىدا، ئەوئىش دەستى گرت و گوتى:
ھەلەسە بە ئىزنى خوا، ھەلەسا! پىك و ساغ بوو، (واتە: ھالەتە ئىفلىجىيەكەى
نەما)، پۆشتەو بەرەو لای مال و مندالى، منىش ھەروا چاوى خۆم بە دوا
خست و تەماشام دەکرد، زۆر سەرم سورما لەو ھەي كە بىنم و، ھاو ھەكەشم
بە خىرايى پۆيى، منىش شوئى كەوتم، (دىارە دەبى ئەو تۆزى پەت بووبى)،
كۆمەللىك لە عەشیرەتى كەلب (واتە: لە عەرەبە خىلەكىيەكان) پىمگەشتن و،
منیان بە دىل گرت و سواری حوشترىكان كردم و كەلەبچەيان كردم، [گرتوويانەو
ئەو كاتە يەكەك لەو پىيانەى كە خەللى لىو كراو بە كۆيلە، بەدىل گرتى
خەللى بوو]، ھەروەھا فروشياران دەستا و دەستیان پى كردم، تاكو گەشتە
مەدینە، پىاوئىك لە پشتىوانەكان منى كرى و، منى لەسەر باخىكى دارخورما
دانا، (كە خزمەتى ئەو باخە دارخورمايە بىكەم)، لەوئىش فىرى چىنى ئەو شتانە
بووم، (ئەگەر ھەسیر بوو، ئەگەر بەرچنە بوو، بەلام لە پووشى دارخورما لە
لقەكانى دارخورما چۆن سەبەتە و بەرچنە و سەو، لە كوردەوارى خۆماندا لە
شولكەدارى بى و سپىدارو جۆرە درەختەكانى دىكە دەچىرىن)، ئەو بوو كە من
پووشى دارخورما بە درەھمىك دەكرى و، دوايى دروستم دەکرد، (شتىكم لى

دروست دەکرد بە کەلکی شتتیکردن بۆ، وەک دەفر، یان وەک حەسیر رابخری)،
 بە دوو درهەم دەمدا، دوایی درهەمیەک دووبارە دەدایهو، بە پووشی دارخورما
 و، درهەمیەکیشم خەرچ دەکرد، چونکە حەز دەکەم لە کردەوێ دەستی خۆم
 بخۆم، ئنجا ئەو کاتە کە بەردەوام بوو لەسەر دروستکردنی ئەو شتانه، لە
 پووشی دارخورما، فەرماندەیی بیست هەزار (۲۰۰۰۰) کەس بوو، بەلام دەیگوت:
 ئیستاش دەمەوێ لە کردەیی دەستی خۆم بخۆم، (ئەو کاتە فیڕی ئەو بوو لە
 کاتیکدا کە ئەو باخەیی بۆ ئەو ئەنصارپیە سەرپەرشتییکردووە و خەزەت کردووە)،
 ئەو کاتەیی ئیمە لە مەدینە بووین، پێمان گەشت کە پیاویک لە مەککە
 پەیدا بوو، پێی وایە خوا (عَزَّ وَجَلَّ) پەوانیکردووە بە پیغەمبەر، ئیمە ماوێەک
 کە خوا بیەوێ ماینەو، پیچوو، دوایی کۆچی کرد بۆ لامان، (دیارە سەلمان
 پیشتر هەوآل و دەنگوباسی پیغەمبەری ﷺ بیستووە)، گوتم: سویند بە خوا،
 دەبێ تاقیی بکەمەو، چووم بۆ بازار گوشتی حوشتەم کەری بە درەمیەک، دوایی
 کولاندەم و، قاپیک تشریم لێ دروستکرد (واتە: گوشت و نان پیکەو)، بۆیم برد
 (دەبێ لە مەنجهلێک، دەفرێک، کیتەلێک، گۆزەیه کدا بووبێ)، لەسەر شانی
 خۆم دانا و بۆم برد، تاکو لە پیش دەستیم دانا، ئەویش فەرمووی: ئەمە چییە؟
 ئایا صەدەقەیه، یاخود دیارییه؟ گوتم: بەلکو صەدەقەیه، بە هاوێلانی فەرموو:
 بخۆن بە ناوی خوا، بۆ خۆی دەستی گرتەووەو نەخوارد، چەند پۆژیک مامەو،
 دوایی دووبارە جارێکی دیکە بە درەمیەک گوشتەم کەری، وەک پیشی کردم بە
 تیگوشین و هەلمگرت و بۆم برد، لە پیشیم دانا، ئەویش فەرمووی: ئەمە چییە؟
 دیارییه، یاخود خێرو صەدەقەیه؟ گوتم: بەلکو دیارییه، بە هاوێلانی فەرموو:
 بخۆن بە ناوی خوا و، لەگەڵی خواردن، گوتم: سویند بە خوا ئەمە ئەوێه،
 کە دیاریی دەخوات، بەلام خێرو صەدەقە ناخوات، دوای تەماشام کرد مۆری
 پیغەمبەرایەتیم لەتو هەردوو شانی دا بینی، وەک هیلکە کۆتریک بوو، (واتە:
 ئەو دوو نیشانەیهی کە کاتی خۆی زانا نەصرانییه کە پییگوتبوون، هەردووکیان

تیدا دیتن)، بۆیە مسولمان بووم، پۇژۆیک پیمگوت: ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ
 نەصرانییەکان چ جورە خەلکیکن؟ فەرمووی: خیریان پىوہ نیه، منیش زۆر زۆرم
 خوشدەویستن، بە ھۆى ئەوہوہ کە لە خۆماندووکردن و تاعەت و عبادەتیانم
 بینبوو، دواى چەند پۇژۆیک گوتم: ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ، نەصرانییەکان چ
 جورە خەلکیکن؟ فەرمووی: خیریان پىوہ نیه و، کەسکیش خوشییبوین خیری
 پىوہ نیه، لە دلى خۆمدا، گوتم: دە سویند بە خوا من خوشمدەوین، ئەویش
 کاتیک بوو کە پىغەمبەر ﷺ سووپایەکانى دەناردن و، شمشیری لە کالان دەرھینا
 بوو، لە دژى ئەھلى کوفر کە شەریان پى دەفرۆشت، مەفرەزەیک دەپرووی،
 مەفرەزەیک دەھاتەوہ، (یانى: بەشیک لە سووپا دەچوو بەشیک دەھاتەوہ)
 و شمشیر خوینی لى دەتکا، گوتم: رەنگە ئیستا وەحیی بو بى، کە من
 خوشمدەوین و، کەسک بنیری و لە گەردنم بدات، بۆیە لە مالى دانیشتم،
 پۇژۆیک نوینەر ھات بو لام، (پىغەمبەر ﷺ کەسکى نارد بو لام)، گوتى: سەلمان
 وەلام بدەوہ، گوتم: وەلامى کى بدەمەوہ؟ گوتى: وەلامى پىغەمبەرى خوا ﷺ
 لە دلى خۆمدا گوتم: بە خوا ئەوہ بوو کە لى دەترسام، گوتم: باشە برۆوہ،
 منیش ئیستا پیت دەگەم، ئەویش گوتى: نەخیر سویند بە خوا دەبى لەگەل
 خۆمدا بى، منیش وام بیر لى کرد بووہ، کە ئەگەر ئەو پروات، منیش رابکەم،
 بەلام لەگەل خۆیدا بردمى، تاكو بردمى بو لای پىغەمبەر ﷺ، کاتیک پىغەمبەر
 ﷺ منى بینى، بە زەردەخەنە پیکەنىی و فەرمووی: ئەى سەلمان! موژدەت لى
 بى خوا ﷺ دەرووی لیکردیەوہ، دواى ئەم ئایەتانەى بەسەردا خویندەوہ:

﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا يُنْزِلُ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾ أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَبَدَرُوا
 بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا
 أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْنِئُ الْجَنَّةَ لَكُمُ﴾ ﴿٥٥﴾

واتە: ئەوانەى پىشتەر كىتىمان پىداون، ئا ئەوانە برىواى پىدىنن (بە قورئان)، (كە سەلمان يەككىيان بووه)و، كاتىك بەسەرياندا بخوئندرىتەوه دەلین: برىوامان پى ھىنا، كە ئەوه ھەقە لە پەروەردگارمانەوه، ئىمە پىشتىش ملكەچ بووین (شوئىن كىتبه پىشووهكانى خوا كەوتبووین و شوئىن پىغەمبەرانى پىشووى خوا كەوتبووین) ﴿۵۲﴾ ئا ئەوانە دوو جاران پاداشتیان دەدرىتەوه بەھوى خورگريانەوه (لەسەر ئەوه كە واز دىنن لە ئايىن و بەرنامەى پىشوویان و، برىوا دىنن بە ئايىن و بەرنامەى كوئايى خوا ﷺ كە ئەوه خورگريى دەوى، ھەروەھا خورگرييان لەسەر بەرنامە پىشووهكە، تاكو بەرنامەى كوئايى ھاتو، ئەوهى ھەق بووه، ھەروەھا خورگرييان لەسەر ئەوهى توانج و پلاريان تىدەگىرى كە واز لە ئايىنى پىشوویان دىنن، ھەمووى دەگرىتەوه) و، لە بەرانبەر خراپەدا چاكە دەكەن، (بە چاكە خراپە پال پىوھەدەنن)و، لەوهى كە پىمانداون، دەبەخشن ﴿۵۳﴾ كاتىك كە قسەى پووچ دەبىست، وازى لى دىنن، (پشتى تىدەكەن)و، دەلین: كەردەوهى خۆمان بۆ خۆمان و كەردەوهى خۆشتان بۆ خۆتان، سەلامتان لى بى، ئىمە خوازىارى نەفامان نىن (قسەيان لەگەلدا بكەين).

ئەمە مانای دەقى ئايەتەكان بوو.

(ئىجا سەلمان بەسەرھاتەكەى خوى بۆ پىغەمبەر ﷺ گىراوھتەوه، دەلى: گوتم: ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ سوئند بەو كەسەى توى بە ھەق ناردو، لىم بىست كە دەىگوت (ئەو زانايەى كە سەلمان لەسەر دەستى بۆتە نەصرانى)، ئەگەر بىگەمى و فرمانم پىبكات بچمە نىو ئاگر، دەچمە نىو ئاگر، چونكە ئەو پىغەمبەرىكە كە تەنیا ھەق دەلى و، تەنیا فرمان بە ھەق دەكات.

مانای گشتیی نایه تهاکان

خوا ﴿۶۲﴾ دواى ئه وهى له چل و دوو (۶۲) ئایه تی پیشوودا، شهش قوناغ له به سه رهاتى مووسا و هاروونى برائى (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، له گه ل گه له که یان به نوو ئیسرائیل و، دوژمنه ناحهزه کانیان: فیرعه ون و دارو دهسته که ی و گه له که ی دا، خسته روو، له کو تایی ئه وه دا ده فهرموئ:

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى﴾، (خوا ﴿۶۳﴾ ده فهرموئ): به دنیایی ئیمه کتیبمان به مووسا عليه السلام دا، دواى ئه وهى سه ده پیشوه کا ئمان فه وتان دن، واته: ئه و کو مه لگایانه ی که له و سه ده پیشووانه دا، ده ژیان فه وتان دمانن، ﴿بَصَائِرَ لِلنَّاسِ﴾، به رچاو روونییه کانی بو خه لکی تیدا بوون، ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾، ههروه ها رینمایی و به زه ییش بو خه لک، ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾، بویه کتیبمان به مووسا دا: به لکو خه لک بیریان بکه ویته وه، راستیه کانیان بیر بکه ویته وه، که له زکماکیاندا دانراون و، په ندو ده رس وه ربگرن.

ئنجا خوا ﴿۶۴﴾ روو ده کاته پیغه مبه ری خاته م ﴿۶۵﴾ و، له پشت ئه ویشه وه، روو ده کاته برواداران، ههروه ها مروقه کان به گشتیی، تاکو بو یان بخاته روو، که ناگونجی ئه م قورئانه له جگه له خواوه سه رچاوه ی گرتبی و، له جگه له خواوه هاتبی، چونکه پره له نه یینی و، ئه و نه یینیانه ش ته نیا له لای خوا ی پهروه ردگارو خواوه نی گه ردوون و، خواوه نی رابردوو و، داها توو و، زانیار، پاریزراون، به شیک له و نه یینیانه ش، ئه و نه یینیانه ن، ئه و ورده کاریانه ن، که له ژیان ی پیغه مبه راندا بوون (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ئه گه ر مووسا و هاروونن، ئه گه ر شوعه ییه له گه ل خه لکی مه دیه ن، ئه گه ر پیغه مبه رانی دیکه ن، که خوا ﴿۶۶﴾ ئه و ورده کاریانه ی له به سه رهاتى ئه و پیغه مبه رانه دا بووه، له گه ل گه له کانیان، وهک خو یان بو

موحەممەدیان ﷺ دەگێڕتەووە، ئەو نەینیی و وردەکاریانەى بۆ خستوونە دوو تووى ئەم قورئانەو، ئەو نەینیی و وردەکاریانەى لە قوولایی و لە تاریکییەکانى میژوو و پابردوودان و، تەنیا لەلای خوان ﷺ.

کەواتە: ئەم قورئانە کەسێک ناردوویەتى کە ئاگادارى پابردووی ژيانى بەشەر، قوناغە پیشووەکان و سەدە پیشووەکان و، کۆمەلگا پیشووەکان و وردەکارییەکانى ژيانى پیغەمبەرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بۆیە ڕوو دەکاتە پیغەمبەرى خاتەم ﷺ. هەروەها لە پشت ئەویشەو ڕوو دەکاتە هەموو مروّقایەتیی و دەفەرمووی: ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ﴾، واتە: تۆ لە لای ڕۆژئاوا نەبووی (واتە: لە لای ڕۆژئاواى طور)، کاتیک کە پڕۆسەى وەحیی ناردەمان بۆ مووسا عليه السلام ئەنجام دا، کارەکهەمان بۆ تێپەراند، ﴿وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾، هەروەها تۆ لە چاودێران و ئامادەبووان نەبووی، تاكو ئەو وردەکاریانە بزانی، کە خوا ﷻ چۆن وەحیی بۆ مووسا نارد؟ وەک لە دەرسەکانى پیشوودا باسەمان کرد، کە چ لە ڕووی جوگرافیەو، چ لە ڕووی چۆنیەتیەو، خوا ﷻ زۆر بەوردیی دیمەنى وەحیی ناردن و، فەرمايشتکردنى خووى لەگەڵ مووسادا عليه السلام بۆ تێمە ڕوون کردۆتەو، بەلکو ئەو تێمەین کە ئەو وردەکاریانەمان بۆ تۆ ناردوون و، ئەو نەینییانەمان بۆ تۆ کەشف کردوون، یانى: لە ئەنجامى ئەویدا کە گەلەکەى تۆ ماوێهەک بوو بى خەبەر بوو، لە هەوال و دەنگ و باسى وەحیی ناردنى خوا ﷻ بۆ پیغەمبەرەکان، بۆیە تێمە ئەو وەحییەمان بۆ تۆ ناردو، ﴿وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا فُرُوقًا﴾، بەلام تێمە چەند سەدەیهەکمان پێگەیاندى لە پابردوودا، ﴿فَنَطَوَّلْ عَلَيْهِمُ الْعُمُرَ﴾، ئنجا ئەو خەلکەى کە تۆ لە نیویاندا ڕەوانکراوى، تەمەنیکى درێژیان بەسەر بردو سەدەکان تێپەڕین، بى ئەوێ وەحیی بى، ﴿وَمَا كُنْتَ تَأْوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ﴾، هەروەها تۆ نیشته جى نەبووی لە نێو خەلکى مەدیەندا، ﴿تَلَوْا عَلَيْهِمْ ءَايَتِنَا﴾، کە ئایەتەکانى تێمەیان بەسەردا بخوینێهەو، بەسەر خەلکى مەدیەندا، ﴿وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾، بەلکو هەر تێمە نێرەبووین،

که شوعه ییمان **التَّيْمِیْن**؟ نارد بو لای خه لکی مه دیه ن و، ئیستا که به سه رهاتی شوعه یب و خه لکی مه دیه ن بو تو ده گپینه وه و، چۆنیه تی فرمایشت کردنمان له گه ل مووسادا **التَّيْمِیْن**، بو تو ده گپینه وه، ئه وه ئیمه یین ئه گه رنا تو له وئ نه بووی و، هیچ که سیش له وئ نه بوو، له وانه ی ئیستا هه ن، تاکو ده نگ و باس و هه واله که، ئاوا به وردیی بگپینه وه.

﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا﴾، ههروه ها تو له ته نیشت طور نه بووی، کاتیک که بانگمان کرد، بانگی مووسامان کرد: ﴿أَنْ يَمْوَسَّىٰ إِنْتَ أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، که ئه ی مووسا! دلنیا به من خوام پهروه ردگاری جیهانیان، کاتیک ئاوا بانگمان کرد، تو له ته نیشت طور نه بووی، ﴿وَلَكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾، به لکو ئه و په یام و وه حییه مان بو تو نارد، وه ک به زه ییه ک له پهروه ردگارت ه وه، ﴿لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾، تاکو کۆمه لیک بترسینی، وریا بکه یه وه، که له پیش تو دا، هیچ ترسینه رو وریا که ره وه یان بو په وان نه کراون، ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾، به لکو په ند وه ربگرن و بیران بکه ویت ه وه و، راسته ری بگرن و واز له هی چه وت بینن.

﴿وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، ئه گه ر له بهر ئه وه ش نه بووایه به لایه کیان تووش بی، به هوئ ئه وه وه ده سته کانیا ن پی شیده خه ن، که کوفرو گونا هو تاوان و لادانه، ئه گه ر له بهر ئه وه نه بووایه، به لایه کیان تووش بی به هوئ کرده وه خراپه کانیا نه وه، ئه وه ی ده سته کانیا ن ئه نجامی ده دهن، ئنجا ئه و کاته بلین: پهروه ردگارمان! بوچی پیغه مبه ریکت بو لا نه نار دین، ﴿فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ﴾، که شوین ئایه ته کانت بکهوین، ﴿وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، سه ره نجام له بر واداران بین! ئه گه ر له بهر ئه وه نه بووایه، که ئاوا بلین، دوا ی ئه وه ی به لایان به سه ر دی، تو مان بو لا په وان نه ده کردن، به لام بو ئه وه ی بیانو و براویان بکه یین و به لگه یان له سه ر ته و او بکه یین، بو یه تو مان نارد.

﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا ﴾، که چی دواى نه‌وه‌ی هه‌قیان له‌لای ئیمه‌وه‌ش بو‌هات، ﴿ قَالُوا لَوْلَا أَوْفَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ ﴾، گو‌تیا‌ن: ده‌بو‌وا‌یه هه‌مان شت که به مووسا دراوه، پێ‌ی بدری، مه‌به‌ست نه‌و موع‌جی‌زه به‌ره‌ه‌ست‌انه‌یه، که به مووسا درا‌بو‌ون، به تایه‌ت گو‌چانه‌که‌ی و ده‌ستی، هه‌روه‌ها نیشه‌ن و موع‌جی‌زه یاسا دره‌کانی دیکه، ﴿ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ﴾، نه‌دی نه‌وانه‌ی که بێ‌پروا بو‌ون به تو، پێ‌شتر به‌وه‌ی که به مووساش درا‌بو‌و، بێ‌پروا نه‌بو‌ون؟ واته: کو‌فر هه‌مو‌وی یه‌ک می‌لله‌ته، وه‌ک چو‌ن نه‌و کا‌فرانه ئی‌ستا به تو بێ‌پروا، کاتی خو‌ی کا‌فره‌کانی‌ش له‌ پو‌ژگاری مووسادا الصلوة، به مووسا بێ‌پروا بو‌ون، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا نه‌و هه‌موو موع‌جی‌زانه‌شی پێ‌درا‌بو‌ون؟ ﴿ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا ﴾، که به خو‌ی و به ها‌روونی برا‌یا‌ن گو‌ت: دوو جادوو‌گه‌رن، پشتی یه‌ک‌دی ده‌گرن، ﴿ وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَفْرٍ ﴾، گو‌تیشیا‌ن: ئیمه به هه‌رکا‌می‌کیان بێ‌پروا‌ین، واته: نه‌گه‌ر مه‌سه‌له موع‌جی‌زه و به‌لگه‌ی یاسا در بێ، کاتی خو‌ی کا‌فره‌کانی پو‌ژگاری مووساش، به مووسا بێ‌پروا بو‌ون، هه‌رچه‌نده نه‌و هه‌موو موع‌جی‌زه یاسا درانه‌شی پێ‌درا بو‌ون و، خو‌یشی و ها‌روونی برا‌یشیا‌ن تو‌مه‌تبار کرد، به‌وه‌ی که دوو جادوو‌گه‌رن، پشتی یه‌ک‌دی ده‌گرن.

﴿ قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾، خوا ﷻ به پی‌غه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ ده‌فه‌رمو‌ی: تو پێ‌یا‌ن بلی: کتیی‌ک له‌لایه‌ن خوا‌وه بێ‌ن، که پر هیدایه‌ت‌تر بێ، له‌و دو‌وانه (واته: له‌ قو‌رئان و له‌ ته‌و‌رات)، تا‌کو شو‌ینی بکه‌وم، نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن، یا‌خود پر هیدایه‌ت‌تر بێ له‌ (ته‌و‌رات و ئینجیل)، به‌لام زی‌اتر وا پێ‌ده‌چێ مه‌به‌ست (قو‌رئان و ته‌و‌رات) بێ، نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن، فه‌رمو‌ون کتیی‌کی دیکه بێ‌ن، هیدایه‌تی زی‌اتری تێ‌دا بێ، زی‌اتر مایه‌ی هیدایه‌ت و به‌رچاو رو‌ونکردنه‌وه بێ، ﴿ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ ﴾، به‌لام نه‌گه‌ر وه‌لامیا‌ن نه‌دایه‌وه، نه‌یا‌نه‌ینا (کتیی‌کی وایان نه‌هینا) که ناشیه‌ین، ﴿ فَأَعْلَمَ أَنَّمَا يُنْعَمُونَ أَهْوَاءَهُمْ ﴾، ده‌جا بزانه که نه‌وانه شو‌ین ئاره‌زو‌وه‌کانیا‌ن

ده که ون، له جیاتی که وتنه شوین (هَدی)، که وتونه شوین (هَوی)، (وَمَنْ اتَّبَعَ
 الْهَوَى فَقَدْ هَوَى)، ههر که سیک به دواى ئاره زوو بکه وى، ده که وى، ﴿وَمَنْ أَضَلُّ
 مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ﴾، ئایا کیش گومپاره له که سیک، به دواى
 ئاره زوو خوى ده که وى، به بى رینماییه که له خواوه؟ به دواى پیخوش بوون و
 ئاره زوو خوى ده که وى، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدَى الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، به دنیایی خوا
 کومه لى سته مکاران، ناخاته سهر راسته رى، لیره دا (لَا يَهْدَى) به مانای رینمایى
 کردن نیه، خوا ﴿﴾ رینمایى هه موو که سى کردوه، لیره دا هیدایهت، یانی: خسته
 سهر راسته رى، خوا ﴿﴾ راسته رییان ناکات، به توبزى بیانخاته سهر رى راست،
 به س ریه که یان ده خاته به رچاو، چونکه نه گهر رییان نه خاته به رچاو رینمایان
 نه کات، رییان پیشان نه دات، به لگه و بیانویان ده بى، به لام خوا ﴿﴾ رییان
 پیشان ده دات، ئەمما به توبزى میان ناگرى بیانخاته سهر راسته رى.

﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾، به دنیایی ئیمه قسه مان بو
 په یوه ست کردوون، به لکو په ند وه ربگرن، واته: رینمایى خومانان لى نه پچراندوون،
 به رده وام کتیه کامان بو دابه زاندوون و، پیغه مبه رانمان په یتا په یتا بو ناردوون، وهک
 له سووره تی (المؤمنون) دا ده فرموى: ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا ۖ﴾، واته: دواى
 پیغه مبه رانمان په یتا په یتا (یهک له دواى یهک) ناردن، به لى جار جار ماوه و
 داپرانکیان که وتوته نیوان، تاكو زیاتر قه درى نیعمه تی خوا بزنان، به لام نه وه
 نه بووه که خوا ﴿﴾ مروفایه تی له هیدایهت و رینمایى خوى بیهش بکات، که واته:
 ﴿وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ﴾، (وَصَّلْنَا) واته: فرمایشتى خومانان په یوه سترکدوه، یهک له
 دواى یهک، نهک بیچرینین، بو نه وهی په ند وه ربگرن و، بیریان بکه ویتته وه.

ئنجا خوا ﴿﴾ ستایشی نهوانه ده کات، له خاوهن کتیه کان، که پروایان به
 پیغه مبه رى خاته م ﴿﴾ هیئاوه، که که سانیکی دیاریکراو بوون: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ
 الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ﴾، نهوانه ی که پیش وى (پیش قورئان) کتیمان
 پیدا بوون، یان (مِنْ قَبْلِهِ)، پیش وى (پیش موحه ممه د ﴿﴾) کتیمان پیدا بوون،

﴿هُم بِهِ يُؤْمِنُونَ﴾، ئا ئەوانە بەراستی برۆای پێ دینن، واتە: برۆا بە قورئان دینن، یان برۆا بە موحمەد ﷺ دینن، زیاتر وایدەچی مەبەست پێی قورئان بێ، ﴿وَإِذَا نُنَادِيَهُمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ﴾، کاتیکی ئەو کتیبەشیان بەسەردا بخویندریتەو، ئەو قورئانە، ﴿قَالُوا آمَنَّا بِهِ﴾، گوئیان: برۆامان پێی هینا، ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا﴾، بە دنیایی ئەو هەقە، چەسپاوە، راستە، لە پەرۆردگارمانەو، ئەو یە، ﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ﴾، بە دنیایی ئیمە پێش ئەویش (واتە: پێش هاتنی قورئانیش) هەر ملکەچ بووین بۆ خوا، شوین کتیبەکانی دیکە ی خوا کەوتبووین و، شوین پیغەمبەرانێ پێش موحمەد ﷺ کەوتبووین، بۆ خوا ﷻ ملکەچ بووین، ﴿أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ﴾، ئا ئەوانە دوو جارێان پاداشتیان دەدریتەو، جارێکیان لەسەر شوینکەوتنی کتیبە پێشووەکان و، پیغەمبەرانێ پێشو (ئەگەر بەراستی شوینیان کەوتن و لایان نەدابێ) و، جارێکیان لەسەر شوینکەوتنی کتیبی کۆتایی و پیغەمبەری کۆتایی کە قورئان و موحمەد ﷺ، ﴿بِمَا صَبَرُوا﴾، بەهۆی ئەووە کە خۆراگر بوون، لەسەر ئاینە پێشووەکیان و، کتیبە پێشووەکیان و، گرتنی رێبازی پیغەمبەر پێشووەکیان، هەرۆهە خۆراگریش بوون لەسەر ئەو کە ئامادەبوون دەستبەرداری کتیب و بەرنامە پێشووەکیان بن، کە کتیبی بشارتو، پێر بە پێستی واقع و، پیغەمبەرێکی پایە بەرزتر و گەورەتر، کە بۆ هەموو بەشەرییەت نێردراو، بۆیان هاتو، کە بە ئەکاید ئەو قورئانە کە هاتو، دوا کتیبی خواوە، ئەو پیغەمبەرە کۆتاییەو ئەو کتیبە کۆتاییە، هەردووکیان: پیغەمبەرانێ پێش خۆیان و، کتیبەکانی پێش خۆیان بە راست دادەنن، هەرچی هەق لە کتیبە پێشووەکاندا، لەسەر دەستی پیغەمبەرە پێشووەکان، هاتو، لەم قورئانەشدا هەیه، ئەم قورئانە گرتوویەتە خۆی و، هەر هەلە و کەموکورییەکی، خرابیتە نێو کتیبەکانەو، خرابیتە نێو رێبازی پیغەمبەرەو، راستی دەکاتەو، کەواتە: هەقی مۆتڵەق و ساغ و بێ خلتە لەم قورئانەدا هەیه، هەرچی هەقی کە

له کتیبہ پیشووہکاندا ههیه، ئەم قورپانە گرتووێه ته خووی و بئی نیازتان دەکات، لهوان، بهلام کتیبه کانی پیشوو ئەوان بئی نیازتان ناکەن، لەم قورپانە، ههروهها موحه ممه د ﷺ پیغه مبهری خوایه، بۆ هه موو مروقه کان به پانایی زه مین، به درێژایی زه مان، بهلام هه ر کام له پیغه مبه رانی پیشوو، بۆ گه لێکی دیارییکراو بۆ قوناغیکی دیارییکراو بۆ کاتیکی دیارییکراو، په وان کراون.

﴿وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ﴾ ههروهها ئەو بروادارانە له خاوهن کتیبه پیشوو هه کان، به چاکه، خراپه پال پیوه ده نیـن، له به رانه ر خراپه دا، چاکه ده کهن، ﴿وَمِمَّا رَفَعْنَهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ له وهش که پیمانداون، ده به خشن، له وهی که پیمانداون له شتی مه عنه ویی، وهک: زانست و عقل، وهک سومعه و ئیعتیاریک، که هه یانه ده به خشن، به کاری دینن بۆ سوودی خه لک، ههروهها له شته ماددییه کان: مال و سامان، به رگ و پۆشاک، زادو زه خیره، هه رچی پیمانداون، لێی ده به خشن، ﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ﴾ کاتیک گوئیان له قسه ی پووچ ده بی، (اللغو) واته: قسه ی پووچ، ههروهها به مانای کرده وهی پووچیش دی، بهلام لیـره دا مادام ده فهرموئ: ﴿سَمِعُوا﴾ بهس قسه ده گریته وه، قسه ی پووچیش واته: شتیک که سوودی نه بی، سوودی نه بی بۆ لای خوا ﷻ و، بۆ روژی دوایی و، مروف لێی به هره مه ند نه بی بۆ ژیا نی دنیا ی، ئەوه به پووچ له قه له م ده درئ، کاتیک که قسه ی پووچ ده بیستن، قسه ی بئی که لک ده بیستن، ﴿اعْرَضُوا عَنْهُ﴾ پشتی تیده کهن، پرووی لئ وه رده گیرن، ﴿وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ﴾ به وان ه ی که قسه ی پووچ و بئی که لک ده کهن، ده لێـن: کرده وه کانی خو مان بۆ خو مان، ئیوهش کرده وه کانی خو تان بۆ خو تان، ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ واته: ناشتی له سه ر ئیوه بی، له لایه ن ئیمه وه، ئیوه سه لامه تن، ئەگه ر ئیمه سه لامه ت نین له ده ست و زمان ی ئیوه، ئیوه سه لامه تن و به رپه رچتان نادهینه وه، یا خود: ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ یانی: خوا حافیز، وازتان لئ دینین و قسه تان له گه ل ناکه یـن، ﴿لَا تَبْنِی الْجَهْلِلِیْنَ﴾ ئیمه خوازیاری نه فامان نین، قسه یان له گه لدا بکه یـن و،

دیاره ټه وهی که له مانای گشتی دا خستمانه ږوو، له ته فسیری ټه و سیزده نایه ته دا، ده توانین بلیین: ټه وه هه مووی ټه نجامگیریه له به سه رهاتی مووسا (عليه السلام) و هاروونی برای (عليه السلام)، له گه ل گه له که یان به نوو ئیسرا ئیل و، له به رانبه ریان دا، دوژمنه ناحهزه کانیان، فیرعه ون و دارو دهسته که ی و، گه له یاخییه که ی، ټه وه هه مووی ټه نجامگیریه و، شیکردنه وه یه که له باره ی ټه وه وه که رابرد، چی لی وهرده گیری، چ دهرس و په ندیکی لی وهرده گیری، پیویسته مروؤف چی لی فیر بی؟ خستنه رووی ټه وه یه.

له نړۍ كومه لاره نېټېكان لاسكولئ
Stay in touch on social media
 ننن همكېر موافق التواصلا لاسكولئ

علي بابېر/ AliBapir

ډاگه ياندي مېکنه بي ماموستا علي بابېر

archive.org/details/@alibapir

علي بابېر/ AliBapir

AliBapir

www.alibapir.net

English = عربي = گوردی

كه نالي
 ډاگه ياندي مېکنه بي ماموستا علي بابېر

ډاگه ياندي مېکنه بي ماموستا علي بابېر

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

خوای کارزان دواى ئه وهى کومه لگا پيشووه کانی فه وتان دن، ته وراتى دا به مووسا عليه السلام، که بو خه لکى بهرچاو پروونى و پينمايى و مايه ي به زه يى خوا بوو:

خو عليه السلام ده فهرموى: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بِصَاحِبِ النَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ (۴۳)

شیکردنه وهى ئه م ئايه ته، له شهش برگه دا:

۱- ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾، به دنيایى کتیبمان به مووسا دا، ئه م جه ختکردنه وه يیه بو ئه وه يه، که خه لک دلیا بکریته وه، خو عليه السلام پیغه مبه رانی ناردوون و، کتیبه کانی دابه زاندوون، له نیویاندا کتیبه که ی مووسا، که ته وراته، ئه مه ش وه ک بهر په رچدانه وه ی کافره کانه، که نکوولییان ده کرد له وه و ده یانگوت: ﴿وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَىٰ﴾ القصص: ۳۶، واته: شتى وامان نه بیستوه له نیو باب و باپیرانی پیشووماندا، (خو عليه السلام کتیب دابه زینى و پیغه مبه ر بنیرى و، خو عليه السلام ده ستوه ربداته، ژيانى مروڤ و، بیهوى ژيانى بو ریک بخات)، چونکه ئه وانه نکوولییان له بوونى خوا نه کرده، به لام گوتوو یانه: خو عليه السلام مروڤى بو خوى لیگه راوه، ژيانى خوى چون ریک ده خات، عایدی خوى کرده، ریک وه ک عه لمانییه ت (سیکولاریزم) که ده لى: خو ده ستوه رناده ژيانى مروڤ، یان بو ی نیه ده ستوه ربداته ژيانى مروڤ، به لکو مروڤ بو خوى ژيانى خوى ریک ده خات، ژيانى خیزانی و کومه لایه تی و سیاسى و، ئابووری خوى ریکی ده خات، ههروه ها بهر په رچدانه وه يه بو کافره کان (کافره کانی مه که که)،

هەر وەها بۆ ھەندیک لە جوولە کەکان کە وەک کاردانە وەو وەک سواربوونی سۆز و عاتیفە، لە نکوولییکردندا لە پیڤەمبەری خاتم  ، ئەو وەحییە بۆی دئی، دەیانگوت: خوا هیچ کتییکی دانەبەزاندووە بۆ سەر هیچکەس، وەک لە سوورەتی (الأنعام) دا، خواى پەروەردگار لیتی گیراونهووە کە دەفەرموئ:

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَن أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاء بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُم مَّا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ تَعَزَّاهُمْ فِي خَوَاصِهِمْ يَلْعَبُونَ  ﴾، واتە: وەک پێیویست ریزی خویان نەگرت، کە گوئیان: خوا   هیچ شتیکی دانەبەزاندۆتە سەر هیچ مەروڤێک (دەگونجی ئەوانە جوولە کەکان بووبن، ئەو قسەیان کردبێ، دەشگونجی ھاوبەش بۆ خوا دانەرو کافرەکانی کۆمەلگای پیڤەمبەر و دەوروبەری بووبن، کە نکوولییان کرد لەووە کە خوا هیچ وەحییەکی ناردبێ و هیچ کتییکی دابەزاندبێ و هیچ پیڤەمبەریکی پەوانە کردبێ، بۆیە خوا دەفەرموئ: ﴿قُلْ مَن أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاء بِهِ مُوسَى  ﴾ الأنعام، بلی: ئەدی کێ ئەو کتییە دابەزاندووە کە بۆ سەر مووسا   دابەزینرا؟ ﴿نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ  ﴾ الأنعام، پروناکی و پێنمایی بوو بۆ خەلک، ﴿تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ  ﴾ الأنعام، کە تێوە دەتانکردە بەش بەش، نامیلکە نامیلکە، (قَرَاطِيسَ) کۆی (قِرطاس) ه، واتە: پەر پەر دەتاننووسی، وەک چۆن تێستا خەلک کتیب و نامیلکە، دەنووسی، یاخود قورئان کە کراوە بە سی (۳۰) بەش (جزء)، یانی: بەش بەشتان دەکرد، ﴿تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا  ﴾ الأنعام، ھەندیکتان ئاشکرا دەکردو زۆریشان پەنھان دەکرد (ئەووەی لە بەرژووەندیان بوو، ئاشکریان کردووە ئەووەشی لە زیانیان بوو، پەنھانیان کردووە)، ﴿وَعُلِّمْتُم مَّا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ  ﴾ الأنعام، بەھوێ کتیبەکانی خواوە، شتایکتان فێر کرا، کە خۆتان و باب و باپیرانتان نەدەگونجا بیانزانن و لە جگە لە پێی وەحییەو، نازانین، چونکە خواى پەروەردگار بۆیە وەحیی ناردووە بۆ پیڤەمبەران، ئەو شتەنە پێدا ناردوون کە لە مەودای عەقڵی

به شهردا نین، ئەگەرنا شتێک که به شهەر عهقلی پێ بشکێ، خوای زاناو شارەزا نه یخستۆته دوو توێی وه حیه که ی خۆیه وه، هه موو ئەو شتانه ی که له مه ودا ی عهقلی مروّف دان و مروّف ده توانی بو خوی په بیان پێ ببات و بیانزانی، بو عهقلی به شهەر لیان گه راوه، دوا یی ده فهرمو ی: ﴿قُلِ اللَّهُ تَعَالَى ذَرَهُمْ فِي حَوَاضِهِمْ يَلْعَبُونَ﴾ (۹۱) ﴿الْأَنْعَام﴾، بلی: خوا ﷻ (ئهو کتیبه ی دابه زاندوه)، دوا یی لی بگه پێ با له یاری و گه مه ی خویاندا سه رقال بن.

ئنجا که لی ره ده فهرمو ی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾، به دلنیا یی کتیبمان به مووسا ﷺ دابوو، ئەوه بو به ره پهرچدانه وه ی هه موو ئەو قسه و قالانه و، بو دلنیا کردنه وه ی مروّفایه تییه، که خوا مروّفه کانی ویل نه کردوون، له ئیو ئەو گه لانه دا که خوا ﷻ په یام و وه حیه بو ناردوون، گه لی به نوو ئیسرا ئیل بووه و، گه لی میسر بووه و، که خوا ﷻ کتیبی به مووسا ﷻ دابوو، بو یان.

(۲) - ﴿مَنْ بَعْدَ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى﴾، دوا ی ئەوه ی سه ده پێشووه کا ئمان فه وتان دن، (الْقُرُونَ الْأُولَى) یانی: گه لی نووح و گه لی عادو، گه لی ته موودو گه لی مه دیه ن و گه لی لووط، (الْقُرُونَ) کو ی (قَرْنٌ) ه، (قَرْنٌ) یانی: سه ده، زانا یان ده لێن: سه ده، یان سه د (۱۰۰) سا له، یان سه فتا (۷۰) سا له، به لام به زوری له سه ر سه د (۱۰۰) رێککه وتوون و، لی ره ش مه به ست سه د (۱۰۰) سا له کان نین، سه د (۱۰۰) سا له کان نافه وتین، یانی: ئەو خه لکانه و ئەو کو مه لگایانه ی له و سه د سالانه دا ژیاون، له و سه دانه دا ژیاون.

(۳) - ﴿بَصَائِرَ لِلنَّاسِ﴾، ئەو کتیبه ی به مووسا مان دابوو، پێینه ره کان (بَصَائِرَ) بوو بو خه لک، (بَصَائِرَ جَمْعُ بَصِيرَةٍ: مَا يُبْصَرُ بِهِ أَيْ: الْحُجَجُ الْبَيِّنَةُ الَّتِي يُبْصَرُ بِهَا الْحَقُّ، وَيُمَيَّزُ بِهَا بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ)، (بَصَائِرَ) کو ی (بَصِيرَةٍ) یه، که بریتیه له وه ی شتی پێ ببینێ، هوکاری بینین بێ، که مه به ست به لگه رو شنه کانن که هه قیا ن پێ ده بینێ و، هه ق و نا هه قیا ن پێ لێک جیا ده کرێنه وه.

(۴) - ﴿وَهْدَى﴾، رینمایى بوو.

(۵) - ﴿وَرَحْمَةً﴾، به زه یی بوو (بو خه لک).

(۶) - ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾، به لکو بیران بکه ویتته وهو په ند وه ربگرن، (يَتَذَكَّرُونَ: أَيْ يَتَذَكَّرُونَ الْحَقَائِقَ الْمَرْكُوزَةَ فِي فِطْرِهِمْ وَعُقُولِهِمْ، إِذِ الرُّسُلُ أُرْسِلُوا لِيُثِيرُوا دِفَائِنَ الْعُقُولِ، فَالْحَقَائِقُ وَالْأَحْكَامُ الَّتِي يَتَضَمَّنُهَا كِتَابُ اللَّهِ لَيْسَتْ غَرِيبَةً عَنِ الْعُقُولِ وَالْفِطْرِ)، ئەمه ته عبیرو دارشتنی خوومه.

(يَتَذَكَّرُونَ) یانی: ئەو راستییانەى که خوا ﷻ له عه قل و زگماکی مروقه کاندایکوتاون، (دایناون)، ئەوانەیان بکه ونه وه بیر، چونکه پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، هاتوون تاکو ئەوه ی له عه قلە کاندایکوتاون شیدراوه ته وهو دانراوه، وه ده رییخن، چونکه راستیه کان و حوکمه شه رعییه کان، که کتییی خوا گرتوونیه خوئی، شتی نامۆ نین به عه قلە کان و زگماکه کان.

که ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ﴾، لهو باره وه گپدراوه یه ک هاتوه، به رای هه ندیک له زانا یان فه رمایشتی پیغه مبه ره ﷺ و به به رز کراوه (مَرْفُوع) یی هاتوه، هه ندیکیشیان ده لێن: نه خێر هه ر قسه ی ئەبوو سه عیدی خودرییه و، ده قیکی وه ستیزاو (مَوْقُوف) ه، که ئەمه ده قه که یه تی:

﴿إِنَّمَا أَهْلَكَ اللَّهُ أُمَّةً مِنَ الْأُمَمِ وَلَا قَرْنًا مِنَ الْقُرُونِ، وَلَا قَرِيَّةً مِنَ الْقَرَى، لَا مِنَ السَّمَاءِ وَلَا مِنَ الْأَرْضِ، مُنْذُ أَنْزَلَ التَّوْرَةَ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ، غَيْرَ الْقَرِيَّةِ الَّتِي مَسَخَهُمُ اللَّهُ قِرْدَةً، أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهْدَى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾﴾،

(أَخْرَجَهُ الْحَاكِم: ۳۵۳۴، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ وَلَمْ يَخْرُجَاهُ، تَعْلِيقُ الذَّهَبِيِّ فِي التَّلْخِصِ: عَلَى شَرْطِ الْبُخَارِيِّ وَمُسْلِمٍ، وَذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّر الْمُنْثُورِ: (۶/۴۱۷) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَعَزَاهُ لِلْبَزَارِ وَابْنِ الْمُنْذَرِ وَالْحَاكِمِ وَصَحَّحَهُ وَابْنُ مَرْدَوَيْهِ).

واتە: خوای بەرز هیچ سەدەیه‌کی لە سەدەکان بە سزایەکی لە ئاسمانەوه،
یاخود لە زەوییه‌وه نەفەوتاندوه، لەو کاتەوه که تەوراتی ناردۆتە خوار، جگە
لەو شارەه‌ی که خوا (مَسْخ)ی کرد، کردنیه مەیموون، سەرنجی قسەه‌ی خوای
بەرز بدە، که دەفەرموێ: دواي ئه‌وه‌ی سەدە پێشووه‌ی کاهمان فەوتاندن، کتیبمان
(تەوراتمان) بۆ مووسا ﷺ دابەزاند، (واتە: دواي ئه‌وه‌ی کتیب بۆ مووسا ﷺ
دابەزی‌نراوه، خوا ﷻ هیچ گەل و کۆمەڵگایەکی بە سزایەکی لەسەر یۆهاتوو،
یان لە خوار یۆه پەیدا بوو، نەفەوتاندوه).

دەلێم: زۆر پێدەچێ ئایەتە که - هەروەها دەقەکه‌ی سوننەتیش - ئاماژەبێ بە
یاسایەکی گەردوونی خۆ له ژبانی بەشەردا، که له دواي دابەزاندنی تەورات، خوا
سزادانی بنێکردن و قەلاچۆکردنی گەل و کۆمەڵگایەکانی پراگرتیی، بەلام بێگومان
جوۆرەکانی دیکەه‌ی سزادان هەر ماون، بەلام سزای فەوتاندنی گشتیی پراگیراوه
تاكو ئاخیر زەمان دی.

راگه‌یاندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له ئۆڤه‌ کۆمه‌ڵایه‌تییه‌کان له‌مکانێن

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

کەتای

راگه‌یاندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

مه سه له ی دووه م:

خستنه پرووی ئه و راستیه که تاکه ئه گهری راست بو زانینی موحه ممه د
 و، ناشنایی به و هه والانه ی له باره ی مووساوه، باسکران، ته نیا ئه وهیه که
 خوا ع بو ی سروش کردوون و بو ی ناردوون، چونکه موحه ممه د ع خو ی له و
 شوینانه ئاماده نه بووه، که تیاندا په یامی خوا ع بو مووسا ع نیردراوه و،
 په وانه کراوه بو لای فیرعه ون و گه لی میسر، ههروه ها له تیو گه لی مه دیه ن
 دا نه بووه، کاتیک که خوا ع شوعه یی بو لا په وان کردوون:

خوا ع ده فهرمو ی: ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ
 مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ ٤٤ ﴿وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا
 فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾ ٤٥ ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ
 الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ
 لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ ٤٦ ﴿

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه، له ده برگه دا:

(١)- ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ﴾، (ئه ی موحه ممه د!) تو، له ته نیشتی پوژئاوا نه بووی
 (له نیزیک پوژئاوا نه بووی)، زانایان گوتوو یانه: ئه م ته عبیره (هَذَا مِنْ إِضَافَةِ الْمُوصُوفِ
 إِلَى صِفَتِهِ)، ئه مه له پالدا نی وه سفکراو (مَوْصُوف) ه، بو لای سیفه ته که ی، (أَي: الْجَانِبِ
 الْغَرْبِيِّ مِنَ الطُّورِ)، تو له لای پوژئاوا ی طوو نه بووی، (بِجَانِبِ) یانی: نیزیک و ته نیشت،
 (الْغَرْبِيِّ) یانی: پوژئاوا، که واته: ده بیته: (بِجَانِبِ الطُّورِ الْغَرْبِيِّ)، واته: له لای پوژئاوا ی
 طوو، کتوی طوو که ناوی هه ر چیا یه که، یا خود ناوی چیا یه کی تاییه ته.

(٢)- ﴿إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ﴾، کاتیک که کاره که مان بو مووسا ع نارد، پروسه که مان
 له گه ل مووسا دا ع نه نجام دا، که بریتی بوو له فه رمایشت له گه لدا کردنی و، ناردنی به

﴿فَنَطَاوَلْ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ﴾، واتە: تەمەننىكى زۆر درىژيان تىپەراند، (أي: طَالَتْ عَلَيْهِمُ الْمُهْلَةُ وَمَدَى عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ)، ماوەیەكى زۆر تىپەرى و، ژيانىكى زۆریان بەرپى کرد، بى ئەوھى ھىچ پىغەمبەر ئىکیان بۆ بى، يانی: باس و خواسى پىغەمبەراییەتى و پەيامى خوا، لە ھۆشدان (ذَاكِرَة) ى ئەواندا سەرا بۆو، كآل بوو بۆو، بۆیە نكووليان کرد، ئەگەرنا نەدەبوو عەقْل و ھۆشيان ھىندە نەبى، كە دلىابن لەوھى ئەو وردەكاريانە، ئەو باس و خواسانە كە قورئان گرتوونىە خو، وەك چۆنەتى وەحىي ناردن بۆ مووسا عليه السلام، بەسەرھاتەكانى دىكەى پىغەمبەرەران، دەبوو بزەنن كە بىجگە لە خوا ﷻ، ھىچ كەس ئەو وردەكاريانە نازانى و، ھىچ كەس ناتوانى ئەو باس و خواسانە بەو شىوھىە پروون بکاتەو، چونكە تۆ ئەى موھەممەد! لەوئى نەبووى و ئامادەو بىنەر نەبووى، تاكو ئەو بەسەرھاتانەيان ئاوا بۆ بگىرپەو، چ دەربارەى مووسا عليه السلام، چ دەربارەى شوەەيب و خەلکى مەدیەن، بەلام بۆیە نكووليليدەكەن، نەك لەبەر ئەوھى كە سروشتى قورئان جىي ئىشكال و گومان بى، بەلكو بەھوئى ئەوھو كە ماوەیەكى زۆریان بەسەردا تىپەرپو، وەحىي و پەيامى خويان لەلا نامۆ بوئەو.

(۵)- ﴿وَمَا كُنْتَ تَأْوِيًا فِیْ أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا﴾، ھەرۇھە تۆ نىشتەجى نەبووى لە نىو خەلکى مەدیەندا، ئایەتەكەمانیان بەسەردا بخوینىەو.

ياخود ئایەتەكانى ئیمە بەسەر خەلکەكەتدا، خەلکى پۆژگارى خۆتدا بخوینىەو، كە بەسەرھاتى مەدیەن و شوەەيبیان عليه السلام گرتوونە خویان.

(۶)- ﴿وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾، بەلكو ھەر ئیمە نیرەر بووین، پەوانەكەر بووین، كەواتە: ئاگاداركدنەوھى تۆو شارەزایی تۆش لەو ھەوالە وردانە، بەلگەىە لەسەر ئەوھ كە تۆ خوا ﷻ ناردووی، چونكە تۆ لەوئى نەبووى، لە نىو خەلکى مەدیەندا، تاكو ئیستا ئەو ئایەتانە بۆ خەلکى پۆژگارى خۆت بخوینىەو، كە باسى بەسەرھاتى مەدیەن كە شوەەيبى برايان بۆ لایان پەوانەكرا وە، دەكەن، ھەرۇھە چۆنەتى وەحىي ناردن بۆ

مووسا عليه السلام، بەو وردەکارییە دەکەن، تۆ لەوێ ئامادە نەبووی، بەلام هەر تێمەین نێرەر، تێمەین کە تۆمان پەوان کردووە، ئەو وردەکارییانەشمان لە بارە ی ئەو پێخەمبەرانیوە، لە بارە ی ئەو گە لە پێشووانەو، بۆ تۆ ناردوون، کە بێجگە لە خوا ﷻ هیچ کەسی دیکە ئاگاداری ئەو مێژوووە دوورە، ئەو تاریکیانە ی مێژووی بەشەر نیە.

(۷) - ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا﴾، هەروەها تۆ لە تەنیش و نزیك طوور نەبووی، کاتیک کە بانگمان کرد، واتە: بانگی مووسامان عليه السلام کرد.

(۸) - ﴿وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾، بەلام ئەو بەزەیی بوو لە پەرورەدگارتەو.

یانی: ئەو کاتە کە تێمە بانگی مووسامان کرد، تۆ لە نزیك کیوی طوور نەبووی، تاكو بۆیان بگێڕیەووە چۆمان بانگ کردو، گوتمان: پێلاو کانت دانی و، لە شوێنیک ی پاک ی و، من پەرورەدگارتم و، ئاوا مووسامان دواند، تۆ لەوێ نەبووی، بەلام ئەو ی کە بۆمان ناردووی، کە ئەو راستییانە ی گرتوونە خۆی، ئەو بەزەییە لە پەرورەدگارتەو، (وَلَكِنْ فَعَلْنَا ذَلِكَ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رَحْمَةً)، بۆیە وامانکرد چونکە بەزەییان لە گەڵ تۆدا، لە گەڵ گە لە کەت دا، لە گەڵ مروفا یە تییدا نواند، یاخود: ﴿رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾، دەگونجی بەرکاری پەها (مفعول مطلق) بێ، (أَي: رَحْمَةً رَحْمَةً)، بە بەزەیی پەها بەزەییان نواند، دەشگونجی (مفعول من أجله) بێ، واتە: بە هۆی ئەووە کە ویستمان بەزەیی بنوێنین، ئەوەمان نارد.

(۹) - ﴿لِنُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ﴾، تاكو کۆمەلێک بترسینی و وریا بکە یەو، کە لە پیش تۆدا هیچ ترسینەر و هۆشیارکەرەو یەکیان بۆ نەهاتو، وەک خوا لە شوێنی دیکە دا دەفەرموێ: ﴿لِنُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤَهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ﴾ ①، تاكو کۆمەلێک بترسینی کە باب و باپیرانیان نەترسێنران، بۆیە بێ ئاگان، هەروەها لە سوورەتی (السجدة) دا دەفەرموێ: ﴿لِنُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ ②، واتە: تاكو کۆمەلێک وریا بکە یەو و بترسینی، کە لە پیش تۆدا هیچ

ترسىنەرو ورياكەرەوہيان بۆ نہ ہاتوون، بہ لکو پړی راست بگرن، کہ واتہ: ﴿لَتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّنْ نَّذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ﴾، يانی: تاكو كۆمەلېك بترسىنى (کہ خەلکی پوژگاری خۆتن و)، لە پيش تۆدا هيچ ترسىنەرو ورياکەرەوہيان بۆ نہ ہاتوون.

(۱۰)- ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾، بہ لکو (توميد وايہ کہ) وەبيريان بيتەوہ، پەند وەربگرن.

راکەیاندنە مەکتەبی مامۇستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for Google Play and App Store

له ئۆره ئۆمەلایەن بیهکان لەکەلتەین

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتای

راکەیاندنە مەکتەبی مامۇستا عەلی بابیر

QR codes for Telegram, WhatsApp, and Phone

راکەیاندنە مەکتەبی مامۇستا عەلی بابیر

مەسەلەى سېيەم:

خو موحه مەدى ﷺ بە دوا نوسخەى ھىدايەتیی خۆیەو، بۆ مرؤفایەتیی ناردو، تاكو بەلگە و بیانویان نەمین، کەچی دواى ئەوہى ھەقى بۆ ھینان، کەوتنە برۆ بیانوو، کە بۆچی شتى وەک ھى مووسای علیہ السلام پى نەدراوہ؟ بەرپەرچدانەوہشیان بەوہ کە کاتى خۆى مووسا و ھاروونیشیان بە دوو جادووگەر تۆمەتبارکردن، ئەگەر راستیش دەکەن، با کتیبکی ھىدايەت بەخستەر لە قورئان و تەورات بینن، ئەگەرنا دیارە شوینکەوتووئى ئارەزوویانن:

خو ﷺ دەفەرموئ: ﴿وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝٤٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كِفْرٍ ۝٤٨﴾ قُلْ فَاتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝٤٩﴾ فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝٥٠﴾

شیکردنەوہى ئەم ئایەتانە، لە چوارە برکەدا:

١- ﴿وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ﴾، ئەگەر لەبەر ئەوہ نەبوایە کە بەلایەکیان تووش ببی، بەھۆى ئەوہوہ کە دەستەکانیان پیشیان خستوہ (لە خراپەو تاوان).

(لولا: حَرْفُ امْتِنَاعٍ لُّوجُودٍ)، (لولا) لێرەدا پیتی نەبوونە، لەبەر بوون، یانی: لەبەر بوونی خۆزگە خواستنیان بە ناردنی پیغەمبەر، سزایان نەدان.

و هلامه که ی قرتی تراوه، له بهر ئه وهی به سیاق و سهلیقه ده زاندری، یانی:

(لَوْلَا إِصَابَتُهُمْ مُصِيبَةً يَغْتَبُهَا قَوْلُهُمْ: ﴿رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا﴾، مَا عَبْنَا بِإِرسَالِكَ إِلَيْهِمْ لِأَنَّهُمْ أَهْلُ عَنَادٍ)، ته گهر له بهر ئه وه نه بووایه، به لایه کیان تووش بی و، له ته نجامی به لا تووش بوونه که دا، بلین: پهروه دگارمان! ده بووایه پیغه مبه ریکت بو نارد باین، تا کو شوین ثایه ته کانت بکهوین و، بینه پروادار، له بهر ئه وه نه بووایه، تیمه گرنگییمان نه ده دا، بایه خمان نه ده دا، به ناردنی تو بو لایان، له بهر ئه وهی ته وانه ئاوا که لله رهق و نه سه لمین.

(المُصِيبَةُ: مَا يُصِيبُ الْإِنْسَانَ وَغَلَبَتْ عَلَى الْأَذَى)، (مُصِيبَةُ) ههر شتیکه که تووشی مروؤف دی، له خپرو شهر، به لام زیاتر که ده گو تری: (مُصِيبَةُ) - که له سه ر کیشی (مُفْعَلَةٌ) یه و، به مانای ناوی بکه ر (اسم فاعل) ه، یانی: ته و شته ی که تووش دی - زیاتر بو ته و شتانه ی که ناخو شیی و ئازارو ناره حه تین و، تووشی مروؤف دی، به کارهاتوه، ته گهرنا (مُصِيبَةُ)، یانی: ههر شتیک که تووشی مروؤف دی، له خپرو شهر.

﴿بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ﴾ به هو ی ئه وهی که ده سته کانیا ن پيشی ده خه ن، ته نجامی ده ده ن له کوفرو تاوان و خراپه، له بهر ئه وهی که مروؤف به زوری به ده سته کانی کرده وه کان ته نجام ده دات، ته گهرنا، یانی: ته وهی که ته نجامیاندوه، ئنجا چ په یوه ندیی به عه قل و هو شیا نه وه هه بی، وه ک مو عته قه داتی پووچ و خراپ، چ په یوه ندیی به ده ربرینه کانی زمانیا نه وه هه بی، چ په یوه ندیی به کرده وهی ته ندانه کانی دیکه یا نه وه هه بی، هه مووی ده گری ته وه.

(۲) - ﴿فَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا﴾، دوا ی ئه وهی ته و به لایه یا ن تووش دی، بلین: پهروه دگارمان! ده بووایه پیغه مبه ریکمان بو لا بنیری، ته م (لَوْلَا) یه پیتی هاندان (حَرْفٌ تَحْضِيضٍ) ه، یانی: (هَلَا) ده بووایه پیغه مبه ریکمان بو لا بنیری.

(۳) - ﴿فَنَتَّبِعْ آيَاتِكَ وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، ئنجا شوین ثایه ته کانت بکهوین و، له پرواداران بین، ته گهر له بهر ئه وه نه بووایه که به لایان تووش بی و دوا یی ئاوا بلین،

تۆمان نه ده نارد، ئەم (فَتَّبِعْ) ه، (مَنْصُوب) ه، به (أَنْ) یکی مه زه نده کراو، یانی: (بِأَنْ نَتَّبِعْ)، که ئەم (أَنْ) ه، مه زه ننه (تَقْدِير) ده کری و شیراوه (مُضَمَّر) یه، پێویسته بشیردریتهوه، له وه لامي (لَوْلَا) دا.

٤- ﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا ﴾، ئنجا کاتیکی هه قیان له لایه نی ئیمه وه بو هات، واته: بیانوو مان بو نه هیشتنه وه و پێغه مبه رمان بو لا ناردن.

که چی دوا ی ئه وه ی پێغه مبه رمان بو لا ناردن:

٥- ﴿ قَالُوا لَوْلَا أَوْفَىٰ مِثْلَ مَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ ﴾، گوئیان: ده بوایه، وینه ی ئه وه ی به مووسا دراوه، پێی بدری، (لَوْلَا) دیسان بو هاندان (تَحْضِیض) ه، به واتای (هَلَّا) یه، یانی: (هَلَّا أَوْفَىٰ مِثْلَ مَا أَوْفَىٰ مُوسَى) ده بوایه ئه وه ی پێ بدری که به مووسا دراوه، که مه به ستیان ئه و موعجیزه به رهه ستانه ن، مووسا (عَلَيْهِ السَّلَام) پێی دراو، وه ک گۆچانه که ی و، ده ستی و، یاسا دره کان که مووسا (عَلَيْهِ السَّلَام) بو ئیقناعکردنی خه لکی رۆژگاری خۆی، پێویستی پێیان بووه، به شه رییه تیش ئه و کاته له قوئاغیکدا بووه، زیاتر ته ماشای شتی به رهه ستی کردوه، ئه وانه نه یانزانیوه که خوا کارزان و کاربه جیی، به شه رییه ت کاتیکی که له قوئاغیکی ساواتردا بووه، خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) ئه و جوړه موعجیزانه ی بو پێغه مبه رانی ته رخا نکر دوو، موعجیزه ی هه ر کام له پێغه مبه ران، له قه ده ر خه لکی رۆژگاری خۆی و عه قلییه ت و، پاشخانی فیکری و، ئاستی رۆشنیریاندا بووه، به لام دوا ی ئه وه ی مروّقایه تی گه یشتو ته قوئاغی کامل بوون، ده بی له رپی عه قله وه بدوێتری، هه روه ها موعجیزه یه کیش که بو پێغه مبه ری کو تایی که موحه ممه ده (عَلَيْهِ السَّلَام) ته رخا ن ده کری، له قه ده ر ئاستی عه قل و هو ش و کامل بوون و گه شه کردنی مروّقایه تی بی، ده بی مروّقایه تی له مه ودوا له رپی عه قله وه بدوێتری، نه ک له رپی هه سه ته وه ره کانیه وه.

٦- ﴿ خَا لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ﴾، ئه و لامیان ده داته وه، ئه وانه ی ده لێن: ده بوایه ئه وه به موحه ممه ده (عَلَيْهِ السَّلَام) بدری، که به مووسا درابوو، ده فهرمو ی: ﴿ أَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ﴾، ئایا کافره کانی رۆژگاری مووسا بیپروا نه بوون، به وه ی که پێشتر به مووسا درابوو؟ ده گونجی

یەکیک لیرەدا بۆ: کافرەکانی قورەیش نەبوون، کە بێپروا بوون بەوێی پێشتر بە موسا درابوو؟ بەلکو قیبتییەکانی پوژگاری موسا و پوژگاری فیرعەون بوون؟! دەڵێن: راستە، بەلام کوفر هەمووی یەک کۆمەڵن، خوای پەرورەدگار وەک یەک کۆمەڵ وێنایان دەکات، لەبەر ئەوێ لە ھۆکارەکانی کافر بوونیاندا یەکن، (مُتَمَّائُونَ فِي سَبَبِ كُفْرِهِمْ)، ئەویش ئەوێ بە کە نکوولیی دەکەن، ئنجا وەک چۆن قیبتییەکان نکوولییان لە موعجیزەکانی موسا عليه السلام کرد، ئەوێ نە کافرەکانی قورەیش و، کافرەکانی پوژگاری پێغەمبەریش عليه السلام نکوولیی دەکەن لە قورئان، ھەرچەندە لە بەرانبەریشی دا دەستەوسان و دەستەپاچەن!

(۷) - ﴿قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا﴾، کافرەکانی پوژگاری موسا عليه السلام گوتیان: ئەوێ دوو جادوون، پستی یەکدییان گرتووە.

(سِحْرَانِ) بە (سَاحِرَانِ)یش، خوێندراوەتەو، (سَاحِرَانِ تَظَاهَرَا)، ئەگەر (سِحْرَانِ) بێ، یانی: (ذَوَا سِحْرَانِ) ئەوانە خواوەنی دوو جادوون، پستی یەکدییان گرتووە، کە مەبەستیان پێیان موسا و ھاروون بوو، یاخود (سِحْرَانِ) یانی: دوو جادوون، کە ئەو کاتە مەبەست پێی قورئان و تەوراتە، یان قورئان و ئینجیلە، یان تەورات و ئینجیلە، یان مەبەستیان: موسا و موحمەد عليه السلام، یاخود موسا و ھاروون عليه السلام، واتە: وەک ھەر خودی جادوون بن، موسا و ھاروون!! ئەوێ ئەگەر جووری خوێندنەوێ: (سِحْرَانِ) بێ، یانی: ئەوانە دوو جادوون، دوو بەرجەستەکەری جادوون و، جادوویان لە خۆیاندا بەرجەستە کردووە، بەلام ئەگەر خوێندنەوێ: (سَاحِرَانِ) بێ، واتە: ئەوانە یانی: موسا و ھاروون، یان: موسا و عیسا، یان: موسا و موحمەد، دوو جادووگەرن، ﴿تَظَاهَرَا﴾ پستی یەکدییان گرتووە ھاوکاری یەکدییان.

(۸) - ﴿وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَفْرٍ﴾، ھەرۆھا گوتیان: ئێمە بە ھەرکامیان بێپرواین، تەنوینی سەر ﴿بِكُلِّ﴾، پێی دەگوترێ: (عَوُضٌ عَنِ الْمُصَافِ أَي: بِكُلِّ مِنَ السَّاحِرِينَ أَوْ بِكُلِّ رَسُولٍ)، یانی: قەرەبوو، جێداری پالدارو، واتە: بە ھەر کامێک لە دوو جادوو گەرەکان، یان بە ھەر کامێک لە دوو پەوانەکراوەکان، بێپرواین.

(۹) ﴿قُلْ فَأَتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِندِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبَعُهُ﴾، بَلَى: ده جا کتبییک له لایه ن خواوه بیئن، له وان پر رینمایتر بی، شوینی ده کهوم، له وه لأمی نه وه دا که گوتوو یانه: ده بووایه نه وه که به مووسا علیه السلام دراوه، بهویش بدری، خوا علیه السلام وه لأمی دانه وه: که نه دی کاتی خوئی بیپروا نه بوون به وهی که پیشتر به مووسا درابوو؟ گوتیان: نه وه دوو جادوون، یان دوو جادووگرن، پشتی یه کدیان گرتوه، گوتیان: تیمه به ههردووکیان بیپرواین؟ ئنجا دوایی خوا علیه السلام پیان ده فهرموئی: بَلَى: کتبییک له لایه ن خواوه بیئن، له وه دووانه (تهورات و قورئان) رینماییکارتر بی، شوینی ده کهوم.

یانی: نه گهر به تهورات و قورئان پازیی نین، ده جا کتبییک له وان باشترم له لایه ن خواوه بو بیئن له پرووی رینماییکارییه وه، به دلنیایی شوینی ده کهوم.

(۱۰) ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، نه گهر ئیوه له پاستانن، نه گهر راست ده کهن و له ههق ده گهرین، فهرموون کتبییک دیکه له لایه ن خواوه بیئن، که هیدایهت و رینمای زیاتری له قورئان و له تهورات تیدابی.

(۱۱) ﴿فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ﴾، ئنجا نه گهر وه لامتیان نه دایه وه، له وه دا که کتبییک له لایه نی خواوه بیئن، پر هیدایهتترو پروونایی به خشت بی له قورئان و له تهورات.

(۱۲) ﴿فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُنْعَبُونَ أَهْوَاءُ هُمْ﴾، ده جا بزانه! که ته نیا شوین ئاره زوو هکانیان ده کهون و، له ههق ناگهرین، مه به ستیان نیه ههق بدوزنه وه شوینی بکهون، به لکو ههر به دوای ئاره زووی خویان ده کهون.

(۱۳) ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ﴾، ئایا کی گومپاره له وه که سهی شوین ئاره زووی خوئی ده کهوئی، به بی رینماییه ک له خواوه؟! لیره دا وشه ی (مَن) له: ﴿وَمَنْ أَضَلُّ﴾ دا، (اسمُ اسْتَفْهَامٍ عَنْ ذَاتِ مُبْهَمَةٍ وَهُوَ اسْتِفْهَامٌ إِنكَارٍ)، ناوی پرسیار کردن (اسْتَفْهَام) ه، که مانای نکوولییکردنیش ده گه یه نی، واته: هیچ کهس گومپارتر نیه، له وه که سهی که شوین ئاره زووی خوئی ده کهوئی.

﴿يَغْيِرْ هُدًى مِّنَ اللَّهِ﴾، بەبى پىنمايەك لە خواوە، ئنجا بە تەئكىد شوینكەوتنى ئارەزوو، ھەر بەبى پىنمايە لە خواوە، بەلام ئەمە لێرەدا زیاتر بۆ زەقکردنەوێ شوین كەوتنى ئارەزوو كەيانە، ئەگەرنا ھەر كەسێك شوین ئارەزووی خۆی بكەوێ، بە دنیایی پشتی لە پىنمايى و بەرنامەى خوا كردو، چونكە خوا ﷻ لە ھىدايەتى خۆیدا نەیناردو، كە خەلك شوین ئارەزووی بكەوێ، بەلام بۆ زیاتر ناشیرین پىشاندانى ھالەتەكەيانە.

(۱۴)- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، بە دنیایی خوا ﷻ كۆمەلى ستمكاران ناخاتە سەر راستە پێ، پێ پىشانداون، بەلام نایانخاتە سەر راستە پێ، ئنجا بۆیە كەسێك كە شوین ئارەزووی خۆی دەكەوێ، لە ھەموو كەس گومراترە، چونكە ھەواو ئارەزوو، خواوەنەكەى بەرەو زۆر ھەلدێر دەبات و، پىشتریش باسماں كرد كە ئەو برویانووانەى كافرەكان گرتبوویان، لە راستیدا لەووە سەرچاوەیان گرتو، كە نەیان وىستو: مل بۆ ھەق كەچ بكەن و، لە ھەق نەگەراون، بەلكو لە بیانو گرتن گەراون، ئەگەرنا جوړو چۆنیەتى موعجیزەكانى ھەر كام لە پىڤەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، گونجاو بوو، لەگەڵ بارودۆخى خۆیاندا، لەگەڵ پاشخانى فیکری و، ئاستى پۆشنبیری كۆمەلگاكایاندا، ئنجا كاتێك مروڤایەتیی گەشتۆتە قوناغێك، كە دەبى لەمەودوا لەپێى عەقڵیەو بەدویندری، كە مروڤ بە عەقڵ لە ئازەلەن جیادەبێتەو، ئەگەرنا ھەستەوەرەكان خالى ھاوبەشى نێوان مروڤ و ئازەلەن، لەو كاتەو: خوا ﷻ موعجیزەى كى فیکری و، عیلمی و، ئەدەبى ناردو، كە زگماك و عەقڵەكان دەدوینى، ئنجا ئەگەر موعجیزەى پىڤەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ، وەك ھى پىڤەمبەرانى پىشوو بووايە، بە تايبەت وەك موعجیزەكانى مووسا ﷺ، ئەو كاتە وەك چۆن موعجیزەكانى مووسا ﷺ، لەگەڵ كۆچى دوايى خۆیدا كاریگەریان نەماو، ئیستا وەك بەسەرھات بویمان دەگێردرێنەو، ئەگەر موعجیزەى پىڤەمبەرى خاتەمیش ﷺ شتیكى وا بووايە، بە كۆچى دوايى خۆى كۆتایی پێ دەھات، بەلام ئەم قورئانە، وەك چۆن بۆ پىڤەمبەر ﷺ موعجیزە و بەلگە بوو، بۆ ئۆممەتەكەشى، بۆ ئیمە و مانائیش، ھەمان بەلگە و موعجیزە لەبەردەستماندايە، لەبەر

ئەوھى موعجىزەيەكى فېكرىي و، عىلمىيە و، خودى بەرنامەكەيە، يانى: قورئان، ھەم بەرنامەى پېغەمبەرى خاتەمە ﷺ، ھەم موعجىزە و بەلگەشەيتى، بۆيە ھەم بەرنامەكە دەبى بەردەوام بى بۆ مروفايەتتى، ھەم بەلگەكەشى كە لەنىو خۆيدايە، پېويستە ئەويش بەردەوام بى، بەلام پېغەمبەرانى پېشوو، بەرنامەكەيان تايبەت بوو بە گەلەكەى خۆيان و قۇناغەكەى خۆيانەو، بۆيە بەلگەكانيشيان، موعجزەكانيشيان تەمەنيان لەگەل بەرنامەكانياندا بوون، كاتىك بەرنامەكانيان دواى خۆيان كۆتاييان ھاتو، بەلگەكەش كۆتايى ھاتو، بەلام ھى پېغەمبەرى كۆتايى موحەممەد ﷺ، بەرنامەكەى بۆ ھەموو مروفايەتتە، بەلگەكەشى دەبى لەگەلى بەردەوام بى، تاكو ئەو بەرنامەيە پېئى.

راگەباندنى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

لە ئۆرە كۆمەلەتتەن
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net
English - عربي - كوردی

عەلى بابىر/ AliBapir

عەلى بابىر/ AliBapir

كەتالى
راگەباندنى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

Telegram WhatsApp Phone

راگەباندنى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

مه سه له ی چواره م:

جه ختکردنه وه له سه ر حیکمه تی به رده وام ناردنی خوا ﷺ بۆ په یامه کانی به پیغه مبه راندا و، مه دحکردنی که سانیکی به ویزدان له خاوه ن کتیه پشوو وکان، که برپا به په یامی پیغه مبه ری کوتایی دینن ﷺ و، وه سف کردنیان به ده (۱۰) له خه سه له ته په سنده کانیان:

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ﴾ (۵۱) الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ (۵۲) وَإِذَا بُنِيَ عَلَيْهِمْ قَالُوا ءَامَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ (۵۳) أُولَٰئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ (۵۴) وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْنِئُ الْجَهْلِيْنَ (۵۵)﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له سیژده برگه دا:

(۱)- ﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ﴾، به دلنیا ییش تیه قسه مان بۆیان په یوه ست کردوه، (وَصَّلْنَا) خویندراویشه ته وه: (وَصَّلْنَا)، دیاره (وَصَّلْنَا) یانی: گه یاندوو مانه، به لام (وَصَّلْنَا) یانی: زۆر به توخی و زۆر به مه حکه می گه یاندوو مانه، یانی: په یام و فره مایشتان بۆ گه یاندوون، (التَّوَصُّلُ: مُبَالَغَةٌ فِي الْوَصْلِ وَهُوَ صَمُّ بَعْضِ الشَّيْءِ إِلَى بَعْضٍ وَالْمُرَادُ بِهِ: الْقُرْآنُ، فَالتَّعْرِيفُ لِلْعَهْدِ، أَوْ وَاصِلْنَا الرُّسَالَاتِ)، (تَوَصُّل) زیده پو ییکردنه له (وَصْل) دا، (وَصْل) یانی: گه یاندن، (تَوَصُّل) یانی: زۆر گه یاندن، یان به مه حکه می گه یاندن، که بریتیه: له وه ی شتیک به شتیک وه بلکیندری، که لیږه دا مه به ست پتی قورئانه، که واته: ﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ﴾، ته لیف و لامی سه ر (الْقَوْلَ) بۆ ناساندن (تعریف) ه، ناساندنه که ش:

أ- مه به ست پتی (عَهْد) ه، واته: قسه که مان بۆ گه یاندوون، فره مایشته که مان بۆ گه یاندوون، یانی: قورئانمان په یتا په یتا بۆ ناردوون، سوورته له دوا ی سوورته، ئایه ت له دوا ی ئایه ت، ناردنی قورئانمان به یه که وه بۆ په یوه ست کردوون، نه ک داپران و پچپانی بیته نیو.

ب- یاخود مەبەست لە (**الْقَوْل**)، (أل)ەکە بۆ ناساندن (تَعْرِيف)ە، بەلام مەبەست پێی (جَنَس)ە، واتە: (جَنَسُ الْقَوْل) فەرمايشتی خوا، کە مەبەست پێی پەيامە ئاسمانییەکانی خوايە ﷺ کە بە پێخەمبەرانداناردوونی، واتە: یان مەبەست پێی ئەوێهە کە قورئانمان پەیتا پەیتا و، سوورەت سوورەت و، ئایەت ئایەت بە دواي یەکدا، بەبێ ئەوێهە کە دابران بێی لە نێوانیاندا بۆ ناردوون، یاخود مەبەست ئەوێهە: کتیبەکاھان و، پەيامی پێخەمبەرمان، پەیتا پەیتا بۆ ناردوون.

(۲) - ﴿لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ﴾ بەلکو بیریان بکەوێتەو، پەند وەربرگن و، بێتەو سەر راستە پێ، واز لە پێی چەوت و لار بێنن.

ئەجا خوا ﷻ دێتە سەر باسی کەسانێک لە خاوەن کتیبان کە بە وێژدانن و، لە بەرانبەر هەقدا تەسلیمن، مەبەستیشمان لە هەق: پەيامی پێخەمبەری کوئایی موحەممەد ﷺ، کە قورئانە:

(۳) - ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ﴾ ئەوانەي کە کتیبمان پێداون، لە پێش ویدا، ئەوان پێی بروادارن، واتە: لە پێش قورئاندا، یاخود لە پێش موحەممەددا ﷺ، کە بە پلەي یەکەم ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾، ئەوانەي کە کتیبمان پێداون، جوولەکە و نەصرانییەکان دەگریتەو، بەلام جگە لەوانیش دەگریتەو، هەموو ئەوانەي کە خوێان بە خاوەنی کتیبی خواي و ئاسمانی دەزانن، ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ﴾، ئەوانەي کە پێش وی، پێش قورئان، یان پێش موحەممەد ﷺ، کتیبمان پێداون.

﴿هُم بِهِ يُؤْمِنُونَ﴾، ئەوان بەراستی برۆای پێ دینن، وەک پێشتریش ئاماژەمان پێدا: ئەوانە کۆمەلێکی تاییەت بوون، ئەگەرنا هەرچی کە خاوەن کتیبە پێشووەکان، برۆایان بە قورئان و موحەممەد ﷺ نەهیناوه، تاکو هەموویان بگریتەو، یانی: کۆمەلێکی دانستە و تاییەت، ئا ئەوانە بەراستی برۆای پێ دینن، برۆا بە قورئان، یاخود بە موحەممەد دینن ﷺ، بەلام زیاتر مەبەست پێی قورئانە، چونکە دواي دەفەرمۆی:

(۴) - ﴿وَإِذْ يَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا ءَأَمْنَاهُ﴾، کاتیک ئەو کتیبەیان، ئەو فەرمايشتهیان بەسەردا دەخویندريتەوه، گوتمان: برومان پێی هینا.

﴿قَالُوا ءَأَمْنَاهُ﴾، گوتمان: برومان پێی هینا، واتە: برومان پێی هیناوه، پێش ئەوهی دابەزی، یاخود لەبەر ئەوهی که لە کتیبەکانی پیغمبەرانی پیشوودا، هەوالی پێدراوه، موژدە دراوه بە هەموو خاوەن ئۆممەتەکان که پیغمبەری کۆتایی دێ، خوا دوا کتیبی خوێ و دوا پەيامی خوێ پێدا دەنیرێ، پێش ئەوهی دابەزی، برومان پێهیناوه، یاخود دواي ئەوهی که دابەزی، برومان پێهیناوه.

(۵) - ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنا﴾، بە دڵنیایی ئەو (قورئان)ە، هەقە لە پەرورەدگارمانەوه، یاخود: لەبەر ئەوهی ئەو قورئانە هەقە و چەسپاوه لە پەرورەدگارمانەوه، چونکە دەشگونجێ: ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنا﴾، وپرای ژیری هەمزە ﴿إِنَّهُ﴾، بەسەر (أَنَّهُ)ش بخویندريتەوه: (أَمَّا بِهِ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنا) برومان پێی هینا، لەبەر ئەوهی هەقە لە پەرورەدگارمانەوه.

(۶) - ﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ﴾، ئیمە پێش ویش لە ملکهچان بووین، واتە: پێش ئەوهی قورئانیش دابەزی و، پێش ئەوهی موحمەدیش ﷺ پەوانە بکری، ئیمە هەر ملکهچ بووین، لێردا (مُسْلِمِينَ) بە مانا عورفی و باوەکە ی، بەلکو بە مانا راستەقینە و زمانەوانییەکیەتی، چونکە پێش ئەوهی که قورئان دابەزی و موحمەد ﷺ بێ، مسوڵمانەتیی بە مانا باو و عورفیەکی که موحمەد ﷺ هیناویەتی، نەبووه، بەلام لێردا بە مانا زمانەوانیی و راستەقینەکیەتی: ئیمە ملکهچ بووین بۆ خوا، پێش ئەوهی قورئانیش دابەزی، چونکە پابەند بووین بە کتیبە پیشووەکانەوه، شوینکەوتوو پیغمبەرانی پیشوو بووین.

(۷) - ﴿أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرُهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا﴾، ئا ئەوانە دوو کەرەتان پاداشتیان دەدریتەوه، بەهۆی ئەوهوه که خوێان راگرتوه.

﴿مَرَّتَيْنِ﴾، دەشگونجێ مەبەست لە دوو کەرەتان، ئەوه بێ: دوو قات پاداشتیان دەدریتەوه، تەبیر لە دوو قاتکرانەوه، بە: (مَرَّتَيْنِ) دوو کەرەتان کراوه،

له جياتی بفرموی: (ضَعْفَيْنِ) فرموییه تی: (مَرَّتَيْنِ)، نه گهرنا مه به ست پیی دوو قاته، ده شگونجی مه به ست پیی دوو که رت بی:

أ- جاریکیان له سهر شوینکه وتنی پیغه مبهری پیشوو، پاداشتیان ده دریته وه.

ب- جاریکیشیان له سهر ملکه چ بوون بو پیغه مبهر ﷺ و کتییی کوتایی خوا ﷺ، که موحه ممه د ﷺ و قورئان.

پیغه مبهر ﷺ لهو باره وه فرمایشتیکی هه یه، ده فرموی:

ثَلَاثَةٌ يُؤْتُونَ أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ: ۱- رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنَ بِنَبِيِّهِ، وَأَدْرَكَ النَّبِيُّ ﷺ فَأَمَّنَ بِهِ وَاتَّبَعَهُ وَصَدَّقَهُ، فَلَهُ أَجْرَانِ، ۲- وَعَبْدٌ مَمْلُوكٌ أَدَّى حَقَّ اللَّهِ تَعَالَى وَحَقَّ سَيِّدِهِ، فَلَهُ أَجْرَانِ، ۳- وَرَجُلٌ كَانَتْ لَهُ أُمَةٌ فَغَدَاَهَا فَأَحْسَنَ غِذَاءَهَا، ثُمَّ أَدَبَهَا فَأَحْسَنَ أَدَبَهَا، ثُمَّ أَعْتَقَهَا وَتَزَوَّجَهَا، فَلَهُ أَجْرَانِ. (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۹۶۵۱، وَابْنُ مَاجَه: ۲۸۴۹، وَمُسْلِم: ۱۵۴، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۱۱۱۶، وَالنَّسَائِيُّ: ۳۳۴۴، وَابْنُ مَاجَه: ۱۹۵۶).

واته: سی کهس دوو جاران پاداشتیان ده دریته وه، یاخود پاداشتیان دوو قات ده دریته وه:

۱- یه کیکیان پیاویک له خاوهن کتییان که بروای به پیغه مبهره که ی خوی هیناوه و، دواتر گه یشته به پیغه مبهر (ی کوتایی) یش بروای پیهیناوه و شوینی که وتوه و به راستی داناوه، نه وه دوو پاداشتی هه ن.

۲- کوپله یه کی خاوه ندار، مافی خوی بهرزو، مافی گهره و خاوه نه که یشی جی به جی ده کات، نه ویش دوو پاداشتی هه ن.

۳- پیاویک که نیه کیکی هه بی، خواردنی پیدات، باش خوراک پیدات، ئنجا پهروه رده ی بکات، باش نه ده بی جوانی فیر بکات، دواپی ئازادی بکات و هاوسه رگیری له گه لدا بکات، نه ویش دوو پاداشتی هه ن.

﴿يَا صَبْرًا﴾، بەھۆی ئەوێوەوێ کە خۆیان راگرت، خۆیان لەسەر چی راگرت و لەسەر چی خۆراگرو پشوو درێژ بوون؟ چەند واتایەکی ھەن:

أ- خۆراگرو پشوو درێژ بوون، لەسەر شوێنکەوتنی پیغەمبەری پشوو و کتیی پشوو.

ب- خۆراگرو بوون لەسەر ئەوێ واز لە شوێنکەوتنی بەرنامە و کتیی پشووین بێن، دواي ئەوێ دوا کتیی خوا و، دوا پیغەمبەری خوا ھات.

ج- ھەر وەھا خۆراگرو بوون لەسەر ئەوێ دەستبەرداری ئەو بەرژەوێندییە نا شەرعییانە بن، یاخود ئەو بەرژەوێندیانە بن، کە بەھۆی شوێنکەوتنی پیغەمبەری پشوو و کتیی پشووێوەوێ بۆیان دەستبەر دەبوون، دەستبەرداری ئەو بەرژەوێندیانە بوون.

د- خۆراگرو بوون لە بەرانبەر توانج و پلاری خەڵکدا کە: ئەھا واز لە ئایینی خۆیان دینن! ئەھا واز لە پیغەمبەری پشوو دینن! کە لە راستیشدا وانیه، چونکە ئەوانە ی کە پروا بە پیغەمبەری کوئای موحەممەد ﷺ دینن و، پروا بە دوا کتیی خوا ﷺ دینن، ھەم موحەممەد ﷺ ھەم قورئان، فەرمانیان پێ دەکەن: کە دەبێ پروادار بن، بە کتییە پشووێکان و، بە پیغەمبەران پشوو، واتە: کەسێک کە پروا بە موحەممەد ﷺ و پروا بە قورئان دینن دەستبەرداری کتییە پشووێکە و پیغەمبەری پشوو نابێ، بەلکو دوا کتیی خوا و کوئای پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمان دەکەن، بەوانە ی پشووێکەوتوو ی پیغەمبەران و، کتییە پشووێکانی خوا ﷺ بوون، کە ھەر پیاو پروادار بن، بەلام بە ئەصلەکیان، نەک بەوێ ئیستیان کە گوێردراو و تیکدراو، ئنجا ئەوانە کە خۆراگرو بوون، پاداشتیان دوو قات دەدرێتەو، یاخود دوو کەرەتان.

۸- ﴿وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ﴾، سیفەتیک ی دیکەیان ئەوێ کە: بە چاکە، خراپە، پال پشووێ دەنێن، وەک لە سوورەتی (فصلت) دا خوا ﷻ دەفرموی: ﴿وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾، واتە: چاکە و خراپە یە کسان نین، بەو سیفەتە ی کە چاکترە، خەسلەتیک کە خراپە، پال پشوو بن، یە کسەر ئەو کەسە ی لە ئیوانی تۆ و ئەودا، دژایەتیە کە ھە یە، دەبێتە دۆستیک ی

نیزیک و دلسۆز، له ئه نجامی ئه وه دا که تو منه تبارو قهرزدارى خوئی ده که ی و، له به رانبهر خراپه کهیدا، چاکه ت له گه لدا کردوه.

۹- ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ سیفه تیکی دیکه یان ئه وه یه: له وه ی پیمانداون ده به خشن، (رَزَقْنَاهُمْ) یانی: (أَعْطَيْنَاهُمْ مِنْ نِعْمَتَا)، یانی: له و نيعمه تانه ی که پیمان داون، نيعمه تی عيلمه، نيعمه تی عه قله، نيعمه تی مال و سامانه، نيعمه تی خزم و خویش و قهره بالغییه، له و نيعمه تانه به کاردینن بو سوود گه یاندن به خه لک و رازیبیکردنی خوا ﴿عَلَيْهِمُ﴾.

۱۰- ﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ﴾ سیفه تیکی دیکه یان ئه وه یه: کاتیک که گوئیان له (لَغُو) ده بن، گوئیستی قسه ی پووچ ده بن، وازی لی دین و پشتی تیده که ن، (اللَّغْوُ) هُو الْعَبَثُ الَّذِي لَا فَايْدَةَ مِنْهُ قَوْلًا كَانَ أَوْ فِعْلًا، (لَغُو) بریتیه له ههر شتیکی پووچ، چ قسه بی، چ کرده وه، له ئه صلدا ئاوايه، به لام لیڤه که ده فهرموئ: ﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ﴾ کاتیک گوئیستی (لَغُو) بوون، که واته: لیڤه دا یانی: قسه ی پووچ، ئه گه رنا وشه ی (لَغُو) ههم کرداری پووچ، ههم قسه ی پووچ ده گریته وه.

﴿أَعْرَضُوا عَنْهُ﴾ پشتی تی ده که ن، پرووی لی وه ده چه رخینن، وازی لی دینن.

۱۱- ﴿وَقَالُوا لَنَّا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ﴾ پیمان ده لئین، [به به رانبهره کانیا ن ده لئین، به وانیه له گه لیاندا نه یارو ناکوکن، ئنجا چ له خاوه ن ئایینی خویان، چ له ئه وانیه دیکه، پیمان ده لئین:] کرده وه ی خویمان بو خویمان و کرده وه ی خوشتان بو خوشتان.

واته: بو ههر کامیکمان ئه و کرده وانیه که شایسته یینی، تاییه تن پییه وه، که ئه مه زور شت له ئیو خویدا هه لده گری:

أ- واته: ئیوه که توانج و پلارمان تیده گرتن و قسه مان پیده لئین و تانه مان لیده ده ن، دیاره ئه و جوړه ره فته ره شایسته ی ئیویه و لئیتان ده وه شیته وه، ئیمه ش که سه بر ده گرین و وه لامتان ناده ی نه وه و، پشتتان تیده که یین، ئا ئه وه ش شایسته ی ئیمه یه.

ب- واتایہ کی دیکھی تھوہیہ: تھو خراپانہی تئوہ دہیانکھن، شایستہی تئوہن و، کردہوہ چاکہکانی خوُشمان، شایستہی تئمہن.

ج- واتایہ کی دیکھی: تئوہ کردہوہکانی خوُتان، چاک بن، یان خراپ بن، تایبہتن بہ خوُتانهوہ، لہ دنیادا و لہ دواپوژیشدا، کہ لہ دنیادا کردہوہی چاک مایہی سہربہرزئیہ و، کردہوہی خراپ مایہی سہرشوڑیہ و، لہ دواپوژیشدا کردہوہی چاک مایہی پاداشته و، کردہوہی خراپ مایہی سزایہ و، تئمہش کردہوہی خوُمان بوُ خوُمان، لہ چاک و خراپ.

(۱۲) - ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾، سہلامتان لی بی، یانی: (سَلَامٌ مُتَّارَكَةً وَمَوَادَعَةً)، سہلامی خواحافیزی و، لی دوورکہوتنہوہیہ، ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾، واتہ: تئمہ لہ گہل تئوہ پیوہ ناچین و، لہ وہلامی قسہ خراپہ کانتاندا، تئمہ وہک تئوہ نالئین، بہ لکو دہلئین: سہلام.

(۱۳) - ﴿لَا بُنْعَى الْجَاهِلِينَ﴾، واتہ: تئمہ نہ فامان ناخوازین، واتہ: ناخوازین کہ لہ گہل نہ فاماندا تئیکہل بین و، لہ گہلیاندا تووشی شہرہ قسہ و شہرہ دہندووکہ بین، لہ گہلیان دا بچینہ تہرازوو و ھاوکوفی تھوان بین، تئمہ خوُمان لہوہ ناوہشئینہوہ.

راکھیانندی مہکتہبی ماموستا علی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

لہ نوروہ کومہلانیہکان لہکتہلتانین
Stay in touch on social media
نہن مہکم عیز مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net
English - عربي - کوردی

علی بابیر/ AliBapir

علی بابیر/ AliBapir

کەتالی

راکھیانندی مہکتہبی ماموستا علی بابیر

Telegram WhatsApp Phone

كورتە باسیك: ئەم ئایەتەنە بەسەر كیذا دەچەسپن؟!

لێرەدا كە دەفەر مۆی: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا يُنْزَلُ عَلَيْهِمْ قَالُوا أَمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾ أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا بُنْعَىٰ آلِ الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾﴾

بێگومان مەبەست بەم ئایەتەنە تێکرای خاوەن کتییان نیە، بەلکو کەسانێکی دیاریکراو و تایبەتن، بۆ وێنە: وەرەقە ی کۆری نەوفەل، کۆرە پووری خەدیجە (خوا لێیان رازی بێ)، کە سەرەتا پیغەمبەری خوا ﷺ وەحیی بۆ دابەزێنا، بردی بۆ لای و راویژی پێکرد، هەر وەها سەلمانی فارسی و، صوھەیبی رۆمی و، ریفاعە کۆری ریفاعە قورەزێ، لە مەككە مسوڵمان بوون پێش كۆچ کردنی پیغەمبەری خوا ﷺ، بۆ مەدینە، سەلمانی پێش ئەوێ پیغەمبەری خوا ﷺ كۆچ بکات لە مەككەو بۆ مەدینە، بە دەنگ و باس و خواسی ئەوێ هاتوو، دوا یی برۆی پێنێناو، کە بەلگە و نیشانەکانی بۆ دەرکەوتوون.

هەندیکیش گوتووایانە: ئەوانە وەفدێکی نەصرانییەکانی حەبەشە بوون، دوازدە (١٢) پیاو بوون، نەجاشیی ناردوونی بۆ خزمەت پیغەمبەر ﷺ، بە نوێنەرایەتی و، خۆی مسوڵمان بوون، هەر چۆن بێ ئەوانە دیارە کۆمەلە کەسیکی دیاریکراو و تایبەت بوون، ئەگەر نا مەبەست پێی هەموو خاوەن کتییەکان، نیە^(١).

(١) پروانە: الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ٣، ص ٣٥، ٣٤، کە سێ گێرپراو (رواية) ی لەو بارەو هەینان، کە ئەمەیان لە رۆوی (سند) هەو لە هەموویان راستەر: عن مجاهد: (وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ ...)، قال: أناس من أهل الكتاب أسلموا فكان أناس من اليهود، إذا مروا عليهم سبّوهم، فأنزل الله هذه الآية فيهم.

آخرجه ابن حاتم في تفسيره (٢/٢٩٩٣)، قلنا: وهذا مرسل صحيح الإسناد، وذكره السيوطي في

به نسبت پوژگاری پیغه مبهروهه ﷺ، که سانیکی دیاریکراو و تایبته بوون و، له دوای پوژگاری پیغه مبه ریشهوه ﷺ، ههر که سانیکی تایبته تن و دیاریکراون، له خاوهن کتیبه کان، چ جووله که، چ نه صرانی، که عه قل و ئینصاف زال ده کهن، به سهر ههواو ئاره زوو، به رژه وهندیه کان و، ده مارگیریان بو به نامه ی خوینداو، مسولمان ده بن، هه لبه ته وهک جاری دیکه ش گوتوومانه: ئهو که سه ی ئیمان به ئایینی موحه ممه د ﷺ دین، مووسا و عیسا و کتیبه کانی ئهوانیش له ده ست نادات، به لکو باشتر ئیمان به مووسا دین، وهک شایسته ی مووسایه و، ئیمان به تهورات دین، وهک شایسته یه بو تهورات و، ئیمان به عیسا و ئینجیل دین، وهک شایسته یه بو عیسا و بو ئینجیل، نهک وهک ئهوه ی که واقعی ئیستای مووسا و عیسا (سهلامی خویان لیئ)، ههروه ها پیغه مبه رانی پیشوو، چ ئهوانه ی که ناویان له قورئاندا هاتوه و، چ ئهوانه ی که ناویان نه هاتوه و، کتیبه پیشوو ده کان، نهک وهک واقعی ئیستایان، که زور تیکدراون و شیویندراون و گه چلیندراون، که سیک که ئیمان به موحه ممه د ﷺ و به قورئان دین، ئیمان که ی به مووسا و به عیسا ش راست ده کاته وهو، پاکی ده کاته وه لهو خلته و خال و ژهنگ و ژاره ی که خاوهن کتیبه کان تیان خسته، که واته: ئیمان هیئان به موحه ممه د ﷺ پیغه مبه ری کو تای، وهک له زیندانی ئه مریکاییه کاند پیمه گوتن: ئهو که سه ی که ئیمان به موحه ممه د ﷺ دین و، دیته ئیو ئیسلامه وه، جووایه تی و نه صرانییه تیش له ده ست نادات و، مووسا و عیسا و تهورات و ئینجیلش له ده ست نادات، ههروه ها زه بووری داوود و صوحوفی ئیبراھیمیش له ده ست نادات، به لکو به پیچه وانه وه: به هو قورئانه وه، ئیمان هیئان بهو کتیبه پیشوو انه و، بهو پیغه مبه ره پیشوو انه، زیاتر ساغ ده کاته وهو، پاکی ده کاته وهو، چاکی ده کات، به شیویه ک که شایسته ی ئهو پیغه مبه رانه بی و، شایسته ی ئهو کتیبه پیشوو انه بی، که خوا ﷺ ههر کامیکیانی بو پوژگاریکی تایبته و، بو کومه لگایه کی تایبته و، بو چاره سه ری کومه له کیشه و گرفتیکی تایبته ناردوون، نهک وهک قورئان که

(الدار المنثور)، (۶/۴۲۷)، وزاد نسبته لعبد بن حمید.

بۆ هه‌موو مروّقایه‌تی و، بۆ چاره‌سه‌ری هه‌موو کیشه‌کانی به‌شه‌ری بینیری، هه‌ر بۆیه‌ش خوا ﷻ هیچ کامی‌کیانی نه‌ پاراستوه، له‌ ده‌ستکاریکران و تیکدران، به‌لام کتیبی کوّایی خووی که قورئانه بۆ خووی پاراستنی وه‌هسته‌و گرتوه، که ده‌فه‌رموی:

﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۝۱ ﴾ الحجر، واته: ئیمه خوومان دابه‌زینه‌ری کتیب (ذکر)ین و، خوشمان پارێزه‌رینی، شتیکیش خوا ﷻ بیپاریزی، ده‌پاریزری، ئهم قورئانه‌ش پارێزراوه، وه‌ک زۆر جاری دیکه‌ گوتوو‌مانه: نه‌ پیتیکی و، نه‌ وشه‌یه‌کی، لی کهم و زیاد کراوه، چ جای سووره‌تیک و چ جای ئایه‌تیک، به‌ پێچه‌وانه‌ی کتیبه‌کانی دیکه‌وه، که زۆر گوێدراون و ده‌ستکاریکران و شیویندراون، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی حیکمه‌تی خوا ﷻ نه‌یویستوه خووی راسته‌وخۆ بیانپاریزی، پاراستنی عایدی مروّقه‌کان کردوه، وه‌ک له‌ سووره‌تی (المائدة) دا ده‌فه‌رموی:

﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ ۝۱۱ ﴾، واته: ئیمه ته‌وراتمان ناردۆته‌ خوار، رێنمایی و پروناکیی تیدایه، ئه‌و پێغه‌مبه‌رانه‌ی که بۆ خوا ﷻ ملکه‌چ بوون، حوکمیان پێده‌کرد، هه‌روه‌ها ره‌بانبییه‌کان و ئه‌ه‌بار، (ئه‌و زانایانه‌ خاوه‌نی حوکمرانیی بوون و، ئه‌و زانایانه‌ش که خاوه‌ن ده‌سته‌لات نه‌بوون، ئه‌وانه‌ش حوکمیان پێ ده‌کرد)، ﴿ لِلَّذِينَ هَادُوا ﴾، بۆ جووله‌که‌کان، ﴿ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ ﴾، واته: (بِهَا وَكُلِّ إِلَهِم حِفْظُ كِتَابِ اللَّهِ) به‌ هووی ئه‌وه‌وه که پاراستنی کتیبی خویان پێ سپێدرا بوو، که‌واته: پاراستنی ته‌ورات و، کتیبه‌کانی دیکه، به‌ مروّقه‌کان و به‌ زانایان سپێدراوه، ئنجا مروّقیش زانا بیت، یاخود هه‌ر که‌سیک بیت، توانایه‌که‌ی سنوورداره‌و، ئه‌و شته‌ی پێی ده‌پاریزری له‌ قه‌ده‌ر خووی پێی ده‌پاریزری، خواش ﷻ توانایه‌که‌ی بێ سنووره‌و، ئه‌و شته‌ی که ده‌پاریزری له‌ قه‌ده‌ر خووی ده‌پاریزری، وه‌ک پێویست.

دە (۱۰) سیفەتی ئەو خاوەن کتیبانە ی که خوا ﷺ باسیان دەکات

ئەو دە (۱۰) سیفەتی که ئەو خاوەن کتیبانە، که بڕوا دێنن بە پیغەمبەری خاتەم ﷺ، پاداشتیان دوو قات دەدرێتەو، ئەمانەن:

(۱) - ﴿قَالُوا ءَامَنَّا بِهِ﴾، گوئیان: بڕوامان پێی هینا.

(۲) - ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ﴾، بە دنیایی ئەو هەقە لە پەروردارمانەو، ئیمە پێش دابەزینی ئەم قورئانەش، یان: پێش موخەممەدیش ﷺ بۆ خوا ﷺ ملکه چ بووین، واتە: بۆ خوا ملکه چ بووین که هەر کاتیک کۆتا کتیبی خوا هات و کۆتا پیغەمبەری خوا ﷺ هات، بڕوایان پێی دێنن.

(۳) - ﴿أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ﴾، ئەوانە دوو کەرەتان، یاخود دوو قات، پاداشتیان دەدرێتەو.

(۴) - ﴿بِمَا صَبَرُوا﴾، بەهۆی ئەووە که خۆراگر بوون، لەسەر زۆر شت خۆراگر بوون، وەک پێشتر چەمکه که یمان باسکرد.

(۵) - ﴿وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ﴾، بە چاکە خراپە پال پێوە دەنێن، لە بەرانبەر خراپەدا، چاکە دەکەن.

(۶) - ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾، لەو هی پیمانداون دەبەخشن، لەو هی که پیمانداون مەرج نیە هەر شتی ماددی بێ، بەلکو شتی مەعنەویش دەگریتەو: عەقڵیک که خوا پێیداو، خەلکی لێ بەهرەمەند دەکەن، زانیاریهک که خوا پێیداو، خەلکی لێ بەهرەمەند دەکەن، لایەنی ڕووحیی و، سیفەتە بەرزەکان که خوا پێی داو، خەلکیان لێ بەهرەمەند دەکەن... هتد.

(۷) - ﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ﴾، کاتیک قسە ی پووچ دەبیستن، پشتی تێدەکەن، ڕووی لێ وەرەدە چەرخێنن.

(۸) - ﴿وَقَالُوا لَنَّا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ﴾، ھەرۋەھا گوتیان: کردەوھێ خۆمان بۆ خۆمان و، کردەوھێ خوشتان بۆ خوشتان، واتە: پێیان دەلێن: ئێوھ ئێو کردەوانە دەکەن، کە شایستەتانن و، ئێمەش کردەوھێ شایستەھێ خۆمان دەکەین.

(۹) - ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾، کەسانیک کە قسەھێ ناشایستیان لەگەڵ دەکەن، یاخود پەفتاری ناشایستیان لە بەرانبەردا دەنوینن، پێیان دەلێن: ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾، ئاشتییان لەسەر بێ، لە لایەن ئێمەوھ تووشی زیان نابن، وەک ئێوھ دەتانەوێ ئێمە تووشی زیان بکەن، ئێوھ واتایەکی، یاخود ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾، (سَلَامٌ مُتَارَكٌ وَمُوَادَعَةٌ)، خوا حافیزتان بێ، ئێمە لەگەڵتان نایەینە نێو تەرازووھو، خۆمان بە ھاوکوفی ئێوھ نازانین.

(۱۰) - ﴿لَا بَنَى الْجَهْلِينَ﴾، ئێمە خوازیاری نەفامان نین، کە لەگەڵیان تیکەڵ بین و، شەرە دەندووکیان لەگەڵدا بکەین و لەگەڵیان بچینە نێو قسەو باسەو، واتە: خوازیاری ئێوھ نین، لەگەڵ کەسانیکدا مامەڵە بکەین، کە لە ئاستیکی نزمدا، لە جیاتێ ئێوھێ لە ئاستی بەرزێ ئاکاریی و عیلمیی دا مامەڵە بکەن، لە ئاستی نزمی نەفامیددا مامەڵە دەکەن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى ھەشتەم

له نۆڤە كۆمەلەنە ئۆيەكان لەمەكانەكان
Stay in touch on social media
لەن مەكەم عەز موانع النواصل الاجتماعى

علي بابير/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

کەتالی
راکەپانەکانی مەکتەبی مامۇستە عەلی بابیر

www.alibapir.com

پیناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە بیست (۲۰) ئایەت پیک دئی، ئایەتەکانی: (۵۶ - ۷۵)،
 که تەوهری سەرەکیان باسی قیامەتە، باسی زیندوو بوونەووەو هەڵسانەووەیە،
 بەلام وێرای ئەو، چەند راستییەکی گەورە و گرنگیش بو پێغەمبەری خاتەم
 موحمەد ﷺ و، شوێنکەوتووانی خراونە روو.

هەرەووەها ئاماژەیک بە میژووی گەلانی ملهوړو له خۆبایی کراوە، که
 ئەو ناز و نېعمەتەى خوا پێى دابوون، تێیدا بوغراو له خۆبایی بوون، بوو بە
 هۆى له کهولێ خو دەرچوونیان، که کهلاوەکانیان ماون و، دواتر خوا ﷻ وێرای
 چەند دیمەنیکى پوژى دوایی، باسی نېعمەتەى شەوگارو پوژگاریش دەکات، که له
 یەکه میاندا مروڤه کان پشوو دەدەن و دەخەون و، له دووهمیشیاندا له به خشی
 خوا داوا دەکەن و، کاسیی دەکەن و جموجوڵ دەکەن.

له کۆتایشدا خوا ﷻ باسی هێنرانی شایەدیک لەسەر هەر کۆمەلێک دەکات
 له قیامەتدا، که شایەدیان لەسەر دەدات و، لەسەریان دەپێتە بەلگە.

﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾
 وَقَالُوا إِن نَّبِيعِ الْهُدَى مَعَكَ نُنْخِطِفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ نُمْكِنْ لَهُمْ حَرَمًا ءَامِنًا يُجِئَ
 إِلَيْهِ نَمُرَتْ كُلُّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّنْ لَّدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا
 مِن قَبْلِكَ بَطَرَتْ مَعِيشَتُهُ فَلَئِكَ مَسَكِنُهُمْ لَمْ تُسْكِن مِن بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا
 نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَنْتَلُوا عَلَيْهِمْ
 ءَايَتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا أُوتِيتُمْ مِّن شَيْءٍ

فَمَتَّعُ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا
حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَنَعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾
وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾
وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾
وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾ فَعِمِيتَ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا
يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ
﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ
اللَّهُ عَلَيْكُمْ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ
﴿٧١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ
اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِاللَّيْلِ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ
وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ
شُرَكَاءِ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{بە دڵنایایی تۆ ئەو کەسە ی خۆشت دەوێ (هەرچەندە سوور بێ) راستە
 پێی ناکە، (ناخەیه سەر راستە شەقامی خوا)، بەلام خوا هەر کەسێکی بوێ،
 راستە پێی دەکات، ئەویش بە پێی راستگرتوو (ئەوانە ی شایستە ی پێی راست
 گرتن) زانائە ^(۵۶) هەروەها (بێروایەکان) گوتیان: ئەگەر لەگەڵ تۆدا شوین
 پێنمایی (خوا) بکەوین، لەسەر زەمینێ خۆمان دەرفێترین! ئایا حەرەمێکی پر
 هێمنی و ئاسایشمان بۆ نەپەخساندوون، میوه و بەرەمی هەموو شتیکی
 بۆ دەهێنێ و، لێی خڕدەکرێتەوه، کە بژیوه لەلایەن ئێمەوه، بەلام زۆربەیان
 نازان؟ ^(۵۷) گەلێک ئاوەدانیشمان فەوتاندوون، ژیان و گوزەرانیان (کە پر بوو
 لە ناز و نێعمەت)، بوغرا و یاخی کردن، ئەوانەش خانووکانیان، دوا و
 کەمێک نەبێ، نەکرانە شوینی نێشتەجێ بوون و، تەنیا ئێمە بووینە میراتگریان
^(۵۸) ناشگونجی پەروەردگارت فەوتینەری (خەلکی) ئاوەدانیەکان بێ، (بەهۆی
 کوفرو خراپەیانەوه)، هەتا لە ئاوەدانیە دایکانە (بنەرەتیە) کەیاندا پیخەمبەرێک
 نەنێرێ، کە ئایەتە کاهانیان بەسەردا بخوینێتەوه، ئێمە فەوتینەری ئاوەدانیەکان
 نابین، مەگەر خەلکە کەیان ستەمکار بێ ^(۵۹) هەر شتیکیشتان پێدرا بێ (ئەو
 مرووفەکان! لە ناز و نێعمەتی دنیا) ئەوه بەهرە وەرگرتێکی (کەمی) ژیانی دنیا و
 جوانییەکیەتی و، ئەوهی لەلای خوا، چاکتر و بەردەوامتریشە، ئایا نافام؟ ^(۶۰)
 ئایا کەسێک کە گفت و بەلێنێکی باشمان (لە پۆژی دوا ی دا)، پێداوه و مسوگەر
 پێشی دەگات، وەک کەسێکە کە بەهرەمەندی دەکەین، لە رابواردنی کەمی
 ژیانی دنیا، دوایش ئەو لە پۆژی قیامەتدا لە ئامادەکرانە (بۆ نێو دۆزەخ)؟
 ئەو پۆژەش کە (خوا) بانگیان دەکات دەفەرموێ: کوان ئەو هاوبەشانەم کە
 پێتان وابوو (هاوبەشمن)؟ ^(۶۱) ئەوانە ی قسە و بریار (ی سزاداران) یان بەسەردا

چەسپىۋە، گۈتيان: پەرۋەردىگارمان! ئا ئەۋانەى كە سەرگەردان و بيمرادمان كردن،
 ۋەك چۆن خۆمان سەرگەردان و بيمراد بووين، ئەۋانىشمان (بە مەرەدى خۆمان
 بردو) سەرگەردان و بى ئاكامان كردن، ئىستاش حاشايان لى دەكەين و، لىيان
 دوور دەكەوينەۋە بەرەۋ لای تۆ، ئەۋان (پاست ناكەن) ئىمەيان نەدەپەرست
 ۶۳ پىشيان گوترا: ھاۋبەشەكانتان بانگ بکەن، يەكسەر بانگیان كردن، بەلام
 ۋەلاميان نەدانەۋە، ئازارو سزا(ى دۆزەخ)يان دى، (خۆزگەيان خواست) كە پرى
 راستيان گرتبايە (و ئىستا سەرفراز ببوونايە) ۶۴ ھەرۋەھا ئەۋ پۆژەى (خوا)
 بانگیان دەكات، دەفەرموى: چ ۋەلامىكى نىردراوانتان دايەۋە؟ (ئەۋ پۆژە پۆژىكى
 زۆر مەزنە) ۶۵ كەچى ھەۋالەكانيان لى پەنھان و بزر بوون (و نەك ھەر
 تواناي ۋەلامدانەۋەيان نى)، بگرە لە يەكديش ناپرسن (بۆ دۆزىنەۋەى ۋەلام،
 چونكە دەزانن نى) ۶۶ ئنجا كەسىك بگەرپتەۋەۋ بپروا بىنى و كردهۋەى باش
 بكات، پەنگە لە سەرفرازان بى ۶۷ پەرۋەردگارىشت ھەرچى بوى، دروستى
 دەكات (و ھەر كەسى بوى بۆ خىرو چاكە) ۋە ھەلىدەبژىرى، ئەۋان (مروڤقەكان)
 تواناي ھەلبژاردنيان نى، (لە بەرانبەر خوادا)، پاكىي بۆ خوا و، بەرزىي بۆۋى
 لەۋەى دەيكەنە ھاۋبەشى ۶۸ ھەرۋەھا پەرۋەردگارت ئەۋەى (دلى و) سىنەكانيان
 پەنھانى دەكات و، ئەۋەى ئاشكرای دەكەن، دەيزانى ۶۹ ھەرۋەھا ئەۋ خوايە،
 جگە لەۋ ھىچ پەرستراۋىك نى، لە (ژيانى) يەكەم و (ژيانى) دوارپۆژدا، ستايش
 ھەر شاىستەى ويە و، ھوكم و برىار ھەر بەدەست ويە و، تەنيا بۆ لای ویش
 دەگىردىنەۋە ۷۰ بلى: پىم بلىن: ئايا ئەگەر خوا شەۋگارتان لەسەر بەردەۋام
 بكات، ھەتا پۆژى قىامەت، چ پەرستراۋىك (ھەيە) جگە لە خوا پووناكىي
 (پۆژگار)تان بۆ بىنى، ئايا نابىستن؟ ۷۱ بلى: ھەۋالم پى بدەن، ئايا ئەگەر خوا
 پۆژگارتان لەسەر بەردەۋام بكات، ھەتا پۆژى قىامەت، چ پەرستراۋىك (ھەيە)
 جگە لە خوا، شەۋگارتان بۆ بىنى تىيدا بىسەۋن، ئايا نابىنن؟ ۷۲ ھەرۋەھا (خوا)
 بە بەزەيى خۆى، شەۋ و پۆژى بۆ ۋا لىكردوون كە تىياندا بىسەۋن (و بخەۋن) و

له به خششی وی بخوازن (کاروکاسیی بکهن) و، به لکو سوپاسگوزاریی بکهن ﴿۷۳﴾ ئەو پوژەش که خوا بانگیان دەکات، دەفەرموی: کوان ئەو هاوبەشانهی که پیتان وابوو (هاوبەشمن)؟ ﴿۷۴﴾ له هەر کۆمه لیکش شایه دیکمان دەرھینا و گوتمان: به لگەتان بینن (له سەر راستی پەرستراوه کانتان)، به لام زانیان که هەق تەنیا هی خویه، ئەو هی (له دنیا دا) به درۆ هەلیان دەبەست (وهک هاوبەشی خوا) لیان ون بوو ﴿۷۵﴾.

شیکرنه وهی هەندیک له وشەکان

(نَخِطَفَ): واتە: دەرڤێنرین، (الْخَطْفُ وَالْإِخْطَافُ: الْإِخْلَاسُ بِسُرْعَةٍ، خَطِفَ يَخْطِفُ وَخَطَفَ يَخْطِفُ)، (خَطْفٌ وَ إِيْخْطَافٌ) بریتیه له دزینی به خێرای، ده گوتری: (خَطِفَ يَخْطِفُ) و، ده شگوتری: (خَطَفَ يَخْطِفُ)، واتە: کردار (فعل) هکهی، ژیر (کسرة) ی هه بی، یاخود سەر (فتحة) ی هه بی، یه ک مانای ههیه، واتە: (نُقْتَلُ وَنُسَلَبُ) ده کوژرین و پروت ده کریینه وه.

(جَبَّ): ده گوتری: (جَبَّتِ الْمَاءُ فِي الْحَوْضِ: جَمَعَتْهُ، وَالْحَوْضُ الْجَامِعُ: الْجَابِيَةُ)، ته گەر ئاو له حه وزدا کو بکریته وه، ده گوتری: (جَبَّيْتُه) و، (جَابِيَةُ) به حه وزیکی گه وه ده گوتری، که ئاو یکی زور کو ده کاته وه، (وَالْإِجْتِبَاءُ: الْجَمْعُ عَلَى طَرِيقِ الْإِصْطِفَاءِ، (إِجْتِبَاءُ) یش بریتیه له کو کردنه وهی شتیک به شیوهی هه لباردن و گولبژێرکردن.

(بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا): (أَي: بَطَرْتُهَا مَعِيشَتَهَا) ژيانه که یان بوغرای کردن و، له کهولی خووی ده رچوواندن و، یاخی کردن، ژيانه که یان، (البَطَرُ: دَهَشٌ يَغْتَرِي الْإِنْسَانَ مِنْ سُوءِ النُّعْمَةِ)، (بَطَر) به حاله تیک ده گوتری، حاله تیکی سه رسامی و له خو بایی بوون، که له ته نجامی ته وه دا مرووف تهو نيعمه تهی، تهو چاکه ی بوی دی، چاکه ناتوانی ئیستیعیابی بکات و، ته حه ممولی بکات، پێی له خو بایی

دهبی، ههروهها (بَطْرَ) به مانای (طُغْيَان) یاخیی بوون به هووی نیعمه تهوه دی، که دهفه رموی: ﴿بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا﴾، یانی: (فِي مَعِيشَتِهَا)، واته: خه لکی ئه و شارو ولاته له ژیانیدا له خوا ﷺ یاخیی بوو، له کهوولی خووی ده رچوو، ئه مه وهک ئه وه یه که دهفه رموی: ﴿وَأَخْبَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا﴾ (۱۵۵) ﴿الْأَعْرَافِ، (وَأَخْبَارَ مُوسَى قَوْمَهُ)، واته: (مِنْ قَوْمِهِ)، که واته: لی ره ش ﴿بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا﴾، یانی: (بَطَرَتْ فِي مَعِيشَتِهَا)، که مه به ست له (بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا) (أَي: جَهَلَتْ شُكْرَ نِعْمَتِهَا) واته: نه فام بوو به رانه به وهی سوپاسگوزاری چاکه ی خوا بکات.

(تَزَعُمُونَ): (الزَّعْمُ: حِكَايَةُ قَوْلٍ يَكُونُ مَظْنَةً لِلْكَذِبِ)، (زَعَمَ) بریتیه له گیرانه وهی قسه یه ک که مه زه ننه ی درۆ بی.

(أَغْوَيْنَا): واته: بيمرادمان کردن، بیتاکامان کردن، (غَوِيَ أَيْ: جَهَلَ، خَابَ، فَسَدَ عَيْشُهُ)، بهو سئ مانایه دی: (غَوِيَ) ههم به مانای (جَهَلَ) دی، نه فام بوو، یاخود په شیمان بوو، یاخود ژیان ی تیکچوو.

(فَعَمِيَتْ): (عَمِيَ عَلَيْهِ: اشْتَبَهَ حَتَّى صَارَ بِالْإِضَافَةِ إِلَيْهِ كَالْأَعْمَى)، (فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ)، هه واله کان له به رانه ریاندا کویر بوون، واته: زه فه ریان به هه واله کان نه ده بردن، به لām لی ره دا وهک هه واله کان کویر بن و، ئه وان نه دوزنه وه، چونکه هه وال بو مروق دی.

(تُكِنُّ): واته: په نهانی ده کات، (الْكِنُّ: مَا يُحْفَظُ فِيهِ الشَّيْءُ، كُنْتُ الشَّيْءَ: جَعَلْتُهُ فِي كِنٍّ)، (كِنٌّ) هه ر شوینیکه، هه ر شتیکه شتی تیدا ده پاریزری، ده گوتری: (كُنْتُ الشَّيْءَ)، واته: ئه و شته م خسته شوینیکه وه، که شتی تیدا بهاریزری، وشه ی (کون) له کوردی دا ره نگه له وه وه هاتییت، واته: شوینیک که شتی لی ده پاریزری.

(سَرَمَدًا): (السَّرْمَدُ: الدَّائِمُ)، (سَرَمَدٌ) به مانای به رده وام دی، (وَالسَّرْمَدُ: مَا لَيْسَ لَهُ بَدَايَةٌ وَلَا نِهَآيَةٌ، أَيْ: أَزَلِيٌّ وَأَبَدِيٌّ)، (سَرَمَدٌ) شتیکه نه سه ره تای هه بی، نه کو تای هه بییت، واته: هه ر بوو بی و بی کو تای بی، که دیاره به س خوا ﷺ بهو شیوه یه.

هوئی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

هوئی هاتنه خواره وهی ئەم نایه ته: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ (۵۶) دوو گێردراوه دینین لهو باره وه:

(۱) - {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِعَمِّهِ عِنْدَ الْمَوْتِ: «قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ»، فَأَبَى، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۱۴۳).

واته: ئەبوو هوریره ر.ه. ده لئ: پیغه مبهری خوا ﷺ له کاتی مردن (سه ره مه رگ) دا به مامی (ئەبوو تالبی) فه رموو: بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بیجگه له خوا هیچ په ستراوێک نیه، تا کو له پوژی قیامه تدا شایه دییت بو بدهم، (که ئەهلی ته وحید بووی)، به لام ئاماده نه بوو بیلئ، ئیدی بهو بونه وه خوای بهرز ئەم نایه تهی ناردە خوار.

(۲) - {عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: لَمَّا حَضَرَتْ أَبَا طَالِبٍ الْوَفَاةُ جَاءَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَوَجَدَ عِنْدَهُ أَبَا جَهْلٍ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُمَيَّةَ بْنِ الْمُغِيرَةِ، فَقَالَ: أَيُّ عَمٍّ! قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، كَلِمَةً أَحَاجُ لَكَ بِهَا عِنْدَ اللَّهِ، فَقَالَ: أَبُو جَهْلٍ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُمَيَّةَ، أَتَرَعَّبَ عَنْ مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، فَلَمْ يَزَلْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَعْرِضُهَا عَلَيْهِ، وَيُعِيدَانِي بِتِلْكَ الْمَقَالَةِ، حَتَّى قَالَ أَبُو طَالِبٍ آخِرَ مَا كَلَّمَهُمْ عَلَى مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، وَأَبَى أَنْ يَقُولَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَاللَّهِ لَا سَتَغْفِرَنَّ لَكَ مَا لَمْ أَنْتَ عَنْكَ»، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿مَا كَانِ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَى قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ (۱۱۳) وَأَنْزَلَ اللَّهُ فِي أَبِي طَالِبٍ، فَقَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ { (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۷۴۷۲).

واته: سه‌عیدی کوری موسه‌ییه‌ب له بابی ده‌گیرته‌وه، ده‌لئ: کاتیک مردن گه‌یشته‌ سهر (ئه‌بوو تالیب)، پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ هاته لای، ئه‌بوو جه‌هل و عه‌بدوللای کوری ئومه‌ییه‌ی کوری موغییره، له لای بوون، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو: ئه‌ی مامه! بلئ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، وشه‌یه‌که، له رۆژی قیامه‌تدا ده‌یکه‌مه‌ به‌لگه‌ له خزمه‌ت خوادا، ئه‌بوو جه‌هل و عه‌بدوللای کوری ئومه‌ییه‌ هه‌ردووکیان پێیان گوت: ئایا واز له رێبازی عه‌بدولموتته‌لیب دینی؟ ئیدی به‌رده‌وام پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ پێشنیاره‌که‌ی خو‌ی بو‌ مامی دووباره‌ ده‌کرده‌وه‌و، ئه‌وانیش (ئه‌بوو جه‌هل و عه‌بدوللای کوری ئومه‌ییه‌)، ئه‌و قسه‌یان دووباره‌ ده‌کرده‌وه‌، تا‌کو کو‌تا قسه‌ی ئه‌بوو تالیب که‌ ئه‌وانی پێدواند، پێش گیان ده‌رچوون، گوتی: من له‌سهر رێبازی عه‌بدولموتته‌لیم و، ئاماده‌ نه‌بوو بلئ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، پی‌غه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رموو: هه‌ر داوای لی‌بوردنت بو‌ ده‌که‌م، مادام قه‌ده‌غه‌ نه‌کریم، خوا ﷻ به‌و بۆنه‌وه‌ ئه‌و ئایه‌ته‌ی سوو‌په‌تی (التَّوْبَةِ) ی ناره‌ده‌ خواره‌وه‌، که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿مَا كَانِ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ (۱۱۳) واته: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و ئه‌وانه‌ی بر‌وادارن بۆیان نیه، داوای لی‌بوردن بو‌ هاوبه‌ش بو‌ خوادانه‌ره‌کان بکه‌ن، داوای ئه‌وه‌ی بۆیان ده‌رکه‌وتوه‌، هاوه‌لی گلپه‌ی دۆزه‌خن، له‌ باره‌ی ئه‌بوو تالیبیشه‌وه‌، خوا ﷻ به‌ پی‌غه‌مبه‌ری ﷺ فه‌رموو: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾، به‌ دلنایای تو‌ ئه‌وه‌ی حه‌ز ده‌که‌ی، نا‌یخه‌یه‌ سهر راسته‌ ری، به‌لام خوا ﷻ هه‌ر که‌سیکی بو‌ی راسته‌ ری ده‌کات و، ئه‌و زاناته‌ره‌ به‌وانه‌ی که‌ شایسته‌ی ری راسته‌ گرتن (و دل‌یان وه‌رده‌چه‌رخینی بو‌ گرتنی ری راسته‌).

مانای گشتی نایه تکان

خوا عَلَيْهِ السَّلَام رو له پیغه مبهری خاتهم عَلَيْهِ السَّلَام ده کات، ههروه ها له پشت تهویشه وه له ههر کهسیک که به شوین پیغه مبهری خاتهم عَلَيْهِ السَّلَام دا ههنگاو دهئی و، په پره ویی لی ده کات و، پرویان تیده کات و ده فهرموئی: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾، به دلیایی تو کهسیک که خوشت دهوئی، نایخه یه سهر راسته ری، واته: ناتوانی بیخه یه سهر راسته ری، راسته ری بکهی، ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾، به لام خوا عَلَيْهِ السَّلَام ههر کهسیکی بیهوئی، راسته ری ده کات، لیردها ده بی دلیایی که وشه ی هیدایهت به مانای رینمایی کردن نیه، چونکه خوا عَلَيْهِ السَّلَام به پیغه مبهری خاتهمی عَلَيْهِ السَّلَام فهرمووه: ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝٥٢﴾ الشوری، به دلیایی تو خه لک رینمایی ده کهی بو راسته ری، به لام لیردها که ده فهرموئی: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾، به دلیایی تهو کهسه ی تو خوشت دهوئی، ناتوانی هیدایه تی بدهی، واته: ناتوانی راسته ری بکهی، نهک نه توانی ری پیشان بدات، ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾، خواش زاناره به هیدایه تدر اوان، به وانیه که شایسته ی وه رگرتنی هیدایهت و، شایسته ی راسته ری بوونن.

﴿وَقَالُوا إِن نَّبَعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُنْخِطِفُ مِنْ أََرْضِنَا﴾، (کافره کان) گوتیان: ته گهر له گهل تو دا به دوی رینمایی خوا بکهوین، له سهر زه مینی خو مان ده رفتریین، ده بردریین و ده کوژریین، واته: دوژمانمان گیچه لمان پیده کهن، شه پمان پی ده فروشن، له سهر تهو هی که شوین ئایین و بهرنامه کهی تو کهو تووین، خوا عَلَيْهِ السَّلَام له وه لامیاند، له بهر په رچدانه وه یاندا ده فهرموئی: ﴿أَوَلَمْ نُمْكِنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجَوِّ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا﴾، ئایا ئیمه هه ره میکی پر هیمنی و ئاسایشمان بو نه ره خساندوون، که له بهرو میوه ی هه موو شتیکی بو ده هیتریه وه، واته: هه موو جو ره میوه و بهر هه میکی ته ملا ولای بو ده هیتری، که وهک بژیویکی

تەرخانكراو و دابینكراو، لەلایەن ئیمەووە بۆ ئەوان وایە، ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بەلام زۆربەیان نازانن، واتە: لەبەر ئەوەی زانا نین، خاوەن عیلم نین، بۆیە قەدری ئەو نەعمەتە نازانن، یاخود قەدری نەعمەتی، هیدایەتیک کە خوا ﷻ بە پیغمبەری خاتەم دا ﷺ ناردوویەتی، نایزانن، دین ئەو بپرو بیانوانە دیننەووە بۆ ئەوەی بپروای پێ نەهێنن.

، ئنجا خوا ﷻ دەیانگێڕێتەووە بۆ میژوو، کە ئیوەش وریا بن، وەک گەلە پیشووەکانتان لێ نەیت و بە مەرەدی ئەوان نەچن: ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيْبٍ بِطَرْتَ مَعِيشَتَهَا﴾، (گم) لێرەدا (گم الخَبْرِيَّة) بۆ زۆرییە، واتە: زۆر ئاوەدانیمان فەوتاندن، ﴿بَطَرْتَ مَعِيشَتَهَا﴾، کە ژیان و گوزەرانیە خۆشەکیان بەتپانی کردبوون، گومپراو بوغپرای کرد بوون، یاخود لە ژیانەکە ی خۆیدا بوغپرا و یاخی بوو بوون لە خوا ﷻ، ﴿فَلَنْكَ مَسْكَنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِ إِلَّا قَلِيْلًا﴾، ئا ئەوانە خانووبەرەکانیان، جیگا و پێگاکانیان، لەدوای وان کەمێک نەبێ، نەکرانە شوینی نیشتهجێ بوون، مەگەر پێواریک، کەسێک بەویدا تپەر بووبێ، لە کاولگەیه کدا نیشتهجێ بووبێ، ئەگەرنا کەس تپیاندا نیشتهجێ نەبوون، ﴿وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِيْنَ﴾، هەر ئیمەش میراتگر بووین، واتە: کەس نەچوووە جیگا و پێگا و شوینەکانیان و، کەسی لێ نەما بۆوە، وەک چۆن میراتیک دەگێڕێتەووە بۆ لای خاوەنەکە ی، ئەو جیگا و پێگایانەش، هاتنەووە لای ئیمە، وەک چۆن میراتیک کە دەچێ بۆ لای میراتگر، تەنیا خواش ﷻ خاوەن و میراتگری هەموو شتیکە.

ئنجا خوای پەرورەدگار ئەووە پوون دەکاتەووە، کە موخەممەدی ﷺ ناردووە وەک پیغمبەری کۆتایی بۆ ئەو خەلکە، ئەووە یاسای خوا وایە، کە دەبێ لەو شوینانە ی چەقن و مەلەبەندی ئەو دەقەرەن، پیغمبەریان تپدا پەرەوان بکات، پیش ئەوە ی سزایان بدات، ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُوْلًا﴾، پەرورەدگاریشت فەوتینەری ئاوەدانییەکان نیە، تاکو لە دایکانەکیاندا، لەووەیاندا کە شاری چەق و بنەرەتە بۆ دەوروبەرەکە ی، پەرەوانەکراویکی تپدا نەنێری، ﴿يُنَلُّوْا

عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا ۖ نَافِثَةً كَانِي تَيْمَةً يَانِ بَسْهَرْدَا دَهْ خَوَيْتِيْتَهُوْه، ﴿وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾، پيشتریش تيمه فهُوتينهری ئاوه دانييه كان نه بووين، مه گهر خه لکه که يان سته مکار بووین، لاده رو تاوانبار بووین، نه گهرنا تيمه عاده تمان وانیه، به بی ئاگادار کردنه وه به بی هوشداري پیدان و، به بی په يام بو ناردن، سزای ئاوه دانييه کان بدهين و، بيانفهُوتيتين.

تَنَجَا خُوا ۖ جَارِيكِي دِيكِه رُوو دَه كَاتَه وَه مَرُوْقَه كَان بَه گشتي و، بَه تايهت بيروايه كان و، نه ياره كاني پيغه مبهري خاتهم ۖ و، په يامه كهي كه هيناويه تي، ده فهرموي: ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّهَا﴾، ههر شتيك كه پيتاندراوه، هه مووي ده چيته چوارچيويه رابواردن و گوزهراني ژياني دنيا و جوانيه كه يه وه، هه مووي رابواردنيكي كه مي ژياني دنيايه و، جواني و زريق و بريقيكي كه مي ژياني دنيايه، ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾، نه وه ي له لای خوايه، باشریشه و، دريژخايه ن تريشه، زياتریش ده مي نيته وه، ئايا نافامن؟ وه ك يه كيک له زانايان گوتوويه تي: نه گهر به هه شت خه زه ف (واته: مادده ي ديزه و گوزه) بووايه و، ژياني دنيا گه وه ر بووايه، مادام به هه شت هه ميشه ييه و ده مي نيته وه و، دنيا كاتيه و له بهين ده چي، ههر نه و خه زه ف له و گه وه ره باشره، له حاليكدا كه به هه شت له گه ل ژياني دنيا، به راورد ناکري، له جوړو چوني ته ي دا و، له رووي مانوه شه وه، دياره به هه شت هه ميشه ييه و، ژياني دنيا ماويه كي كه مه و، قوناغيكي راگوزهره ره، ته نيا بو تاقيكرانه وه ي مروقه كانه، بويه ده فهرموي: ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾، ئايا نافامن؟ عه قلتان نيه؟ كه هه رگيز نه ده بوو به هه شت و روژي دوايي، بگوړنه وه به ژياني كه مي دنيا.

﴿أَفَمَن وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَن مَّنَعْنَاهُ مَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾، ئايا كه سيك كه به لينيكي باشمان پيداوه و، به دلنيابيش پي ده گات، به لينه باشه كه به هه شته، ژياني نه برپاوه ي روژي دوايه، ئايا كه سيك كه ئاوايه، وه ك كه سيك وايه كه به هره مه ندي ده كه ين له رابواردني ژياني دنيا؟ ﴿ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

مِنْ الْمُحْضَرِينَ ﴿۱﴾، دوایی ئەو لە پوژی هەڵسانەوه دا، لە ئامادە کراوان دەبێ، واتە: لە ئامادە کراوان دەبێ بۆ سزا و دۆزەخ، ئایا وەک یەکن و یە کسانن؟ بە تەئکید نەخێر، ئەو هەمزە یە (أَقَمْنَ) پێی دەگوتری: هەمزە ی پرسیار کردنی نکوولییەکە رانە، بۆ وینە: کە گوتم: ئایا ئەمە تۆمارکەر (مُسَجِّلَةٌ) نیە؟ یان ئەمە سەعات نیە؟ چاوەڕێی وەلام ناکەم، چونکە ئەو پرسیار کردنیکی نکوولییەکە رانە یە، یانی: نکوولیی دەکەم لەو ی ئەمە تۆمارکەر نەبێ و، نکوولیی لەو دەکەم ئەمە سەعات نەبێ، ﴿وَيَوْمَ يَنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَّاءِيَ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ﴾، ئەو پوژەش کە (خوا) بانگیان دەکات، دەفەرموی: کوان ئەو هاوبە شانەم کە پێتان وابوو، خەیاڵتان وابوو، داتانابوو (هاوبەشی منن)؟ ﴿قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾، ئەوانە ی کە قسەیان لەسەر پەيوەست بوو، پریاری خویان لەسەر هاتۆتە دی، کە دەبێ بچنە دۆزەخەوه، گوتیان: ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا أَغْوَيْنَا﴾، پەرورەدگارمان! ئا ئەوانە ی سەرگەردان و بێمرا دو، بێ ئاکامان کردوون، وەک چوون خوومان سەرگەردان و بێ ئاکام و بێمرا دووین، ﴿تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ﴾، تێمە دووری لەوان دەکەین بۆ لای تو، حاشا لەوان دەکەین، ئەوان دوور دەخەینەوه بۆ لای تو دەگەرێنەوه، ﴿مَا كَانُوا إِلَّا نَارًا يَعْْبُدُونَ﴾، ئەوانە تێمەیان نەدەپەرست، واتە: لە راستیدا ئەوانە پەرستەری تێمە نەبوون، بەلکو هەوا و ئارەزوو کانی خویان دەپەرست، بەرژەوه ندیە کانی خویان دەپەرست، تێمەیان، کرد بوو بە بیانوو.

﴿وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَّاءَكُمْ﴾، پێیان گوترا: هاوبەشە کانتان بانگ بکەن، واتە: ئەوانە ی کە پێتان وابوو هاوبەشی خوان، هەندیک لە سیفەتە کانی خواتان بۆ پریار دابوون، یان لە پەرستاردا بەشدارتان کردبوون، کە دەبێ تەنیا خوا ﷻ بپەرستری، یاخود هەندیک لە سیفەتە کانی خواتان بۆ وان پریار دابوون، وەک سەرخست و، ژێر خست و، شیفا هێنان و، نەخۆش کردن و، هەتا دوایی، ﴿فَدَعَوْهُمْ﴾، ئەوانیش بانگیان کردن، پەرستارەکان پەرستارە کانیان بانگکرد، کە

به خه یالی خوین هاوبه شی خوا بوون، ﴿فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾، که چی هیچ وه لامیان نه دانه وه به دهنگیانه وه نه هاتن، ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ﴾، هه مووشیان نازارو سزای دۆزه خیان بین، ﴿لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ﴾، خۆزگه یان خواست که راستیان گرتبایه، کاتی خوئی له ژیان دنیادا.

یاخود: سزای دۆزه خیان ده بین به چاوی عه قل و دل، نه گهر ری راستیان گرتبایه، نه گهر سهر راست و هوشار بوونایه، ده یانزانی که نهو ریازی شیرک و کوفرو گوناھ و تاوانه، ههر بهو سزایانه یان ده گه یه نی.

﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾، نهو پۆزه ش که بانگیان ده کات ده فهرموئی: چیتان وه لامی ره وانه کراوان دایه وه؟ بیگومان خوا ﷺ بو خوئی له وان باشت ده زانی، به لام خوا ﷺ ده به وئی خوین دانی پیدایینن، ﴿فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ﴾، لهو پۆزه دا هه واله کان له به رانه بریاندا کویر بوون، له بهر نه وهی هه وال بو مروف دی، ئنجا نه گهر هه والیک کویر بی، نازانی بو کوئی بچی، لی ره دا مه به ست نه وه یه که هیچیان نه زانی، هه وال و ده نگ و باس و خواسه کانیان نه زانین، بۆیه نه یان توانی وه لام بده نه وه، ﴿فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ﴾، نه ک ههر وه لامی پرسیاره که نازانن، به لکو له یه کدیش ناپرسن، چونکه دلنیا که له یه کدی پرسینان، بی سووده، یاخود: له بهر نه وهی ده زانن: ههر کامیکیان به رانه ره که شی له خوئی نه زانترو بی وه لامترو، بی قسه تهر، ﴿فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَغَسَّوْهُ أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾، به لام که سیگ گه رابیتته وه بو لای خوا ﷺ و بریوی هینا بی و کرده وهی باش بکات، نیزیکه له سهر فرازان و به خته وه ران و ده رابزووان بی.

ئنجا خوا ﷺ دیته سهر خسته رووی چهند سیفه تیکی بی وینهی خوئی و، چهند کرده وه یه کی ناوازهی خوئی، که پیویسته له بهر روشنایی ناوو سیفه ت و کرده وه بی وینه کانیدا، تیمه خوا ﷺ بناسین و مامه لهی شایسته و پیویستی له گه لدا بکهین، سهره تا له باره ی کومه لیک سیفه تیه وه ده فهرموئی: ﴿وَرَبُّكَ﴾

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ﴿١﴾، پەروەردگارىشت ھەر شتتىكى بىھوۋى دروستى دەكات و، ھەر شتتىكى بىھوۋى ھەلئىدە بژىرى، ﴿مَا كَانَتْ لَهُمْ خَيْرَةٌ﴾، مەروۋقە كان لە بەرانبەر خوادا، تواناي ھەلئىزدانىان نى، بۆ وئە: خوا ﷻ بپىارى داوھ كە مەروۋق ھەبى و دروستى بكات، مەروۋق مافى ھەلئىزدانى نى، بلى: نەدەبوو دروست بكرىم، خوا بپىارى مردنى بۆ داو، ناتوانن بلىن: نابى بمرىن، خوا ﷻ بپىارى بۆ داو كە بەشتىكىان نىر بن و بەشتىكىان مى بن، ئەوان مافى سەرپشك بوونيان نى، كە رەگەزى خۆيان بگۆرن، خوا ﷻ بۆى بپىارداون كە دابەش بن بەسەر نەتەوھە كاندا، بەسەر زمان و رەنگە كاندا، ھىچ كەس لە توانايدا نى نەتەوھە رەچەلەكى خۆى بگۆر و .... ھتە، ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، پاكى و بەرزى بۆ خوا، لەوھى دەيكەن بە ھاوبەشى خوا، خوا ﷻ زۆر لەوھە پاكتر و بەرزتر، كە ئەو شتانە بكرىنە ھاوبەشى و، بەھىرنىنە ئاستى خوا ﷻ، ﴿وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾، پەروەردگارىشت دەزانى سىنەكانيان چى پەنھان دەكات و، چى ئاشكرا دەكات، ئەوھى سىنەكانيان پەنھانى دەكات و دەشارىتەوھە، ئەوھش كە ئاشكرائى دەكەن و دەيلين بە قسە، ياخود بە كەردەوھە ئەنجامى دەدەن، پەروەردگارت ھەمووى وەك يەك دەزانى.

﴿وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، ھەر ئەو خوايە، جگە لە ئەو ھىچ پەرستراوئىك نى، ﴿لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ﴾، لە يەكەمىن و دوايەمىندا، ستايش بەس بۆ ويە، واتە: لە يەكەمدا كە ژيانى دنيايەو، دوايەمىندا، كە رۆژى دوايە، ستايش تەنيا بۆ ئەو، ﴿وَلَهُ الْحُكْمُ﴾، ھوكم و بپىاردان و، ھوكمپرانى و بالا دەستى ھەر ھى ئەو، ﴿وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، بەس بۆ لاي ئەويش دەگىردىنەوھە.

ئىنجا خوا ﷻ چەند كەردەوھەكى خۆى، كە بەس ھى وين و تايەتن بەوھەو، دەخاتە روو: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْإِلَّهَ سَرْمَدًا﴾، بلى: ئايا دەبينن؟ يان: ھەوالم پى بدەن، يان: ئايا دەزانن ئەگەر خوا ﷻ شەوگارى لەسەرتان

هەمیشەیی و بەردەوام کرد بایە، (سَرْمَد: مَا لَا نِهَایَةَ لَهُ)، ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾، تاكو پوژی هەڵسانەووە پوژی دوایی، تاكو دنیا بە كۆتا دی، ﴿مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِضِيَآءٍ﴾، جگە لە خوا چ پەرستراویکی دیکە هەیه، كە پۆشنایتان بۆ بێنێ؟ پۆشناپی پوژگار، ﴿أَفَلَا تَسْمَعُونَ﴾، ئایا نابیستن؟ یانی: خڕۆكە ی زەوی لە جیاتى ئەوێ لە بەرانبەر خۆردا، بە دەوری خۆی دا بخولیتەو، لە بیست و چوار (۲۴) سەعات دا جارێك، خولێك بە دەوری خۆیدا لێ بدا و، تاكو نیوێ بێتە شو، نیوێ بێتە پوژ، ئەگەر نەخولابایەو، وەك هەندێ لە خڕۆكەكان، كە هەمیشە یەك پرویان لە خۆرە، واتە: دیوێكان هەمیشە پوژەو دیوێكان هەمیشە شەو، ئەگەر خوا ﷻ زەویشی وا لێكرد بایە، چ پەرستراویك هەبوو بتوانی پوژگارتان بۆ بێنێ، ئەگەر هەر شەو بووایە، ئایا نابیستن؟ واتە: ئەگەر هەق ببیستن، دەبێ بزانی خوايەك ﷻ كە بەس ئەو شەوگارو پوژگار بەدوای یەكدا دێنێ، دەبێ تەنیا ئەویش پەرستری.

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾، بلى: ئایا دەزانن، دەبینن، ئەو بینینە چ بینینی چاو بێ، چ زانینی عەقل، ئەگەر خوا ﷻ پوژگاری لەسەرتان بەردەوام کرد بایە، تاكو پوژی هەڵسانەو، ﴿مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ لَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ﴾، چ پەرستراویك جگە لە خوا ﷻ دەتوانی شەوگارتان بۆ بێنێ، كە تێیدا پشوو بدەن و بخەون، ﴿أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾، ئایا نابینن؟ هێ پێشێ فەرمووی: ﴿أَفَلَا تَسْمَعُونَ﴾، چونكە لە كاتێكدا كە شەوگار بێ، ئینسان تەنیا لەرێی بیستنهو دەتوانی پەيوەندیی لەگەڵ ئەوانی دیکەدا بكات، چونكە نابینێ، بەلام لە هێ دووهمدا دەفەرموێ: ﴿أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾، چونكە لە پوژدا ئینسان دەبینێ، زیاتر لە رێی دیتنهو لەگەڵ ئەوانی دیکەدا پەيوەندیی بەرقەرار دەكات، ﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، هەروەها (خوا) لە بەزەیی خۆیەو، شەوگارو پوژگاری بۆ وا لێكردوون، كە تێیاندا پشوو بدەن و،

له به خششی خوا ﷺ داوا بکهن و، بۆ ئه وهش که سوپاسگوزاری ئه نجام بدهن (بۆ خوا)، بۆیه فهرموویه تی: ﴿لَسْکُونُوا فِیْهِ وَلِتَبْنَعُوا مِنْ فَضْلِہِ﴾، چونکه هه ندیک کهس له شهویدا کارو کاسیی ده کهن و، له پۆژدا پشوو ددهن و ئیسراحت ده کهن، هه رچه نده له ئه صلدا شهو بۆ خهوتن و پشوودانه و، پۆژگار بۆ کارو کاسیی، به لام جاری واش ههیه له هه ندی شوین، یاخود هه ندیک کهس، وای بۆ ده گونجی، به شهو کارو کاسیی بکات، وهک هه ندیک کاروانچی و، هه ندیک جوړه کارو کاسیی، که به شهو ئه نجام دهرین، یان هه ندیک سه فهرهواتن و چوون.

﴿وَيَوْمَ يَنَادِيهِمْ فَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَاءِی الَّذِیْنَ کُنتُمْ تَزْعُمُونَ﴾، ئه و پۆژهش که بانگیان ده کات، ده فهرموئی: له کوین ئه و هاوبه شانهم، که پیتان وابوو هاوبه شی منن، کوان له کوین؟ دیاره ئه مه پیشتر خوا ﷺ دووباره ی کردۆته وه له ئایه تی (۶۲) شدا فهرموویه تی، لیره ش له ئایه تی (۷۴) دا دووباره ی کردۆته وه، ئنجا له وئ وه لامه که یان باس ده کات و ده فهرموئی: ﴿قَالَ الَّذِیْنَ حَقَّ عَلَیْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِیْنَ اَغْوَيْنَا اَغْوَيْنَهُمْ کَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا اِلَیْکَ مَا کَانُوا اِیَّانَا یَعْبُدُونَ﴾، له وئ ئاوا وه لام دده نه وه، به لام لیره دا وه لامه که ی نه گوتۆته وه، ئیکتیفای کردوه به وه لامی پیشوو، یاخود بۆیه وه لامه که ی دیار نیه، چونکه وه لامیان نیه، کوا ئه و هاوبه شان له کوین؟ بوونه به ردی بن گوئی.

له کویتاییدا ده فهرموئی: ﴿وَنَزَعْنَا مِنْ کُلِّ اُمَّةٍ شَهِیدًا﴾، له هه ر کۆمه لیک چاودیریک و شایه دیکمان هینا، ﴿فَقُلْنَا هَانُوا بُرْهَنَکُمْ فَعَلِمُوا اَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ﴾، پیمان گوتن: ئه ی کۆمه له که! ئه ی خه لکه که! به لکه ی خۆتان بینن، به لام زانیان که هه ق ته نیا هی خوایه، ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا کَانُوا یَفْتَرُونَ﴾، ئه وهش که هه لیانده به ست، وهک هاوبه ش بۆ خوا، لییان ون بوون و نه یانتوانی بینه پروو، له بهر ئه وه ی بهس له گومان و خه یالی ئه واند، هاوبه ش بوون بۆ خوا، ئه گه رنا له راستییدا دروستکراوی خوا ﷺ بوون، ئنجا چ ماده ی بی ژیان بووبن، چ

ماددەى ژياندار بووبن، لە پرووھک و لە ئاژەل، چ وێپرای ژياندار بوون، خاوەنى
هەست و ويستيش بووبن، وەك تێكپرای ئەو جندو مرووف و فريشتانەى بە
جۆرێك لە جۆرەكانى پەرستەران، پەرستاون.

راگەباندنى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

لە تۆبە كۆمەڵانە نەبەكان لەكەلنەكان
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net
English - عربي - كوردی

عەلى بابىر/ AliBapir

عەلى بابىر/ AliBapir

کەتەبى
راگەباندنى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

خستنه سەر پێی راست و پێنمایی کردن، تهنیا له توانای خوادایه و، به ئارهزووی مرقه‌کان نه و، خواش زاناتره کێ شایسته‌ی هیدایه‌تدرانه:

خوا ﷻ ده‌فرموێ: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ (٥٦)

شیکردنه‌وی ئەم ئایه‌ته، له سێ برگه‌دا:

(١)- ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾، به‌دنیایی تو ناتوانی که‌سیک راسته‌ پێ بکه‌ی، که‌ خوشت ده‌وێ.

(٢)- ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾، به‌لام خوا ﷻ هه‌ر که‌سیکی بوێ، راسته‌ پێی ده‌کات.

که‌ ده‌فرموێ: ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾، مه‌به‌ست پێی ئه‌وه‌یه که‌ ویستی خوا ﷻ په‌هایه‌و بێ سنووره، ئه‌گه‌رنا به‌ دنیایی خوا ﷻ له‌ گۆتره‌ که‌س راسته‌ پێ ناکات و، له‌ گۆتره‌ش که‌س سەر لێ ناشیوێتی، وه‌ک له‌ شوینی دیکه‌دا فرموویه‌تی: ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾ (١٣) الشوری، ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ﴾ (٢٧) الرعد، ئه‌وانه‌ ده‌خاته‌ سەر راسته‌ پێ، که‌ له‌ناخه‌وه‌ بو‌ لای خوا ده‌گه‌رینه‌وه‌، به‌لام ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ (٢٧) ابراهیم، خوا سته‌مکاران سه‌رگه‌ردان ده‌کات، یان ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ (٦) المنافقون، خوا ﷻ کۆمه‌لی لاده‌ران راسته‌ پێ ناکات.

(۳)- ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾، ئەو زانارە بەوانە ی پێ راستگرتوون، واتە: شایستە ی ئەوەن بخرێنە سەر پێ راست.

ئایا کێ شایستە ی ئەو هیە، خوا ﷻ دەستی بگرێ و راستە پێ بکات؟ بێگومان کەسیک کە ئارەزوو و پەغبەتی هیە و، خوای پەرورەدگاری خوش دەوێ، لە دڵەو بەرەو خوا وەرەدە چەرخێ و، لە دڵەو بەرەو خوا دەجووڵێ و دەخروشی، خوای کاربە جیش هەر کەسە لە قەدەر خوای مامەلە ی لە گەلدا دەکات.

هەلبەتە هۆی هاتنە خوارەو کە ی تاییبەتە، وەک پێشتر باسمان کردو، دوو پریوایە مان هێنان، بەلام چەمک و حوکمە کە ی گشتگیرە، وەک زۆرجار گوتراو، زانیان دایانناو وەک بنچینە یەک: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شُمُولَ الْمَعْنَى)، واتە: تاییبەت بوونی هۆکار، پێگر نیە لە گشتی بوونی واتا.

پاڤیڤاندنی مەکتەبی مامۇستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتالی

پاڤیڤاندنی مەکتەبی مامۇستا عەلی بابیر

پاڤیڤاندنی مەکتەبی مامۇستا عەلی بابیر

كورتە باسیك: له پینچ سهرنجدا

(۱) - تەنانەت پیغەمبەریش موحمەد ﷺ کە سەرۆه‌ری پیغەمبەرانە، هەموو شتیکی بەپی و یست و ئارەزووی نەبوو، شتی پی خو‌ش بوو، نەبوو و، شتی پی ناخو‌ش بوو، بوو، چونکە مرو‌ف مرو‌ف، با پیغەمبەریش پی، ئەو تەنیا خوایە ﷻ کە هەرچی بیه‌وی دەیکات و، هەرچی نەیه‌وی نابێ: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾.

(۲) - چەمکی (هیدایەت) زۆر گرنگە بەپی سیاق دەرک بکری، ئەگەرنا تووشی هەلە کوشندە دەبین، بۆ وینە: لێرە لە ئایەتی (۵۶) دا، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾، بە دلنایی تو هیدایەتی ئەو کەسە نادەي کە خو‌شتدەوی، بەلام لە سوورەتی (الشوری) دەفەرموی: ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٥٢﴾، واتە: بە دلنایی تو بەره‌و راستە شەقام رێنمایی دەکەي، لەوی دەفەرموی: تو بەره‌و راستە شەقام رێنمایی دەکەي و، لێرەشدا دەفەرموی: کەسێ کە خو‌شت دەوی و حەزت لێیە هیدایەت بدری، هیدایەتیت پی نادری، واتاو چەمکی (هیدایەت) لەم دوو شوینەدا لیک جیايە، لە سوورەتی (القصص) دا کە دەفەرموی: تو هەر کەسێک خو‌شت دەوی، ناتوانی هیدایەتی بدەي، واتە: ناتوانی بیخەيە سەر راستەری، نەک ناتوانی پی پێشان بدەي، ئایەتی (۵۲) لە سوورەتی (الشوری) دا، کە دەفەرموی: ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٥٢﴾، واتە: تو بۆ راستە شەقام رێنمایی دەکەي (ه‌دایە)، بە مانای رێنمایی کردن و پی پێشاندانە.

پیغەمبەر ﷺ پی پێشانی هەموو کەس داو، بەلام ئەو خوايە ﷻ کە دەتوانی هەندیک لە مرو‌فەکان راستە پی بکات و، بیانخاتە سەر راستە پی، ئا ئەو‌ه‌یان تەنیا بەدەست خوايە، بەلام ئەو بە دەست پیغەمبەرە ﷺ کە رێنماییان بکات، خواي

پهروهردگاریش پیغهمبه‌ری خوئی ناردوه، تاكو رینمایان بکات و، ریان پیشان بدات و، به‌رچاویان روشن بکاته‌وه، هه‌روه‌ها خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنْ تَحْرِصْ عَلَىٰ هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرٍ﴾ (النحل، ۳۷) واته: ته‌گه‌ر سوور بی له‌سهر هیدایه‌تیا، به‌دنیایی خوا ﷺ ته‌گه‌ر که‌سیک گومرا بکات، هیدایه‌تی نادات و، هیچ پشتیوانیشیان نین، لیره‌دا ﴿لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ﴾ (النحل، ۳۷) واته: نایخاته‌سهر راسته‌ری، ته‌گه‌رنا خوا قورنانی ناردوه (هدی للعالمین) و، پیغهمبه‌ری ﷺ ناردوه که‌خه‌لک رینمایی بکات بو راسته‌شه‌قام، وه‌ک ری پیشاندان، به‌لام وه‌ک دل وه‌رچه‌رخاندن و خسته‌سهر ری، ته‌وه‌خوا ﷺ ته‌وه‌ی بو هه‌موو که‌س ناوی، ته‌نیا بو ته‌وه‌که‌سانه‌ی ده‌وی، که‌شایسته‌ن و، بو ته‌وه‌که‌سانه‌ی ده‌وی که‌له‌دله‌وه‌بو خوا ده‌جو‌شین و ده‌خرو‌شین.

(۳)- هیدایه‌تدانی خوا له‌گو‌تره‌نیه، به‌به‌لگه‌ی ته‌وه‌رسته‌قورنانبیه‌ی که‌ده‌فه‌رموئ: ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾، خوا زاناره‌به‌هیدایه‌ت دراوان، واته: زاناره‌به‌وه‌ی کی شایسته‌ی ته‌وه‌یه، خوا هیدایه‌تیا بدات و، بیانخاته‌سهر راسته‌ری، له‌برگه‌ی سییه‌می ته‌مه‌سه‌له‌یه‌ش دا تیشکی زیاترمان خسته‌سهر ته‌مه‌بابه‌ته.

(۴)- هه‌رچه‌نده‌هوی هاتنه‌خواریمان باس کرد، به‌لام لیره‌ش ته‌مه‌ده‌قه‌دینین، که‌تیشکی زیاتر ده‌خاته‌سهر ته‌وه‌ی بوچی ته‌بووتالیب تاماده‌نه‌بوو، هیدایه‌ت له‌برازایه‌که‌ی خوئی وه‌ربرگئ:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ؓ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِعَمِّهِ: «قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَشْهَدُ لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ»، قَالَ: لَوْلَا أَنْ تُعَيِّرَنِي قُرَيْشٌ يَقُولُونَ إِنَّمَا حَمَلَهُ عَلَىٰ ذَلِكَ الْجَزَعُ، لَأَقَرَرْتُ بِهَا عَيْنَكَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ (۵۶) { (أخرجه مسلم: ۲۵).

واته: ته‌بوو هه‌ره‌یه‌ره ﷺ ده‌لئ: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ له‌کاتی مردندا به‌مامی (واته ته‌بوو تالیبی) فه‌رموو: بلئ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) له‌روژی دوایدا، شایه‌دییت بو

پى دەدەم، واتە: دەیکەمە بەلگە بوټ، ئەویش گوتى: ئەگەر زانیام قورەیشییەکان
 عەبیم لى ناگرن و، پەخنەم لى ناگرن، دلى تۆم پى خوښ دەکرد، خواش لەو
 بارەوہ ئەو ئایەتەى ناردە خواریوہ.

لە ڕیوایەتى دیکەدا ھاتوہ، کە گوتووێتەى: ئەگەر لەبەر ئەوہ نەبووایە،
 ئافرەتانى قورەیش پەخنەم لى بگرن، یان قورەیشییەکان بلىن: لە مردن ترسا،
 ئەوہ ئیستا دلى تۆم پى خوښ دەکرد، ئنجا تەماشای ئەو نەفامییە بکەن!
 مروڤ لەبەر ئەوہى خەلک پەخنەى لى نەگرى، یان لەبەر ئەوہى نەلىن: لە
 مردن دەترسى، لەسەر کوفرو گومراى مینتتەوہو، بە قسەى پیغەمبەرى خوا
 ﷺ نەکات و بشزانى پیغەمبەرى خوايە ﷺ لەبەر ئەوہى، مام لە ھەموو کەس
 باشتر برازای خوێ دەناسى، بەلام دیارە ھىدايەت بەدەست خوايە.

(۵)- ھەلوێستى شیعە لە بارەى ئەم ئایەتەوہ:

(أ) - (مُحَمَّدٌ حَسَنٌ الطَّبَاطِبَائِي) خاوەن تەفسیری (الميزان في تفسير القرآن)^(۱) دەلى:

(أَنَّ الرُّوَايَاتِ الْمُسْتَفِيضَةَ عَنْ أَهْلِ الْبَيْتِ، دَلَّتْ عَلَى إِيمَانِهِ، وَالْمَنْقُولُ مِنْ أَشْعَارِهِ
 بِالْإِقْرَارِ عَلَى صَدَقِ النَّبِيِّ ﷺ وَحَقِّيَّةِ دِينِهِ، وَهُوَ الَّذِي آوَى النَّبِيَّ ﷺ صَغِيرًا وَحَمَاهُ
 بَعْدَ الْبُعْثَةِ، وَقَبْلَ الْهَجْرَةِ فَقَدْ كَانَ أَثَرُ مُجَاهَدَتِهِ وَحَدِّهِ، فِي حِفْظِ نَفْسِهِ الشَّرِيفِ، فِي
 الْعَشْرِ سَنِينَ قَبْلَ الْهَجْرَةِ، يَعْدِلُ أَثَرُ مُجَاهَدَةِ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ بِأَجْمَعِهِمْ فِي الْعَشْرِ
 سَنِينَ بَعْدَ الْهَجْرَةِ)؟!

نەفامی ئاوا دەبى، دەمارگیرى ئاوا دەبى، ھەموو سنوورى بەزاندوون،
 کاک (طباطبائي)! کە شیعەکان دەلىن: ڕوونکەرەوہو ساغکەرەوہى زانای شارەزا،
 تەمasha بکەن، چ نەزانییەک و چ نەفامییەک لە قسەکانى دەتکى!

دەلى: ڕیوایەتەکانى پیشەوایانى (أَهْلُ الْبَيْتِ)، (واتە: خزمانى پیغەمبەر
 ﷺ)، زۆرن لەو بارەوہ کە ئیمانى ھینا (واتە: ئەبوو تالیب)و، ئەوہى کە لە

شیعرەکانیەو نەقل بوو، پرن لەووە کە دانى پێداھێناو: پێغەمبەر ﷺ راست دەکات و ئایینەکەى راستە و، ئەبوو تالیب بوو کە پێغەمبەرى ﷺ بە گچکەیی بەخێو کردو، دوایش بە گەورەیی دواى ئەووەى کە پەوانە کرا و، پێش کوچکردن بو مەدینە پاراستی، شوینەواری هەولدانى و، تیکۆشانى ئەبوو تالیب بە تەنیا، لە پاراستنى نەفسى پێغەمبەردا ﷺ لە دە (۱۰) سالى پێش کوچ کردن، بەرانبەر هەولدان و تیکۆشانى هەموو کوچکەرەن و پشتیوانانە بە تیکرا، لە دە (۱۰) سالى دواى کوچکردندا!!!

ئانەووەیە دەمارگیرى و، تێپەراندن و نەفامى و نەزانى، کە تو بێنى کارى ئەبوو تالیب بە تەنیا پێش کوچکردن، بێخەیه تەرازوویەک، لەگەڵ کردەووەى باش و ئەو هەموو خەبات و خوین و، کوچ و ئاوارەیی و ناپەختییە، تیکرای کوچکەرەن و پشتیوانان، کە لە کوئا تەمەنى پێغەمبەردا ﷺ ژمارەیان لە سەد هەزار (۱۰۰،۰۰۰) کەس تێپەریوە! بۆیەش شیعه بە زۆرى بەو دەمارگیرى و تێپەراندنە فەوتاون، کە ئەو هەموو هیچ مەنتىقی تێدا نیە، بو کەسێک کە هیچ بەلگەیهکت بەدەستەووە نیە، لەسەر مسوڵمانبوونی، عاتیفەى ئەووە نەبى کە بابى عەلى کورى ئەبى تالیب بوو، دیارە عەلى ﷺ یەکیکە لە چوار خەلیفەکان و، ئامۆزای پێغەمبەر ﷺ و، یەکیکە لە دە (۱۰) مۆژدە پێدراووەکان، چەندى بلێى، ئەووەندە سیفەتى بەرز و باشى هەن، بەلام ئنجا بلێین چى، بابى کافر بوووە برۆای نەهێناو، هەرۆک چۆن نووح بوو خۆی پێغەمبەرى خوا بوو، بەلام خێزانەکەى کافر بوو، هەرۆهە کۆرەکەى کافر بوووە بەقسەى نەکردو، دوایى خوا سەر زەنشتى کردو کە: ئەى نووح! لە نەزانان نەبى، داواى دەربازبوونم بو کۆرەکەت لى نەکەى! هەرۆهە لىووط خێزانەکەى کافر بوو، وەک خوا دەفەرموى: ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَیْرِیْنَ﴾ (۸۳) الاعراف، لەگەڵ ئەوانەدا بوو کە فەوتان و بەجێمان، دیسان ئیبراھیم بابى کافر بوو و برۆای پى نەهێناو، بۆیەش خواى پەرۆردگار دەفەرموى: لە هەموو شتێکدا شوینی ئیبراھیم بکەون،

جگە لەوێی کە داوای لێبوردنی بۆ بابی کرد، ﴿وَمَا كَانَتْ أَسْتَغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ
لَأَيِّهِ ۝۱۱۴﴾ التوبة، جگە لە داوای لێبوردنی ئیبراھیم بۆ بابی، لەوێدا مەیکەنە
سەر مەشق، لەوێدا نەپێکاوە، خوا ﷻ خاتری کەس ناگرێ، بەلام شیعە ھەر
لەبەر ئەوێ ئەبوو تالیب بابی عەلی ﷺ بوو، دەلێن: تیکۆشانی وی بە تەنێ
بە قەدەر ھی ھەموو کوچکەران و پشتیوانانە!!

(ب) - تەفسیری (نمونە) ش لە ژێر ناوونیشانێ: (ئیمانی ئەبووتالیب و ھەراو ھۆریایە ک
کە لەو بارەو ھەپراکراوە)^(۱)، ئەویش شەش لاپەرە لە تەفسیرەکە ی پر دەکاتو ھە بە
قسە ی بێ کە لک، تەنیا تانە دانە لە ئەبوو ھورەرپرە ﷺ، لەبەر ئەوێ ئەو فەرماشتە ی
گێراو ھەتو ھەرو ھا لە ھاو ھەلانی دیکە و، پێدا ھەلگوتنی زۆری ئەبوو تالیبە، ھەندیک
شیعران دینێ کە ئاوا ی گوتو ھە و ئاوا ی گوتو ھە، ئنجا زۆر کەسی دیکە ش ھەبوو، زۆری
رێز لە پیغەمبەری خوا ﷺ گرتو ھە، زۆری پێدا ھەلگوتو ھە، بەلام کە ئیمانی پێ نە ھینا ھە،
بلیین چی!

لە ئۆرە کۆمەڵە نەپێکان لەکەلتانین
Stay in touch on social media
نەن مەکم عیر موانع النوازل الانجنامی

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

مەسەلەى دووھم:

بیانووگرتنى كافرانى پوژگارى پیغەمبەرى خاتەم ﷺ، که ئەگەر مسوولمان ببن، لە ولاتی خویمان دەرفیتزین و، بەرپەرچدانەوهیان که بە ھۆی کابەوہ، ئەمان و نانیاں بو دابین کراوہ و، سەرنجراکیشانیان بو میژووی گەلانی بوغرا بوو بە خوښگوزارانیاں، که فەوتاون و، خواش ھەرگیز پیش پەيام ناردن، ھیچ گەلنکی نەفەوتاندوہ:

خو ﷺ دەفەرموی: ﴿وَقَالُوا إِن نَّبِيعَ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُنْخِطِفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا أَمِنًا يُجِبَّ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّنْ لَّدُنَّا وَلَٰكِن أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِكَ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَلَنَّا مَسَكْنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ؕ أَيْنَمَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ٥٩﴾

شیکردنەوہی ئەم ئایەتانە، لە یازدە بڕگەدا:

(١)- ﴿وَقَالُوا إِن نَّبِيعَ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُنْخِطِفُ مِنْ أَرْضِنَا﴾، (کافرهکانی پوژگاری پیغەمبەر ﷺ) گوتیان: ئەگەر ئیمە لەگەڵ تۆدا بەدوای پینمای بکەوین، بە دوای بەرنامەیهک و، رێی پێشاندانیک که خوا ﷻ ناردووێتی، لەسەر زەمینى خۆمان دەرفیتزین.

(التَّخَطُّفُ: مُبَالَغَةٌ فِي الْخَطْفِ وَهُوَ انْتِزَاعُ شَيْءٍ بِسُرْعَةٍ)، (تَخَطُّفٌ) لەسەر کێشى (تَفْعُلٌ) زیدەپووییە لە (خَطْفٌ) دا، (خَطْفٌ) یش بریتیه لەوہی شتیک بەخیرایی وەربرگری و لە شوینی خوێ ھەلیقەنى و بیرفیتنى.

ھەلبەتە ئیستاش کەسانیک ھەن، دەلین: ئەگەر بێت و پوو لە ئیسلام بکەن و پابەند بین بە ئیسلامەوہ، پوژتاوا مامەلەمان لەگەڵدا ناکات، پوژھەلات شەرمان پێ دەفرۆشی، جوولەکە دانووی لەگەڵماندا ناکوێ، وەک بەداخەوہ ئیستا زۆر

له دهوله تانی که نداو هاتوونه سهر ئهو مه شره به، که کاتی خوئی کافره کانی قوره یش دهیانکرده بیانوو، که ئه گهر له گهل تودا به دوای هیدایه تی خوا **بکهوین**، دهرفیترین، ئیستاش زور له دهوله تانی که نداو ته سلیمی کوفری جیهانی بوون، به سهرکردایه تی ئه مریکا و جووله که، به بیانوو ئه وه که ئه گهر له گهل ئه واندا به ینمان باش نه بی، دژایه تییمان ده کهن و، ناتوانین به رده وام بین، ئاخر بویه ناتوانی به رده وام بی چونکه تو، حوکمیکی بنه مالهی و میراتی و، خوسه پیتانه ت پهیره و کردوه، له دلی خهلکدا نیت، رهگ و ریشه ت نیه، بویه ناچاری که پال به زلهیزانه وه بدهی، ئه گهرنا ئه گهر تو به پیی: **﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾** الشوری، حوکمرانی بکهی، ئهو کاته ناچار نابی ئه مریکا به رگرییت لی بکات، خیرو بیره کهت به ری و بلی: بینه پاره، چونکه ده تپاریزم، ئه گهر من به س چوار پوزان نه تپاریزم ده پروخیی، ئایا چ ئابروویه ک بو ئهو دهوله ته ده مینیته وه، که ئه مریکا وای پی بلی؟

۲- **﴿أَوَلَمْ نُمْكِنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا﴾**، ئایا ئیمه هه ره میکی پر هیمن و ئاساییشان بو نه ره خساندوو؟ بومان نه چه سپاندوو؟ (الْتَّمِكِينَ: الْجَعْلُ فِي مَكَانٍ)، (تمکین) چه سپاندنی شتی که له شوینیک دا، هه ره م: مه به ست پی مه که که وه ده ور به ریه تی که پر له هیمنی و ئاساییش.

۳- **﴿يُجَوِّ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾**، به روبوو می هه ر شتیکی بو لا کو ده کریته وه.

هه لبه ته لی ره (کُلِّ شَيْءٍ) مانایه که ی عورفییه، یانی: هه ر شتی که که باوه هه ر شتی که که ده گونجی، لی کو ده کریته وه، هه موو به روبوو و میوه کان، هه موو به ره مه کان ده هیندرینه وه بو ئه وی، ئیستاش هه روایه.

۴- **﴿رَزَقًا مِّنْ لَّدُنَّا﴾**، بژیوی که له لایه ن ئیمه وه، وشه ی (رِزْقًا): (حَالٌ مِنَ الثَّمَرَاتِ) ئه م به رومیوانه که ده هیترینه وه بو ئه وی، ئه وه بژیودانی که له لایه ن ئیمه وه.

(۵) ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، به لام زوربه یان نازان، (إِسْتِدْرَاكَ أَيَّ أَكْثَرُهُمْ لَا عِلْمَ لَهُمْ، لِذَلِكَ لَمْ يَتَفَقَّطُوا إِلَى كُنْهِ هَذِهِ النِّعْمَةِ)، (لكن به مانای (به لام) ه، به لام زوربه یان نازان و زانیاریان نیه، بویه ده رکی چیه تی نهو نیعمه ته ناکه ن، که نهو هه موو نیعمه تانه یان به هوئی مه ککه و حه رهمه که ی و که عبه وه، به هوئی نهو مالی خواجه وه، چنگیان که وتوون.

تَنجا له بهر نه وهی نه وانه به زوری به هوئی خوشگوزهرانی و ناز و نیعمه تی دنیا وه، پشتیان له پیغه مبه ری خوا ﷻ کردوه و، ترساون که بازاره که یان لی تیکبچی، بویه خوا ﷻ ده فهرموئی:

(۶) ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْنٍ﴾، زوریک له ئاوه دانییه کاغان فه وتاندوون، نه (گم) ه، (كَمْ الْخَبْرِيَّةُ يه یانی: (کثیر)، زور، (كَثِيرًا أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرَى) زور ئاوه دانییمان فه وتاندوون.

(۷) ﴿بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا﴾، (البَطَرُ: الطُّغْيَانُ وَالتَّكَبُّرُ)، یانی: له ژیا نه که ی خویاندا تووشی حاله تی له خوبایی بوون و، له که ولی خو ده رچوون و، خو به زلگری بوون، یا خود ﴿بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا﴾، (بَطَرَتْ أَيَّامَ عَيْشِهَا)، له پوژه کانی ژیان و گوزهرانی دا تووشی حاله تی له خوبایی بوون و بوغرای، بوون، یا خود (كَفَرَتْ نِعْمَةً رَبِّهَا فِي مَعِيشَتِهَا) چاکه ی په روه ردگاری نادیده گرتوه و سپله یی به رانه ر نواندوه، له ژیان و گوزهرانه که ی خویدا.

که واته: رسته ی ﴿بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا﴾، وه ک زانیان گوتوو یانه: ده گونجی یه کیک له سی مه بهستی هه بن:

(أ) - ژیا نه خوش و گوزهرانه خوشه که ی، بوغرای کرد.

(ب) - بوغرا بوو، له ژیان و گوزهرانه که یدا.

(ج) - سپله یی (کفران) ی کرد لهو ژیان و گوزهرانه خوشه ی دا، که خوا ﷻ بوی په خساند بوو، که پر بوو له نازو نیعمه ت.

(۸) ﴿فَإِنَّكَ مَسْكَنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا﴾، ئەوانە خانووبەرەکانیان، لە دواى ئەوان كەمێك نەبێ نیشتهجێیان تێدا نەكرا، نەكرانه جێگای نیشتهجێ بوون و تێدا مانەوه، (السُّكْنَى: الْحُلُولُ فِي الْبَيْتِ)، (سُكْنَى) بریتیه لە مانەوه لە مایێكدا، كە دەفەرموێ: ﴿إِلَّا أَزْمَانًا قَلِيلَةً وَإِلَّا سَكْنَى قَلِيلًا وَهُوَ سُكُونُ الْمَارِّينَ﴾، چەند ماوهیهكێ كەم نەبێ و، نیشتهجێ بوونێكێ كەم نەبێ، خەلك تێیاندا نیشتهجێ نەبووه، ئەویش بریتی بووه لە نیشتهجێ بوونی ئەو رێبوارانەى بەو شوێنەدا دەڕۆن، (جاری وا بووه لەو كاولگەیهدا، تۆزە پشووێهەکیان داوه).

(۹) ﴿وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ﴾، هەر ئێمەش خۆمان میراتگر بووین، واتە: هاتنەوه دەستی ئێمە و، هیچ كەس خاوەنیا نەبوو.

لێره‌دا خواى خاوەندار خاوەنداریه‌تییه‌كه‌ى به‌ میرات (وِراثَة) ناوناوه، یانى: گه‌رانه‌وه‌ بو‌ لای ئێمه‌ و، كه‌س نه‌بوو خاوەنداریتیی ئەو خانووبه‌رانه‌ بكات. ئنجا خوا ﷻ راستییه‌كێ دیکه‌ ده‌خاته‌ ڕوو، كه‌ بۆچی پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ده‌نێری؟ ده‌فەرموێ:

(۱۰) ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَتِنَا﴾، په‌روه‌ردگارت فه‌وتێنه‌ری ئاوه‌دانییه‌كان نیه، تاكو له‌ دایكانه‌كه‌یان و بنه‌ره‌ته‌كه‌یاندا پێغه‌مبه‌ریك نه‌نێری، ئایه‌ته‌كا‌مانیان به‌سه‌ردا بخوێنێته‌وه.

بۆیه‌ ناو له‌ مه‌ككه‌ نراوه: (أُمُّ الْقُرَى) واته‌: دایكی شاره‌كان، (أُمُّ الْقُرَى)ش بریتیه‌ له‌ شاریكی مه‌زن، ئەو شاره‌ی كه‌ مه‌ل‌بە‌ندو چه‌قی شاره‌كانی دیکه‌ بێ. ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَتِنَا﴾ (ئەو پێغه‌مبه‌ره‌) ئایه‌ته‌كانی ئێمه‌ به‌سه‌ر خەلكه‌كه‌دا (خەلكی شاره‌كه‌دا) ده‌خوێنێته‌وه.

(۱۱) ﴿وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾، ئێمه‌ فه‌وتێنه‌ری ئاوه‌دانییه‌كان نه‌بووین له‌ رابردووشدا، مه‌گه‌ر دانیشتووانه‌كانیان و خەلكه‌كه‌یان

ستەمکار بووب، واتە: ئیمە لە هیچ حالاندا فەوتینەری خەلکی ئاوەدانییەکان نەبووین، مەگەر لە حالیکدا ئەوان ستەمکارو تاوانبارو خەتاکار بووبن.

کورتە باسیک لە بارەی بەهرەمەند بوونی خەلکی

مەککە و دەورووبەریەوه، لە حەرەمی مەککە

ئەم راستییە خوا ﷻ لە چەند شوێنیکی دیکەشدا بەیانێ کردووە، باسی کەعبەو لە پەنای کەعبەدا بەهرەمەند بوون لە هیمنیی و ئاسایش و، نان و ئەمان، بۆ وێنە:

۱- لە سوورەتی (قریش)دا، خوا فەرموویەتی: (بسم الله الرحمن الرحيم): ﴿لَا يَلْفُ قُرَيْشٌ ۝۱ إِيْلَهُمْ رِحْلَةَ الْشَتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝۲ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝۳ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝۴﴾

واتە: بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده. بەهۆی خووگرتن و عادەتگرتنی قورەیشەوه ۝۱ عادەتگرتیان بە سەفەری زستانە و هاوینەوه، (بۆ بازەرگانیی زستانان بۆ شام، هاوینان بۆ یەمەن) ۝۲ با پەرەردگاری ئەو ماله بپەرستن ۝۳ کە لە برسێتیی تیری کردوون و لە ترس و بیمیش دنیایی کردوون ۝۴.

۲- لە سوورەتی (العنکبوت)دا، خوا فەرموویەتی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُخَفِّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ۝۱۷﴾، واتە: ئایا نابینن کە ئیمە حەرەمیکی پڕ هیمنیی و ئاسایشمان بۆ پەخساندوون و، خەلکیش لە دەورووبەریان دەپۆندری، ئایا پڕوا بە باتیل دینن و، سێلەیی بەرانبەر نیعمەت و چاکەکانی خوا دەکەن؟

۳- لە سوورەتى (النحل) یش دا، دەفەر مۆی: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَافَهَا اللَّهُ لِبَاسِ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾﴾، واتە: خوا ﷺ وینەیه کی هیناوه تەوه، شارێک که پر هیمینی و ئاسایش بوو، ئارامگرتوو بوو، بژیوی به فراوانیی له هه موو شوینیکهوه، له هه موو لایه کهوه بۆ ده هات، به لام به رانه ر به چاکه کانی خوا ﷺ سپله بوو، خواش پۆشاکى برسیه تی و ترسی پێ پۆشین، (برسیه تی و ترس وه ک چۆن پۆشاکیک ده چیت به ر ئینسان و، به جهسته یه وه ده نووس، ئاوا پێیان وه نووسا)، به هۆی ئه وه وه که ده یان کرد (له بێ پروایی و سپله یی)، به دلنیا یی پیغه مبه ریک له خویان بویان هات، به لام به درویان دانا، بۆیه سزا گرتنی له حالیکدا که ئه وان سته مکار بوون.

واته: سزای دنیا گرتنی، که بریتی بوو له برسیه تی و قات و قری که به سه ریان هات و، بریتی بوو له نا ئه مینی و نا ئاسایشیه ک که به سه ریان هات و، بریتی بوو له و کوشتاره ی که له جهنگه کانی به درو ئه وانی دیکه دا لێیان کرا، که زۆربه ی زله زله کانیان تێدا چوون، سزای خوا له دواڕۆژیشدا بۆ ئه وانه یه که له بێ پرواییدا ماونه وه و بێگومان گه وهره تریشه.

هه لبه ته که خوا ﷻ له پۆژگاری پیغه مبه ری خاته م دا ﷻ، ئاوا کافره کانی پۆژگاری پیغه مبه ری دواندوون و، چاکه و نیعمه تی خۆی که له که عبه دا به رجه سته بووه و، که عبه بویان بۆته هۆی هیمینی و ئاسایش و، بویان بۆته مایه ی گه شه ی ئابووری و، ژیان و گوزهران به پێوه چوون، که ئه و کاته وای پیغه رموون، ئیستاش هه روایه، ئیستاش به هۆی که عبه وه، به هۆی (بِئْتِ اللَّهُ الْحَرَامَ) وه، هه روه ها که دوا یی مه دینه شی هانۆته سه ر، مزگه وتی پیغه مبه ریش ﷻ و، مه زارگه ی پیغه مبه رو ﷻ مه زارگه ی هاوه لان، ئه و خه لکانه ی که له نیوه دوورگه ی عه ره بیی (عه ره بستان) دا ده ژین، زۆر به هره مه ندن، له که عبه و له

مزگەوتی پیڭەمبەرش ﷺ، ھەم لە پرووی ھیمنی و ئاسایشەو، ھەم لە پرووی قەدر و قیمەت و ئیعتیارەو، ھەم لە پرووی ئابووری و ژیان و گوزەرانیو، بە تایبەتی کە لەو دوا دوایانەدا نەوتیش دۆزرایەو، غازیش دۆزرایەو لەو، زۆر کەوتوو نەو، خوشگوزەرانیهو، بەلام بەداخەو وەک چۆن کاتی خووی قورەیشیە ملھورەکان بەرانبەر بە پیڭەمبەر ﷺ، بەرانبەر بە ھیدایەتیک کە پیڭەمبەری خوا ﷺ ھینابوو، سەرکەش و یاخی بوون، بەرانبەر بە نەعمەتی خوا کە لە کەعبەدا بەرجەستە بوو، بێ باک بوون، نادیدەگیر بوون، ئیستاش وەک دەلێن: (التَّارِخُ يُعِيدُ نَفْسَهُ) لەم رۆژگارو زەمانە کە ئیمە تێیدا دەژین، کە ئەمڕۆ (۲۵)ی ۶ / (۲۰۱۹)ی زاینیە و، (۲۲)ی شەووالی (۱۴۴۰)ی کۆچی، ئا لەم ئان و ساتەدا، ھەمان وەزە دووبارە بۆتەو جارێکی دیکە، ئەوانە کە ئیستا لەوێ حوکمران، زاناکان لە زیندانەکان بەند دەکەن، بوغرا بوون و ھەموو ناز و نەعمەتیک کە لەوێ ھەیە، بە ھی مالتیکی دەزانن و، بە ھی ئەو کەسانە دەستە و وابەستە ئەو مالن و، خەلکی دیکەیان لێ بێ بەش کردو، بەداخەو کە لە جیاتێ ئەوێ میھرەبانێ و نەرم و نیانی لەگەڵ خەلکی خۆیاندا پیشان بدەن، نەرم و نۆل و، ئیچیریکی تووک نەرمن بەرانبەر بە جوولەکە، بەرانبەر بە زلھیزانی دنیا، بەرانبەر بە ئەھلی کوفری دنیا، بەسەرکردایەتی ئەمریکا، کەچی بەرانبەر بە خەلکە کە خۆیان زۆر زەربن، یانی: رێک پیچەوانە ئەوێ کە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ ۵۴ المائدة، واتە: میھرەبانن لەسەر برواداران (نەرم و نیانن) و، لە بەرانبەر ئەھلی کوفردا زەرو بەدەمارن، ئەوان بە پیچەوانەو: زەرو بەدەمارن بەرانبەر بە ئەھلی ئیمان، بە تایبەتی زانایانیک کە ھەقیان پێ دەلێن و، تووک نەرم و، بێ زەرو سەلامەتن، بەرانبەر بە دوژمنان و ناحەزانێ ئیسلام و مسوڵمانان، ھەرۆھا وەک خوا (عَزَّ وَجَلَّ) لە وەسفی ھاوێلاندا دەفەرموێ: ﴿أَشَدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رَحَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾ ۲۹ الفتح، واتە: لەسەر کافران توندوتیژن، لەئێو خۆیاندا بە رەحم و بەزەیین، کەچی ئەوان

به پیچهوانهوه: له گه‌ل کافره‌کاندا به ږه‌حم و به‌زه‌یین، بزنانن داخو جووله‌که به چ پازی ده‌بی، چو‌ن جووله‌که سه‌لامه‌ت ده‌بی (قه‌واره‌ی زایو‌نی) و، بزنانن ته‌مریکا چو‌ن پازی ده‌بی، ئاوا ده‌که‌ن، به‌لام سه‌ختی و توندیه‌که‌یان به‌رانبه‌ر به‌ته‌هلی خو‌یانه، ئنجا هه‌ندی‌ک خه‌ل‌کی دیکه‌ش که کارتی‌کراو بووه به‌و ته‌وژمه‌لاره‌و به‌و مه‌ش‌ږه‌به‌ ناله‌باره، که هه‌ر له سه‌ره‌تاوه به‌رانبه‌ر به‌ته‌هلی ئیمان توند بوون، خو‌ینی مسو‌لمانان‌یان به‌حه‌لال داناو و، به‌رانبه‌ر به‌ته‌هلی کوفر بی مزه‌ږه‌ت و سه‌لامه‌ت بوون، هه‌ندی‌ک له‌وانه‌که به‌پرژو بلا‌ویی هه‌ن، له‌عالمی ئیسلامی دا، ته‌وانه‌ش دیسان له‌سه‌ر هه‌مان ږی‌چکه‌ده‌ږو‌ن، به‌رانبه‌ر به‌ته‌هلی ئیمان زمانیان زو‌ر تی‌زو زو‌ر زېرو بی ږحم و دل‌ږه‌قن، به‌لام له‌به‌رانبه‌ر ته‌هلی کوفرو نی‌فا‌ق‌دا، زو‌ر نه‌رم و نو‌ل و تووک نه‌رم‌ن، که ته‌وه به‌پاستی ږیک هه‌ل‌گی‌ږانه‌وه‌ی ته‌و سی‌فه‌تانه‌یه، که خوا ﷻ هاوه‌لانی به‌ږیزیان پی وه‌سف ده‌کات، که ده‌بی له‌نیو خو‌یاند، له‌گه‌ل ته‌هلی ئیمان دا، می‌هره‌بان و به‌ږه‌حم و به‌سو‌ز بن و، له‌به‌رانبه‌ر دو‌ژمنان و ناحه‌زان‌یاند، ته‌وانه‌ی شه‌ریان پی ده‌فرو‌شن و گی‌چه‌لیان پیده‌که‌ن، زېرو توندو به‌ده‌مار بن.

ته‌گه‌رنا ته‌هلی کوفریش ته‌گه‌ر شه‌ږت له‌دژ نه‌کات، له‌گه‌ل‌یدا خو‌ش خو‌لق بی، زو‌ر پی‌ویسته، به‌لام کافر‌یک که سه‌نگه‌رت لی ده‌گری و ولاتت داگیر ده‌کات، ده‌یه‌وی خېرو بی‌ری تو‌بو خو‌ی به‌ری و، ژېر ده‌ست و ژېر چه‌پو‌کت بکات، له‌گه‌لی نه‌رم و نیان بی و به‌ده‌میه‌وه پی‌یکه‌نی، به‌لام خوشک و برا مسو‌لمانه‌کانت، له‌گه‌لیاند زېرو گرژو مو‌ن و ته‌نگ و تال بی، به‌ته‌ئکید ته‌وه پی‌چه‌وانه‌ی ته‌وه‌یه که خوا‌ی په‌روه‌ردگار هاوه‌لانی به‌ږیزی پی‌غه‌مبه‌ری ﷺ و، به‌نده په‌سندەکانی خو‌ی پی وه‌سف کردوون.

خوا به‌لوتف و که‌ږه‌می خو‌ی تیمه‌له‌و به‌نده چاکانه‌بگې‌ږی، ته‌وه‌ی که خوا له‌قو‌رئاندا فهرمو‌ویه‌تی بو‌ته‌هلی ئیمان، خو‌مان به‌و سی‌فه‌تانه‌پرا‌زیننه‌وه‌و، خو‌مان پیا‌ږیزین له‌پی‌چه‌وانه‌ی ته‌و سی‌فه‌تانه، که به‌داخه‌وه، ئیستا زو‌ر‌یک

لەو خەڵکانە ی خۆیان بە شوێنکەوتووی پیشینی چاک و پابەندی قورئان و سوننەت و، پارێزەری ئیسلام و مسوڵمانان دەزانن، ئەو سیفەتە خراپانەیان لە خۆیاندا هێناوەنە دی و، سیفەتەکانیان لە خۆیاندا پیچەوانەووە کردوونەووە.

راکەیانندی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له نۆزه كۆمهله ئىپهكان نهكهلتان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتالی

راکەیانندی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

مه سه له ی سییه م:

بهراوردیکی نیوان ژیا نی بیروایان و، پاداشتی بههشتی پرواداران و، باسی دهسته پوویی و بی ئاکامی جگه له خوا پهستان له پوژی دوا یی داو، دهم بوونه ته له ی ته قیو و هیچ پی نه گوترانیان، له کاتی پرسیارلیکران و سه رزه نشترانیان دا:

خوا ﷺ ده فهرمو ی: ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنْتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (۶۰) أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَنَعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿۶۱﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿۶۲﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿۶۳﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿۶۴﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿۶۵﴾ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿۶۶﴾ فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَغَسَّوْهُ أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿۶۷﴾

شیکردنه وه ی ئهم ئایه تانه، له بیست و دوو برگه دا:

۱- ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنْتُهَا﴾، ئه ی مروڤه کان! که نه یارو ناحهزی په یام و بهرنامه ی خوان و، ته نیا پرواتان به ژیا نی دنیا هه یه: هه ر شتیک که پیتاندراره، له دنیا دا، هه مووی بههره مهند بوونیک ی ژیا نی دنیا و جوانی و رازاوه ییه تی. که ده فهرمو ی: ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾، هه ر شتیک، واته: هه ر شتیک که م بی یان زور بی، که پیتاندراره، هه مووی هه ر ده چیته وه چوارچیته ی: ﴿فَمَتَّعُ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنْتُهَا﴾، هه له ته لیره دا که ده فهرمو ی: ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾، به پی سیاق ده زانری، یانی: ئه و شتانه ی مروڤ لیان بههره مهندو سوودمهند ده بی.

که دهفه رموی: ﴿فَمَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّهَا﴾، ئهوه بههرمه‌ند بوونیکی کهمی ژیا نی دنیا به، جوانی و پازاوه‌یی ژیا نی دنیا به، مه‌به‌ست له‌م ته‌عبیره بیرخسته‌وه‌یانه، بیرخسته‌وه‌ی ئه‌و راستیه‌یه که ناز و نیعمه‌تی ژیا نی پۆژی دوا یی، له‌گه‌ل هی دنیا دا، ناخریته ته‌رازووه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی وانه‌زانن که ژیا نی دنیا تا که ئامانجیکه ده‌بی مرو‌ف هه‌ول ی بۆ بدات، (متاع) به‌مانای بههرمه‌ند بوونیکی کهم دی، بههرمه‌ند بوونیکی کاتی، (متاع: مَا يُتَّفَعُ بِهِ زَمَانٌ ثُمَّ يَرْوُلُ)، (متاع) شتی که مرو‌ف ماوه‌یه‌کی کهم لی بههرمه‌ند ده‌بی، دوا یی ده‌پروا و نامی نته‌وه.

(وَزَيَّنَّهَا) جوانی و پازاوه‌یی ژیا نی دنیا به، (الزَّيْنَةُ: مَا يُحَسِّنُ الْأَجْسَامَ)، (زينة) هه‌ر شتی که جه‌سته‌کان، پو‌اله‌تی مرو‌ف ده‌پازینیته‌وه و جوانی ده‌کات.

۲- ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾، ئه‌وه‌ی له‌ لای خوا به با شتره و، ماوه‌تریشه، زیاتریشه ده‌می نته‌وه.

﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ﴾، ئه‌وه‌ی له‌ لای خوا به، ئه‌وه هه‌موو شتی که ده‌گریته‌وه، چونکه ئه‌وه‌ی له‌ لای خوا به، مه‌به‌ست پی ناز و نیعمه‌ته‌کانی پۆژی دوا یی، که ناز و نیعمه‌ته‌کانی پۆژی دوا یی، وه‌ک هی دنیا نین، هه‌ر که‌سه به‌پی هه‌ول و کۆشی خۆی که له‌ دنیا دا ده‌یدا، شتی کی دیته ده‌ست، به‌لام له‌ پۆژی دوا یی دا، هه‌موو ئه‌و شتانه له‌ لای خوان ﷻ و، که‌سی که له‌ دنیا دا شتی که نه‌کرد بی و کۆشی کی نه‌کرد بی، له‌و ی هه‌ول ی بۆ نادری و هیچی ده‌ستگیر ناب ی، له‌و ی هه‌موو شتی که له‌ ژیر رکیف و ده‌سته‌لاتی راسته‌وخۆی خوا ی به‌رزو مه‌زن دا به.

۳- ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾، ئایا نافامن؟ خویندراویشه‌ته‌وه: (أَفَلَا يَعْقِلُونَ) به‌ شیوه‌ی نادیار، ئایا نافامن؟ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌ش به‌ ژیا نی دنیا دا ده‌که‌ن و، به‌هۆی زرق و برقی ژیا نی دنیا و رابواردنی کورت و کهمی ژیا نی دنیا وه، بیروا ده‌بن به‌ په‌یامی پیغه‌مبه‌ری خاتهم موحه‌مه‌د ﷺ!!

ئنجاً خوا ﷺ بہ راوردیك دهكات له نیوان كه سانیكددا كه به تهمای دیداری خوان و، له پوژی دواپی دا خوا ﷺ پیز و حورمه تیان لی دهئی و، پاداشتیان ده داته وهو، كه سانیك كه ته نیا به هره ی ژیا نی دنیا یان هه یه، به لام له پوژی قیامهت دا، ئاماده ده کرین بو سزا و، ساز ده کرین بو دوزهخ، ده فهرموئ:

(۴) ﴿أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَنَقِيهٖ﴾، ئایا كه سیك كه به لینیکی باشمان پیداو، ئنجا به دنیایی ئه توو شیشی دی، ده گات بهو به لینه چاكه كه پیدراوه، كه مه به ست پی پروادارانه، یانی: ئایا ئه پروادارانه ی كه به لینیکی باشمان پیداون كه به هه شته، هه كامیكیان پیشی ده گات، (ف) یان: بو به دوا داهاتن (تعقیب) ه، واته: به خیرایی پی ده گات، دوا ئه وه ی پروو حی له جهسته ی جیا ده بیته وه، یا خود: بو بادانه وه (عطف) یه، وهك هو كاریك، واته: سه ره نجام بهو به لینه چاكه ی خوا ده گات.

(۵) ﴿كَمْ مِّنْ مَّنْعَنِهٗ مَتَّعَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا﴾، ئایا كه سیك كه ئاوا یه، وهك كه سیك وا یه كه به هره مه ندمان كردوه له پابواردنی كه می ژیا نی دنیا؟ (مَنْ) ی (كَمْ) بو كو یه و مه به ست پی بی پروا یه كانه و، له هه مان كاتدا (مَنْ) بو پرسیار كردنیشه، یانی: ئایا كه سیك كه خوا ﷺ به لینیکی باشی پیداو و، ئه و به لینه شی بو دینیته دی به دنیایی، وهك كه سیك وا یه كه به هره مه ند كراوه له پابواردنی كه می ژیا نی دنیا؟ یانی: به ته ئكید وهك یهك نین، ئه مه پرسیار كردنی نكوو لیلیكه رانه یه، به دنیایی ئه و دووانه وهك یهك نین، وهك ئه وه وا یه بلی: ئایا تاریکی و پرووناکیی وهك یه كن؟ چاوه پئی ناكه ی یه كیک بلی: به لی، چونكه وه لامه كه ی دیاره.

(۶) ﴿ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ﴾، ئه و كه سه، كه له ژیا نی دنیا دا به هره مه ند كراوه له پابواردنی كه می دنیا، به لام دواپی له پوژی هه لسانه وه دا، له ئاماده كراوانه، (مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ) واته: له وانه ی كه ئاماده ده کرین، به دنیایی بو سزا و، بو دوزهخ ئاماده ده کرین.

ئىنجا خوا ﷺ دېتە سەر پېشانىدىكى ھەندىك دېمەن لە پوژى دواى دا، بۆ ئەوانەى كە بېرپوان، ھالىان چۆن دەبى، ھال و باليان چى لى دى، دەفەرموى:

(۷) - ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ﴾، ئەم (و) ە بۆ بادانەو (عطف) يە، بۆ سەر رستە پېشوو ەكان: ئەو پوژە كە بانگيان دەكات (يانى: خوا ﷺ بانگيان دەكات)، ئەو پوژە پوژى قىامەتە.

(۸) - ﴿فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ﴾، خوا دەفەرموى: كوان ئەو ھاوبەشانەم كە ئىو پېتان وابو (ھاوبەشى منن) و، ھاوبەشتان دەكردن لە بەندايەتتى بۆ كرددن و پەرستارندا، ﴿أَيْنَ شُرَكَائِيَ﴾، كوان ئەو ھاوبەشانەم، كە بە پوالت پرسیار كرددن لە شوئەكەيان، شوئەكەيان لە كوئىيە؟ كوان لە كوئىن؟ بەلام لە راستىدا مەبەست پىي نكوولئىكردنە لە بوونيان، يانى: ھەر بوونيان نى، ئەگەر تۆ بە كەسك بلىي: كوا فلانكەس كە پىت وابو ھەيە، لە كوئىيە؟ يانى: ھەر نى، چونكە وشەى (زَعَم) برىتيە لە قسەيەك كە گومانى درۆى لى بكرى، يانى: ئەوانەى كە پېتان وابو ھەن، بەلام بە ھەلەدا چوو بوون.

(۹) - ﴿قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾، ئەوانەى كە قسەيان لەسەر ھاتۆتە دى، يانى: سزاي خويان لەسەر ھاتۆتە دى، بەلام بە (الْقَوْلُ) تەعبىرى لىكراو، لەبەر ئەو ھى پرپارەكان بەپىي ئەو كە ئىمە پىي ئاشناين، بە قسە دەدرين، بە نووسين و بە بىژە، ئەو پرپارەنى كە بۆ سزا دەدرين، دەنووسين و دەبىژين، دوايى لە سزادا بەرجەستە دەبن.

ياخود: ﴿قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾، ئەوانەى ئەو قسەيان لەسەر پىويست بوو، كە دوايى دى، گوئيان:

(۱۰) - ﴿رَبَّنَا هَاتُوا لَنَا آيَاتِنَا﴾، پەرەدگارمان! ئا ئەوانەى كە ئىمە گومارمان كرددوون، ئەوانەى ئىمە سەرگەردان و بىمرادو بى ئاكامان كرددوون.

(۱۱) - ﴿أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا﴾، ئىمە ئەوانمان بى ئاكامان كردد، ھەك چۆن خوشمان بىمرادو بى ئاكام بووين.

﴿كَمَا غَوَيْنَا﴾، ۋەك چۆن خۆمان بېئاكام و بى ئامانچ بووين، واتە: ۋەك چۆن ئېمە بە ويستى خۆمان، كاتى خۆى بېئاكام و سەرگەردان بوو بووين، ئەوانەشمان كە بېمرادو سەرگەردان كرد، ئەوانەش بە ويستى خۆيان شوئېنمان كەوتن، يانى: بېئاكام و بېمراد بوونەكەى ئەوانىش، ھەرۋەك بى ئاكام و بېمراد بوونەكەى ئېمەيە، كە كاتى خۆى ئېمە بە ويستى خۆمان ئەو پىيەمان ھەلباردبوو، ئەوانىش بە ھەمان شىۋە، بەللى ئېمە ھۆكار بووين، بەلام لە راستىدا بە ويستى خۆيان شوئېنمانكەوتن، يانى: (كَمَا أَنَّ غَوَيْنَا كَانَتْ يَارَادَتُنَا وَفَعَلْنَا، وَكَذَلِكَ غَوَايَتُهُمْ كَانَتْ يَارَادَتِهِمْ)، ھەرۋەك چۆن بېمراد بوون و سەرگەردان بوونەكەى ئېمە بە ويستى خۆمان و كردارى خۆمان بوو، ئەوانىش ھەر بە ويستى خۆيان بوو و بە كەردەۋى خۆشيان بوو.

(۱۲)- ﴿تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ﴾، ئېمە دوورى لەوان دەكەين بۆ لای تو، (التَّبَرُّءُ: التَّفَعُّلُ مِنَ الْبَرَاءَةِ وَهِيَ الْإِنْتِفَاءُ)، (تَبَرُّءٌ) لەسەر كىشى (تَفَعَّلَ) برىتيە لە (بَرَاءَةٌ) كە برىتيە لەۋەى مروؤف دوورى بكات و، شتىك لا بەرئ، يانى: پەيوەندى كەسىك بە خۆيەۋە نەفىي بكات، يان پەيوەندى خۆى بەۋەۋە نەفىي بكات، يانى: ئېمە لەوان دوورن و، ئەوانىش لە ئېمەۋە دوورن.

(۱۳)- ﴿مَا كَانُوا إِلَّا نَاعِبُونَ﴾، ئەوانە ئېمەيان نەدەپەرست، يانى: ئەوانە كە ھاۋەشيان بۆ تو دادەنا، ئەۋە نەبوو كە ئېمە پەرستى و بۆ ئېمە ملەكەچ بن، بەلكو ملەكەچى ھەۋا و ئارەزوو و بۆچۈنەكانى خۆيان بوون، ئنجا ئەمە ۋەك فەرمايشتى خاۋايە كە لە سوۋرەتى (يونس)دا، دەفەرموئ: ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَائُكُمْ فَزَلَلْنَاهُمْ بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَاعِبُونَ ﴿۲۸﴾ فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿۲۹﴾﴾، واتە: ياد بکەۋە! ئەۋ رۆژەى ھەموۋيان كۆ دەكەينەۋە، دوايى بەۋانەى كە ھاۋەشيان دانابوو، دەلىين: ئنجا خۆتان و ھاۋەشەكانتان لە جېئى خۆتان بوەستى، لېكمان جياكردنەۋە، ھاۋەشەكانيان

ٲهوانه‌ی که به خه‌یالی خو‌یان کردبوویانن به هاوبه‌شی خوا، گو‌تیا‌ن: ٲیوه ٲی‌مه‌تان نه‌ده‌په‌رست، خوا ۞ به‌سه که شایه‌د ب‌ی له ٲیوان ٲی‌مه و ٲیوه‌دا، بی‌گومان ٲی‌مه له په‌رستنی ٲیوه ب‌ی نا‌گا بووین.

ٲنجا ٲه‌وه ٲه‌گه‌ر دارو به‌ردو، ب‌ت و سه‌نه‌مه‌کان ب‌ن، ٲه‌وه دیاره که بی‌تا‌گا بوون و، ٲه‌گه‌ر پی‌غه‌مبه‌ران و فریشته‌کان و، زانایان و پی‌شه‌وایان‌یک بووب‌ن، که رازی نه‌بوون، دیاره بی‌تا‌گا بوون له‌وه که ده‌یانپه‌رستن، چونکه به‌قسه‌و ٲاراسته‌ی وان نه‌بووه.

(۱۴)- ﴿وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ﴾، پی‌یان گو‌ترا: هاوبه‌شه‌کانتان بانگ ب‌کن، ٲه‌وانه‌ی که به خه‌یالی خو‌تان هاوبه‌شی خوا بوون.

(۱۵)- ﴿فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾، ٲه‌وانیش بانگیان کردن، به‌لام وه‌لامیان نه‌دانه‌وه.

(۱۶)- ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ﴾، سزا و ٲازاریان بین‌ی، د‌وزه‌خیان بین‌ی و بو‌یان به‌رجه‌سته بوو.

(۱۷)- ﴿لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ﴾، واته: (وَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ) خو‌زگه‌یان ده‌خواست، بریایان ده‌خواست، ٲه‌گه‌ر ر‌یی راستیان گرتبایه، یاخود: ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ﴾، سزای سه‌ختیان بین‌ی، ٲه‌گه‌ر له‌دنیا‌دا ر‌یی راستیان گرتبایه، به‌چاوی عه‌قل و د‌ل ده‌یانبین‌ی که، ٲه‌گه‌ر ر‌یی کوفرو شیرک ب‌گرن، د‌وزه‌خ چاوه‌ر‌ییان ده‌کات، واته: ٲه‌م (وَرَأَوْا) له‌سهر واتای یه‌که‌م: د‌یتنی چاوه، به‌چاوی سهر له‌قیامه‌ت دا د‌وزه‌خیان بین‌ی و، خو‌زگه‌یان خواست که ر‌یی راستیان گرتبایه، به‌پی‌ی واتای دووه‌م: ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ﴾، به‌چاوی عه‌قل و د‌ل سزای د‌وزه‌خیان بین‌ی له‌دنیا‌دا، یانی: ٲه‌گه‌ر له‌دنیا‌دا ر‌یی راستیان گرتبایه، به‌چاوی عه‌قل و د‌ل، ده‌یانزانی که له‌ٲه‌نجامی کوفرو شیرک‌دا، ٲه‌وه د‌وزه‌خ چاوه‌ر‌ییانه.

(۱۸)- ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ﴾، ٲنجا خوا ۞ د‌یمه‌نیکی د‌یکه ده‌خاته‌روو، ههر له‌د‌یمه‌نه‌کانی ر‌وژی د‌وایی ده‌فه‌رمو‌ی: ٲه‌و ر‌وژه که (خوا) بانگیان ده‌کات.

(۱۹) - ﴿فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾، دېھرموئ: چیتان وەلامی پەوانە کراوان دایەو؟ واتە: پەوانە کراوان و پێغەمبەرانی من کە هاتن بۆ لاتان، کوا وەلامە کەتان چی بوو و چیتان پێ گوتن؟ چۆن مامەلەتان لەگەڵدا کردن؟

(۲۰) - ﴿فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ﴾، لەو پوژەدا هەوڵەکان لە ئاستیاندا کوێر بوون، ﴿فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ﴾، بە چەند تەعبیریەک توێژەرەوانی قورئان ئەم پستەیان مانا کردو: (خَفِيََتْ عَلَيْهِمُ الْأَقْوَالُ لِلْإِجَابَةِ، عَمِيَتْ فَلَا تَهْتَدِي إِلَيْهِمْ، خَفِيََتْ إِلَيْهِمْ مَا يَحْتَجُونَ بِهِ)،

۱- لەو پوژەدا ئەو قسانە ی کە پێویستە، وەلامی ئەو پرسیارەیان پێ بدزیتهو، لێیان پەنھان بوون، نەیانزانی چی وەلام بدەنەو و زاریان بوو بە تەلە ی تەقیو.

۲- یاخود: هەوڵەکان، یان وەلامەکان وەک کوێریان لێ هات، کە کوێر ناتوانی بچیتە شوێنی مەبەست، ئەو وەلامانەش نەیان توانی بێنە لای ئەوان و، بێنە نێو هۆشدان (ذاکرة) و، بێنە سەر زمانیان.

۳- یاخود: لێیان پەنھان و شیردراو بوو، ئەو ی کە دەبوو بە بەلگە بپهیننەو.

(۲۱) - ﴿فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ﴾، بۆیە لەیە کدی پرسیار ناکەن، یانی: لەو پوژەدا داواش لە یە کدی ناکەن، ئەو هێچ کە وەلامیان پێ نیە، داواش لە یە کدی ناکەن، کە ئەری چی وەلام بدەینەو و چۆن وەلام بدەینەو؟ چونکە هەر کامێکیان دەزانی ئەو ی دیکە لە خۆی کۆلەوارتر و دەستەپاچەتر و، بێ قسەتر و بێ وەلامتر، لەبەردەم دادگای خۆی دادگەردا، وەک دنیا نیە کە خەلک بتوانی درۆو دەلەسە بکات، خەلک بتوانی حاشا بکات، هەموو شتەکان لەو ی بەرجەستە دەبن، ﴿يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۝۱﴾ ﴿فَالَهُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ﴾ ﴿الطَّارِقُ﴾، واتە: ئەو پوژە ی نەپەییەکان ئاشکرا دەبن، (هێچکەسێک) نە هێزیکی هەیه، نە یارمەتییدەریکی هەیه.

(۲۲) - ﴿فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَغَسَّوْهُ أَن يَكُوبَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾، ئنجا کەسێک کە گەراوێتەو، برۆی هێناو و، کردەو ی باشی کردو، ئەو نەزیکە ئەو

کەسە لەسەر فرازان بێ. کەواتە: ئەگەر دەتوانەوێ لەوێ سەرفراز بن، بگەرێنەووە بۆ لای خوا، بپروا بێنن و کردەوێ باش بکەن، ئەو ئەوانەوێ تاکو ئیستا لە خوا ﷻ دوور بوون، بپروا بوون و، خاوەنی کردەووە خراپ بوون! چونکە لە ئەنجامی گەرانەووە بۆ لای خوا و، بپروا هێنان و کردەووەی باشدا، لەوێ سەرفرازی و بە مراد گەشتن نزیکیە کە بۆ مەرووف فەراھەم بێ و، دەستەبەر بێ، هێ بابایەکی ئاواش لەوانەوێ نزیکیە، چ جایی هێ کەسیکی بپروای دوور لە خوای کردار خراپ!!

لە ئێرە کۆمەڵایەتیەکان لەکەڵدان
Stay in touch on social media
نەن مەکم عەر موافق التواصل الاجتماعي

فەلە بایر/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

فەلە بایر/ AliBapir

کەنای
فەلە بایر/ AliBapir

Google Play

App Store

Telegram

WhatsApp

Facebook

مه سه له ی چواره م:

خستنه پرووی چهند سیفه تیکی بهرز و مه زنی خوا ﷺ، وهک: دروستکردن و هه لێژاردن و ته نیایی له په رستراندای، زانایی به په نهان و ئاشکراو، بالآ دهستی په ها:

خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (٦٨) ﴿وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ (٦٩) ﴿هُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (٧٠)

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له ده (١٠) برگه دا:

(١)- ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾، پهروه ردگارت ئەو زاتهیه که ههر شتیکی بیهوئ ده یهینته دی، دروستی ده کات، هیچی له بهر عاسی نابئ، ﴿وَيَخْتَارُ﴾، ههروه ها ههر شتیکیشی بیهوئ له ههر شتیکدا، ده توانئ هه لیبژیری و، گولبژیری بکات، یاخود: ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾، پهروه ردگارت ههرچی بیهوئ دروستی ده کات، ﴿وَيَخْتَارُ﴾، یانی: (يَخْتَارُ مَا هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ) ئەوهی که بو ئیوه باشه بو تان هه لده بژیری.

(٢)- ﴿مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ﴾، ئەوان (مروقه کان) مافی هه لێژاردنیان نیه له بهرانبه ر هه لێژاردنی خوادا، بو وینه: خوا ﷺ پیغه مبه رانی خوئ له مروقان ناردوون، به لام ئەوان داوایان ده کرد له فریشتان بن، نه خیر! خوا کارزانه و کاربه جیه، ده زانی که ده بی رهوانه کراوی لای مروقان له مروقان بن، پاشان که خوا ﷺ پیغه مبه رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بهو شیوهیه، بهو سیفه تانه وه دروستکردوون، ئەوه هه لێژاردنی خوایه، که بهو شیوهیه هه لیبژاردوون، نهک بهو شیوهیهی کافره کان چاوه روانیان ده کرد، که فلانکه سی

زۆر ساماندارو، فلانکهسی زۆر دەسه لاتدارو، فلانکهسی زۆر به خزم و قهوم، نه خیر خوی پهره‌ردگار ته‌ماشای مه‌ده‌ن و که‌سایه‌تی و سیفه‌ته‌ده‌روونییه‌کانی ئه‌و که‌سانه‌ی کردوه، که به پیغه‌مبه‌ر هه‌لبێژاردوون، نه‌ک مال و سامان و، خزم و قهوم و ئه‌وانه! یاخود مه‌به‌ست له: ﴿مَا كَانَتْ لَهُمْ الْخَيْرَةُ﴾، یانی: خوا ﷺ یاساکان هه‌ل‌ده‌بژێری، حوکمه‌ شه‌رعییه‌کان: ئه‌وه‌ هه‌ل‌اله‌و ئه‌وه‌ هه‌رامه، ئه‌وه‌ چاکه‌و ئه‌وه‌ خراپه، ئه‌وه‌ راسته‌و ئه‌وه‌ چه‌وته، ئه‌وان مافی هه‌لبێژاردنیان نیه، چونکه خوا ﷺ وه‌ک چۆن تاکبووه‌وه (مُتَّفَرِّد) یه، به‌ دروستکردن (خلق)، به‌هه‌مان شیوه‌ فه‌رمان (أمر) یش به‌س له‌ لای ئه‌وه: ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ۵۴، واته: ئاگاداربین! وه‌دییه‌تێن و فه‌رمان کردن ته‌نها هی ئه‌ون... به‌س خوا ﷺ شایسته‌یی ئه‌وه‌ی هه‌یه‌و په‌ویه‌تی ئه‌وه‌ی هه‌یه، فه‌رمان به‌سه‌ر مرۆقه‌کاندا بکات و، هه‌ل‌ال و هه‌رامیان بۆ دیاری بکات.

۳- ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ وَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، پاکیی و به‌رزیی بۆ خوا، له‌وه‌ی که ده‌یکه‌نه‌هاوبه‌شی له‌ هه‌ر تاییه‌مه‌ندییه‌کی دا.

۴- ﴿وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ﴾، هه‌روه‌ها پهره‌ردگارت ده‌زانێ ئه‌وه‌ی سینه‌کانیان په‌نهانی ده‌که‌ن، ئه‌وه‌ی سینه‌کانیان په‌نهانی ده‌که‌ن، وه‌ک: ئه‌و شتانه‌ی که بۆ خویان پێشنیار ده‌کردن، یاخود: ئه‌وه‌ی که په‌نهانیان ده‌کرد له‌ دڵ و ده‌روونیان دا وه‌ک: په‌خنه‌گرتن له‌ خوا، په‌خنه‌گرتن له‌ پیغه‌مبه‌ران، په‌خنه‌گرتن له‌ شه‌ریعه‌تی خوا، له‌ هه‌رام و هه‌ل‌الی خوا، خوا ﷺ ئه‌وه‌ ده‌زانێ که له‌ سینه‌کانیاندا په‌نهانی ده‌که‌ن، له‌ شتی خراپ.

۵- ﴿وَمَا يُعْلِنُونَ﴾، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش که ئاشرای ده‌که‌ن، له‌ گوناوه‌و تاوان و لادان، هه‌مووی ده‌زانێ وه‌ک یه‌ک.

۶- ﴿وَهُوَ اللَّهُ﴾، به‌س ئه‌ویش خواجه ﷺ، یاخود: هه‌روه‌ها ئه‌و خواجه، هه‌لبه‌ته: خوا بوونی خواش، کوکه‌ره‌وه‌ی تیکرای ناووسیفه‌ته‌به‌رزو بێ وینه‌کانیه‌تی.

۷- ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، جگه‌ له‌و هیچ په‌رستراویک نیه.

۸- ﴿لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ﴾، ستایش بهس بۆ ویه له یه کهم و له دوایه میندا،
واته: له ژيانی دنیا دا، که قوناغی یه کهمی ژيانی مروڤه و، له پوژی دواایش دا، که
قوناغی دوایه تی.

۹- ﴿وَلَهُ الْحُكْمُ﴾، بریاری په ها ته نیا به ده ست ئه وه.

۱۰- ﴿وَالِيَهُ تَرْجَعُونَ﴾، بهس بۆ لای ویش ده گپردرینه وه، واته: بۆ لای خوا ﷻ، یان بۆ
لای بریارو حوکمی خوا، نه ک بۆ لای که سیکی دیکه، که واته: بۆ خوټان باش وردبینه وه،
به چ چاو و پرویه ک و، چوون و به چ په ریژ و به رهه میکه وه، دینه وه خزمهت خوا ﷻ؟!
چونکه ته نیا بۆ لای وی ده گپردرینه وه و، هیچ بۆ لاگه پراوه (مَرَجَّع) یه کتان نیه، جگه له و،
هیچ که سیکی دیکه ی بۆ لاگه پراوه تان نیه، کهس و شوینی بۆ لاگه پراوه تان بهس ئه وه.

له نۆره کۆمهلهیه تیه کان له کهملانین
Stay in touch on social media
نهن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

ډاگه یانندنې مه کته بی ماموستا عه لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عه لی بابیر/ AliBapir

عه لی بابیر/ AliBapir

که نازلی
ډاگه یانندنې مه کته بی ماموستا عه لی بابیر

Telegram WhatsApp Phone

ډاگه یانندنې مه کته بی ماموستا عه لی بابیر

مه سه له ی پینجه م:

نیعمه تی به دوا یه کدا هاتنی شه و پوژ، تا کو له یه که میان دا بخه ون و بسره ون و، له دووه میان دا بجووئین و کارو کاسیی بکه ن، ئا شه به رجه سته که ری به زهیی و به خششی خوییه و، شایسته ی سوپاسگوزاریی مروفانه، چونکه ده گونجا هه ر کام له شه وگارو پوژگار به رده وام و نه پساوه بن، که شه کاته شه و ژیا نه ئاساییه ی ئیستا ده یگوزهرئین، زور به زه حمه ت ده که وت، شه گه ر نه ئین ژیا ن مه حال ده بوو، چونکه شه و کاته نیوه ی خرۆکه ی زه وی هه می شه شه و ده بو و، نیوه شی هه می شه پوژ ده بو و، شه و نیوه یه ی که هه می شه شه و ده بوو، ده بوو به به سته لک و، شه و نیوه یه ی که هه می شه پوژ ده بوو، ده بوو به قه ره برووت و ده سووتا، به لام خوا ﷺ وایکردوه له ماوه ی بیست و چوار (٢٤) سه عات دا، جاریک شه و و پوژ به سه ر زه وی دا بین، له هه ر تاوئیکشدا شوئینکی زه وی شه وه و، به رانه ره که شی پوژه، شه و و پوژ به خیرایی به دوا یه کدا دین، وه ک له سووپه تی (الأعراف) دا، خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا ٥٤﴾، خوا ﷺ به شه وگار پوژگار داده پوشتی، به خیرایی شوئنی ده که وئ، هه لبه ته پوژگاریش به خیرایی به دوا ی شه وگار ده که وئ، وه ک یه کدی پا و بنین:

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَوْ لَآ تَسْمَعُونَ ٧١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَوْ لَآ تُبْصِرُونَ ٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

شیگردنه‌وهی ئەم ئایه‌تانە، لە یازدە برگەدا:

(۱) ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾، بۆ: پێم بۆین، یاخود: ئایا بینیتان، بە چاوی سەر؟ یاخود ئایا دەزانن؟

(۲) ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ التِّلَّ سَرْمَدًا﴾، ئەگەر خوا ﷻ شهوگارتان بۆ هه‌میشه‌یی بکات، به‌رده‌وام بکات، (السَّرمَد: الدَّائم الَّذي لا يَنْقَطِعُ مِنَ السَّرد، وَهُوَ الْمُتَابَعَةُ، وَالْأشْهُرُ الْحَرَامُ ثَلَاثَةُ سَرْدٍ وَوَاحِدٌ قَرْدٌ)، (سَرْمَد) به‌رده‌وامی‌ک ده‌گوتری که نه‌برئ، له (سَرْد) هوه هاتوه، (سَرْد) یش بریتیه له به‌دوای یه‌ک کهوتن، ده‌گوتری: مانگه‌ هه‌رامه‌کان (ثَلَاثَةُ سَرْدٍ، وَوَاحِدٌ قَرْدٌ)، سیان به‌دوای یه‌کدا دین، که: (ذو الْقَعْدَةِ وَذِي الْحِجَّةِ وَمَحْرَمٍ) و، یه‌کیکی‌شیان به‌ ته‌نیا یه‌ که مانگی (رَجَب) ه.

(۳) ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾، هه‌تا پوژی قیامه‌ت، واته: شه‌وگار هه‌موو کاته‌کانی ژیا‌نی دنیا بگریته‌وه، تا‌کو قو‌نا‌غی دی‌که دی‌ته‌ پێش، که قو‌نا‌غی پوژی دواییه.

ئ‌نجا ئەگەر خوا ﷻ وای‌کرد‌بایه:

(۴) ﴿مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ﴾، چ په‌رستراوی‌ک جگه‌ له‌ خوا، پو‌ش‌نای‌ی بۆ ده‌هینان؟

(ضیاء)، یانی: پو‌ش‌نای‌ی، له‌ (ضوء) هوه هاتوه.

ئ‌هم په‌رسیاره، په‌رسیارلێ‌کردنی نکو‌و‌لێ‌لێ‌که‌رانه‌یه: ﴿مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ﴾، چ په‌رستراوی‌ک جگه‌ له‌ خوا ﷻ پو‌ش‌نای‌ی بۆ ده‌هینان، ئەگەر خوا ﷻ هه‌میشه‌ دنیای لێ‌ تاریک دا‌هینا‌بانا‌یه؟

(۵) ﴿أَفَلَا تَسْمَعُونَ﴾، ئایا نابیستن؟ له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی که له‌ شه‌وی تاری‌کدا، مرو‌ف ته‌نیا له‌ هه‌سته‌وه‌ری بیستن به‌هره‌مه‌ند ده‌بی، بۆیه ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿أَفَلَا تَسْمَعُونَ﴾، ئایا راستی و هه‌ق نابیستن، که ته‌نیا خوا ﷻ وای‌کردوه، شه‌و و پو‌ژ به‌دوای یه‌کدا بێن، ئ‌نجا ئەگەر هه‌ر شه‌وگار بو‌وا‌یه، کێ پو‌ژگارو پو‌ش‌نای‌ی بۆ ده‌هینان؟ بێ‌گومان که‌س.

(۶) - ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾، بَلَى: پېم بَلین، یاخود: ئایا دەبینن بە چاوی عەقْل و دَل، یان بە چاوی سەر.

(۷) - ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَكْرَمًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾، ئەگەر خوا ﷻ پۆژگاری بۆ بەردەوام کردبایە، تاكو پۆژی هەڵسانەو، تاكو پۆژی دواي.

(۸) - ﴿مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بَلِيلٌ تَسْكُنُونَ فِيهِ﴾، چ پەرستراویك جگە لە خوا ﷻ. شەوگاری بۆ دەهینان، كە تێیدا ئۆقرە بگرن، تێیدا بخەون و پشوو بدەن، دواي ماندوووبوونی پۆژ، بەهۆی کارو کاسبیی و گەران و سوورانەو؟

(۹) - ﴿أَفَلَا تَبْصُرُونَ﴾، ئایا نابینن؟ لەبەر ئەوێ لە پۆژدا، مروّف دەتوانی لە پێی هەستەوێ دیتنەو، مامەلە لەگەڵ شتەکاندا بکات، بۆیە فەرموویەتی: ئایا نابینن؟ ئایا هەق نابینن؟ كە ئەوە خوايە ﷻ بەو شیوەیە مشووری لێ خواردوون، شەو و پۆژان بە دواي یەكدا دینن، كە بە هاوكو (مُعَدِّل) یی دابەش دەبن بۆ دوازدە (۱۲) سەعات، بە دوازدە (۱۲) سەعات، كورت و درێژی كەم و زۆریشیان دەبن بە پێی جیاوازیی جوگرافی ناوچەکانی زەوی لە (۱۶ - ۸)، تاكو (۲۰ - ۴) و زیاتریش.

(۱۰) - ﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾، خوا ﷻ لە بەزەیی خۆیەو، شەوگارو پۆژگاری وا بۆ هەڵخستوون، كە تێیدا بSRهون و ئۆقرە بگرن و لەبەخششی ویش بخوازن (کارو کاسبیی بکەن).

﴿لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾، كە تێیدا ئارام بگرن و، تێیدا لە بەخششی خوا ﷻ داوا بکەن، ﴿لِتَسْكُنُوا فِيهِ﴾، واتە: لە شەوەكەیدا پشوو بدەن، ئارام بگرن، بخەون، ﴿وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾، لە پۆژەكەشدا لە بەخششی خوا داوا بکەن.

(۱۱) - ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، هەرەها بەلكو سوپاسگوزاریش بکەن بۆ خوا، بۆیە وای بۆ لێکردوون.

لیره دا که خوای پهروه ردگار شه وو پوژ هه ردووکیان پیکه وه هیئان، له بهر
 ئه وه یه که ده شگونجی که سانیک له شه وگادا کاسبی بکه ن و، له پوژگادا
 بخه ون، بویه که ده فهرموئ: ﴿لَسْکُونُوا فِيهِ وَلَتَبْنَعُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾، یانی: هه م له
 شه وگارو هه م له پوژگادا، له و کاته دا که دابه ش ده بی بو شه و و پوژ، ده توانن
 تییاندا بخه ون و پشوو بده ن و، ده شتوانن تییاندا کارو کاسبی بکه ن و، له
 به خششی خوا داوا بکه ن.

ئهمه ش ده گیرد پرتیه وه سه ر ئه و نیعمه ت و چاکه یه ی: به زه یی خوا ﴿تَبْنَعُوا﴾
 به رانه ر به خه لک.

جاری دیکه ش باسمان کردوه: ئه و نیعمه تی شه و و پوژه، که له ئه نجامی
 خولانه وه ی زه وی به ده وری خو ی له به رانه ر خو ردا په یداده بی، یانی: زه وی
 به ده وری خو یدا ده خولیتیه وه، له به رانه ر خو ردا، ئه و رووه ی ده که ویته لای خو ر،
 ده بیته پوژگارو، پشته وه شی ده بیته شه وگار، ئنجا ئه گه ر زه وی به ده وری خو یدا
 نه خولابایه وه، که زه وی به خیرایی سی (۳۰) کیلومه تر له ده ققه یه کدا، به ده وری
 خو یدا ده خولیتیه وه له به رانه ر خو ردا، شه و و پوژ په یدانه ده بوون، هه روه ها به
 خیرایی سی (۳۰) کیلومه تر له چرکه یه کدا ده سوو پرتیه وه به ده وری خو ردا، واته:
 شه ست (۶۰) هینده ی خیرایی خولانه وه ی به ده وری خو یدا، به ده وری خو ردا
 ده سوو پرتیه وه، ئه وه ش ده بیته هو ی په یدابوونی که شه کانی سال.

مەسەلە ی شەشەم و کۆتایی:

خستنه پرووی دیمەتکی سامناکی قیامت، که کافرهکان له بهرانبەر بەلگه و ئیسپاتی ئیماندا، سەراسیمه و بێ قسە دەبن:

خو **﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾** (٧٤) **﴿وَزَعَنَّا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَانُوا بُرْهَانُكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾** (٧٥)

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە شەش برگەدا:

(١)- **﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ﴾**، ئەو پۆژە که بانگیان دەکات، هەلبەتە: **﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ﴾**، لەم چەند ئایەتەدا سێ جارێ دووبارە بۆتەوه، لەبەر ئەوهی دووبارە کردنەوهی مەبەستیک، زیاتر دەیچەسپێنێ لە مێشکدا، ئنجا لێرەدا مەبەست سەرزنەشت کردنی بێپروایەکانە، بۆیە پێویستە جار لە دوای جار، سەرزنەشت بکری و نووچکەیان لێ بدری، بەلکو بەخەبەر بێ و بیداربنەوه، که ئەگەر بێت و پروا نەهێنن، ئەوه پۆژیکی ئاوا که ئەو هەموو سەرزنەشت و لۆمه و سەرکۆنەیه، پروویان تێدەکات، بۆیان دێتە پێش.

(٢)- **﴿فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾**، دەفەرموی: کوان ئەو هاوبەشەتان، که پێتان وابوو، پێتان وابوو هاوبەشن، لە خەیاڵی خۆتاندا، پێشی وەلامەکیان دایەوه: **﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾** (٦٢)، لەوهی وەلامیان دایەوه: **﴿قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ﴾** (٦٣)، ئنجا لێرە وەلامەکی نەداوەتەوهو ئیکتیفا کراوه بە وەلامی پێشی، واتە: هیچ وەلامیکیان نیه، ئەوه نەبێ که دان بەوهدا بێنن: ئەوانه ی که شوێنیان کهوتوون، بە ویستی خۆیان گومراو سەرگەردان و، بێمراد بوون، وەک چۆن سەرکردهکانیش هەر بەویستی خۆیان، ئەو پێیه چەوتەیان گرتۆتە بەر.

(۳) - ﴿وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾، له هەر کۆمه‌لێک شایه‌دیکمان دارنی، شایه‌دیکمان وه‌رگرت، (النَّزْعُ: جَذْبُ الشَّيْءِ مِنْ بَيْنِ مَا هُوَ مُخْتَلِطٌ بِهِ، وَاسْتَعِيرَ هُنَا لِإِخْرَاجِ بَعْضٍ مِنْ جَمَاعَةٍ)، (نَزَعٌ) بریتیه له دارنینی شتێک، له کۆمه‌له‌ شتێک که له‌گه‌لیاندا تیکه‌له‌، به‌لام لی‌ره‌دا خوازاوه‌ته‌وه‌ بۆ ده‌ره‌یتانی هه‌ندی‌ک که‌س له‌ کۆمه‌لێک، له‌ هەر کۆمه‌لێک شایه‌دیکمان لی‌دینن.

(۴) - ﴿فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ﴾، پیمان گوتن: به‌لگه‌تان بێنن، (هَاتُوا)، ناوی کردار (اسم فعل)، لی‌ره‌دا (هینان) خوازاوه‌ته‌وه‌ بۆ ده‌رخستنی به‌لگه‌، ﴿هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ﴾، واته‌: به‌لگه‌که‌تان ده‌ربخه‌ن.

(۵) - ﴿فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ﴾، ئنجا بۆیان ده‌رکه‌وت که هه‌ق هه‌مووی هی خوایه ﷻ، واته‌: بۆیان ده‌رکه‌وت که له‌ دنیا‌دا به‌هه‌له‌دا چوو بوون و کلایان له‌سه‌رنرابوو، یاخود خۆیان به‌هه‌له‌دا برد بوو.

(۶) - ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾، ئه‌وه‌ی که هه‌لیان ده‌به‌ست، (له‌ هاوبه‌ش بۆ خوا دانان، له‌ کوفر، له‌و بی‌ڕۆکه‌ پووچ و بێ بنه‌مایانه‌)، هه‌موویان لی‌ و ن بوو.

لی‌ره‌دا ئاماده‌ نه‌بوونی شتێک له‌ عه‌قل و هۆشیاندا، که وه‌لام بده‌نه‌وه‌، وشه‌ی (وَضَلَّ)ی بۆ خوازاوه‌ته‌وه‌، واته‌: لی‌یان و ن بوو، یانی: ئه‌صله‌ن وه‌لامه‌که‌ نه‌بوو، ئنجا وه‌ک هه‌بووبی و لی‌یان و ن بووبی.

﴿مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾، ئه‌وه‌ی که هه‌لیان ده‌به‌ست له‌ درۆ و ده‌له‌سه‌، که ئه‌و په‌رستراوانه‌ی ئه‌وان، هاوبه‌شی خوان و له‌ پۆژی دوایی دا شتێکیان به‌ده‌سته‌و تکا (شفاعة)یان بۆ ده‌که‌ن!

به‌و شی‌وه‌یه‌ خوا ﷻ زۆر به‌ پوونی ئه‌و دیمه‌نانه‌ی پۆژی دوایی ده‌خاته به‌رچاوی ئیمه‌، که ئه‌گه‌ر کافره‌کان، هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان، جگه‌ له‌ خواپه‌رستان، نه‌گه‌رینه‌وه‌، ئه‌وه‌ له‌و دیمه‌نانه‌دا خۆیان ده‌بیننه‌وه‌، به‌و شی‌وه‌یه‌

جگه له عهیداریی و، جگه له زار بوونه ته لهی تهقیوو، بئ وهلام بوون و دان به هه لهی خو داهینان، شتیکی دیکه یان بو نامینتهوه، خوا ﷻ لهو کهسانه مان بگێرئ که له پوژی دوایی دا سهر بهرز و سهرفراز دهبن و، به زمانیکی پهوان و گويا وهلامی پرسیاره کان دهدهنهوه، له خزمهت خوای پهروهردگادا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

راگه یاندنی مهكته بی ماموستا عهلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له ئۆڤه كۆمهلهیه ئیهمكان لهكهلتانین
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عهلی بابیر/ AliBapir

عهلی بابیر/ AliBapir

كهتالی

راگه یاندنی مهكته بی ماموستا عهلی بابیر

ډاگه ياندنې مه كلنهېي مامونستا عهلي باپير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

ډاگه ياندنې مه كلنهېي مامونستا عهلي باپير

له نږدې كونه لارښه كېان نه كنه لارښه
 Stay in touch on social media
 نږدې مه كلنهېي مامونستا عهلي باپير

www.alibapir.net
 ډاگه ياندنې مه كلنهېي مامونستا عهلي باپير

ډاگه ياندنې مه كلنهېي مامونستا عهلي باپير

عهلي باپير/ AliBapir

عهلي باپير/ AliBapir

كه نالي
 ډاگه ياندنې مه كلنهېي مامونستا عهلي باپير

ډاگه ياندنې مه كلنهېي مامونستا عهلي باپير

دەرسى نۆيەم

لە نۆرە كۆمەلەرىيەكەن ئەكىلەتەن
Stay in touch on social media
ئەن مەكەم غىر مۇلەق ئالۋاسل ااجەمەي

راگەپاندنى مەكتەبى مامۇسنا عەلى بابىر

Alibapir/عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

Alibapir/عەلى بابىر

كەتالى
راگەپاندنى مەكتەبى مامۇسنا عەلى بابىر

www.alibapir.com

پاکستان کی مکتبہ ملی مائسٹرا علی بابیر

www.alibapir.net

English - عربی - کوردی

پاکستان کی مکتبہ ملی مائسٹرا علی بابیر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

Google Play

App Store

QR Code

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربی - کوردی

پاکستان کی مکتبہ ملی مائسٹرا علی بابیر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

Google Play

App Store

QR Code

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان ههوت (۷) نایهت دهگریته خو، نایهته کانی: (۷۶ - ۸۲)، که تیاندا بهسه رهاتی قاروون گیراوه تهوه، که له هه موو قورنندا بهسه رهاتی قاروون، ته نیا لیره دا هاتوه، به لام له چهند شوینیکدا باسی قاروون کراوه، وهک ناوهینان له گهل فیرعهون و هاماندا.

شایانی باسیشه: قاروون ههر له گهلی مووسا (نهوهی ئیسرائیل) بووه، به لام لیان هه لگه پراوه تهوهو، پشتی فیرعهونی گرتوه، له بهرانبه رگهله هه ژارو ستهم دیده کهی خویدا، به هوئی نهو پاره و سامان و، ته ماعه هه رام و خراپه وه، که له په نای فیرعهون دا کووی کردوتهوهو وهسه ریکی ناوه، وهک چون هه ندیک لهو دهوله مهنده مشه خوړانهی له په نای دهسته لاتدارانی نهم پوژگاره شدا، خوین دهوله مهنده ده کهن، به پارهی هه رام و، به گهنده لیلی و پوخته لیلی و، له گهل دهسته لاتداره خو سه پینه کاندا ده بنه شهریکه دز.

﴿إِنَّ قُرُونَ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ ۖ وَأَيْنَهُ مِنَ الْكُفْرِ مَا إِنِّ مَفَاتِحَهُ لَنَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ۖ﴾ (۷۶) وَأَبْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۖ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿۷۷﴾ قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۚ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿۷۸﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ۚ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَبِئْتُمْ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُرُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿۷۹﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا

يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَتْ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ
وَيَكَانَ اللَّهُ يَسُطُّ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ
بِنَا وَيَكَانَهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

ابە دُنیاوی قاروون لە گەلی مووسا بوو، کەچی لێیان یاخی بوو (و ستهمی
لێکردن)، لە حاڵێکدا کە هێنده شمان مāl و سامانی پەزەمەندە کراو دا بۆیە،
کە کۆمەلێکی بەهێز بە قورسی (بە زەحمەت) کلیله کانیان بو هەڵدەگیران،
(کاتیکی لێیان یاخی بوو) کە گەله کە ی پێیان گوت: زۆر دڵخۆش مەبە (بەو
مāl سامانەت)، بێگومان خوا زۆر دڵخۆشان (ی بە مāl و سامان) ی خۆشناوی
﴿٧٦﴾ مەنزڵگای دواڕۆژیش بخوازە، لەمیانی بەهرەمەند بوون لەو هەدا کە خوا
پێیداوی و، بەشی خۆشت لە (ژیانی) دنیا لەبیرمە کە و، وەک چۆن خوا چاکە ی
لەگەڵ کردووی، تۆش چاکە (لەگەڵ خەڵکی دا) بکە و (چاوت لە تێکدان نەبی
و)، خراپە کاریی لە زەویدا مەخوازە، بێگومان خوا (چارە ی) تێکدە رانی ناوی
﴿٧٧﴾ (قاروون) گوتی: مسۆگەر مāl و سامانە کەم بە هۆی زانیارییە کەو هە کە
لەلامە، هاتۆتە دەستم، ئایا (قاروون) نازانی کە خوا ﷻ لە پێش ویدا چەند
سە دەیه کی فەوتاندوون؟ کە لەوی هێزیان توندترو، سامانی کۆکراو هشیان پتر
بوو و، تاوانبارانی (لە پۆژی دوایدا) لە بارە ی گونا هە کانیانەو ه، لێیان ناپرسی،
(چونکە هەموو شتیکی تۆمار کراو) ﴿٧٨﴾ ئنجا (قاروون، بە رازاو هی تەواوی و)
لە زرق و برق و جوان و بەرچاویدا خۆی بۆ گەله کە ی رانواند (و هک شانازی
بەسەردا کردن)، ئەوانە ی ژیا نی دنیا یان گەرە کە، گوتیان: ئە ی خۆزگە و هک
ئەو هی بە قاروون دراو ه، هەمان بووایە، بە راستی ئەو خاوەن بەشیکی مەزە!

﴿٧٩﴾ ئەوانەش کە زانیارییان پێدراوه گوتیان: هاوار بۆ ئێوه، پاداشتی خوا (لە پوژی دوایدا) بۆ ئەوهی برۆی هێناوه و کردەوهی چاک دەکات (زۆر لەوه) باشتره و، تەنیا بە خۆپاگراڤیش دەدری ﴿٨٠﴾ سەرەنجام خۆی و خانووه کێمان بە زهویدا پۆردن، ئنجا هیچ کۆمه‌لیکی نه‌بوو له به‌ران‌به‌ر (سزای) خوادا سه‌ری بخه‌ن و، خۆشی (توانای نه‌بوو) له‌سه‌رکه‌وتووان نه‌بوو ﴿٨١﴾ ئەوانەش کە دوینێ خۆزگه‌یان بە شوینەکه‌ی ده‌خواست، وایان لێهات ده‌یانگوت: ئایا ده‌زانی خوا بژیو بۆ هه‌ر کام له به‌نده‌کانی که بیه‌وێ زۆرو فراوان ده‌کات و (بۆ هه‌ر کامیشیان بیه‌وێ) که‌م و به‌رت‌ه‌سک ده‌کات! ته‌گه‌ر خوا چاکه‌ی له‌گه‌ڵ نه‌کردباین (که‌ خۆزگه‌که‌مانی نه‌هێنایه‌ دی) ئیمه‌شی (به‌زه‌ویدا) پۆده‌برد، ئایا ده‌زانی بێ‌پروایان سه‌رفراز نابن! ﴿٨٢﴾.

شیکر‌نه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(الْكُوزُ): الكنوز: جمع كنز، (الْكَنْز: جَمْعُ الْمَالِ بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ وَحِفْظُهُ)، (گَنَز) بریتیه له‌وه که سه‌روه‌ت و سامان کۆبکریته‌وه بۆ سه‌ر یه‌ک و، بپاری‌زری، په‌زمه‌نده بکری.

(مَفَاتِحُ): (مَفَاتِحُ وَمَفَاتِيح: جَمْعُ مِفْتَاحٍ وَمِفْتَاحٍ)، (مَفَاتِيح) و (مَفَاتِيح) کۆی (مِفْتَاح) و (مِفْتَاح)ن، هه‌ردووکیان به‌ مانای: (کلیل)ن.

(لَنَنْوَأَ): یانی: (لَتَنْقُلُ)، (تَنْوَأُ: تَنْقُلُ، تَنْقُلُ مَعَ الْعُصْبَةِ)، واته: کۆمه‌له‌ پیاویکی به‌هێزیش بۆیان قورس ده‌بوو، کلیل خه‌زنه و عه‌مباره‌کانی قاپوون، که پاره و سامانی تیدا کۆکردبووه، هه‌لبه‌گرن.

(بِالْعُصْبَةِ): (الْعُصْبَةُ: الْجَمَاعَةُ مِنْ عَشْرَةٍ إِلَى خَمْسَةِ عَشْرَةٍ)، (عُصْبَةُ) زانیان راجیایان تێدایه: هه‌ندیکیان گوتووینا: له ده‌وه تاكو پازده (١٠ - ١٥)یه، هه‌ندیکی دیکه گوتووینا: له سیوه تاكو نو (٣ - ٩)یه.

(لَا تَفْرَحْ): (الْفَرَحُ: أَشَدُّ السُّرُورِ)، (فَرَحَ) بریتیه له زۆر دلخوۆش بوون، (الْفَرَحُ: انْشِرَاحُ الصَّدْرِ بِلَذَّةٍ عَاجِلَةٍ)، (فَرَحَ) بریتیه له سینه گۆشادبوون به خوۆشیی و رابواردنیکی به په‌له‌ی دنیا. (حَظٌّ): (الْحَظُّ: النَّصِيبُ الْمَقْدَرُ) به‌شیک که ئەندازه‌گیری کراوه، (وَقَدْ حَظِظْتُ وَحَظِظْتُ فَأَنَا مَحْظُوظٌ)، له زمانی عه‌ره‌بییدا وا ده‌گوتری: (حَظِظْتُ وَحَظِظْتُ) واته: به‌خته‌وه‌ر بووم و به‌خته‌وه‌ر کرام، (فَأَنَا مَحْظُوظٌ) من خاوه‌ن پشک و به‌شم، به‌خته‌وه‌رم.

(خَسَفْنَا): (خَسَفَهُ اللَّهُ وَخَسَفَ هُوَ: ذَهَبَ وَسَاخَ)، (خَسَفَ) ههم به‌تیپه‌رکه‌ر (مُتَعَدِّي) دی، وه‌ک: (خَسَفَهُ اللَّهُ)، ههم به‌لازمییش دی، وه‌ک: (خَسَفَ هُوَ) یانی: بۆ خووی به‌زه‌ویدا پۆچوو، (ذَهَبَ وَسَاخَ) پۆیشیت و به‌زه‌ویدا چوووه‌ خوار.

(وَيُكَانُ): (وَي: كَلِمَةٌ تُذَكِّرُ لِلتَّحْسُرِ وَالتَّوَدُّمِ وَالتَّعَجُّبِ: وَي لِعَبْدِ اللَّهِ، وَيْكَ: وَوَيْلَكَ، وَيُكَانُ: الطَّبْرِي، أَلَمْ تَرَ، أَلَمْ تَعْلَمْ)، وشه‌ی (وَي) وشه‌یه‌که به‌کارده‌هیتری بۆ خه‌فه‌ت خواردن و، په‌شیمانایی و، سه‌رسوپمان، ده‌گوتری: (وَي لِعَبْدِ اللَّهِ) ئای بۆ (عبدالله)؛ واته: په‌شیمان بیته‌وه، یاخود سه‌رسوپمانم بۆ وی هه‌یه، هه‌روه‌ها جاری واش هه‌یه پیتی کاف (ک)ی ده‌خریته‌ سه‌ر (وَيْلَكَ، وَيْلَكَ)، (الطَّبْرِي) وای لیکداوه‌ته‌وه‌ که (وَيُكَانُ) واته: ئایا نابینی؟ ئایا نازانی؟ هه‌لبه‌ته‌ له‌ باره‌ی شیکردنه‌وه‌ی ئه‌و وشه‌یه‌وه‌ زانایان زۆر قسه‌یان کردوه، که دوا‌یی قسه‌ی لی ده‌که‌ین.

(بَسْطُ الرِّزْقِ): واته: پۆزیی و بژیو فراوان ده‌کات، (بَسْطُ الشَّيْءِ: نَشْرُهُ وَتَوْسِيعُهُ)، شتیکی که ب‌لاوب‌کریته‌وه‌و فراوان ب‌کری، وشه‌ی (بَسْطِ)ی بۆ به‌کاردی.

(وَيَقْدَرُ): (أَي: يُضَيِّقُ، يُقَلِّلُ) ته‌نگ ده‌کات و، که‌م ده‌کات.

مانای گشتیی ئایەتەکان

ئەم حەوت (V) ئایەتە موبارەکە، وەک پیشتریش گوتمان، بەسەرھاتی قاروون دەگرە خۆیان، خوا ﷻ لێرەدا کە بەسەرھاتی قاروون دەگیرێتەو، بەپرای بەندە کۆمەڵیک ئامانجی لە پشتەو هەن:

(١)- یەک لە ئامانجەکان ئەوێە کە خوا ﷻ دەوڵەمەندو سامندارەکانی پۆژگاری پیغمبەر ﷺ، کە بەھۆی سامان و داراییەکیانەو بوغرا بوون و لە خوا ﷻ یاخی بوون و، خۆیان پێ لە خەڵک زلتر بوو، تەنانەت خۆیان پێ لەو گەرەتر بوو، گوێ بۆ پەيامی خوا بگرن، ھۆشداریی بەوان دەدات، کە خەڵکی لە ئێوە دەوڵەمەندتر ھەبوو، وەک قاروون، کەچی ئەو سەرەنجامی بوو!

(٢)- دلدانەو ھەشە بۆ ھەژاران و نەداران، کە ئێوە پێتان وانەبێ و، سەرسام مەبن بەو سامندارە ملھوورو بیپروایانە، پێتان وابێ لەبەر ئەوێ سامانیان ھەیە، پەنگە لە ئێوەش عاقلتر بن، مەکەوێ گومان و دوو دلی لە خۆتان، ئەو ھەتا خەڵکی سامندارتر لەوانیش بوو، بەلام ئەو سەرەنجامە تال و شوومەکیەتی!

(٣)- ئەوانەێ کە سامندارن، پێویستە وەک ئەمانەتی خوا، تەماشای مال و سامانەکیان بکەن، کە خوا پێیداوون و لە دەستی وانیدا داناو، شتێکی کاتییە، ماوێەک بەدەستی ئەوانەو، دوایی دەچێتە دەست خەڵکیکی دیکە، وەک پیشینانی خۆمان دەلێن: (مال و سامان چلکی دەستانە)، منیش دەلیم: (دنیا یان بەجێ دیلێ، یان بەجیت دیلێ)، یان ئەو تۆ بەجیدیلێ و تۆ ھەژار دەکەوی، یان تۆ ئەو بەجیدیلێ و دەبیتە میرات.

(٤)- مروۆفی ئیماندار، ھەر شتێک کە خوا ﷻ پێی دەدات، دەبێ ببیتە مایەێ ملکہچی زیاتری بۆ خوا، نەک بوغرا بوونی و لە خۆبایی بوونی و، لە کەوڵی خۆ دەرچوونی، دەبێ مالی دنیا وەک ئامرازیک بۆ بەدەست ھێنانی پەزنامەندی خوا ﷻ، بە ھۆی خزمەتی

خەلکەو، ھەر وەھا بە دەست ھێتانی بە ھەشتی خوا، بە ھۆی خەرجکردنی مالهەکی
لە بەرژەو ەندی گشتیدا بە کاربێتی.

دەگونجی گەلیک ئامانجی دیکەش لە پشت ئەو بەسەرھاتە قاروون و
گەلەکیەو بەس بکری.

خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿إِنَّ قُرُونًا كَانَتْ مِنْ قَوْمِ مُوسَى﴾، بە دنیایی قاروون لە
گەلی مووسا بوو، واتە: ھەر لە بەنوو ئیسرائیل بوو، لە گەلە ستەم دیدەکی
مووسا بوو، ﴿فَبَغَى عَلَيْهِمْ﴾، کەچی لێیان یاخی بوو، ستەمی لێکردن و، لێیان
ھەلکەرایەو.

ئەجا ھۆکارەکی بەس دەکات: ﴿وَأَيُّهَا مِنَ الْكُفْرِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ
أُولَى الْقُوَى﴾، ھێندەمان مانی وەسەرێکترای پێدا بوو، کە کلێلەکانی کۆمەلە
پیاویکی خاوەن ھێز بە قورسی بۆیان ھەلەگیران، ﴿إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ﴾،
کاتیکی کە خەلکەکی پێیان گوت (واتە: خەلکی بەنوو ئیسرائیل): زۆر دلخۆش
مەبە، (فَرَحْ)، بە مانای دلخۆش بوون نە، بەلکە بە مانای: ئەوپەری دلخۆشییە،
چونکە ئێسان بە مال و سامان ھەر دلخۆش دەبێ، یانی: زۆر دلخۆش مەبە،
زۆر دلخۆش بوونی ئێسان، دەبێ تەنیا بە بەخششی خوا و بە بەزەیی خوا بێ،
وەک دەفەرموی: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا﴾ (یونس، بلی: بە
بەخششی خوا و، بەزەیی خوا، ھەر بەو زۆر دلخۆش بن، زۆر بەی توێژەرەوانی
قورئان ئەو جیاوازییە وردەیان نەکردووە وایانزانێو (فَرَحْ) ھەر بە مانای
دلخۆشی، ئاساییە، بەلام ئەوەتا لە سوورەتی (یونس) دا، خوا ﷻ دەفەرموی: بە
تەنیا بە بەخششی خوا و، بە بەزەیی خوا، زۆر دلخۆش بن، ئەگەرنا بە مال و
سامانی دنیا، دلخۆش بی، قەیناکات، بەلام زۆر دلخۆش مەبە، تێمەپەرێنە، بە
گەرەترین ئاوات و ھیوای خۆتی دامەنێ، وەک پێغەمبەری خوا ﷻ دەفەرموی:
{وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمًّا وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا} (أخرجه والترمذي: ۳۵۰۲ وقال: حسن
غريب، والحاكم: ۱۹۳۴، وقال: صحيح على شرط البخاري).

واتە: ئەو خۆایە! دنیا مەکە بە گەورەترین خەفەتمان و ئەوپەڕی زانیارییمان!
﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾، بە دنیایی خوا زۆر دلخۆش بووانی (بەناز و نێعمەتی
دنای) خۆش ناوین.

﴿وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ﴾، لەوەش دا کە خوا پێی داوی،
مەنزلگای دواڕۆژ داوا بکە، واتە: ئەم مāl و سامانە بکە، بە ئامرازیک، بۆ
گەشتن بە مەنزلگای دواڕۆژ، کە بەهەشتی بەرینە، ﴿وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ
الدُّنْيَا﴾، بەشی خۆشت لە دنیا فەرامۆش مەکە، ﴿وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ
إِلَيْكَ﴾، واتە: ناز و نێعمەتیک کە خوا ﷻ پێت دەدات، لێی بەهەرەمەند بە،
بەشی خۆت و، چاکە بکە، وەک چۆن خوا چاکە لە گەڵ تۆ کردووە، تۆش چاکە
لە گەڵ خەڵکی خوادا بکە، ﴿وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ﴾، بە مāl و سامانەکەت،
تێکدان و خراپەکاری لە زەویدا مەخوێ، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾، بێگومان
خوا تێکدەرانی خۆشناوین، ئەوانە مāl و سامانیک کە خوا ﷻ پێی داو، بۆ
تێکدان و خراپەکاری بە کاری دین، وەک هەموو ئەو دەولهەمەندو ساماندارانە
کە لە پێی کاسبی هەپام و، لە پێی گەندەلیی و، پۆخەلییە وەو، بە شیوازی
ناشەرعی سەرۆت و سامان بەسەرێکەو دەپین، هەر سەرۆت و سامانیک
بە پێی ناشەرعی بەسەرێکەو نرابی، لە پێی ناشەرعییەو خەرچ دەکری.
﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾، (قاروون) وەلامی خەڵکەکی خۆی دایەو
کە ئەو ئامۆزگارییە باشانەیان کرد، گوتی: بە دنیایی بەهۆی زانیاری خۆمەو،
ئەو مāl و سامانەم پێدراو، خۆم بەدەستم هێناو و، بە زیرەکیی خۆم و
شارەزایی خۆم!

خوێش ﷻ وەلامی دەداتەو دەفەرموی: ﴿أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ
مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا﴾، ئایا نازانی کە خوا لە پێش ویدا
چەندان سەدە فەوتاندوون، کە لەوی بەهێزتر بوون و، سەرۆت و سامانییان
زیاتر لەوی کوکردبوو، یاخود خەڵک و قەرەباڵغییان، زیاتر بەدەورەو بوو؟

﴿وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ﴾، تاوانبارانیش له بارهی گوناهاهه کانیانهوه لییان ناپرسریتیهوه، چونکه هه موو شتییک توّمار کراوه و دیاره، واته: لییان ناپرسری، پرسیار کردنییک که: ئایا کردووته، یان نه تکردوه؟ چونکه هه موو شتییک دیاره، به لام که ده فهرمووی: ﴿وَقَفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ﴾ (۲۴) الصافات، ئهم پرسیارکردنه بو سهرزه نشت و سهرکوّنه کردنه، نهک بو ئه وه داخو کردوویانه، یان نه یانکردوه؟

﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ﴾، قاروون له جوانیی و پازاوهیی و، زرق و برقی خویدا، خووی پانواند له سهر خه لکه کهی، چوووه ده ری بو ئه وهی کهش و فش و شانازیان به سهره وه بکات، ﴿قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾، ئه وانهی که ژیانی دنیا یان ده وی، گو تیان: ﴿يَلْبَسْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أَؤْفِكَ قَتْرُونَ﴾، خوژگه ئیمهش ئه وهی که به قاروون دراوه، هه مانبووايه! ﴿إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾، به پراستی ئه و خاوهن پشک و به شیکی مه زنه، خوژگه یان پی خواست، ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَلَكُمْ ثَوَابٌ اللَّهُ خَيْرٌ لِمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، به لام ئه وانهی که زانیاریان پیدراوه، واته: زانیاری و هه حی و هه دیاهه تی خوا ﷻ، گو تیان: سزای سهخت بو ئیوه، هاوار بو ئیوه، بی قهزا بن، پاداشتی خوا ﷻ چاکتره، بو که سییک برپا بیئی و کرده وهی باش بکات، پاداشتی خوا له پوژی دوایی دا، باشتره له و توژه نيعمه تهی که له دنیا دا هه یه، ﴿وَلَا يُقْلَقُهَا إِلَّا الضُّعِفُونَ﴾، ته نیا خوړاگرانیش پییان ده دری (ئه و پاداشته)، هه ر ئه وان شایسته نی، سهره نجام: ﴿فَحَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ﴾، خووی و خانوو و کوّشکه که یمان به زه ویدا برده خوار، پوّمان برده زه وی، به ناخیی زه ویدا چوووه خوار، ﴿فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، ئنجا کوّمه لیکی نه بوون له به رانه ر خوادا سهری بخهن، له به رانه ر سزای خوادا به رگری لی بکه ن و ده ربازی بکه ن، ﴿وَمَا كَانَتْ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ﴾، خویشی نه ییتوانی خووی سهر بخت و، توانای نه بوو.

﴿وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ﴾، ئه وانهی که دوینی خوژگه یان به شوینه که ی ده خواست، به پیگه که ی ده خواست، وایان لیها، ﴿يَقُولُونَ وَيَكُنْ

اللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ ﴿١﴾، دەیانگوت: ئایا تۆ دەزانی، تۆ دەبینی، خوا بژیو بۆ ھەر کام لە بەندەکانی کە بیهوئ، فراوان دەکات، یاخود بۆ ھەر کامیکیان کە بیهوئ لێی وەتەنگ دینێ، یان بۆ ھەر کامیکیان، ھەندیک جارێ بۆی فراوان دەکات و ھەندیک جارێ لێی وەتەنگ دینێ، ﴿لَوْلَا أَن مِّنَ اللّٰهِ عَلَيْنَا﴾، ئەگەر خوا ﷻ چاکە لە گەڵ نەکردباین و، خۆزگە کە بۆ نەھێناباینە دی، ئەو چاکە بوو لە لایەن خواوە، کە ئەو خۆزگە یە نەھێناباینە دی، ئنجە ئەگەر ئەو چاکە یە لە گەڵدا نەکردباین، ﴿لَخَسَفَ بَنَّا﴾، ئیستا بە زەویدا دەبردینە خوارو، بە مەرەدی قاروون دەچووین، ﴿وَيَكَاذِبُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾، ئایا دەزانی! کە بێروایان سەرفرازو بەختەوەر نابن.

ھەمیشە کوفر مایە بەدبەختی و پەشیمانییەو، ھۆکاری مآل و یرانییە لە دنیا و دواڕۆژدا.

رێگەباندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

نه نۆڤه كۆمەڵایەتیەكان لەگەڵتان
Stay in touch on social media
نەن مەكەم عێز موفەق الاصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتەلی
رێگەباندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

WhatsApp Telegram Phone

مہ سہ لہ گرنگہ کان

مہ سہ لہ ی یہ کہ م:

باسی قاروون کہ ہرچہ ندہ لہ گہ لی موسا علیہ السلام بووہ، بہ لَام بہ ہوئی بوغرابوونی بہ سامانہ کہی، لیان ہہ لگہ راوہ تہ وہو، گہ لہ کہ یشی ہہ ندیک ناموژگاریی زور گرنگی دہ کہن کہ: سامانہ کہی بکاتہ نامپازی پازی کردنی خوا و، بہ شی خویشی لہ دنیا لہ بیر نہ کات و، چاکہ بکات و، خراپہ کاریی لہ زہ ویدا نہ کات و، زور دلخوش نہ بی بہ مال و سامانہ کہی:

خو ۱۶۱ دہ فہ رموی: ﴿إِنْ قَرُونٌ كَانَتْ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَعِيَ عَلَيْهِمْ وَءَايَنَهُ مِنَ الْكُفْرِ مَا إِنْ مَفَاتِحَهُ لَنَنُوءُ بِالْعَصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ۖ وَابْتَغَ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ ۚ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۗ﴾ (۷۷)

شیکردنہ وہی ئەم دوو ئایہ تہ، لہ یازدہ برگہ دا:

۱- ﴿إِنْ قَرُونٌ كَانَتْ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ﴾، بہ دنیایی قاروون لہ گہ لی موسا بوو، لہ پیمانی کوئدا لہ (سفر الخروج) دا، دہ لی: قاروون ناوی قورح بووہو ناموژای موسا، (ابن عم موسی) بووہ، رچہ لہ کہ کہ شی ئاوا دینی: (قورح ابن یضہار بن قہات بن لاوی بن یعقوب بن إسحاق بن ابراہیم)، موسا (موسی بن عمرم عمران) بن قہات بن لاوی بن یعقوب بن إسحاق بن ابراہیم)، بہ پی ئوہی کہ لہ پیمانی کوئدا ہاتوہ، ئاواہ، کہ بہ تہ تکید جی متمانہ نیہ، دیسان ہر لہ پیمانی کوئدا دہ لی: فیرعہون (قورحی) قاروونی کرد بوو بہ سہروکی بہ نوو ئیسرائیل^(۱)، بہ لَام لہ قورٹان دا، ئوہ باس نہ کراوہ.

(۱) التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس. العهد القديم، سفر العدد، الإصحاح: ۱۶، ص: ۳۰۷ - ۳۱۰.

(۲) ﴿فَبَعَثْنَا عَلَيْهِم﴾ دواپی (قاروون) لییان یاخیی بوو، یانی: سته می لیکردن، بۆچی سته می لیکردن؟ چونکه پالی ده دایه لای فیرعه ونیک که سوغره و بیگاریان پی ده کات، نیرینه کانیاں سه رده بری و، مینه کانیاں ده هیلیته وهو، سووکایه تی دنیای پی کردوون، که چی قاروون به هوئی مال و سامانه به گنده لپی په یداکراو و، به چه رامیی وه سه ریکنراوه که یه وه، پالی ده دایه لای فیرعه ون، دژی گه له سته م دیده که ی خوئی!!

(۳) ﴿وَأَيْنِسْتَهُ مِنَ الْكُوْزِ مَا إِن مَفَاتِحَهُ لَنَسُوْا بِالْعَصْبَةِ اُولَى الْقُوَّةِ﴾، هینده شمان مال و سامانی وه سه ریکنراو په زمه نده کراو پیدا بوو، که کلپله کانی کومه له پیاویکی به هیژ، به قورسی و زه حمهت بویان هه لده گیران. (کُوز: جَمْعُ كَزْ: مُخْتَرَنُ الْمَالِ مِنْ صُنْدُوقٍ وَخِرَازَةِ)، (کُوز) کوی (کَز: ه: مال و سامانیکه وه سه ریکنرابی و کوکرایته وه له نیو سندوو قدا، یاخود له شوینیکدا که تیدا کوکراوه ته وه.

(مَفَاتِح) به (مَفَاتِح) یش هاتوه، هه ردوویان (جَمْعُ مِفْتَاحٍ وَمِفْتَاح)، نجا هه ندیک ده لین: (مَفَاتِح) کوی (مِفْتَاح) ه و، (مَفَاتِح) کوی (مِفْتَاح) ه، هه ردوویکیان به مانای کلپل دین، هه ندیکان گوتوویانه: به مانای خه زنه دی، عه مبار، به لام راستیه که ی ئه وه یه که به مانای کلپل دی، (لَسُوْا)، یانی: (لَتَثْقُلُ) هینده مان خه زنه و مال و سامان و سهروه تی کوکراوه پیدا بوو، که کومه له پیاویک به زه حمهت کلپله کانیاں بو هه لده گیران، ئه گه ر کلپله کانیاں هه لگرتبان، هه ستیان به بار قورسی ده کردو، به ملا ولادا ده چوون، له بهر ئه و کوله قورسه ی هه لیانگرتوه.

(۴) ﴿إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ﴾، یاد بکه وه! کانتیک خه لکه که ی، (که گه لی سته م دیده ی به نوو ئیسپرائیل بوون)، پییان گوت: زور دلخوش مه به، (لَا تَفْرَحْ) (آی: لَا تَكُوْنُ مَسْرُوْرًا أَشَدَّ السُّرُوْر)، یانی: زور دلخوش مه به به و مال و سامانه ی که هه ته.

پیشتریش باسمکرد: که زوربه ی له تویره ره وانی قورئان وشه ی (سُرور) و (فَرَح) یان، وه ک هاوواتا (مُتَرَادِف) هیان، به لام له راستیدا وانیه و، وشه ی

(فَرَح) له قورئان دا هه می شه زه مکراره، مه گهر په یوه ندیی هه بئ به خوا و پاداشتی خواوه، وهک له سووره تی (یونس) دا ده فهرموئ: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ (۵۸) واته: بلئ به به خششی خوا و، به به زهیی خوا، بهس به ئه وه زوړ دلخو ش بن، (فَرَح) واته: زوړ دلخو ش بوون، به لام دلخو ش بوونی ئاسایی، به مال و سامانیش، به مندا ل، به ههر شتیک، ئینسان دلخو ش بئ، ئاساییه، به لام زوړ دلخو ش بوون، ده بئ ته نیا به به خششی خوا و به به زهیی خوا بئ.

(۵) - ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ به دلنایی خوا زوړ دلخو شانی خو شناوین، واته: زوړ دلخو شان به مال و سامان.

(۶) - ﴿وَأَبْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ﴾ مه نزلگای دواړو ژیش له وه دا بخوازه که خوا پئی داوی، واته: ئه وهی خوا پییداوی، بیکه به ئامراژیک بو وه ده ست هینانی مه نزلگای دواړو ژ، که به هه شته، یانی: (أَطْلُبِ الْآخِرَةَ بِالدُّنْيَا الَّتِي أُعْطِيتَ) دواړو ژ بهو دنیا یه که پی تدراره، بخوازه و ده سته به ری بکه.

(۷) - ﴿وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾ (أَي: لَا تَتْرُكْ حَظَّكَ وَقِسْطَكَ)، به ش و پشکی خو شت له دنیا دا فهرامو ش مه که، واته: هینده گرنگی و بایه خ به پوژي دواپی بده، که ههر ئه وه نده بئ دنیات له بیر نه چئ، ئاوا دواړو ژ بکه به ئامانج، دپاره له فهرمایشتی پیغه مبه ری خوا دا ﷺ هاتوه^(۱): ههر کات خوا نیع مه تیکي به به نده کهیدا، پئی خو شه شوینه واری نیع مه ته که ی له سه ر بیینی، ئه وه ش له کاتیکدا بووه که پیاویکی بینی، قرژن و ئالو ز و، بهرگیکی نه گونجاوی له به ردا بوو، فهرمووی: مال و سامانت نیه؟ گوتی: با، حو شترم ههن، په شه ولاخم ههن، مه رو بزئم ههن، فهرمووی: خوا چه ز ده کات ئه گهر

۱) {عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: كُلُوا وَاشْرَبُوا وَتَصَدَّقُوا وَابْتَغُوا فِي غَيْرِ مَخِيلَةٍ وَلَا سَرَفٍ، إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ تُرَى نِعْمَتُهُ عَلَى عَبْدِهِ} (أخرجه أحمد: ۶۷۰۸، والحاكم: ۷۱۸۸، وقال: صحيح الإسناد، والبيهقي في شعب الإيمان: ۴۵۷۱، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن).

چاکەیهک، نێعمەتێکی بە بەندە ی خۆی دا، شوینەوارەکی لەسەر ببینی، واتە: خۆت رووت و ڕەجالت پێشان مەدە، مادام هەتە.

٨- ﴿وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ هەرۆک چۆن خوا چاکە ی لەگەڵتدا کردو، تۆش ئاوا چاکە بکە لەگەڵ خەڵکی خوادا، یانی: (الْكَاف: لِلتَّشْبِيهِ، وَ«مَا» مَصْدَرِيَّةٌ)، (ک) بۆ وێچواندن و (ما) چاوگێیە، یانی: (أَحْسِنَ إِلَى النَّاسِ إِحْسَانِ اللَّهِ إِلَيْكَ)، چاکە لەگەڵ خەڵکدا بکە، وەک چۆن خوا چاکە ی لەگەڵ تۆدا کردو، (وَأَحْسِنَ) لێرەدا (مُتَعَلِّقُ الْإِحْسَانِ مَحذُوفٌ) ئەوە ی کە ئیحسان پێوە ی پە یووەست دەبێ، قرتیندراو، یانی: (وَأَحْسِنَ إِلَى النَّاسِ، أَوْ إِلَى غَيْرِكَ)، چاکە لەگەڵ خەڵک، یان لەگەڵ ئەوانی دیکەدا بکە.

٩- ﴿وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ﴾ تێکدان و خراپەکاریی مەخوازە لە زەویدا، واتە: لەو زەوییدا کە ئەوان لەسەرنی، ئەلیف و لام (أَل) ی سەر (أَرْض) بۆ ناساندنە، بەلام مەبەست پێی (عَهْد)، واتە: لەسەر زەوییهکە، لە ولاتەکهدا، کە ولاتی میسرە، خراپەکاریی مەخوازە.

١٠- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ بە دنیایی خوا ﷻ تێکدەران و خراپەکارانی خۆش ناوین، ئەمە بەلگەیه لەسەر ئەو کە قاروون خواناس بوو، خوای ناسیو، بۆیه هۆشداریی پێدەدەن کە تۆ مادام خوا دەناسی و، حەز دەکە ی خوا خۆشیبوئی، دنیابە کە خوا تێکدەران و خراپەکارانی خۆشناوین.

ئنجای ئەم ئایەتە کە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿إِنَّ قُرُونًا كَانَتْ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ....﴾ سێ راستیی مەزنی لێ وەرەگیرین:

أ- کەسێک لە خەڵک و نەتەوێهێک بێ، لێشیان هەلگەڕیتەو و ستهمیان لێ بکات، ئێشی زیاتر، لەو کە لەو قەوم و نەتەوێهێ نەبێ، وەک گوتراو:

وَوَظَلَمَ ذَوِي الْقُرْبَى أَشَدَّ مَضَاضَةً

عَلَى الْمَرْءِ مِنْ وَقَعِ الْحَسَامِ الْمُهَنْدِ

واته: سته می نیزیکان له سهر مروّف به ئیشتیه له ئیشی شمشیری برنده.

ب- دهوله مهنیدی هوکاری یاخی بوون و بوغرابوونه، ئه گهر مروّف له خوئی وریا نه بئی.

ج- مأل و سامان هوکاری خراپه کارییه، ئه گهر به دهست خه لکی خراپه وه بئی، خراپه کاریی پئی ده کات و تیکدانی پئی ده کات، گوناھ و تاوانی پئی ده کات و پئی بلاوده کاته وه، وه ک ئیستا زۆربه ی دهوله مهنده کان له م ههریمی کوردستانه دا، له عیراقدا، له سهرتاسه ری دنیا دا، به زۆری ئه وانه ی که دهوله مهنندن، به لام له پئی ناشه رعیه وه دهوله مهنند بوون، به هوئی گهنده لئی و شه ریکه دز بوون له گه ل دهسه لاتداره خو سه پینه کاند، سهر وه ت و سامانه کانیان چوون به ناشه رعیه ی پهیدا کردوون، ئاواش به ناشه رعیه ی خه رجیان ده کهن، به لام که سیک مأل و سامانی خوئی به هه لالی پهیدا کرد بئی، له پئی شه رعیه وه به پاکیی، به ته ئکید ههر له پئی شه رعیه ی و پاکیی و چاکییه وه خه رچی ده کات، که سوپاس بو خوا له و جو ره دهوله مهنند و ساماندارانه ش ههن، که کاسیبه هه لال ده کهن، له پئی هه لاله وه سهر وه ت و سامان وه سه ریکه دهنن، دوا ییش له پئی هه لال و باشیشه وه سهر وه ت و سامانه هه لاله که یان خه رچ ده کهن.

له راستییدا ئه م چهن د ئاموژگاریانه ی قاروون لی ره دا، که له لایه ن قه ومه که یه وه کراونی، به رنامه یه کی گشتگیریان تیدایه، بو چو نیه تی مامه له کردن له گه ل مأل و ساماندا و، چو نیه تی ته ماشا کردنی ژیا نی دنیا و، ته ماشا کردنی روژی دوا یی، ئاموژگارییه کانی ش ئه م شه شه ن:

۱- ده بئی ئینسان به مأل و سامان زور دلخو ش نه بئی، با دلخو ش بئی، به لام زور دلخو ش نه بئی، چونکه خوا ﷻ زور دل خوشان به مأل و سامانی، خو ش ناوین.

۲- ده بئی مروّف مأل و سامانه که ی بکاته ئامراز و هوکار بو وه ده سه پینه ی مه نزلگای روژی دوا یی، که به هه شته، ئه ویش به وه که ئه و مأل و سامانه، له پیناو په زامه ندیی خواداو بو به خته وه رکردنی خه لک و، دا بین کردنی به رزه وه ندیه کانی خه لک، خه رچ بکات.

۳- دەپن ئىنسان ئەوۋەندە گىرگىيى بە پۇژى دوايى بدات، كە تەنيا بەشى خۇي لە دنيا فەرامۇش نەكات و، لەبىر نەچى، نەك باوەش بە دنيادا بكات و، دواپۇژى لەبىر بچى و گورىس لە بن دنيا رابخات و، دواپۇژىش فەرامۇش بكات.

۴- دەپن باباى ساماندار وەك چۆن خوا چاكەي لەگەل ويدا كىردو و مآل و سامانى پىداو، ئەویش چاكە لەگەل خەلكى خودادا بكات، سووديان پىيگەيەنى، هاوكاريان بى.

۵- دەپن ساماندار لە خۇي وريا بى، مآل و سامانەكەي بۆ تىكدان و خراپەكاريى لە زەوييدا بەكارنەهيى، وەك ئەوانەي شوينى گوناھو، شوينى قومارو، شوينى مەيخۇرىي و، شوينى نىرگەلە كىشان و، شوينى تىكەلكىردنى كور و كچان و، شوينى وروژاندنى غەريزەكان، دەكەنەو، بەداخەو ئەو ساماندارە حەپامخۇرو گەندەل و مشەخۇرانەي لەگەل دەسەلاندەرە خۆسەپپىنەكان دا، خاوەن پشك و بەشن و لەگەل ئەواندا شەريكە دزن، ھەمىشە سامانەكەيان بۆ خراپەكاريى بەكاردىنن.

۶- پىيوستە مروڤ ھەمىشە ھەول بدات، خوا ﷻ خۇشيوى، خواش ﷻ چاكەكارانى خۇش دەوين ﴿وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ ۱۳۴ آل عمران -۱۳۴، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ بە دلىيائى خوا تىكدەران و، خراپەكارانى خۇش ناوين.

لا ئۇرە كۆمەلەپىيەكان لەكەلتان
Stay in touch on social media
دەن ئەكم عىر موافق التوالم الاجتماعى

راگەياندنى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

عەلى بابىر/ AliBapir

عەلى بابىر/ AliBapir

كەتالى
راگەياندنى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

Google Play

App Store

مەسەلەى دووهم:

وہ لآمدانہ وہى قاروون کہ بہ زانیاریى و، شان و شەوکه تى خوئى مآل و سامانہ کەى پەيدای کردوہ و، بەرپەرچدانہ وہى خودای کارزان بوئى، کہ خوا لە پيش ویدا، خەلکى دیکەى فەوتاندوون، لەویش ساماندارتر و بەهيزتر بوون و، لەویش دەور قەرەبالغتر بوون:

خو **﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۖ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِن الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ﴾**

شیکردنەوہى ئەم ئایەتە، لە سئى برگەدا:

(۱)- **﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾**، قاروون وەلامى گەلەکەى خوئى دایەوہ، کہ ئامۆژگارییەکی زۆر دلسۆزانەیان کرد، گوئى: بە دنیایى من ئەوہى پیمدراوہ لەو مآل و سامانہ، بەھوئى زانیاریى خۆمەوہ پیمدراوہ، خۆم بە دەستم هیناوہ، بە پئویست نەزاندراوہ بە (و)، یان بە (ف) بابدریتەوہ، چونکہ ئەوہ وتوێژە لە نیتوان قاروون و خەلکەکەیدا، ھەمیشە ئەھلى ئیمان، بەخشش و چاکەکانى کہ لە ژانیان دا ھەن، بۆ خویان دەگێرنەوہ، وەک سولەیمان فەرمووی: **﴿هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي﴾** (۴) النمل، ئەوہ بەخششى پەرودرگارمە، نەگوت: بە شان و شەوکه تى خۆم پەیدام کردوہ، بەلام ئەوانەى ئەھلى ئیمان نین، ھەمیشە نىعمەتەکان دەگێرنەوہ بۆ شان و شەوکه تى خویان.

(۲)- **﴿أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِن الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا﴾**، ئنجا خوا وەلامى دەداتەوہ، دەفەرموئى: ئایا نازانئى کہ خوا لە پيش ویدا لە سەدەکاندا کەسانى وای فەوتاندوون، کہ لەوى بەهيزتر بوون و لەویش سامان کۆکەرەوہتر بوون؟! ئەمە پرسیارى نکوویلییکەرانەو سەر سورەپینەرانەى، (الِإِسْتِفْهَامُ لِلْإِنْكَارِ وَالتَّعْجِيبِ)،

هەر وه ها جوړیکه له دواندنې مسولمانانیش به شیوه ی ناراسته وخو و، ئاوردانه وه لیان: مسولمانینه! گوگیره کان! ئایا قاروون نهیده زانی؟

﴿أَبْأَلَلَهُ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا﴾، که خوا ﷺ له پیش ویدا، له کومه لگایه کان، که له سده ده کان دا ژیاون، که سانی وای فەوتاندوون، که له وای به هیتر بوون، ههروه ها له ویش سهروهت و ساماندارتر بوون، ﴿وَأَكْثَرُ جَمْعًا﴾، ده گونجی مه به ست له (جمع) کوکړدنه وهی مال و سامان بئ، ده شگونجی مه به ست کوکړدنه وهی خزم و خه لک و قه ره بالغی ده ورو بهر بئ، واته: هه م هیزی عه سکه ریاان له و زیاتر بووه، هه م سهروهت و سامان، یاخود هیزی سوپایی و به شه ریشیان له قاروون زیاتر بووه، خواش فەوتاندوونی؟

٣- ﴿وَلَا يَسْتَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ﴾، تاوانبارانیش له باره ی گونا هه کانیانه وه لیان ناپرسی، واته: له دنیا دا خوا ﷺ لیان ناپرسی، هه ر کاتیک بیه وئ سزیاان بدات، یاخود له روژی دوا ی دا لیان ناپرسی، له لایه ن خوا ی زاناو شاره زاوه، چونکه ده زانی چیان کردوه و، هه موو شتیکیان له سه ر تو مارکراوه، ئنجا که له مه قامیکی دیکه دا ده فهرموئ: ﴿وَقَفُّوهُمْ إِنَّمَا مَسْئُولُونَ﴾ (٢٤) الصافات، واته: رایانگرن، لیان ده پرسریتته وه، ئه وه پرسیارکردنی سه رزه نشتکردن و سه رکونه کردنه، نه ک پرسیارکردنی: ئایا کردووته؟ یان نه تکرده؟

راگه یاندنی مه کته بی ماموستا عه لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for app download

له ئوبه کومه لایه نیه کان له که لانیان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عه لی بابیر/ AliBapir

AliBapir/ عه لی بابیر

که نالی

راگه یاندنی مه کته بی ماموستا عه لی بابیر

QR codes for social media

راگه یاندنی مه کته بی ماموستا عه لی بابیر

مەسەلەى سېئەم:

خۆرانونادنى قاروون و، كەشخەى كەردنى بە زرق و برقهو بەسەر خەلكەكەى دا و، خۆزگە پىخواسىنى كەسانىكى دىيائى، نەزان و ئاموژگارىى كەردنى زانايان بۆيان، كە پاداشتى خوا لەگەل ئەوهدا كە بە قاروون دراوه، بەراورد ناكەى، ئىوه چاو بېرنە پاداشتى خوا و بەهەشتى خوا و، بە زرق و برقى قاروون هەلمەخەلەتەن و خۆزگەى پى مەخوازن:

خو! ﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ﴾ قَالَ الَّذِي يُرِيدُوتِ الْحَيَوَةُ الدُّنْيَا يَلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَرْوُنُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِي أُوتِيَ الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾

شىكەردنەهوى ئەم دوو ئايەتە، لە پېنچ بەرگەدا:

١- ﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ﴾، قاروون چوو لە خەلكەكەى، لىيان هاتە دەرى لە كۆشك و خانوو كەى خۆى، لە جوانىيەكەى خۆيدا، ئەم (ف) يە بۆ (تەقىب) ه، واتە: هەر لەگەل ئاموژگارىيەكەى بىست، لە جىياتى ئەوہى ئاموژگارىيەكەى وەر بەرگى، ئاوا وەلامى دايەوہو، يەكسەر بە كەردەوہش ئەوہى لە خۆيدا بەرجەستە كەرد، كە ئەو ئاموژگارىيە هېچ كارى تىنەكەردو و هېچى لى وەر نەگرتن، كە بە فیز و كەشخە و بەپازاوہى، چوو دەرى، خۆى پىشانى خەلكەكەى دا و، خۆى لەسەر پانوندن.

وشەى (زينة) لە ﴿زِينَتِهِ﴾، (الرَّيْنَةُ: مَا بِهِ جَمَالُ الشَّيْءِ وَالتَّبَاهِي مِنَ الثِّيَابِ وَالْمَرَاقِبِ وَالسَّلَاحِ وَالْخَدَمِ إِلَى آخِرِهِ)، (زينة) هەر شتەكە كە شتى پى جوان بى و، خۆى پىوہەلەكىشىرى، لە بەرگ و پۆشاك و لە ئامپازى سوارى و چەك و لە خەلك و خزمەتكارو، دەوروبەرو، هەتا دواى.

٢- ﴿قَالَ الَّذِي يُرِيدُوتِ الْحَيَوَةُ الدُّنْيَا يَلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَرْوُنُ﴾، ئەوانەى كە ژيانى دىيائان دەوى، گوتيان: ئەى خۆزگە وئەى ئەوہ كە بە قارووت دراوه، مەنبووايە، كە

مه به ست خه لکه که بووه به گشتیی، ئهوانه ی ئیمانیا ن کز بووه، چونکه ئهوان هه موویان له به نوو ئیسرا ئیل بوون، به به لگه ی ئه وه که دوایی له به رانه بری ئه واند، خوا ﷻ باسی ئه هلی عیلم ده کات، باسی زانایان ده کات، که واته: دیاره ئه وانه ی خه لکی عه وام و ساده و نه زان بوون و، دنیایی بوون، ئه و خوژگه و بریایه یان به قاروون خواستوه.

(۳)- ﴿إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ به راستیی ئه و خاوه ن پشک و به شیکی مه زنه، (الْحَظُّ: الْقِسْمُ الَّذِي يُعْطَاهُ الْمُقْسُومُ لَهُ عِنْدَ الْعَطَاءِ)، (حَظٌّ) یانی: ئه و به شه ی کاتیک شت دابه ش ده کری، بابای به شدرا و پێی ده درێ، پێی ده گو ترێ: (حَظٌّ) و (نصيب).

(۴)- ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ ئه وانه ی زانیاریان پیدراوه، گو تیان: هاوار بو ئیوه پاداشتی خوا باشتره بو که سیک بروای هینابی و کرده وه ی باش بکات.

﴿أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ زانیاریان پیدراوه، یانی: خو یان به ده ستیان نه هیناوه، به لکو زانیاری وه حییا ن پیدراوه، له پیغه مبه رانه وه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) وه ریا نگر توه، بێ ئه وه ی خو یانی پێوه ماندوو بکه ن و ئاره قه ی پێوه بکه ن، واته: ئه و عیلمه عیلمیکی به خشرا و (وه بی) یه و وه ده سته ی ترا و (کسبی) نیه، به لام نه ک راسته و خو به وان درابی، ئه و زانیارییه خواییه ی پیا ن گه یشتوه، به هوی پیغه مبه رانه وه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ئه وانه گو تیان.

(ویلکم): هاوار بو ئیوه، یان فه وتان بو ئیوه، یان حال خراپی بو ئیوه، یا خود: بێ قه زابن، ئه و وشه یه جاری واهیه بو تیخو رین (زجر) به کار ده هی ترێ.

(۵)- ﴿وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الضُّرُّ﴾، ئه و خه سلته شه که بریتیه له پاداشتی خوا ﷻ له روژی دوایی دا، ته نیا خو را گران پیا ن ده درێ، تنجا ئه م رانا وه (وَلَا يُلْقَاهَا) دیاره بو (ثواب) ناچیته وه، چونکه (ثواب) (مذکر) ه، به لکو (الضُّمِيرُ) (ها) عَائِدٌ إِلَى مَفْهُومٍ مِنَ الْكَلَامِ يَجْرِي عَلَى التَّائِيَةِ أَي: الْخَصْلَةِ واته: رانا وی (ها) ده چیته وه بو فامرا وه یه ک له قسه که، که مینیه، یانی: ئه و خه سلته ته، که بریتیه له گه یشتن به پاداشتی خوا، ته نیا خو را گران پیا ن ده درێ.

مه سه له ی چواره م و کوتایی:

به زهویدا رۆبردنی قاروون و کۆشک و سامانه که ی و، په شیمان بوونه وه ی
خۆزگه پیخوازانی و، سوپاسی خوا کردنیان، که وهک وی نه بوون و، به مه ره دی
وی نه چوون:

خوا ﴿فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ﴾
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَتْ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ
وَيَكَانَ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ
بِنَا وَيَكَانَهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾

شیکردنه وه ی ئەم دوو ئایه ته، له شهش برگه دا:

١- ﴿فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ﴾، ئنجا خۆی و خانوو به ره و کۆشک و ته لاره که یمان،
به زهویدا برده خوار، به (ف) ی (تعقیب) هیناویه تی، واته: یه کسه ر دوا ی ئه وه به
زهویمان برده خوار، هه ر له گهرمه ی خۆرانواندن و خۆ عه رزکردنه که و، که ش و
فشه که ی به سه ر خه لکدا، به زهویمان برده خوار، (الْخَسْفُ: انْقِلَابُ بَعْضِ ظَاهِرِ الْأَرْضِ
إِلَى بَاطِنِهَا وَعَكْسُهُ)، (خَسَفَ) بریتیه له وه ئه وه ی له سه ر زهوییه بجیتته بن و، ئه وه ی له
بنیه تی، بیتته سه ری، واته: به زهویدا چوونه خوار.

٢- ﴿فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، هیه کۆمه لیک ی نه بوون که سه ری
بخه ن، جگه له خوا.

له په یمانی کۆندا ده لئ: دوو سه ده و په نجا (٢٥٠) که س له هاوکاران و
کاربه ده ست و پشتگیرانی هه بوون، ئه وانیش له گه لئ به زهویدا چوونه خوار.

٣- ﴿وَمَا كَانَتْ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ﴾، (له ده ره وه ی خۆی که س نه بوو هاوکاری بکات)،
ههروه ها خۆشی له وانه نه بوو بتوانی خۆی سه ربخات و خۆی ده رباز بکات.

۴- ﴿وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَابُ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ﴾، ئەوانەى كە دوینی خۆزگەیان بە پێگەو جێگەو پێگەو شوینەكەى دەخواست، وایان لێهات دەیانگوت: ئایا دەبینی، یان (سەرم سوردەمینی) كە خوا ﷻ، بۆ هەر كام لە بەندەكانی بیهوی، بژیو فراوان دەكات و بۆ هەر كەسێكیشی بوی لێی وەتەنگ دینی، یان لە یەك كاتدا، بۆ كەسێك جاری وایە بژیوی بۆ فراوان دەكات، جاری واش هەیه، لێی وەتەنگ دینی، بۆ تاقیکردنەوهی.

۵- ﴿لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا﴾، ئەگەر خوا ﷻ چاكەى لەگەڵ نەکردباین، ئیمەشی بە زەویدا پۆدەبرد، خویندراویشەتەوه: (لَخَسَفَ بِنَا) واتە: بە زەویدا پۆ دەچوینراینە خوار.

۶- ﴿وَيَكَانَ، لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾، ئایا دەزانى؟ یاخود: سەرم سوردەمینی كە بێپروایان سەرفراز نابن، وشەى: (وَيَكَابُ):

(الطَّيْرِي) دواى ئەوهی زۆر قسەى لێكردو، گوتوویهتى: ئەم وشەیه وا باشتەرە وا راستەرە بە: (أَلَمْ تَرَ، أَلَمْ تَعْلَمْ) واتە: ئایا دەزانى؟ ئایا دەبینى؟ لێك بدریتەوه.

هەندیکیش گوتوویانە: (وَي)، یانى: (أَعْجَبُ)، كەواتە: (وَيَكَابُ) یانى: (أَمَّا تَعْجَبُ أَنَّ اللَّهَ)، واتە: ئایا سەرت سوڕ نامینی كە خوا ﷻ، بۆ هەر كەسێك كە بیهوی بژیوی بۆ فراوان دەكات و، بۆ هەر كەسێك كە بیهوی لێی وەتەنگ دینی.

لە پەیمانی كۆن^(۱)، لە ژێر ناوونیشانى: {مَرْدُ قُورِح وَدَاثَان وَأَبِرَام}دا، بە تەفصیل باسی قاروونى كردووە و پەچەلەكى قاروونى ئاوا هیناوە: {قُورِح بَنُ يَصْهَار بَنُ قَهَات بَنُ لَوي بَنُ يَعْقُوب بَنُ إِسْحَاق بَنُ إِبْرَاهِيم}، هەروەها لە ژێر ناوونیشانى كى دیکەدا: {تَامَرَةُ مَعَ مَتْنَيْنِ وَخَمْسِينَ مِنْ رُؤَسَاءِ جَمَاعَةِ بَنِي إِسْرَائِيل}، واتە: پیلانگێرانی قوورح (قاروون) لەگەڵ دووسەدو پەنجا لە سەركردهكانى كۆمەلى بەنوو ئیسرائیل دا، دواى ئەم تەعبیرەى هیناوە:

(۱) (التَّفْسِيرُ التَّطْبِيقِي لِلْكِتَابِ الْمُقَدَّس، الْعَهْدُ الْقَدِيم، سِفْرُ الْعَدَد: ۱۶، ص: ۳۰۷ - ۳۱۰)

(وَحَالَمَا انْتَهَى مِنْ كَلَامِهِ، انْشَقَّتِ الْأَرْضُ تَحْتَهُمْ، وَفَتَحَتْ فَاهَا وَابْتَلَعَتْهُمْ مَعَ بُيُوتِهِمْ، كَمَا ابْتَلَعَتْ رَجُلًا قُورَحَ مَعَ كُلِّ مَا يَمْلِكُونَ)، بە پێی قسە ی پەیمانی کۆن، دەڵێ: قاروون مشت و مێرکی بوو لە گەڵ مووسادا عليه السلام، خۆی بە سەر مووسادا هەڵکێشاوە و، برۆی پێ نەهێناوە، مووساش گوتووێتی: ئەگەر من پێغەمبەری خوا بم و لە سەر هەق بم، دەبێ خوا ئێستا سزات بدات، دەڵێ: کاتێک کە قسە کە ی تەواو کرد، یە کسەر زەوی لە ژێر قارووندا و، ئەوێ کە لە گەڵیدا بوو، قلیشاو لەت بوو، زەوی زاری خۆی کردەووە، خۆیان و خانووبەرەکانیان قووتدا، هەروەها ئەو پیاوانەش کە لە گەڵ قاروون دا بوون و هەرچی کە هەیانبوو، تێکرایانی قووتدا و، بە زەویدا چوونە خوار.

کەواتە: ئەوێ کە لە پەیمانی کۆنیشدا هاتو، نێوەڕۆکە کە ی وەک ئەوێ کە خوا ﷻ لە قورئان دا فرموویەتی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دەيەم

راڳه ياندني مه ڪنهي ماموستا علي باپير

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net
English - عربي - کوردی

— اگه باندني مهکنه بي ماموستا علي بابيز

عہلی بابیر/ AliBapir

عہلی یابیر/ AliBapir

که نالی
دا که باندنې مه کته یې مامو

www.alibapir.com

راڳه ياندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

له نۆره كۆمەلەيتىپەكان لىكەلەتەين
Stay in touch on social media
بىخ بىكەم عىر مۇالەق التۇمىل اللىمەلى

www.alibapir.net

English - غۇرىي - كوردى

AliBapir/عەلى بابىر

عەلى بابىر/ AliBapir

كەتەلى
راڳه ياندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

راڳه ياندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

پیناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە مان لە شەش (۶) ئایەتی کۆتایی سوورەتی (القصص) پێک دێ، ئایەتەکانی: (۸۳ - ۸۸)، کە خوای زانا و توانا چەند راستییەکی گەورە و گرنگ پادەگەین، لە بارە ی مەزلگای پوژی دوایی و، لە بارە ی گیرانەوێ پێغەمبەری خواوە ﷺ (پاش کۆچکردنی بو شاری مەککە، یان لە ژیانی دنیا وە بو مەزلگای پوژی دوایی کە بەهەشتە).

پاشان چەند رینماییه کی گەورە و گرنگ بو پێغەمبەر (محمد) ﷺ دەخاتە روو، لە بارە ی چۆنیەتی مامەلە کردنی لە گەڵ خەلک دا بە گشتی و، بېروایان بە تاییەتی.

﴿ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴾ (۸۳) مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۸۴﴾ إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُل رَّبِّي أَعْلَمُ مَن جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَن هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۸۵﴾ وَمَا كُنتَ تَرْجُو أَن يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ﴿۸۶﴾ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ ءَايَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۸۷﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۸۸﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{ئەو مەنزەلگای کۆتاییە بۆ کەسانێکی دادەنێین، کە نایانەوێ بەرزیی (خۆسەپاندن) و تێکدان لە زەویدا بکەن و، سەرەنجام (ی چاک) یش بۆ پارێزکارانە (٨٣) (پۆژی دوایی) هەر کەس بە چاکەوێ بێ (پاداشتی) لەو چاکتری هەیە و، هەر کەس بە خراپەوێ بێ، ئەوانە ی خراپەکانیان کردوون، تەنیا بەگۆڕە ی ئەوێ کردووینە سزا دەدرێن (٨٤) بە دڵنایی ئەو خوایە (بەرز و مەزن)ە ی قورئانی لەسەرت پێویست کردو، بەرەو شوێنی بەرەو لا گەرانەوێ دەگیرێتەو، بلی: پەرورەدگارم زانترە کێ بە رێنماییەوێ هاتو و، کیش لە گوماراییەکی روون دایە! (٨٥) (ئە ی موحەممەد!) تۆ بە ئومێدی ئەوێ نەبووی کتیب (ی کۆتایی خوا)ت، بۆلا بنێردی، بە لکو تەنیا بەزەیی پەرورەدگارت هۆکار بوو، بۆیە هەرگیز پشتگیری بێروایان مەبە (٨٦) هەرەها با (بێروایەکان) لە نایەتەکانی خوات لاندەن، دوای ئەوێ بۆ لات دابەزێنراون و، بانگەواز (ی خەلک) بۆ لای پەرورەدگارت بکە و، بە هیچ شیوەیەک لە هاوبەشدانەران مەبە (توخنیان مەکەو) (٨٧) لە گەل خواش دا لە هیچ پەرستراویک مەپاریو، جگە لەو هیچ پەرستراویک نیە، بێجگە لە روو (زات)ی وی، هەموو شتێک دەفەوتی، حوکم و بێرێار تەنھا ی وێه، بەس بۆ لای ویش دەگیرێتەو (٨٨).

شیکره‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(فَرَضَ): (أَوْجَبَ أَي: أَوْجَبَ عَلَيْكَ الْعَمَلَ بِهِ)، ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ﴾، ئەو کەسە‌ی کە قورئانی لەسەر تو پێویست کردو، یاخود کارکردن بە قورئانی لەسەر تو پێویست کردو.

(مَعَادٍ): (الْمَعَادُ: الْعَوْدُ، مَكَانُ الْعَوْدِ، أَوْ زَمَانُ الْعَوْدِ)، (مَعَاد) بە مانای گه‌رانه‌وه دی، چا‌وگ، بە مانای شوینی بۆ‌لا گه‌رانه‌وه دی و، بە مانای کاتی گه‌رانه‌وه‌ش دی.

(هَالِكٌ): (فَانٍ)، (وَالْهَالِكُ: بَطْلَانُ الشَّيْءِ وَعَدَمُهُ رَأْسًا)، (هَلَاك) بریتیه له شتیک کە له‌به‌ین بجێ و نه‌می‌نێ.

(وَجْهَهُ): (ذَاتُهُ) واته: خودی خوا ﷻ، یاخود: ئەوه‌ی کە پرووی پێکراوه‌ته‌ خوا، ئەوه‌ی کە مه‌به‌ستی پێ ره‌زامه‌ندی خوا بووه.

(الْحُكْمُ): (الْحُكْمُ بِالشَّيْءِ: أَنْ تَقْضِيَ بَأَنَّهُ كَذَا أَوْ لَيْسَ بِكَذَا)، حوکم له شتیکدا واته: تو پریار بده‌ی کە ئەو شته‌ ئاوايه، یا ئاوا نیه.

مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان

خوا ﷻ له کۆتایی ئەم سوورپه‌ته‌ موباره‌که‌دا، چه‌ند راستییه‌کی زۆر گه‌وره‌ و گرنگمان بۆ ده‌خاته‌ پروو، سه‌ره‌تا ده‌فه‌رموێ: ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ﴾، ئەو مه‌نزڵگای دوا‌پۆژه، کە زۆر دووره‌ له‌ پرووی پێگه‌ و پله‌ و پایه‌وه، بۆیه‌ به‌ ناوی ئاماژه‌ی دوور (تِلْكَ) ئاماژه‌ی پێ ده‌کات، ﴿بَجَعْلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا﴾،

بۆ که سانیکی داده نیتین، که نایانه وی له زه وییدا نه خۆیان بهرزبکه نهوه،
خۆیان بهسه پینن به سهر خه لکدا و، نه تیکدان و خراپه کاریش بکهن، ﴿وَالْعَاقِبَةُ
لِلْمُنْقِیْنِ﴾ سهره نجامی خیر و چاکهش له گره وی پارێزکاراندایه و، ته نیا بۆ ئه وان
داندراوه.

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا﴾ ههر که سیک چاکه بیتی (له پۆژی دوایی دا)،
له چاکه که ی خۆی باشتی بۆ هه یه، پاداشته که ی، له چاکه که ی خۆی چاکتره،
﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِي كَسَبَتْ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به لام
که سیک خراپه بیتی، خراپهش بریتیه له کوفر و، شیرک و، نیفاق و گوناوه،
تاوان و، لادان، ههر که سیک خراپه بیتی، ئه وانه ی که خراپه کاریان ئه نجامداوه،
ته نیا سزای ئه وه که کردوو یانه له کاری خراپ، ته نیا سزای ئه وه یان ده دریته وه،
زیده یان بۆ ناخریته سهر، به لام که سیک چاکه بیتی، له چاکه که ی خۆی باشت
پاداشتی ده دریته وه.

پاشان پروو ده کاته پیغه مبهری خاتهم ﷺ، ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ
الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ﴾ به دلنایی ئه و که سه ی قورئانی بۆ تو دابه زاندوه،
یان قورئانی له سهر تو پێویست کردوه، یان کارکردن به قورئانی له سهر تو
پێویست کردوه، ئه ی موحه ممه د! ﷺ، تو ده گیریته وه بۆ شوینی بۆلا گه رانه وه،
شوینی بۆلا گه رانه وه (معاد) ده گونجی مه به ست پێی شاری مه که به ی، ئه وه ش
ئاماژه یه بۆ ئه وه که تو له م شاری مه که ده رده کرێی، ده ربه ده ر ده کرێی،
به لام دوایی بۆی ده گه ریته وه به سهر به رزی و سهر فرازی و به سهر که وتووی،
ده شگونجی مه به ست له: ﴿مَعَادٍ﴾ (شوینی بۆلا گه رانه وه) مه نزلگای دوا پۆژ
بی، به هه شت بی، واته: خوا ﷻ تو ده گیریته وه و سهر به رزانه بۆ به هه شت
ده باته وه، ﴿قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَى﴾ بلی: پهروه دگرم زاناتره به و
که سه ی رێنمایی هیناوه، به رێنماییه وه هاتوه، به به رچاو پروونییه وه هاتوه،
که موحه ممه د ﷺ خۆیه تی، ﴿وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ههروه ها زاناتریشه

بەو کەسە ی لە گومراپیه کی پوون و ئاشکرای چەندو چوون دایە، کە نە یارو ناحەزەکانی موحەممەد ﷺ، لە پۆژگاری خۆی دا و، دوا ی پۆژگاری خۆشی، تا کو دنیا بە کۆتا دی.

﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾ (ئە ی موحەممەد!) تۆ بە ئومێد نە بووی کە کتیب ت بۆ لا بنێردرێ، بە لکو تە نیا بە هو ی بە زە هی پەر وە ردگار تە وە بۆ ت هات، واتە: موحەممەد ﷺ هیچ چا وە پروانی یە کی نە بوو، یان: هە وڵی بۆ بدات، وە ک هە ندیک لە پۆژ هە لاتناسە کان، گو ت وویانە: کە موحەممەد ﷺ چۆ تە ئە شکە و تی حیرا خا پەرستی کردو، ئە وە خۆ ئامادە کردنیک بوو بۆ ئە وە ی وە حی ی بۆ بێ! ئە وە قسە یە کی پوو چە، چونکە پیغەمبەر ﷺ هەر سەری سوپما وە کاتیک جی بریل بە خۆ یە وە دە گوشت و، دە لێ: بخوینە، ئە ویش دە لێ: خویندە وارنیم و، دە چیتە وە بۆ لای دایکمان خە دیجە (خا لێ ی رازی بێ) و، دە لێ: لە خۆم ترسام (واتە: کە دە ستم لێ وە شیندرا بێ، شە یتانە کان زە فەریان پێ بردم)، ئە ویش دنیای دە کاتە وە کە شە یتانە کان زە فەری پێ نابەن، لە بەر ئە وە ی خا وە نی کۆمە لیک سیفە تی بەرز و جوانە، یانی: ئە وانە ی خا وە نی ئە و سیفە تە بەرز و جوانانە بن، خا ﷺ پێ نادات، شە یتانە کان زە فەریان پێ بەرن، کە واتە: پیغەمبەر موحەممەد ﷺ هیچ بە هیوا ی ئە وە نە بوو، خا کتیبی بۆ لا بنێرتە خوار، بە لام خا ﷺ بە بە زە یی خۆ ی و لە بە زە یی خۆ یە وە موحەممە دی بە هەر مە ند کرد، چونکە پلە ی پیغەمبەرایی تی (وہبی) یە و، (کسبی) نیە، واتە: بە خشا وە و وە دە ستھێنرا و نیە، ﴿فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيراً لِّلْكَافِرِينَ﴾، کە واتە: تۆ ش ھا وکارو پشتگیری بی پروایان مە بە، هە ل بە تە ئە مە وە ک ئە و پە ند یە کە دە لێ: (دیوار لە گە ل تۆمە، گو ی سووانە، گو ی ت لێ بێ)، یانی: لێرە دا خا ﷺ پو لە پیغەمبەر ﷺ دە کات، بە لام مە بە ستی پێ شوینکە و ت ووانیە تی، یا خود: ئە وە سەرزە نشتکردنە بۆ کافرە کان، کە بزانی! پیغەمبەری خاتەم ﷺ خا ﷺ لێ قە دە غە کردو، زۆر بە جە ختکردنە وە وە کە

پشتگیرو ھاوکارتان بى، لەسەر ئەو کوفرهى که لەسهرینی، ﴿وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ ءَايَةِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ﴾، با (کافرهکان) لات نەدەن لە ئایەتەکانى خوا، دواى ئەوہى بۆ لات دابەزیناون، ﴿وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ﴾، بانگەوازش بکە بۆ لای پەرورەدگارت، بۆ لای پێبازی پەرورەدگارت خەڵک بانگ بکە، ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾، ھەرگیز لە ھاوبەشدانەران بۆ خوا مەبە، دیارە خوا ﷻ دەزانى کە پێغەمبەر ﷺ نە ھاوکارە بۆ کافران و، نە لە ھاوبەش بۆ خوا دانەرانە، بەلام بۆ ئەوہیە کە لەپشت پێغەمبەرەوہ ﷺ ئامۆژگاریی برواداران بکات، پاشان لەلارە سەرزنەشتى کافرهکان بکات، کە ئەوہى ئیوہ لەسهرینی، کە بریتىە لە ھاوبەش بۆ خوا دانان، خوا ﷻ لە پێغەمبەرى خوێ ﷺ قەدەغەکردوہ، کە توختان بکەوێ و، بە ھیچ شێوہیەک لیتان نىزىک بى و، ھاوکارتان بى، کەواتە: ئیوہش دەستبەردارى ئەو شیرک و کوفره بن، کە خوا ﷻ لە پێغەمبەرى خانەمى خوێ ﷺ قەدەغە کردوہ و، ھەرەشەشى لیکردوہ، وەک لە سوورەتى (الزمر) دا دەفەرموێ: ﴿لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ﴾، ئەگەر تو ھاوبەش بۆ خوا دابنێی، کردەوہت ھەڵدەوہشیتەوہ، ﴿وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾، لەگەڵ خوادا لە ھیچ پەرستراویکی دیکە مەپاریوہ ھیچ شتیکی دیکە شایستەى پەرستران نیە و، ھیچ شتیکی دیکە، پەرستراو (إله) نیە، بەلام ئەو شانە لە خەیاڵدانى خەڵک داو، بە خەیاڵ و وەھمى خەڵک بە پەرستراو دادەنرێن، ئەگەرنا لەپراستییدا پەرستراو تەنھا خوايە ﷻ، پەرستراویک کە شایستەى پەرستنە، ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، جگە لەو ھیچ پەرستراویک نیە، واتە: پەرستراوى راستەقینە (لَا إِلَهَ بِحَقِّ إِلَّا هُوَ)، ئەگەرنا پەرستراوى ناراست و ساختە (مُزَيَّف) زۆرن، ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾، جگە لە پرووى ئەو، ھەموو شتیک دەفەوتى، واتە: جگە لە زاتى ئەو، یاخود جگە لە شتیک کە مەبەست پێى وەدەستھێنانى دیدارى خواو، پاداشت و پەزامەندیى خوا بى، ئەوى دیکە ھیچی نامینى، ﴿لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، حوکم و پریار بەس بۆ ئەوہو ھەر بۆ لای ویش دەگیردرێنەوہ، کەواتە: بزانی بە چ پروویەکەوہ دەچنە خزمەت خوا ﷻ!

مەسەلە گرنەکان

مەسەلە یە کەم:

مەنزڵگای کۆتایی لە گرهوی پارێز کارانیكدایه، كه چاویان له خۆسه پاندن و خراپه کاریی نیه و، له دواړوژیش دا، پاداشتی چاكه كاران به چاكتره، هه خراپه كارانیش سزای پر به پیست و دادگه رانهیه.

خوایه: ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعِقبَةُ لِلْمُنْقِينَ ﴿٨٣﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾﴾

شیكردنه وهی ئەم دوو ئایهته، له پینچ برگه دا:

(١)- ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا﴾، ئەو مەنزڵگای کۆتاییه بۆ كهسانیکی داده نێین، كه نه بهرزییان دهوێ له زهوییداو نه تیکدانیشیان دهوێ.

(الدَّارُ: مَحَلُّ السُّكْنَى)، (دَار) شوینی تیا نیشته جی بوونه، (وَالْآخِرَةُ: الدَّاهِيَةُ الَّتِي لَا دَارَ بَعْدَهَا)، ﴿الدَّارُ الْآخِرَةُ﴾، شوینی تیدا نیشته جی بوونی بهردهوام، چونكه شتیک كه هیچ شتی دیکه ی به دوا دا نهیهت، مانای وایه بهردهوامه و کۆتایی نایهت، ئەم مەنزڵگای کۆتاییه، ئەم مەنزڵگای دواړوژه، ئەم مەنزڵگای بهردهوامه كه کۆتایی نایهت.

بۆ كهسانیکی داده نێین كه نه بهرزییان دهوێ له زهوییدا، نه تیکدان و خراپه کارییش، كه ده فەرموێ: بۆ وانی داده نێین، واته: بۆ ئەوان و له بهر ئەوان ئاماده ده كړی، نهك له بهر غهیری ئەوان.

که دهفه رموی: ﴿لَا يُرِيدُونَ﴾، واتە: نەک هەر نایکەن، نەک هەر خۆسەپاندن و خۆبەر زکردنەو بەسەر خەڵکداو خراپەکاری ناکەن، لە زەویدا، بەلکو هەر ناشیانەوێ و لە دلشیاندا نیەو هەر لە نیەتیاندا نیە، هەلبەتە کاتیکیش ئینسان شتیکی لە دلدا دەبێ، هەوڵ دەدات پراکتیزە ی بکات بۆ کردەو، بەلام ئەوانە ئەو بیروکە یە هەر لە دلاندا نیەو بیران لێ نەکردۆتەو.

(۲)- ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُنْقِینَ﴾، سەرەنجامی چاکیش بۆ پارێزکارانە، وشە (عَاقِبَةُ): وَصْفٌ عُمِلَ مُعَامَلَةً الْأَسْمَاءِ لِكَثْرَةِ الْوَصْفِ بِهِ، وَهِيَ الْحَالَةُ الْآخِرَةُ بَعْدَ حَالٍ سَابِقَةٍ، وَغَلَبَ إِطْلَاقُهَا عَلَى الْخَيْرِ، وشە (عَاقِبَةُ) وەسفیکە، مامەلە ی ناوەکانی لەگەڵدا کراو، چونکە زۆر بەکار دەهێنرێ بۆ شت وەسفکردن، کە بریتیه لە حالەتیک کە لە دوا ی حالەتیک ی پیشترەو دی، بەلام زیاتر بۆ حالەتی چاک بەکارهاتو، واتە: سەرەنجامی چاک بۆ پارێزکارانە، کە لە بەهەشت دا بەرجەستە دەبێ.

(۳)- ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا﴾، هەر کەسیک چاکە بێنێ، چاکتر لەو چاکە یە ی خۆی (پاداشتی) هەیه.

واتە: لە پوژی دوا ی دا، ئەلیف و لامی سەر (بِالْحَسَنَةِ) بۆ ناساندنەو بۆ سەرجهەم (جِنْس) ه، واتە: هەر کەسیک (جِنْس) ی چاکە بێنێ، یاخود بۆ (عَهْد) ه، یانی: چاکە کە بێنێ، چونکە (الْمُتَبَادِرُ مِنَ الْإِطْلَاقِ هُوَ الْفَرْدُ الْكَامِلُ وَهُوَ التَّوْحِيدُ)، کاتیک شتیکی بە رەهای ی باس دەکری، مەبەست پێی تاکە تیرو تەواوەکیەتی، کە خوا بە یەکگرتە، چاکترین چاکە، بریتیه لە خوا ﷻ بە یەکگرتن و تەنیا بە ندایەتی بۆ خوا کردن، هەر کەسیک ئەو بێنێ.

﴿فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا﴾، چاکتر لە کردەو کە ی خۆی، چاکتر لە چاکە کە ی خۆی پاداشتی هەیه، کە بریتیه لە رەزامەندی خوا، دیداری خوا، بەهەشتی خوا.

(۴)- ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾، هەر کەسیک خراپەش بێنێ، (سَيِّئَةً) هەموو جوړەکانی خراپە دەگریتەو، ئەویش (أَل) ناساندن (تعریف) لەسەرە: أ- سەرجهەم (جِنْس) ی

خراپہ بیٺی، له شیرک و کوفرو نیفاق و، ٺنجا کردہ وہ کانی دل و، کردہ وہ کانی زمان و، کردہ وہ کانی ٺہ ندامہ کان.

ب- یاخود: مہ بہ ست له ﴿بِالسَّيِّئَةِ﴾ (أل) بو ناساندن (تعریف) ه، بہ لآم مہ بہ ست پیی (عہد) ه، واتہ: خراپہ کہ بیٺی، کہ خراپترینی خراپہ، بریتہ له شیرک و کوفر.

ه- ﴿فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، ٺہ وانہی خراپہ کانیان ٺہ نجام داون،

تہ نیا بایی ٺہ ونده کہ کردوویانہ، سزایان دہ دریتہ وه، واتہ: سزایہ کی پر بہ پیستی ٺہ وهی کردوویانہ و، له خراپہ کہ یان زیاد سزا نادرین.

(الْقُرْطُبِي) له تہ فسیرہ کہ یدا^(۱)، ٺہ م قسہ یہ دینتی، کہ قسہ یہ کی خوش و جوانہ:

(وَرَوَى سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ قَالَ: مَرَّ عَلِيٌّ بْنُ الْحُسَيْنِ وَهُوَ رَاكِبٌ عَلَى مَسَاكِينٍ يَأْكُلُونَ كِسْرًا لَهُمْ، فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ فَدَعَاَهُ إِلَى طَعَامِهِمْ، فَتَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ ۸۳، ثُمَّ نَزَلَ وَآكَلَ مَعَهُمْ. ثُمَّ قَالَ: قَدْ أَجَبْتُكُمْ فَأَجِيبُونِي، فَحَمَلَهُمْ إِلَى مَنْزِلِهِ، فَأَطْعَمَهُمْ وَكَسَاهُمْ وَصَرَفَهُمْ).

واتہ: سوفیانی کوپی عویہ ینہی کوپی ئیسماعیلی کوپی خالید دہ گیریتہ وه دہ لی: عہ لی کوپی حوسہ یں (کہ بہ (زین العایدین) ناسراو بووه)، بہ سواری بہ لای کوئمہ لیک ہہ ژارو نہ داردا تیدہ پهری، (نانیکی سادہ ی خوینان) له تکہ نان و وردکہ نان و شتی سادہ دہ خون، سہ لامیان لی دہ کات، ٺہ وانیش بانگی دہ کہن بو خوار دنہ کہ یان، ٺہ ویش ٺہ م ٺایہ تہ دہ خوینیتہ وه: ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ ۸۳، دواپی دادہ بہ زئی و،

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۳، ص ۲۵۶.

نانیان له گه‌ڵ ده‌خوات، ئنجا دوایی پێیان ده‌لێت: ئه‌وه من وه‌لامم دانه‌وه،
تێوه‌ش وه‌لامی ده‌عه‌وه‌ته‌که‌م بده‌نه‌وه، ئه‌وانیش ده‌لێن: فه‌رموو، ئیدی سواری
ولاخیان ده‌کات و، له‌گه‌ڵ خۆی ده‌یانبات بۆ مائی خۆی و، له‌وێ خواردنیان
ده‌دات و، پۆشاکیشیان بۆ ده‌کات و، دوایی به‌رپیان ده‌کات.

راکه‌یاندنی مه‌که‌ته‌بی مامۆستا عه‌لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Get it on Google Play

Download on the App Store

له‌ ئۆزه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان له‌که‌لتانین
Stay in touch on social media
نحن معکم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عه‌لی بابیر/ AliBapir

عه‌لی بابیر/ AliBapir

که‌نایه‌ی

راکه‌یاندنی مه‌که‌ته‌بی مامۆستا عه‌لی بابیر

مەسەلەى دووھەم:

خوای زانا و توانا پیغەمبەرەكەى دُنیا دەكاتهو، كه ئەو زاتەى قورئانى لەسەر پێویست كردو، دەشیگێرێتەو بۆ شوینی بۆلا گەرانهو (مەككە، یان بەهەشت)، فەرمانیشی پێدەكات كه بەكافەرەكان بلى: خوا زاناترە: كى پێنمایى هیناو، و، كیش لە گومرایى ئاشكرادایە:

خو ﷺ دەفەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَيَّ مَعَادٍ قُل رَّبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (۸۵).

شیگردنەوێ ئەم ئایەتە، لە سێ برگەدا:

۱- ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَيَّ مَعَادٍ﴾، بە دُنیاى ئەو كەسەى قورئانى لەسەر تۆ پێویست كردو، (كه خواى ﷻ)، دەتگێرێتەو بۆ شوینی گەرانهو.

﴿لَرَادُّكَ إِلَيَّ مَعَادٍ﴾، (الرَّدُّ: إِرْجَاعُ الشَّيْءِ إِلَىٰ حَالِهِ أَوْ مَكَانِهِ)، (رَدٌّ) بریتى لە گێرانهوێ شتێك بۆ حالەتى پێشێ، یاخود بۆ شوینی پێشێ، ﴿لَرَادُّكَ إِلَيَّ مَعَادٍ﴾، واتە: تۆ دەگێرێتەو بۆ شوینی بۆلا گەرانهو، (مَعَادُ الرَّجُلِ بَلَدُهُ، لِأَنَّهُ يَنْصَرِفُ إِلَيْهِ ثُمَّ يَعُودُ)، واتە: شوینی بۆلا گەرانهوێ پیاو، ولاتەكەیهتى، شارەكەیهتى، چونكه بەجێ دێلێ و دوایى بۆ لای دەگەرێتەو، هەندێكیش گوتووایە: (مَعَادٍ) لێرەدا مەبەست پێى بەهەشتە، چونكه لە ئەصلاً دایك و بابى مرووف لە بەهەشتدا بوون، بەهۆى گوناھەو و دەدەرناون، دوایى بۆ لای دەگەرێتەو، (مُقَاتِلٌ) لێرەدا كه یەكێكه لە شارەزایانى قورئان ئەم دەقەى لى گێراوەتەو:

(قَالَ مُقَاتِلٌ: خَرَجَ النَّبِيُّ ﷺ مِنَ الْغَارِ لَيْلًا مُهَاجِرًا إِلَى الْمَدِينَةِ فِي غَيْرِ الطَّرِيقِ، مَخَافَةَ الطَّلَبِ، فَلَمَّا رَجَعَ إِلَى الطَّرِيقِ وَنَزَلَ الْجُحْفَةَ، عَرَفَ الطَّرِيقَ إِلَى مَكَّةَ فَاسْتَأْذَنَ مِنْهَا، فَقَالَ لَهُ جَبْرِيلُ إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ: ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَيَّ

مَعَادٍ ﴿۱﴾، أَيَّ إِلَى مَكَّةَ ظَاهِرًا عَلَيْهَا. قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ بِالْجُحْفَةِ لَيْسَتْ مَكِّيَّةً وَلَا مَدَنِيَّةً^(۱).

واتە: (مُقَاتِل) گوتوویەتی: پیغەمبەر ﷺ بە شەو لە ئەشکەوتی (ئور) چوووە دەری، کوچی کرد بۆ مەدینە، لە ڕێھەکی نەزانراووە، (لە ڕۆی ئاسایی خۆیەو نەچوو)، لە ترسی ئەوێ بە دوای کەوتبوون، کاتیگ گەراپەووە سەر ڕێھەکە، لە جوحفە دابەزین و، ڕێھەکی ناسییەو بەرەو مەککە، ئارەزوومەند بوو، (تامەزرۆ بوو بۆ مەککە)، جیریل پیی گوت: خوا ﷻ پێت دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَى مَعَادٍ﴾، ئەو کەسە قورئانی لەسەر تۆ پێویستکردووە، تۆ دەگیریتەووە بۆ شوینی بۆ لای گەرانەووە، واتە: بۆ لای مەککەت دەگیریتەووە، بەسەرکەوتووی، عەبدوڵلای کوری عەبباس (خوا لیان پازیبی) دەلی: ئەم ئایەتە لە جوحفە دابەزیووە، بۆیە نە ئایەتێکی مەککەییەو نە مەدینەییە.

بەو واتایە کە نە لە مەککە دابەزیووە، نە لە مەدینە، بەلام دیارە هەر ئایەتێک لە دوای کوچی پیغەمبەر ﷺ بۆ مەدینە، دابەزیی، بە مەدینەیی لە قەلەم دەدری، کەواتە: وشە (مَعَادٍ):

۱- بە مانای مردن دی.

۲- بە مانای قیامت دی.

۳- بە مانای بەهەشت دی.

۴- بە مانای شاری مەککەش دی، ئەو شارە کە پیغەمبەری خوا بۆ لای دەگیریتەووە.

﴿۲﴾ (قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَى)، بلی: پەرەردگارم زانترە بەو کەسە ڕێنمایی هیناوە.

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۳، ص ۲۵۷.

کہ بیگومان موحہ ممہدہ ﷺ، چونکہ تہ وان پیان گوتوہ: شیتی، جادو و گہری، گومپای، ہہ لّخہ لّہ تاوی، خوا دہ فہ رموی: تو لہ وہ لامیاندا بلّی: پہروہ ردگارم زانترہ کئی پینمایہ ہیناوہ.

۳- ﴿وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، پہروہ ردگاریشم زانترہ بہوہی کئی لہ گومپایہ کی پروون و ٹاشکرادایہ، تیتیدا نغرو و نقووم بووہ.

لہ نڈرہ کومہ لایہ نیہ کان لہ کھلنابن
Stay in touch on social media
نحن معکم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

عہل بابیر / AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net
English - عربي - گوردی

عہل بابیر / AliBapir

کھنابی
راکھ پاندنی مہکتہ بی ماموستا عہل بابیر

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net
English - عربي - گوردی

عہل بابیر / AliBapir

کھنابی
راکھ پاندنی مہکتہ بی ماموستا عہل بابیر

مەسەلەى سېئەم:

پېغەمبەرى خاتەم ﷺ بە ھىوا نەبوو ۋە ھىبى بووبى ۋ، تەنیا لە بەزەبى خواو ھ
كتیبى بۆ دابەزىنارو ۋ، خواش پشتگىرى لە كافران ۋ، لادەران لە ئايەتەكانى لى
قەدەغە كىردو ۋ، فەرمانى پىكرودە كە بانگەواز بۆ لای خوا ﷻ بکات ۋ، توخنى
شېرك نەكەوى ۋ، بزائى كە جگە لە خوا ھىچ پەرستراوىك نى ۋ، ھەموو شىكېش
جگە لە خوا دەفەوتى ۋ، ھوكم تەنیا ھى ۋى ۋ، بەس بۆ لای ۋىش دەگىردىنەو:

خو ﷻ دەفەرموى: ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ۝٨٦ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝٨٧ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝٨٨﴾

شىكردنەو ھى ئەم ئايەتانە، لە دوازە بىرگەدا:

١- ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾، تۆ ئەى
موھەممەد ﷺ! ئومىدەوار نەبووى كە كىتەب بۆ لا بنىردى، جگە لە بەزەبەك لە
پەرورەدگار تەو، ئەمە ۋەك گوتمان: بە درۆ خستەو ھى پۆژھەلاتناسەكان ۋ ھاووينەكانیانە،
كە دەلەن: موھەممەد ﷺ خوئى ئامادە كىردو ۋ، پراو ۋ مەشقى پروھى كىردو، تاكو
ۋە ھىبى بۆ بىت! كە ئەو قسەبەكى پوچ ۋ بى بناغەبە، پلەى پېغەمبەرايەتەى بەخشاو
(ۋەبى) ۋەو بە دەستھىتراو (كسبى) نى.

﴿إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾، جگە لە بەزەبەى پەرورەدگار تەو، ئەمە لە پرووى
رەزمانى عەرەبىيەو پى دەگوتى: (إِسْتِثْنَاءٌ مُنْقَطِعٌ)، ھەلاواردنى داپراو، يانى:
(إِلَّا) لىرەدا بە ماناى بەلام (لەكن) ۋ، (لەكن رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ كَانَتْ السَّبَبُ)،
بەلام بەزەبەى لە پەرورەدگار تەو، ھۆكارى ئەو بوو كە ۋە ھىبەت بۆ بى ۋ،
كتىبەت بۆلا بنىردى.

(۲) ﴿فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ﴾، تنجا توّش پشتیوان و هاوکاری یتپروایان مہبہ، یانی: توّش مادام بئِ ئەوہی کہ چاوہروانی بکہی و، ئومیدہوار بی، خوا ﷻ له بەزەیی خۆیەوہ، ئەو پلہ و پایە بەرز و مەزنەیی بە توّ داوہ، کہ هیچ پلہیەک نایگاتئ لەنیو مروّقایەتی دا، توّش لە بەرانبەری ئەوہدا، سوپاسی چاکە و نەعمەتی خوا بکہو، پشتگیری هاوکاری یتپروایەکان مہبہ، (الظَّهِيرُ: الْمُعِينُ، وَالْمُظَاهَرَةُ: الْمَعُونَةُ وَهِيَ مَرَاتِبٌ أَعْلَاهَا النُّصْرَةُ، وَأَدْنَاهَا الْمُصَانَعَةُ وَالْمُسَامَحَةُ)، (ظہیر) بە مانای یارمەتیدەر دئ، (معوّنة)ش بە مانای هاوکاری کردن دئ، کہ ئەویش پلہ پلہیە، بەرزترینی بریتیه لە پشتگیری کردن و کەمترینی بریتیه لەوہ کہ توّزئ موحامەلەیان بکہی و، نەرمکیشییان بۆ بکہی، یانی: هیچ کام لە پلەکانی پشتگیری کردنی کافران، با لە توّدا نەبن، ئەی موحەممەد! ﷺ.

(۳) ﴿وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾، با ئەو کافرانەش توّ لا نەدەن لە ئایەتەکانی خوا، توّ لێیان نەگیرنەوہ، (أَي: لَا تَتَقَبَّلْ مِنْهُمْ مَا يُؤَدِّي إِلَى الصَّدِّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ)، لێیان قبوول مەکە، ئەوہی کہ ببیتە مایەیی لادانی توّ لە ئایەتەکانی خوا، دەنا ئەوان نەیانگوتوہ: ئەوہ ئایەتەکانی خوان و، وەرە لێیان لابدە، یانی: توّ کاریک مەکە، ببیتە هوّی ئەوہ کہ توّ لە ئایەتەکانی خوا لا بدە.

(۴) ﴿بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ﴾، دوای ئەوہی ئەو ئایەتانە بۆ لات دابەزیان، یانی: دوای ئەوہی خوا ئایەتەکانی بۆ لای توّ دابەزاندوون، ئەو شەرف و پیگە بەرزەیی بە توّ داوہ، بئِ ئەوہی کہ چاوہروانی بکہی، خوا ﷻ توّی کردوۛتە پیغەمبەری خووی و، ئەو کتیبە مەزنەیی بۆ توّ دابەزاندوہ، هیچ جوړە هاوکاری و پشتگیریەکی کافرەکان مەکە، راستەوخو و ناپراستەوخو، ریگەش مەدە ئەوان توّ لە ئایەتەکانی خوا لابدەن، دوای ئەوہی بۆ لات دابەزیان.

(۵) ﴿وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ﴾، واتە: بانگەواز بکہ بۆ لای پەروەردگارت، واتە: بەردەوام بە لەسەر بانگەوازکردنی خەلک بۆ لای پەروەردگارت و، رێبازی پەروەردگارت.

(۶) ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾، بە هیچ جوړیک لە هاوبەشدانەران بۆ خوا، مەبە، هەلبەتە وەک پیشتریش گوتمان: ئەم دواندە پرووی لە پیغەمبەرە ﷺ وەک هاندان و

تیزکردنی پیڅه مبهەر ﷺ له بهرانبهر هاوبه شدانه رو کافره کاند، یاخود مهبهست پښی په پره وانیه تی، واته: ئه ی ئه وانه ی شوین پیڅه مبهەر ده که ون! ﷺ به هیچ جوړیک توخنی هاوبه ش بو خوا دانهران مه که ون و، مه که ونه ژیر کاریگه رییان.

(٧) ﴿وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ له گه ل خوا دا له هیچ په رستراویکی دیکه مه پارپوه، ئه مه ش دیسان پرووی له پیڅه مبهره ﷺ به رواله ت، به لام مهبهست پښی هه لوه شانده وه ی شیرک و، پارانه وه یه له غه یری خوا و، ده رختنی گومرایی خه لکه که یه تی، چونکه ئه وان ئیددیعیای ئه وه یان ده کرد، خوا ﷺ ده ناسن، که چی له جگه له خواش ده پارانه وه.

(٨) ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ جگه له خوا، هیچ په رستراویک نیه.

(٩) ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ هه موو شتیک فه وتاوه، جگه له پرووی خوا، واته: جگه له زاتی خوا، هه موو شتیک ده فه وتی و هیچ شتیک نامینی، هیچ شتیک بوونی له خویوه نیه و هه مووی بوونی خوازاوه و خوا ﷺ پښی داوه، ئنجا هه ر کاتییک خوا ﷺ بوونی لی ستانده وه، سفر ده بیته وه و ده چیتته وه حاله تی نه بوون.

(١٠) ﴿لَهُ الْحُكْمُ﴾ بالا ده ستی، ده ست رویشتوو یه تی ته نیا هی خوا یه.

(١١) ﴿وَالِيَهُ تُرْجَعُونَ﴾ هه ر بو لای ئه ویش ده گپدرینه وه.

که واته: له بهر چوار هوکاران هاوبه ش بو خوا دامه نی و، له جگه له خوا ﷺ مه پارپوه:

١- جگه له ئه و هیچ په رستراویک نیه.

٢- جگه له پرووی ئه و، جگه له زاتی ئه و، هه موو شتیک ده فه وتی.

٣- له بهر ئه وه ی به س ئه و بالا ده ست و بریار به دهسته، له دنیا و دواړو ژدا.

٤- له بهر ئه وه ی گپرا نه وه ته نیا بو لای ئه وه و، هه موویان ده چنه وه بهر قاپی ئه و، هه موویان ده چنه وه خزمه ت ئه و، ئه و شوینه ی که ئه و دیاریی کردوه.

لێره‌شدا دێینه‌ کۆتایی ته‌فسیری سووره‌تی (القصص)، له‌ خوای به‌ به‌زه‌یی داواکارین له‌ نوورو هیدایه‌تی قورئان زیاتر به‌هرمه‌ندمان بکات و یارمه‌تییمان بدات، ئه‌وه‌ی ده‌یزانین بیتوانین، حاڵی بوونه‌که‌مان بکاته‌ حال و، یارمه‌تییمان بدات زیاتر لێی تێبگه‌ین، ئه‌و هیدایه‌ت و نووره‌ی که‌ تێدایه‌، زیاتر له‌ خۆماندا به‌رجه‌سته‌ی بکه‌ین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

راکه‌باندنی مه‌کته‌بی مامۆستا عه‌لی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

له‌ نۆژه‌ کۆمه‌ڵه‌یه‌تییه‌کان له‌که‌ڵتان
Stay in touch on social media
ئێن مه‌کمه‌ عێز عوالمه‌ التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عه‌لی بابێر/ AliBapir

عه‌لی بابێر/ AliBapir

که‌تالی

راکه‌باندنی مه‌کته‌بی مامۆستا عه‌لی بابێر

العنكبوت

www.alibapir.com

ډاځه‌ياندنې مه‌کنه‌بې ماموښت‌ا عه‌لې با‌پير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

ډاځه‌ياندنې مه‌کنه‌بې ماموښت‌ا عه‌لې با‌پير

نه‌ توره‌ کومه‌لاره‌په‌په‌کان نه‌کونه‌لارېن

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

عه‌لې با‌پير/ AliBapir

عه‌لې با‌پير/ AliBapir

ډاځه‌ياندنې مه‌کنه‌بې ماموښت‌ا عه‌لې با‌پير

ډاځه‌ياندنې مه‌کنه‌بې ماموښت‌ا عه‌لې با‌پير

ډاځه‌ياندنې مه‌کنه‌بې ماموښت‌ا عه‌لې با‌پير

ډاځه‌ياندنې مه‌کنه‌بې ماموښت‌ا عه‌لې با‌پير

ډاځه‌ياندنې مه‌کنه‌بې ماموښت‌ا عه‌لې با‌پير

ده سپیک

به ریزان!

ټه مړو (۲۴) ی شه ووالی سالی (۱۴۴۰) ی کۆچییه، به رانبهر ۲۷ / ۶ / ۲۰۱۹ ی زایینی، خوا پشتیوان بی ده ست ده که ین به پروونکردنه و هی چه مک و مه به سته کانی نایه ته موباره که کانی سووړه تی (العنکبوت)، سهره تاش پیناسه و نیوهر وکی ټه سووړه ته موباره که ده خه ینه پروو:

پیناسه ی سووړه تی (العنکبوت) و بابه ته کانی

(۱) - ناوی ټه سووړه ته:

نه زانراوه ټه سووړه ته موباره که جگه له: (سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ)، ناویکی دیکه ی هه بی، له و باره وهش ټه دوو شوینه واره هاتوون:

أ- (عَنْ عِكْرِمَةَ قَالَ: كَانَ الْمُشْرِكُونَ إِذَا سَمِعُوا تَسْمِيَةَ سُورَةِ الْبَقَرَةِ وَسُورَةِ الْعَنْكَبُوتِ، يَسْتَهْزِئُونَ بِهِمَا، فَتَنَزَّلَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾ (الحجر) (۱)).

واته: عیکریمه ده لی: هاوبهش بو خوادانه ره کان کاتیکی ناوی سووړه تی به قهره و سووړه تی عه نکه بووتیان ده بیست، گالته یان پی ده کردن، قسه ی خوا ی بهرز له و باره وه دابه زی: ﴿إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾ (الحجر)، واته: ټیمه گالته پیکره کاغمان له کول کردوویه وه.

(۱) التَّحْرِيرِ وَالْتَّنْوِيرِ: ج ۲۰، ص ۱۹۹.

ب- (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ بِمَكَّةَ) ^(١).

واته: سووره تي (العنكبوت) له مه ككه هاتوته خوارى.

دياره ته فسيره كانى ديكه ش، هه موويان باس ده كهن، كه ئه م سووره ته غه يري ناوى (العنكبوت) ناويكى ديكه ي بۆ به كارنه هيئراوه.

٢- شويئى دابه زيني:

ئهم سووره ته له كوئى هاتوته خوار؟ واته: مه ككه ييه، يان مه دينه ييه؟ لهو باره وه سى را هه ن:

- ١- ئهم سووره ته سووره تىكى مه ككه ييه، كه ئهو رايه له هه موويان به هيئتره.
- ٢- ئهم سووره ته سووره تىكى مه دينه ييه، له بهر ئه وهى باسى جيهادو كوچ كردن و، هه نديك شتى تيدا كراوه كه ده شوبه يته نيوه پوچى سووره ته مه دينه ييه كان.
- ٣- ئهم سووره ته مه ككه ييه، جگه له هه نديكى، يان دوو ئايه تى سه رها كه له مه دينه دابه زيون.

راى به نده ئه وه يه: كه ئهم سووره ته مه ككه ييه، له كوئايى قوناغى مه ككه دا هاتوته خوار، بهر له كوچ كردن، واته: كوچ كردنى پيغه مبه ر ﷺ بۆ مه دينه، وايئده چى له سه ره تاو گه رمه ي كوچ كردنى هاوه لان (خوا لتيان رازيى) دا بۆ يه ثريب هاتبيته خوار، چونكه به لاي كه مه وه ساليك، دوو سال پيش ئه وهى پيغه مبه ر ﷺ كوچ بكات بۆ مه دينه، يه ثريب ييه كان مسولمان بوون و پيغه مبه ريش ﷺ هه نديك له هاوه لانيشى مؤله ت داون، ئنجا چ وهك بانگه وازكار، چ وهك خو ده رباز كردن له ده ست ئازارو ئه شكه نجه ي كافره كان، كه كوچ بكهن بۆ يه ثريب.

(١) ذكره السيوطي في (الدر المنثور) (٤٤٩/٦) ونسبه لابن الضُّرَيْس والتَّحَّاس وابن مردويه في (الدلائل). الاستيعاب في بيان الأسباب، ج ٣، ص ٤١.

بۆیەش هەندیک لە زانایان گوتووینا: (هَذِهِ السُّورَةُ آخِرُ مَا نَزَلَ بِكَ) ئەم سوورەتە کۆتایشتیکە لە شاری مەککە، لە قوناغی مەککەدا دابەزیوە.

(٣)- ریزبەندیی لە موصحف و دابەزین دا:

ریزبەندیی ئەم سوورەتە لە دابەزین (ترتیب التُّرُول) دا (٨٥)ه، واتە: (٨٤) سوورەت لە پێش ئەم سوورەتەوه دابەزیون و ئەمە هەشتاو پێنجەمییانەو، پێش (المطففين) و دواي (الروم) دابەزیوە.

لە ریزبەندیی موصحفیش دا کە هاوێلان (خوا لێیان پازیبی) لە دوو تووی موصحفدا، سوورەتەکانیان کۆکردوونەوه، ریزبەندیی ئەم سوورەتە (٢٩)یە^(١).

(٤)- ژمارەى ئایەتەکانی:

ژمارەى ئایەتەکانی ئەم سوورەتە، بە یەكدهنگی هەموو ژمێره‌ران (ئەوانەى كە ئایەتەکانی قورئانیان ژماردوون) شەست و نۆ (٦٩)یە.

(٥)- نێوه‌پۆکی:

نێوه‌پۆکی ئەم سوورەتەش هەمان نێوه‌پۆکی سوورەتە مەككەییەكانە، لە باسی: خواپەرستی و، خوا بەیەكگرتن لە پەرستیداو، بەلگەکانی خواناسیی لە دیاردەو دیمەنە دلبزۆینەکانی گەردوون، بەسەرھاتی پێغەمبەرەان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ

(١) ئێمە لە کتیی: (بەلە خزمەت قورئان دا بین)، بە درێژی و، بە وردیی باسی چۆنیەتی ریزبەندیی سوورەتەکانمان کردو، لە ئێو دوو تووی موصحفدا، چ لە سەردەمی ئەبوو بەکریدا بە پیشنیری عومەر، چ دواتر لە سەردەمی عوسماندا (خوا لە هەموویان رازی بێ).

بەلام لێکۆڵینەوهی تیرو تەسەلتمان لەوبارەوه لە کتیی: (قورئانی مەزن لە نۆزده تەوهردا) کردو، کە ئیستا لەژێر چاپە.

والسَّلام)، که لەم سوورەتەدا ئاماژەیەک بە بەسەرھاتی نووح کراوە، گۆشەییەک لە بەسەرھاتی ئیبراھیم باسکراوە، ھەروەھا بەسەرھاتی لوط، دوایی ئاماژەیەک کراوە بە بەسەرھاتی شوعەیب لەگەڵ گەلی مەدیەن، دوایی ناوی ھەر کام لە گەلی عادو سەموود ھێنراوە، ھەروەھا ناوی ھەریەکە لە قاروون و فیرعەون و ھامان ھێنراوە، کە مووسا بە بەلگە پوونەکانەوہ بۆ لایان پەوانە کراوە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

ھەروەھا باسی خۆپاگری لەسەر ئازارو مەینەتی و ناپەحەتیییەکان کراوە، باسی ئاماژەکردن بە کوچکردنی ھاوہلان کراوە، کە دیارە پێش ئەوہی ھاوہلان کوچ بکەن بۆ یەثریب، پێشی دوو جار کوچیان کردوہ بۆ حەبەشە، ھەروەھا لەم سوورەتەدا ئیسپاتی پێغەمبەرایەتی و وەحیی کراوە، باسی زیندوو بوونەوہو سزاو پاداشتی خوا لە پوژی دوایی دا کراوە.

٦- تاییەتەندییەکانی:

ھەر کام لە سوورەتەکانی قورئان، کۆمەڵێک تاییەتەندییان ھەن، واتە: کۆمەڵێک جیاکەرەویان ھەن، کە تەنیا لەو سوورەتەدا ھەن، لەم سوورەتەش دا ئاماژە بە پێنجیان دەکەین:

١- باسی جیھادو تاقیکردنەوہ (إبتلاء)ی خوا بۆ بەندەکانی لە سەرەتاو کۆتایی سوورەتەکەدا ھاتوہ، بەلام وشە (جھاد) بەچەمک و واتای گشتیی و فراوانی بەکارھێنراوە، نەک چەمک و واتای تاییەت کە جەنگ و فیداکاری و بەرەنگاربوونەوہیە.

٢- وشە (العنكبوت) جالجالۆکە، کە لە ھەندیک شوین پێی دەلێن: پیرەمۆتەو، لە ھەندیک شوین پێی دەلێن: جۆلاییکەر، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتوہ، وینە پێی ھێنراوەتەوہ، وینە بە مائی جالجالۆکە ھێنراوەتەوہ، بۆ ئەوانە پەنا دەبەنە بەر جگە لە خوا، جگە لە خوا دەکەنە سەرپەرشتیارو دۆست و پەرستراوی خۆیان.

۳- تەنیا لەم سوورەتەدا وشەى (سُبُلْنَا) پالداووتە لای خوا ﷻ، وەك دەفەرموى: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾، واتە: ئەوانەى لە پیناوى ئیمەدا تێدەكوۆشن، رێبازەكانى خۆمانیان پێشان دەدەین، چونكە تێكوۆشان بۆ لای خوا، بۆ بەرقەرار كردنى بەرنامەو ئایینی خوا، پێویستى بە رێبازو شیوازی جوړاوجوړ دەكات، بە پێى گوپرانى ژینگەو هەل و مەرجه كان، وشەى (سُبُلْنَا) ش تەنیا لێرەدا بەكارهێتارو، بەلێ، لە سوورەتى (النحل) دا خوا دەفەرموى: ﴿فَاسْأَلْكَ سُبُلَ رَبِّكَ ذُلًّا﴾ (النحل، بەلام (سُبُلْنَا) تەنیا لێرەدا هاتو، لەویش كە دەفەرموى: ﴿فَاسْأَلْكَ سُبُلَ رَبِّكَ ذُلًّا﴾ (النحل، واتە: بە ملکه چى بە دواى رێبازەكانى پەرورەدگارت بکەو، ئەو حالەتە غەریزییەى خوا ﷻ بۆ هەنگى داناو، كە چۆن هەنگوین دروست بکات و، شیلەى گولان بھێ، لەویدا مەبەست لەوہیە.

۴- تەنیا لەم سوورەتە باسى ماوہى مانەوہى نووح ﷺ کراو، كە بریتى بوو: لە نۆ سەدو پەنجا (۹۵۰) سأل پيش تۆفان، وەك دەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا﴾ (۱۶)، واتە: پيش تۆفان، نووح نۆ سەدو پەنجا سأل وەك پێغەمبەر لە نۆ گەلەكەیدا ماوہتەو.

۵- لەم سوورەتەدا باسى چوار جوړە سزادانى خوا بۆ گەلە ياخيیەكان کراو، ئەوہى يیتە يادم، تەنیا لەم سوورەتەدا ئەم چوار جوړە سزايە، ئاوا بە دواى يەكدا هاتوون:

(أ) - ﴿فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا﴾.

(ب) - ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ﴾.

(ج) - ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ﴾.

(د) - ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَا﴾.

ئەم چوار جوړە سزايە (حَاصِب، صَيْحَة، خَسَف، غَرَق) تەنیا لەم ئايەتى ژمارە (۴۰)ى سوورەتى (العنكبوت) دا، بەو شیوہیە هاتوون، كە خوا ﷻ گەلە

یاخییه‌کانی، یان زۆربە‌ی هەرە زۆری گە‌له یاخییه‌کانی بە یه‌کیک، یان زیاتر له‌و چوار جوۆره‌ سزایه‌ فه‌وتاندوه‌.

(٧) - دابه‌شکردنی بو‌ چه‌ند دهرسیك:

تێمه‌ ئه‌و شه‌ست و نو‌ (٦٩) ئایه‌ته‌، بو‌ پینچ دهرس دابه‌ش ده‌که‌ین:

ده‌رسی یه‌که‌م: ئایه‌ته‌کانی: (١ - ١٣) ده‌گریته‌ خو‌ی، ئه‌م سێزده‌ ئایه‌ته‌ وه‌ک پێشه‌کیی وان بو‌ کو‌ی بابه‌ته‌کانی دیکه‌، که‌ له‌م سووپه‌ته‌ موباره‌که‌دا هاتوون.

ده‌رسی دووه‌م: ئایه‌ته‌کانی: (١٤ - ٢٧)، واته‌: چوارده‌ ئایه‌ت، که‌ به‌سه‌رهاتی نووح عليه السلام زۆر به‌ کورتیی و ئاماژه‌ ئاساو، به‌سه‌رهاتی ئیبراهیم عليه السلام تارا‌ده‌یه‌ک به‌دریژی له‌و چوارده‌ ئایه‌ته‌دا خراونه‌ روو.

ده‌رسی سێیه‌م: ئایه‌ته‌کانی: (٢٨ - ٤٠)، واته‌: (١٣) ئایه‌ت، که‌ وێرای به‌سه‌رهاتی لooط عليه السلام له‌گه‌ڵ گه‌له‌ ره‌وشت نزمه‌که‌ی دا، ئاماژه‌کیش کراوه‌ به‌ به‌سه‌رهاتی شوعه‌یب عليه السلام و گه‌لی مه‌دیهن و، ناوی هەر کام له‌ گه‌له‌کانی: عادو سه‌موود هێنراوه‌، هه‌روه‌ها ناوی قاروون و فیرعه‌ون و هامانیش هێنراوه‌، که‌ مووسایان به‌ به‌لگه‌ ره‌وشنه‌کانه‌وه‌ بو‌لا ره‌وانکراوه‌ و به‌لگه‌ ره‌وشنه‌کانی خوای بو‌ بردوون.

ده‌رسی چواره‌م: ئایه‌ته‌کانی: (٤١ - ٥٥)، واته‌: (١٥) ئایه‌ت، که‌ له‌و پازده‌ ئایه‌ته‌دا خوا تعالى وێنه‌ی به‌ ما‌لی جالجالوکه‌ هێناوه‌ته‌وه‌، بو‌ ئه‌وانه‌ی که‌ جگه‌ له‌ خوا ده‌که‌نه‌ سه‌ره‌پرشتیارو دۆست و پشتیوان و په‌رستراوی خو‌یان، ئنجا باسی ئه‌وه‌ کراوه‌ که‌ خوا تعالى ئه‌م گه‌ردوونه‌ی به‌ هه‌ق نه‌بی نه‌هێناوه‌ته‌ دی، دوایی فه‌رمانی کردوه‌ به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ قورئان بخو‌ین و نو‌یژ به‌رپا بکات، دوایی باسی قورئان کراوه‌، ئه‌و شو به‌هه‌و تۆمه‌تانه‌ی ناحه‌زانی ئیسلام ئاراسته‌ی قورئانیان کردوه‌ و ده‌یانکه‌ن، خوای زاناو شاره‌زا وه‌لامی داونه‌وه‌، پاشان وه‌لامی ئه‌وانه‌ی داویان ده‌کرد که‌ موحه‌ممه‌د ﷺ پێغه‌مبه‌ری کو‌تاییش، وه‌ک پێغه‌مبه‌رانی

پیش خووی موعجیزه بهرهمهستهکان و، یاسادپرەکانی له پرووی بهرهمهستییهوه بو بێن، خوای پهروهردگار وهلامی داونهوه که قورئان کافیهو یاسادپرە، بهلام عقل و هوشی مروقهکان دهوینن، نهک ههستهوهرهکانیان بدوینن، بو کهسیک که بیهوی پروا بێنن قورئان بهسهو، قورئان بهلگهی پیغمبهری کوتاییه ﷺ، دوایی باسی پوژی دوایی و باسی چارهنووسی شوومی بیپروایان کراوه، که چون پهله دهکهن له هاتنی سزای خوا، له حالیکدا که سزای خوا زور لیان نیزیکهو، دوزهخ ئابلوووهی داو.

دهرسی پینجهم و کوتایی: ئایهتهکانی: (٥٦ - ٦٩)، واته: چوارده ئایهت، باسی کوچکردن و هاندانی خوا بو کوچکردنی پرواداران و، نهمانهوهیان له ژیر زهخت و فشاری کافرهکاندا، که پتی دینداری و خواپهرستییان لی دهگرن، ههروهها ئهو شتانهش که دهبنه پهڕ و کۆسپ له بهردهمیاندا، خوا ﷻ لایداو، دوایی ژمارهیهک له دیمهنهکانی گهردوون و نیعمهتهکانی خوا له ژیانی مروفدا خراونهپوو، بو زیاتر هاندانی پرواداران که بهرهو خوا، بهرهو ئهو شوینهی که پهزامندی خوای لایهوه دهتوانن دینداری لی بکهن، کوچ بکهن، پاشان باسی ژیانی دنیاو، ژیانی پوژی دوایی کراوه، دیسان چهند نیعمهتیکی دیکه، هینراونهوه بیری ئهوانهی له پوژگاری پیغمبهر ﷺ دابوون، بههموو لایهکهوه.

له کوتاییدا خوا ﷻ پیغمبهری خاتهم ﷺ، شوینکهوتووانی، موژدهیان پیدهوات که ئهگهر له پیناوی ئهودا تیبکووشن، ریبازهکانی خویمان پیشان دهوات و سهر راستیان دهکات و، پینان رادهگهیهنن که به دنیایی خوا لهگهڵ چاکهکاراندایه.

رێگه‌پانێدنی مه‌که‌ته‌بی مامۆستا عه‌لی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

GET IT ON Google Play

Download on the App Store

له‌ ئۆڤه‌ كۆمه‌ڵه‌ نه‌یه‌كان له‌ كه‌ڵبانی

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عه‌لی بابێر/ AliBapir

عه‌لی بابێر/ AliBapir

كه‌نای

رێگه‌پانێدنی مه‌که‌ته‌بی مامۆستا عه‌لی بابێر

دەرسی یەكەم

راڳه ياندني مه ڪنه بي ماموستا علي بابير

Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

عہلی باپیر/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

عہلی بابیر/ AliBapir

- AliBapir

که نالی
را که یاندنی مه کنه بی ماموستا علی بابیرم

www.alibapir.net
English - عربی - کوردی

• اگہ باندنی مہکنہ بی ماموستا علی بابیر

www.alibapir.com

پاکستان کی مکتبہ مائیںستا علی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربی - کوردی

علي بابیر/ AliBapir

علي بابیر/ AliBapir

کتابخانه مکتبہ مائیںستا علی بابیر

پاکستان کی مکتبہ مائیںستا علی بابیر

له نۆڤه كۆمهلهانییهكان لهكهنانیان
 Stay in touch on social media
 نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

پیناسهی ئهم دهرسه

ئهم دهرسه مان له سیژده (۱۳) ئایه تی سه ره تای سووره تی (العنكبوت) پیکدی:
(۱ - ۱۳)، که وهک پیشه کی وانی بو کوی ئایه ته کانی دیکه، له سیژده ئایه ته دا
خوا باسی مسوگه ربوونی تاقیکرانه وهی برواداران و، له یهک هه لاویردرانی
راستان و درۆزنانی کردوه.

پاشان باسی ئاتاجیی مرووف به هه ولدانی خووی و بینایزی خواو، باسی
خه سلته به نه ره تییه کانی مسولمانان و، چۆنیه تی مامه له یان له گه ل باب و
دایکیان دا، کراوه.

له کو تاییی دا باسی که سانیکی لاف لیده ری خورانه گر له تاقیکرانه وه دا کراوه و،
قه سه ی کافره کان به رانه ر به برواداران که نه گه ر به قسه یان بکه ن و هه لگه ری نه وه،
ئه وه گونا هه کانیان وه نه ستۆ ده گرن، که بیگومان قسه که یان راست نه بووه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الْم ۱﴾ أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿۲﴾ وَلَقَدْ
فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿۳﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ
يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۴﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ
لَا تَ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۵﴾ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ
﴿۶﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنْفِقِينَ ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{به ناوی خواوی به بهزهیی بهخشنده، تهلیف، لام، میم ﴿١﴾ نایا خه لک پییان وایه ته نیا به وهنده که بلین: پروامان هیئا، وازیان لی ده هیئری و تاقیی ناکرینه وه؟ ﴿٢﴾ له حالیکدا که به دلناییی تهوانه ی پیش تهوانمان تاقیکردنه وه، که سه ره نجام خوا تهوانه ی راستیان کردوه بزانی و، تهوانه ش بزانی که دروکارن (له سه ره زری واقع پاستیی و درو یان ده ربکه وی) ﴿٣﴾ یان نایا تهوانه ی خراپان ده که ن پییان وایه پیشمان ده که ونه وه (له ده ستمان قوتار ده بن!) ته وه خراپترین بوچوون و بریاره که پییگه یون ﴿٤﴾ هه ره کهس به هیوای دیداری خوایه (با مشووری خو ی بخوات چونکه) بیگومان کاتی دیارییکراوی خوا (بو هاتنی دیداری خوا) هه ردی و، تهویش بیسه ری زانایه ﴿٥﴾ هه ره که سیکیش (له ریی خوا دا تیکووشی) ته وه بو سوودی خو ی تیده کووشی، چونکه به دلناییی خوا له جیهانیان بینیازه ﴿٦﴾ تهوانه ش که پروایان هیئاوه و کرده وه چاکه کان

دەكەن، مسۆگەر خراپەكانیان لێ دەسپێنەوهو، بە پێی باشتەری کردەوهكانیان پاداشتیان دەدەینەوه ﴿٧﴾ مەروڤیشمان لە بارەى باب و دایکەوه بە چاکەکاریی پاسپارد (کە چاکەیان لەگەڵدا بکات و پێشمانراگەیاندا): ئەگەر زۆریشیان هەوڵ لەگەڵداى، شتێک بکەیه هاوبەشم کە زانیاریت لە بارەیهوه نیه (چونکە بوونی نیه) بە قسەیان مەکە، گەرانهوتان بو لای منەو، لە بارەى ئەوهوه کە دەتانکرد هەوالتان پێدەدەم (ئەجا بە گوێرەى کردەوهکان سزا، یان پاداشت هەیه) ﴿٨﴾ بە دڵنیاییش ئەوانەى برۆیان هێناوهو کردەوه باشەکان دەكەن، دەیانخەینە ئێو (پیزی) چاکانەوه ﴿٩﴾ لە خەڵکیش کەسى وا هەیه دەلێ: برۆمان بە خوا هێناوه، کەچی کە لەسەر خوا ئازاردرا، بەلای ئازاردانى خەڵک وەک سزاو ئازاردانى خوا دادەنێ و، ئەگەر یارمەتیی و سەرخستنیکیش بێ لە پەروەردگارتەوه، دەلێن: بێگومان ئێمەش لەگەڵتان بووین و هاوبەشین، ئایا خوا زاناتر نیه بەوهى کە لە سینهکانى جیهانیاندا هەیه؟ ﴿١٠﴾ بە دڵنیاییش خوا ئەوانە دەزانێ (و دەناسێ) کە برۆیان هێناوهو، مسۆگەر دەغەڵ و موناڤیقهکانیش دەزانێ و پێیان ئاشنایه ﴿١١﴾ ئەوانەش کە بێپروا بوون، بەوانەیان گوت کە برۆیان هێناوه: ئێوه شوێن رێبازەکەمان بکەون، با گوناوهکانتان لە جیاتیتان هەلگرین، هەلبەتە هیچ شتێک لە گوناوهکانیان لە جیاتیان هەلناگرن (و لە کوڵیان ناکەنەوه) و، بێگومان ئەوان درۆکارن ﴿١٢﴾ بە دڵنیاییش ئەوان (کافرە سەرمەشقەکان) قورساییهکانى خوێان هەلدهگرن و، کۆمەڵێک قورسایى وێپرای قورساییهکانیان (هەلدهگرن) و، لە پوژی قیامەتیشدا لە بارەى ئەوهوه کە هەلێدەبەستن، لێیان دەپرسێتەوه ﴿١٣﴾.

شیکرنه وهی هه ندیک له وشه کان

(أَحْسَبَ): (أ) لیره دا هه مزه (أ) ی پرسیارکردن (إِسْتِفْهَام) ه، (حَسَبَ أَيْ: ظَنُّ)،
واته: ئایا پیتی وایه؟ وا ده زانی، وا گومان ده بات.

(لَا يُفْتَنُونَ): (لَا يُفْتَنُونَ، لَا يُبْتَلُونَ، لَا يُؤْذَنُونَ)، واته: ئایا پیتان وایه ناجه ربیترین؟
تاقینا کرینه وه؟ ئازار نادرین و ناره حه تیان به سهر نایه ت؟

(جَهْدَ): واته: زۆر تیکۆشاوه، (الْجَهَادُ: مُبَالَغَةُ فِي الْجَهْدِ الَّذِي هُوَ مَصْدَرُ جَهَدَ
كَمَنْعَ)، (جِهَاد): زیده پۆییکردنه له (جُهْد) دا، (جُهْد) یانی: ههول و تیکۆشان،
چاوگی (جَهْد) یه، (جَهْدَ يَجْهَدُ جُهْدًا)، یان (جَهْدَ يَجْهَدُ جَهْدًا) وه ک (مَنْعَ يَمْنَعُ
مَنْعًا)، ئنجا (جَهْد)، ناوه که یه و (جُهْد) چاوگه که یه.

(وَوَصَّيْنَا): واته: ئاموزگارییمان کردوه، (وَصَّى كَأَوْصَى، وَالْوَصِيَّةُ: أَمْرٌ بِفِعْلِ شَيْءٍ فِي
مَغِيبِ الْأَمْرِ بِهِ، فِي الْإِصْصَاءِ مَعْنَى التَّخْرِيصِ)، (وَصَّى): وه ک (أَوْصَى) یه ک واتایان
هه یه، (وَصَّاهُ وَأَوْصَاهُ)، (وَصَّى بِهِ، وَأَوْصَى بِهِ)، (وَصِيَّة): فه رمانه به شتیک له
کاتی که ده فه رمانی که ره له وهی نیه، بۆیه له وشه ی وه سیهت کردندا مانای
هاندان و پالپوه نان هه یه.

(وَأَنْقَالَ): (أَنْقَالَ جَمْعُ ثَقُلَ، مِثْلَ أَوْزَارٍ جَمْعُ وَزْرٍ، يُعْبَرُ بِهَا عَنِ الْأَثَامِ)، (أَنْقَالَ):
کۆی (ثَقُلَ) ه، (ثَقُلَ) قورسای، (أَنْقَالَ) قورساییه کان، وه ک: (وَزْر) که به (أَوْزَار)
کۆده کریته وه، که به هه مان شیوه هه ره به مانای قورسای، یان کۆلیگران دی و،
ته عبیر به (أَنْقَالَ) و (أَوْزَار) ده کرئ له گونا هه کان، چونکه گونا هیش باری شانی
ئینسان قورس ده کات.

هوئی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

(١) - هوئی هاتنه خواره وهی ئەم سێ نایه ته: ﴿الْم ١﴾ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾. لهوباره وه ئەم دهقه گێردراوه ته وه:

{عَنِ الشَّعْبِيِّ، قَالَ: إِنَّهَا نَزَلَتْ، يَعْنِي: ﴿الْم ١﴾ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾} فِي أَنَاِسٍ كَانُوا مَكَّةَ أَقْرَبُوا بِالْإِسْلَامِ، فَكَتَبَ إِلَيْهِمْ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ اللَّهِ ﷺ مِنَ الْمَدِينَةِ: إِنَّهُ لَا يَقْبَلُ مِنْكُمْ إِفْرَارًا بِالْإِسْلَامِ حَتَّى تَهَاجِرُوا، فَخَرَجُوا عَامِدِينَ إِلَى الْمَدِينَةِ، فَاتَّبَعَهُمُ الْمُشْرِكُونَ فَردُّوهُمْ، فَنَزَلَتْ فِيهِمْ هَذِهِ الْآيَةُ، فَكَتَبُوا إِلَيْهِمْ: إِنَّهُ قَدْ نَزَلَتْ فِيكُمْ آيَةٌ كَذَا وَكَذَا، فَقَالُوا: نَخْرُجُ، فَإِنْ اتَّبَعْنَا أَحَدًا قَاتَلْنَاهُ؛ قَالَ: فَخَرَجُوا فَاتَّبَعَهُمُ الْمُشْرِكُونَ فَقَاتَلُوهُمْ ثُمَّ قَتَلُوا مِنْهُمْ مَنْ قَتَلَ، وَمِنْهُمْ مَنْ نَجَا، فَأَنْزَلَهُ اللَّهُ فِيهِمْ: ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾﴾ {النحل} (١).

واته: شه عیبی ده لێ: ﴿الْم ١﴾ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾. له بارهی كه سانیكه وه هاتنه خوار كه له مهككه بوون، دانیان به ئیسلامدا هینابوو، هاوه لانی موحه ممه د ﷺ له مه دینه وه (دیاره نه وانیهی كه زووتر كوچیان كردوه) بۆیان نووسین كه دان هینان به ئیسلامتاندا لێ قبوول ناكړی تاكو كوچ نه كه ن، نه وانیش پوښتن چوونه دهرو پرویان كرده مه دینه، به لام

(١) أخرجه الطبري في تفسيره: ٢٧٦٥٥، وابن أبي حاتم في تفسيره: ١٧١٣١، قال مؤلفا الإستيعاب في بيان الأسباب: قلنا: وسنده ضعيف. ج ٣، ص ٤٢.

هاوبهش بۆ خوادانه ره کان شوینیان کهوتن، گپرایانه وه، له باره ی وانه وه ئهم ئایه تانه هاتنه خوار، ئنجا ئه وانه ی که کوچیان کرد بۆ مه دینه، بۆیان نووسین که له باره تانه وه فلان ئایه ت و فلان ئایه ت هاتۆته خوار، ئنجا ئه وانه ی که له مه ککه مابوونه وه گوئیان: له مه وودوا ده رده چین، ئه گهر که سیکی شوینمان کهوت له گه لی ده جه نگی، ده رچوون، هاوبهش بۆ خوادانه ره کانیش شوینیان کهوتن و ئه وانیش له گه لیان جه نگان، ده سته وکه ریان کرد، هه یانبوو کوژراو هه شیان بوو ده ربازبوو، خوا له باره ی ئه وانه وه ئهم ئایه ته ی دابه زاند: ﴿ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (النحل، واته: ئنجا به دنیای پهره وردگارت بۆ که ساتیک که کوچیان کردوه، دوا ی ئه وه ی ئازار دراو و سزا دراو و، ئه شکه نه جه دراو، دوا یی تیکۆشاون و خۆراگر بوون، به دنیای پهره وردگارت لیورده ی میهره بانه به رانه ریان.

(۲) - هو ی هاتنه خواره وه ی ئهم ئایه ته ی که خوا تیدا ده فه رموی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَاِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا اِلَىٰ مَرْجِعُكُمْ فَاَنْتُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (۸)، چهند ریوایه تیک هاتوون، تیمه یه کیکیانمان هیناوه:

{عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَتْ أُمِّي: أَلَيْسَ تَزْعُمُ أَنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكَ بِصَلَةِ الرَّحِمِ وَبِرِّ الْوَالِدَيْنِ؟ فَوَاللَّهِ، لَا أَكُلُ طَعَامًا، وَلَا أَشْرِبُ شَرَابًا حَتَّىٰ تَكْفُرَ، وَلَمْ تَأْكُلْ طَعَامًا وَلَمْ تَشْرَبْ شَرَابًا، وَكَانُوا إِذَا أَرَادُوا أَنْ يُطْعَمَوْهَا شَجَرُوا فَمَهَا بَعْضًا فَيُصِيبُونَ فِيهِ الطَّعَامَ وَالشَّرَابَ، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا...﴾ (أخرجه أحمد: ۱۵۶۷ وغيره، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن، والبخاري: ۱۱۴۹، واللفظ له).

واته: سه عدی کوری ئه بی وه ققاص (خوا لی رازی بی) ده لی: دایکم پی گوتم: ئایا تو پیت وایه که خوا فه رمانی پی کردوی په یوه ندی خزمایه تی بگه یه نی و، له گه ل باب و دایکتدا چاک بی؟ سویند به خوا نه هیچ خواردنیک

دەخۆم، نە هیچ شەلمەنییە ک دەخۆمەو، تاكو هەلنەگەرپێهەو و بێپروا نەبی (تاكو بێپروا نەبی بە موحمەد ﷺ و بە ئیسلام)، سویندەكە ی خۆی برده سەر، هیچ خواردنی نەخواردو، هیچ خواردنەو ی نەخواردەو، ئەگەر ویستبایان خواردنێکی بدەن، بە گۆچانێک، (بە دارێک شتێک) زاریان لێکدەکردەو، خواردن یان خواردنەو یان لە زاری دەکرد، لەو بارەو ئەم ئایەتە هاتەخوار: کە لەگەڵ باب و دایکتان چاک بن، بەلام ئەگەر هەوڵیان لەگەڵدان تاكو بێپروا بن، هاوبەشم بۆ دابنێن، بە قسەیان مەکن، (ئەگەرنا لەبواری دیکەدا چۆن چاکە لەگەڵیان دا، وابن).

هەلبەتە ئەمە لە سوورەتی (لقمان) و (الإسراء) و (الأحقاف) یشتا هاتو، بە تەعبیری نزیك لەو تەعبیرە ی کە لەم سوورەتە موبارەكەدا هاتو.

رێگەباندنی مەکتەبی هەمۆستە عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes

لە نۆزە کۆمەڵایەتیەکان لەگەڵتان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتالی

رێگەباندنی مەکتەبی هەمۆستە عەلی بابیر

QR codes

مانای گشتیی ئایەتەکان

وەک گوتمان: ئەم سێزده ئایەتە وەک پێشەکی وانی، بۆ کۆی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە، ئنجا خوا پشتیوان بێ، لەبەر ئەوەی باسێکی سەربەخۆ دەکەین لە بارەی تاقییکردنەوهی خواوە بۆ بەندهکانی، لێرهەدا بە کورتیی مانای گشتیی ئایەتەکان دەکەین و زۆر ناچینه ئێو ورده کارییه کانهوه:

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموێ: (بسم الله الرحمن الرحيم):

بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده.

واتە: دەستپێکردنم بە ناوی خوایە، لەکاتی گووتنی ئەم پرستە موبارەکەشدا بەلای کەمەوه، دەبێ ئەم چوار واتایە لە عەقڵ و دڵ دا بچەسپێترین:

(١) ئەم کارە تەنها بۆ خوا دەکەم.

(٢) - ئەم کارە بە پێی شەریعی خوا دەیکەم.

(٣) - ئەم کارە بە تواناو یارمەتی خوای پەرورەدگار دەیکەم.

(٤) - ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەرمانەندیی خوا ئەنجامی دەدەم.

﴿الْم﴾، ئەمانە، سێ پیتن: ئەلیف، لام، میم، زۆر جاری دیکەش قسەمان لەو بارەوه کردووە، کە ئەو پیتە پچر پچرانیە لە سەرەتای بیست و نۆ (٢٩) لە سوورەتەکانی قورئان دا هاتوون، کە زۆربەیان سوورەتە مەککەییەکانن و، دووانیشیان سوورەتە مەدینەییەکانن، زانایان لە بارەی هاتنی ئەم پیتە پچر پچرانیە (الْحُرُوفُ الْمُقَطَّعَةُ) وه، زۆر شتیان گوته، باشتین بۆچوون هەر ئەوهیه کە بگوترێ: خوا ﷻ دەیهوێ بە مرقفەکان بفەرموێ: ئەو قورئانە ی لەبەر دەستاندایه، لە بەرانبەریدا دەستهوسانن، کە نهک قورئانیکی وهک ئەو، بگره

ده سوورپه تی وهک هی ویش ناهینن و ته نانهت سوورپه ٲٲکیش!، ٲهو قورٲانه ههر لهو ٲیت و ده نگانه ٲٲکهاتوه که له نووسیندا به کاریان دٲنن، له قسه کردندا به کاریان دٲنن، ٲٲته کانی: ٲه لٲف و لام و صادو قاف تاکو کوٲایی، که واته که نه تانتوانی وهک قورٲان، ٲان وهک ده سوورپه تی قورٲان، ٲان سوورپه ٲٲکی قورٲان ٲٲنن، له کاٲٲکدا که رهسته کهش له بهر ده ستاندا هه ٲه، ٲهو ده لٲیا بن که خوا ٲهک ﷻ ٲهو فه رمایشته ٲه رموو، به دٲه ٲنه ری ٲٲوهش و هی هه موو شٲٲکیشه و ٲهروه ردگاری هه موو شٲٲکیشه، بوٲهش فه رمایشته کهشی له قه ده ر خویه تی، هٲچ که س ناتوانی وٲنه ٲه رمایشته خوا ٲٲنن، چ زوری چ که می.

﴿ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا ﴾ ٲایا خه لک ٲٲان وایه، وا ده زانن، وازیان لی به ٲنری ههر به وهنده ٲی که ده ٲنن: ٲرومان هٲنا، ﴿ وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴾، به ٲٲ ٲهو ٲه ٲاقٲٲکرٲنه وه: ٲایا که ده ٲنن: ٲرومان هٲنا، ٲاست ده کهن ٲان ٲاست نا کهن، ٲایا تاکو چ ٲادده ٲهک ٲهو هه قٲقه ٲٲکه و ته عبٲریان لی کردوه، ٲٲش ٲهو ٲه زمان ته عبٲری لٲٲکهن، له عه قل و دٲاندا جٲگیر بووه؟ ٲه گهر ٲٲان وابٲ ٲهو خه ٲال ٲلویان کردوه، به هه لدها چوون، بوچی؟

﴿ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ﴾، به دٲنایی ٲٲمه ٲهو ٲٲش و امان که ٲروایان هٲناوه، ٲاقٲکردنه وهو، جه ٲباندمانن، ٲالٲی و شیرٲنٲی، هه ورازو نشٲوو، سه رماو گهرمایان هاته ٲی، ٲازارو ٲاره هه ٲٲان هاته ٲی.

ٲنجا له ٲه نجامی ٲاقٲکردنه وه که دا ﴿ فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَذَّابِينَ ﴾، خوا ٲه وانه ده زانی که ٲاستیان کردوهو، ٲه وانهش ده زانی که دروکارن، واته: له ٲه نجامی ٲاقٲکردنه وه که دا له سه ر ٲه رزی واقٲع ده رده که ون و ده زانرٲن، ٲه گهرنا خوا ﷻ به زانیاری ٲٲسنووری خوی، ٲٲش ٲاقٲکردنه وهش ههر ناسیونی و، زانیونی، به لام له سه ر ٲه رزی واقٲع دوی ٲهو ٲه ٲاقٲده کرٲنه وه، جه وههر و چٲٲه ٲیان ده رده که وی.

﴿ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفُتُوا ﴾، یان ئایا ئهوانه ی کرده وه خراپه کان ده کهن، پیمان وایه پشیمان ده که ونه وه؟ له ده ستمان قوتار ده بن و در باز ده بن؟ ﴿ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴾، ئه وه خراپترین حوکمه که ده یدهن، خراپترین بۆچونه، خراپترین بریاره ده یدهن و راست نیه، ﴿ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ ﴾، ههر که سیّک به ئومیدی دیداری خوایه، واته: له به ههشت و له رۆژی دوایی دا بچیته به ههشت و به دیداری خوا شاد بی، ﴿ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ ﴾، به دنیایی کاتی خوا، ئه و کاته ی خوا دیاری کردوه بۆ ئه وه ی بنده کانی به دیداری شاد بن و، لپرسینه وه و سزاو پاداشت بۆ بنده کانی بئیتته گۆرّی، به ته ئکید ههردی، به دنیایی، ﴿ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾، ئه ویش بیسه ری زانیه، ده زانی چیانگوتوه و ده زانی چیانگوتوه، ده بیستی چیان گوتوه و، ده شزانی چیانگوتوه.

﴿ وَمَنْ جَاهِدْ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ﴾، ههر که سیّکیش زۆر تیکووشی و ههول بدات و ته قه لای بکات، به دنیایی تیکووشانه که ی به سوودی خو به تی، خو ی لئی به هره مه نده، بۆچی؟ ﴿ إِنْ اللَّهُ لَغَفُورٌ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴾، به دنیایی خوا بئینازه و ده و له مه نده له جیهانیان و پئوستی پیمان نیه، ﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ﴾، ئهوانه ش که له پیناوی خوادا تیده کوشن، با پیمان وانه بی رهنج و زه حمهت و ته قه لایه که یان، ههر ته نیا ئه وه نده یه پئی ده چنه به ههشت، به لکو و پرای ئه وه ش، ئهوانه ی پروایان هینا وه و، کرده وه باشه کان ئه نجام ده دهن، به دنیایی خراپه کانیان لی ده سپینه وه و، پاکیان ده کهینه وه، ﴿ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾، ههروه ها به دنیایی پاداشتیان ده دهینه وه به باشتینی ئه و کرده وانه ی ده یکه ن، واته: باشتین کرده ویه یان ده کهینه پئوه ر بۆ پاداشت دانه ویه یان، یاخود پاداشتی باشتینی کرده ویه یان ده دهینه وه، که باشتینی کرده ویه کان ئهوانه بۆ خوا ئه نجام درابن، به پئی به رنامه ی خوا بن و، ره زامه ندی خوی پهره ر دگاریان تیدا ره چاو کرابی.

ئىنجا له بوارى مامه لهى مروّڤ له گه‌ل باب و دايكي‌دا، له بهر ئه وهى كه نيزيكرن بازنيه له مروّقه وه، له په يوه ندييه كوومه لايه تيه كان دا، ده فهرموئى: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا﴾، ههروهه ها مروّڤمان پاسپاردوه، ئاموژگاريمان كردوه، له باره‌ى باب و دايكيه وه به چاكه، پامانسپاردوه كه چاكه يان له گه‌ل بكات، يانى: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ أَنْ يُحْسِنَ إِلَيْهِمَا حُسْنًا﴾، ﴿وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾، به لام ئه گهر زور ههوليان له گه‌ل داي، شتيك بكه يه هاوبه شم كه زانيارييت پي نيه، واته: بوونى نيه چونكه شتيك كه نه بئ، زانيارى خوا پيوه‌ى په يوه ست نابئ، واته: ههوليان له گه‌ل داي شتيك بكه يه به هاوبه شم كه هاوبه ش نيهو، له سهر ئه رزى واقع بوونى نيه، ته نيا له خه يالدان و وههمى هاوبه ش بو خوا دانهره كاندا هه يه، ﴿فَلَا تَطْغَهَا﴾، له وه‌دا گوپرايه لئيان مه كهو به قسه يان مه كه، له گه‌ل يان باشه، به لام له كافر بوون و له هاوبه ش بو خوا دانان، به لكو له گوناھو تاواندا به قسه يان مه كه، ﴿إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ﴾، گه پانه وه تان به س بو لاي منهو، دئنه وه لاي من، ﴿فَأَنْتُمْ كُرُمًا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، ئىنجا ئه و كاته هه والتان پي ده ده م به وهى كه ده تان كرد، واته: ئه گهر خراپ بئ، سزاتان ده ده م و، ئه گهر باش بئ پاداشتتان ده ده مه وه، كه واته بزنان چوون دئنه وه بو ديدارو خزمه تى من.

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، دووباره‌ى ده كاته وه: ههروهه ها ئه وان هى پرويان هئناوه به هه موو ئه و شتانه‌ى پيوسته پرويان پي به پئى و، كرده وه باشه كانيان ئه نجام داو، چ په يوه ندييان به دل و ده روونه وه هه بئ، چ به ته عبيره كانى زمان (ئىستا به نووسين)، چ به كرده وه‌ى ئه ندامه كان، ئه وان هى كه پرويان هئناوه به و شتانه‌ى كه پيوسته پرويان پي به پئى و، كرده وه باشه كان ئه نجام ده دن به هه موو جوړه كانيان هه وه، ﴿لَنْدُخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ﴾، به دليايى ده يان خه ينه ئيو چاكانه وه، ده يان خه ينه ريزى به نده چاكه كانه وه له پوژى دواييدا.

ئىنجا خوا ﷻ باسى جوړه خەلکىكى دىکه دهکات، که له تاقىکردنه وه کانى
خوادا خوږاگرو دامه زراو نين ﴿وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ﴾ ههروهه ها له
خەلکى ههيه، هى وا دهلئ: پروامان به خوا هيناو، ﴿فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللّٰهِ﴾ به لام
کاتىک له پیناوى خوادا ئازاردرا: قسهى پىگوترا، ده رکرا، نان بر او کرا، نارهحه تکر،
شه پى پىفرۆشرا، گىچه لى پىکرا، تۆمه تى پىکرا، له پیناوى خوادا ئازاردرا، هه موو
ئهوانه ده گرێته وه، زيان به جهستهى گهيه نرا، زيان به مأل و سامانى گهيه نرا،
زيان به ده ورهبه رى گهيه ندر، هه ر کامىک لهوانه ﴿جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَذَابِ
اللّٰهِ﴾، ئازاردانى خەلک و تاقىکردنه وهى خەلک بوئى، وهک ئازارو سزای خوا
ته ماشا دهکات، پى وایه شتىكى زۆر گه ورهى به سهر هاتوه، بوئه به چۆک دادئى،
ئه وه له کاتى نه هاتیدا، ئىنجا با بزاین له کاتى هاتیدا چى دهکات؟ ﴿وَلَمَّا جَاءَ
نَصْرُ رَبِّكَ﴾ کاتىک له پهروه ردگار يشته وه سه رکه وتىک، پشتگرتىک هات،
﴿لَقَوْلُنَا إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ﴾ زۆر به دنياى دهلئ: ئيمهش له گه ل ئيوه دا بووين،
ده بئ له خیردا شه رىک بين، (له شه ریدا ته رىکن، به لام ده يانه وئى له خیریدا
شه رىک بن!)، له کاتى نارهحه تىياندا به چۆک دادئى و ته سلیم ده بن، سزادانى
خەلکيان پى وهک ئازارى خوا وایه، بوئه له به رانه بریدا ته سلیم ده بن، به چۆک
دادئى، به لام له کاتى هات و له کاتى خوشییدا، خويان به هاوبهش ده زانن، له
حالىکدا: ئه وه که سه له هاتدا هاوبه شه، که له نه هاتدا خوږاگر بئ، ئه وه که سه
له کاتى خوشى دا پشک و به شى ههيه، که له کاتى ناخوشییدا خوږاگر بئ،
به چۆک دانهيه ت، بوئه ده فهرموئى: ﴿أَوَلَيْسَ اللّٰهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعٰلَمِيْنَ﴾
ئه و(أ)يه هه مزه ی پرسىار لىکردنى نکو و لىلکيه رانهيه، ئايا خوا زانتر نيه به وهى
له سینه کانى جيهانىيان دا ههيه؟ خوا ده زانئى چى له سینه کانياندا ههيه، ئه گه ر
سینه کانيان ئيمان و ته قواى تیدا بئ، به ته ئکيد جهسته شیان خوږاگر ده بئ، وهک
من په ندیکى عه ره بيم ههيه ده لئيم: (لَا يَضْعَفُ جِسْمٌ عَمَّا قُوِيَ عَلَيْهِ الرُّوحُ)
واته: هه رگيز جهسته بيهيز نابئ، له به رانه بر شتىکدا که رووح له به رانه بریدا

به هیڅ بڼې، نه وه پرووچه هیڅ ده داته جهسته، هه روه ها هه رپووچه که هیڅو پیز له جهسته ده بڼې، نه گهر پرووچه که تیشکاو مروځ له ده روونه وه تیشکا، به رواله تیش تیده شکې، نه گهر له ده روونه وه خوراگرې، به رواله تیش خوراگره.

﴿وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾، به دنیاییش خوا نه وانه ی پروایان هیناوه ده یانزانې، ده یانناسې و، مونافیکه کانیش ده ناسې و ده یانزانې.

له کوټایې دا ده فهرموې: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، نه وانه ی بیپروان، به وانه یانگوت که پروایان هیناوه، به ته نکید نه وانه ی بیپروان یانې: سهران و سهرمه شقانی کافران، نه وانه ی پریار به ده ست و خاوه ن پریارن، ﴿اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَكُمْ﴾، ټپوه شوین پریازه که ی ټیمه بکه ون و، با ټیمه ش گوناوه کانتان هه لگرین، ټم (ل) ه، ده گونجې (لام الأمر) بې واته: ټیمه ش فهران به خومان ده که یین که گوناوه کانتان هه لگرین، ده شگونجې (لام العاقبة) بې، واته: دواى پریازه که ی ټیمه بکه ون و، سهره نجام ټیمه ش گوناوه کانتان هه لده گرین و له کوټتان ده که یینه وه، ناهیلین ټپوه له سهران سزا بدرین، ده یانخه یینه سهر گوناوه کانی خومان، ﴿وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَهُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾، خوا ده فهرموې: به لام نه وان هه لگری هیچ کام له گوناوه تاوانه کانیشیان نین، ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾، به دنیایې نه وانه درؤ ده که ن که ده لپن: گوناوه کانتان هه لده گرین، هه لبه ته کافره کان مه به ستیان به ته وس و توانجه وه قسه کردن بووه له گه ل پرواداران داو، پروایان به وه نه بووه که پوژیک دې له سهر کوفرو خراپه کانیان سزا بدرین، تاکو هی پروادارانیش بخنه سهر ملی خویان، له حالیکدا که شوینیان ده که ون و، واز له ټایین و بهرنامه که یان دینن، ﴿وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ﴾، به دنیایې قورساییه کانی خویان هه لده گرن و، چهند قورساییه کیش له گه ل قورساییه کانی خویندا، واته: وپرای قورساییه کانی خویان، قورسایې دیکه ش هه لده گرن، گوناوه کانی خویان که قورسایین هه لیانده گرن، گوناوه کانی نه وانه ش که گومرایان ده که ن و له پریان لاده دهن، گوناوه کانی

ئەوانیش، دیارە گوناھى گومرا کردنەکیان، نەک گوناھەکانى ئەوان بخەنە سەر کۆلى خۆیان، وەک خۆیان بەلێنیان داو، نا، لەویدا درۆ دەکەن، بەلام گوناھى ئەوھیان ھەلەدەگرن، کە گومرايانکردوون، ئەگەرنا گومراپەکانیش گوناھیان ھەر لە ئەستۆى خۆیانە، بەلام گومراکەرەکان گوناھى خۆیانەلەدەگرن و، گوناھى گومراکردنى ئەوانیش ھەلەدەگرن، ﴿وَلَيْسَ لَكَ يَوْمَ الْفَيْكَمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾، لە پۆزى ھەلسانەوھش دا، لە بارەى ئەوھو کە ھەلەدەبەست لە بارەى خواو کە گواپە دەتوانن لە قیامەتدا گوناھەکانیان بۆ لە کۆل بنین و ھەلەیانبگرن، لە کۆل ئەوانیان بکەنەو، لەسەر ئەو لێیان دەپرسیتەو واتە: لەسەرى سزا دەدرین، چونکە پێیان دەگوترى: بۆچى واتانگوت؟ ئایا زانیاریتان ھەبوو لە خواو، بەلێنیکتان پێدرا بوو لە خواو؟ بۆچى ئەو درۆیەتان بە ناوى خواو کرد؟ بۆچى ئەوھتان ھەلەبەست؟ لەسەر ئەو کە لێیان دەپرسیتەو یانی: سزا دەدرین و سەرزنشت دەکړین.

لە تۆرە کۆمەڵایەتیەکان لەکەڵدانین
Stay in touch on social media
نەخ مەکەم عەر موافق التواصل الاجتماعي

رێکەڵاندنى مەکتەبى مامۇستا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عەلى بابىر/ AliBapir

عەلى بابىر/ AliBapir

کەتالى

رێکەڵاندنى مەکتەبى مامۇستا عەلى بابىر

WhatsApp Telegram Instagram Phone

رێکەڵاندنى مەکتەبى مامۇستا عەلى بابىر

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یەكەم:

حەقیمی بوونی تاقیکردنەوهی خوا بۆ بەنده برۆادارهکانی و، لێک جیاکردنەوهی راست و ناراستیان و، دەر بازنەبوونی خراپەکاران لە سزای خواو، بێنیازی خوا لە مەژۆنەکان و، پاککرانەوهی برۆاداران لە خراپەکانیان و، بە باشترین شیوە پاداشت درانەوهیان:

خوا دەفەرموی: ﴿الْعَمَّ ١﴾ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە دوازدە بڕگەدا:

(١)- ﴿الْعَمَّ ١﴾، لە بارە ی پێتە پچڕپچڕەکانەوه که لە سەرەتای (٢٩) سوورەت لە سوورەتەکانی قورئاندا هاتوون، زانایان زۆر شتیان گوتو، ئیمەش باسیکی خەست و خۆلمان لەو بارەوه کردو، لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (یونس)دا، بۆیە هەمیشە خۆینەرانی بەرێز دەگیرینەوه بۆ ئەو، لێرەدا هەر ئەوەندە زیاد دەکەین، که هەندیک لە زانایان گوتووین: (الْعَمَّ) یاخود (ص) یان (ق) ئەوانە بۆ ئاگادار کردنەوه، واتە: مەرج نیە مانایەکی تایبەتیان هەبێ، تەنیا بۆ ئاگادار کردنەوهی پیغەمبەر ﷺ بوو که ئەوه سوورەتێکی بۆ دی.

تَنْجَا (الشعراوی) له (خواطر) هكهی خویدا قسهیه کی جوان دهكات دهلی: نه گهر كهسیك كه رهسته ی ئاوریشمی بخهیه بهر دهست و، یه کیکی دیکهش موو (مووی بزن)، یان خوری مه، یان تووکی خوشتر، تَنْجَا بلی: شتیکم بو بچن، نه وانه یان كه موو یان خوری، یان تووکی خوشتر یان له بهر دهست دایه، نه گهر نه یان توانی شتیک کی جوانی وهك نهو كهسه بچن كه ئاوریشمی له بهر دهست دایه، بو یان ههیه بلی: ئاخر تیمه كه رهسته كه مان له ئاست كه رهسته ی نهو دا نه بوو!! دهلی: نهو كه رهسته یه ی خوا قورئانی لی پیک هیئاوه، نهو فرهمایشته ی خو، كه پیته كانن، دهنگه كانن، ههر نهو بیست و نو پیتن كه تیمه قسه یان پی دهكهین، كه له زمانی عه پهبیدا ههن، له زمانی كوردیش دا چهند پیتکیان بو زیاد كراون كه: (پ و چ و ژ و و و پ) ن، چهند پیتکیش كه له عه ره ببیدا ههن له كوردیدا نین كه: (ص، ض، ذ، ث، ظ. ط. ن)، تَنْجَا نهو پیتانه له بهر دهستی مروقه كانیشدا ههن، نهو دهنگانه له بهر دهستی مروقه كانیشدا ههن و، هه مان كه رهسته ن، تَنْجَا مادام خوا ﷺ توانی فرهمایشتیک لهو پیتانه بینته دی، كه ئیوه له بهرانبه ریدا دهسته وسانن و ئیوه ناتوانن شتیک کی ئاوی لی بیننه دی، كه واته: بزائن نهو فرهمایشته كه خوا ﷺ لهو پیتانه و لهو دهنگانه پیک کی هیئاوه، كه له بهر دهستی ئیوه شدا ههن، بزائن سه رچاوه كه ی و بیژره كه ی خواجه ﷺ، نه گه رنا نه گهر مروقیکی وهك خو تان بووایه، موحه ممه د ﷺ یان غهیری موحه ممه د، ئیوه ش ده تان توانی شتیک کی وهك نهوه، یاخود نیزیک لهوه بیننه دی.

(۲) - ﴿أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُلْزِمُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْقِنُونَ﴾، ئایا خه لك پیتان وایه وازیان لی بهیتر، بهوه كه گوتیان برومان هیئاوه و نهوان تاقینا كرنه وه؟! (أَحْسِبَ) نهه هه مزه (أ) یه هه مزه ی پرسیار كرنی نكوو لیلی كه رانه یه، واته: من نكوو لیی ده كه م كه نهوه وابی، مروقی یان خه لك وازیان لی بهیتر، ههر بهوه نده ی كه ده لین: برومان هیئاوه و تاقیی نه كرنه وه.

رسته ی: ﴿أَنْ يَقُولُوا أَمَّا﴾، ته نیا به وه نده ی که ده لّین: پرومان هیئا، (فی مَوْضِعِ النَّصْبِ عَلَى نَصْبِ الْخَافِضِ الَّذِي هُوَ لَمْ التَّعْلِيلِ، أَيْ لِأَجْلِ أَنْ يَقُولُوا أَمَّا)، که واته: ئاوی لیدیت هه: (أَنْ يُتْرَكُوا لِأَجْلِ أَنْ يَقُولُوا أَمَّا)، (أَنْ يُتْرَكُوا) تهو شته ی ژیردار (مَجْرُورِ) ی کردوه، لیدار پندراوه، که (ل) هه چوته شوینی سهردار (مفتوح- منصوب)، یانی: (أَحْسَبَ النَّاسَ تَرَكَهُمْ)، ئایا وایانزانی وازیان لی بیهنری؟ به هو ی تهو وه که ده لّین: پرومان هیئا! نه خیر، ناگونجی له بهر تهو نده وازیان لی بیهنری.

﴿وَهُمْ لَا يُفْقِنُونَ﴾، ته وان تا قیی نا کرینه وه، (لَا يُفْقِنُونَ) واته: له لایه ن خوا ی به رزه وه تا قیی نه کرینه وه، یا خود (لَا يُفْقِنُونَ) واته: ئازار نه درین له لایه نی کافره کانه وه، واته: ئازارو ته شکه نجه نه درین، ناگونجی بلین: پرومان هیئا، خوا تا قییان نه کاته وه، یا خود له لایه ن ناحه زو دوژمنه کانیانه وه که ته هلی کوفرن، ئازار نه درین و ناره حه ت نه کرین.

۳- ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، به دلنایی ته وانه ی پیش ته ومان تا قیکرده وه، ئازارو ناره حه تی و، سه ریئشه وه هه ورازو نشیومان بو هیئانه پیش، ته مه یاسای خوا بو وه له ژیا نی خه لکدا، که تا قییان بکاته وه.

۴- ﴿فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَذِبِينَ﴾، (خوا تا قییان ده کاته وه) سه ره نجام به مسوگه ربی ته وانه ی راستیان کردوه ده یانناسی و ده یانزانی و، ته وانه ش که دروکار بوون، ته وانه ش ده زانی.

بو پرواداران به: راستیان کردوه (صَدَقُوا) هیئاویه تی، یانی: تپه ریوه و راستیان کردوه له گه لّ خوا داو، پروایان هیئاوه، به لام بو نارا سته کان فه رموویه تی: دروکاران (الْكَذِبِينَ) چونکه بهو سیفه تی دروکردنه ناسراون، (کاذبین) کو ی (کاذب) و ناوی بکه ر (اسم فاعل) هه، چه سپاوی ده گه یه نی، تهو سیفه تی دروکردنه تییاندا چه سپاوه.

لهو بارهوه ئەم دەقه بێنین باشه، كه زیاتر تیشك دهخاته سهر ئهوه كهش و بارودۆخه، كه ئەم سوورپهتی (العنكبوت) به گشتی و، ئەم ئایه تانهی سهرهتای تیدا دابه زیون:

{ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: إِنَّ أَوَّلَ مَنْ أَظْهَرَ إِسْلَامَهُ سَبْعَةَ رَسُولٍ ﷺ وَأَبُو بَكْرٍ، وَعَمَّارٌ، وَأُمُّهُ سُمَيَّةٌ، وَضَهَبٌ، وَبِلَالٌ، وَالْمِقْدَادُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ، فَأَمَّا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَمَنْعَهُ اللَّهُ بِعَمِّهِ أَبِي طَالِبٍ، وَأَمَّا أَبُو بَكْرٍ فَمَنْعَهُ اللَّهُ بِقَوْمِهِ، وَأَمَّا سَائِرُهُمْ فَأَخَذَهُمُ الْمُشْرِكُونَ فَأَلْبَسُوهُمْ أَذْرَاعَ الْحَدِيدِ، وَأَوْتَقَوْهُمْ فِي الشَّمْسِ، فَمَا مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدَ وَاتَاهُمْ عَلَى مَا أَرَادُوا غَيْرَ بِلَالٍ، فَإِنَّهُ هَانَتْ عَلَيْهِ نَفْسُهُ فِي اللَّهِ وَهَانَ عَلَى قَوْمِهِ، فَأَعْطَوْهُ الْوِلْدَانَ فَجَعَلُوا يَطُوفُونَ بِهِ فِي شِعَابِ مَكَّةَ، وَجَعَلَ يَقُولُ: أَحَدٌ أَحَدٌ } (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ ۳۸۳۲، وَابْنُ مَاجَه: ۱۵۰، وَالحاكم: ۵۲۳۸، والبزار: ۱۸۴۵، والبيهقي في الكبرى: ۱۷۳۵۱، وَحَسَنَهُ كُلٌّ مِنَ الْأَلْبَانِي وَشُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط).

واته: عهبدوڵای کوری مهسعوود (خوا لێی پازی بێ) دهلێ: یه کهمین کهسانیک که مسوڵمانهتی خویان ئاشکرا کرد، چهوت کهس بوون، پیغه مبهری خوا ﷺ، ئەبوو بهکرو، عه مپاری کوری یاسیرو سومه ییهی دایکی و، صوهه یب و، بیلال و، میقداد، خوا لێیان پازی بێ، ههرچی پیغه مبهری خوا بوو ﷺ، خوا به هوێ ئەبوو تالیبی مامیهوه پاراستی، ههروهها ئەبوو بهکریش خوا به هوێ خزمه کانیهوه و خه لکه کهیهوه پاراستی، به لām ئەوانی دیکه، هاوبهش بو خوا دانه رهکان گرتیان، زری ئاسنیان له بهر کردن و، له بهر خوړ پاینده گرتن، هیچ کامیان نه بوو، مه گهر ئەوهی که هاوبهش دانه رهکان لێیان دهو یست، نه رمیه کی بو نواندن، جگه له بیلال، ئەو له پیناوی خوادا نه فسی خوێ پێ هیچ نه بوو و، خه لکه کهش که کۆیله یان بوو، پێیان هیچ نه بوو، چونکه بیکهس بوو، بۆیه گرتیان و، ته سلیمی منداله وردکانیان کرد، منداله وردکه له دۆل و شیوه کانی مه که کهدا ده یانگێرا، ئەویش ههر ده یگوت: (أَحَدٌ أَحَدٌ) خوا تاکه تاک، هاوبهشی نیه، (ئێوه به هه لهدا چوون هه مووتان).

هه‌لبه‌ته که ده‌لێ: هیچ کامیان نه‌بوو، مه‌گه‌ر شتیکی پێدان له‌وه‌ی که‌ویستیان، یانی: بیلال له‌هه‌موویان سه‌سه‌خترو، توندتر بووه، ئه‌گه‌رنا وه‌نه‌بێ ئه‌وانیش په‌شیمان بووبنه‌وه، به‌لام په‌نگه‌ ئه‌و سه‌ختی و پته‌ویی و رووبه‌روو بوونه‌وه به‌هه‌یزه‌ی بیلالیان (به‌ پای عه‌بدوڵلای کوری مه‌سه‌عوود) نه‌بووبی، لێره‌دا ده‌بێ ئه‌و تییینییه‌ بخه‌ینه‌ روو، بۆ ئه‌وه‌ی که‌ ستایشی بیلال ده‌که‌ین، سه‌ره‌زنشتی هاوه‌لانی دیکه‌ نه‌که‌ین (خوا لێیان پازی بێ)، هه‌موویان کێو بوون، خۆراگر بوون، شێر بوون، به‌لام عه‌بدوڵلای کوری مه‌سه‌عوود وای هاتۆته‌ به‌رچاو، له‌سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه‌ که‌ بیلالیان زۆر ئه‌زیه‌ت داوه‌و نا‌په‌ه‌تیان کردوه، پێی وابوو ئه‌و به‌ هیچ جو‌رێک، هه‌نده‌ی تاله‌ موویک ته‌نازولی بۆ نه‌کردوون، به‌لام ئه‌وانی دیکه‌ په‌نگه‌ شتیکیان گوتبێ و شتیکیان کردبێ، بێ‌پروایه‌کان پێیان خۆش بووبی، ئه‌وه‌ش بۆچوونی ئه‌وه‌ (خوا له‌هه‌موویان پازی بێ).

ئنجَا خَوَالِدٌ دِیْتَه سَهْر بَاسِی ئه‌وانه‌ی که‌ خراپه‌ ده‌که‌ن و، سزای ئه‌و مسوڵمانه‌ چه‌وسێ‌تره‌وانه‌یان داوه‌:

(٥) - ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفِقُونَا﴾، یان ئایا ئه‌وانه‌ی خراپه‌کان ده‌که‌ن، پێیان وایه‌ پێشمان بکه‌ونه‌وه، له‌ده‌ستمان ده‌ربازبن؟ که‌ له‌ خراپه‌کانیان: کوفه‌، شیرکه‌، قه‌تله‌، زینایه‌، مه‌یخو‌رییه‌، ... هتد، به‌لکو به‌شێک له‌و گونا‌هانه‌شیان ئازارو ئه‌شکه‌نجه‌دانی مسوڵمانانه‌ له‌سه‌ر ئیمان.

(أَمْ حَسِبَ) (أَمْ: لِإِضْرَابِ الْإِنْتِقَالِ وَيَقْدَرُ بَعْدَهَا الْإِسْتِفْهَامُ الْإِنْكَارِي)، (أَمْ: بۆ گواسته‌نه‌وه‌یه‌، واته‌: ئه‌وه‌ نیه‌، به‌لکو له‌وه‌ خراپه‌تر، یان ئه‌وه‌ نیه‌ به‌لکو له‌وه‌ چاکتر، ئنجَا له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ پرسیارکردنی نکوولیی‌یکردن (إِسْتِفْهَامُ الْإِنْكَارِي) ته‌قدیر ده‌کری، واته‌: یان ئایا ئه‌وانه‌ی که‌ خراپه‌کاری ده‌که‌ن، پێیان وایه‌ له‌ ده‌ستمان ده‌رباز ده‌بن؟ به‌ نکوولیی‌یکردنه‌وه‌ و ده‌فه‌رمووی، نه‌خێر ده‌رباز نابن.

﴿أَنْ يَسْقُونَا﴾، ئایا ئەوانە ی ئەو خراپانە دەکەن، پێیان وایە پێشمان بکەونەو؟ کەسێک کە پێش کەسێک دەکەوێتەو دەو لێی تێدەپەرێ، مانای وایە بوێ ناگیرێ، یانی: لێمان دەرباز بن و لە دەستمان قوتار بن و نەتوانین سزایان بدەین؟

(۶) - ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾، ئەو خراپترین دادوەرییە دەیکەن، یانی: (بِسَّ الْحَكْمِ حَكْمُهُمْ) ئەو خراپترین حوکمە، خراپترین بوچوونە کە ئەوان هەیانە، بە تەئکید لە دەستی ئێمە دەرباز نابن.

(۷) - ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَكَ﴾، [ئەمە دلدانەوێ پرۆادارانە]، هەر کەسێک بە ئومێدی دیداری خوا، بە دلدانی کاتی دیداری خوا دێ، ئەو کاتە ی خوا دیاریکردووە بۆ دیداری خوێ، (أَجَلَ اللَّهُ): (أَجَلَ اللَّهِ لِلِقَائِهِ، وَهُوَ الْوَقْتُ الَّذِي عَيْنُهُ اللَّهُ لِلْبَعْثِ وَالْحِسَابِ) واتە: مەبەست پێی ئەو کاتە یە کە خوا دیاریکردووە بۆ لێرسینەوێ سزاو پاداشت، یان: ئەو کاتە ی خوا دیاریکردووە بۆ سەرخستنی پرۆاداران و دەربازکردنیان لەو واقعە تەنگ و تالە ی تێکەوتوون، لە شاری مەککە، یان لە هەر شوێنێکی دیکە کە مسوڵمانان تێدەکەون، دێ، چونکە ئەم ئایەتانە بە لێ یە کە مجار لە مەککە دابەزیون و ئەو خەلکە ی کە لەو پۆژگارە دا ژیاون، یە کە مجار پێیان دوێنراون، بە لām لە راستییدا دوایی بۆ تێکرای بەشەرن بە چاک و خراپیانەو.

(۸) - ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾، هەر خوا بیسەری زانایە، واتە: قسە ی هەمووان دەبیستێ، زاناشە بە کردەوێ هەمووان و، بە نەینیی نیو دلی هەموویان.

(۹) - ﴿وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ﴾، هەر کەسێکیش تێکۆشی و زۆر خوێ ماندوو بکات، بە دلدانی زۆر خوێ ماندوو کردن و، تێکۆشان و تەقەللا دانەکە ی بە سوودی خوێتە، یانی: (نَفْعُ جِهَادِهِ رَاجِعٌ إِلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) لە دنیاو دواپۆژدا سوودی تێکۆشان و هەولدانە کە بۆ خوێ دەگەرێتەو، بۆیە ش (إِنَّمَا) ی خراوە تە سەر، چونکە (إِنَّمَا: أَدَاةُ الْحَصْرِ وَالْإِثْبَاتِ) (إِنَّمَا) ئامرازێ چەسپاندن و کورتەهێنانە، یانی: بە دلدانی تەنیا خوێ لە

تیکوْشانہ کہی بہ ہرہمہ نہدہ، خوا **﴿يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾** پیوستی بہ تیکوْشانی کہس نیہو، پہ کی لہسہر نہ کہ و تہو، خوا لہوہ بہرترہ کہ مروْقہ کان بہ ہہوْلدان و تیکوْشانی خوْیان، بتوانن سوودی پی بگہیہنن، یان بہ پیچہ وانہوہ: بہ کوفرو تاوانیان بتوانن زانی لی بدن، تہمہ و ہک تہو ئایہ تہ موبارہ کہ وایہ کہ دہفہ رموی: **﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾** فاطر، واتہ: تہی خہ لکینہ! تیوہ ہہ ژارن بو لای خواو، خوا بی نیاز ی شایستہ ی ستایشہ، ستایشکراوہ.

(۱۰) - **﴿إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾**، بیگومان خوا بی نیازہ لہ جیہانیان، پیوستی بہ تیکوْشانی کہس نیہ، پیوستی بہ خوْ ماندو کردنی کہس نیہ، تہو مروْقہ کانن کہ پیوستیان بہوہ ہہیہ لہ پی ناوی خوا دا تیکوْشن و، تہقہ لا بکہن و ہہوْلدہن.

(۱۱) - **﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾**، بہ دنیایی تہوانہش کہ بروایان ہی ناوہ بہ ہہموو تہو شانہی کہ پیوستہ بروایان پیہیتری و، کردہوہ باشہ کان تہ نجامدہدہن، بیگومان تیہم خراپہ کانیان لیدہ سرنہوہ، واتہ: بہ ہوْی نارہحتی و گرفتاریہ کان و، سہرئی شہو نازارو مہینہ تیہ کانہوہ کہ کافرہ کان بوْیان دینہ پیش، گوناہہ کانیان لی دہ سرنہوہو پاکیان دہ کہینہوہ، چاکیان دہ کہین.

(۱۲) - **﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾**، پاداشتی باشتینی تہوہش کہ دہیکہن، باشتینی کردہوہ کانیان، دہدہینہوہ، (أَحْسَنَ: وَصَفٌ لِمَصْدَرٍ مَحْذُوفٍ وَهُوَ مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ مِنْ فِعْلِ (وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ) وَتَقْدِيرُهُ: وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ جَزَاءَ أَحْسَنِ أَعْمَالِهِمْ، أَي: جَزَاءً هُوَ مَقْدَرٌ بِأَحْسَنِ أَعْمَالِهِمْ)، وشہی (أَحْسَنَ) و ہسفہ بوْ چاوگیکی قرتیندراو کہ بریتیہ لہ بہرکاری رہا (مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ) لہ کرداری: (وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ): (لَنَجْزِيَنَّهُمْ جَزَاءَ أَحْسَنِ أَعْمَالِهِمْ) پاداشتیان دہدہینہوہ، پاداشتی باشتینی کردہوہ کانیان، واتہ: پاداشتی کہ تہ ندازہ گیری دہ کری، بہ باشتینی کردہوہ کانیان و، باشتین کردہوہ کانیان دہ کری تہ پیوہر بوْ پاداشت دانہوہ یان.

مه سه له ی دووه م:

خوا ئامۆزگاریی مروّقی کردوه که له گه‌ل باب و دایکیدا چاکه کاربی، به‌لام بو کوفرو شیرک گوپراه لیان نه‌بی و، پروادارانیش دل‌یابن که ده‌خرینه نیو چاکه کارانه‌وه، له پوژی دوا‌یی دا:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهِدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾﴾

شیکردنه‌وی ئهم دوو ئایه‌ته، له شه‌ش برگه‌دا:

١- ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا﴾، مروّقمان پاسپاردوه که چاکه له‌گه‌ل باب و دایکیدا بکات، (حُسْنًا): (اسم مَصْدَرٍ، أَيِ بِإِحْسَانٍ، أَيِ: وَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ بِحُسْنٍ، بِنَزْعِ الْخَافِضِ)، (حُسْنًا) ناوی چاوگه، یانی به‌چاکه‌کاری، واته: مروّقمان پاسپاردوه به‌چاکه کردن به‌دارینی ژێردارکر.

زانایان و شاره‌زایانی زمانی عه‌ره‌بیی، به‌چهند جوړیک واتای ئهم پرسته قورئانییه‌یان لیکداوه‌ته‌وه:

أ- وشه‌ی (حُسْنًا) ناوی چاوگه ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا﴾، واته: مروّقمان پاسپاردوه به‌چاکه‌کردن له‌گه‌ل باب و دایکی، (وَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ بِحُسْنٍ) ئهو (ب) ی ده‌بیته‌هوی ژێردار (مجرور) کردنی، لێی لابرداوه، که پێی ده‌گوتری: (نَزْعِ الْخَافِضِ) سه‌ره‌نجام (منصوب) بووه‌و بوته (حُسْنًا).

ب- هه‌ندیکی دیکه له‌ زانایان گوتوو‌یانه: (وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ وَوَصَّيْنَاهُ حُسْنًا) واته: مروّقمان به‌رانه‌ر دایک و بابی پاسپاردوه‌و، ئامۆزگارییمان کردوه به‌چاکه له‌گه‌لیاندا.

(۲)- ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾، نجا یه کسه ر خوا ﷻ له شیوهی نادیاره وه دهیگوازیته وه بو شیوهی دواندن (خطاب): ئه ی ئینسان! هه رکاتیک باب و دایکت زور هه ولیان له گه لدا ی، له گه لت تیگوشان که هاوبه شیکم بو په یدابکه ی، که زانیاریت له باره یه وه نیه، شتیگ بکه یه هاوبه شم که تو زانیاریت پی نیه، یانی: بوونی نیه، بویه زانیاری پیوه ی په یوه ست ناب، (أَي: أَشْيَاءٌ لَا تَسْتَعِدُّ إِلَى دَلِيلٍ مِنْ عَقْلِ أَوْ شَرَعٍ عَلَى اسْتِحْقَاقِهَا لِلْعِبَادَةِ)، واته: شتاتیگ بکه یه هاوبه شم که پشت ته ستور نین به به لگه ی عه قل یان شهرع، که شایسته ی په رستران.

(الزَّمْخَشَرِي) له ته فسیری (الكشّاف) دا ده لی: (إِنَّ نَفْيَ الْعِلْمِ كِتَابَةٌ عَنْ نَفْيِ الْمَعْلُومِ)^(۱)، که ده فهرمو ی: ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾، ئه مه کینایه یه بو ئه وه ی بوونیان نیه، واته: ئه گه ر باب و دایکت هه ولیان له گه لدا ی، شتیگ بکه یه هاوبه شم که بوونی نیه.

(۳)- ﴿فَلَا تَطْعَمُهُمَا﴾، به قسه یان مه که، فهرمان به رییان مه که.

(۴)- ﴿إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ﴾، گه رانه وه تان بو لای منه، نه یفه رمو وه: (مَرْجِعُكُمْ إِلَيَّ)، به لکو فهرمو ویه تی: ﴿إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ﴾، ئه م ژیردارکه ر و ژیردارکراو (الجار والمجرور) که پیشده خری، ده لاله ت له سه ر کورته ه لئنان ده کات، یانی: گه رانه وه تان ته نیا بو لای منه، ئه مه ترساندنه له وه ی که به قسه ی باب و دایک بکری له کوفرو له تاوان و خراپه دا.

(۵)- ﴿فَأَنْتُمْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، هه والتان پیده ده م به وه ی که ده تانکرد، دیاره په یوه ست (لازم) ی هه وال پیدان، ئه وه ی که له هه وال پیدانه وه دیته دی، بریتیه له سزا، یاخود پاداشت دانه وه، که لی ره دا مه به ست پی سزایه.

(۶)- ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ﴾، به دلنایی ته وانه ی پروایان هیئا وه و، کرده وه باشه کانیا ن ئه نجامدا ون، به مسوگه ری ده یان خه ینه ئیو به نده چاکه کانه وه.

(۱) التحرير والتنوير ج ۲۰، ص ۲۱۴، لمحمد الطاهر بن عاشور.

ئەمەش جوړیک له دلدانهوویه بۆ ئەوانە ی باب و دایکیان لێیان توورە دەبن
 لەسەر خوا، لەسەر ئیسلام، لەبەر ئەوەی کە بە قسەیان ناکەن لە گوناھو
 لە تاوان دا، باب و دایکیان پەیوەندیان لەگەڵ دەپچرێنن، زۆر جارن ئەو
 بۆ گەنجەکان دیتە پێش، کچە یان کوڕە، باب و دایکی دەیبوغازێنن، لەبەر
 ئەوەی ھاموشۆی مزگەوت دەکات، یان لەبەر ئەوەی گوێ دەگری لە وتاری
 مامۆستایەک، یان لەبەر ئەوەی کتیی خەلکی دیندارو ئیسلامی و بۆ خوا
 سولحاو دەخوێتتەو، یان گوێ لە وتارەکانیان دەگری، ھاموشۆیان دەکات، یان
 لەگەڵیان تێکەڵ دەبێ، باب و دایکی دەیبوغازێنن، لێرە خوا دەفەرموی: ئەوانە ی
 ئیمانیان ھێناو و کردەو باشەکان ئەنجام دەدەن، با پەکیان بەو نەکەوێ کە
 باب و دایکیان، یان خەزەم و کەسیان دەیانبوغازێنن و دووریان لێدەکەن بە
 ناھەق، ئیمە دەیانخەینە ئیو چاکانەو، لە دنیا دا دەکەونە ئیو کاروانی بۆ
 خوا سولحاوان، کە پێغەمبەران سەرقاflەینی، لە دواڕۆژیشدا دەیانخەینە ئیو
 چاکانەو، ئەو کاتە بێنیازو بێ مەت دەبن، لەو باب و دایکەیان کە پێی
 دیناریان لێدەگرن، یان لەو خەزەم و کەسانە، یان لەو دۆست و پەقیقەنە کە
 لە ئەنجامی ئەویدا کە واز لە پێیازی چەوتی ئەوان دێنن، دەیانبوغازێنن و
 دووریان لێ دەکەن و حاشایان لێ دەکەن، ھەم لە دنیا دا ھەم لە دواڕۆژدا،
 دەیانخەینە ریزی ئەو کاروانە نوورینەو کە پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)
 سەرقاflەینی.

مەسەلە ی سێهەم:

باسی جوۆره که سانیکی بیهیزو لهرزۆک که وهک سزای خوا ته ماشای نازاری مرووفان ده کهن و، له کاتی هاتیشدا لافی زل زل لیده دهن! بێخه بهر له وهی خوا به نهینی سینه کان ئاگادارهو، برپادارهو دهغه لآن ده ناسی و، له یه کیان هه لداویری:

خوا ده فهرموێ: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَا اُودِيَ فِي اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ وَلَٰٓئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ اَوَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ ﴿١١﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایاته، له ههشت برگه دا:

(١)- ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ﴾ ههروه ها له خه لکی ههیه، که سانیکی که ده لێن: برپامان به خوا هیناوه.

له هه ندیکی له ته فسیره کاند هاتوه: (هَذَا فَرِيقٌ اَسْلَمُوا مَكَّةَ كَانَ حَالُهُمْ فِي عِلَاقَاتِهِمْ مَعَ الْمُشْرِكِينَ حَالٌ مَّنْ لَا يَضُرُّ عَلَى الْاَذَى، فَاِذَا لَحِقَهُمْ اَذًی رَّجَعُوا اِلَى الشُّرْكِ)، ئەمە باسی دهستهیه که که له مه کهکه مسولمان بوون، به لام حالیان له په یوه نیدی له گه ل هاوبهش بو خوا دانه ره کاند، وهک حالی که سانیکی بوو که له سه ر ئازارو مهینه تی خوراناگرن، کاتیکیش ئازاریکیان تووش ده بوو ده گه رانه وه بو شیرک.

له وانه یه ئەمانه تا کو ته رایه کی کهم بووبن، بۆیه له کتیه کانی سپرده به شیوه یه کی وا ناویان نه هاتوه زه ق بی، به لام گرنگ ئه وه یه خوا ﷻ باس ده کات و دیاره که سانیکیش بهو جوۆره هه ر بوون.

(٢)- ﴿فَاِذَا اُودِيَ فِي اللّٰهِ﴾ کاتیکی له پیناوی خوا داو، له بهر خوا ئازار درا.

(٣) - ﴿جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ﴾، ئازاردانى خەلك وەك سزاو ئازارى خوا تەماشى دەكات، (أَي: جَعَلُوا أَدَى الْكُفَّارِ مُسَاوِيًا لِعَذَابِ اللَّهِ) واتە: ئازاردان و ئەشكەنجەدانى كافىرەكان، ئارەحەتییەكانى كە ئەوان بۆيان دیتنە پېش، وەك سزاو ئازارى خوا تەماشى دەكەن، پېيان وایە شتێكى زۆر گەورەیان بەسەرھاتووە.

ئەمەش وایە: ئینسان تاكو ئیمانەكەى مەحكەمتر بى، ئەو ئارەحەتییانەى دیتنە پى، بە بچووكتريان تەماشى دەكات، بەلام ئەگەر ئیمانەكەى وەك پىویست نەبى، شتێكى گچكەى بەسەر بى، پى وایە بەلایەكى بەسەر هاتو، بەسەر كەس نەهاتو، هى وا هەیه من دەیینم، یان دیتە لام لە مەلاو لە غەیری مەلا، شتێكى گچكەى بەسەرھاتو، چەند پوژى دەگیرى، ماوہیەك دەگیرى، یاخود زیانیكى ماددى پیدەگات، یاخود شتێكى لەسەر دەنووسى، یان پروپاگەندەىكى بۆ دەكرى، بە شیوہیەك لە شیوہكان ئازار دەدرى، دى، دىای لى هاتۆتووە یەك، پى وایە لە بن درەختێكە یەك گەلای پىوہ نیە، دلى بۆتە توورەكەى بزماران، پىمگوتو: ھا چىھ چیت لى قەوماو؟ شتیان لەسەر نووسیوم، یان فلان قسەیان پىگوتووم، یان: فەسلان كردووم و نانیان بپروم، یان: دەریان كردووم لە شوینەكەم، یان: گىچەلم پیدەكەن و پەنگە مەگرن!!

بۆیە ئەمە ھەمووی ھۆشدارى پیدانە، كە خوا دەفەرموى: ھى واھەیه ئەگەر لە پىناوى خوادا ئازاردرا، ئازاردان و ئەشكەنجەدانى خەلك، وەك سزاى خوا، تەماشى دەكات، نەفامى واش ھەیه ھەندىك پەندى پىشینان دەلى، كە خەلكى نەفام و بوودەلە گوتووینانە: (لۆمەى عەبدان لە عەزابى قەبر ناخۆشتەرە)، كە ئەو قسەیه ھیچ نیە، چونكە خوا بە دەقى ئایەت دەفەرموى: ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ ٥٤ المائدة، ئەوانەى خوا خۆشى دەوین و خویان خۆش دەوین، لە لۆمەى لۆمەكاران ناترسن، بى باك و بى منەتن، ئەگەر پەيوەندىت لەگەڵ خوادا باش بى، نە بە مەدحى خەلك زۆر دلخۆش دەبى، نە بە زەمیان زۆر دلناخۆش دەبى، بەلى! مرووف قسەى خۆشى پى خۆشەو، ھى ناخۆشى پى

ناخوښه، به لږم که سږک که هاوسه نگیی تیکده چی و زور ده شله ژي، له بهر نهوهی دوو قسه ی پښگو تران، به لایه کی به سهرهاتوهو نارېهت بووه، بابای وا له راسته پرې لایداوه، له جیاتی نهوهی دلې پی خوښ بی بلې: کی له سهر خوا توووشی نارېهتیی بووه؟ پیڅه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و بو خوا سو لخواوان، منیش توووشی نارېهتیی بووم له سهر خواو ئایینی خوا، که واته: ده بی دلّم به خوم خوښ بی که له سهر ری پیڅه مبه رم ﷺ! که چی نهو له جیاتی نهوهی دلې به نارېهتیه ک خوښی، که له سهر خوا توووشی هاتوه، سهری دنیای لی دپته وه یه ک!!

۴- ﴿وَلَمَّا جَاءَ نَصْرُ رَبِّكَ﴾، نه گهر یارمه تی و سهر خستنی که له پروه ردگارته وه هات.

۵- ﴿لَقَوْلُنَا إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ﴾، ده لین: یمه ش له گه ل یمه بووین.

یمه ش نهوه ده گه یه نی که له مه وودوا مسولمانان ده رووی خیریان لیده کړپته وهو، یارمه تیان بو دی و خوا سهریان ده خات، واته: لهم حال و بارودوخه که له مه کهه تیدا بوون، نامیننه وه، لهو مهینه تیانه دا نامیننه وه، خوا ده رووی خیریان لی ده کاته وهو، نجا نهوه بو مسولمانی رورگاری پیڅه مبه ر ﷺ و ابووهو، بو یمه ش هه روایه، یمه ش لهو نارېهتیی و مهینه تیانه که بیستا لهم دوخه دا تیان داین، له هه ریم و عیراق، له سووریا، (شام) له فله ستین، له لوبنان، له ئوردن، له میسر و لیبیا و تونس و سوودان و یه مهن و، له ده ولّه تانی دیکه ی عه رهبی و، له ده ولّه تانی که نداو له ناوچه که دا، به گشتی، که به داخه وه زوربه ی ده ولّه ته کان ته سلیمی کوفری جیهانی بوون و گوئی له مستی نهوانن، خیرو بیریان به تالان ده بن و، له به ران به ردا چه کیان پیده دهن، که شه ری پی له نیو خویانداو، له گه ل مسولماناندا بکه ن، هه روه ها له باقی دیکه ی ولاتانی مسولماننشیندا له عه رهبی و غهیری عه رهبی، مسولمانان لهو

حاله‌دا نامیننه‌وه، شه‌وگار هه‌رچه‌نده خه‌ست و خوڵ بی، به‌لام به‌ره‌به‌یان هه‌ر هه‌یه، به‌ره‌به‌یانی به‌دوا دادی.

(۶) ﴿أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ﴾، ئایا خوا زانتر نیه به‌وه‌ی که له سینه‌کانی جیهانیاندایه؟ ئه‌م پرسیاره پرسیارکردنی نکوولییلکه‌رانه‌یه، ده‌شگونجی پرسیار لی‌کردنی پی‌چه‌سپاندن (تقریری) بی و، پرووی پی‌له پی‌خه‌مبه‌ر ﷺ بی: ئایا ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ دانی پیدادی‌نی که خوا زانتره به‌وه‌ی له سینه‌ی خه‌لکه‌کاندا هه‌یه، که پالنه‌رو هانده‌ریان چیه، کاتی‌ک خو‌یان راده‌گرن، کاتی‌ک که خو‌یان راناگرن، له کاتی نه‌هاتدا که به‌چۆک دادین و، له کاتی هاتدا سینگ ده‌رده‌په‌رینن، چی له دل‌ی‌اندا هه‌یه؟ خوا پی‌ی زانیه‌و لی‌ئاگاداره.

(۷) ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، به‌دل‌یایی خواش ئه‌وانه‌ی بروایان هی‌ناوه ده‌یانزانی، ده‌یانناسی.

(۸) ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾، هه‌روه‌ها خوا مونافیق و ده‌غه‌ل و دوو‌پرووه‌کانیش ده‌ناسی.

ئه‌مه‌ جو‌ری‌که له‌گرنگی پیدانی تایه‌ت به‌و دوو کۆمه‌له، به‌ئیمانداران و ده‌غه‌لان، بو‌چی ئیماندارانی به‌کرداری رابردوو هی‌ناوه (ءَامَنُوا)؟ واته: پی‌شتر ئیمان‌یان هی‌ناوه‌و تیدا چه‌سپاون، له‌رابردوودا ئیمان‌یان هی‌ناوه‌و، ناسنامه‌ی ئیمان‌یان پی‌یه، ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾، واته: سیفه‌تی نی‌فاق هی‌نده‌ تیاندا ریشه‌دارو رۆ‌چوو‌یه که پی‌ی ناسراون و، بو‌ونه‌ چاوگی ده‌غه‌لیی و موخه‌نه‌تی.

مه سه له ی چواره م و کوتایی:

هه وڵدانی کافرانی بالاده ست و حوکمران که ئیمانداران فریو بدهن، گوايه گوناوه کانیان لى هه لده گرن! به درۆخته وه ی خواش بۆیان و، جه ختکرده وه له سه ر هه لگرتنى قورسایى سه ربارى قورساییه کانیان و، سزادرانیان له سه ر درۆ هه لبه ستیان به ناوی خواوه:

خو ده فه رموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايِهِمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنْتَ لَا مَع أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾﴾

شیکردنه وه ی ئەم دوو ئایه ته، له نو ٬ برگه دا:

١- ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَكُمْ﴾
ئه وانه ی بیروا بوون، به وانه یان گوت که بروایان هیناوه: شوین پێبازه که مان بکه ون و با گوناوه کانتان هه لگرن.

ئایا ئه وانه ی وایانگوتوه کافر ی ره ش و پرووت و بى ده ست و پى و ساده بوون؟ به ته ئکید نه خیر، چونکه که سى بتوانى لافى وا گه وه ره لییدا، ده بى به رپرس و ده سترۆشیتوو ٬ وه رن به دواى پێبازى ئیمه بکه ون و ئیمه ش گوناوه کانتان بو ٬ هه لده گرین! کافره ره ش و پرووته کان پێبازیان نه بووه، شوینکه وتوو و لاساییکه ره وه بوون، ئیستاش هه روان، ئیستاش زۆرینه ی ئه وانه ی به دواى ته هلی نیفاق و کوفرو فیسق و خراپه ده که ون، هیچ نین، جارى وایه هه ر نازانى به رنامه و پێبازه که چییه؟! به لام ئه وه ی که ده مپراسته و بریار به ده سته، ده زانى پێبازه که ی چییه! پێبازه که ی ئه وه یه خه لک خزمه تی خو ٬ و بنه ماله که ی خو ٬ و خزم و حیزبه که ی بکات و، کو یله و ژێرده ست بى، زه بوون بى و کرى گرته بى، ئه و پێبازه که ی خو ٬ زۆر چاک ده زانى و، ده زانى پێبازه که ی پى نادا ئایین و

به‌نامه‌ی خوا بچه‌سپّی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئایین و به‌نامه‌ی خوا پّی نادات زوّلّم بکړی، پّی نادات چینه‌یه‌تی و قړی و پړی هه‌بّی، ده‌لّی: نیعمه‌ته‌کانی خوا بو هه‌موو به‌نده‌کانی خوان، مروّقه‌کان هه‌موویان وه‌ک یه‌کن، که‌س له‌که‌س که‌وره‌تر نیه، که‌س نابّی بالّاده‌ست و که‌س یش نابّی بنده‌ست بّی، جگه له‌وانه‌ی کومه‌لگا خوّی ئه‌رکی به‌رپرسیار یتیمان پّی ده‌سپّری، ئه‌ویش له‌و سنووره‌دا که‌ بوّیان دیاری ده‌که‌ن، بوّ ئه‌وه‌ی دادگه‌رییان له‌ به‌یندا بچه‌سپّین و، چاکه‌یان بوّ بچه‌سپّنی و خراپه‌یان له‌ نّیودا ریشه‌کش بکه‌ن، نه‌ک خوّیان به‌سه‌ردا به‌سپّین، به‌لکو بوّ ئه‌وه‌ی دادگه‌ریی بچه‌سپّین.

که‌واته لی‌ره‌دا: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، به‌سیاق و سه‌لیقه دیاره‌یانی: ئه‌و کافره‌پریار به‌ ده‌ست و خوّبه‌زلگرو خوّسه‌پّینه‌کان، به‌وانه‌یان گوت که‌ برویان هیناوه، چیان پّیگوتن؟

﴿اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَكُمْ﴾، شوین پّی‌بازه‌که‌مان بکه‌ون، با یتیمه‌ش گونا‌هه‌کانتان هه‌لگرین، پّی‌بازه‌که‌ی ئه‌وانیش بریتی بووه له‌ کوفرو شیرک و خراپه‌کاری، هه‌لبه‌ته لی‌ره‌دا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌ کورتی و پوختی قسه‌ی کافره‌پریار به‌ ده‌سته‌کان دّنی، ئه‌گه‌رنا به‌ رواله‌ت وادیاره‌گوتوو یانه: نه‌ یتیمه‌و نه‌ ئیوه‌ زیندوو ناکرّینه‌وه‌و لّپرسینه‌وه‌و سزاو پاداشت نیه، ئنجا ئه‌گه‌ر گریمان هه‌شبّی، ئه‌و کاته یتیمه‌ گونا‌هه‌کانتان بوّ هه‌لده‌گرین، وه‌رن واز له‌و ئایینه‌ تازه‌یه بّین: که‌ ده‌لّی: ته‌نیا ده‌بّی خوا به‌رستری، ئه‌وانی دیکه‌ هه‌موویان به‌نده‌ی خوان و هه‌موویان له‌یه‌ک ئاست دان، واز له‌وه بّین و وه‌رنه‌وه‌ سه‌ر پّی‌بازه‌که‌ی یتیمه‌، پّی‌بازه‌که‌ی ئه‌وانیش ئه‌وه‌ بوو: که‌مینیه‌ک به‌سه‌ر زوړینه‌دا خوّیان سه‌پاندبوو، خیرو بی‌ریان لّی قوړخ کړدبوون، به‌ چاوی خزمه‌تکارو خه‌ده‌م و هه‌شهم ته‌ماشایان ده‌کردن! که‌ بی‌گومان هه‌روایه‌و ئه‌وه‌ بوّ زله‌ زله‌کان و خوّ سه‌پّینه‌کان عه‌یی نیه، به‌لام ره‌ش و پروته‌کان مالویران!!

﴿وَلَنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ﴾، ئەو (ل) ی (وَلَنَحْمِلَ) بۆ فەرمانە، واتە: فەرمان بە خۆمان دەکەین کە گوناھەکانتان هەڵبگیرین، ئەمەش جەختکردنەوێه کە بە تەئکید گوناھەکانیان هەر بۆ هەڵدەگرن و زۆر لە خۆیان دەکەن!

دەشگونجی (ل) لامی سەرەنجام (لام العاقبة) بێ، یانی: سەرەنجام گوناھەکانتان بۆ هەڵدەگیرن.

خوایێک بە درۆیان دەخاتەوێ دەفەرموێ:

(٢)- ﴿وَمَا هُمْ بِحَمِلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾، ئەوان هەڵگرانی هیچ لە گوناھەکانیان نابن، ئەوان هەڵگری هیچ کام لە گوناھەکانیان نین، ئەو کەم، ئەو زۆر.

(٣)- ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾، بە دڵنیایی ئەوان درۆکارن، درۆزن و ناتوانن گوناھەکانی ئەوان هەڵبگیرن.

(٤)- ﴿وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ﴾، بە دڵنیایی قورساییه‌کانی خۆیان هەڵدەگرن، وێرای قورساییه‌کانی خۆیان، قورسای دیکەش هەڵدەگرن.

ئەمە کەسێ بە پوالت تەماشای بکات، دەلی: ئەوێ خوا لە پێشدا لایبردوێ، دوایی ئیسپاتی کردوێ، پێشی دەفەرموێ: هیچ لە گوناھەکانیان هەڵناگرن، دوایی دەفەرموێ: گوناھی خۆیان هەڵدەگرن و، وێرای قورساییه‌کانی خۆیان، گوناھو قورسای دیکەش هەڵدەگرن، یانی: هێ ئەوانە گوماریان کردوون! بەلام وەلامە کە ئاوايه:

(الْحَمْلُ الْمَنْفِيُّ هُوَ مَا كَانَ الْمَقْصُودُ مِنْهُ: دَفْعُ التَّبَعَةِ عَنِ الْغَيْرِ وَتَبَرُّتُهُ مِنْ جَنَائَاتِهِ)، واتە: هەڵگرنتیک کە لابردراو، ئەوێه کە گوناھ لە کۆڵ وان بکەنەوێ، تەبیریان بکەن، گوناھەکانیان لێ دوور بخەنەوێ، ئەوێ لایراو ئەوێه، بەلام ئەوێ چەسپێتراو، بریتیە لە بارقورسکرانی خۆیان و، زێدەیی لە سزادان دا، ئەو گوناھیەک لە کۆڵ شوینکەوتووێه کانیان بکەنەوێ لێیان دووربخەنەوێ، شوینکەوتووێه کانیش گوناھی خۆیان هەر لە ئەستۆی خۆیانە،

به لَام سہر کردہ کان، تہ وانہی کہ خہ لکیان گومرا کردوہ، گوناہہ قورسہ کانی خویمان لہ کوئل دہ نینن و گوناہی گومرا کردنی تہو ہہ لخہ لہ تاوانہ ش لہ کوئل دہ نینن، گوناہی ہہ لخہ لہ تانہ کھیان، نہک گوناہہ کانیان کہ تہ نجامیان دہ دہن، ہہر کہ سہ گوناہی خوئی لہ تہ ستوی خوئیہ تی، و ہک خوا دہ فہرموی: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ ﴿۱۸﴾ فاطر، واتہ: ہیچ بارگرانیک، باری گرانہ کہ سیکی دیکہ ہہ لنگری، ہہر کہ سہ گوناہی خوئی لہ تہ ستوی خوئیہ تی، بہ لَام بہ ہوئی تہو وہ کہ گومرایان کردوون، سزاو گوناہی تہو گومرا کردنہ ش ہہ لڈہ گرن، کہ واتہ: تہوہی نہ فی کراوہ، بریتیہ لہوہی گوناہہ کان لہ کوئل ہہ لخہ لہ تاوہ کان بکہ نہوہ، بہ لَام گوناہیان لہ کوئل ناکریتہوہ، تہوہ ش کہ چہ سپنراوہ، بریتیہ لہوہی لہ سہر گومرا کردنی تہوان سزا دہ درین و، گوناہی گومرا کردنہ کھیان ہہ لڈہ گرن.

لہو باروہ تہم فہرمایشتہی پیغہمبہریش ہہیہ ﷺ:

«مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا، وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْوَرِهِمْ شَيْءٌ، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً، كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا، وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ» (أخرجه الطيالسي: ۶۷۰، وأحمد: ۱۹۱۷۹، ومسلم: ۱۰۱۷، والترمذي: ۲۶۷۵، والنسائي: ۲۵۵۴، وابن ماجه: ۲۰۳، وابن حبان: ۳۳۰۸).

واتہ: ہہر کہ سیک لہ ئیسلامدا ریہہ کی باش دابنی، (سوننہت بہ مانای بنچینہ و ریچکاندن و کاریکی باش دی)، لہ دواۓ خوئی کاری پی بکری، تہوہ پاداشتی تہو کار پیکردنہی ہہموو تہوانہی ہہیہ، (پاداشتی ہہموو تہوانہی کاریان پیکردوہ، تا کو پوژی قیامت)، بی تہوہی پاداشتی تہوانہی کاریان کردوہ بہو بنہرہ تہی تہو دایناوہ، کہم بکریتہوہ، ہہروہا ہہر کہ سیک لہ ئیسلامدا شتیکی خراپ دابینی، (دایکی خراپ، بنچینہ کی خراپ، عادہ تیکی خراپ، شوینہ واریکی خراپ جی بہیلن)، تہوہ گوناہی خویشی لہ سہرہو ہی ہہموو

ئەوانەش کە کاریان بەو ڕێشکاندنە خراپە، بەو بنەرەتە خراپە کردووە، بێ ئەوەی لە گوناھی ئەوان کەم بکریتەو، هێندە هەمووان گوناھی دەگات، چونکە ئەو ھۆکار بوو، کە ئەو خەڵکە تووشی ئەو خراپە بوو، بەھۆی ئەو ڕێشکاندنەو ئەو ڕی پێشاندانە ی ئەووە.

ئەمە وەک ئایەتە کە ی سوورەتی (النحل) ه، خوا دەفەرموێ: ﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ﴾ (۲۵) واتە: با گوناھەکانی خۆیان ھەڵبگرن لە ڕۆژی قیامەتدا بە تەواویی و، لە گوناھی ئەوانەش کە گومپریان دەکەن بەبێ زانیاری، ئاگاداربە! ئەو خراپترین شتە کە لە کۆلیان ناو، کە دەفەرموێ: ﴿وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ واتە: لە گوناھی گومرا کردنەکیان، ئەگەرنا گومرا بوو کانیشت، گوناھی خۆیان لە ئەستۆی خۆیانە.

۵- ﴿وَلَيْسَ لَنْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْرَوْنَ﴾، لە ڕۆژی ھەڵسانەوێش دا، لە ڕۆژی دوایدا لەبارە ی ئەووە کە ھەڵیان دەبەست، لییان دەپرسیتەو، واتە: لەسەری سزا دەدرێن، چونکە کە لییان پرسیارەو، وەلام و بەلگەیان نیەو، تووشی سزاو جەزەرە دەبن.

﴿عَمَّا كَانُوا يَفْرَوْنَ﴾، لە بارە ی ئەووە کە ھەڵیان دەبەست لە دنیا دا بە ناوی خواو، بۆچی دەفەرموێ: ﴿يَفْرَوْنَ﴾؟ چونکە قسە کردن لە کاروباری ڕۆژی دوا ی و قیامەت، لە راستییدا درۆ ھەڵبەستە بە ناوی خواو، قسە کردن بەبێ ڕۆشنایی وەحیی، ھەرچی بگوتری، درۆیەو، قسە ھەڵبەستە بە ناوی خواو، چونکە کاروباری قیامەت ھەمووی عایدی خوا یە ﷻ و پەنھان و نادیارەو بەبێ وەحیی قسە لەبارەو کردنی، تەفەنگ بەتاریکیا یەوێەنە.

کورتە باسیک

له باره‌ی تاقیکردنه‌وه‌ی خواوه بو بهنده‌کانی

ئهم کورتە باسه له سێ تهوه‌ردا ده‌خه‌ینه‌روو:

تهوه‌ری یه‌که‌م: پێناسه‌ی تاقیکردنه‌وه، بواره‌کانی، حه‌تمیی بوونی، حیکمه‌تی، هوکاري تیدا کهوتنی، هوکاري تیدا ده‌رچوونی.

تهوه‌ری دووه‌م: حه‌وت پاستی گ‌رنگ له باره‌ی تاقیکردنه‌وه‌وه.

تهوه‌ری سێهه‌م: سێ ئاگاداری پێویست له باره‌ی تاقیکردنه‌وه‌وه.

تهوه‌ری یه‌که‌م: پێناسه‌ی تاقیکردنه‌وه، بواره‌کانی، حه‌تمیی بوونی، حیکمه‌تی، هوکاري تیدا کهوتنی، هوکاري تیدا ده‌رچوونی

برگه‌ی یه‌که‌م: پێناسه:

سێ وشه‌ هه‌ن له زمانى عه‌ره‌بیداو له به‌کاره‌ینانى قورئاندا، که بریتین له: (الْإِبْتِلَاءُ، الْإِفْتِتَانُ، الْإِمْتِحَانُ)، خوا ﷻ تهو سێ وشه‌یه‌ی به‌ کاره‌یناون بو تاقیکردنه‌وه، بو هه‌رکام له وشه‌کان چهند نه‌وونه‌یه‌ک دێنین:

(أ) - وشه‌ی (الْإِبْتِلَاءُ):

۱- خوا له سووره‌تی (الملک) دا، ده‌فه‌رموئ: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ﴾ واته: خوا تهو که‌سه‌یه‌ مردن و ژيانى هێناونه‌دی، تاكو تاقیتان بکاته‌وه.

۲- له سووره‌تی (البقره) دا، ده‌فه‌رموئ: ﴿وَإِذْ أَبْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ﴾، واته: یاد بکه‌وه کاتیک په‌روه‌ردگاری ئیبراهیم، ئیبراهیمی به‌ چهند وشه‌یه‌ک، واته: به‌ چهند نه‌رکیک تاقیکرده‌وه.

۳- له سوورەتی (البقرة)دا، دەفەرموی: ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ﴾ ۱۵۵، واتە: بە دُنیاوی تاقیتان دەکەینەوه، بە بەشیکی له ترس و برسێهتیی و له دەست چوونی مāl و سامان و خوشەویستان و، بەرھەم و میوەجات.

۴- له سوورەتی (آل عمران)دا دەفەرموی: ﴿لَتَبْلُوَنَّكُمْ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ﴾ ۱۸۶، واتە: بە دُنیاوی له سامانتانداو، له نەفسی خۆشتاندا تاقیدەکرێنەوه.

پاڤیی ئەصفەهانی دەلی: (إِبْتِلَاء) بە مانای (إِخْتِبَار)ه، تاقیکردنەوه (إِبْتِلَاء)و (إِخْتِبَار)ی خوا بۆ بەندەکانی، دوو واتای هەن:

واتای یەكەمیان: بۆ خوا ی پەرورەدگار ناشی، ئەویش ئەو یەكەسیك كەسیك تاقیكاتهوه، بۆ ئەو ی پێی ئاشنا بێ و بیناسی، كە بە تەئکید خوا ی پەرورەدگار هەموو شتیك دەزانێ و، هەموو كەس دەناسی.

واتای دووهمیان: ئەو یەكە خوا ﷻ مروّف تاقیدەكاتهوه تاكو هەرچی له سینەیداو له هەناویدا هەیه بیخاته گۆرێ، لەسەر ئەرزی واقیع بناسی، ئەو هیان شتیکی ئاساییه، خوا مروّفهكان تاقیدەكاتهوه، تاكو هی بن بەرپیان بێتە سەر بەرێ، هی نیو هەناویان بێتە دەری.

(ب-) وشە (الِإِفْتِتَان) كە بە وشە (فِتْنَة) له قورئاندا زۆر هاتوه، وشە (فِتْنَة)ش له ئەصلی زمانی عەرەبییدا بهوه دەگوتری:

بابای زیپرنگر زیپرەكە ی خۆی یاخود زیوہكە ی، یاخود كانزایەكە ی خۆی قال بکاتەوه لەسەر ئاگر، تاكو ئەگەر كانزایەکی نامۆی پەگەل تیکەل بووبی، دەرکەوی، بۆیه کوردەواریی خۆمان دەلین: (زیرې سوور، یان زیرې پاک له ئاگر ناترسێ)، زیرې هەرچەند سووری بکەیهوهو قالی بکەیهوه، لەبەر ئەو ی زیرې پاکه، كانزای دیکە ی لەگەل تیکەل نەکراوه، وەك فافۆن و تەنەكە، كەم ناکات.

دوو نموونه ش بو وشه ی (فتنة) له قورئان دا دیننه وه:

۱- له سوږه تی (العنكبوت) دا كه ئیستا خه ریک ته فسیر کردنی، خوا ده فهرموئ: ﴿أَحْسِبِ النَّاسَ أَنْ يَمُرُّوا أَنْ يَقُولُوا أَمْنًا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ﴾ ۲، واته: ئایا خه لك پیان وایه وازیان لی بهیندری كه بلین: برومان هیئو (إِفْتِنَان) نه کرین؟ واته: تاقی نه کرینه وه؟

۲- هه ره له سوږه تی (العنكبوت) دا ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ﴾ ۲، واته: به دلنایای ته وانه ی پیش نه وانه مان تاقیکردنه وه.

و شه ی (فِتْنَة) ش له قورئاندا زور هاتوه، ئیمه ته نیا مه به ستمان نه وه بوو، وهك چوون وشه ی (إِبْتِلَاء) له قورئاندا هاتوه، وشه ی (إِفْتِنَان) یش هاتوه.

ج- وشه ی سییه م (الِإِمْتِحَان)، كه به تیگه یشتن و سه رنجدانی من، ته نیا دوو جارن له قورئاندا هاتوه، جاریك بو پیاوان، جاریك بو ئافره تان:

۱- له سوږه تی (الحجرات) دا بو پیاوان هاتوه، له باره ی ته وانه وه كه خوا ی به رز ده فهرموئ: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلنَّقَاةِ﴾ ۲، واته: ته وانه ی كه له خزمه ت پیغه مبه ردا ښه ده نگی خو یان نزم ده كه نه وه و كپ ده كه ن، له كاتیک دا قسه ی له گه ل ده كه ن، وهك ته ده ب و ریز، ته وانه خوا دلی تاقیکردوونه وه و له بیژینگی داو، تاكو ته قوا بجینه نیویان.

۲- جاری دووهمی هاتنی وشه ی (إِمْتِحَان) به مانای تاقیکردنه وه، ته ویه كه خوا ی به رزو بیوینه له سوږه تی (الْمُتَحَنَّة) دا، بو ئافره تان به کاری هیئو، ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ﴾ ۱۰، واته: نه ی ته وانه ی برواتان هیئو! هه ره كاتیک ئافره تانی برواداری كوچكه ره هاتن بو لاتان، تاقیبان بكه نه وه، خواش به ئیمان كه یان ناگادارتره.

كه واته: وشه كانی: (إِمْتِحَان)، (إِبْتِلَاء)، (إِفْتِنَان) به مانای تاقیکردنه وه و جه رباندن و، ده رخستنی ماهیه ت و جه وهه ری ته و كه سه ن، كه تاقی ده كرینه وه و ده جه ربیژی.

برگهی دووهم: بواره کانی تیدا تاقیکردنه وه:

به کورتیی ده‌لێن: بواره کانی تیدا تاقیکردنه‌وه‌ی برپواداران بریتین له هه‌موو بواره کانی ژیان و گوزهران، با سهرنج بده‌ین:

۱- وه‌ک له سووره‌تی (البقرة) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَنْبَلُوْكُمْ شَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُّصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾﴾، واته: به ته‌ئکید تاقیتان ده‌که‌ینه‌وه، به شتیک له ترس و برسیه‌تی و کهمی مال و سامان و، نه‌فسه‌کان (مردنی عه‌زیزو خو‌شه‌ویستان) و، به‌ره‌مه‌کان، موژده‌ش بده به ئارامگران، ته‌وانه‌ی که به‌لایان تووش بوو ده‌لێن: ئیمه هی خواین و بو‌ لای خواش ده‌که‌پێینه‌وه.

که‌واته: به هه‌موو جو‌ره‌کانی تاقیکردنه‌وه، خوا برپواداران تاقی ده‌کاته‌وه.

۲- هه‌روه‌ها له سووره‌تی (آل عمران) دا ده‌فه‌رموی: ﴿لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ﴿١٨٦﴾﴾، واته: به دنیایی تاقی ده‌که‌پێنه‌وه له مال و سامانه‌کانتان و، له نه‌فسی خو‌شتاندا، واته: هه‌م مال و سامانتان ده‌که‌وێته مه‌ترسی، هه‌م خو‌شتان ده‌که‌ونه به‌ر مه‌ترسی.

۳- له سووره‌تی (البقرة) خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذْ أَبْتَلَىٰ إِبْرَاهِمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ ﴿١٢٤﴾﴾، واته: یاد بکه‌وه! کاتیک په‌روه‌ردگاری ئیبراهیم، ئیبراهیمی به چه‌ند وشه‌یه‌ک، (به چه‌ند ئه‌رکیک، نه‌ک به یه‌ک و دووان، به زو‌ر ئه‌رکان) تاقیکردنه‌وه، له هه‌مووشیان ده‌رچوو، ئنجا به که‌لکی پێشه‌وایه‌تی هات: ﴿قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ﴿١٢٤﴾﴾ (البقرة، خوا) فه‌رموی: ده‌تکه‌مه پێشه‌وا بو‌ خه‌لک، ده‌بی له تاقیکردنه‌وه‌کان ده‌ربچی، له کل ده‌ربچی، ده‌بی ساغ بیه‌وه و خه‌لته‌ت پێوه نه‌می‌ن، ئنجا به که‌لکی پێشه‌وایه‌تی دی، به که‌لکی ئه‌وه دی خوا ﷻ بتکاته سه‌رمه‌شق بو‌ خه‌لک به‌گشتی و ئه‌هلی ئیمان، به‌تایبه‌ت.

برگه ی سییه م: تاقیکردنه وهی خوا بو بهنده کانی، بریاریکی حه تمیی خواجه:

به مسوگه ریی دوا ی ئه وهی مروقه کان ئیعلانی ئیمان ده کهن، خوا تاقییان ده کاته وه، وهک ئایه ته که ی سوږه تی (العنکبوت) ده فهرموئ: ﴿أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ۚ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ۚ﴾

که واته تاقیکردنه وه که حه تمییه.

یان که ده فهرموئ: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْمُ الْأَسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَرُلُّوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ۚ﴾ البقرة، واته: ئایا پیتان وابوو بچنه به ههشت، بهر له وهی ئه وه تان به سه ربی که به سه ر ئه وانی پیش ئیوه هات، که ناره حه تی و نه خویشی و ئازاریان تووش بوو، ههتا رادده یهک که پیغه مبه ر ﷺ و ئه وانه ی له خزمه تی دابوون، گوئیان: کهنگی یارمه تی خوا دی؟ ئاگاداربن! یارمه تی خوا نزیکه.

برگه ی چواره م: حیکمه ت و ئامانجی تاقیکردنه وه:

حیکمه ت و ئامانجی تاقیکردنه وه، ئه وه یه که خوا رایگه یاندوه: ﴿فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ۚ﴾ العنکبوت، واته: به دنیایی خوا له ئه نجامی تاقیکردنه وهی دا بو بهنده کانی، ئه وانه ی راست ده کهن ده یانزانی و، دروزه کانیس ده زانی.

هه روه رها له سوږه تی (آل عمران) دا ده فهرموئ: ﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَإِنْ تَوَمَّنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۚ﴾ ، واته: خوا عاده تی وایه له برواداران بگه ری، وهک ئه و حاله ی ئیوه ئیستا له سه رینی، (که وهک ماش و برنج تیکه لن، له گه ل دله خووش و دهغه له کان

(دا)، به لکو تاقیتان ده کاته وه تا کو پیس له پاک جیاده کاته وه، که واته: حیکمه تی تاقیکردنه وه و ئامانجه که ی بریتیه له وه ی پاک و پیس لیک هه لباویردرین، کاو دانی مسولمانان لیک حیا کر نه وه.

برگه‌ی پینجه‌م: هوکاره‌کانی که وتن له تاقیکردنه وه‌دا:

مرؤف بۆچی و، به چی له تاقیکردنهوهی خوادا دهکهوێ؟ له راستیییدا به هۆی سهرپێچیی له فهرمانی خواو، به هۆی زالبوونی خۆشهویستی دنیا به سهریدا، وهک لهو ئایهتهی سوورهتی (آل عمران) دا زۆر دیاره که دهفهرموێ: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُونَهُمْ بِأَذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّا أَرَبَكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ﴾، واته: خوا به لێنی خۆی له گهڵ ئیوهدا راست برده سهر (که فهرمووی: سهرتان دهخهه، به لێنی خۆی له گهڵ ئیوهدا راست برده سهر)، ههتا کاتیک که ئیوه بیهێز بوون و، له نێو خۆتاندا ناکۆک بوون و، سهرپێچیتان کرد (له فهرمانی پێغه مبهه ﷺ) دواي ئهوهی شتیکی پێشاندان که ههزتان لی دهکرد، (دهستکهوتی جهنگ)، ههتانبوو دنیای دهویست و ههتانبوو دواڕۆژی دهویست، دوايی خوا ئیوهی لهوان لادا، تاكو تاقیتان بکاتهوه...

يانی: زالبوونی خۆشهویستی دنیا به سهر خۆشهویستی دواڕۆژدا له ههندیکتاندا، هۆی ئهوه بوو که فهرمانی پێغه مبهه ﷺ شکاند، له ئهجامی ئهوهشدا له نێو خۆتاندا ناکۆک بوون، له ئهجامی ئهوهشدا بیهێزی و فهشهه ل پرووی تیکردن، کهواته: هۆکاری کهوتن له تاقیکردنهوهی خوادا، بیهێزی ئیمان و، زالبوونی خۆشهویستی دنایه.

برگه‌ی شه‌شهم و کوّتایی: هوّکاری ده‌رچوون له تاقیکردنه‌وه‌دا:

هۆكاری دەرچوونیش له تاقیکردنهوهی خوا، ئهوهیه که ئینسان ئیمانه که ی
باش بێ، په یوه ندیی له گهڵ خوادا توندو توڵ و گهرم و گور بێ، ئهوکاته پیلانی

دوژمنان، ناره‌ه‌تییه‌کانی که دێنه‌ پێی، زەفەری پێ نابه‌ن، وه‌ک ده‌فه‌رموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ (۱۰۵) المائدة، واتە: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی پڕواتان هێناوه‌! وریای خۆتان بن، ئه‌وانه‌ی که گو‌مرا بوون زیانتان لێنا‌ده‌ن، ئه‌گه‌ر ئێوه‌ پێی راست بگرن، ئه‌گه‌ر ئێوه‌ پێی راست گرتوو‌بن و پا‌به‌ند‌بن به‌ شه‌ریعه‌تی خواوه‌.

یانی: ئیمانیکی باشتان هه‌بێ، عیبا‌ده‌تیکی باشتان هه‌بێ، په‌وشتیکی په‌سندتان هه‌بێ، سیفه‌ته‌ به‌رزه‌کانتان هه‌بن و، سه‌برو ته‌قوا و راوه‌ستاوی و دامه‌زراوی، ئه‌وکاته‌ دوژمنان و ناحه‌زانتان زه‌فه‌رتان پێ نابه‌ن.

هه‌روه‌ک له‌ سوو‌په‌تی (آل عمران) دا، ده‌فه‌رموێ: ﴿وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ (۱۳۰)، واتە: ئه‌گه‌ر ئێوه‌ خۆرا‌بگرن و پارێز بکه‌ن، پیلانی ئه‌وان هه‌یج زیانیکتان لێنا‌دات، که‌واته‌: هۆی ده‌رچوون له‌ تا‌قیکردنه‌وه‌ی خوا، بریتیه‌ له‌: ئیمانی باش، ته‌قوا‌ی باش، خۆپا‌گری، هه‌روه‌ک له‌ سوو‌په‌تی (البقرة) دا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ (۱۷۷)، واتە: خۆپا‌گران له‌ کاتی سه‌ختیدا، له‌ کاتی ناخۆشی و نه‌خۆشی و هه‌ژاری و نه‌داری داو، له‌ کاتی ده‌ردو مه‌ینه‌تی داو، له‌ کاتی پو‌وبه‌پوو بو‌ونه‌وه‌و جه‌نگدا، (ئه‌وانه‌ی خۆپا‌ده‌گرن له‌و سێ حا‌له‌تانه‌دا)، ئا ئه‌وانه‌ راست ده‌که‌ن و ئا ئه‌وانه‌ن پارێزکاران.

خوا به‌ لوتف و که‌په‌می خۆی ئیمه‌ له‌و که‌سانه‌ بگێرێ، که‌ له‌ تا‌قیکردنه‌وه‌ی خوا ﷻ له‌ ژیا‌نی دنیا‌دا سه‌ربه‌رزان‌ه‌ ده‌رده‌چن، به‌ هۆی ئیمانی پته‌وو، خۆپا‌گری و پارێزکاری و پا‌زان‌ه‌وه‌ به‌و سیفه‌ته‌ به‌رزان‌ه‌وه‌، که‌ ده‌سته‌به‌رکه‌ری ده‌رچوونی مرو‌ڤن له‌ تا‌قیکردنه‌وه‌ی خوا.

تهوهری دووهم : جهوت راستیی گرنګ له باره ی تاقیکردنه وهی خواوه بو بهنده کانی

تهمیش له جهوت پرګه دا شی ده کهینه وه:

۱- خوا ﷺ ټینسانی بو بهندایه تییکردن خولقاندوهو، بهندایه تی ټینسانیش بو خوا له میانی تاقیکردنه وهیدا ده بی، ته م راستیه، راستیه کی یه کجار ګه وره و گرنګه، ته ګه ر نه ټین ګه وره ترین راستیه له ژیانی مروّفا، که خوا مروّقی بو بهندایه تییکردن بو خو ی هیناوه ته دی، بهندایه تییه که شی له میانی تاقیکردنه وهیدا بهرجه سته ده بی، وه ک خوا ﷺ له سووړه تی (الذاریات) دا ده فهرمو ی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ ٥٦، واته: جندو مروّقم ته نیا بو ته وه دروستکردوون و، بهندایه تییم بو بکه ن، مپهرستن.

هه لبه ته بهندایه تی جندو مروّق بو خوا ﷺ، وه نه بی ئامانجیک بو خوا بښته دی، به لام ئامانجی خو یان دښته دی، خوا ﷺ بویه بهندایه تییکردن بو خو ی له سه ر مروّق و جند، پټویست کردوه، چونکه به وه به خته وهر ده بن و ته وه مایه ی سهر فرازیانه و، مایه ی ئازادی و ئازاییانه له دنیا داو، مایه ی سهر فرازی و پروو سووریانه له دواړو ژدا، ته ګه رنا خوا ﷺ یه کیک له سیفه ته کانی بریتیه له وه که بښازه له دروستکراوه کانی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَغَفِيْرٌ عَنِ الْعَالَمِيْنَ﴾ ٦ العنكبوت.

ناګونجی خوا ﷺ پټویستی به جګه له خو ی بی، به لام ته وه مروّقه کانون پټویستیان به وه هیه که بهندایه تی بو خوا بکه ن، بو ته وه ی تووشی کو یلایه تی و ژړده سته ی و زه بوونی بو مروّقیکی وه ک خو یان، یان شتیکی دیکه ی له خوار مروّقیشه وه نه بن، وه ک پاره و سامان، هه واو ئاره زوو، حیزب و رژیم، دارو به رد،

خوړو مانگ و نه ستیره و... هتد، ئنجا نه وه که خوا ﷺ مروقی بویه هیناوه ته دی، تاکو تاقیکاته وه له زوړیک له سووره ته کانی قورئاندا پاگه یه ندر اوه، به پاشکاو یی، یو وینه: له سووره تی (الإنسان) دا خوا ده فهرموی: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ٢﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾ واته: به دلنیا یی ټیمه مروقمان له توره مه یه کی تیکه ل، (نوتفه یه کی تیکه ل) دروست کردوه، ئنجا له بهر نه وهی تاقیده که یه وه، بویه گیراومانه به بینه رو بیسه ر، (هسته وه ره کا هانم پیداون) و، ټیمه ری پاستمان پیشانداده، ئنجا سوپاسگوزار ده بی یا خود سپله.

۲- سروشتی ئیسلامیش تاقیکردنه وهی مروق ده کاته شتیکی حه تمی، ئیسلامیک که خوا ﷺ به تا که بهرنامه ی په سندرکراوی خو ی داناه، بو ژیان و گوزه رانی ئینسان و، جگه له ئیسلامی له قورئان و سوننه تدا، خوا له مروقه کان قبول ناکات، بیکه نه بهرنامه ی ژیانان، وه ک ده فهرموی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ٣﴾ المائدة، واته: نه مرو ټایینه که تانم بو ته واوکردن و، چاکه ی خو مم به ته واوی له که لدا کردوون، ئیسلامیشم به بهرنامه ی ژیان بو په سندن کردوون، که دیاره نه م نایه ته موباره که له حه جی مالئاوایی (حَجَّةُ الْوِدَاعِ) دا بو سهر دلی پیغه مبه ری سهره رمان ﷺ دابه زی، وه ک له (صحيح البخاري) دا^(۱) هاتووه.

هه روه ها له سووره تی (آل عمران) دا ده فهرموی: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٨٥﴾ واته: هه ر که سی که جگه له ئیسلام بهرنامه یه کی دیکه بخوازی، لی ی وهر ناگیر ی و، نه وه له دواړو ژیش دا له زیان بارانه.

لی ی قبول ناکری به وواتایه نه که ری گای نادری جگه له ئیسلام بکاته بهرنامه، وه ک ری پیدران ری پی ده دری، چونکه خوا ده فهرموی: ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ٦﴾ الكافرون، هه روه ها ده فهرموی: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ١٥٦﴾ البقرة،

(۱) کتاب: الإعتصام بالكتاب والسنة، برقم: ۷۲۶۸

به لّام بهو واتايه دئی که له دواروژدا لّیی قبوولّ ناکرئ، ته گهر به دواى جگه له ئیسلام کهوتبئ له ژيانى دنيای دا، ئنجا ئیسلامیش که خوا کردوو یه تی به نایین و بهرنامه یه کی تیرو تهواو، جگه له ئیسلامیش خوا له مروّقه کان قبوولّ ناکات، تهو ئیسلامه به که متر له حوکمرانیی و بالاده ستیی پازى نابئ، وهک خوا له سووره تی (التوبة) دا ده فهرموئ: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾، واته: خوا تهو زاته یه که پیغه مبه ری خوئ به پینمایى و به بهرنامه ی هه قه وه ناردوه، تاكو به سهر تیکرای بهرنامه کاندای بالاده ستی بکات، واته: ئیسلام هاتوه حوکمران بئ، ئیسلام هاتوه سایه و سیبه ر بئ، ئنجا ئیسلامیکى ئاوا، که سانیک شوینی بکه ون به ته نکید تهو که سانه له گه لّ تهو سیستمه تاغووتیی و خو سه پینانه دا که هه لقولای ئاره زوو و بوچوونه کانی مروّفن، تیکده گیرئ، بهرژه وه ندیی ناشه رعیی پژی مه خو سه پینه کان، له گه لّ ئازادیی تهو مروّقانه دا که ده یانه وئ بهو شیوه یه بژین، خوا بوئ دیاریی کردوون، تیکده گیرئ، سه ره نجام مروّف تووشی سه ختی و ناره حه تی و، هه ورازو نشبوو، تالّی و سوئری ده بئ.

۳- سروشتی ئەهلی کوفریش ھۆکارێکی گرنگی تاقیکردنەوێ مسوڵمانانە، ئەگەر تەماشای قورئان بکەین، ھەمیشە سەرانی ئەهلی کوفر، کە لە خو بەز لگران و خو سەپینان و، خوشگوزەرانان و چەواشەکاراندا بەرجەستە بوون، سەرانی ئەهلی کوفر ھەمیشە لەگەڵ پیغەمبەرەکاندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) تێکگیراون، لەبەرچی؟

أ- له بهرتهوهی پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هاتوون ژیا تیکی ره بانیانه بهرقه رار بکه ن له سهر زهوی، به لام تهوان چاویان له ژیا نی شه یتانیانه ی تاغووتانه بووه.

ب- پیغہ مہران ہاتھوں مروّقہ کان ہہ موویان یہ کسان بکن، ہہ موویان پیگہ وہ تہ بابن، بہندہی خوا بن، بہ لّام تاغووت و رژیّمہ خوّسہ پیّنه کان ویستوویانہو، دەیانہوئی: خەلک ہہ مووی کۆبلہو، خزمہ تکارو بندہستی ئەوان بی.

ج- پېغەمبەر ان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) هاتوون دادگهریی بچه سپی، به لّام ئەوان چاویان له ستهم و چهوسانهوه بووه.

د- پېغەمبەر ان هاتوون نازو نېعمه ته کانی خوا به یه کسانیی بو مروقەکان دەسته بهر بکړین، به لّام ئەوان چاویان له گه نده لّیی و قورخکاری و ده ست به سەرداگرتنی مولک و مالى خه لکی بووه، له ئەنجامی ئەوه دا به ته نکید تیکگیران دروست ده ب.

با ته ماشای چەند ئایه تیک بکهین، بو وینه:

یه ک: خوا له سوورەتی (الزخرف) دا ده فەرموی: ﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾ (۲۳) واته: هەر بهو شیوه یه له پیش تۆدا له هیچ ئاوه دانییه کدا، هیچ ترسینه رو هۆشیار که ره وه یه کمان نه ناردوه، مه گهر خوشگوزه رانه کانی ئەو ئاوه دانییه گوتوو یانه: ئیمه باب و باپیرا مان له سەر پێبازیکی بینوهو، ئیمه به شوینه واری ئەواندا ده پۆین.

دوو: ههروهها له سوورەتی (البقرة) دا خوا ده فەرموی: ﴿وَلَا يَزَالُونَ يَقْنَلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرْضَوْكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا﴾ (۲۱۷) واته: ئەهلی کوفر بهردهوام له دژتان ده جهنگن، تاكو ئەگەر بتوانن له ئایینه که تان هه لتانگیر نه وه.

سی: ههروهها هەر له سوورەتی (البقرة) دا، خوا ده فەرموی: ﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَبِيعَ مِلَّتَهُمْ﴾ (۱۳۰) واته: جووله کهو نه صرانییه کان لیت پازی نابن، تاكو شوین پێبازی ئەوان نه کهوی.

کهواته: نابیی هیچکەس له مسوولمانان خه یالی وابی که ده توانی مسوولمانیکی سه لامهت و، بی به لاو گرفتیی، له حالیکدا که چەندان تاغووتی ملهور له سەر زهوی، خویان له خه لک کردۆته پهروه دگاریو په رستراوو، ته راتین له زهوی دا ده کهن و، گهمهو یاریی به چاره نووس و خیرو بیری سه دان به لکو ملیاران خه لک ده کهن، ئنجا به ته نکید که سانیک بیان هوی به مسوولمانه تی بژین،

له گهّل ٿه و تاغووت و دیکتاتورہ ملهورانه دا، ٿيکده گيرين که وهک گوتم: چاويان له ستم و بي دادی و خو سه پاندنه.

۴- راستی چوارهم ٿه وه یه که سروشتی مروّفتی، تاقیکردنه وهی مروّفت پیویست ده کات، یانی: ٿینسان لهم گهردوونه دا خاوه نی که سایه ٿی و سروشتیکی تایبه ٿی ناوازه یه، که خوی کاربه جی ﷺ به مبهستی گونجانی بو تاقیکردنه وه، سروشتی ٿینسانی و اه لختوه، مروّفت له نیو هه موو دروستکراوه کانی خوا دا، ده توانی زور به رزبیتنه وه، به به ندایه ٿی بو خواو، خو وه نیزیک خستن له خواو، خو پازاندنه وه به سیفه ته به رزبه کان و به ها په سنده کان، ههروهک دهشتوانی زور نزم بیتنه وه، به دوورکه و تنه وه له خواو، نیزیک که و تنه وه له شه یتان و، خو پیس و پوخل کردن، وهک خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿٧﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٨﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٩﴾ وِلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾ الَّذِي يَكْذِبُونَ يَوْمَ الدِّينِ ﴿١١﴾﴾ المطففين.

واته: لیستی کرده وهی تاوانباران له (سجین) ه، ده زانی (سجین) چیه؟ کتبیکی نووسراوه، سزای سهخت له و پروژدها بو به درودانه ران، ٿه وانه ی پروژی سزا و پاداشت به درو داده نین.

دوایی خوا ﷺ له دریژه ی ٿایه ته کاند ده فهرموئ: ٿه وانه که سانیکن ده چنه دوزه خه وه، به لام دوایی له سیاقی هه مان ٿه و ٿایه تانه دا ده فهرموئ: ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ﴿١٨﴾﴾ المطففين، واته: نه خیر وانیه، وهک ٿیوه ده لین، لیستی چاکه کاران له (علیین) ه، ٿنجا ٿه گهر (سجین) زور نزمه، (علیین) یش زور به رزه.

که واته: مروّفت ده توانی زور به رزی و، دهشتوانی زور نزم بی، هه ر به ویست و خواستی ٿازادانه ی خوئی، وهک له سوورپه تی (الشمس) دا ده فهرموئ: ﴿وَمَا سَوَّيْنَاهَا ﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّاهَا ﴿١٠﴾﴾ واته: سویند به نه فس و به وهی که نه فسی ریک خستوه. گوناهاکاری و پاریزکاری فیتر کرده. به دلنیایی سه رفرازه ٿه و که سه ی خوئی پاک و چاک

کردوه، ههروهها بېگومان په شېمانه و به د به خته نه و که سهی نه فسی خوئی له بن چلکی گونا هاندا، ون کردوه.

سروشتی مروؤف وهک گوتمان: له بهر نه وهی هم پالنه ری چاکه کاری، هم پالنه ری خراپه کاری تیدایه و، خوا وای هه لڅستوه: بتوانی بهر ز بئ و نزم بئ، به پېچه وانیه دروستکراوه کانی دیکه وه، که فریشته هه فریشته ن، ئاژل هه ئاژلن، درنده هه درنده، مادده ی بئ ژیان هه مادده ی بئ ژیان، پرووهک هه پرووهک، به لام له و نیوانه دا مروؤف - هه لېه ته جندیش - ده توان چاک بن و خراپ بن، بهر زبند وه و نزم بنه وه.

۵- ئینسانی مسولمان و کومه لی مسولمان و کومه لگای مسولمان، به بئ تاقیکردنه وه و، به بئ برینی سه ختی و دژواریه کان، پوخت و کامل نابن، هه میسه ئینسان له نه جامی تاقیکردنه وه کاند، له نه جامی برینی سه ختی و دژواریه کان و هه ورازو نشیوه کاند، زیاتر خوئی ده ناسی، پوخت و کامل ده بئ.

أ- وهک خوا ی په روه ردگار ده فهرموئ: ﴿وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ ۱۵۴ آل عمران، واته: بو نه وهش خوا ﷻ به و شیوهیه هیئیه پېش (که له جهنگی ئو خوددا له نه جامی سه ریچییکردن له فرمانی پیغه مبه ر ﷻ، تیشکان)، تاکو خوا نه وهی له سینه کانتاندا هه یه، تاقی بکاته وه و، نه وهی که له دل کانتاندا هه یه پالفته ی بکات.

که واته: له نه جامی نار هه تییه کاند، ئینسان پالفته ده بئ و، خلت ه و خالی پیوه نامینئ.

ب- هه روهها هه ر له سووړه تی (آل عمران) دا خوا ده فهرموئ:

﴿إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ ۱۶۰

وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾ واته: نه گهر برینیکتان تیوه، خه لکه که ی دوژمانیشتان، به رانبه ره کانیشتان به هه مان شیوه برینیان تیوه، نه و پوژانه ش ده ستاو ده ستیان پی ده که ین له نیوان خه لکداو، (بو ته وه ش خوا ﷻ نه و ناره حه تیبیانه تان بو دینته پیش) تا کو ئیمانداران بزانی و، شه هیدان له نیوتاندا هه لژی ری، خواش سته مکارانی خوشناوین و، بو ته وه ش که ئیمانداران بپالیوی و پالفته بکات، ههروه ها کافره کان خه فه و بیده سته لات بکات (که نه توانن نه هلی ئیمان بچه وسیننه وه).

۶- یاسای خوا وایه که هه تا مسولمانان قوناغی تاقیکردنه وه نه برن و ساغ نه بنه وه، نایانباته قوناغی بالاده ستیی و هوکمرانییه وه، سونه تی خوا وایه، که ده بی مسولمانان به ناره حه تییه کاندای برون، هه ورازو نشیوه کان برون، پوخته بن و پییگه ن، ئنجا به که لکی ته وه دین، خوا بالاده ستیان بکات له زه وی داو، جله وی به ریوه بردنی کاروباری ولاتیان بخاته ده ست.

وهک له سووره تی (الأنفال) دا خوا ده فه رموی: ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَنْخَظَفَكُمْ النَّاسُ فَكَاوَنَكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِبَصَرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ واته: یادی ته و کاته بکه نه وه! کاتیک تیوه چه وسینراوه بوون و که م بوون له زه ویدا، ده ترسان که خه لک بتانرفینن، به لام خوا تیوه ی په ناداو، به یارمه تی خوی تیوه ی به هیز کردو، له بژیوه پاک و چاکه کان به تیوه ی به خشی، به لکو سوپاسگوزاری بکه ن.

ب- ههروه ها خوا ﷻ له باره ی ئیبراھیمه وه ﷺ ده فه رموی: ﴿وَإِذْ أَبَدَىٰ إِبْرَاهِيمُ رَبَّهُ بِكَلِمَتِ فَاتَمَهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ البقرة، واته: یاد بکه وه! کاتیک پهروه ردگاری ئیبراھیم، ئیبراھیمی به چند وشه یه ک، (به چند نه رکیک)، تاقیکرده وه، ته وای کردن، (هه مووی جیه جی کردن)، ئنجا خوا فه رموی: من گیره ری تو م به پیشه وای بو خه لک، گوتی: نه دی له وه چه که م؟ (خوا) فه رموی: سته مکاران په یمانی من نایانگریته وه.

واته: له وه چه كهت ئهوانه ی له سهر پړی تو بړون، خوا په رست و پړك و راست بن، ئهوانه ش ئه وه به ئينه ی به تو دراوه، ئهوانيش ده گړته وه، به لام كه سانی سته مكارو لارو لادرو تاوانباربن، با وه چه ی توش بن، ئه وه به لين و موژده یه نایانگړته وه، كه واته: ئیپراهیم عليه السلام دوی ئه وه ی ئهركه كانی جیبه جی كردن و، له تاقیكردنه وه كاند دهرچوو، ئنجا به كه لكی ئه وه هات خوا بیكاته پیشهوا بو خه لكی.

۷- تاقیكردنه وه ی مسولمانان له سایه ی شوومی جیهانگیری (عولمة): (Globalization)
دا، یه كچار قورس و سه خته و، پیویسته خوځانی بو ساز بكن، راستیه كه ی له م پوژگاری ئیستاماندا، كه به داخه وه ئه هلی كوفر حوكمرانی زه وین به قیاده ی ئه مریكاو، له و لاشه وه پروسیاو چین، پاشان ده وله تانی ئه وروپایی، ههركه سه له قه دهر خوی، كه هه موویان ئه هلی كوفرن، له ئه نجامی ئه وه دا، بارودوخچی سه خت بو ئه هلی ئیسلام هاتوته ئاراوه، ئه ویش ئه وه یه كه ده بن بو ئه وه ی بتوان دینداری شه خسی، دینداری خیزانی، دینداری كومه لایه تیان بكن، نهك حوكمرانییش، ده بن زور به ته حه ممول و زور خوړاگر بن، ده بن دژى ئه وه ته وژمه ماددیگه رایى و به ئاژه ل ته ماشاكره ی كه زله یزان به سهر دنیا پاندا فهرز كرده، دژى ئه وه ته وژمه بوه ستنه وه، كه ئه وه ش كاریكى ئاسان نیه، به لام بیگومان ئه وه ی كه پاریزه ری مسولمانانه و، هاوکاریانه بو ئه وه ی بتوان دینداری بكن و، له سهر راسته شه قامی خواو پیغه مبه ری خوا بن ﷺ بریتیه له وه ی دوستی خوا بن و نیزیكى خوا بن، ئه هلی ئیمان و ته قوا بن:

أ- وهك خوا ده فهرموى: ﴿وَإِنْ تَصَبَّرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرَّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ (۱۲۰) آل عمران، واته: ته گهر ئیوه خوړاگر بن و پاریزكار بن، پیلان و فیلی ئه وان هیچ زیانتان لی نادات.

واته: ئه وه زیانه تان لی نادات، كه په كتان بخات، ته گهرنا به ته تكید مسولمانان تووشی ئازارو نارېحه تی و گرفتاری ده بن به ده ستی ئه هلی كوفره وه.

ب- هەروەها ئەوانەى دۆستى خوا بن، خواترس و خەم و پەژارەى لى لابر دوون: ﴿أَلَا
إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ۶۲ یونس، واتە: ئاگادار بن!
دۆستانی خوا، نیزیکانی خوا، نە ترسیان لەسەرە، نە خەم و پەژارە دادەگرن، واتە: ئەو
ترسەى کە خەلک هەیهەتی، ئەو خەم و پەژارەى کە خەلک هەیهەتی، ئەوان نیانە،
ئەگەرنا ئەهلی ئیمانیش، بیگومان بێتس و بێخەم و خەفەت و ناپەرەهەتیی نابن، ئایا
دۆستانی خوا کین؟ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ ۶۳ یونس، ئەوانەى کە
بروایان هیناوه! (بە هەموو ئەو شتانەى پێویستە بروایان پێهێنێت)، عادەتیشیان وابوو
پاریزیان دەکرد، هەمیشە پارێزکارانە دەژیان.

ئەمانە ئەو حەوت راستیەن، کە پێویستە لەبەر چاومان بن، کاتیەک کە
دەزانین ئیمە لەم سەر زەوییه بوۆ تاقیکردنەوهى دانراوین.

راگەباندنی مەکتەبی مامۆستا عەلى بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له نۆچه كۆمهله ئارەبىيەكان لهكەلنەنان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عەلى بابیر/ AliBapir

عەلى بابیر/ AliBapir

کەتالی

راگەباندنی مەکتەبی مامۆستا عەلى بابیر

راگەباندنی مەکتەبی مامۆستا عەلى بابیر

تەوهری سێیه: سێ ئاگاداریی پێویست، بۆ ئەوێ لە تیگەیشتنی تاقیکردنەوهدا، بە هەڵدا نەچین

۱- هەر کەسێک لەسەر پێبازو بەرنامەی جگە لە خوا بێ، لەسەر بەلاو
گرفتارییەکانی، پاداشتی نابێ:

کاتێک مەرووفی مسوڵمان لەسەر بەلاو گرفتارییەکانی، لەسەر ناپەڕەحەتیەکانی،
پاداشتی دەبێ و، دەبنە هۆی پاکبوونەوه و لە خوا نزیك بوونەوهی، ئەگەر
لەسەر راستە شەقامی خوا بێ، بەلام ئەگەر لە پێی خوا لایداو، شوین
بیردۆزەیهک و پێچکەیهکی شەیتانی کەوت، بێگومان ئەو کاتە نابێ چاوەپێی
پاداشتی خوا بێ، بەلاو پێبازەدا کە گرتوویەتە بەر، تووشی ناپەڕەحەتی و
گرفتاریش بێ، لێرەدا بۆ وونکردنەوهی مەبەست، بە پێویستی دەزانم، ئەم
کورتە بیرەوهیریە خۆم بگێرمەوه:

لە سالانی سەرەتای پاپەرینی جەماوەری، سالی (۱۹۹۱ ز) دا بوو، لە مەجلیسیکدا
لەگەڵ یەکیک لەو کەسانە خۆیان بە مسوڵمان دەزانن و، بەرپرسی حیزبێکی
عەلمانییشن، ئەم وتووێژەمان بوو: دواي چەند قسەیهک:

پێم گوت: فلانکەس، ئایا تۆ خۆت بە مسوڵمان دەزانی، یان نا؟

گوتی: بەلێ، بێگومان خۆم بە مسوڵمان دەزانم و نوێژو پۆژووشم هەیە.

گوتم: باشە، بەلام ئەو حیزبە تۆ بەرپرسیاریەتی دەکەیت، بەرنامەکە
جگە لە ئیسلامە!

گوتی: ئنجا چ گرفتێک هەیە لەوهدا؟ ئەو بۆ کارو چالاکیی سیاسی و،
هێنانەدی ئامانجە نەتەوهییەکانمانە.

گوتم: ئاخر ناگونجی ئینسان خوئی به مسوولمان بزانی، به لام له بواری لایه نیکی گرنگی ژیان و گوزهراندا، شوین جگه له ئیسلام بکهوئی و جگه له ئیسلام، به سهر ئیسلامدا هه لێژیری!

گوئی: ئه وه نازانم، ئه وه نده هه یه له پێی میلله ته که مدا په نجی زۆرم کیشاوه، خه باتی زۆرم کردوه، خو شم هه به مسوولمان داده ئیم.

گوتم: راسته خو ت ماندوو کردوه و په نجت داوه، به لام ئایا چاوه پروانی پاداشتی لای خوا ده که ی، له به رانه ر ئه و خه بات و قوربانیه تدا، که هه به سهره تاوه ناوی خوات لی نه هیناوه، له سهر بناغه ی شه ریه ت بنیات نه ناوه؟

گوئی: به لێ، مه گه ر له ئایه تدا نه، که خوا پاداشتی هیه که س بزر ناکات؟

گوتم: با ئه وه له ئایه ت دایه، به لام ئایه ته که ده فه رموئ: ﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ۚ﴾ (الكهف، واته: ئیمه پاداشتی که سی که کردوه ی باشی کردوه، زایه ناکه ین، که وته کاتیک خوا پاداشتت ده داته وه که کردوه که ت باشی.

گوئی: ئنجا ئایا به رگری لیکردنی ولات و میلله ت کردوه یه کی باش نه؟

گوتم: با، به لام ئه گه ر به وه ی پاداشتی لای خوات هه بی و، بو دنیاش کاره که ت به ره مه مدار بی، ده بی ئه و کردوه به شت دوو مه رجه سهره کی تیدا بن.

گوئی: چی و چی؟

گوتم: یه که م به پێی به رنامه ی خوا بی و له چوارچیوه ی شه ریه تدا نه نجامت دابی.

دووه م ته نیا مه به ست پێی پازیکردنی خوا بی.

پاشان ئه م وینه یه م بو هینایه وه:

گوتم: ئایا ئە گەر کابرایە ک چەند کریکارێک بە کرێ بگرێ و، بناغە ی بینایەکیان بۆ پەنگ برێژێ و، بڵێ: ئێرەم بۆ هەلبەکن و، بیکەنە خەندە ک بۆ بناغە، کەچی ئەوان لە جیاتی ئەو شوێنە ی کە بۆیان دیاریکراوە، بچن خەندە ک و چالێکی قوول و زل لە شوێنێکی دیکە لێدەن، ئایا هەقیانە ئێواره داوای کرێیە کە بکەن و، ئایا کابرای خاوەن ئیش پێیان نالێ: کاکە ئێو هەچ هەقتان ناکەوێ، چونکە ئەو کارە ی من پێم گوتوون، ئەنجامتان نەداوە، بێهوودە خۆتان ماندوو کردووە، رەنجتان بە فیرۆ چوو! ئایا ئە گەر وایان پێ بڵێ، قسە یەکی هەقی نەکردووە؟

گوتم: بە.

گوتم: دە باشە تۆش هەچ کەس نالێ: بەرگری لە خەلک و لە خاک کردنە کەت، شتێکی خراپە، بگرە فەرزو پێویستیشە، چونکە خوای کاربە جێ و دادگەر فەرموویە تی: ﴿لَا تَقْلُمُونَ وَلَا تَقْلُمُونَ﴾ (البقرة، نە سته م بکەن، نە با سته میشتان لێ بکرێ، واتە: نە سته م لە خەلکی بکەن و نە قبوولیش بکەن هەچ کەس سته متان لێ بکات، بەلام ئایا ئە گەر خوای پەنھابین لە پۆژی قیامەت دا پێی فەرمووی: ئەرێ فلانکەس! ئەو بۆچی شوێن بێردۆزەو پێچکە ی (...) کەوتبووی؟ مە گەر من قورئانم بۆ تۆ نە ناردبوو کە بیکە یە بەرنامە و پێازی ژیان و گوزەرانت؟ ئایا قورئانم بۆ ناردبووی یان فلان پێچکە؟

گوتم: منیش دە لێم: خوا یە! من هەر ئەو نە دەم لێدە زانی و، خەتای مەلایە کان بوو، پێشمان نە کەوتن و پێی خەباتیان پێشان نە داین!

گوتم: ئاخەر خوای دادگەریش دە فەرموێ: ئنجا مادام بە پێی راستت نە دە زانی، بۆچی بە نە زانیی پێش میللەت کەوتبووی؟ مە گەر لە قورئاندا پێم نە فەرموو بووی: کە ئە گەر نازانن، لە زانایان پرسیار بکەن؟ ﴿فَسَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ

لَا تَعْلَمُونَ﴾ (الأنبياء!)

ئیدی لیرہ دا گفتوگو یہ کہ مان تہ او بوو.

کہواتہ: بہ لئی، نابئی ہہ موو بابایہ کی بہ لادارو گرفتار، کہ رنج و مہینہ تی دیت، پیی وابئی ہہر لہ بہر ئہوہی کہ ناوی مسولمانی لہ سہرہ، لہ سہر ناپہرہ تی و رنج و دہر دہ سہریہ کانی پاداشتی لہ لای خوا ہہیہ، بہ لکو بہ بی ریازو ئایینی خوا گرتن، مروّف ئہ گہر بہ شمشیر ہہور دابینئی، لہ لای خوا ددگہرہوہ بو قیامت، کارہ کہی فلسیک ناہینئی و سہ پانی پووشہ، دہ بی ئیمہ کاتیک چاوہر پیی پاداشت بین لہ خوا، کہ ناوی خوامان لہ کارہ کہ مان ہیئابی و، ہہم بہ پیی شہرعی خوا بی، ہہم مہ بہ ستمان پیی بہ دہستہ پنانی پہ زامہ ندی خوا بی، ئہ گہر نا وہک لہ فہرمایشتی پیغہ مہردا ﴿ہاتوہ﴾^(۱): کہ سیک کہ بو سہرنچراکیشانی خہ لک کاریک بکات، ئہ گہر دہولہ مہ ندیکہ پارہ دہ بہ خشئی، ئہ گہر زانایہ کہو قسہی باش بو خہ لک دہ کات، ئہ گہر جہنگاوہ ریکہو بہ پروالہت لہ پیناوی خوا دا لہ سہر ریازی ئیسلام دہ کوژری، بہ لام مادام مہ بہستی پی خوا نہ بی، خوا لہ روژی قیامت دا پینان دہ فہرموی: مہ دحت کراو ستایش کراو، پاداشتی خوٹ و ہر گرتہوہ، ہہر بو ئہوہشت بوو، بو ئہوہت نہ بوو من پاداشت بدہ مہوہ، ہہروہ ہا ئہو جوڑہ کہ سانہیہ کہ خوا دہ فہرموی: ﴿وَقَلِمَنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾ ﴿۴۳﴾ الفرقان، واتہ: پرومان کردہ ئہو کردہوہیہی کہ کردبوویان (کردہوہ باشہکان)، کردمانہ توڑو گہرد، چونکہ ناوی خویان لئ نہ ہیئا بوو و، ہہوینی ئیمان و خوا پی مہ بہست بوونی تیدا نہ بوو.

۲- کہ سیک لہ سہر گوناہو تاوان، گیرودہی دہردو گرفتاریہک بی، ئہوہ ہیچ کہ پاداشتی نیہ، بگرہ لپرسینہوہشی لہ سہرہ:

ئہمہش ناگاداریہ کی پیویستہ بو ئہوہی بہ ہلہ لہ چہمک و واتای تاقیکردنہوہ (ابتلاء) تینہ گہین، بو وینہ: ئایا بابایہ کی دزو جہردہو ریگر، یان داوین پیس، یان خوینرپیڑو پیاو کوژ، لہ ئہنجامی کارہ دزیوو ناشہرعیہ کہیدا، گیرودہی سزاو تولہو باجدان بی، دہگونجی بہ ہیوا بی لہ سہر ئازارو ناپہرہ تی

(۱) أخرجه أحمد: ۸۲۶۰، ومسلم: ۱۹۰۵، والنسائي: ۳۱۳۷.

و ئه و سزاو تۆلّه و جه زره به یه، خوا پاداشتی بداته وه و بۆی به چاکه و خیر له قه لّهم بدری و، دلی خوئی به وه خووش بکات که ئه وه تاقیکردنه وه ی خوایه و، به لّاو گرفتاریه که به سه ری هینا وه و، خوا ی کار به جی ئه وانه ی خووشیده وین تاقیان ده کاته وه و تووشی سه ختی و نازاریان ده کات؟! به ته نکید نه خیر، چونکه:

(أ-) هه موو ئه و فه رمایشته نه ی باسی پاداشتی به لّاو گرفتاری و ناره حه تی ده که ن، له کاتی باسکردن و ناوه یانی مسو لمانانی دیندارو چاک دا، باسی ئه و پاداشت و پله و پایه ده که ن.

(ب-) له هه یچ کام له فه رمایشته کاند ئاماژه به وه نه کرا وه، که بابایه ک به هو ی گونا و هه لّو لادانی شه وه، تووشی به لّاو گرفت و ناره حه تی بووبی، هه مان پاداشت و پله ی هه یه، با ته ماشا بکه ی ن:

یه ک: خوا ده فه رموی: ﴿وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ۝۱۵۵﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿۱۵۶﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿۱۵۷﴾ البقرة، واته: موژده به خوڤاگران بده، ئه وانه ی کاتیک به لایه کیان تووش ده بی ده لّین: ئیمه هی خواین و، بۆ لای خواش ده گه رپینه وه، ئا ئه وانه خوا مه دحیان ده کات و به زه یی پێاندا دی و، ئا ئه وانه رپی پاست گرتووان.

دوو: هه روه ها پێغه مبه ریش ﷺ ده فه رموی: {مَا يَزَالُ الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةِ فِي نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَمَالِهِ، حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَمَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ} (أخرجه أحمد: ۹۸۱۰، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن، والترمذي: ۲۳۹۹، وقال: حسن صحيح، والبيهقي في شعب الإيمان: ۹۸۳۶، وابن حبان: ۲۹۱۳، والحاكم: ۷۸۷۹، وقال: صحيح على شرط مسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه).

واته: به لّاو ناره حه تی به رده وام تووشی پیاوی پروادارو ئافره تی پروادار دی، له نه فسی خویدا و له مندالّه کانی دا و له سامانی دا، تا کو کاتیک ده گاته خوا ی به رز، هه یچ گونا ه ی پێوه نه ما وه.

س: ههروه ها پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: {إِنَّ عِظَمَ الْجَزَاءِ مَعَ عِظَمِ الْبَلَاءِ، وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ، فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَا، وَمَنْ سَخِطَ فَلَهُ السُّخْطُ} (أخرجه الترمذي: ۲۳۹۶، وقال: حسن غریب» وابن ماجه: ۴۰۳۱، البيهقي في شعب الإيمان: ۹۷۸۲، والقضاعي: ۱۱۲۱، عن أنس رضي الله عنه، وقال الألباني: حديث حسن).

واته: پاداشتی مهزن له گه لّ تاقیکردنه وهی مهزن دایه، (واته: تاكو به لا مهزنتر بی، پاداشته که شی مهزنتره) و، خوای بهرز ته گهر که سانیکی خو شویست، تاقییان ده کاته وه، ئنجا ئه وهی رازی بوو، خوا لی رازییه، (په زامه ندی خوای بو هه یه) و، ئه وهش که تووره بوو، خوا لی تووره ده بی.

چوار: ههروه ها پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: {مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُصِبْ مِنْهُ} (أخرجه أحمد: ۷۲۳۴، والبخاري: ۵۳۲۱، وابن حبان: ۲۹۰۷، عن أبي هريرة رضي الله عنه).

واته: هه ر که سیك خوا چاکه ی بو ی بو ی، تووشی گرفتاریی ده کات، تووشی به لاو ناره حه تی ده کات.

هه ر که س له قه ده ر ئیمانی خو ی، تاكو ئیمانه که چاکتر بی، تاقیکردنه وه که ی قورستر ده بی، که واته: خوای به خشنده و به به زه یی به هو ی تاقیکردنه وه ی به نده کانیه وه، به و به لاو ئازارو مهینه تیپانه ی که دینه ریپان، گونا هه کانیان لی هه لده وه ریپنئ و پله و پایه یان بهرز ده کاته وه، به لام به مهرجیک به ته نقه ست، ههروه ها به هو ی گونا هو سه ریچییه کانه وه، خو یان گیروده ی ته و به لاو ئازارو ناره حه تیپانه نه کرد بی، چونکه له حالیکه وادا، ئازارو ناره حه تی و گرفتارییه کانی ته و جوړه که سانه، ته و په په که ی بای ته وه ده کات که بیته مایه ی پاکبوونه وه ی خاوه نه کانیان له خودی ته و گونا هو تاوانانه ی که به هو یانه وه دوو چاری به لاو سزاو توله و ناره حه تی بوون، ته م ما خودی به لاو ناره حه تییه کان که به هو ی گونا هو تاوانه وه بوون، له راستییدا زور نیزیکه خوا سزاشیان بدات، بوچی ته و به لایهت به سه ر خو ت هیئا؟ له ته نجامی ته وه دا که تو به رییه کی چهوت دا رویشتی، خو ت تووشی گونا ح کرد، تووشی ته و باج دانه بووی!

۳- ھەر کەسێک بە شیوەیەکی ھەڵەو ناشەرعیانە، خۆی بخاتە بەر بە لاو تاقیکردنەوێهە، نابێ بە تەمای پاداشت بێ:

ئاگاداریی یەكەممان لە بارەى كەسانىكەووە بوو، كە لە حاڵىكدا شوێن بەرنامەو رێبازى جگە لە خوا كەوتوون، بە هیوان، كە بە لاو ئازارو ناپەهتییەكانى، ببنە مایەى پاداشت درانەوێان لە دواڕۆژدا، كە ئەوانە خەیاڵپلویان كردووە.

ئاگادارى دووهمیش دەربارەى كەسانىك بوو، كە لە خودى خۆیاندا مسوڵمانن و بە پێى ئىسلام بەرپێوە دەچن، بە لām لە حاڵىك دا كە لە سۆنگەى لە شەرع لادان و خراپەو تاوانەو، دووچارى سزاو ئازارو، تۆلە، یان نەخۆشى و مەینەتبارى بوون، بە ئومىدى ئەوەن خوا پاداشتیان بداتەو، پلەو پایەیان بۆ بەرز بکاتەو، ئەوانەش ھەر خەیاڵپلویان كردووە.

ئاگادارى سێیەمیش لە بارەى كەسانىكەووە كە بە حیسابى خۆیان بە كارى چاكەو خێر ھەڵدەستن، بۆ وێنە: فەرمان بە چاكەو رێگرى لە خراپە، یان جەنگ و جیھاد، یان ھەق بپێشى، بە لām لە سۆنگەى ئەوەو كە كارەكەیان لە خودى خۆیدا شەرعى و راستە، بە لām چۆنیەتى ئەنجامدانەكەى، ھەلومەرجەكەى، كات و شوێنەكەى، بەو جوړە نە كە شەرع دیاریكردو، ئەوانەش نەك ھەر ھیچ پاداشتیان نە، بگرە بە ئەندازەى ناتەواوى كارەكەیان و، زەرەر و زیان لێكەوتنەو، بۆ ئىسلام و مسوڵمانان، گرفتارى لێپرسینەو سزاو جەزەبەش دەبن، ھەندىك كەس وا دەزانن كە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: **إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى** (أُخْرِجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۱، ومسلم: ۴۵، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

واتە: بێگومان كردهوكان بە گوێرەى نیازو مەبەستەكانن و، بە تەكید ھەر كەسە بە پێى نیازو مەبەستى، پاداشتى ھەیە.

وا دەزانن مادام پیڤه مبه ر ﷺ فەرموو یه تی: بێگومان کردەوه کان به گوێره ی نیازو مه به سته کانن و پاداشتیان هه یه، هه رکه سیک هه ر چۆنکی عه قلی بړی به کاریکی خێرو چاکه هه لسا، ئنجا ئه و کاره ئه نجام و ئاکامی هه ر چۆنیک بێ، هه ر شوێنه واریکی چاک یان خراپی لێ بکه وێته وه، خاوه نی کردەوه که به گوێره ی نیازو مه به سته ی ئیو دلی، پاداشتی له لای خوا هه ر مسوگه ره، چونکه مادام له پړی خواو ئیسلام دا، تووشی گرفتاری و به لّو مه یه تی و، په نچ و ئازارو سه ر ئیشان بووه، ئه وه به ئه ندازه ی ئیش و ئازارو ناره حه تییه که ی، مادام نیازی ئیو دلی ته وای بێ، پاداشتی هه ر ده درێته وه، که بێگومان ئه و جوړه بیرکردنه وه یه، ئه و جوړه تیگه یشتنه له مه سه له ی تاقیکردنه وه و به لّو ناره حه تی به سه ر هاتن دا، زۆر هه لّو سه ر کێلانه یه و، خاوه نه که ی تووشی غه له تی سه یر سه یر ده کات و، په نگه هه لّو یستی وای پێ بنوێنێ، که ئه م په نده کوردیه ی به سه ردا بچه سپێ، که ده لێ: (بۆ ده سته سپرێک قه یسه ربیه ک ده سوو تینێ)، ده توانین زۆر به لگان له و بواره وه بێنن بۆ راستی ئه و قسه یه ی گوتمان:

أ- یه کیک له وانه، خوا له سه ر زاری کوپه باشه که ی ئاده م، ده فهرموێ: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ المائدة، واته: به ته ئکید خوا ته نیا له پارێزکاران قبوول ده کات، ئنجا پارێزکاری، دوو مه رجی پێویستن:

یه که م: ده بێ ئه و کاره ی ئه نجامی داوه، به پێی شه رعی خوا بێ.

دووهم: ده بێ ته نیا خوا ی پێ مه به ست بێ.

ئنجا به پێی شه رعی خوا بوونی کردەوه ی باش، هه م مه به ست پێی ته صلی کردەوه که یه، هه م چۆنیه تی و کات و شوێنی ئه نجامدانیشی، ئه وانیش ده گرێته وه، بۆ وێنه:

که سیک نوێژ ده کات، ده بێ دیار بێ: چ جوړه نوێژیک ده کات، نوێژیک بێ که شه رع داینا بێ، بۆ وێنه: نوێژی چێشته نگاو، نه ک بۆ خوێ له خووه

جوړه نوږټیک دابینتی، پاشان ده بی نوږټه که شی بهو چوښه تییه بکات که شرع دایناوه، نهک بینتی له نوږټیکدا سنی چوار سهجدهی زیاد، یان سنی چوار پکووی زیاد، یان بیکاته چهند ته حیياتیک، ده بی بهو شیوه یه بی که شرع دیاریکړدوه.

ب- ههروه ها خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ (التغابن، واته: ټه وهندهی که ده توانن پاریز له خوا بکهن.

ج- ههروه ها پیغمبر ﷺ ده فهرموئ: {وَإِذَا أَمَرْتُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ} (أخرجه البخاري: ٦٨٥٨، ومسلم: ١٣٣٧، والنسائي ٢٦١٩، وابن ماجه: ٢ عن أبي هريرة).

واته: کاتیک فهرمانم به کاریک پیگردن، ټه وهندهی که له تواناندا ههیه، لیتی ټه نجام بدهن.

ټنجا زاناو پیښه وایانی ئیسلام له سهر ټه وه ریکه که وتوون و، یه کده ننگ که سهرجه م جموجوړ و چالاکیه شهرعیه کان له حالیکدا که تواناو پرست و هه لومه رچی ټه نجام درانیان وهک پیویست نه پره خسابی و، له کاتی ده ست بو بردنیان دا، ټه گهری زهره رو زیان و به ټاکام نه گه یشتنیان زیاتر بی، دروست نیه، ده ستیان بو ببردنی، بو وینه له باره ی جهنگ و جیهاده وه گوتوویانه: جهنگ و جیهاد به گویره ی هه لومه رجه جیاوازه کان هوکمی ده گوړی و، له حاله تی جیا جیادا هه ر پینج هوکمه شهرعیه کان (الأحكام الشرعیة الخمسة)، به سهر دا ده چه سپن، جاری وا هه یه فهرزه (فهرزی کیفیه، یان فهرزی عین)، جاری وا هه یه سوننه ته و، جاری واش هه یه قه ده غه یه، جاری واش هه یه نا په سنده و، جاری واش هه یه ره وایه، ټه وهش هه مووی ده گه ریته وه بو ټه وه، که ټایا ټه وه کاره هه رچه نده له ټه صلدا شهرعیه، به لام که ټه نجام ده درنی به پیی هه لومه رجه که، به پیی کات و قوناغه که، به پیی تواناو پرسته که، به پیی چوښه تییه که، ټایا مسولمانان لیتی به هره مه نندن، یان زهره رمه نندن؟!

د- به لگه یه کی دیکه لهو باره وه، ئه وه یه که پیغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه ی کردوه، بابای مسولمان خو ی بخاته حاله تیکه وه که تیدا زه بوون بی، وه ک له م فهرمووده یه دا هاتوه: {عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَيْسَ لِلْمُؤْمِنِ أَنْ يُذِلَّ نَفْسَهُ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَكَيْفَ يُذِلُّ نَفْسَهُ؟ قَالَ: يَتَعَرَّضُ مِنَ الْبَلَاءِ لِمَا لَا يُطِيقُ} (أخرجه أحمد: ۲۳۴۹۱، والترمذي: ۲۲۵۴، وقال: حسن غريب، وابن ماجه: ۴۰۱۶، قال الألباني: صحيح^(۱)).

واته: حوزه یفه خوا لی پازی بی، ده لی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: هیچ پرواداریک بو ی نیه خو ی زه بوون بکات، گوتیان: ئه ی پیغه مبه ری خوا! چو ن خو ی زه بوون ده کات؟ فهرمووی: خو ی ده داته بهر به لاو تاقیکردنه وه ی وا، که له توانیدا نیه.

ئهمانه، ئه و س راسیتی بهوون، که گرنکه ئیمه له بهرچاویان بگرین، له کاتیکدا باس باسی تاقیکردنه وه ی خوا یه بو بهنده کانی.

شایانی باسه: ئهم کورته باسه له نامیلکه ی (تاقیکردنه وه ی خوا بو بهنده کانی) که دانراوی بهنده یه و، ئالفه ی هه قده یه مه له زنجیره ی بابه ته هه نووکه یه کان به گوشراوی و خولاسه ی وه رمانگرت.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) حدیث ابن عمر: أخرجه الطبراني في الكبير: ۱۳۵۰۷، وأخرجه أيضًا: في الأوسط: ۵۳۵۷، قال الهيثمي (۲۷۴/۷): رواه البزار الطبراني في الأوسط والكبير وإسناد الطبراني في الكبير جيد ورجاله رجال الصحيح، غير زكريا بن يحيى بن أيوب الضرير، ذكره الخطيب، روى عن جماعة، وروى عنه جماعة، ولم يتكلم فيه أحد.

ڀاڳهه ڀانڊڻي مهڪڻه بي ماموڻسٽا عهلي ٻاڀير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - گوردي

عہلي ٻاڀير/ AliBapir

عہلي ٻاڀير/ AliBapir

ڪه نالي
ڀاڳهه ڀانڊڻي مهڪڻه بي ماموڻسٽا عهلي ٻاڀير

دەرسى دووھم

راڭەياندىنى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes

لە ئۆرە كۆمەلەينىيەكەن ئەمەلئەن
Stay in touch on social media
بىن مەكەم عىر موانع الواصل الاجتماعى

www.alibapir.net

English - عربى - كوردى

عەلى بابىر/ AliBapir

عەلى بابىر/ AliBapir

كەتەلى
راڭەياندىنى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

QR codes

ډاگه پانډني مهكنه بي ماموستا عهلي بابير

AliBapir/علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English • عربي • گوردي

علي بابير/ AliBapir

كه نالي
ډاگه پانډني مهكنه بي ماموستا عهلي بابير

له نوره كومهلايه پنهكان نه كه نلندين
Stay in touch on social media
نن مهكم غير مواقع التواصل الاجتماعي

ډاگه پانډني مهكنه بي ماموستا عهلي بابير

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان چوارده (۱۴) نایهت دهگریته خوئی، نایهتهکانی: (۱۴ - ۲۷)، که ناماژیهکی کورتیان تیدایه به بهسهرهاتی نووح عليه السلام، تیشکیکی تا راددهیهک باشی تیدا خراوه ته سهر بهسهرهاتی ئیبراهیم عليه السلام و گه له که ی و، دهر بازوونی له پیلانی سووتیرانی له لایهن کافرهکان و، برپا پیهینانی لووط و، پاداشت درانهوهی له دنیاو دواړوژداو، پیبه خشرانی ههرکام له ئیسحاق و یه عقووب، که ئیسحاق کوریهتی و یه عقووبیش نهوهیهتی و کورپی ئیسحاقه.

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ (۱۴) فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ (۱۵) وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۱۶) إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ يَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۱۷) وَإِن تَكْذِبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (۱۸) أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ (۱۹) قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۲۰) يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ (۲۱) وَمَا أَنتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ (۲۲) وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَعَايِنَتِ اللَّهُ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَئِسُوا مِن رَّحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۲۳) فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ ۚ إِلَّا أَن قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ

اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ
 أَوْثَنًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ
 وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّصِيرِينَ ﴿٢٥﴾ *
 فَأَمَّن لَّهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ
 وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَءَاتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ
 لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{به دنیایی نوو حیثمان بو لای گه له که ی نارد، ئنجا هه زار سالیان جگه
 له په نجا سأل له نیودا مایه وه (ههر سه رگه رمی بانگه واز بوو)، به لام پروایان
 پیته هینا، بویه سه ره نجام توفان گرتنی له حالیکدا که سته مکار بوون ﴿١٤﴾
 یه کسه ر خووی و هاوه لانی که شتییه که مان پرگار کردو، گپرامان به نیشانه یه ک
 (ی مه زن) بو جیهانیان ﴿١٥﴾ هه روه ها ئیپراهمیش (یاد بکه وه) کاتیک به
 گه له که ی گوت: خوا به رستن و پاریزی لییکهن، ئه گهر بزائن ئا ئه وه تان بو ئیوه
 باشتره (که ته نیا خوا په رستن بن) ﴿١٦﴾ بیگومان ئیوه ته نیا بتان له جیاتی خوا
 ده په رستن و درو هه لده به رستن، به راستیی ئه وانه ی جگه له خوا ده یان په رستن، هیچ
 بزویکیان بوتان به ده ست نیه، ده جا بزویو ته نیا له لای خوا بخوازن و، بیپه رستن
 و سوپاسی بکه ن، به س بو لای وی ده گپدرینه وه ﴿١٧﴾ ئه گهر (په یامی خواش)
 به درو دابنن، به دنیایی چهند کوومه لگایه ک پیش ئیوه ش (به ران به ر په یامی
 خوا بیپروا بوون و) به درویان داناو، پیغه مبه ریش به س گه یاندنی روشن و
 پروونکه ره وه (ی په یامی خوا) ی له سه ره ﴿١٨﴾ ئایا (بیپروایان) نه یاندیوه چون خوا
 دروستکراو ده ست پی ده کات و، دوایی (پاش نه مانی) ده یگپرتنه وه (بو بوون)،

ئەو (کارێکە) بۆ خوا ئاسانە ﴿۱۹﴾ بۆ: بە زەویدا برۆن، سەرنج بدەن! (خوا) چۆن سەرەتا دروستکراوی ھێناوە تە دی؟! دوایی خوا پێگەیانندن و دروستکردنی کۆتایی دەپەخسێت، بێگومان خوا لەسەر ھەموو شتێک بە توانایە ﴿۲۰﴾ (خوا) ھەر کەسی بوێ (بە پێی خراپەکانی) ئازارو سزای دەدات و، ھەر کەسیشی بوێ (بە پێی چاکەکانی) بەزەیی پێدادێ و، ھەر بۆ لای ویش دەگیرێنەوہ ﴿۲۱﴾ (ئەو مرۆڤەکان!) ئێوہ نە لە زەمین و، نە لە ئاسمان دا دەستەوسانکەر (ی خوا) نین و، جگە لە خواش ھیچ دۆست و پشتیوانێکتان نیە ﴿۲۲﴾ ئەو کەسانەش کە بە نیشانەکانی خواو دیداری بێپروان، ئا ئەوانە لە بەزەیی من نا ئۆمێد بوون و، ئەوانە (لە پۆژی دوایی دا) ئازاریکی بە ئیشیان ھەیە ﴿۲۳﴾ وەلامی گەلەکەشی (گەلی ئیبراھیم) تەنیا ئەوہ بوو کە گوێیان: بیکوژن یان بیسووتین، خواش لە ئاگر قوتاری کرد، بێگومان لەوہ دا نیشانە ھەن بۆ کۆمەڵیک برۆا بێنن ﴿۲۴﴾ ھەرۆھە (ئیبراھیم) گوتی: ئێوہ تەنیا بە مەبەستی خوشەوێستی ئیوانتان لە ژیانی دنیا دا، بتەکانتان لە جیاتی خوا (بە پەرستراو) گرتوون، دوایی لە پۆژی قیامت دا بەرانبەر بە یەکدی بێپروا دەبن و، نەفرین لە یەکدی دەکەن و، پەناگەتان ئاگر (ی دۆزەخ) ھو، ھیچ یارمەتییدەریکتان نابێ ﴿۲۵﴾ ئنجا لووط برۆای (بە خواو پەيامەکە) بۆ ھێناو، (ئیبراھیم) گوتی: من بەرھو لای پەرۆردگارم کۆچکەرم، بە دنیایی تەنیا ئەو زالی کارزانە ﴿۲۶﴾ ئیسحاق و یەعقوب بێشمان پێبەخشین و، پێغەمبەرایەتی و (دابەزینی) کتیبیشمان خستە وەچەکە یەوہ، لە دنیا دا پاداشتەکیمان دایەوہو، بە دنیایی لە دواپۆژیشتا لە چاکانە (لە ریزی صالحان دایە) ﴿۲۷﴾.

شیکرنهوهی هه‌ندیک له وشه‌کان

(فَلَيْتَ): واته: له نێویاندا مایه‌وه، نووح له نێو گه‌له‌که‌ی دامایه‌وه (لَيْتَ بِالْمَكَانِ: أَقَامَ بِهِ لِإِزْمًا) له شوینیک مایه‌وه، ئه‌و شوینه‌ی چۆل نه‌کرد.

(الطُّوفَانُ): (الطُّوفَانُ: كُلُّ حَادِثَةٍ تُحِيطُ بِالْإِنْسَانِ، وَصَارَ مُتَعَارِفًا فِي الْمَاءِ الْمَتْنِي فِي الْكَثْرَةِ)، (طوفان): هه‌ر ڕووداوێکه‌ که ده‌وری مروّف ده‌دات، کاره‌ساتیک بپه‌رزا، ڕووداوێکی گه‌وره‌و مه‌زن، به‌لام له عورفدا زیاتر بو‌ ئه‌و ئاوه‌ که زۆر زۆره‌، لافاوو لێزماو، به‌کارده‌هێنری به‌ کوردیی، تۆفانی‌ش هه‌ر به‌کارده‌هێنری.

(أَوْتَانًا): (أَوْتَان: وَاحِدُهُ: وَتْنٌ، وَهُوَ حِجَارَةٌ كَانَتْ تُعْبَدُ، وَالصَّنَمُ: جُثَّةٌ مُمْتَحَذَةٌ مِنْ فِصَّةٍ أَوْ نُحَاسٍ أَوْ خَشَبٍ، وَجَمْعُهُ أَصْنَامٌ)، دوو وشه‌ هه‌ن: (أَوْتَان) و (أَصْنَام)، (أَوْتَان) کۆی (وَتْن)ه‌، (أَصْنَام) کۆی (صَنَم)ه‌، (وَتْن): بریتیه‌ له به‌ردیک که بپه‌سترێ به‌بێ ئه‌وه‌ی شیوه‌و دیمه‌نیک دیاریکراوی پێدراپی، به‌ پیرۆزیان زانیوه‌، به‌لام (صَنَم): بریتیه‌ له په‌یکه‌ریک له شیوه‌ی شتی‌کدا، (بالنده‌، مروّف، فریشته)، که له زیو، یاخود مس، یاخود ته‌خته‌، یاخود له هه‌ر مادده‌یه‌کی دیکه‌ دروستیان‌کردوه‌و، له شیوه‌ی مروّف یان هه‌ر شتی‌کداو په‌رستوویانه‌.

(وَتَخْلُقُونَ أَفْكًَا): واته: درۆ هه‌لده‌به‌ستن، وشه‌ی (خَلَقَ): به‌ مانای ئه‌ندازه‌گیریی دی، به‌ مانای داهێنانیش دی، به‌لام لێره‌دا به‌ مانای هه‌لبه‌ستن دی، درۆ هه‌لبه‌ستنی‌ش ئه‌وه‌یه‌: که که‌سیک قسه‌یه‌ک بکات ئه‌صلی نه‌بێ، ئه‌وه‌ش هه‌ر جو‌ریک که له په‌یدا‌کردن، به‌لام په‌یدا‌کردنی قسه‌یه‌کی درۆ که بنه‌مایه‌کی نیه‌.

(إِفْكًَا): (الإِفْكَ: كُلُّ مَصْرُوفٍ عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي يَحِقُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهِ، (إِفْكَ): بریتیه‌ له هه‌ر شتی‌ک له‌و ڕووه‌ی لادراپی که پێویست بووه‌ له‌سه‌ری بێ، (إِفْكَ) به‌ مانای هه‌لگیرانه‌وه‌و لادان، دی (أَنِّي يُؤْفَكُونَ) یانی: (أَنِّي يُصْرَفُونَ) بو‌ کۆی لاده‌درین؟

(النَّشَأُ وَالنَّشَأُ: إِحْدَاثُ الشَّيْءِ وَتَرْبِيَّتُهُ)، وشهى (نَشَأُ) و (نَشَأُ): بریتیه له پهیدا کردنی شتیک و، پهروه رده کردن و گه وره کردن و، گه شه پیدانی.

مانای گشتیی نایه تەکان

ئەم چوارده (۱۴) نایه تە، باسی به سەر هاتی نووح عليه السلام، زۆر به کورتیی و خولاصهیی ده گێر نه وه، گوشه یه کیش له ژیان و به سەر هاتی ئیبراهیم له گه ل گه له که ی دا ده گێر نه وه، به لام به شیوه یه کی درێژ تر، (الطبري) جوانی گوتوه لێره دا، ده لێ: خوا تعالى دواي ئەوه ی باسی تاقیکردنه وه ی خو، بۆ مسوولمانان ده کات، که شتیکی حه تمییه، پاشان باسی که سانیکی کرد که له تاقیکردنه وه ی خوا دا خۆراگر نابن و، له سەر ته لن و له سەر قه راغن، وه ک له سووره تی (الحج) دا ده فهرمو ی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۝۱۱﴾، واته: که سانیکی هه ن خوا ده په رستن به لام له سەر قه راغ وه ستاون، ئەگەر چاکه ی تووش بوو، پێی ئارام ده گری، به لام ئەگەر خراپه ی به سەر هات، له سەر پرووی هه لده گه رپته وه، دنیاو دوا پوژی دۆراندوون، ئەوه شه زیانباریی پۆشن.

لێره ش دواي ئەوه ی خوا فهرمو ی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ۝﴾ له خه لک هه یه که سانیکی که ده لێن: پروامان به خوا هینا، به لام ئەگەر له پیناوی خوا دا ئازاردرا، ئازاردانی خه لکی بو ی، وه ک سزای خوا ته ماشا ده کات، (زۆر له لای شتیکی گه وره و مه زنه، بۆیه له به رانه ریدا به چۆک دادی)، به لام ئەگەر له په روه ردگار ته وه یارمه تی و پشتیوانییه ک بوو، ده لێن: ئیمه ش له گه لتان بووین، واته: له کاتی نه هاتدا خۆرانه گرن و، له کاتی هاتدا، لایک لیده ده ن و

ئیددیعایه ک ده کهن که هه قیان نیه، ئنجا دواى ئه وه خوا ﷻ به سه رهاتى نووح ﷻ ئاماژه یه ک پى ده کات که چهند خوڤاگر بووه، نو سه دو په نجا (۹۵۰) سأل به رده وام بووه له گه ل گه له کافرو مله وړو که لله په قه که ی دا، به لام وازی له کاره که ی خو ی نه هیناوه ده سته به ردار نه بووه، ماندوو نه بووه و شل نه بووه و کول نه بووه.

دواى باسى ئیپراهیم ﷻ ده کات، که ته نانه ت له ئاگرى سوور نه ترساوه له پیناوى خوادا، خستوویانه ته نیو مه نجه نیق و به مه نجه نیق هه لیانداوه ته نیو بلیسه ی ئاگر، به لام ده سته به ردارى په یام و به رنامه ی خواى په روه رداگر نه بووه، واته: ئیوه ش نووح بکه نه سه رمه شق بو خوڤاگرى و پشوو دريژی و، ئیپراهیم بکه نه سه رمه شق (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، له وه دا که له پیناوى خوادا ئاماده بن فری بدرینه نیو ئاگرى سووره وه، ئاماده بن له پیناوى خوادا کوچ بکه نه و، هه موو شتیک به جیه یلن.

ده فهرموى: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا﴾، به دنیایى نوو حمان بو لای گه له که ی نارد، هه زار (۱۰۰۰) سأل جگه له په نجا (۵۰) له نیویاندا مایه وه، واته: (۹۵۰) سأل له نیویاندا مایه وه، ﴿فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾، توفان گرتنی، لافاوکی گه وره گرتنی، له حالیک دا که ئه وان سته مکاربوون، خوا ﷻ ده یتوانی بفهرموى: (فَلَبِثَ فِيهِمْ تِسْعَ مِائَةٍ وَخَمْسِينَ عَامًا، أَوْ سَنَةً) به لام به و ته عبیره فهرموویه تی: هه زار جگه له په نجا، بو ئه وه ی که بزانی به وردی، (۹۵۰) سأل بووه، ته گهر فهرمووبای: (۹۵۰) له وانه یه یه کییک گوتبایه: ده بی به جوړیک له زیده پړوی، یان بو ژور پېشانداى ئه و ماویه بی، به لام که خوا دیار بیکردوه: هه زار جگه له په نجا، مانای وایه رییک (۹۵۰) سأل، نووح ﷻ پیش توفان له نیو گه له که یدا ماوه ته وه، له گه لیاندا سه رگه رمی بانگه وازو تیگه یانندن و هو شیار کردنه و یان بووه، که ده فهرموى: ﴿فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾، توفان گرتنی له حالیکدا سته مکار بوون، واته: به هو ی سته مه که یانه وه توفان گرتنی، ته گه رنا خوا ﷻ سته م له به نده کانی ناکات.

﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّفِينَةَ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ تيمه خوئی و هاوہ لانی که شتییه که مان دهر باز کردن و، گیرامان به نشانیه که بو جیهانیان.

تایا ئهم راناوی (ها) له (وَجَعَلْنَاهَا) دا، بو (سَفِينَةَ) ده چیتیه وه، یان بو به سه رهاته که ده چیتیه وه، یان بو ئهو سزایه ده چیتیه وه که کافره کانی پی سزا دراوون؟ هه موویان گونجاوون، به لام وهک دوایش باسی ده که یان وایزی که تره راناوه که بو که شتییه که به چیتیه وه، چونکه به پیی ریزمانی عه پره بیی راناو (ضمیر) ده چیتیه وه بو نیزی که ترین باسکراو (أَقْرَبُ مَذْغُورٍ) که ئه ویش (السَّفِينَةَ) یه، ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّفِينَةَ وَجَعَلْنَاهَا﴾، (أَيَّ وَجَعَلْنَا السَّفِينَةَ آيَةً لِلْعَالَمِينَ)، که دواپی باسی ده که یان: که شتییه که چۆنه وه، چۆن نشانیه وه مو عجزیه وه بو جیهانیان، هه لبه ته تيمه پیشتریش باس مان کردوه، که له سوورپه تی (هود) دا لیکۆلینه وه یه کی تا کو رادده یه ک تیروته سه مان کردوه، له باره ی به سه رهاته ی نووح (عليه السلام) و گه له که یه وه.

ئنجایه که سه ر دیته سه ر باسی ئیپراهیم و ده فه رموی: ﴿وَابْرَاهِيمَ﴾، هه روه ها ئیپراهیمیشمان ره وان کرد، ئهم (و) ه ئهمه ده گیریتیه وه وایده داته وه بو سه ر (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا) واته: (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِبْرَاهِيمَ)، ئیپراهیمیشمان ره وان کرد، ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾، کاتیگک به گه له که ی خوئی فه رموو: به ندایه تی بو خوا بکه ن، خوا به رستن، ﴿وَأَتَقُوهُ﴾، هه روه ها پاریزی لیکن، ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، ئا ئه وه که ته نیا خوا به رستن و ته نیا پاریز له خوا بکه ن، بو ئیوه چاکتره ئه گه ر بزنان، ئه گه ر زانیاریتان هه بی، بیجگه له خوا به رستی، هیچ شتیکی دیکه شایسته ی مرووف نیه.

﴿إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا﴾، به دلنایی ئیوه له جیاتی خوا، له خوار خواوه، جگه له خوا، ته نیا بتان ده به رستن، (أَوْثَانٍ) کوئی (وثن) ه، که بریتییه له به ردیک به رستری، هه رچه نده هه ندیک له زانیان گوتوو یانه: (وثن) ده گونجی

هەر بهردیک بئی، ده شگونجی په یکه ریڅ بئی به شیوهی مروؤف، یان له هەر شیوهیه کی دیکه دا، به لام زور به یان ده لّین (وَتَن) مهرچ نیه شیوهی هه بئی، به لام (صَنَم) شیوهی هه یه، ﴿وَتَخْلُقُونَ أَفْكَ﴾ ههروهه ها درؤ هه لده به ستن، ﴿وَتَخْلُقُونَ﴾ یانی: په یدای ده کهن، درؤ په یدا ده کهن، هه لده به ستن، شتیک ده لّین که هیچ بنه مایه کی نیه، چونکه هاوبه شانی خوا، بوونیان نیه، ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا﴾ به دلناییی ته وانه ی له جیاتی خوا، جگه له خوا ده یان په رستن، بژیویان بوؤ تیوه به ده ست نیه، ﴿فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ﴾، تنجا بژیو له لای خوا داوا بکه، ﴿وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ﴾، بیپه رستن، سوپاسگوزاری بوؤ ته نجامده، ﴿إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ هه ر بوؤ لای وی ده گپدرینه وه، بویه بزنان به چ چاوو پرویه که وه ده چنه وه خزمه تی خوا، بزنان به چ ده ست و تویشوو یه که وه به چ په ریزو به رهه میکه وه، ده چنه وه خزمه تی.

﴿وَإِنْ تُكَذِّبُوا﴾، ته گهر ته وه ش که ده یلیم، به درؤی دابنّین، تهو په یامه، تهو به رنامه یه ی خوا به درؤ دابنّین، ﴿فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾، به دلناییی له پیش تیوه ش دا گه لانتیک، کو مه لگایانیک، پیغه مبه ران و په یامه کانی خویان به درؤ دانان، ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَلَعُ أَلْمِیْتُ﴾، په وانه کراو (ی خوا) یش، ته نیا گه یاندنی پروونکه ره وه و ناشکرا که ری له سهره، دوا ی ته وه ی په یامی خوی به پروونی و به ناشکرای پیگه یاندن، ته رکی خوؤی ته نجامدا وه، ته گهر تیوه وه لامی نه ده نه وه، ته وه خوؤان زیانتان کردوه، ته گهر نا ته و زیانی پیناگات، چونکه ته و ته رکی خوؤی جیبه جئ کردوه، ته رکه که شی هه ر ته وه یه په یامی خوا بگه یه نی، به قسه و به کرده وه به هه لویتست بیگه یه نی.

تنجا ته م ئایه تانه: (۱۹ - ۲۳)، ته م پینج ئایه ته موباره که، فه رمایشتی خویا ه نیواخنی کردوه له گه ل قسه کانی ئیبراهیم دا عليه السلام پیش ته وه ی وه لامی کافره کان بخاته پروو، هه ندیکیش ده لّین: ته وه هه ر فه رمایشتی ئیبراهیمه، به لام شیوه ی دوانده که ی له دواندن پراسته وخوؤ (خطاب) وه گورپوه بوؤ دواندن نادیار (غیاب)،

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ﴾، ئایا نابینن؟ بە چاوی عەقل و دڵ، ئەگەرنا بە چاوی سەر نابینن، ئایا نابینن خوا چۆن سەرەتا دروستکراو دەست پێ دەکات، (أَبَدًا) کە (مضارع) هەکە ی (يُبْدِئُ) یە، لەگەڵ (بَدَأَ) کە (مضارع) هەکە ی (يَبْدَأُ) یە، یەک واتایان هەیه، یەکیان چواری (رباعي) یەو یەکیان سیانی (ثلاثي) یە لە ڕووی پیتەکانەوه، (أَبَدًا يَبْدِئُ) لەگەڵ (بَدَأَ يَبْدَأُ) هەر یەک واتایان هەیه، واتە: دەستی پێکرد، ئایا نابینن بە چاوی عەقل و دڵ چۆن خوا دروستکراوهکان دەست پێ دەکات؟ ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾، دوایی ئەو دروستکراوه گێڕێتەوه، دوای ئەوهی لە بەین دەچن، جاریکی دیکە دەگێڕێتەوه بۆ بوون، ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾، بە دنیایی ئەوه لەسەر خوا ئاسانە، کە ئێوەش دوای ئەوهی دەفەوتین و دەمرن، بتانگێڕێتەوه و زیندووتان بکاتەوه، کەواتە: ئێوەش پێتان وانهبن، ئەگەر لە بەین چوون و مراندنی، زیندوو ناکرێتەوه، بزانیان کە پۆژیک دی، زیندووتان دەکاتەوه، تەماشای ناکەن! پۆژانە خوا شتان دروست دەکات و لە بەینیان دەبات و، دوایی دەیانگێڕێتەوه؟ کاتی خۆی زانست ئەوهی نەزانیوهو، بۆی دەرنەکووتوه، کە لە جەستە ی مروڤدا بە مەزەنە و بە نزیکیکراوهی لە هەر چرکەیه کدا سەدو بیست و پینج ملیۆن (۱۲۵,۰۰۰,۰۰۰) خانە لە جەستە ی مروڤ دەمرن، سەدو بیست و پینج ملیۆن (۱۲۵,۰۰۰,۰۰۰) خانە ی دیکەش شوێنیان دەگرێتەوه، جەستە ی مروڤیش هەمووی لە نزیکیه ی سەد تریلیۆن (۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) خانە پێکهاوتوه، سەد هەزار ملیار خانە.

﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ﴾، بلی: بە زهوییدا بپۆن و سەرنج بدەن، خوا دروستکراوهکانی چۆن دەست پێکردوه! واتە: لێبکۆلنەوه، سەرنج بدەن، ﴿ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ﴾، دوایی خوا دروستکردنەوهی دیکە دینیتە گۆڕی و پێدەگەیهنن، دروستکردنەوهی دیکە، ئەو دروستکردنەوهیه کە لە پۆژی دوایی دا دەبن، واتە: ئێوە تەماشای بکەن بۆ وینە: لە زیندەوهەران، لە ئازەلان، خوا چۆن دەیانمرینن، یان گژو گیا چۆن وشک دەبن، دوای ئەوه

لهوهرزی به هاردا، دووباره چه کهره ده کاته وهو دیته وه ئاراه، ٲیوهش به ههمان شیوه ﴿ثُمَّ اللَّهُ يُشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ﴾، دواپی خوا پیگه یاندنی کوئایی دینی، که له رژی دواپی دا ده بی و له دواپی ئه و پیگه یاندن و دروستکردنه، مردن نابی، ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، به دنیایی خوا له سه ره مو شتیک به توانایه.

﴿يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ﴾، خوا ههر که سیکی بیهوی نازاری ده دات، سزای ده دات و، ههر که سیکی بیهوی به زهی پی دا دی، ﴿وَالِيَهُ تُقْلَبُونَ﴾، ههر بو لای ویش ده گیردینه وه، دیاره لیره به ره های فرمویه تی: ههر که سیکی بیهوی سزای ده دات و، ههر که سیکی بیهوی به زهی له گه ل ده نویتی، به لام به ته نکید ئه وه به گو تره نیه، چونکه سیفه ته کانی خوا ﴿يَكُونُ﴾ پیکه وه کار ده کهن، واته: وهک چو ن خوا ویستیکی ره های هیه، حکمه ٲیکی ره هاشی هیه، به زهی و میهره بانییه کی ره هاشی هیه و، زانیاریه کی بی سنووری هیه، وهک چو ن ده سه لاتیکی بی سنووری هیه، که واته: سیفه ته کانی خوا هه موویان پیکه وه کار ده کهن، بو وینه: خوا ویستی ره های هیه، ههر که سیکی بیهوی گومرای ده کات و، ههر که سیشی بیهوی هیدایه تی ده دات، به لام کار به جٲیه کی ره هاشی هیه، خوا ده زانی کی گومرا ده کات و، ده شزانی کی هیدایه ت ده دات، ههروه ها خوا ههر که سیکی بو، سزای ده دات، به لام ده زانی به هه ق خه لک سزا ده دات و، به هه ق خه لک ده به خشی و، به زهی به خه لک دادی، ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾، ٲیوهش ده سه وسانکه ر نین بو خوا ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الْإِنْسَانَ شَيْءٌ﴾، هه لبه ته مرو ف ناچی بو ئاسمان، به لام یانی: ئه گهر گریمان بچن بو ئاسمانیش، له ویش ناتوانن خوا ده سه وسان بکه ن، ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾، ٲیوهش جگه له خوا، هیچ سه ره رشتیارو هاوکارو یارمه ٲییدهر یکتان نیه، واته: له به رانبه ر خوا دا، ئه گهر بیهوی سزاتان بدات، که س سه ره رشتییتان ناکات و که س هاوکاران نابی و یارمه ٲییتان نادات.

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَايَةِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ﴾، ئەوانەش کە پرۆایان بە نیشانەکانی خوا نیەو بە دیداری خوا نیە، بێپروان بە نیشانەکانی خوا، کە ئایەتە خوێراوەکان، یان ئایەتە بێراوەکان، یان موعجیزەکانی پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ھەروەھا پرۆاشیان بە دیداری خوا نیە ﴿أُولَٰئِكَ يَسْأَوْنَ مِنْ رَحْمَتِي﴾، ئا ئەوانە لە بەزەیی من ناتۆمیدبوان، ﴿وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، ھەروەھا ئەوانە ئازاریکی بە ئیشیان ھەیە، کەواتە بە ھۆی ئیمان بە ئایەتەکانی خواوە بە دیداری خوا، مەرۆف شایستەیی بەزەیی خوا دەبێ، بەلام بە ھۆی کوفر بە ئایەتەکانی خواوەو، بە دیداری خوا، مەرۆف شایستەیی سزای بە ئیشی خوا دەبێ، کەواتە: نە بەزەیی نواندەکەیی خوا، نە ئازاردان و سزادانەکەیی، ھیچیان بە گوێرە نین، بە لکو ھەمووی پر بە پێستەو لە جێی خۆیەتی.

ئنجە دێتە سەر وەلامی گەلە کافرەکەیی ئیبراھیم عليه السلام، دەفەرموێ: ﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ﴾، وەلامی گەلەکەیی ھێچ شتیک نەبوو، جگە لەو ھەیی گوتیان: بیکوژن، یان بیسووتێن، واتە: یان بیکوژن بە کوشتنی ئاسایی، یاخود بیسووتێن، کە ئەویش ھەر کوشتنە، بەلام کوشتنێکی نا ئاساییە. ئنجە ئەو ھەمووی پێچراوەتەو، کە سەرەنجام بریاریاندا ئاگریکی بو بکەنەو، ئاگریان بو کردەو، خستیانە ئیو مەنجه نیق، بە مەنجه نیق فریاندان ئیو مەشخەلی ئاگرە کەو، ئەو ھەمووی پێچراوەتەو یە کسەر دێتە سەر سەرەنجامە کە: ﴿فَأَجْنَعَهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ﴾، واتە: دوا ئەو ھەیی پێش جۆریک لە دل لە دلدانیان ھەبوو، گوتیان: ئایا بیکوژین، یاخود بیسووتێن؟ دوا ئی دلی خوێان لە سەر ئەو ساغ کردەو، کە بیسووتێن و فریشاندایە ئیو ئاگر، بەلام خوا لە ئاگر دەربازی کرد.

کەواتە: ئەھ ئەھلی ئیمان! ئیو ھەش لە پیناوی خوادا دەربەست مەبن، کە ئەگەر فریدرێنە ئیو ئاگری سوورەو ھەش، خوا ئەگەر بیەوێ لە ئیو ئاگری

سووریش دا سهلامه تان دهکات و، ته گهر سهلامه تیش نه بوون، ته وه له پیناوی خوادا سووتیتان و کوژران و دهر به دهر کران و، ههر شت پیکران، له پیناوی خوادا هه مووی ئاسانه، یانی: ده بی له لات سینا بی، خوا هیئده به رزو مه زن و گه وره یه، پاداشتی خوا هیئده گه وره یه، که هه موو شتیک له پیناوی خوادا ئاسانه و ده بی پیت ئاسان بی، ته گهر به راستی خواناس بی، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، به راستی له وه دا نیشانه هه ن بو کومه لیک پروا بینن، یانی: له به سهرهاتی ئیپراهیم دا ﷺ، له وه دا که له پیناوی خوادا خرایه نپو تاگری سوور و خواش دهر بازی کرد، نیشانه زورن بو که سانی پروا بینن، به لام که سیک پروانه هیئی، له نیشانه کانی خوا به هره مه ند نابی.

﴿وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، هه روه ها ئیپراهیم فهرمووی: به دلنیا یی ئیوه ته و بتانه له جیاتی خوا گرتوو تان، ده یان په رستن بو خوشه و یستیتان له ژیا نی دنیا دا، واته: خوشه و یستی نیوانتان، یه کدی خوشو یستنتان و، په یوه سستی عاتیفی و سوژتان له گه ل یه کدی دا، وه ک لاسای کردنه وه ی کوژرانه ی پیشینانتان، یا خود له بهر خوشه و یستیتان بو بته کان ده یان په رستن له ژیا نی دنیا دا، واته: ﴿مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ﴾، ده گونجی مه به ست پیی ته وه بی که ته و بتانه ده په رستن، له بهر ته و خوشه و یستییه که له نیوانتان دا هه یه، واته: له نیوان ئیوه و په رستراوه کانتان دا، یا خود: له نیوان خوتاند، وه ک خه لکه که، تا کو ته و خوشه و یستی و په یوه ندیه کومه لایه تیانه و بهر ژه وه ندیا نه ی پیکه وه هه تانن، به رده وام بن له ژیا نی دنیا دا، بویه ته وانه ده په رستن، ته گه رنا وه نه بی بنه مایه کیان هه بی و به لکه یه کیان له پشت بی، ﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ﴾، دوا یی له رژی هه لسانه وه دا هه ندیکتان بیپروا ده بن به هه ندیکتان، هه ندیکیشان نه فرین له هه ندیکتان ده که ن، دیاره سه رکرده و ده مپراسته کان بیپروا ده بن به شوینکه وتوو ه کانیان، ده لپن: ئیمه به رانه ر به ئیوه بیپروا یین، ئیوه هه له تان کردوه که ئیمه تان په رستوه، شوینکه وتوو ه کانیش

نەفرین دەکەن لە سەرکردهکانیان کە بەو مەرەدەیان بردوون و، تووشی ئەو
 حالەیان کردوون، یاخود هەموویان هەم بەرانبەر بە یەکدی بیروان و حاشا لە
 یەکدی دەکەن، هەم نە فرینیش لە یەکدی دەکەن و قسە بە یەکدی دەڵێن،
﴿وَمَا أَوْنَكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّصِيرٍ﴾، جیگای هەوانەوتان ناگەرەو، هیچ
 یارمەتییدەرەو هاوکاریشتان نین لە پۆژی دوایی دا.

﴿فَأَمِّنْ لَهُ، لُوطٌ﴾، لوط پڕوای بۆ هێنا، واتە: لەبەر خۆشه‌ویستی ئیبراهیم و
 لەبەر متمانە ی بە ئیبراهیم، پڕوای هێنا بە پەیامەکی خوا ﷺ، بەوێی کە
 بە ئیبراهیم دا ناردووێتی، هەلبەتە زۆربە ی سەرچاوەکان دەڵێن: لوط برازای
 ئیبراهیم بوو، مام و برازا بوون.

ئەمەش دووبارە قسە ی ئیبراهیمە: **﴿وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي﴾**، هەرۆه‌ها
 ئیبراهیم فەرمووی: من بەرەو پەرۆردگارم کۆچکەرم، کۆچ دەکەم بەرەو
 پەرۆردگارم، واتە: بەرەو ئەو شوێنە ی کە پەرۆردگارم فەرمانم پێ دەکات،
 کە دەتوانم لەوێ چاک پەرۆردگارم بپەرستم، **﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾**، بە
 دڵنیایی هەر ئەو زالی کارزانە، بالادەستە و دەمپاریزی و، پێی کۆچ کردنم
 بۆ ئاسان دەکات، کارزان و کاربەجێشە، لێرە بارودۆخم لێ وەتەنگ هاتو،
 دەمباتە شوێنێک کە بتوانم لەوێ بە دەستکراوێی دینداریی بکەم، **﴿وَوَهَبْنَا
 لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾**، تێمەش هەرکام لە ئیسحاق و یەعقوبمان پێدان، کە
 دیارە یەعقوب کۆری ئیسحاقە و ئیسحاقیش کۆری ئیبراهیمە ﷺ، بە تەئکید
 پەیدا بوونی ئیسحاق دوای پەیدا بوونی ئیسماعیلە، ئیسحاق لە سارە خاتوون
 بوو، هەرۆک ئیسماعیل لە هاجەرە خاتوون بوو، یەعقوبیش کۆری
 ئیسحاقە، ئەمەش ئەو دەگەیه‌نی کە هەر لە پۆژگاری ئیبراهیم دا بوو کە
 خوای پەرۆردگار یەعقوبی بە ئیسحاق بەخشیو.

﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾، ھەروەھا لە ھەچە ی ئیبراھیمدا پیغەمبەرایەتی و کتیبمان دانا، واتە: لە دوا ی ئیبراھیم علیه السلام ھەر پیغەمبەرێک ھاتبی لە ھەچە ی ئەو بوو، ھەر کتیبێک دابەزیندرا، لە ھەچە ی ئەودا دابەزیندراو، لە ھەردوو لقی ئیسحاق و ئیسماعیلەو، بەلکو ھەندێک گوتووین: کورێکی دیکەشی ھەبوو بە ناوی میدیان و، شوعیب بۆ گەلی میدیان پەوانکراو و شوعیب دەچیتەو سەر میدیان کە ئەویش ھەر کورێ ئیبراھیمە، وەک لە پەیمانی کۆن دا ھاتو، ﴿وَأَتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا﴾، لە دنیا دا پاداشتەکیمان دایەو، واتە: بەشێک لە پاداشتەکیمان لە دنیا دا دایەو، کە بریتێ لە ھەوێ ھەموو خاوەن بەرنامە ئاسمانییەکان، یەکدەنگن لە سەر ئیبراھیم علیه السلام و ستایشی دەکەن، ھەروەھا ئەو بوو کە خوا ھەچەکی باشی بە ئیبراھیم دا، ئەو تا پیغەمبەرایەتی لە دوا ی ئیبراھیم تەنیا لە ھەچە ی ئەودا بوو، کتیبەکانی خوا، تەنیا بۆ ھەچە ی ئەو دابەزیون، ھەروەھا ئیبراھیم خوا توانایەکی ماددی باشی پێداو، سومەو ئیعتیارێکی باشی پێداو، ئیبراھیم پیغەمبەرێکی ئۆدەولەتی بوو، لە عێراق، لە شام، لە میسر، لە حجاز، کە ئەوکاتە ئەو چوار شوینە زیاتر کۆمەلگای بە شەریان تیدا کۆبۆتەو، نێوان دیجلە و فورات و نیل، ﴿وَأَنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾، لە پۆژی دوایشدا، ئیبراھیم علیه السلام لە چاکانە، واتە: لە ریزی صالحان و چاکان دایە.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

ناردنی نووح بۆ لای گەلەكەى و، بەردەوام بوونی لە بانگەواز کردنیان بۆ ماوەى نۆ سەدو پەنجا (۹۵۰) سأل و، فەوتیزانیان بە لافاویكى مەزن و، دەربازکردنی خۆى و سواربووانى كەشتییه كەو، كردنى كەشتییه كە بە نیشانەیهك بۆ جیهانیان:

خو ده فەرموى: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾﴾

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە پێنج بڕگەدا:

۱- ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾، بە دڵنیایی ئیمە نووحمان بۆ لای خەلکەكەى، بۆ لای گەلەكەى ڕەوانكرد، واش پێدەچى ئەو كاتە هەر ئەوەندە مەزۆفە بووبن لەسەر زەوى كە نووحیان بۆ لا ڕەوانكراوه، وەك دواییش زیاتر باسى دەكەین.

ئەجە وەك پێشتریش گوتمان: ئەو بۆ چەسپاندنی پێغەمبەرى خاتەمە ﷺ كە ئەو ڕێهەى تۆ لەسەرى و، ئەو پەيامەى بۆ تۆ ھاتو، ئەو لە پێش تۆشدا نووح بوو، ئیبراھیم بوو، پێغەمبەرانى دیکە بوون (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بۆیە دەبى تۆش خۆراگر بى، وەك چۆن نووح نۆسەدو پەنجا (۹۵۰) سأل خۆى راگرت، ھەلبەتە تەمەنەكەى درێژ بوو، تەمەنى خەلکەكەش ھەر درێژ بوو ئەو كاتە.

(۲) - ﴿فَلَيْتَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا﴾، هه زار ساڵ جگه له په نجا له نێو خه لکه کهیدا مایه وه، واته: خه ریکی بانگه وازو تیگه یاندن و هۆشیار کردنه وه، ترساندنیا بوو، وهک له سوورپه تی (نوح) دا خوا ﷻ له سه ر زمانی نووح ورده کارییه کانی چۆنیه تی بانگه وازو بانگکردن و هۆشیارکردنه وهی بۆ گه له که ی باس ده کات، له تهفسیری سوورپه تی (هود) یش دا به وردیی باسی به سه رهاتی نووحمان ﷺ کردوه و ورده کارییه کاتمان خستوونه پروو.

(۳) - ﴿فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾، له کاتی کدا که سته مکار بوون، تۆفان گرتی، لافاوێکی گه و ره گرتی.

(۴) - ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّفِينَةَ﴾، ئیمه ش خوێ و هاوه لانی که شتییه که مان ده رباز کردن، له تۆفانه که ده ربازمان کردن و، ئەوانی دیکه هه موویان خنکان.

لێره دا که ده فه رموی: ﴿فَلَيْتَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ ﴿۱۴﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّفِينَةَ، ئەم سێ (ف)یه، هه موویان بۆ بادانه وه (عطف)ن.

(۵) - ﴿وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾، که شتییه که شمان کرده نیشانه یهک بۆ جیهانیان. که ئیستاش له سه ر چیا ی جوودی ی ماوه.

کورتہ باسیک

له جهوت کورتہ سهرنج دا

۱- ٲیمہ به سهرهاتی نوو حمان له ته فسیری سووره تی (هود) دا به دریژی باسکرده، له بهر نه وهی له سووره تی (هود) دا، جیا له هه موو سووره ته کانی دیکه، نه و ورده کاریانه ی له ویدا هاتوون دهر باره ی نووح عَلَيْهِ السَّلَام و گه له که ی، له هیچ شوینیکی دیکه دا نه هاتوون، که ٲایه ته کانی: (۲۵ - ۴۹) ن، یانی: بیست و ٲینج ٲایه ت ته رخانکراون بو به سهرهاتی نووح عَلَيْهِ السَّلَام و، ورده کارییه کانی به سهرهاتی نووح له و بیست و ٲینج ٲایه ته دا زور به جوانیی خراونه پروو.

۲- به ٲیی ٲایه ته کانی: ﴿وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْنَعْمَ الْمُجِیْبُوْنَ ۝۷۵ وَنَجَّیْنَاهُ وَآهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِیْمِ ۝۷۶ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِیْنَ ۝۷۷﴾ الصافات، که مانایه که یان ٲاویه: به دنیایی نووح بانگی ٲیمه ی کردو، ٲیمه ش باشرین وه لمدهره وه بووین بو ی . خو ی و نیزیکه کانیمان له به لای مه زن دهر باز کرد . ته نیا وه چه که یمان کرد به ماوه وان، (ٲه وانه ی مانه وه له سهر زهوی له مروقان).

به ٲیی ٲهم سی ٲایه ته موباره که، نووح بو ٲیکرای به شهر نیردراوه و، تو فانه که ی گشتگیر بووه و، ته نیا وه چه که ی ٲه ویش ماون، ته نیا وه چه ی نووح، وه ک وه چه ی ٲاده م له سهر زهوی ماون، هه روه ها به به لگی ٲایه تی (۵۸) له سووره تی مه ٲیه م دا که ده فهرمو ی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِیِّیْنَ مِنْ ذُرِّیَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ ۝۵۸﴾ مریم، واته: ٲه وانه که سانیکن خوا چاکه ی له گه ل دا کردوون له ٲیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، له وه چه ی ٲاده م و له وانه ی له گه ل نووح دا هه لمانگرتن، دیاره هه موو ٲیغه مبه ران له وه چه ی ٲاده من، مانای وایه، هه موو ٲه و ٲیغه مبه رانه ش که له دوا ی نووح هاتوون، له وه چه ی نووح بوون.

کهواته: مروّقه کان هه موویان ته نیا تهوانه بوون که له گه‌ل نووحدا هه‌لگیراون، جگه لهوانه‌ی که له کهشتیه کهدا هه‌لگیراون و پارێزران، که‌سی دیکه له مروّقان له‌سه‌ر زه‌وی نه‌ماوه.

۳- (الطبري) له ته‌فسیره‌که‌ی خویدا^(۱) ده‌لێ: (إِنَّ اللَّهَ أَرْسَلَ نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ وَهُوَ ابْنُ خَمْسِينَ وَثَلَاثَ مِائَةِ سَنَةٍ، فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا، ثُمَّ عَاشَ بَعْدَ ذَلِكَ خَمْسِينَ وَثَلَاثَ مِائَةِ سَنَةٍ).

واته: خوا نووحی بۆ لای گه‌له‌که‌ی نارد که ته‌مه‌نی سی‌سه‌دو په‌نجا (۳۵۰) سأل بوو، نو‌سه‌دو په‌نجا (۹۵۰) سألش له نیویاندا مایه‌وه، که ده‌کاته هه‌زارو سی‌سه‌د (۱۳۰۰) سأل، دوا‌ی تو‌فانی‌ش سی‌سه‌دو په‌نجا (۳۵۰) سأل دیکه ژیا، که ده‌کاته هه‌زارو شه‌سه‌دو په‌نجا (۱۶۵۰) سأل، به‌ پێ‌ی ئه‌و رپوایه‌ته‌ی (الطبري) ته‌مه‌نی نووح له له دایک بوونی‌ه‌وه، تا‌کو کو‌چی دوا‌ی ده‌کاته: (۱۶۵۰) سأل.

هه‌ر (الطبري) ده‌لێ: وشه‌ی (الطُّوفَانُ): (كُلُّ مَاءٍ كَثِيرٍ فَاشٍ طَامٌّ فَهُوَ عِنْدَ الْعَرَبِ طُوفَانٌ سَيْلاً كَانَ أَوْ غَيْرَهُ) واته: هه‌ر ئاوێکی زوری ب‌لا‌وی ب‌په‌زا، له‌ لای عه‌ره‌ب به‌ تو‌فان ناو ده‌برێ، چ لافاو بێ، چ جگه له لافاو.

۴- (الطبري) له قه‌تاده‌وه هینا‌ویه‌تی که خوا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّفِينَةَ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ واته: خو‌ی و ها‌وه‌لانی کهشتیه‌که‌مان ده‌رباز کردن و، کردمانه نیشانه بۆ جیهانیان، قه‌تاده‌ گوتوو‌یه‌تی: (أَبْقَاهَا اللَّهُ آيَةً لِلنَّاسِ بِأَعْلَى الْجُودِيِّ)^(۲)، واته: خوا کهشتیه‌که‌ی ه‌یشته‌وه‌ه‌ک نیشانه‌یه‌ک بۆ خه‌لک، له‌سه‌ر لووتکه‌ی چیا‌ی جوو‌دی.

هه‌روه‌ها (محمد الطاهر ابن عاشور) یش ده‌لێ: (قَالَ قَتَادَةُ: بَقِيََتْ بَقَايَا السَّفِينَةِ عَلَى الْجُودِيِّ حَتَّى نَظَرْتُهَا أَوَائِلَ هَذِهِ الْأُمَّةِ، وَيُقَالُ: إِنَّهَا دَامَتْ إِلَى أَوَائِلِ الدَّوْلَةِ الْعَبَّاسِيَّةِ، ثُمَّ غَمَرَتْهَا الثَّلُوجُ)^(۳).

(۱) جامع البيان: ۲۷۶۷۴.

(۲) جامع البيان: ۲۷۶۷۷.

(۳) التحرير والتنوير: ج ۲، ص ۲۲۳.

واته: قهتاده ده لئ: پاشماوه کانی که شتی نووح، له سهر چیاى جووډی مابوونه وه تاكو سهره تاكانی ئوممه تی ئیسلام سهرنجیان داوه و بینویانه و، گوتراوه: پاشماوه کانی که شتی نووح ماونه وه تاكو سهره تای دهوله تی عه بیاسی، دواى به به فر داپوشراره (که وتوته بن خوّل و دارو به رد، له ئه نجامی داشوړانی چیاکان و هاتنی لافاودا).

٥- که ده فهرموئ: ﴿وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾، زانایان زوړبه یان گوتوویانه: وا پیده چی راناوی (ها) مه به ست پی که شتی به بن و که شتی به که ئیستا هه یه، هه ندیکیش گوتوویانه: مه به ست پی هه والی یان به سهره تای نووحه، یانی: ﴿وَجَعَلْنَا قِصَّةَ نُوحٍ آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾، هه ندیکیش گوتوویانه: یانی: ئه و سزایه ی که خوا ناردوویه تی که بریتیه له توّفان بو گه لی نووح، ئه وه مان کرد به نیشانه بو هه موو جیهانیان، له بهر ئه وه ی هه والی به سهره تای نووح عليه السلام، ئه و سزایه ی که خوا ناردوویه تی بو گه لی نووح، له هه موو دنیای کون و تازه دا بلاو بوته وه، بو یه خوا فهرموویه تی: ﴿آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾.

٦- له په یمانی کوندا هاتوه: ﴿وَاسْتَقَرَّ الْفُلْكَ عَلَى جِبَالِ أَرَارَاطَ﴾^(١) قسه ی په یمانی کون هه ر ئه وه نده یه: که شتی به که له سهر چیاى ئارارات له نگه ری گرت، چیاى ئاراراتیش ناوه بو چیاى جووډی.

(محمد الطاهر ابن عاشور) ده رباره ی (جِبَالِ أَرَارَاطَ) ده لئ: ﴿وَقَدْ اخْتَلَفَ الْبَاحِثُونَ فِي تَعْيِينِ جِبَالِ أَرَارَاطَ، فَمِنْهُمْ مَنْ قَالَ: إِنَّهُ اسْمُ الْجُودِيِّ، وَعَيْنُوا أَنَّهُ مِنْ جِبَالِ بِلَادِ الْأَنْرَادِ فِي الْحَدِّ الْجَنُوبِيِّ لِأَرْمِينِيَا فِي سُهْلٍ مَا بَيْنَ النَّهْرَيْنِ﴾^(٢)، واته: له کولهره وان راجیایان هه یه له دیاری کردنی چیاى ئارارات دا، هه ندیکیان ده لئ: ناوی چیاى جووډیه و دیاریان کرده که له چیاکانی کوردانه، له سنووری باشووری ئه رمینیا، له وه ده شته ی که پی ده گوتری: نیوان دوو پروواره کان، [که ئیستا له باکووری کوردستانی تورکیایه، له سهرووی زاخووه].

(١) العهد القديم: سفر التكوين، الإصحاح: ٨.

(٢) التحرير والتنوير: ج ٢٠، ص ٢٢٣.

۷- وپرای ئەوەی کە دەگونجی راناوە کە بۆ کەشتییە کە بچیتەو: ﴿وَجَعَلْنَاهَا﴾، (آی: وَجَعَلْنَا السَّفِينَةَ آيَةً لِلْعَالَمِينَ)، دەشگونجی بگەریتەو بۆ هەوالە کە، بەو کە (خبر) کە بە مانای (قصة) یان (حَادِثَة) بێ، یانی: (وَجَعَلْنَا الْقِصَّةَ، أَوِ الْحَادِثَةَ الْمَذْكُورَةَ آيَةً لِلْعَالَمِينَ)، چونکە دەبێ مێنە (مؤنث) بێ، یاخود بە مانای (العُقُوبَة) ئەو سزایە خوا ناردی بۆ گەلی نوح عليه السلام کە ئەو تۆفانە بوو پێی فەوتنران، کردمانە نیشانە بۆ جیهانیان.

بۆ ئێوە کۆمەڵایەتیەکان لەکەتانی

Stay in touch on social media

تەن مەحک عێز موانع التواصل الاجتماعي

علي بابير/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

علي بابير/ AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

كهتانی

بۆ ئێوە کۆمەڵایەتیەکان لەکەتانی

AliBapir

Google Play

App Store

بۆ ئێوە کۆمەڵایەتیەکان لەکەتانی

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

بۆ ئێوە کۆمەڵایەتیەکان لەکەتانی

AliBapir

Google Play

App Store

بۆ ئێوە کۆمەڵایەتیەکان لەکەتانی

مه سه له ی دووهم:

ئاماژەیه ک به وتووێژی ئیبراهیم له گه‌ڵ گه‌له که‌یدا، که فه‌رمانی پیکردوون به‌ خواپه‌رستی و پارێزکاری و، په‌خه‌ی له‌ به‌تەکانیان گرتوه که هیچ کاره‌ن و، سه‌رنجی بۆ میژووش پاكی‌شاون که په‌ندی لێ وه‌ربگرن:

خو ده‌فه‌رموی: ﴿وَابْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِندَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَلُغُ أَلْمَنِيتِ ﴿١٨﴾﴾

شیکردنه‌وی ئەم ئایه‌تانه، له یازده بڕگه‌دا:

١- ﴿وَابْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ﴾ هه‌روه‌ها یادبکه‌وه کاتیک ئیبراهیم به‌ خه‌له‌که‌ی خۆی گوت: خوا بپه‌رستن و پارێزی لێ بکه‌ن.

(و) ی سه‌ر (وَابْرَاهِيمَ) ئەوه‌ی ئێره‌ ده‌گێڕێته‌وه سه‌ر ڕسته‌ی پیشوو: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ﴾ که‌واته ئاوا ی لێ دی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِبْرَاهِيمَ إِلَى قَوْمِهِ﴾ یاخود: ﴿وَأَذْكُرْ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ یاخود: ﴿وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ﴾ یادێ ئیبراهیم بکه‌ کاتیک به‌ گه‌له‌که‌ی خۆی فه‌رموو.

شایانی باسه: ئێمه به‌سه‌رهاتی ئیبراهیممان به‌ وردیی له‌ کاتی ته‌فسیرکردنی سووڕه‌تی (إبراهیم) دا باسکردوه، ئنجا ئایا گه‌لی ئیبراهیم که ئەو وتووێژه‌ی له‌ گه‌ڵدا کردوون، کێ بوون؟ ئیبراهیم به‌ پێی سه‌رچاوه‌ میژووییه‌کان ده‌بی له‌ باشووری عێراق بووبی، هه‌ندیک له‌ سه‌رچاوه‌ میژووییه‌کان ده‌لێن: (ئور الکلدانیین)، واته: گه‌لی ئیبراهیم له‌ عێراقی ئیستا بوون، به‌لام زیاتر له‌ ده‌قه‌ری خوارووی عێراق بوون.

پستهی ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ﴾، خوا بپهرستن و پاریزی لیکهن، بیگومان پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که به گهله کانی خوئیانیان گوتوه: خوا بپهرستن، خواپهرستی به چه مک و واتا راسته قینه کهی، به رنامه یه کی گشتگیری ژیان، واته: بو خوا ملکه چ بن له هه موو ژیاناندا، نهک به و چه مک و واتا ته سک و باوهی که ئیستا له زهینی زۆربهی مسولماناندا ههیه، که پێیان وایه خواپهرستی ته نیا بریتیه له نهجامدانی دروشمهکان، که پێیان دهگوتری: دروشمه کانی پهرستن (شَعَائِرُ التَّعْبُدِ) وهک نوێژو پوژوو و زهکات و ههج و، ئه و پهرستشانهی دیکه که له ئیوان مرووف خوئی و خوای پهروه ردگادا نهجام دهدرین، به لکو خواپهرستی و به ندایه تی بو خوا یانی: ملکه چیی بو خوا له هه موو وردو درشتی ژیان دا، له مزگهت و بازار، له سهر دوانگه و له فه رمانگه، له کینگه و له کارگه و، له هه موو کایه کانی ژیان دا، به ندایه تی بو خوا بکه ن و پاریزی لی بکه ن.

(۲) - ﴿ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، ئه وه بو ئیوه باشته ئه گهر بزانی. یانی: ئه گهر زانیاریتان هه بی، ده زانی ئه وه بو ئیوه باشتین شته، (خَيْرٌ) یانی: باشتین، چونکه جیگه وه وه ئه لته رناتیقی به ندایه تی کردنی مرووف بو خوا، بریتیه له کو یلایه تی کردنی بو شته کانی دی، یان مروفیکی وهک خوئی، یا خود دروستکراوه کانی دیکه ی خوار خوئی.

(۳) - ﴿إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَنًا﴾، به دلنیایی ئیوه له جیاتی خوا، یان له خوار خواوه، ته نیا بتان ده پهرستن.

(۴) - ﴿وَتَخْلُقُونَ أَفْكَاءَ﴾، ههروه ها دروئی هه لگیراوه هه لده به ستن، (أَيَّ وَتَفْتَرُونَ كَذِبًا) درو هه لده به ستن بو خوا، گوايه هاوبه شی هه ن و، ئیوه ش ئه و هاوبه شانه ده پهرستن تاكو له خواتان نیزیک بخه نه وه، وهک له سوو په تی (الزمر) دا ده فره موئی: ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (۲) الزمر، نایانپه رستین مه گهر بو ئه وه ی له خوامان نیزیک بخه نه وه.

(الطبري) له مانای: ﴿وَتَخْلُقُونَ أَفْكَاءَ﴾ دا، ده لئ: ﴿وَتَصْنَعُونَ كَذِباً وَبَاطِلاً﴾
واته: ئیوه درۆ پوچ هه لده به ستن و دروست ده کهن، ئهو هاوبه شانه، ئهو
بتانه ی ده یان په رستن گوايه هاوبه شی خوان، ئهو شتیكه هه لیده به ستن بۆ خواو،
درۆیه كه په یدای ده کهن، وشه ی (خَلَقَ) یانی: هینانه دی شتیك له نه بوون، به لام
لیرده دا به مانای درۆ هه لده به ستن یانی: قسه یه ك بكری هیچ ته صل و بنه مایه کی
نه بی، ته گه رنا (خَلَقَ) هینانه دی شتانه له نه بوون، كه ته نیا به خوا ی په روه ردگار
ده کری: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ (الزمر، ۶۲) خوا به دپهینه ری هه موو شتیكه،
یا خود كه ده فهرموئ: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقْدَرَهُ نَقْدِيرًا﴾ (الفرقان، ۲) واته: خوا
هه موو شتیکی په یدا کردوه، ئنجا به ته ندازه گیرییه کی باش ته ندازه گیری کردوه.
ئنجا درۆ هه لده به ستن ئهو یه شتیك بگوتری، بنه مایه ك و ته صلیکی نه بی،
ته ویش له و پرووه ده شو به پته په یدا کردن و هینانه دی له نه بوون.

۵- ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا﴾، به دلنایی ته وانه ی
ئیه له جیاتی خوا ده یان په رستن، له خوار خواوه ده یان په رستن، جگه له خوا به ندایه تییان
بۆ ده کهن، هیچ بژیویکیان بۆ ئیه به ده ست نیه.

چونكه (رِزْقًا) به نه زانراو (نَكِرَة) هاتوه، واته: كه م و زۆر بژیویان بۆ ئیه
به ده ست نیه، بۆیه شایسته نین په رستری، په رستراو ده بی بتوانی زیان
له په رسته ره كه ی دوور بخته وه و سوودی بۆ بیئی، بژیوی بۆ دابین بكات،
هینا بیته دی، سه په رشتی بكات، كه ئهو بتانه هه چكام له و سیفه تانه یان نین.

۶- ﴿فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ﴾، ئیه بژیو له لای خوا به خوا بخوازن.

۷- ﴿وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ﴾، هه روه ها بپه رستن و سوپاسگوزاری بۆ ته نجام بدن،
(شَكَرَ، يَشْكُرُ، شُكْرًا) بۆ خو ی بۆ به ركار تپه ر ده كات و پپوستی به پیتیکی ديكه نیه،
به لام لیرده دا (وَاشْكُرُوا لَهُ) واته: له بهر خاتری وی سوپاسگوزاری بكهن، ئهمه مانا كه ی
به هیزترو توختر ده كاته وه.

(۸) - ﴿إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ به دنیایی هەر بو لای وی ده گیردینهوه.

کهواته: لیره دا ئیبراهیم علیه السلام چوار شتان ده کاته وه سف و پیناسه بو خوا:

یه ک: بژیو ته نیا به ده ست نه وه.

دوو: ده بی به ندایه تی ته نیا بووی بی.

سی: پارێزکردن ده بی ته نیا له وی بی.

چوار: گه رانه وه ش ته نیا بو لای ویه.

(۹) - ﴿وَإِنْ تُكَذِّبُوا﴾ دواوی ئیبراهیم علیه السلام پێیان ده فهرموئ: ئه گه ر ئیوه په یامی خوا به درۆ دابنێن، پیغه مبه ری خوا به درۆ دابنێن، پروای پینه که ن.

(۱۰) - ﴿فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ﴾ خوا په کی به ئیوه ناکه وی، له پیش ئیوه دا، کومه لگایانیکی دیکه په یام و پیغه مبه رانی خویان به درۆ دانا، به لام سه ره نجام ته ماشا بکه ن چون سه ریان به فه تاره ت چوو!

(۱۱) - ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَلَعُ أَلْمِیْتُ﴾ پیغه مبه ریش ته نیا گه یاندن و پروونکردنه وه یکی ئاشکرای، (یاخود ئاشکراکه ری) له سه ره، (أَلْبَلَعُ) (بَلَعٌ یَبْلَعُ بَلَاغًا) گه یشت ده گات، گه یشتن، گه یاندن، (أَلْمِیْتُ) یش لیره دا ده گونجی به مانای روشن بی، ده شگونجی به مانای روشنکه ره وه بی، یان له (أَبَانَ) ی (لازم) ه، به مانای روشن، یان (أَبَانَ) ی تپه پرکه ر (مُعَدَّی) ه، به مانای روشنکه ره وه.

ئیبراهیم علیه السلام ده یه وی پێیان بفرموئ: ئه گه ر وه لام نه ده نه وه، من به درۆ دابنێن و په یامی خوا که به مندا ناردوویه تی، به درۆ دابنێن، ئه وه ته ماشای میژوو بکه ن، کومه لگایانیکی دیکه، خه لکانیکی دیکه ش هه بوون که پیغه مبه رانیان به درۆ داناون، به لام سه ره نجام سزادراون، منیش وه ک پیغه مبه ری خوا، وه ک هه موو پیغه مبه ران، ته نیا گه یاندنی په یامی خوام له سه ره، به شیوه یه کی پروون و پروونکه ره وه، ئنجا کاتیکی که په یامی خوام پیراگه یاندن،

ئەركى من لیره تەواو دەبى، وا مەزانن كە تووشى چۆرتمىك دەبىم، تووشى گرفت و كىشە يەك دىم، بە نىسبەت نىوان خۆم و خواو، ئەگەر ئۆو وەلامتان نەدامەو، ئۆو بەس خۆتان زىانبار دەبن و خۆتان تووشى سزا دەبن، ئەگەرنا من ئەركەكەم ھەر ئەو يە، پەيامى خواتان پى رابگە يەنم.

دىارە گە ياندنى پەيامى خوا ﷺ مەرج نىە تەنيا بە زمانى وتار بى، بە لكو بە زمانى كردار، بە زمانى ھەلۆيست، بە زمانى جىيە جى كردن، ھەموو ئەو پى دەگوترى: گە ياندن، واتە: پىغەمبەر ان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئەركدار (مكلف) بوون، پەيامى خوا وەك چۆن بە تەعبىرى زمان دەگە يەنن، بە ھەلسوكەوتە كانىشيان، بە ھەلۆيستە كانىشيان، پەيامى خوا لە ژيانى تاكى و خىزانى و كۆمەلەيتى و سياسىي خۆياندا، بەرجەستە بكەن بۆ خەلك، بۆ ئەو ھەلەك و پراي ئەو ھەقيان لى دەبىستى، ھەقىشيان تىدا بىنى.

لە نۆرە كۆمەلەيتىيەكان لەكەلتان
Stay in touch on social media
نەن مەكەم عىر موانع النواصل الاجتماعى

راگە ياندنى مەكەتبى مامۇستا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربى - كوردى

عەلى بابىر/ AliBapir

عەلى بابىر/ AliBapir

كەتالى

راگە ياندنى مەكەتبى مامۇستا عەلى بابىر

راگە ياندنى مەكەتبى مامۇستا عەلى بابىر

مەسەلە ی سێهەم:

سەرنجراکێشانی خوا بۆ مرۆڤان کە دروستکراوەکان دیتیتەدی و، دەیانگێڕیتەو، فەرمانکردن بە بە زەویدا ڕۆیشتن و، سەرنجدانی پێگە یشتنی دروستکراوەکان و، کردنە بە لگە ی ئەو حالەتە لەسەر ژیا نی ڕۆژی دوا یی و، ئاماژە کردن بە هەندیک لە سیفەتەکانی خوا و دەستە پاچە یی مرۆڤان و، سەرهنجامی شوومی بێروایان بە دیداری خوا:

خوا دەفەرموی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝١٩ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝٢٠ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ۝٢١ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝٢٢ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَكْسِبُونَ مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝٢٣﴾

شیکردنەو ی ئەم ئایەتانە، لە دوازدە برگەدا:

١- ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾، ئایا نەیانبینیو، (بە چاوی عەقل و دڵ)، خوا چۆن دروستکراوی دەستپێکردو، دوا یی دە یگێڕیتەو! لێرەدا دیتن دیتنی دڵ و عەقل، دەشگونجی مەبەست لە دیتن لێرەدا، دیتنی چا و بی، بۆ هەندیک لەو شانە ی بە چا و دەبینی، کە خوا ﷻ چۆن دەست بە دروستکردنیان دەکات، پنجه گیایە ک، دەنکە توویک چۆن دەرو ی؟! دوا ییش دوا ی ئەو ی لە بە یندە چی، دووبارە خوا ﷻ دە یژنیتەو دە یرو ی نیتەو، بە لام زیاتر وا پێدە چی مەبەست لە دیتن، دیتنی عەقل ی بی، وە ک زانیان دە لێن: (الرُّؤْيَةُ عَقْلِيَّةٌ وَلَيْسَتْ بَصَرِيَّةً) دیتنی عەقل مەبەستە، نە ک دیتنی چا و، (أَوَلَمْ يَرَوْا) خو ی تراو ی شەتەو: (أَوَلَمْ تَرَوْا)، ئنجا ئە گەر (أَوَلَمْ يَرَوْا) بی، دواندە کە دواند یکی نادیار (خِطَابٌ غِيَا ي)، ئە گەر (أَوَلَمْ تَرَوْا) بی، دواندە کە دواند یکی ڕووبە ڕوویە.

ئىنجا - وهك پىشتىرش باسمانكرد- ئەو پىنج ئايەتە دەگونجى ھەمووى قسەى ئىبراھىم عليه السلام بى، كە بە خەلكەكەى خوى فەرموون، دەشگونجى ئەمە فەرمایشتى خوا عليه السلام بى، نىواخنى كىردو لەگەل قسەكانى ئىبراھىم عليه السلام و وتووێژى لەگەل خەلكەكەیدا، كە دواى ئەم پىنج ئايەتە، ئەوان وەلام دەدەنەو، خواى پەرورەدگار ئەم فەرمایشتەى خوى كىردۆتە نىواخن و نىوپەرە بو ئەو دىالوگ وتووێژەى نىوان ئىبراھىم و گەلەكەى.

وشەى (بُذِيَ) لە زمانى عەرەبىیدا (أَبْدَأَ يُبْدِئُ) و (بَدَأَ يَبْدَأُ) وهك (الطبري) گوتووێت: (لُعْثَانٍ مِّمَّعْنَى وَاحِدٍ) دوو وشەن بە يەك واتا، (أَبْدَأَ) لەگەل (بَدَأَ)، (بَدَأَ) سى پىتى (ثلاثي) يە، بەلام (أَبْدَأَ) چوار پىتى (رباعي) يە، (أَبْدَأَ) واتە: دەستى پىكردو، (بَدَأَ) ش ھەر يانى: دەستى پىكردو، ئەم (هَمْزَةُ الْإِسْتِفْهَام) ە لە (أَوَّلَمَ يَرَوُا) دا، زانايان گوتووينا: بو پرسىاركردنى نكووليليكردنەو چاوەرپى وەلام ناكرى، ئايا نابىنن بە چاوى عەقل و دل چوون خوا دروستكراو دەست پى دەكات، دواى دەگىرپىتەو، دواى ئەو ەى لە بەينى دەبات، دەگىرپىتەو جارێكى دىكە دروستىدەكاتەو.

(ثُمَّ يُعِيدُهُ) دواى دەگىرپىتەو، واتە: دواى ئەو ەى لە بەين چوو، دووبارەى دەكاتەو بو بوون، (أَي: يُعِيدُهُ بَعْدَ فَنَائِهِ وَبِلَا، كَمَا بَدَأَهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ خَلْقًا جَدِيدًا) وهك چوون لە سەرەتاو دروستىكردو، دواى ئەو ەى كە لە نىو دەچى، جارێكى دىكە دەگىرپىتەو دەيھىنپىتەو بو بوون.

(۲) - ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ واتە: ئەو لەسەر خوا ئاسانە، ئەو دەستپىكردن و لەبەين بردن و دووبارە ھىنانەو كايە، بو خوا ئاسانە، كەواتە وا مەزانن دواى ئەو ەى ئىوھش دەمرن و لە بەين دەچن، زىندووكرانەو تان لە لای خوا قورسە، ئەو تار پۆژانە خوا دروستكراو ەكان دروستدەكات و لە بەينيان دەبات و، دواى دووبارەيان دەكاتەو.

پیشتریش باسماں کرد: ئیستا زانستی توئکاری (علم الفسلجة) دەریخستوه که له هەر چرکهیه کدا نیزیکهی سەدو بیست و پینج ملیۆن (۱۲۵,۰۰۰,۰۰۰) خانە له جهستهی مروؤف دەمرئ، لهو سەد تریلیۆن (۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) خانەیهی که جهستهی مروؤفیان لئ پیکهاتوه، واته: سەد ههزار ملیار خانە به نیزیکهراوهی جهستهی مروؤفیان لئ پیکهاتوه، له هەر چرکهیه کدا سەدو بیست و پینج ملیۆن (۱۲۵,۰۰۰,۰۰۰) خانەیان لئ دەمرن و، سەدو بیست و پینج ملیۆن (۱۲۵,۰۰۰,۰۰۰) خانە دیکه شوئیان دهگرنهوه، ئنجا ئهوه هەر له جهستهی مروؤفدا، له ئاژهلان، له پهلهوهران، له ژيانداران، له دپندان، له ههوا، له دەریا، له زهوی، له بن زهوی دا، ئهم پرۆسهیه بهردهوامه.

۳- ﴿ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ﴾، دواي خوا ﷻ پیکهیانندی کوئایش جارئکی دیکه پئ دهگهیه نیتتهوه، دروستکردنی کوئایی دروست دهکاتهوه، دروستکردنی کوئایی ئهوه دروستکردنهیه که دواي مردنی به دوادا نایهت، که مه بهست پئی زیندووکردنهوهی رۆژی قیامهت، که ئهوه دروستبوونی کوئاییه، چونکه نه بوون و مردنی به دوادا نایی.

(النَّشْأَةُ: الْمَرَّةُ مِنَ النَّشْأِ وَهُوَ الْإِجَادُ)، (نَشَأَ) واته: پهیداکردن و پهروه دهکردن، (نَشْأَةً) جارئکه له (نَشَأَ يَنْشَأُ نَشْأً) که واته: (يُنْشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ) یانی: بو پیکهیانندن و دروستکردنی کوئایی خوا ﷻ دواي دروست دهکاتهوه له رۆژی قیامهت دا.

۴- ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، به دلنایی خوا له سەر هه موو شتیک به توانایه، لێره دا خوا ﷻ شتیک که له بهر چاویاندا پرووده دات، دهیکاته به لگه بو شتیک که لێیان دووره، ئهوهی له بهر چاویان پرووده دات، ئهوهیه که رۆژانه هەر خۆیان نه مام ده ئیژن، توو دانهوێله دهوه شیئن، کشتوکال ده کهن، ئهوه تا له بهر چاویان ده روی، دروست ده بی، گه شه ده کات، دواي له بهین ده چئ، یاخود درهوی ده کهن ده بیته پووش، به لام سالیکی دیکه دووباره ده ئیژنهوه، یان دووباره تووه که دهوه شیئن، یاخود گیایه کان و دره خته کان

ده‌پوینه‌وه، ئه‌وه له‌به‌رچاویان پرووده‌دات، ئنجا بابیکه‌نه به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی لێیان دووره، که بریتیه له زیندوو بوونه‌وه‌و دروست بوونه‌وه‌ی پوژی دوا‌ی، دوا‌ی خوا ﷻ با‌سی چه‌ند سیفه‌تیکه‌ی دیکه‌ی خو‌ی ده‌کات، ده‌فه‌رمو‌ی:

(۵)- ﴿يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ﴾، هه‌ر که‌سێک که بیه‌و‌ی ئازاری ده‌دات، سزای ده‌دات و، هه‌ر که‌سێکیش بیه‌و‌ی، به‌زه‌ی پێ‌داد‌ی.

که ده‌فه‌رمو‌ی: هه‌ر که‌سێک بیه‌و‌ی سزای ده‌دات و، هه‌ر که‌سێکیش بیه‌و‌ی به‌زه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌نو‌ی‌ن‌ی، مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که ویستی خوا ﷻ په‌هایه، هیهچ کو‌ت و به‌ندیکی له‌سه‌ر نیه، به‌لام مه‌به‌ست ئه‌وه‌ نیه، خوا له‌گو‌تره‌و، هه‌ر له‌خو‌وه هه‌ندیک خه‌لک سزا بدات و، هه‌ندیک خه‌لکیش په‌حم ب‌ی بکات و، بیانخاته‌ ن‌یو نازو نیعمه‌تی به‌هه‌شته‌وه! به‌لکو سیفه‌ته‌کانی خوا هه‌موویان پێکه‌وه کار ده‌که‌ن، وه‌ک جاری دیکه‌ش گو‌توو‌مانه: ده‌سته‌لاتی خوا ب‌ی سنووره، ویستی خوا ب‌ی سنووره، زانیاری خوا ب‌ی سنووره، به‌لام حیکمه‌تی خواش ب‌ی سنووره‌و، خوا شتی ب‌یج‌ی ناکات، خوا ﷻ که‌سێک سزا ده‌دات که شایسته‌ی سزا ب‌ی، په‌حم به‌ که‌سێک ده‌کات شایسته‌ی په‌رو‌ش و به‌زه‌ی له‌گه‌ڵ نواندن ب‌ی، وه‌ک ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۵۶) ﴿الأعراف﴾، واته: به‌زه‌ی خوا له‌چاکه‌کاران ن‌یزیکه، به‌لام سزایه‌که‌ی له‌خراپه‌کاران ن‌یزیکه به‌ته‌ئکید: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا﴾ (۱۶۰) ﴿الأنعام﴾، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چاکه‌ د‌ی‌ن‌ی، خوا پاداشتی ده‌داته‌وه، ئه‌وی دیکه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خراپه‌ د‌ی‌ن‌ی، خوا سزای ده‌دات، چاکه‌و خراپه‌کانیش خو‌یان ئه‌نجامیان ده‌ده‌ن.

(۶)- ﴿وَالَيْهِ تُقْلَبُونَ﴾، ته‌نیا بو‌ لای ویش ده‌گ‌ی‌رد‌ی‌نه‌وه، (القَلْبُ: الرُّجُوعُ)، (قَلْبُ) گه‌رانه‌وه، (قَلْبَهُ) یانی: هه‌ل‌گ‌ی‌ر‌ایه‌وه، وه‌ک شتی که ده‌روا، دوا‌ی ته‌قله‌یه‌ک ل‌ی‌دات و به‌شو‌ی‌نی خو‌یدا ب‌ی‌ته‌وه.

(۷) - ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾، ههروهه ها ئیوه دهستهوسانکه رنین، نه له زهوی و نه له ئاسماندا، واته: دهستهوسانکه ری خوا نین، (المُعْجِزُ: هُوَ أَنْ يَجْعَلَ الْآخَرَ عَاجِزًا)، (مُعْجِز) ئهوهیه که بهرانبه ره که ی بئ دهسته لآت بکات، که لیره دا مه به ست پئی ئهوهیه، ئیوه ناتوانن له دهستی خوا، له دهسته لآتی خوا قوتار بن، ناتوانن له ژیر پکیفی خوا بچنه دهر، نه له زهویدا که ئیوه ژیا نی له سهر ده گوزهرینن و، نه له ئاسمانیشدا، ئه گهر گریمان بتوانن بچنه ئاسمانیش، لهویش ناتوانن له ژیر پکیفی خوا قوتارو دهر باز بن، ئه گهرنا، ئیمه ی مروؤف و جند ههر له سهر زهوین، واته: له ههر جیه ک بن، ههر له ژیر پکیف و دهسته لآتی خوا ی پهروه ردگاردان.

(۸) - ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾، ئیوه له جگه له خوا، یان له بهرانبه ر سزای خوا دا، نه هیچ سه ره په رشتیار یکتان ههیه، نه هیچ هاوکارو پشتیوان یکتان ههیه، (وَلِيٍّ) که سیکه سه ره په رشتی که سیک بکات ومشووری لی بخوات و، به سه ری رابگات به تهواوی، به لأم (نَصِيرٍ) بریتیه لهوه ی له کاتی تهنگانه دا هاوکاری بکات، واته: ئیوه نه که سیک ههیه که سه ره په رشتی تیان بکات به تهواوی له هه موو حالیکدا، نه که سیکی ش ههیه که له تهنگانه دا ده فریاتان بئ، له بهرانبه ر سزای خوا دا چه پال تان بدات و بتان پاریزی.

(۹) - ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَايُنِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَكُونُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، ئهوانه ش بیروا بوون به نیشانه کانی خوا، به دیداری خوا، ئهوانه که سانیکن له بهزه یی من ناو میدبوون، وهک زور جار گو توو مانه: (آیات) کوی (آیه) ه، که ده گونجی به مانای پرسته کانی قورئان بئ، یان پرسته کانی فه رمایشتی خوا، له قورئان، یان ته ورات، یان ئینجیل، یان زه بوور، یان له صوحوف دا، ده شگونجی ئایهت به مانای موعجیزه ی پیغه مبه ران بئ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ده شگونجی ئایه ته کان به مانای دیارده سروشتیه کان بن که نیعمه ته کانی خوان و ده سه لآتی خوا یان تیدا دهره وشیتته وه، ده شگونجی ئایه ته کان به مانای ئه و به لایانه بن که خوا به سهر گهلانی هیئان، که واته وشه ی (آیه) که به (آیات) کو ده کریتته وه چوار واتای ههن و، به پئی ئه و سیاقه که تیدا دی، ده زانین کام واتای مه به سته:

١- یان بە مانای فەرماشتی خوایه.

٢- یان بە مانای موعجیزە ی پێغەمبەرانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

٣- یان بە مانای دیاردە سروشتییە کانه.

٤- یان بە مانای ئەو بەلایانەن، کە خوا بەسەر گە لە پێشووە کانی هیناون بۆ فەوتاندنیان.

لێره دا ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَايَةِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ﴾ (آیات) وایده چۆ مه به ست پێی فەرماشتی خوا بێ، رسته کانی قورئان، به لام له م په وته دا موعجیزه کانی خواش ده گرێته وه، دیاردە سروشتییە کانش ده گرێته وه، کە له بوونه وهرو ده ورو به ردا خوای پهروه ردگار بلاوی کردوونه وه.

ئنجا ئەوانە ی بێ پروان بە نیشانه کان و بە دیداری خوا، ئەوانه:

﴿أُولَٰئِكَ يَسُؤُوا مِنْ رَحْمَتِي﴾، ئا ئەوانه له بهزه یی من نا ئومید بوون، به هۆی کوفره که یانه وه، نا ئومید بوون له بهزه یی خواو له که په م و لیبوردنی.

١٠- ﴿وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، ههروه ها ئەوانه سزاو ئازاریکی به ئیشیان ههیه، ئنجا ئازار هه ر به ئیشه، به لام یانی: سزاو ئازاریکی وا که به مانای وشه ئیش پێگه یه نه و به ژان و ناسۆره.

له نۆزه كۆمهله لایه نه به كان له كه ئالان
Stay in touch on social media
نن ههك عیر موانع النواهل الاجتماعی

Alibapir/عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

Alibapir/عەلی بابیر

Alibapir/عەلی بابیر

Alibapir/عەلی بابیر

Alibapir/عەلی بابیر

مەسەلە ی چوارەم:

وہ لآمدانہ وہی بہ ہہرہ شہی گہ لہ کھی و دہرباز کرانی و، تانہ دانی ئیبراہیم لہ پەرستیان بۆ بتان و، خستہ پرووی سەرەنجامی شوومیان لہ پۆژی دوایی داو، بپروا پێھێنانی لووط و کۆچکردنی ئیبراہیم و، خێرو بەرە کەت بە سەردا بارائێزدرانی لہ دنیاو دواپۆژدا، لہ لایەن خواوہو، پێبە خشرانی ہەر کام لہ ئیسحاق و یەعقوب:

خو دەفەر موئ: ﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَنًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّصِيرِينَ ﴿٢٥﴾ فَامْن لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَءَاتَيْنَاهُ أُجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾﴾

شیکردنەوہی ئەم ئایەتانە، لہ پازدە برگەدا:

١- ﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ﴾، وە لآمی گە لہ کھی هیچ شتیک نەبوو، ئەو نەبێ کە گوتیان: بیکوژن یاخود بیسووتینن، شیوازی کورته لێنان لێرەدا بە لگە یە لە سەر ئەوہی یە کدەنگیان ھەبووہ لە سەر ئەو سزادانە ی ئیبراہیم بە کوشتن، یان بە سووتاندن، هیچ دوودلییان نەبووہو، یە کدەنگ بوون لە سەر لہ نیو بردنی، بە لآم لہ پرووی شیوازو میکانیزم و چۆنیەتی لہ نیو بردنە کە یەوہ، دوو پا بوون، بیکوژن راستەوخۆ بە شمشیر، یان بە شتیک کە راستەوخۆ ھەری، یاخود بیسووتینن، کە سووتاندن خراپترین جووری کوشتنە، ئنجا لەوہدا کە کامیان ھەلبژێرن؟ دوو پرایان

هه‌بوون، که دیاره سه‌ره‌نجام رای سووتاندن زال ده‌کهن، که‌واته: وه‌لامی گه‌له‌که‌ی بۆ قسه‌کانی ئیبراهیم علیه‌السلام هه‌ر ئه‌وه‌ بوو که گو‌تیان: بیکوژن، یاخود بیسووتینن.

۲- ﴿فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ﴾، به‌لام خوا له‌ ناگر ده‌ربازی کرد.

ئیمه‌ هه‌م له‌ به‌سه‌ره‌هاتی ئیبراهیم دا علیه‌السلام که له‌ سووره‌تی (إبراهیم)دا به‌ وردیی باس‌مان کردوه‌و، هه‌م له‌ ته‌فسیرکردمان بۆ سووره‌تی (الأنبیاء) که له‌وی به‌ وردیی باسی چۆنیه‌تی ئه‌م ناگر بۆ کردنه‌وه‌ی ئیبراهیم و خسته‌ نه‌یه‌یه‌ی و، هه‌لدانی بۆ ئیو ناگر، به‌ ته‌فصیل باس‌مان کردوه‌، به‌لام لی‌ره‌ خوا صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم به‌ کورتیی هی‌ناویه‌تی و، ئیمه‌ش به‌ کورتیی له‌سه‌ری ده‌پۆین، ئه‌وان بریاریاندا بیکوژن یان بیسووتینن، به‌لام سه‌ره‌نجام سووتاندنیان هه‌لبژارد، ناگریان بۆ کرده‌وه‌و فریاندایه‌ نیو ناگر، به‌لام خوا له‌ ناگر ده‌ربازی کرد، ئه‌مه‌ هه‌مووی پی‌چراوه‌ته‌وه‌و کورترکراوه‌ته‌وه‌.

۳- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، به‌پراستی له‌وه‌دا، (که ئیبراهیم علیه‌السلام خوا له‌ نیو ناگری سووردا پاراستی و ده‌ربازی‌کرد)، چه‌ندان نیشانه‌ هه‌ن بۆ کۆمه‌لیک پروابینن، (لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ) واته‌: ئیمان هی‌نان، پی‌که‌ینه‌ر (مَقُومٌ)ی کۆمه‌له‌که‌یانه‌و کۆمه‌لیکن به‌ ئیمان‌ه‌وه‌ ناسراون، ئیمان هی‌نان بناغه‌ی بوونیانه‌، ئنجا بۆ ئه‌وانه‌، ئه‌و ده‌ربازکرانی ئیبراهیم له‌ نیو ئه‌و ناگره‌ سووره‌، له‌و ناگره‌ی که گه‌له‌که‌ی ئیبراهیمیان هه‌لدایه‌ نیوی، نیشانه‌ هه‌ن، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که خوا صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم به‌نده‌کانی خو‌ی ویل نا‌کات، له‌ ته‌نگانه‌دا ده‌ فریایان دی، ئه‌گه‌ر بیه‌وی له‌ ناگری سووردا ده‌یانپاریزی و، ناهیلی زیانیان پی‌ بگات، هه‌تا له‌ ته‌فسیره‌کاندا هه‌ندیکیان گوتوو‌یان: ئه‌وه‌ی له‌ ئیبراهیم سووتا، ته‌نیا ئه‌و کو‌ت و پی‌وه‌نده‌ بوو که ده‌ست و پێیان پی‌ به‌ستبوو، به‌س ئه‌وه‌ی سووتا، ده‌نا هیچ زیانی پی‌ نه‌گه‌شت، چونکه‌ خوا صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم له‌ سووره‌تی (الأنبیاء) دا ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْنَا يٰنَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلٰى اِبْرٰهِيْمَ﴾، گوتمان: ئه‌ی ناگر! سارد به‌و سه‌لامه‌ت به‌ له‌سه‌ر ئیبراهیم.

۴- ﴿وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا﴾، گو‌تیشی: ئیوه‌ له‌ جیاتی خوا ته‌نیا بتان ده‌په‌رستن.

ئایا ئیبراھیم دواى ئەوھى خوا دەربازى کردوھ لە سووتتێزان، ئەوھى گوتوھ، یان ئەوھ قسەى پێشییەتى، بەلام دواخراوھ؟ گرنڭ ئەوھى بە گەلەكەى فەرموو: بە دلنیاى ئیوھ لە جیاتى خوا، ھەندىك بتان دەپەرستى، (أَوْتَان) كۆى (وَتْن)ھ، (وَتْن) بە مانای بەردىك دى، یاخود ھەر شتىك بپەرستى، بەبى ئەوھى شیوھى پێدراى، یاخود مەبەست پێى كۆى ئەو شتانەى كە دەپەرستىن و، لە ماددەى بى ژيان دروست دەكرى، چ پەیکەردار بن و شیوھى كیان ھەبى وەك شیوھى مروڤ یان بالندە، یان ھەر شیوھى كە خەیاڵى، یاخود شیوھى نەبى، گرنڭ ئەوھى ئەوانە ھەموویان پەیکەرن و شتى بۆشن.

۵- ﴿مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، وەك خۆشەویستى نێوانتان لەژیانی دنیا، (مَوَدَّة) بە مانای خۆشویستى (مَحَبَّة)ھ، واتە: ئیوھ بتهكانتان خۆشدەوى و تاكو ئولفەت و تەباى نێوانتان لە دنیا بەردەوام بى بە ھوى ئەو بپەرستییەو، یاخود بۆیە ئەو بتانە دەپەرستى، لەبەر خۆشویستیتان بۆ یەكدى و لاسای کردنەوھى یەكدى و، پێزو خۆشەویستیتان بۆ باب و باپیران و پێشینانتان، نەك لەبەر ئەوھى بەلگەى كتان بە دەستەوھى، ﴿مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، ھەردوو واتایەكە دەگریتەوھ، خۆشەویستى نێوانتان:

أ- واتە: ئیوھ بتهكانتان خۆشدەوى و پێتانواى لە خواتان نزیك دەخەنەوھ، یان پێتانواى زیان و قازانجیان بە دەستە.

ب- یاخود ئەو بتانە دەپەرستى لە جیاتى خوا، وەك پاساوى بەردەوام بوونى خۆشەویستى و تەباى و ئولفەتى نێوانتان لە ژيانى دنیا، چونكە بە ھوى ئەو پەرستەى جگە لە خواوھى، كۆبوونەوھ، لەو بتانە كۆبوونەوھ پێكەوھ تەبان و، كۆمەلگاكەتان ژيانى ئاسایى دنیایى خۆى دەگوزەرینى، مەبەستى ئیبراھیم (عليه السلام) ئەوھى كە ھیچ بەلگەى كتان بە دەستەوھى نە، لە عەقڵ نە لە نەقل، نە لە زانست و نە لە زگماك، لەسەر راستى بپەرستى، بەلام ئەوھ خۆشەویستیتانە بۆ یەكدى، یاخود سۆزو عاتیفەتانە بۆ بتهكان، ئەگەرنا لە راستیدا ھیچ بەلگەى كە عەقڵ و، زگماك و، نەقل و، زانست لەسەر بپەرستى نە.

(۶) ﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَلَيَعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾

دوایی له رۆژی هه‌ڵسانه‌وه‌دا، هه‌ندیکتان بپروا ده‌بن به هه‌ندیکتان و، هه‌ندیکتان نه‌فرین له هه‌ندیکتان ده‌که‌ن.

ئایا ئه‌وه چۆنه‌؟

أ- ﴿يَكْفُرُ الْعَابِدُونَ بِمَعْبُودِيهِمْ، وَيَلْعَنُ الْعَابِدُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا﴾، ئه‌وانه‌ی که په‌رستار بوون، کوفر به په‌رستراوه‌کانیان ده‌که‌ن و، حاشایان لێده‌که‌ن، دووریان لێده‌که‌ن، هه‌روه‌ها په‌رسته‌ره‌کانیش له نێو خۆیاندا، هه‌ندیکیان نه‌فرین له هه‌ندیکیان ده‌که‌ن، ئه‌م ده‌لێ: خه‌تای تۆ بوو، ئه‌و ده‌لێ: خه‌تای تۆ بوو.

ب- ﴿يَكْفُرُ الْقَادَّةُ بِالْأَتْبَاعِ وَيَتَّبِعُونَ مِنْهُمْ، وَيَلْعَنُ الْأَتْبَاعُ الْقَادَةَ وَيَسُبُّونَهُمْ﴾، واته: سه‌رکرده‌کان بپروا ده‌بن به‌رانه‌ر به شوینکه‌وتوووه‌کانیان و دووریان لێده‌که‌ن و حاشایان لێده‌که‌ن، یه‌خه‌یان له‌به‌ر داده‌درن، شوینکه‌وتوووه‌کانیش نه‌فرین ده‌که‌ن له سه‌رکرده‌کان و سه‌رمه‌شقه‌کان و، قسه‌یان پێده‌لێن و جێیوان پێده‌لێن!

به‌س ئه‌وه‌یان به‌ده‌ست ماوه له‌وێ.

که‌واته: هه‌ردوو واتاکان گونجاون:

أ- ﴿يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ﴾، واته: په‌رسته‌ره‌کان کوفر ده‌که‌ن به په‌رستراوه‌کان، ﴿وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾، سه‌رکرده‌کانیش نه‌فرین له په‌رسته‌ره‌کان ده‌که‌ن.

ب- یاخود: سه‌رمه‌شق و سه‌رکرده‌کان بپروا ده‌بن و حاشا ده‌که‌ن له‌وانه‌ی شوینیان که‌وتوون و، شوینکه‌وتوووه‌کانیش نه‌فرین ده‌که‌ن له سه‌رکرده‌کان که له دنیا‌دا گومرایان کردوون و، قسه‌یان پێده‌لێن.

(۷) ﴿وَمَأْوِسُكُمْ النَّارُ﴾، جێگاو رێگه‌شتان ئاگره، ﴿مَأْوَى: مَكَانُ اللُّجُوءِ﴾، (مأوی) واته:

شوینی په‌نا پێ‌درن، شوینی لێ هه‌وانه‌وه، شوینی لێ پارێزران، ئنجا ئه‌گه‌ر که‌سیک شوینی لێ پارێزرانی نێو ئاگر بێ، ده‌بێ شوینه‌کانی دیکه‌ی چۆن بن؟!

۸- ﴿وَمَا لَكُمْ مِّنْ تَصْرِيَةٍ﴾، هیچ یارمه تییده ریکتان نیه، ئەمە لابردن (نەفی) یە بۆ تیکرا (جنس) ی سەر خەر (ناصر) یانی: هیچ جوړه یارمه تییده ریک و هاوکار یکتان نیه لهو روژده دا.

۹- ﴿فَأَمَّنْ لَهُ لُوطٌ﴾، ئنجا لوط ئیمانی بۆ هینا، ئەم (ف) یە بۆ به دوا داها تن (تعقیب) ه، (الفاء: تَفِيدُ مَبَادَرَةَ لُوطٍ لِلإِيمَانِ بِهِ)، یانی: لوط عليه السلام یه کسەر ئیمانی بۆ ئیبراهیم عليه السلام هینا، ئیمانی به خوا هینا بۆ ئیبراهیم، یاخود ئیمانی بهو په یامه هینا که به ئیبراهیم دا عليه السلام نێردراوه، له بهر خاتری ئیبراهیم، جا (آمَنَ بِهِ) و، (آمَنَ لَهُ) له قورئانداو، له فهرماشته کانی پیغه مبهردا عليه السلام ههردووکیان هاتوون، بۆ وینه:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَيَقُولُونَ هُوَ أَذُنٌّ قُلْ أَذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ﴾ ٦١ التوبة.

ههروهها له فهرماشته پیغه مبهردا عليه السلام هاتوه: ﴿وَقَالَ ابْنُ زَيْدٍ فِي حَدِيثِ الذُّنْبِ الَّذِي كَلَّمَ الرَّجُلَ، فَأَخْبَرَ بِهِ النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «فَأَمَنْتُ لَهُ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ» وَلَيْسَ أَبُو بَكْرٍ وَلَا عُمَرُ مَعَهُ﴾ (أخرجه الطبري في تفسيره: ٢٧٦٩٣، البخاري: ٢٣٢٤، مسلم: ٢٣٨٨)

لهو فهرمووده یه دا که ئینو زهید له باره ی گورگیکه وه که قسه ی له گه ل پیاویک دا کردوه، ههوا ل به پیغه مبهردا عليه السلام درا له و باره یه وه، پیغه مبهردا خوا عليه السلام فهرمووی: من و ئەبووبه کرو عومەر پروامان بۆ هینا، که لهو کاته دا ئەبووبه کرو عومەر لهو ئی نه بوون.

واته: هه ر شتیک من ئیمانی پی بینم، ئەبووبه کرو عومەریش ئیمانی پی دینن (خوا لیان رازی بی)، (فَأَمَنْتُ لَهُ أَيَّ صَدَقْتُهُ) واته: به راستم زانی.

که ده فهرموئ: ﴿فَأَمَّنْ لَهُ لُوطٌ﴾، له (په یمانی کوون) دا ده لئ: که ئیبراهیم عليه السلام کوچ ده کات له عیراقه وه بۆ شام، هه م ساره خاتوونی خیزانی له گه لیدا ده بی، هه م لوط و هاوسه ری لوطیش که ناوی مه لیکه بووه، ئنجا ئایا ئەو

خیزانه‌ی لوط هەر ئه‌وه‌یه که له‌گه‌ڵی فه‌وتاوه، یان ئافره‌تیک‌ی دیکه‌ بووه؟ چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌وه بووبی که له‌گه‌ڵی فه‌وتاوه، ده‌بی ئیمانی پی نه‌هێنابی، نه به ئیبراهیم و نه به لوطیش، بۆیه خوا سزای داوه له‌گه‌ڵ که له‌ خراپه‌کاره‌که‌یدا.

(۱۰)- ﴿وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي﴾، ئیبراهیم فه‌رمووی: من کۆچکه‌رم به‌ره‌و په‌روه‌ردگارم.

ئه‌وه‌ش کاتیک بوو که خوا فه‌رمانی پێک‌رد: مادام ئه‌و خه‌لکه‌ وایت عاسی بوون و که‌لله‌ره‌قن، وازیان لی بێنه‌و پشتیان تێبکه‌، ئنجا که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي﴾، یانی: بۆ ئه‌و سه‌ره‌زه‌مینه‌ کۆچ ده‌که‌م که خوا فه‌رمانی پێک‌ردووم و، له‌وێ ده‌توانم چاک به‌ندایه‌تی بۆ خوا بکه‌م، له‌وێ ده‌توانم په‌یامی خوا بگه‌یه‌نم و، خه‌لکه‌که‌ لێم وه‌ربگرن.

(۱۱)- ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، به‌ دنیایی هەر ئه‌و زالی کارزانه، که وه‌سف‌ی خ‌وای په‌روه‌ردگاریش ده‌کات به: ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، واته: ئه‌و خ‌وایه‌ی من به‌ندایه‌تی بۆ ده‌که‌م و پشتی پی ده‌به‌ستم، هه‌م بالاده‌سته، هه‌م کارزانی‌شه.

له‌ سه‌رچاوه‌ می‌ژوو‌یه‌کان دا ده‌لی: ئیبراهیم پێشی له‌ عێراقه‌وه‌ له‌ ئووری کلدانیان، یاخود له‌ بابه‌له‌وه‌ کۆچ ده‌کات بۆ هه‌رپران، که ناوچه‌یه‌که‌ له‌ باکووری شام، که ئیستا کوردستانه‌و خه‌لکی کوردی لێهه‌و ده‌که‌وێته‌ نیو جوگرافیای کوردستانه‌وه‌، دوایی له‌ هه‌رپرانی‌شه‌وه‌ ده‌چی بۆ شام، دوایی ده‌چێته‌ خوارتر، باشووری شام^(۱).

(۱) پروانه: مفصل العرب واليهود في التأريخ، الدكتور المهندس أحمد سوسة، ص ۵۰۶-۵۱۰ الطبعة الخامسة/۱۹۸۱م.

که نووسویه‌تی: (إن أحدث التحقيقات الآثارية التي توصل إليها العلماء تشير إلى أن إبراهيم الخليل ظهر في القرن التاسع عشر قبل الميلاد، أي قبل حوالي أربعة آلاف عام...) له‌باره‌ی شوینی له‌دابیک بوون و نیشته‌جی بوونیشیه‌وه‌، گو‌تویه‌تی: (... ویتفق المؤرخون على أن مولد إبراهيم الخليل كان في العراق، إلا أن الروايات اختلفت في تعيين مكان ولادته في العراق بالضبط، فبعضهم ذكر أن مولده كان في (أور الكلدانيين) وبعض الآخر عينه في بلدة (أوروك-الورقاء) وفي رواية أخرى أن مدينة (كوثا) كانت تسقط رأسه فيها طرح في النار.....).

(۱۲) ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾، هه ركام له ئيسحاق و يه عقووبمان پي به خشين، ئيسحاق له ساره خاتوون ده بي و، يه عقووبيش كوري ئيسحاقه، پيشتريش گوتمان: ئه مه ئه وه ده گه يه نتي كه ههر له رۆژگاري ئيبراهيم دا، ئيسحاق و هاوسه ره كه شي يه عقووبيان بووي و ئيبراهيم بينييتي، چونكه خوا ده فهرموي: به ئيبراهيممان به خشين، ئه وه زياتر ديته زهينه وه، ئه گه رنا ده شگونجي يه عقووب دواي ئيبراهيم پهيدا بووي، ئه وكاته ش ههر ماناي وايه كه خوا به ئيبراهيمي به خشيوه، چونكه نه وه يه تي.

(۱۳) ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾، پيغه مبهرايه تبي و كتييمان له وه چه ي ئيبراهيم دا دانا، وشه ي (كتاب) مه به ست پي تيكر (جنس) ي كتيبه، واته: ته ورات، ئينجيل، زه بوور، قورئان، ئه وانه هه موويان ده گريته وه، چونكه له دواي هاتني ئيبراهيم عليه السلام، كتيبه كاني خوا ته نيا له وه چه ي ئه ودا دابه زيون، پيغه مبهرايه تبيش ته نيا له وه چه ي ئه ودا بووه، چ له لقي ئيسحاق، كه دواي يه عقووبي ده بي، يه عقووبيش نازناوه كه ي ئيسرائيله، كه به ماناي بهنده ي خوايه، ئيسرا ياني (عبد) ئيل ياني: (الله)، چ له لقي ئيسماعيل كه له هاجه ره خاتوون بووه، ئنجا ئايا ئيسماعيل به س پيغه مبهري كوئايي خويمان موحه ممه د عليه السلام ي لي بووه، يان پيغه مبهراي ديكه ش بوون؟ پاشان له پهيماني كوون دا ده لي: ئيبراهيم كورپكي ديكه شي بووه به ناوي (ميديان)، به لكو چهند كورپكي ديكه شي باس ده كات، كه ده بي خه لكي مهديه نيش له وه چه ي ميديان بن، گرنه ئه وه يه خوا كه ده فهرموي: ئيمه له وه چه ي ئيبراهيم دا پيغه مبهرايه تبي و كتييمان كورت هه ليئا، واته: له دواي ئيبراهيم عليه السلام ته نيا له وه چه ي ئه ودا ههر پيغه مبهريك هاتب، ره چه له كه كه ي گه راوه ته وه سه ر ئيبراهيم، ههر كتيييك دابه زيتراي، بو ئه وانه دابه زيتراوه كه له توره مه و ره چه له كي ئيبراهيمن عليه السلام.

(۱۴) -- ﴿وَأَيَّتُهُ أَجْرُهُ فِي الدُّنْيَا﴾، له دنياش دا پاداشته كييمان دا يه وه.

زانايان له و باره وه زور قسه يان كرده: ئايا مه به ست له پاداشته كه ي له دنيا دا چيه؟

۱- هه نديکيان گوتوو يانه: سه رکه وتنيه تي به سهر دوژمنانيدا.

۲- هه نديکيان گوتوو يانه: مه به ست پي ناوو ناوبانگي چاکه، که له سوورده تي (الشعراء) دا ئيپراهيم عليه السلام له خوا پاراوه ته وه: ﴿وَجَعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾ (۸۴) الشعراء، هه روه ها ناوي چاکم به نيو ته واني دیکه دا بلاوکه وه، خواش دوو عايه که ي قبول کردوه.

۳- هه نديک گوتوو يانه: زوري مولک و سامانه.

۴- هه نديک گوتوو يانه: وه چه ي، چاکه که له ري ئيسحاق و ئيسماعيل وه وه، نه گهر ميديانيشي بووب و، ته واني دیکه شي بووبن، وه که له (پهيماني کون) دا هاتوه، وه چه ي چاک و کورو کچاني چاکي لي پهيدا بوون، ته وه هه مووي برتیه له پاداشتي دنيا، ته وانهش هيچيان پیکه وه ناکوک نين، واته: خوا هه م به سهر دوژمناني سه ريخستوه، هه م ناوو ناوبانگي چاکي بووه، هه م مال و ساماني باشي بووه، هه م وه چه ي باشيشي بووه، ته وه هه مووي پاداشتي خوا بووه بو ئيپراهيم له دنيا دا.

(۱۵) ﴿وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ به دنيايي ته وه له دواړوژيشدا له ريزي چاکاندايه، واته: له به هه شتيشدا خوا ده يخاته ريزي چاکانه وه، مه به ست ته وه يه که ئيپراهيم عليه السلام هينده چاکه کاره، ده چي ته نيو قولايي چاکه کارانه وه، نه که چه مکه که ي بهو شيويه بي، که ته ویش ده چي ته نيو چاکان، نا! ياني: له نيو قولايي چاکه کاراندايه، ياني: سه رمه شقيانه وه پيشه نگیانه، چونکه زاناياني ئيسلام زوربه يان رايان وايه که دواي پيغهمبري ئيمه موحه ممه د عليه السلام، گه وره تريني پيغهمبران، ئيپراهيم ته نجا دوايي ته واني دیکه، شاياني باسه: ئيپراهيم عليه السلام وه که چون نوح پيگوتراوه: (أَبُو الْبَشَرِ الثَّانِي) بابي دووه مي مروقيه تي، ئيپراهيم پيگوتراوه: (أَبُو الْأَنْبِيَاء) بابي پيغهمبران، له بهر ته وه ي له دواي ئيپراهيم عليه السلام وه که ته وايه ته ده يگه يه ني، هه ر پيغهمبريک هاتبي له وه چه ي ئيپراهيم بووه، خوا هه ر پيغهمبريکي ناردي له وه چه ي ئيپراهيم ناردويه تي و، هيچ کتيبيکي دانه به زانوده، مه گهر بو ته وانه ي له وه چه ي ئيپراهيم عليه السلام.

ئەوھى لە كۆتايى ئەم دەرسە دەيلىن ئەوھىيە كە: خۇا ﷻ بەسەرھاتى
 ھەركام لە نووح و ئىبراھىم، ھەلبەتە دوایى لووط و ئەوانەش باس دەكات، بەلام
 ئەو دوو بەسەرھاتە، ئەو دوو پىغەمبەرە پاىە بەرزە، نووح كە بابى دووھى
 مروفايەتيەو، ئىبراھىم كە بابى پىغەمبەرە، بۆ موھممەد پىغەمبەرى خاتەم
 ﷺ دەگىرپىتەو، كە تۆش ھەروھەا شوينكەوتووانىشى، چ لە پۆزگارى خۆيدا، چ
 دوایى، ھەتا دنيا كۆتايى دى، ئىوھش نووح بكنە سەرھەشق، كە نۆ سەدو
 پەنجا (۹۵۰) سالى بەس پيش تۆفان، بانگەوازی كردوھو ماندوو نەبووھو شل و
 كول نەبووھو، ھەروھەا ئىبراھىم بكنە سەر مەشق، كە بۆ خۇا ئامادە بوو
 بسووتىنرى، بە مەنجەنيق خرايە نۆ ئاگرى سوور، كە زۆربەى خەلكى وادەزانن
 مەنجەنيقە كە ئاگرە كەى تىدايە، نا! مەنجەنيق ئامىرىك بووھ شتيان پى ھەلداوھ،
 ئنجا ئىبراھىميان خستۆتە نۆ مەنجەنيقەوھ، بەو مەنجەنيقە ھەليانداوھتە نۆ
 ئەو مەشخەلەى ئاگرە.

كەواتە: ئىوھش ئەى مسولمانان! ئەى پروادارانى شوينكەوتووى پىغەمبەرى
 خاتەم! ﷺ نووح بكنە سەرھەشقى خۆتان، چاوساغي خۆتان، چاو لەو
 بكنە: چەند خۆراگر بووھو چەند پشوو درىژ بووھ! ھەروھەا ئىبراھىم بكنە
 سەرھەشقى خۆتان، چەند خۆراگر بووھو، چەند فيداكار بووھ لە پىناوى خۇاى
 پەروەردگاردا!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سىيەم

راڭەپاندىنى مەكتەبى مامۇستىغا غەلى باپىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە ئۆزۈڭلەرگە ئايەتتەكەن لىكەنتىن
Stay in touch on social media
ئىچىن مەكتەپ غىر مۇلازىمەتلىك لىكەنتىن

www.alibapir.net

English - عربىي - كوردى

راڭەپاندىنى مەكتەبى مامۇستىغا غەلى باپىر

غەلى باپىر/ AliBapir

غەلى باپىر/ AliBapir

كەتالى

راڭەپاندىنى مەكتەبى مامۇستىغا غەلى باپىر

QR codes for social media and contact

پیناسہی ٹہم دہرسہ

ٹہم دہرسہ مان لہ سیژدہ (۱۳) ٹایہ ت پیکیڈی، ٹایہ تہ کانی: (۲۸ - ۴۰)، کہ بہ سہرہاتی لووط و گہلہ کہی و، ٹاماژہ یہ ک بہ بہ سہرہاتی شو عہ یب و گہلہ کہی مہ دیہن دہ گریٹہ خوئی، وپرای ناو بردنی گہلی عادی سہ موودو، ہەر کام لہ: قاروون و فیرعہ ون و ہامان، کہ مووسا بہ بہ لگہ روشنہ کانہوہ بو لایان نیردراوہ، بہ لام خوئیان بہ زلگرتوہ، لہ کوٹاییشدا خوا باسی چوار جوړہ سزای سہرہ کیی کردوہ، کہ زوربہی گہلہ یاخییہ کانی پی لہ بہین بردوون:

﴿وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأَنْتُنَّ الْفَاحِشَةُ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ (۲۸) ﴿إِنَّكُمْ لَأَنْتُنَّ الرِّجَالُ وَتَقَطُّعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونُ فِي نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَأَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ (۲۹) ﴿قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ﴾ (۳۰) ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانَ ظَالِمِينَ﴾ (۳۱) ﴿قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ (۳۲) ﴿وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِوَىٰ بِهِمْ وَضَافَ بِهِمْ ذُرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِيُكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أُمَّرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ (۳۳) ﴿إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ (۳۴) ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ (۳۵) ﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ (۳۶) ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ

جَثِمِينَ ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِّن مَّسْكِنِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾ وَقُرُونِ وَفِرْعَوْنَ وَهَمَانَ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿٣٩﴾ فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{ههروه‌ها لووطیش(مان نارد) کاتیک به گه‌له‌که‌ی گوت: به‌راستی تئوه خراپه‌یه‌کی قیزه‌ون ده‌که‌ن، که هیچ‌که‌س له جیهانیان له کردنیدا پیشتان نه‌که‌وتوه ﴿٢٨﴾ نایا تئوه ده‌چنه لای پیاوان (بو تیرکردنی ئاره‌زووی جینسی) و پرگیری ده‌که‌ن و، له کوپره‌که‌تاندا کاری خراپ و ناقولا ده‌که‌ن؟! وه‌لامی گه‌له‌که‌شی ته‌نیا ئه‌وه بوو که گوتیان: سزاو ئازاری خوامان بو بینه، ئه‌گهر له راستانی (که پیغه‌مبهری خوی)؟ ﴿٢٩﴾ گوتی: په‌روه‌ردگارم! به‌سهر کوومه‌لی تیکده‌ران و خراپه‌کاراندا سه‌رم بخه ﴿٣٠﴾ کاتیکیش فریشته په‌وانه‌کراوه‌کامان به‌موژده‌وه هاتنه لای ئیپراهیم گوتیان: (بو ئاگاداریت!) ئیمه فه‌وتینه‌ری خه‌لکی ئه‌و ئاوه‌دانیه‌ین (چونکه) بیگومان خه‌لکه‌که‌ی سته‌مکارن ﴿٣١﴾ (ئیپراهیم) گوتی: ئاخر لووطیشی تیدایه! (فریشته‌کان) گوتیان: ئیمه زاناترین به‌و که‌سانه‌ی تیدان، به‌دنیایی (لووط) خو‌ی و خیزانه‌که‌ی ده‌رباز ده‌که‌ین، جگه له ئافره‌ته‌که‌ی (به‌پیی بریاری خوا) ئه‌و له فه‌وتوانه ﴿٣٢﴾ کاتیکیش (فریشته) په‌وانه‌کراوه‌کامان چوونه لای لووط، به‌هو‌ی چوونیانه‌وه حالی خراپ بوو (پیی ناخو‌ش بوو)، له به‌رانبه‌ر (پاراستن) یاندا ده‌سته‌پاچه‌و سه‌غله‌ت بوو،

ئەوانیش گوتیان: مەترسەو خەمبار مەبە، بېگومان ئیمە خۆت و خیزانە کەت
 دەرباز دەکەین، جگە لە ئافرەتە کەت، کە لە فەوتوانە ﴿۳۲﴾ ئیمە لە سەرپو
 دابەزینەری ئازارپکین بەسەر خەلکی ئەم شارەدا، بە ھۆی ئەووە کە لادان (لە
 عەقڵ و زگماک و شەرع) دەکەن ﴿۳۴﴾ بە دلتیاییشەو نیشانە یەکی ئاشکرمان
 لەو شارەدا بە جێھێشت، بۆ کۆمەلێک بفامن ﴿۳۵﴾ ھەر وہا بۆ لای (شاری)
 مەدیەنیش شوەیی برایاغان ناردو گوتی، ئەی گەلە کەم! خوا بپەرستن و، بە
 ھیوای (پاداشتی) پۆژی دوایی بن و، تێکدان و خراپە کاریی لە زەویدا مەکەن
 ﴿۳۶﴾ (بەلام گەلە کەیی) بە درۆیان دانو، پاتەکاندن و لەرزینەو یەک (ی بپەرزا)
 گرتنی و، یە کسەر لە خانووکانیاندا لەسەر چۆکان لەپەرپوو کەوتن ﴿۳۷﴾
 ھەر وہا (ھەردوو گەلی) عادو سەموودیش (فەوتینران) کە لە خانووکانیاندا
 بۆتان دەرکەوتو (لە حیجرو ئەحقاف چۆن فەوتینراون)، شەیتانیش کارەکانیان
 بۆ پازاندنەو لە پۆی (ی راست) لایدان، لە حالیکدا کە شارەزاو بەرچاو پوون
 بوون ﴿۳۸﴾ ھەر وہا قاروون و فیرەوون و ھامانیش (سزاداران) و بە دلتیایی
 مووسا بەلگە پۆشنەکانی بۆ بردن، کەچی لە زەویدا خۆیان بە زلگرت و
 کاتیکیش سزایان بۆ ھات (لە قوتار بووان نەبوون ﴿۳۹﴾ ھەر کامیکیانمان بە
 ھۆی گوناھو تاوانە کە یەو گرت (سزادا): ھەیانبوو بای بەھیزی چەو ھەلگرم
 بۆ ناردو، ھەیانبوو ھارژن و دەنگی گەورە گرتی و، ھەیانبوو بە زەوییماندا
 پۆبەردە خواری، ھەیانبوو (لە ئاودا) خنکاندمان، (ھەرگیزیش) نەدەگونجا خوا
 ستەمیان لی بکات (بە ناھەق بیانفەوتین) بەلکو خۆیان بوون ستەمیان لە
 خۆیان کرد ﴿۴۰﴾.

شیکر نه وهی هه ندیک له وشه کان

(نَادِيكُمْ): (النَّادِي: الْمَكَانُ الَّذِي يَنْتَدِي فِيهِ النَّاسُ، أَيْ يَجْتَمِعُونَ نَهَارًا لِلْمُحَاوَرَةِ وَالْمُشَاوَرَةِ، مُشْتَقَّةٌ مِنَ النَّدْوِ بِوَزْنِ الْعَفْوِ، وَهُوَ الْإِجْتِمَاعُ نَهَارًا، وَمَكَانُ الْإِجْتِمَاعِ لَيْلًا: سَامِرٌ)، (نَادِي): ئەو شوینهیه که خه لک به پۆژ لێی کۆده بنه وه، بۆ وتووێژو پاوێژ کردن، له (نَدْو) هوه هاتوه، له سه ر کیشی (عَفْو)، بریتیه لهو شوینهی خه لک به پۆژ لێی کۆبیته وه، به لام شوینی کۆبوونه وهی خه لک به شه وان، پێ ده گوتری: (سَامِر)، به لام هی پۆژ پێی ده گوتری: (نادي).

(الْعَابِرِينَ): (الْعَابِر: الْهَالِك، الْبَاقِي مَعَ الْهَالِكِينَ)، وشه ی (غَابِر): دوو مانای پیچه وانیه یه کدی هه ن: هه م به مانای تپه ریو، دێ، هه م به مانای ماوه، دێ، تپه ری واته: سزادراو پۆیشتوه و بۆته به شیک له مێژوو، یاخود به مانای شتیک دێ که ده مینیتته وه، واته: له گه ل سزادراواندا مایه وه.

(وَصَافَ بِهِمْ ذَرْعًا): (الذَّرْعُ وَالذَّرْعُ، صَاقٌ ذَرْعُهُ: لَمْ يُطْفَأْ)، (ذَرْع) و (ذراع) به مانای بآل دین، جا شتیک ئینسان بآلی لێی نه گاته وه، واته: تاچه تی پێ ناشکی، ئەوه خوازاوه ته وه بۆ تاچه ت پێ نه شان، (وَصَافَ بِهِمْ ذَرْعًا) واته: بآلی وه ته نگ هات له وه که لێی بگاته وه، یانی: له به رانبه ریاندا، له به رانبه ر پاراستیاندا، ده سته پاچه بوو، هه سته ی به ده سته پاچه یی کرد.

(رَجَزًا): (عَذَابًا)، (رَجَسَ وَرَجَزَ)، هه ردووکیان به مانای پیسی (خبث) و، به مانای سزای به ئیش دین.

(الرَّجْفَةُ): (الرَّجْفَةُ: الزَّلْزَالُ الشَّدِيدُ الَّذِي تَرْتَجِفُ مِنْهُ الْأَرْضُ)، (رَجْفَةً): بریتیه له له رزینه وه یه کی به هیژ که به هۆیه وه زه وی ده هه ژێ.

(جَثْمِینَ): (الْجُثُومُ: الْجُثُومُ عَلَى الرُّكْبَتَيْنِ)، (جُثُوم) ئەوێهێه کە ئینسان لەسەر ئەژنۆیان بکەوێ، (جَاثِمِینَ) کۆی (جَاثِم)ه، (جَاثِمِیش واتە: لەسەر ئەژنۆ کەوتوو، لەپەڕوو کەوتوو، ئەوێش ئەوێهێه بێدەستەلاتیی و زەبوونییه.

(مُسْتَبْصِرِینَ): (الْإِسْتِبْصَارُ: الْبَصَارَةُ فِي الْأُمُورِ، أَي: گَانُوا ذَوِي عُقُولٍ)، (مُسْتَبْصِرِینَ) واتە: بەرچاوپروون بوون، تێگەیشتوو بوون، حالییکراو بوون، چونکە (إِسْتِبْصَار) بە مانای بەرچاو پروونی لە کاراندا، دی، یانی: کە خوا فەوتاندنی، لە ئەنجامی ئەوەدا نەبووه نەزانن، بەلکو شوێن هیدایەتی خوا نەکەوتن، ئەگەرنا بەرچاویان پروون کرابوو، بەلگەیان لەسەر تەواو کرابوو.

(حَاصِبًا): (الْحَاصِبُ: الرِّيحُ الشَّدِيدَةُ، سُمِّيتَ بِذَلِكَ لِأَنَّهَا تَقْلَعُ الْحَصَبَاءَ مِنَ الْأَرْضِ)، (حاصب): بە بای بەهێز دەگووترێ، چونکە (حَصَبَاء) هەلەکەنێ، یانی: چەوو بەرد لەگەڵ خۆی رادەدات.

(الصَّيْحَةُ): واتە: چریکه، نەعرەتە، دەنگی بەهێز، هارژن.

له نۆزه كۆمهڵایهتییهكان لهكەڵان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

Alibapir

Alibapir

Alibapir

مانای گشتیی ئایەتەکان

بەسەرھاتی لooووط **الْعَنْكَبُوتِ** و گەلەکەیمان، لە کاتی تەفسیر کردنی سوورپەتی ھوود، ئایەتەکانی: (۷۷ - ۸۳)دا، بە درێژیی باسکردووە، ھەرۆھەا باسی شووعەیب و گەلەکەیشی (مەدیھن) دیسان لە سوورپەتی ھوود، ئایەتەکانی: (۸۴ - ۹۵)دا، بە تەفصیل باسمان کردووە، ھەرۆھەا باسی ھوودو گەلەکەیشی (عاد)مان ھەر لە ھەمان سوورپەت لە ئایەتەکانی: (۵۰ - ۶۰)دا باسکردووە، ھەرۆھەا بەسەرھاتی صالھ و گەلەکە (ثمود)مان لە کاتی تەفسیرکردنی سوورپەتی (الحجر) ئایەتەکانی: (۸۰ - ۸۴)دا، باسکردووە، بەسەرھاتی قاروون و فیرعەون و ھامانیشمان لە سوورپەتی (الأعراف) ئایەتەکانی: (۱۰۳ - ۱۷۱)دا، ھەرۆھەا لە سوورپەتی (القصاص) ئایەتەکانی: (۱ - ۳۵)دا، باسکردووە.

خو **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** لەم سوورپەتەدا دواى ئەوەی بەسەرھاتی ھەر کام لە نووح و ئیبراھیمی (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) باسکرد، ئنجا دێتە سەر باسی بەسەرھاتی لooووط، دەفەرموى: ﴿وَلُوطًا﴾ ھەرۆھەا لooووطیشمان نارد، (و) بۆ بادانەوہیەو گیرپەرہوہ (عاطفە)یە، ئنجا یان دەچێتەوہ سەر، ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾، ﴿وَلُوطًا﴾ (أَيَّ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا لُوطًا)، یاخود: (وَأَذْكُرْ لُوطًا) واتە: یادی لooووط بکەوہ، ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾، کاتیک کە بە گەلەکەى خوێ گوت، لooووط بە تەئکید لە عێراقەوہ چوو، چونکە برازای ئیبراھیمە، لە کلدانییەکان، یاخود بابلییەکانی عێراقەو، ئەو گەلەى کە لooووط بۆ لایان چوو، کەنعانیی بوون لە فەلەستین، بەلام بۆچی دەفەرموى: ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾؟ لەبەر ئەوەى ماوہیەک لە نێویاندا ژیاوہو وەک یەکیک لە خوێانی لێھاتوہ، پێیگوتن: ﴿إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾، بە دنیایی ئێوہ گوناھێکی زۆر دزیوو ناوۆلا، کرداریکی قێزەون ئەنجام دەدەن، کە ھیچ کەس لە جیھانییان

له پیش ئیوه دا نه یکردوه، دوایی باسی ده کهین که ئایا مه به ست له وه چیه؟
 ئایا مه به ست ئه وه یه که هیچ کهس نیربازی نه کردوه له پیش گه لی لووط
 دا؟ یان مه به ستی ئه وه یه که هیچ کهس به و شیوه یه ته به نینی نه کردوه به
 ره سمیی و به هه ره وه زی، هه ردوو واتایه که ده گونجین.

(الْفَجَشَكَةُ) هه ر کرداریک که له دزیویی و ناشیرینییدا هه موو سنووریکی
 تیه پاندبی، ﴿أَمِئَكُمْ لَتَأْتُوا الرِّجَالَ﴾، ئهم پرسیارکردنه، پرسیارکردنی
 سه رزه نشتکارانه یه (استفهام تویخی) یه، بو سه رزه نشت و سه رکونه کردنه، ئایا
 ئیوه ده چن بو لای پیاوان؟ یانی: له گه ل پیاواندا جووت ده بن، نیربازی ده کهن؟
 ﴿وَتَقَطُّعُونَ السَّبِيلَ﴾، هه روه ها ریگری ده کهن، خه لک پرووت ده که نه وه، پاره و
 سامانیان لی ده ستینن، یاخود ده یانکوژن، واتایه کی دیکه شی ئه وه یه هه ندیک له
 تویره ره وان گوتوو یانه: ﴿وَتَقَطُّعُونَ السَّبِيلَ﴾، ریگری ده کهن واته: ری زاووزی و
 به رده وام بوونی وه چه ی به شهر ده گرن؟ له ته نجامی ئه وه دا که ته گه ر پیاوان له گه ل
 پیاوان جووت بن و، ئافره تان له گه ل ئافره تان، مانای وایه: تووی به شهر ده بریته وه،
 ئه وه ش واتایه کیه تی، هه ر چه نده واتایه که ی دیکه ی دیارتره، ﴿وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمْ
 الْمُنْكَرَ﴾، هه روه ها له یانه که ی خوتاندا، له کوپرو مه جلیسی خوتاندا خراپه
 ده کهن، ئایا ئه و خراپه یه چیه؟ تویره ره وانی قورئان زور شتیان باسکردوه:

أ- گوتوو یانه: په لاپیتکه یان له خه لکی گرتوه.

ب- گوتوو یانه: له به رچاوی یه کدی نیربازیان کردوه.

ج- هه ندیکی دیکه گوتوو یانه: چه پله یان لیداوه.

د- هه ندیک گوتوو یانه: فیکه یان کیشاوه.

به لام له راستییدا که ده فهرموئ: ﴿وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمْ الْمُنْكَرَ﴾، له
 مه جلیسی خوتاندا خراپه ده کهن، هه موو خراپه یه ک ده گریته وه، هه موو ئه و
 شتانه ی که له پرووی شهرعه وه، له پرووی عه قله وه، له پرووی عورفه وه به خراپ
 داده نرین، هه موو ئه و هه لسوکه وتانه ده گریته وه.

﴿فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾، وه لّامی گه له كهی هه ر ئه وه بوو كه گوتیان: ئازارو سزای خوامان بو بینه، ئه گه ر تو له راستانی، واته: ئه گه ر له راستانی كه پیغه مبه ری خوی، سزای خوامان بو بینه، به لام هیئانی ئازارو تو له و سزای خوا، به ده ست لووط نیه، هه روه ها به ده ست هیچ كام له پیغه مبه ران نه بووه، ئه وان به نده ی خوا بوون، بویه لووطیش په نای برده بهر خوا: ﴿قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِیْنَ﴾، فه رموی: په روه ردگارم! به سه ر كو مه لی ټیكه ده ران و خراپه كاراندا سه رمبخه، واته: ده ربازم بكه لییان و سزایان بده، ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرٰهیمَ بِالْبَشْرِیِّ﴾، له چهند شوینان له قورئاندا خوا به سه رهاتی ئیپراهیم و لووط (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه ر پیکه وه دینئ:

۱- لیږه.

۲- له سووږه تی (الذاریات).

۳- له سووږه تی (هود) و، له زور شوینی قورئاندا، خوا ﷺ هه ر پیکه وه یان دینئ، لیږه ش ده فه رموی: کاتیک نوینه ره کامان هاتنه لای ئیپراهیم به موژده وه، نوینه ره کامان، په وانه کراوه کامان واته: فریشته کامان كه په وانمان كړدبوون، موژده ی چیان بو ئیپراهیم هیئا؟ موژده ی ئه وه كه خیزانه كه ی ساره خاتوون كه نه زوك بوو، خو شی كه وتبووه ته مه نه وه، كوری ده بئ كه ئیسحاق وه، له دوی ئیسحاقیش یه عقوبی ده بئ، وه ك له سووږه تی (هود) دا ده فه رموی: ﴿وَأَمْرًا لَهُ قَائِمَةٌ فَضَحَكْتُ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحٰقَ وَمِنْ وَرَآءِ إِسْحٰقَ يَعْقُوبَ﴾ (۷۱) ئه وه موژده كه بوو بو ئیپراهیم، كه له راستیدا جووت موژده بوو.

﴿قَالُوا إِنَّا مَهْلِكُوكُمْ أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾، گوتیان: بو ئاگاداریت ټیمه فه وتینه ری خه لكی ئه م شاره یین، ئایا ئه و شاره، شاری سه دووم بووه، یان عه مووړه بووه، یاخود كو مه له شاریك بوون، له په یمانی كوئدا باسی پینج شاران ده كات و ټیمه كاتی خو ی به ته فصیل باسه كه یمان هیئاوه، وه ك بهرچاو روونییش له (په یمانی كوئ) دا هه ندیك شتمان هیئاوه.

﴿إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ﴾، به پراستی دانیشتووان و خه لکی ئەم شاره سته مکارو لادهرن: ستهم له خوڤان ده کهن، ستهم له به شهر ده کهن، ستهم له پیغه مبه ران ده کهن، ستهم له فیتړه و زگماک ده کهن، ﴿قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا﴾، ئیبراهیم فهرمووی: به دلنایای لووطی تیدایه لهو شارهدا، ئاگاتان لیږی، به ته ئکید فریشته کان لهویان چاکتر زانیوه، بویه ده لیږن: ﴿قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا﴾، گوتیان: ئیمه زانترین بهو که سانه ی که لهو شارهدان، ﴿لَنُجِيبَنَّ وَأَهْلَهُ﴾، به دلنایای ئیمه لووط خووی و نزیکه کانیشی دهرباز ده کهن، ﴿إِلَّا أَمْرًا﴾، جگه له ئافره ته که ی، ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾، ئەو له فهوتوانه، یاخود: ئەو له وانیه که له ماوانه، ده مینیتته وه له گه ل گه له فهوتاو ه که ی دا، واتایه که یان ههر یه که:

أ- له گه ل واند ده پروا و تیده په پری و، ده بیتته هه والیک له میژوو.

ب- یاخود له گه ل واند ده مینیتته وه، تاکو ئەو سزایه بچیژی که گه له خراپه که ی پی سزا ده درین، له بهر ئەوه ی پشتیوان و هاوکاری لووط عليه السلام نه بوو، به لکو به پیچه وان ه وه هاوکاری گه له رهوشت نزمه که ی بووه.

﴿وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا﴾، کاتیک که رهوانه کراوه کامان، چوونه لای لووط، ﴿سَاءَ بِهِمْ﴾، حال ی تیکچوو به هو ی وان ه وه، واته: پی ناخو ش بوو، چوونیانی پی ناخو ش بوو، حال ی خراپ بوو، ﴿وَصَافَ بِهِمْ ذُرْعًا﴾، ههروه ها پی و ابوو که ده سته پاچه یه له به ران بهر پاراستنیان دا، دهیزانی که گه له که ی، ئەو گه له رهوشت نزمه ی، ته ماع له هه ر میوانیک و پړیواریک، له هه ر که سیکی غه ریب ده کهن، ده ستریزیی بکه نه سه ر، ﴿وَصَافَ بِهِمْ ذُرْعًا﴾، (وَصَافَ) یانی: ته نگ بوو، ته سک بوو، (ذُرْعًا) یانی: قو ل، بال، ئنجا ئینسان کاتیک بال ی له شتیک نه گاته وه، باوه شی له شتیک نه گاته وه، پی ناگیر ی، ئەمه ته عبیری که به کارد ی بو که متوانایی، واته: هه سته به که م توانایی کرد له به ران به ریاندا، له وه ی بیانپاریژی له گه له رهوشت نزمه که ی، زور سه غله ت بوو.

ئەو بەسەرھاتە لە سوورەتەکانی: (الحجر) و (هود) و (الذاریات)یشدا هاتووە، بەلام بە تایبەت لە سوورەتی (هود)دا، ئیمە بە تەفصیل لەوێ باسمان کردووە، کە چون گەلە پەوشت نزمەکەی تەماع لە میوانەکانی لووط دەکەن، ئەویش وا دەزانن میوانەکانی مروّڤن، وەک گوتراوێ: لەسەر شێوێ گەنجی جوانیش بوون، ئیدی زۆر ترساوێ و زۆر خەفەتی خواردووە، هەتا گوتووێتی: ئەو کچە کامن! یانی: ئەگەر کچەکانی خۆم تەسلیم کردبن، ئەوانەتان تەسلیم ناکەم، هەندیک لە زانایانیش گوتووێانە: کە گوتووێتی: ئەو کچە کامن واتە: ئەوانە ئافەرەتی ئۆممەتە کەمن، خوا ئافەرەتی وا دروست کردووە، کە پیاو لە گەلی جووت بێ، بەلام ئەوان هەر سوور دەبن لەسەر داوای خۆیان، داوایی لووط عليه السلام زۆر ناپەرەت دەبێ، وەک لە سوورەتی (هود)دا دەفەرموێ: ﴿قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَرْءَاوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ﴾ ٨٠ هود، گوێ: بریا خۆم هێزیکم هەبووایە، بتوانم بەرپەرچتان بدەمەو، یاخود پەنایەکم هەبووایە پەنام بوو بردبایە! ئنجا فریشتەکان خۆیان ئاشکرا دەکەن: ﴿قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ نَبْصُلَا إِلَيْكَ﴾ ٨١ هود، گوێیان: ئەو لووط! ئیمە ئێردراوانی پەرورەدگارتین، ئەوانە دەستیان ناگاتە توو و دەستیان ناگاتە میوانەکان.

بۆیە لێرەش پێیان گوێ: ﴿وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ﴾ گوێیان: مەترسەو خەمبار مەبە، لێرە بە کورتیی هێناوێتی و لەوێ بە درێژی باسیکردووە، ﴿إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرَاتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرَاتِ﴾ ٨٢ ئیمە دەرەزەری خۆت و نیزیکانیشتین، خێزانە کەشتین، جگە لە ئافەرەتە کەت، ئەو لە فەوتوانە، یاخود لە بەجێماوانە، لە هەموو قورئاندا خواي پەرورەدگار کە باسی ژنی نووح دەکات، لە سوورەتی (التحریم)داوێ لێرەو، لە چەند شوێنی دیکەش کە باسی ژنی لووط دەکات، بە (زوجة) یان (زوج) باسیان ناکات! چونکە لە راستییدا ئەوان هاوکووف و جووتی مێردەکانیان نەبوون، بۆیە بە (إمراة) یان (إمراة)، یان (إمراة نوح، وإمراة لوط) ئاوا باسیان دەکات، هەر ئەوێ نەدیە مێنە بوون و لەگەڵیان بوون، ئەگەرنا هاوسەرێک نەبوون، کە هاوکووف و هاوتایان بن، لەبەر ئەوێ پرۆیان پێ نەهێناون.

﴿ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ ﴾، ٢٢مه دابه زینه ری سزاو نازاریکین له سه ریوه به سه ر خه لکی ئەم شارەدا ﴿ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴾، به هوئی ئەوه وه که لادانیان ده کرد، لادان ده کهن، لادان له زگماک، له عه قل، له شهرع، ﴿ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴾، به دلنایای ٢٢مه نیشانه یه کی رۆشنمان لی به جیهیشت، بۆ کۆمه لیک بفامن، له کوئی به جیهیشت؟ لهو شارە، دوایی له مه سه له گرنگه کان دا باسی ده کهن، لی کۆله رهوانی قورئان لهو باره وه مشتومریان زۆره، ئایا ئەو نیشانه رۆشنه چییه؟ به لام وادیاره نیشانه رۆشنه که هه ر ئەو ده ریچه مردووه یه، که ئیستا شوینی ئەو شارە، بۆته ده ریچه یه ک که هیچ زینده وه ری ک، هیچ ژیانداریکی تیدانیه.

ئنجا خوا باسی به سه رهاتی مه دیه ن و، ئەو پیغه مبه ره ی که بۆیان نیردراوه (شوعه یب علیها) ده کات: ﴿ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ﴾، یانی: (وَأَرْسَلْنَا إِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا) ههروه ها بۆ لای گه لی مه دیه ن شوعه یی برایانمان ره وان کرد، ﴿ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴾، سی شتی پی فهرموون گوئی: ئەه ی گه له که م! به ندایه تی بۆ خوا بکه ن و ئومیده واربن به رۆژی دوایی پاداشتی رۆژی دوایی و، تیکده رانه خراپه کاری مه که ن له زه ویدا، لیره دا به س ئەوه نده ده فهرموئی، به لام وه ک له شوینی خوئی دا، که به سه رهاتی شوعه ییمان هیناوه، له سووره تی (هود) دا، باسمان کردوه: خراپه کاری به که یان له زه ویدا ئەوه بووه:

١- ریگریان کردوه.

٢- شتی خه لکیان به که مگرتوه.

٣- ته رازووبازیان کردوه.

٤- له ره وئی ئابووری و، کۆمه لایه تی و، ئەمنیه وه لادان و، تاوانی زۆریان کردوه.

﴿ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْفَةُ ﴾، به درویشان داناو پاته‌کاندن و راجله‌کاندنیکى مه‌زن گرتنى، ﴿ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ ﴾، ئنجا له خانووه‌كه‌ى خوياندا، واته: له شاره‌كه‌يان دا كه هه‌موو وه‌ك يه‌ك خانوو بئ وایه، له هه‌ندیك شوین ده‌فه‌رموئ: ﴿ دِيرِهِمْ ﴾، كه كوئ (دار): ه، خانوو، به‌لام (ديار) خانوو‌ه‌كان، ئنجا كه ده‌فه‌رموئ: ﴿ فِي دَارِهِمْ ﴾ يانی: شاره‌كه هه‌مووى وه‌ك يه‌ك مال بئ، وابوو، پي‌كه‌وه مردن، چييان لئ هات؟ ﴿ جَنِيمِ ﴾، (جاثم) به (جَنِيمِ)، كو‌ده‌كریته‌وه، واته: له‌سه‌ر ئه‌ژنۆ كه‌وتوو، له‌په‌وروو كه‌وتوو، بالنده كه هه‌لده‌نیشی و به زه‌وييه‌وه ده‌نوسئ، ده‌گو‌ترئ: ﴿ جَثَمَ الطَّيْرِ ﴾ واته: نیش و به زه‌وييه‌وه نووسا.

ئنجا خوا ﷻ باسی هه‌ر كام له گه‌لى عادو سه‌مووديش ده‌كات: ﴿ وَعَادًا وَثَمُودًا ﴾، يانی: (وَأَذْكَرَ عَادًا وَثَمُودًا) هه‌روه‌ها يادی گه‌لى عادو سه‌مووديش بكه، كه خوا هوودى بۆ گه‌لى عاد نارد، سالي‌حيشى بۆ گه‌لى ته‌موود نارد، ﴿ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَّسْكِنِهِمْ ﴾، به‌دلنيايى بۆتان پروون بۆته‌وه له خانووبه‌ره‌كانيان دا، يانی: بۆتان پروون بۆته‌وه كه خوا چۆنى سزاداون، خانووبه‌ره‌كانيان له كوین؟ گه‌لى عاد ئه‌وه دياره شوينه‌كه‌ى ته‌حقافه، ﴿ وَأَذْكَرُ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ ۝١١﴾ (أَحْقَاف) كوئ (حَقَف) ه، كه به گردۆلكه‌ى گچكه‌ى لم ده‌گو‌ترئ، كه با جوول‌ه‌ى پئ ده‌كات، شوينه‌واری گه‌لى (ثمود) يش (ججر) ه، كه ته‌حقاف ده‌كه‌ويته نيوه دورگه‌ى عه‌ره‌بييه‌وه، حيجريش ده‌كه‌ويته نيوان شام و نيوه دوورگه‌ى عه‌ره‌بيى، كاتى خوئ باسما كردوه به ته‌فصيل، ﴿ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَّسْكِنِهِمْ ﴾، له خانووبه‌ره‌كانياندا بۆتان ده‌ركه‌وتوه (خوا چى پي‌كردن!) ﴿ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ ﴾، شه‌يتانیش كرده‌وه‌كانى خويانى بۆ پازاندنه‌وه، كرده‌وه‌كانيانى بۆ جوان كردن، ﴿ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ ﴾ ئنجا له پئ لايدان، له پاسته‌پئ لايدان، له پاسته‌پئ خوا، ﴿ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴾، له‌حالێك دا به‌رچاو پروونيش بوون، به پريان ده‌زانى، وه‌نه‌بئ كه

شەیتان لە ڕێ لایدان، لەبەر ئەوە بووبی کە بەرێیان نەزانیی، بە ڕێیان دەزانی و بەرچاو ڕوون و شارەزا بوون، بۆیە شایستەیی ئەوە بوون کە خوا سزایان بدات، ئەگەرنا کەسانیک کە شارەزا نەبن و بەرچاو ڕوون نەبن، خوا سزایان نادات، ﴿وَقَرُّونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَمَك﴾، هەروەها یادی قاروون و فیرعەون و هامانیش بکە، کە بێگومان قاروون هەر لە گەلی بەنوو ئیسرائیل بوو، وەک لە سوورەتی (القصص) دا خوا دەفەرموی: ﴿إِنَّ قَرُّونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ﴾ (٧٦)، بەلام فیرعەون و هامان، هەر قیستی بوون و لە گەلی میسر بوون، ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ﴾، مووسا بەلگە ڕۆشنەکانی بۆ هیئان، ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، بەلام لە زەویدا خۆیان بە زلگرت، واتە: لەسەر زەمینە میسردا، ئەم وشە (الْأَرْضِ) (أل) هەکی بۆ ناساندنە، بەلام بۆ ناساندنی (عهد) واتە: لەسەر زەمینە کەدا، لەسەر زەمینە میسردا خۆیان بە زلگرت، ﴿وَمَا كَانُوا سَافِقِينَ﴾، ئەوانەش لە پێشکەوتووێ نەبوون، ئەوە نەبوون پێش ئیمە بکە و نەو، چونکە کەسێک پێش کەسێک بکەوێتەو، بۆ ناگیرێ، واتە: ئەوان ئەوە نەبوون لە دەستمان دەربازو قوتاربن.

﴿فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ﴾، هەر کامێک لەو گەلانیان بە گوناھەکی گرت، سزایان دا، ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا﴾، ئنجا هەیانبوو کە بایەکی بەهێز، کە چەوو بەرد لەگەڵ خۆی پامالی، ئاردمانە سەریان، وەک گەلی عاد کە بە بای بەهێز فەوتان، ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ﴾، هەشیانبوو بە دەنگ و چریکەیهکی بەهێز بەھارژنیک فەوتا، وەک گەلی سەموود، ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ﴾، هەشیانبوو بە زەویماندا برده خوار، وەک گەلی لوط و قاروون، ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ أَعْرَفْنَا﴾، هەشیانبوو لە ئاودا فەوتاندمان، خنکاندمان، وەک هەر کام لە گەلی نووح و گەلی فیرعەون، ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ﴾، خواش نەدەگونجا ستمیان لێبکات، خوا لێی ناوەشیتهو ستمیان لێ بکات، ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾، بەلکو ئەوان خۆیان ستمیان لە

خۆیان کرد، بۆیە شایستەیی ئەووە بوون کە خوای دادگەر بەو جوۆرە سزایان بدات، ئەم چوار جوۆرە سزایە: (حَاصِب، صَيْحَة، حَسْف، غَرَق) واتە: بای بەهێزو، هارژن و، بە زەویدا بردنە خوارو، خنکێزان لە ئاودا، زۆربەیی گەلە یاخییەکان بە یەکیەک لەو چوار سزایانە، فەوتاون، یاخود پەنگە هەبێ زیاتر لە جوۆرە سزایەکیشی بۆ تەرخان کرابێ، بەووە فەوتێنراون.

راکەباندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

له نۆره كۆمهاله نه نهكان له كەلتانين

Stay in touch on social media

نحن نعلم عز مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

راکەباندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتانی

راکەباندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

مەسەلە گەڕنگەکان

مەسەلە یەكەم:

ناردنی لووط عليه السلام بۆ لای گەلەكە ی و، هۆشداربیدانی پێیان، لە بارە ی
نێربازییه وەو سەرزەنشتکردنی بۆیان و، بێباکیی دەربرینیان و، پارانه وە ی لووط
لە خوا كە سەری بخات و دەر بازی بكات:

خو دهفه رموی: ﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأَتُونَ الْفَحِشَةَ مَا
سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ (٢٨) ﴿إِنَّكُمْ لَأَتُونَ الرِّجَالَ وَتَقَاطِعُونَ
السَّيْلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمْ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ (٢٩) ﴿قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ
الْمُفْسِدِينَ﴾ (٣٠)

شیکردنه وە ی ئەم ئایە تانه، لە ههشت برگه دا:

(١)- ﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ واتە: یادی لووط بکەو، یان لووطیشمان نارد کاتیک
بە گەلەكە ی گوت، وەك پێشتر باسمان کرد بۆیە فەرموویەتی: خەلکەكە ی، گەلەكە ی،
چونکە ماوێهەکی زۆر لە نێویاندا بوو، لەبەرئەوێهە ی زۆر بۆیان دلسۆز بوو، وەك
یەکیك لە خۆیان بووبی لە پرووی پەچەلەكەو، پێغەمبەر ان (عليه السلام)
وەك برای بابی خۆیان، بۆ خەلک دلسۆز بوون، ئەگەرنا لووط لە پرووی پەچەلەكەو لەو
گەلە نه بوو، كە بۆیان نێردراو، چونکە ئەو گەلە لە فەلەستین بوو، كە نەعانییه کان
بوون، بەلام لووط لە عێرانییه کان بوو، خەلکی عێراق بوو، ئەو کاتە حوکمرانانی
عێراق: کلدانی، یان بابیلی بوون^(١).

(١) پروانه: مفصل العرب واليهود في التاريخ، ص ٥٢١، كە نووسیویەتی: (...كانت تسود العراق

چی پڳوتن؟

(۲) - ﴿إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ﴾، به دلنیاپی ٲیوه فاحشه ٲه نجامده ده، (الْفَاحِشَةُ: الْفِعْلَةُ الْقَبِيحَةُ الْبَالِغَةُ فِي الْقُبْحِ)، (فاحشه): بریتیه له کرداریکی ناشیرین که ٲتیپه پاندبی له ناشیرینییدا، ٲهوپه پری ناشیرینی و قیزه و نیی، که مه به ست پی ٲی ٲیربازییه.

(۳) - ﴿مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾، هیچ که سیک له جیهانیان پیشتان نه که وتوتوهه له ٲه نجامدانی ٲهو کاره قیزه ونه دا، که ٲیربازییه؟

پیشتیش گوٲمان: لهو باره وه پروونکه ره وانی قورٲان، توٲزه ره وانی قورٲان مشتوم پریانه که: ٲایا مه به ست ٲهوه یه پیش گه لی لووط هیچ که س کرده وه ی ٲیربازی ٲه نجام نه داوهو، ٲهوان یه که م که س بوون که دایانه ٲناوه؟ یا خود مه به ست ٲهوه یه که ٲیوه یه که م که سن که به ره سمی ته به نیتان کرده، به هره وه زی و پیوه ی ناسراون و، له حاله ته وه گواستوتانه وهو کردوتانه به دیارده؟

وا پیده چی ٲهوه ی دووه میان زیاتر مه به ست بی، که ٲهوان وه ک دیارده یه کیان لی کرده، ٲه گه رنا ٲهو گوناوه تاوان و لادانانه له ژیانی به شه ردا که م و زور هر بوون، به لام گه لی لووط یه که مین گه لیک بوون که له حاله ته وه، له شتیکی ده گمن و ریزپه ره وه کردیان به یاسایه کی گشتی، کردوویانه به عاده ت و نه ریتیک که پیوه ناسراون و به گشتی ته به نیان کرده، بوٲه ش خوا ﷻ به گشتی سزای داون.

(۴) - ﴿أَيُّكُمْ لَتَأْتُوا الرِّجَالَ﴾، ٲایا ٲیوه ده چنه لای پیوان؟ (أَيُّكُمْ) خوٲندر اویشه ته وه: (إِنَّكُمْ)، (أ) له (أَيُّكُمْ) دا هه مزه که بوٲ پرسیار کردنی نکو و لیلی که رانه یه، ٲایا ٲیوه ده چنه لای پیوان (بوٲ تیرکردنی ٲاره زووی جینسییتان)؟

أثناء هجرة إبراهيم الخليل منه، نجد أن زمن هجرة الذي حدد بحوالي القرن التاسع عشر قبل الميلاد، يقع في فترة حرجة كانت تجتازها البلاد وهي في حالة اضطراب وتوتر...

۵- ﴿وَتَقَطَّعُوا السَّبِيلَ﴾، ههروهه ها ری ده گرن، ری ده برن، (قَطَّعُ الطَّرِيقِ: التَّصَدِّي لِلْمَارِّينَ بِأَخْذِ أَمْوَالِهِمْ، أَوْ قَتْلِ أَنْفُسِهِمْ، أَوْ الْفَاحِشَةِ بِهِمْ)، مه به ست له وه که ده فهرموئ: ری ده برن، ری ده گرن، ئه وه یه که بچنه سه ر پی ئه وه که سانه ی ریوارن و به ری دادین: یان مال و سامانه که یان لی بستینن، یان بیانکوژن، (یان هه ردوو لایان)، یاخود بو ئه وه ی نیربازیان له گه ل بکه ن، هه ندیکیش گوتوو یانه: ﴿وَتَقَطَّعُوا السَّبِيلَ﴾، واته: له ئه نجامی ئه وه کاره قیزه ونه ی ئیوه دا، ئیوه ری ده گرن له به رده وام بوونی به شه ر له سه ر زه وی، به هوئ ئه وه وه که ری ده گرن، پیوان و ئا فره تان پیکه وه هاوسه رگری بی بکه ن، به و شیوه یه ئه گه ر خه لک هه موو وه ک ئیوه بکات، به شه ر ده بری ته وه، به لام مانای یه که میان زیاتر له گه ل ره وت و له گه ل ئایه ته که ش دا ده گونجی.

۶- ﴿وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ﴾، ههروهه ها له کوړو مه جلیسی خوتاندا، خراپه ده که ن، پیشتر گوتمان: (نادی) ئه و شوینه یه که خه لک به پوژ تیدا کو ده بی ته وه و، (سامر) ئه و شوینه یه که خه لک به شه وی تیدا کو ده بی ته وه، که ده فهرموئ: له مه جلیسی خوتاندا، له شوینی کو بوونه وه تاندا، خراپه ئه نجام ده دن، پوونی نه کردو ته وه خراپه که چییه؟ به لام ماناکه ی گشتیه:

۱- توئزه ره وانی قورئان زوربه یان ده لئین: مه به ستیان پی پی له پیتکه یه (حذف)، په له پیتکه یان له خه لکی گرتوه.

۲- هه ندیک گوتوو یانه: گالته یان به خه لکی کردوه.

۳- هه ندیک گوتوو یانه: به خه لکی پیکه نیون.

۴- هه ندیک گوتوو یانه: له کوړو مه جلیسی خوتاندا، ئه و فاحیشه ی نیربازیان ئه نجام داوه.

۵- هه ندیک گوتوو یانه: فلان کاری خراپیان ئه نجام داوه، به لام له راستیدا ئه مانه هه موویان گونجاون، هیچکام له وانه ش تیکنا گیرین، مادام خوا ده فهرموئ: (الْمُنْكَرَ)، (أل) ی سه ر (الْمُنْكَرَ) بو ناساندنه و، مانای تیکرا (جنس) ده گه یه نی، واته: هه رچی جوړی خراپیه و به خراپ داده نری، له و کوړو مه جلیسه ی خوتاندا ئه نجامیان داوه، له

گالته کردن به خه‌لک، له زهم و غه‌یبه‌ت، له په‌لاینتکه هاویشتن، له شه‌راب خو‌ری، له تیکدان و خراپه، هه‌مووی ده‌گریته‌وه.

لیره‌دا جیی سه‌رنج ته‌وه‌یه که هه‌م لی‌ره، هه‌م له سووره‌ته‌کانی: (هود، الحجر، الذاریات، الشعراء) داو، له هه‌موو ته‌و شوینانه‌دا که خوا به‌سه‌رهاتی لووط علیه‌السلام و گه‌له‌که‌ی باسده‌کات، باسی ته‌وه ناکات که لووط خه‌لکه‌که‌ی بانگ کردبئی بو ته‌نیا خوا په‌رستی، جگه له سووره‌تی (الشعراء)، له‌ویدا ته‌ویش وه‌ک سه‌رجه‌م پی‌غه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ته‌و قسه‌یه‌ی خو‌ی دووباره کردوته‌وه‌و فهرموویه‌تی: ته‌قوای خوا بکه‌ن، هیچ کریتان لی داوا ناکه‌م، ته‌نیا له‌ویدا، ته‌وه هاتوه، ته‌ویش له ریزی پی‌غه‌مبه‌رانی دیکه‌دا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، وه‌ک ده‌فهرموئی: ﴿كَذَبَتْ قَوْمٌ لُوطُ الْمُرْسَلِينَ﴾ (۱۶۰) ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا نَنْقُوتُ﴾ (۱۶۱) ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ (۱۶۲) ﴿فَأَنفِقُوا لِلَّهِ وَأَطِيعُوا﴾ (۱۶۳) ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (۱۶۴) الشعراء.

ئنجا دیته سه‌ر باسی ته‌وه‌ی که ده‌فهرموئی: ﴿أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ (۱۶۵) ﴿وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿۱۶۶﴾ ﴿قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ﴾ (۱۶۷) الشعراء.

ئنجا پرسیار ته‌وه‌یه: بوچی پی‌غه‌مبه‌رانی دیکه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خه‌لکه‌که‌یان بو ته‌وحیدو خواپه‌رستی بانگ کردوه‌و، له‌ویه ده‌ستیان پیکردوه، به‌لام لووط علیه‌السلام له هه‌موو شوینه‌کان دا، که خوا به‌سه‌رهاته‌که‌ی ده‌گیریته‌وه، جگه له سووره‌تی (الشعراء) که ته‌ویش وه‌ک پی‌غه‌مبه‌رانی دیکه به‌وه ده‌ستی پیکردوه، له شوینه‌کانی دیکه‌دا، لووط علیه‌السلام جه‌ختی کردوته‌وه له‌سه‌ر ده‌ست هه‌لگرتنی گه‌له‌که‌ی، له‌و ره‌وشته‌نمه، له‌و کاره قیزه‌ونه، وه‌لامه‌که‌ی ته‌وه‌یه که لووط علیه‌السلام یه‌کیک بووه له شوینکه‌وتووانی ئیپراهیم، یه‌کیک بووه له پرواپه‌ینه‌رانی ئیپراهیم، ئیپراهیمیش علیه‌السلام ته‌و بانگه‌وازه‌ی ته‌نیا خواپه‌رستی

(توحید الله) ھەم لە عێراق، ھەم لە شام، ھەم لە میسر، ھەم لە حجازدا، لە ھەمووی بڵاوی کردۆتەو، واتە: زۆربەی خەڵکی دنیای ئەو کاتە، کەوا پێدەچێ مەزھەنە زیاتر لەو شوێنانە نیشتەجێ بووبن، چونکە ئیبراھیم عليه السلام بە مەزھەنە زیاتر لە چوار ھەزار (۴۰۰۰) سالی لەمەوپێش بوو، یانی: زیاتر لە دوو ھەزار (۲۰۰۰) سالی پێش لە دایک بوونی عیسا عليه السلام، ئەگەر زیاتریش نەبووبی، وا پێدەچێ مەزھەکان ئەو کاتە زیاتر لەو شوێنانە نیشتەجێ بووبن، لە لای پروباری نیل و لە نیوان دیجلە و فورات، میزۆپۆتامیا، کە عێراق و شام و حجازو میسر دەگرێتەو، ئیبراھیم عليه السلام بانگەوازو پەيامی خوێ لەوانە ھەموویان دا بڵاوکردۆتەو، بۆیە پەيامەکە ئیبراھیم بە ھەمووان گەشتووە و لووط عليه السلام بە پێویستی نەزانیو بە بانگیان بکات بۆ ئەو، بە لکو یەکسەر ئەوێ کە زۆر مەبەستی بوو، ئەو بوو کە ئەو گەلە رەوشت نزمە، واز لەو کارە قیزەونە بینن، لە ئێربازی.

(۷) ﴿فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾، وەلامی گەلەکە هەر ئەو بوو کە گوێیان: ئەگەر لە راستانی ئازار (سزای) خوامان بۆ بینە

﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾، ئەگەر تۆ لە راستانی، واتە: ئەگەر تۆ لە راستانی کە پیغمبەری خۆی، پەوانەکراوی خۆی، با سزای خوامان بۆ بێ. (۸) ﴿قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِیْنَ﴾، گوئی: پەروەردگارم! بەسەر کۆمەڵی تێکدەران و خراپەکاران دا سەرمبەخە.

کە بە مانای وشە تێکدەرو خراپەکاربوون، خوایە بەسەر تێکدەران دا سەرمبەخە، یانی: دەرپازم بکەو ئەوان سزا بدە.

مه سه له ی دووهم:

چوونی فریشته نیردراوه کان بو لای ئیبراهیم علیه السلام به موژده وهو، هه والپیدانی که خه لکی شاره بهد ره فتاره که دهفه وتین و، باسکردنی ئیبراهیم علیه السلام که لووطیش لهو شاره دایه و، دلنیا کردنه وهی فریشته کان بو ی که لئی ئاگادارن و، لووطو خیزانه که ی جگه له ژنه که ی قوتار ده که ن:

خو ده فه رموی: ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّا أَهْلُهَا كَانُوا ظَالِمِينَ﴾ (۳۱) قَالَ إِن فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿۳۲﴾

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایه ته، له شهش برگه دا:

۱- ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ﴾، کاتیک نیردراوه کاغان موژده یان بو ئیبراهیم برد، (لَمَّا آدَاةٌ تَدُلُّ عَلَى التَّوْقِيتِ، وَهِيَ تَسْتَلْزِمُ وُجُودَ جُمْلَتَيْنِ وَهِيَ الْإِخْبَارُ بِمَا فِيهِ، لَمَّا) ئامرازیکه دیاریکردنی کات ده گه یه ن، هه میسه دوو پرسته ده خوازی، کاتیک ئەوه بوو، ئەوه بوو ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا﴾، واته: کاتیک نیردراوه کاغان موژده یان بو ئیبراهیم برد، به موژده وه چوون بو لای ئیبراهیم، گو تیان.

﴿بِالْبُشْرَى﴾، (بُشْرَى: اسْمٌ لِلْبَشَارَةِ، وَهِيَ الْإِخْبَارُ بِمَا فِيهِ مَسْرَّةٌ لِلْمُخْبِرِ)، (بُشْرَى): ناوه بو (بَشَارَة) که بریتیه له هه والدان به شتیک که مایه ی دلخوشیه بو هه والپیدراو، که مه به ست ئەو موژده یه، له سووره تی (هود) دا به ته فصیل باس کراوه: ﴿وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحَكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾ (۷۱) هود، واته: هاوسه ره که ی (ئیبراهیم) پراوه ستابوو (واته: ساره خاتوون)، پیکه نی تیمهش موژده ی ئیسحاقمان پیداو، دوا ی ئیسحاقیش یه عقووب.

هه روه ها له سووره تی (الحجر) دا، کاتیک فریشته کان و په وانه کراوه کان ده چن بو لای ئیبراهیم علیه السلام و موژده ی پیده دهن، واته: موژده که هه م به ساره ی

هاوسه‌ری دراوه، هه‌م به خودی ئیبراهیم علیه السلام یش، خوا عليه السلام ده‌فهرمووی: ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَمًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ﴾ ٥٢ ﴿قَالُوا لَا نَوْجَلُ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ﴾ ٥٣ ﴿قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ يُبَشِّرُونِ﴾ ٥٤ ﴿قَالُوا بِشْرَتَكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْفَظِطِينَ﴾ ٥٥ ﴿يَادَبْكُهُوهُ!﴾ كه لی‌ی وه‌ژوورکه‌وتن گوتیان: سه‌لامت لی‌ی بی، گوئی: ئیمه به‌هو‌تانه‌وه داچله‌کیوین، گوتیان: مه‌ترسی، پامه‌چله‌که ئیمه موژده‌ت پی‌ ده‌ده‌ین به‌ کو‌ریکی زانا، (ئیبراهیم) گوتی: ئایا موژده‌م پی‌ده‌ده‌ن دوای ئه‌وه‌ی که‌وتوو‌مه ته‌مه‌نه‌وه، موژده‌ی چیم پی‌ ده‌ده‌ن؟ (فریشته‌کان) گوتیان: موژده‌ت پی‌ ده‌ده‌ین به‌ راستی، ئنجا تو له ناو‌می‌دان مه‌به.

له سوو‌په‌تی (الحجر) و (هود) دا ورده‌کاری ئه‌و موژده‌یه که به ئیبراهیم دراوه، باسکراوه.

٢- ﴿قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾، پێیان گوت: ئیمه فه‌وتینه‌ری خه‌لکی ئه‌م شاره‌ین، واته: خه‌لکی ئه‌م شاره، که شاری سه‌دووم بووه، هه‌ندیک گوتوو‌یانه: عه‌موو‌په‌ بووه.

٣- ﴿إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ﴾، به‌دنیایی دانیشه‌تووان و خه‌لکی ئه‌م شاره له سه‌ته‌مکاران.

ئه‌مه پاساو هێنانه‌وه‌یه بو‌ فه‌وتاندنیان و، مه‌به‌ستیشیان ئه‌وه بووه که زه‌مینه‌ خو‌ش‌بکه‌ن بو‌ ئیبراهیم عليه السلام که ئه‌و هه‌واله‌ دلته‌نگه‌رو، دلناره‌حه‌تکه‌ره ده‌بیستی، چونکه ئیبراهیم عليه السلام پیاو‌یکی زۆر به‌ ره‌حم و به‌ سو‌زو په‌رو‌ش بووه، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار له سوو‌په‌تی (هود) دا لی‌ی ده‌گی‌ری‌ته‌وه، ده‌فهرمووی: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّهٌ مُّنِيبٌ﴾ ٧٥ ﴿هُود﴾.

٤- ﴿قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا﴾، ئیبراهیم فه‌رمووی: به‌لام لوو‌طیش له‌و شاره‌دایه.

ئه‌مه به‌رگری کردنه له لوو‌ط و، داوا کردنه بو‌ ده‌ربازکردنی.

(۵) - ﴿قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا﴾ گوتیان: ٲیمه زاناترین به‌وهی که ٲتیدایه، له‌و شاره‌دایه، دیاره ٲیپراهیم عليه السلام وهک زانیاری ده‌ماودهم و، زانیاری وه‌ده‌سته‌ٲتراو، زانیویه‌تی که لووطی برازای له‌وییه، به‌لام ٲه‌وان به زانیاری ٲیبه‌خشاو، زانیاری وه‌حیی، ٲه‌وه‌یان زانیوه، بو‌یه زانیاری ٲه‌وان ته‌واوتر بووه.

(۶) - ﴿لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرًا تَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ به دٲنایی خو‌ی و نیزیکه‌کانی، خیزانه‌که‌ی ده‌رباز ده‌که‌ین، جگه له ٲافره‌ته‌که‌ی، ٲه‌و له فه‌وتاوانه، ٲه‌مه روونکردنه‌وه‌یه بو‌رسته‌ی ٲیشوو.

﴿كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ (كَانَتْ) له‌ئه‌سل دا (تَكُونُ)یه، به‌لام بو‌یه به‌کرداری رابردوو ه‌یناویه‌تی، یانی: تازه ٲیپه‌ریوه، ٲه‌گه‌رنا (تَكُونُ مِنَ الْغَابِرِينَ) له فه‌وتاوان ده‌بی، یاخود له‌ماوان ده‌بی له‌سزای خوا‌دا، له‌وانه ده‌بی که ده‌میننه‌وه‌و، سزای خوا‌یان ٲی‌ده‌گات، ٲه‌مه له‌سووره‌تی (هود)دا زیاتر ورده‌کاری ٲاس ده‌کات، که ده‌فرموی: ﴿فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَىٰ يُجْدِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ۖ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُّنِيبٌ ۖ﴾ (۷۵) یٲا‌بره‌یم اعرض عن ه‌ذا ٲنه. قد جاء امر ربك وإنهم آتینهم عذاب غیر مردود (۷۶) هود، واته: ٲیپراهیم عليه السلام دوای ٲه‌وه‌ی ترس و رٲا‌له‌کینی لی لا‌چوو و، موژده‌که‌ی بو‌هات، له‌باره‌ی گه‌لی لووطه وه‌مشتومری له‌گه‌لماندا ده‌کرد، به‌دٲنایی ٲیپراهیم زور ه‌یدی و مه‌ند، زور به‌په‌روش، زور گه‌راوه بوو بو‌لای خوا، (خوا فره‌مووی) ٲه‌ی ٲیپراهیم! واز له‌وه بی‌نه، فره‌مانی په‌روه‌دگارت هاتوه‌و، ٲه‌وانه سزایه‌کیان بو‌دی که تازه په‌تناکرٲته‌وه.

ٲیشتریش باس‌مانکردوه که (غابر) دوو مانای دژی‌ه‌کی ه‌ن: (غابر: ماض) ٲیپه‌ریو، (غابر: باق) ماوه، یانی: ٲیپه‌ریو له‌سزادان دا، یان: ماوه له‌نیو سزادراوان دا.

مه سه له ی سییه م:

هاتنی فریشته کان بۆ لای لووط و، هه والپیدانی و، ناره حهت و سه غلهت بوونی و، موژده ی ده ربازکردنی خو ی و نیزیکه کانی جگه له ژنه که ی و، به جیهیشتنی نیشانه یه کی ئاشکرا له شوینه که یان:

خو ده فهرمو ی: ﴿وَلَمَّا أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ مُضَاقٌ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرًا نَّكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا ءَايَةً بَيْنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له ههشت بر گه دا:

۱- ﴿وَلَمَّا أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا﴾، کاتیک ئی درداوه کا ئمان، په وانه کراوه کا ئمان چوونه لای لووط.

(أَنْ) پیتی که زیاد کراوه، بۆ زیاتر جه ختکردنه وه، به زۆری له دوا ی (لَمَّا) ئەم (أَنْ) زیاد ده کری، بۆ به هیز کردنی واتایه که ی.

۲- ﴿سِئَاءَ بِهِمْ مُضَاقٌ بِهِمْ ذَرْعًا﴾، به هو ی وانه وه حال ی خراپ بوو، پیی ناخو ش بوو و، بال ی ته سک بوو، باوه شی ته سک بوو، به و واتایه که خو ی ده سته پا چه و بیده سته لات بینی، له به رانه بر پار یزرانی ئەو میوانانه ی دا، له گه له ره وشت نزمه که ی.

۳- ﴿وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ﴾، ئەوانیش گو تیان: مه ترسی و دلته نگ مه به.

ترس و دلته نگ ی په کی ئینسان ده خه ن، دوو نه خو شی زۆر کوشنده ی مه عنه ویین، بۆیه فریشته کان پیان گوت: نه ترست له سه ر بی، مه تر سه و، دلته نگ و په ژاره داریش مه به.

(۴)- ﴿إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ﴾ به دُنیاوی ئیمه دەر باز کەری تۆو نیزیکانتین، خیزانه کەتین، کەواته: پێویست به ترس و پەژاره ناکات، وشە (مُنْجُوک) (خوینراویشە تەو: (مُنْجُوک).

(۵)- ﴿إِلَّا أَمْرًا نَّكَ كَانَتْ مِنَ الْغَيْبِ﴾ جگە لە ئافره تەکەت، ئەو لە فەوتوانبوو.

زۆرجار گوتوو مانە: (عَبْر) هەم بە مانای (مَضَى) دی، هەم بە مانای (بَقِيَ) دی، (غَابِر): (مَاضٍ)، (غَابِر): (بَاقٍ)، ئافره تەکەت لە تیبەریوانە، لە رابردووانە، یاخود: لەوانە یە کە دەمێننەو، لە ماوانە، لەو سزایەدا کە بۆیان دی، ئەویش دەگریتهو.

(۶)- ﴿إِنَّا مُنْزِلُونَكَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾، ئیمه دابەزینەرین بۆ سەر خەڵکی ئەم شارە، ئازاریکی بە ئیش لەسەرێو.

(۷)- ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾، بە هۆی ئەوێو کە لادەدەن و دەر دەچن، لە چی؟ لە زگماک و لە عەقل و لە شەرع.

(۸)- ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾، بە دُنیاوی ئیمه لە شوینی ئەو شارە، لەو شارە نیشانە یەکی رۆشنمان بە جیھێشت، بۆ کۆمەڵێک بفامن.

پیشتریش باسکرد: توێژەرەوانی قورئان لە بارە ی ئەوێو کە ئایا ئەو نیشانە یە چییە؟ را جیا یان هە یە:

۱- هەندیک گوتوو یانە: ئەو سزایە یە، کە بۆی ناردوون.

۲- هەندیک گوتوو یانە: ئەو بەسەر هاتە یە، کە خوا خستوو یە تە کتیبەکانی خۆ یەو.

۳- بەلام لە راستییدا مەبەست لەو نیشانە رۆشنە: دەر یاچە ی مردوو (بحر المیت)ە، هەر وە ک (مجاهد) دەلی: (هُوَ الْمَاءُ الْأَسْوَدُ عَلَىٰ وَجْهِ الْأَرْضِ) واتە: ئاوێو پەشە کە یە لەسەر پرووی زەوی.

لیره که ده فهرموئ: ﴿لَقَوْمٌ يَّعْقِلُونَ﴾، واته: بهس عه قلیان هه بی، ئه وه بهسه ده رس و په ندی لی وه ربگرن.

به لام بو که شتییه که ی نووح عليه السلام فهرموویه تی: ﴿وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾، چونکه که شتییه که ی نووح، هه موو مرو قایه تی به سه رها ته که ی زانیوه و ده توانن ته ماشای که شتییه که بکه ن، به لام به نسبت ئه و سزایه ی که گه لی لووطی پی سزادراوه و، ئه و شوینه ی که لی سزادراون، مهرج نیه هه موو جیهان پی بزنان، به لام هه ر که سیک عه قلی هه بی و، تیگه یشتی هه بی، په ند وه رده گری له و نیشانه یه ی خوا له گه لی لووط به جیه یشتوه، ئیمه کاتی خو ی به ته فصیل باس مان کرده، که زانیاری شوینه وارناسی ئیستا دوزیویه ته وه، که له ژیر ده ریچه ی مردوودا، شاریک هه یه، به لام به هه لگه پراوه یی، شوینه واری سزادان و ئه شکه نجه دان هه یه و، لاشه ی مردووه کانیش هه ن، که به و سزایه ی خوا باسی کرده، پی فو و تیراون.

لا توره کومه لایه نیه کان له کمالان
Stay in touch on social media
نحن معکم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

Alibapir/علي بابير

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

Alibapir/علي بابير

Alibapir/علي بابير

کەتالی

Alibapir/علي بابير

Alibapir/علي بابير

مہ سہ لہ ی چوارہم:

ناردنی شوعہیب علیہ السلام بۆ لای گہلی مہ دیہن، کہ خوا بہرستن و بہ ہیوای پاداشتی دواروژبن و، خراپہ کاری نہ کهن، بہ لام بہ درودانرانی و، بہ لہرزینہ وہیہ کی بپرہزا سزادانی گہلی مہ دیہن و، لہ بہین برانی:

خوا دہ فہرموی: ﴿وَالِی مَدِیْنِکَ اَخَاهُمْ شُعِیْبًا فَقَالَ یَقَوْمُ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَارْجُوا الْیَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْتَوْا فِی الْاَرْضِ مُفْسِدِیْنَ﴾ (۳۶) فَکَذَّبُوْهُ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِی دَارِهِمْ جَثِمِیْنِ ﴿۳۷﴾

شیکردنہ وہی ئەم دوو ئایہتہ، لہ شہش برگہدا:

(۱) - ﴿وَالِی مَدِیْنِکَ اَخَاهُمْ شُعِیْبًا﴾، ہہروہا بۆ لای گہلی مہ دیہنیش شوعہیبی برایانمان نارد. (و) ی سہر (وَالِی) (و) ی بادہرہوہ (عاطفہ) یہ، واتہ: (وَأَرْسَلْنَا إِلَى مَدِیْنِکَ اَخَاهُمْ شُعِیْبًا)، ہہروہا بۆ لای گہلی مہ دیہن شوعہیبی برایانمان پہوانہ کرد، پیشتریش گوتمان: شوعہیب علیہ السلام ہہر لہ گہلی مہ دیہن بووہ، لہ (پہیمانی کوں) دا، دہ لی: میدیان یہ کییک بووہ لہ کورہ کانی ئیبراہیم علیہ السلام، گہلی مہ دیہنیش لہ تۆرہ مہو وہ چہی میدیان، ئنجا شوعہیبیش ہہر یہ کییک بووہ لہ گہلی میدیان، بہو پییہ بی دہ بی شوعہیبیش ہہر بجیتہوہ سہر ئیبراہیم علیہ السلام.

(۲) - ﴿فَقَالَ یَقَوْمُ اعْبُدُوا اللّٰهَ﴾، ئنجا گوئی: ئە ی خەلکە کہم! خوا بہرستن.

پیشتریش گوتمان: ئیمہ بہ سہرہاتی شوعہیب علیہ السلام و گہلہ کہیمان: میدیان، یان مہ دیہن، ہہروہا (أَصْحَابُ الْاِیْکَةِ) ش، لہ کاتی تہفسیر کردنی سوورہتی (ہود) دا، لیکۆلینہ وہیہ کی تیرو تہسلمان لہ سہر کردوہ، بہ لام لیہرہ خوا علیہ السلام زۆر بہ پوختی و گوشراوی بہ سہرہاتہ کہ دین، شوعہیب بہ گہلہ کہی فہرموو: ئە ی گہلہ کہم! خوا بہرستن.

(۳) - ﴿وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ هەروەها بە هیوای (پاداشتی) پۆژی دواپی بن، (الرَّجَاءُ: التَّوَقُّبُ وَاعْتِقَادُ الْوُقُوعِ فِي الْمُسْتَقْبَلِ)، (رَجَاءُ): بریتیه لە چاوەڕێ کردن و، باوەڕ هەبوون بەو هی که لە داهاوویدا پرووودەدات، بەلام (رَجَاءُ) لە زمانی عەرەبیدا زیاتر بۆ حالەتیک بەکار دێت، که مرووف هۆکارەکانی هێنانەدی ئەو ئاواتە دەستەبەر بکات، واتە: ئێو هۆکارەکانی وەدەستەپێنانی مەنزلگای پۆژی دواپی دەستەبەر بکەن، بەلام (أَمَلُ): بریتیه لەو هی که ئینسان شتیک بە ئاوات بخوازی، بەبێ ئەو هی هۆکارەکانی دەستەبەر بکات، ئەو هیوازی نیوان (رَجَاءُ) و (أَمَلُ) ه، بە ئومیدی پۆژی دواپی بن واتە: بە هیوای پاداشتی مەنزلگای پۆژی دواپی بن، که بەهەشتە.

(۴) - ﴿وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ خراپەکاری خەست و خوڵ لە زەویدا مەکەن، واتە: لە زەوی مەدیەندا، خراپەکارانە، تیکدەرانە هەلسوکەوت مەکەن، (مُفْسِدِينَ) یانی: تیکدەرانە، (تَعْتَوْا) لە (عَتَوْا) هاتو هاتو (عَتَى يَعْتَوِ عَتْوًا): (الْفَسَادُ الْمَسْتَوْر): بریتیه لە تیکدانیک پەنهان.

هەندیکیش گوتووینە: ﴿وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾، یانی: (وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ) واتە: هەر بۆ تەئکید کردنەو هی، وەک دەلێن: (قَعَدْتُ جُلُوسًا) ئەمە زیاتر بۆ جەختکردنەو هی، وشەکان لێک جیان، بەلام مانایان زۆر لێک نزیکه، یاخود یانی: خراپەکاری نە پەنهان و نە ئاشکرا مەکەن.

(الْأَرْضُ) (ال) ی ناساندن (تعریف) ی لەسەرە، بۆ (عهد) ه، واتە: لە زەویە کەدا، لە ولاتە کەدا که ولاتی مەدیەنە، خراپەکاری مەکەن، کەواتە: شووعیب سی ئامۆژگاری کردوون:

(أ) - گوتی: ئەی گەلە کەم! خوا بپەرستن، که خواپەرستی هەموو چاکەکان دەگریته نیو خۆی، هەروەک کوفر هەموو خراپەکان دەگریته نیو خۆی.

(ب) - بە هیوای پۆژی دواپی بن، ئومیدەوار بن، واتە: ئەو هۆکارانە هی که پاداشتی پۆژی دواپیتان بۆ دەستەبەر دەکەن، فەراھە میان بێن، دەستەبەر یان بکەن، ئەو هۆکارانە بێننە دی، ئەک هەر خەیاڵ پلاو بکەن.

(ج) - خراپەکاریش لە زەویدا مەکەن، نە هی پەنھان و نە هی ئاشکرا.

ئەم سیانە ھەر کامیکیان ئەویدیکە دەگریتە ئێو خۆی: بەندایەتی بۆ خوا بکەن، کەسێک بەندایەتی بۆ خوا بکات، ئومێدەوار دەبێ بە پۆژی دوایی و، ئەو ھۆکارانە دەپەخسێنێ کە مەزلگای پۆژی دوایی بۆ دەستەبەر دەکەن، کەسێکیش خواپەرست بێ و، بە ھیوای پۆژی دوایی بێ، بە تەئکید خراپەکاری و تێکدان لە زەویدا ناکات، چونکە دەزانێ دەچیتەووە خزمەت خواو، لێپەرسینەووە سزاو پاداشت چاوەڕێی دەکات.

بەلام ئەوان چییان کرد؟

(۵) - ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ بە درۆیان دانا، ئنجا لەرزینەووە ھەژان، گرتنی، واتە: گوتیان: تۆ راست ناکە، وەک لە شوینی دیکە لە سوورەتی (الأعراف) و (ھود) و لە چەند شوینی دیکەدا ھاتو، گوتیان: ئەگەر تۆ راست دەکە و لە پەوانەکراوانی، ئەگەر لە راستانی، سزای خوامان بۆ بێنە.

﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾، ئنجا لەرزینەووە گرتنی، لێرەدا (الرَّجْفَةُ) (ال)ی ناساندن (تعريف) ی لەسەرە، یانی: جینسی ئەو لەرزینەووەیە کە دیارەو زاندارەو، (الرَّجْفَةُ: الزَّلْزَالُ الشَّدِيدُ الَّذِي تَرْتَجِفُ مِنْهُ الْأَرْضُ) (رَجْفَةً) بریتییە لەو لەرزینەووە بەھێزە کە زەوی بە ھۆیەو دەلەرزیتەووە، لە سوورەتی (ھود) و (الحجر)دا سزایەک کە گەلی شوەبیی پێ سزادراو، ناوی بە (صَيْحَةً) ھاتو: ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ﴾ (الحجر، ۸۲) وادیارە لە ئەسڵدا چریکەو ھارژنیکێ گەورە بوو، بۆتە ھۆی لەرزینەووەی زەوی، پاشان بۆتە ھۆی ئەو کە خانووبەرەو شارەکیان ھەمووی تێکبەرمی و، بەسەر یەکدا برووخێ.

(۶) - ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَثْمِينَ﴾، ئنجا لە خانووەکیاندا لەسەر ئەژنۆیان کەوتن، (جَثْمِينَ) واتە: (هَامِدِينَ بِلا حِرَاكٍ) بە مردوویی کەوتن بێ ئەوێ جوولەیان مابێ، دەگوترێ: (جَثْمَ الطَّائِرِ جُثُومًا: لَصِقَ بِالْأَرْضِ)، کاتیکی بەلەندە دەنیشی و بە زەویەو

دەنووێ، پێی دەگوتری: (طَائِرٌ جَائِمٌ) ئەگەر نیشتی و بە زەوێیەو نووسایی، (جُثُومٌ) بۆ مڕۆف ئەوێهێه کە لەسەر ئەژنۆ، لەسەر چۆک بکەوێ، لەپەوروو.

لێره دەفهرموێ: ﴿فِي دَارِهِمْ﴾ بەلام لە سوورەتی (هود) دا دەفهرموێ: ﴿فِي دَارِهِمْ﴾ ٩٤، ئنجا کە دەفهرموێ: ﴿فِي دَارِهِمْ﴾ ٩١، الأعراف، وهک شارەکە هەمووی یەک مآل بووبی و، لەویدا لەپەوروو کەوتین، کە دەشفهرموێ: ﴿فِي دَارِهِمْ﴾ ٩٤، هود، لە خانووێکان دا، لە مآلەکانی خۆیاندا، (دیار) کۆی (دار)ە، خانوو، مآل، هەركامیان لەمآلی خۆیدا کەوتبوو.

رێگەپانەندی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

لە ئۆرە کۆمەڵایەتیەکان لەکەڵانێن
Stay in touch on social media
لەن مەحە عێر مۆافە التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net
English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەنالی
رێگەپانەندی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

رێگەپانەندی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

مه سه له ی پینجه م و کو تایی:

فه و تیرانی گه لی عادو گه لی سه موودیش، و یرای بهرچاو پروونیان، ههروه ها قاروون و فیرعه ون و هامان، هه رچه نده مووساش به لگه پروونه کانی بو لابر دن، سه ره نجام سزادرانی گه له یاخییه کان، به باو چریکه و پروچوون و خنکان:

خو ده فه رموی: ﴿وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَّسْكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ۝۳۸﴾ وَقَتُّوهُ وَفِرْعَوْنُ وَهَمَلُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَافِقِينَ ۝۳۹﴾ فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَن أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَن أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَن خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَن أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۴۰﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له پازده برگه دا:

(۱)- ﴿وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَّسْكِنِهِمْ﴾ ههروه ها گه له کانی: عادو سه موودو له خانوو به ره کانیشیان بو تان ده رکه وتوه، چۆن فه وتاون؟ (وَعَادًا وَثَمُودًا) واته: (وَأَهْلَكُنَا عَادًا وَثَمُودًا) یاخود: (وَأَقْصَصَ عَلَيْهِمُ عَادًا وَثَمُودًا) واته: به سه ره هاتی عادو سه موودیان بو بخوینه وه، یان عادو سه موودیشمان فه وتان دن، عاد پیغه مبه ره که یان هووده عليه السلام، سه موودیش پیغه مبه ره که یان صالحه عليه السلام، پیشتیش گوتوو مانه: به سه ره هاتی گه لی (هود) مان، واته: هوودو گه له که ی عادمان به درێژی توژیوه ته وه، له کاتی ته فسیرکردنی ئەو ئایه تانه: (۵۰ - ۶۱) له سووره تی (هود) و، به سه ره هاتی گه لی سه موودمان له گه ل پیغه مبه ره که یان صالح عليه السلام له سووره تی (الحجر) دا توژیوه ته وه، که پینج ئایه تی موباره کن، بهو بو نه وه که له هه موو قورئاندا ته نیا لهو شوینه دا گه لی (هود) به (أَصْحَابُ الْحَجَرِ) واته: خاوه نانی حیجر، ئەو ناوچه ی که حیجری پی ده لێن: ناویان هاتوه، خو ده فه رموی: گه لی عادو سه موودیشمان له به ین بردن.

﴿وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسْكِنِهِمْ﴾، بە دلتیایی لە خانوو بەرەکانیان
 بۆتان دەرکەوتووە، واتە: لە سەرنجدانی خانوو بەرەکانیان، شوێنەوارهکانیان بۆتان
 دەرکەوتووە کە چۆن فەوتیاناون، چۆن قەرەبەر کران.

لەئەنجامی چیییدا فەوتاون؟

(۲)- ﴿وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ﴾، شەیتان کردەووەکانیانی بۆ جوان کردن،
 واتە: کردەووە خراپەکانیان، بێپروایی و هاوبەش بۆ خوادانان و، گوناھو تاوان و لادانەکان،
 شەیتان بۆی جوان کردن.

(۳)- ﴿فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾، ئنجا لە راستە شەقام لایدان، (فَصَدَّهُمْ): (مَنْعَهُمْ) أَوْ
 (حَرَّفَهُمْ)، ڕێگری لێکردن لە راستە شەقام، یاخود: لە راستە شەقام لایدان و، بە لارییدا
 بردن.

(الصَّدُّ: الْمَنْعُ عَنْ عَمَلٍ)، (صَدَّ): بریتێه لە ڕێگەڕێی کردن و ڕێ لێگرتن لە
 کردەووەیەک، (السَّبِيلُ: مَا يُوَصِّلُ إِلَى الْمَطْلُوبِ الْحَقِّ)، (سَبِيلُ): بریتێه لەو راستە
 شەقامە ی مڕۆڤ دەگەیهنێتە ئامانج، لێردەدا (السَّبِيلُ) بە ئەتکید مەبەست پێی
 راستە شەقامی خوا یە ﷻ، واتە: لە ئایین و بەرنامە ی خوا لایدان.

(۴)- ﴿وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ﴾، لە حالیکەشدا کە ئەوان بەرچاوپروون بوون، (أَي: كَانُوا
 أَهْلَ بَصَائِرٍ) خاوەن بەصیرەت بوون، خاوەن عەقل بوون، بەرچاوپروون بوون، یاخود لە
 حالیکەدا کە ئەوان بەرچاویان ڕۆشن کرابوو، هەق و ناھەقیان بۆ خرابوونەپروو، واتە:
 وەنەبێ نەزان بووبن، یاخود بە ڕێ نەزانن، بۆیە لایاندای، بە لکو راستە شەقامیان لەبەر
 چاوی بوو، بەلام بۆیە بە ڕێ چەوت و لاردا ڕۆیشتن، وەک هەموو حوکمرانە خۆسەپین
 و خۆ لە خەڵکەکرە پەرستراو پەرورەدگارەکانی هەموو چاخ و پۆژگارەکان، بۆیە بە
 راستە شەقامی خوادا نارۆن، چونکە ئەگەر بە راستە شەقامی خوادا بڕۆن، ڕێی دزیی
 و جەردەیی و پاوپرووت و، ڕێگری و خۆسەپاندن و، قورخرکاری و گەندەلییان نابێ،
 ئەو ڕێچکە شەیتانییەکان و کوێرەپێیەکانن، کە ئەو ئامانجە ناھەرعیانە بۆ حوکمرانە

خۆسەپپنەکان دەستەبەر دەکەن، هەر بۆیەش کوردەواریی دەلێن: (تەیری گول عاشقی داری ژەقنەبووتە).

لە کتیی: (گرنگیی پەوشت لە سیاسەتدا) باسم کردووە، کە ئەو حوکمرانە ییەوێ ئامانجە شەرعییەکان جێبەجێ بکات، خەفتانی ئامرازو شیوازە چاکەکان دەخوات، بەلام (پاوچی خراپ لە ئاوی لێلدا پاو دەکات) و، (دز بازاری ئالۆزی دەوێ)، ئەوێ بەتەمای حوکمیکی خۆسەپپنە، فیرەوانانە و تاغووتیانە بێ، کەسیک چاوی لە قۆرخکاری و لە چەوساندنەوێ خەلک بێ، دەبێ خەفتانی ئەو ئامرازو شیوازنەش بکات، کە ئەو ئامانجە ناشەرعییە بۆ داوێن دەکەن، هەمیشە ئامانجەکانن کە ئامرازەکان پەلکێش دەکەن، ئەگەر ئامرازەکان شەرعیی و راست و چاک بن، ئەو ئامانجانە خواوەنەکیان ناچار دەکەن بە دواشی شیوازو ئامرازو، پێبازی شەرعیی و چاک و پەسندیشدا بگهڕێ، بەلام ئەگەر ئامانجەکانە ناشەرعیی بوو، وەک خۆسەپاندن و، قۆرخ کردن و، خەلک بە کۆیلە و خزمەتکار تەماشاکردن، ئەو کاتە دیارە چاوەگیرێ بۆ شیوازو ئامرازو پێبازی، بەپێی سروشتی ئەو ئامانجە ناشەرعییە کە هەیەتی.

(٥)- ﴿وَقُرُونٌ وَفَرَعُونَ وَهَمَكٌ﴾ هەرۆهە قاروون و فیرەهون و هامانیشمان فەوتاندن، کە قاروون لە گەلی بەنوو ئیسرائیل بوو کە عیبرانیی بوون، بەلام فیرەهون و هامان لە قیبتییەکان بوون، قیبتییەکانی میسر، واتە: هەر لە گەلەکی فیرەهون بوون.

(٦)- ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ﴾، موسا (عليه السلام) بەلگە پۆشنەکانی بۆ بردن، بۆ لای کێ چوو؟ بۆ لای قاروون و فیرەهون و هامان، تەنیا ئەو سێیە نەبوون، بەلام خوا (عليه السلام) بۆیە باسی ئەو سێیە دەکات، چونکە ئەوانە سەرپەرشتیی خەلکی میسریان دەکردو، خەلکی میسریان خستبوو ژێر پکێف و کۆنترۆلی خۆیانەو.

(٧)- ﴿فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، دواشی ئەوێ موسا (عليه السلام) بەلگە پۆشنەکانی بۆ بردن، ئەوان لەسەر زەویدا خۆیان بە زلگرت.

وشە (الْأَرْضِ) لێرەدا (أَل) هەکی بۆ ناساندن (تعریف) ه، بەلام بۆ (عهد) ه، واتە: لە زەویە کەدا، ئەلیف و لامی (عهد) لە زمانی کوردیدا دەچێتەو بەرانبەر: (کە)، بۆ وێنە: ئەگەر گوتم: کتێم بۆ بێنە، نازانی کام کتێب؟ بەلام ئەگەر گوتم: کتێبە کەم بۆ بێنە، دەزانی کامەیه، (جُنِّي كِتَابًا) نازانی کام کتێبەیه، بەلام ئەگەر گوتم: (جُنِّي بِالْكِتَابِ) یانی: کتێبە کەم بۆ بێنە.

لەسەر زەمینە میسێدا خۆیان بە زلگرت، کوفرەکیان لە پرووی خۆبەزلگرتن و، خۆسەپاندن و، خۆ پێ زۆر بوونەو بوو، نەک لە پرووی نەزانی و بێئاگاییەو.

٨- ﴿وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ﴾ کاتیکیش ویستمان سزایان بدەین، لە پیشکەووتوان نەبوون.

دوو کەس کە پێکەو پێشپێکی دەکەن، ئەگەر یەکیان پیشکەوێتەو، ئەو دوو میان ئەوی بۆ نەگیراوەو تێپەریو، بەلام خۆی زاناو توانا لێرەدا دەربازبوونی ئەوان، ئەو تەعبیرە (سَابِقِينَ) ی بۆ بەکارهێناوە، واتە: پیشکەووتوووە نەبوون، (أَي: مَا كَانُوا مُفْلِتِينَ) دەربازبوو، قوتار بوو، نەبوون لە سزای ئێمە.

٩- ﴿فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنْبِهِ﴾ هەر کامیک لەوانە، هەر کامیک لەو گەلانی باسکران و، لەو کەسایەتیانە باسکران، بە گوناوی خۆی گرتمان، (الْأَخْذُ: الْإِتْلَافُ وَالْإِهْلَاكُ): (أَخْذَ) لێرەدا بریتیه لە لەبەین بردن و فەوتاندن.

١٠- ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا﴾ ئنجا هەیانبوو بای بەهیزی چهو پادەر (حَاصِب) مان ناردە سەری، (الْحَاصِبُ: إِغْصَارٌ شَدِيدٌ يَقْدَفُ بِالْحَصَى، وَالرَّيْحُ الْعَاصِفَةُ أَشَدُّ)^(١)، (حَاصِب): بریتیه لە بایەکی بەهیز کە بەردو چهو لەگەڵ خۆی پامالی، بەلام (عَاصِفَةُ) بەهیزتریشە، خۆی تۆلەستین جاری واش هەیه وشە: (رِيحٌ عَاصِفٌ) بایەکی زۆر بەهیز، بەکار دێنن: ﴿هُوَ الَّذِي يُسِيرُكُمُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرِين بَيْنَ يَدَيْهِ طَيْفَةً وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ

(١) القاموس القديم: ج ١، ص ١٥٥.

أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَجَبْنَاهُمْ مِنْ هَٰذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾ یونس، كهواته: لهو كۆمه لگایانه هی وابوو به بایه کی رامالکهری بهردو چهو، فهوتیتراوه، وهک گهلی عاد: ﴿وَأَمَّا عَادُ فَاهْلَكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ﴾ ﴿٦﴾ العاقه. (١١)- ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ﴾ ههشیانبوو هارژن گرتی، وهک گهلی مهديه، که شوعهیب عليه السلام پیغه مبهریان بووه.

(١٢)- ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ﴾ ههشیانبوو که به زهویماندا برده خوار، وهک گهلی لووط، ههروه ها قاروون و نهوانه ی له گهلی بوون.

(١٣)- ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا﴾ ههشیانبوو که له ئاودا خنکاندمان، وهک گهلی نووح، ههروه ها گهلی فیرعهون.

(١٤)- ﴿وَمَا كَانِ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ﴾ هه رگیزیش وانه بوو خوا سته میان لی بکات، ئەم پرستیه وهک شاره زایانی زمانی عه پرهبی ده لئین: مانایه که ی زۆر به هیژتره له وهی بفرمووی: (وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ)، نه وهش هاتوه، به لام لیرده دا: ﴿وَمَا كَانِ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ﴾ هاتوه، خوا عليه السلام به پیی سیاق ته عبیره کان دینی، یانی: هه رگیز نه ده گونجاو شایسته ی خوا نه بوو، که سته میان لی بکات (أَيُّ لَا يَنْبَغِي وَلَا يَلِيقُ بِهِ الظُّلْمُ).

(١٥)- ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به لام خویان بوون که سته میان له خویان کردو، خواش عليه السلام له سهر سته مه که یان سزای دان، نهو به لایه ی که به سه ریان هات له لایه ن خواوه، سته م نه بوو، به لکو نه وه به ره می سته می خویان بوو، خوا عليه السلام سزایدان له سهر نهو سته م و لادان و تاوانه ی کردیان.

له کۆتایی ئەم دهرسه ماندا، تییینی و سه رنجیکی (فخر الدین الرازی) له ته فسیره که ی خوئی (مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ) ^(١) دا دینین، تییینییه کی جوانه، ده لئ: (فَحَصَلَ الْعَذَابُ بِالْعَنَاصِرِ الْأَرْبَعَةِ وَالْإِنْسَانُ مُرَكَّبٌ مِنْهَا، وَبِهَا قِوَامُهُ، وَبِسَبَبِهَا بَقَاؤُهُ وَدَوَامُهُ،

(١) التَّفْسِيرُ الْكَبِيرُ: ج ٢٦، ص ٥٨.

فَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ هَلَاكَ الْإِنْسَانِ، جَعَلَ مَا مِنْهُ وَجُودُهُ، سَبَبًا لِعَدَمِهِ، وَمَا بِهِ بَقَاؤُهُ، سَبَبًا لِفَنَائِهِ).

واته: سزادانی خوا به چوار توخمه کان هاته دی، به چوار پیکهاته کان، که مروؤف لهو چوارانه پیکهاتوه، (که بریتین له: ههواو ئاگرو گل و ئاو)، ههروهها بهو چوارانهش پاره ستاوه و بهو چوارانهش ده میتیتتهوه و بهردهوام ده بی له ژیان دا، ئنجا کاتیک خوا بیهوئ مروؤف بفهوتیتنی، ئهوهی که هوکاری بوونیهتی، دهیکاته هوکاری نهبوونی و، ئهوهی که هوکاری مانهوهیهتی، دهیکاته هوکاری له بهین چوونی.

١- بایه که ئهوه دیاره، چونکه (حاصِب) که لیڕه دا هاتوه، یانی: ئه و بایه ی چهوو بهرد له گه ل خویدا راده مالن.

٢- ئاگره کهش لیڕه دا ئه و هارژن (صَيْحَة) و له رزینه وهیه، که دواپی بوته هو ی ژیره و ژوور بوونی خه لکه که، وه ک بوومه له رزه یه ک و له وانه یه سه ره نجام بوو بیته ئاگر پزین (برکان) یش.

٣- به زه ویدا رۆچوو اندنیش، که ده فهرمو ی: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ﴾ وه ک گه لی لووط عليه السلام و قاروون، ههر ئه و زه ویه ی له سه ری بوون له بنیاندا رۆچوو، به زه ویدا چوونه خوار.

٤- ئاویش ئه وه دیاره هه م توفانی نووح و، هه م گه لی فیرعه ون که له ده ریای سووردا فه وتیندران. که واته:

ئهی مروؤفه کان به هیچ شتیک بوغرا و له خو بایی مه بن، چونکه خوای دادگه رو بالاده ست هه رکات ویستی بتانفه تیننی، هه موو شتیک له به رده سته بو پی سزادانتان و له به ینبردنتان!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

له نړۍ كومهلار په تېروكان له كښلناتين
Stay in touch on social media
نحن همكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

ډاگه ياندي مېكتهبي ماموستا عهلي بابير

علي بابير/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

علي بابير/ AliBapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

كه نالي
ډاگه ياندي مېكتهبي ماموستا عهلي بابير

ډاگه ياندي مېكتهبي ماموستا عهلي بابير

دهریسی چوارهم

له نۆره كۆمەلەتپەيگان كەشكەلتەن
 Stay in touch on social media
 دىن مەكەم غىر مۇافقەت ئالماق

پاڭە ياپىر/علي باپىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net
 English - غريبى - كوردى

پاڭە ياپىر/علي باپىر

علي باپىر/ AliBapir

علي باپىر/ AliBapir

كەتائى
 پاڭە ياپىر/علي باپىر

پاڭە ياپىر/علي باپىر

www.alibapir.com

پاڳه پانڊني مهڪتبي ماموستا عهلي باپير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

له نوره ڳوملانيه پنهان نهڪلنن

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - ګوردی

عہلی باپیر/ AliBapir

AliBapir

کٽاڻي

پاڳه پانڊني مهڪتبي ماموستا عهلي باپير

پاڳه پانڊني مهڪتبي ماموستا عهلي باپير

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان له پازده (۱۵) نایهت پیکدی، نایهته کانی: (۴۱ - ۵۵)، که چوار نایهتی سهره تا: (۴۱ - ۴۴) باسی خوا به یه کگرتن و خواناسیی ده کهن و، ههشت نایهتی نیوه راست (۴۵ - ۵۲) ش هه موویان به پلهی یه کهم باسی قورئان و، نهو توومه تانهی که کافره کان لهو بارهوه ده یانلین ده کهن و، سی نایهتی کوئایش (۵۳ - ۵۵) باسی پوژی دواپی ده کهن.

کهواته: لهم پازده (۱۵) نایهته دا، ههرسیک پایه سهره کییه کهی قورئانی مه کههیی: (خواناسیی و خوا به یه کگرتن و، وه حی و پیغه مبه رایه تی و، پوژی دواپی) خراونه پروو.

﴿مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِ اللَّهِ أُولِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾ وَالَّذِينَ ظَلَمُوا نُصْرَتَهُمُ لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾ أَتُلُّ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَا تَجِدُ لَوَاحِدًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا بِآلِقٍ هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَانَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾﴾

وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِسَمِّكَ إِذَا لَا زَبَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ آيَاتٌ يَبْنِتُ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَحْكُدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾ وَسَتَعْلَمُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْلِمُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهاکان

{وینهی ئهو که سانهی که جگه له خویان به دۆست (و پشتیوان و، سه ره رشتیار) یان گرتوه، وهک جالجالۆکه یه که مالیکی دروستکردوهو، بیگومان مالی جالجالۆکه ش بییهێترین ماله، ئه گهر بزانی ﴿٤٨﴾ به دلنایای خوا ده زانی که جگه لهو له هیچ شتیک (که بوونی راسته قینهی هه بی) ناپارینه وهو، ههر ئهو زالی کارزانه ﴿٤٩﴾ ئهو وینانهش بو (تیگه یاندنی) خه لکی ده یهیننه وهو، جگه له زانیانیش تییان ناگهن ﴿٥٠﴾ خوا ئاسمانهکان و زهوی به ههق هیانونه دی، به دلنایای له وهدا نیشانه یهک (ی مهزن) هه یه بو پرواداران ﴿٥١﴾ ئه وهی له کتیب بو ت سروش کراوه، بیخوینه وهو، نوێژ بهرپا بکه، بیگومان نوێژ (خاوه نه که ی) له ههرچی قسه و کرداری خراپ و دزیوه ده گیریته وهو، یادی خواش (له هه موو شتیک) گه وره تره و، خواش ده زانی کارامانه، چی ده کهن! ﴿٥٢﴾ به باشتین

شیوازیش نه بئی له گه‌ل خواوه‌ن کتیبان دا شه‌ره قسه مه‌که‌ن، جگه له‌وانه‌یان که سته‌م ده‌که‌ن (به گویره‌ی سته‌مه‌که‌یان وه‌لامیان بده‌نه‌وه) و بلین: پرومان به‌وه هی‌ناوه که بو لامان دابه‌زی‌نراوه‌و، به‌وه‌ی بو لای تی‌وه‌ش دابه‌زی‌نراوه‌و، په‌رستراوی تیمه‌و په‌رستراوی تی‌وه یه‌که‌و، تیمه بو‌ی ملکه‌چین ﴿٤٦﴾ به‌و شی‌وه‌یه (که شی‌وه‌یه‌کی به‌رزو ناوازه‌یه) کتیبمان بو لات دابه‌زاندوه، ئنجا ئه‌وانه‌ی (پیشتر) کتیبمان پیداو‌ن (مادام عه‌قل وویژدان به‌کار بینن) بروای پی‌ دینن و، له‌وانه‌ش (کافرانی پروژگاری کومه‌ل‌گای موحه‌مه‌د ﷺ) هه‌یانه بروای پیدی‌نن و، ته‌نیا کافره‌کانیش نکوولی له‌ ئایه‌ته‌کامان ده‌که‌ن ﴿٤٧﴾ تو‌ش له‌ پیش وی (قورئان) دا هیچ کتیبیک نه‌خویندۆته‌وه‌و، به‌ ده‌ستی راستیش نه‌تنووسیوه، ئه‌گه‌رنا (ئه‌گه‌ر خویندن و نووسینت هه‌بوایه) ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر ناهه‌قن، ده‌که‌وته‌نه دوودلییه‌وه ﴿٤٨﴾ (ئهم قورئانه له‌ جگه له‌ خواوه‌وه نه‌هاتوه) به‌لکو ئایه‌تانیکی رۆشن له‌ سینه‌ی ئه‌وانه‌دا که زانیاریان پیدراوه‌و، جگه له‌ سته‌مکارانیش هیچ که‌سیک نکوولی له‌ ئایه‌ته‌کامان ناکات ﴿٤٩﴾ هه‌روه‌ها (بی‌پروا بیانوو‌گره‌کان) گو‌تیان: ده‌بوایه‌ چه‌ند نیشانه‌یه‌ک (ی یاسا‌د‌ر)ی له‌ په‌روه‌رد‌گاریه‌وه بو‌ سه‌ر دابه‌زی‌نرابان، بلی: نیشانه (و موعی‌زه)‌کان ته‌نیا له‌ لایه‌ن خواوه‌ن و، من به‌س وریاکه‌ره‌وه‌و (ترسی‌نه‌ر)یکی ئاشکرام ﴿٥٠﴾ ئایا بو‌ ئه‌وان به‌س نیه که تیمه کتیبمان دابه‌زاندۆته‌ سه‌رت، به‌سه‌ریاندا ده‌خویند‌ری‌ته‌وه! له‌وه‌دا به‌زه‌یی و بیرخسته‌نه‌وه (یه‌کی مه‌زن) هه‌یه بو‌ کومه‌لیک بروا بینن ﴿٥١﴾ بلی: خوا به‌سه له‌ نیوان من و تی‌وه‌دا شایه‌د بئی، هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدیایه، ده‌یزانی و، ئه‌وانه‌ی بروایان به‌ ناهه‌ق هی‌ناوه‌و بی‌پروان به‌ خوا، هه‌ر ئه‌وانه‌ن زیانباران ﴿٥٢﴾ هه‌روه‌ها (بی‌پروایان) په‌له‌ت لی ده‌که‌ن به‌ هاتنی سزاو ئازار (یک که هه‌ره‌شه‌ت پی‌ لیان کردوه)، ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش نه‌بوایه، کاتیکی ناوبراو هه‌یه (بو‌ سزادرایان) سزایان بو‌ ده‌هات، مسو‌گه‌ریش (سزاو ئازار) کت و پر بئی ئه‌وه‌ی هه‌ست بکه‌ن، بو‌یان دی ﴿٥٣﴾ په‌له‌ی هاتنی سزاو ئازارمان لی ده‌که‌ن و،

بیگومان دۆزه خیش ئابلووقە دەری بێپروایانە ﴿٥٤﴾ ئەو پۆژە که له سهروویانەوه و له ژێر لاقانیانەوه ئازار (ئاگری دۆزهخ) دایانده پۆشی و (خوا) پێیان دهفه رموی: (سزای) ئەوه بچێژن که ده تانکرد (له بێپروایی و خراپه) ﴿٥٥﴾.

شیکرنه وهی هه ندیک له وشه کان

(أَوْهَنَ): یانی: بیهێزتر (الْوَهْنُ: صَعْفٌ مِنْ حَيْثُ الْخُلُقِ أَوْ الْخُلُقِ)، (وَهْنٌ): بریتیه له بیهێزی، له پرووی جهسته یی و له پرووی دهروونییهوه، له پرووی پووله تی و له پرووی ئاکارییهوه.

(الْفَحْشَاءُ): (الْفُحْشُ وَالْفَحْشَاءُ وَالْفَاحِشَةُ: مَا عَظُمَ قُبْحُهُ مِنَ الْأَفْعَالِ وَالْأَقْوَالِ)، هه ر سێ وشه ی (فُحْش، فَحْشَاء، فَاحِشَة) هه ر کرده وه و قسه یه که که ناشیرینی و دزیویه که ی، قیزی و نییه که ی، زۆر مه زن بێ.

(وَالْمُنْكَرُ): (الْمُنْكَرُ: كُلُّ فِعْلٍ تَحْكُمُ الْعُقُولُ الصَّحِيحَةُ بِقُبْحِهِ، أَوِ الشَّرِيعَةُ)، (مُنْكَرٌ): بریتیه له هه ر کرده یه ک که عه قله راسته کان حوکم بکه ن به ناشیرینی، یاخود شه ریه ت حوکم بکات، هه لبه ته ئەو گوته یه تی: (كُلُّ فِعْلٍ)، به لام له راستییدا (مُنْكَرٌ) دیسان به هه ر کام له قسه و کرده وه ی نامۆ، له گه ل سروشت و عه قله نه گونجاو، ده گوته ی.

(وَلَا تُجَادِلُوْا): واته: مشتومرو شه ره قسه مه که ن، (الْجِدَالُ: الصَّرَاعُ وَإِسْقَاطُ الْإِنْسَانِ صَاحِبَهُ عَلَى الْجِدَالَةِ، وَهِيَ الْأَرْضُ الصَّلْبَةُ)، (جِدَالٌ): بریتیه له وه که مرو ق زۆران بگری و هه ول بدات خاوه نه که ی بخاته سه ر جه داله، که بریتیه له زه وییه کی سه خت و پته و.

(يَجْحَدُ): (الْجَحْدُ: نَفْيُ مَا فِي الْقَلْبِ إِنْثَابُهُ، وَإِثْبَاتُ مَا فِي الْقَلْبِ نَفْيُهُ)، (جَحْدٌ): بریتیه له وه که شتی که له دلدا چه سپاوه، لابری و، شتی که له دلدا نیه،

بچه سیترى، واتە: نكوولییكردن له بوونی شتێك، یان له نهبوونی، له گهڵ
تهوهشدا كه له دڵ و دهرووندا پیچه وانهی تهوه نكوولییكردنه ههیه.

(الْمُبْطِلُونَ): (الباطِلُ: نَقِیْضُ الْحَقِّ، وَهُوَ مَا لَا ثَبَاتَ لَهُ عِنْدَ الْفَحْصِ عَنْهُ)،
(باطِل): پیچه وانهی ههقه، تهویش بریتیه له وهی کاتیك دهپیشکنی و تهیده فکری،
هیچ بوونیکى نیه، هیچ چهسپاویى نیه، ئنجا (مُبْطِل) كهسیكه هه لگري (باطِل)
بى، واتە: ته وانهی له سهر ناهه قن.

(أَجَلٌ مُّسَمًّى): (أَجَلٌ) کاتی دیارییکراو، (مُسَمًّى) شتی ناوبراوو دیارییکراو.

(بَغْتَهُ): کت و پر، له ناكاو (الْبَغْتُ: مُفَاجَأَةُ الشَّيْءِ مِنْ حَيْثُ لَا يُحْتَسَبُ)،
(بَغْتُ): بریتیه له کت و پر هاتن، له ناكاو هاتنی شتێك، به بى تهوهی حیسابی
بو کرابى و چاوه ری کرابى.

(يَغْشَاهُمْ): (يَسْتَرْهُمْ وَيَعْطِيهِمْ) دایانده پوشن، دهیانخاته ژیر خویه وه.

له ئۆره كۆمهلهیهك ئه كهلانین
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

فەیسبۆک: عەلی بابیر / AliBapir

YouTube: عەلی بابیر / AliBapir

Archive: archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play | App Store

QR codes for Google Play and App Store

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

کەتالی: عەلی بابیر / AliBapir

فەیسبۆک: عەلی بابیر / AliBapir

YouTube: عەلی بابیر / AliBapir

Archive: archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play | App Store

QR codes for Google Play and App Store

مانای گشتیی نایه تەکان

ئەم پازدە (۱۵) نایەتە، سێ تەوهری سەرەکی دەگرە خۆیان: خواناسیی و خوا بەیە کگرتن، قورئان و وەحیی و پێغەمبەراییەتی و، پوژی دوایی، هەلبەتە لەگەڵ ئەو سێ بابەت و سێ پایه سەرەکییە ئیمان و عەقیدە ئیسلامییەدا، هەندیک شتی دیکەش لەگەڵیاندا نێواخن و نێوپەرە کراوە:

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِ اللَّهِ أُولِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ أَخَذَتْ بَيْتًا﴾، وێنە ئێوانە ی که جگە لە خویان کردووە بە دۆست و سەرپەرشتیارو مشوورخووری خۆیان، (أُولِيَاءَ) کوێ (وَلِيٍّ) یه، (وَلِيٍّ) له ئەصلدا له (وَلِيٍّ) یه وه هاتوه، واته: (قُرْب)، به لām به پێی سیاق مانایه که ی ده گۆرێ، جاری وا هه یه (وَلِيٍّ) به مانای: نزیك، یارمه تییده ر، سەرپەرشتیار، پهروه ردگار، سهروه ر، دێ، لێره دا ده فەرموێ: وێنە ئێوانە ی جگە لە خویان کردووە بە دۆست و سەرپەرشتیارو په رستراو مشوورخووری خۆیان، وه ک جالجالوکه یه که مایکی دروست کردو، ﴿وَإِنْ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ﴾، بیهێزترین مāl و خانووش، مāl و خانووی جالجالوکه یه، ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، ئەگەر بزانی، ئەگەر زانیاریان هه بێ، دوایی باسی ده که ین ئەمه ئیجازی کی عیلمی تیدایه، که خوا ﷻ زانیی بیهێزی و بیهێزی و، بێ سه روبه رهی مāl جالجالوکه ی به ستۆته وه به هه بوونی زانیارییه وه، ئەگەر زانیاریت هه بێ ده زانی که مāl جالجالوکه چەند بیهێزو پێزو، چەند په نایه کی بێسووده.

﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾، به دلنایی خوا ﷻ ده زانی که له هیه شتیک له جگە له خوا، ناپارێنه وه، واته: ئەوه ی لێی ده پارێنه وه هیه چ نیه، بوونی نیه، یاخود (مَا) لێره دا ده گونجی (مَوْصُولَة) بێ، واته: به دلنایی خوا ئەوه ی که لێی ده پارێنه وه، هه ر شتیک بێ، ده زانی له چی

ده پارینه وه، ده شگونجی (مَا) ی پرسیارکردن (الاستفهامیه) بی که ماناکیان لیک
 نیزیکن، ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ هه ر ئه و (خو) یش بالاده ست و زآل و
 کاربه جیه، ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ ئه و
 وینانه ش بۆ خه لکی دینینه وه، به لام ته نیا زانایان تیانده گهن و، فامیان ده کهن و،
 به وردیی لیان حالیی ده بن، یانی: وه ک پیویست، ته نیا زانایان لیان تیده گهن.

﴿خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ خوا ئاسمانه کان و زهوی به هه ق
 واته: به حکمه ت و بۆ ئامانجیک که په یوه ندیی به مروقه کانه وه هه یه، نه ک
 خوئی، هیناونه دی، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ به دلنیایی - له وه دا که
 خوا ئاسمانه کان و زهوی به هه ق هیناونه دی - نیشانه یه کی مه زن هه یه بۆ
 پرواداران، به لام ئه وه ی بیروایی، چونکه له بهر تیشکی ئیمان دا له هه یه شتیک
 ورد نابیته وه: په ند له هه یه شتیک وه رناگری و، هه یه شتیک بۆی نابیته نیشانه و
 به لگه، له سه ر کاربه جیی و زانایی و ده سه تلاتی خواو، له سه ر ئه وه که ده بی
 ته نیا خوا په رستری و به ندایه تی بۆ بکری و، په زامه ندیی خوا بکریته به رزترین
 لووتکه ی ئاوات و هیوا له ژياندا، ته نیا پرواداران له وه به هره مه ند ده بن و، ئه وه
 ده کهن به نیشانه و به لگه، یانی: که سیک پروای به خوا نه بی، کاتیک ته ماشای
 بوونه وه رو گه ردوون و ده وره به ری خوئی ده کات، به و چاوه ته ماشای ناکات که
 ئه وه دروستکراوی خوایه و، نیشانه و به لگه ی خوایه، نیعمه تی خوایه و، ده سه تی
 خوا ی له پشته وه نابینی، وه ک چۆن که سیک که به چاوی پرووت ته ماشای
 دلۆپه ئاو یک بکات، هه یه تییدا نابینی، ئنجا ئه وه له کوئی که به میکرو سکوپ
 (وردیله بین) ته ماشا ده کات، ده بینی هه زاران دروستکراوی تیدایه، بۆیه به چاوی
 ئیمانیه وه ته ماشای شتان کردن، زۆر جیا یه له سه رنجدان چاوی بی ئیمانیه وه،
 ئه گه رنا شته کان هه ر وه ک خو یانن، به لام بینینه که فه رق ده کات.

تییستا ئه وه له کوئی: ئایا زانایه ک ته ماشای گه ردوون بکات چی تیدا ده بینی،
 بابایه کی عه وامی نه خوینده واری نه شاره زاش چی تیدا ده بینی؟ به لئی عه وامه که ش

به شی خوی تیدا ده بینئ: ئه وه دروستکراوی خوایه و، خوای پهروه ردگار ئه و
ورده کارییه ی له گهردووندا دایناوه و، له جهسته ی مروّف و دهو روبه ردا دایناوه،
ههر که سه و به شی خوی لیی حالیی ده بی، به لام ئه و که سه ی زانیه زیاتری
لی تیده گات، ئیمانی ش واده کات که ئینسان عه قل و دلی روشنتر بی، شته کان
باشتر و چاکتر بینئ.

دوای ئه وه خوا ﷻ فه رمان به پیغه مبهری خاتهم ﷻ ده کات، ده فه رموی:
﴿ اَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ ﴾، ئه وه ی له کتیب بو ت سروشکراوه، بو ت
نیردراوه، بیخوینه وه، واته: به سه ر خه لکیدا بیخوینه وه، ﴿ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ ﴾،
نوێژیش به رپا بکه، قورئان بخوینه وه به سه ر خه لکداو، بو خوشت بیخوینه وه و،
نوێژیش به رپا بکه، نوێژ به و شیوه یه بینه دی و ئه نجام بده که خوا فه رمانی
پیکردووی، ﴿ اِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهٰی عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ ﴾، به دلناییه وه
نوێژ خاوه نه که ی قه دهغه ده کات له ههر کردارو قسه یه کی ناشیرین و، له ههر
کردارو قسه یه کی خراب، (الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ) ههردووکیان سیفه تن بو گوناها ن،
چ گوناهییک بی به قسه بکری، چ به کرده وه، له بهر ئه وه ی ئه و گوناها ی که
به دل ده کری، ناشیرینییه که ی و قیزه ونیییه که ی و خراپیه که ی ده رناکه وی، ئه گه رنا
له راستییدا گوناها نه کان ده بنه سی به ش:

أ- به شیکیان په نهان به دل و دهروون ده کرین.

ب- به شیکیان به زمان.

ج- به شیکیش به ئه ندامه کان، ئنجا گوناها نه کان له و پرووه وه که ناشیرین و قیزه ونن،
خوا وشه ی (الْفَحْشَآءِ) ی بو به کاره ی ناو، یانی: زور ناشیرین و قیزه ون، له و پرووه وه ش
که خراب و زیانبه خشن، وشه ی (وَالْمُنْكَرِ) ی بو به کاره ی ناو، واته: ناپه سنده خراب،
ئه و گوناها نه ش چ ده ربهرینه کانی زمان بن، یان جوړه کانی نووسینی ئیستا، چ کرده وه ی
ئه ندامه کان بن، ده فه رموی: نوێژ خاوه نه که ی قه دهغه ده کات له گوناها و تاوانه کان، له
قسه و کرداره خراپه کان، که له پرووی ناشیرینییه وه، تا کو بلیی ناشیرین و قیزه ونن و، له

رووی خرابیشوهه تاكو بَلّی خراپن، ﴿وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ به ته ئكید یادی خواش گه وره تره، واته: یادی خوا که نویژی بۆ فه رز کراوه، چونکه خوا ده فه رموی: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ طه، واته: نویژ به رپا بکه بۆ یادی من، ئەو یادی خوا کردنه له نویژه که دا، گه وره تره له خودی نویژه که، چونکه ئامانج و پروو حی نویژه که یه.

واتایه کی دیکه ی ئەوه یه که یادکردنی خوا بۆ ئیوه، گه وره تره له یادکردنی ئیوه بۆ خوا، ئەوه زۆر گه وره یه که خوا یادتان بکات، ئنجا له ئەنجامی چیدا خوا مروّقه کان یاد ده کات؟ له ئەنجامی ئەوه دا که مروّقه کان به ندایه تی بۆ خوا ده که ن و، یادی خوا ده که ن، ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ خواش ده زانی ئیوه چی ده که ن.

(فعل) هه یه، (عمل) هه یه، (صنع) هه یه، (كسب) هه یه، که هه رکامیک له وانه واتای خو ی هه یه:

۱- (فعل) زۆربه ی زانایان ده لێن: هه ر کرده وه یه که بکری، نیه تی له گه ل ب یان نا.

۲- (عمل) کرده وه یه که نیه تی له گه لدا ب ی.

۳- (صنع) کرده وه یه که ورده کاری و کارامه یی تیدا به کار به یتری.

۴- (كسب) وه ده سه ییان، وه ده سه ییان کرد وه یه که، ئنجا چ (فعل) ب ی، چ (عمل) ب ی، چ (صنع) ب ی، هه مووی (كسب) ی بۆ به کار ده یتری، بۆیه خوا ده فه رموی: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ البقرة، واته: هه ر که سیك چاکه به ده ست ب یی، سووده که ی بۆ خو یه تی و، خراپه ش به ده ست ب یی، زیانه که ی بۆ خو یه تی.

﴿وَلَا تَجْعَلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا يَالْتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ له به ر ئەوه ی که له مه سه له ی قورئاندا مشتومر دێته پێش، خوا ده فه رموی: له گه ل خواهن کتیه کاندا شه ره قسه مه که ن، مه گه ر به شیوازیک که باشت رینه، ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ جگه له وانه یان که سته م ده که ن، واته: ئەوانه یان که سته م

دەكەن، تێدەپەرێنن و سنوورشكێنی دەكەن، بۆتان هەیه وەك خۆیان وەلامیان بدەنەو و دەمكوتیان بكەن، ئەگەرنا نابێ پەنا بپرێتە بەر دەمكوتكردن و بێ قسەكردنی خەلك، مەگەر بەرانبەرەكەت سەتەم بكات و تێپەرێنێ، ئەو كاتە بۆت هەیه بە ئەندازەي ئەو كە لە سنووری خۆي دایە، پرایگری و تۆش شیوازێکی شیوەی ئەو بەكاربێنی، وەك خوا دەفەرموی: ﴿وَجَزَا سَيِّئَةً سَيِّئَةً مِّثْلَهَا﴾ (الشوری، واتە: سزای خراپەیهك، خراپەیهکی وەك خۆیت، ﴿وَقُولُوا ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾، ئەمە بەرجەستەكردنی ئەو پرستەیهیه كە دەفەرموی: ﴿إِلَّا بِآلَتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾، واتە: بە باشترین شیواز، بە باشترین شیواز چۆنە؟ ئەوێهە كە بڵێن: بپروامان بەو هێناوێ كە بۆ لامان دابەزیندراوێ (كە قورئانە) و، بپرواشمان بەو هێناوێ كە بۆ لای ئێو دابەزیندراوێ {لە كتیبهكانی پیشوو، وەك ئەصلەكەیان: صوحوفی ئیبراهیم، تەوراتی مووسا، زەبووری داود، ئینجیلی عیسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)}، ﴿وَالنَّهْنُ وَالنَّهْمُ وَحْدٌ﴾، پەرستراوی ئیمەو پەرستراوی ئێو یەكێكە (كە خوایه)، ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾، ئیمەش بۆی ملکهچین، ئیمە بۆ خوا ملکهچین، بپروا بە هەموو كتیبهكانی دینین و بپرواش بە هەموو پیغەمبەرەكانی دینین، ئێوێش وابن، ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ﴾، واتە: بەو شیوێ (سەر سوپهینه ره، بەو شیوێ ناوازیه كە قورئانمان پێی دابەزاندوێ، كە هەر دەبێ بەخۆی بچوینری و پچوینراو (مُشَبَّه) یك نیه پێی بچوینری) كتیلمان بۆ لای تو دابەزاند، ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا لَهُمُ الْكِتَابُ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾، ئنجا ئەوانەي كتیلمان پێداون، (مادام عەقڵ و وێژدان بەكار بێنن)، بپروای پێدینن، ﴿وَمَنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ﴾، لەوانەش، (لە كافرانی رۆژگاری تو ئەي موحه ممه د ﷺ) هەیانە بپروای پێدینن، ﴿وَمَا يَحْدُثُ بَيْنَنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ﴾، تەنیا بپروایه كانیش، (كافرهكان كە هەق دەپۆشن)، ئەوانە نكوولیی دەكەن لە نیشانه كانی ئیمەو دانیان پێداناھێنن.

ئنجاً دیتە سەر بەرپەرچدانەوێ هەندیک لەو تۆمەتانە ی که بۆ پیڤه مەهر
 ﷺ کرابوون و، ئیستاش دەکرین: گوایه موحه مەهد ﷺ بۆ خوێ قورئانی داناه،
 یان که سیکی دیکه فیری کردوه، دەفهرموێ: ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ
 كِتَابٍ﴾، تۆ له پیش ئەمەدا، پیش قورئان، هیچ کتییکت نه خویندۆتهوه،
 ﴿وَلَا تَخْطُءُ بِمِيزَانٍ﴾، به دەستی راستیشت هیچت نه نووسیوه، ﴿إِذَا لَازَبَابُ
 الْمُبْطِلُونَ﴾، ئەگەر خویندنهوهو نووسینت هه بووايه، ئەوانه ی له سەر ناهه قن،
 بۆیان هه بوو بکهونه دوودلییهوه، به لام که تۆ له پیش قورئاندا دپریکت
 نه خویندوهو، هیچ وشه یه کت نه نووسیوه، خویندن و نو سینت نه بووه (أُمِّي)
 بووی به ههردوو واتیه که ی، واته: نه شارهزا له کتیی پیشووه کان و، نه زانیی
 خویندن و نووسین، هیچ بواری کهوتنه ئیو دوودلییان نیه، ﴿بَلْ هُوَ آيَاتٌ يَنْتَظَرُ
 فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾، (ئهو قورئانهوهک ئەوان ده ئین، هه لبه ستراو نیه)،
 به لکو ئەو (قورئان) ه ئایه ته رۆشنه کانن، له سینیه ی ئەوانه دا که زانیارییان
 پیدراوه، ئەوانه ی زانیارییان پیدراوه له خاوهن کتیه پیشووه کانیش، ئەوانیش
 ده زانن که قورئان فهرمایشتی خاویهو، چاوه روانیشیان کردوه پیڤه مەهری
 کو تایی، موحه مەهد ﷺ بێ، ههروه ها دوا کتیی خوا، دوا نوسخه ی هیدایه تی
 شیفا به خشی خوا، بۆ سەر موحه مەهد ﷺ دابه زێ، ئەوانیش چاوه روانییان
 کردوه، وهک له تهفسیری سووره تی (الأعراف) دا، لهوباره وه باسیکی سهر به خو مان
 کردوه، لهو شوینه ی که خوا ده فهرموێ: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ
 الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾.

﴿وَمَا يَجْعَلُ إِلَّا الظَّالِمُونَ﴾، ته نیا سته مکارانیش نکوولی ده که ن
 له نیشانه کانی ئیمه، له ئایه ته کانی ئیمه، پیش ئەوه به بیروایان (الْكَافِرُونَ)
 نازده دی کردن، دواتر به ناهه قان (الْمُبْطِلُونَ) ئنجاً به سته مکاران (الظَّالِمُونَ).
 ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ﴾، ههروه ها کافره کان گو تیان:
 ده بووايه له پهروه دگاریه وه نیشانه کانی دابه زنه سەر، واته: موعجیزه و نیشانه ی

وہک ہی پیغہمبہرانی پیشوو، موعجزہ بہرہستہکان، وہک: گوچانہکھی و
 دہستی مووسا علیہ السلام، مردوو زیندووکردنہوہی عیسا علیہ السلام و...ہتد، ﴿قُلْ إِنَّمَا
 الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ﴾، بَلَى: نیشانہکان، موعجزہکان تہنیا لہ خواوہن، بہ دہست
 من نین، ﴿وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾، من تہنیا وریاکہرہوہو ترسینہریکی پروون و
 ناشکرام.

ثنجا بہرہرچی تہو پیشنیارہیان دہداتہوہو دہفہرموی: ﴿أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا
 أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ﴾، ثایا بو تہوان بہس نیہ، تہگہر لہ ہق
 بگہرین، کہ تیمہ کتیبیکمان دابہزاندوتہ سہرت، بہسہریاندا دہخویندریتہوہ،
 لہوہ گہورہتر موعجزہچی؟ فہرمایشتی خوا لہ لایہن پیغہمبہریکہوہ علیہ السلام
 کہ ہہرگیز دروو خیلافی لئ نہبیستراوہ، ہہرگیز قسہی نارپیکی لئ نہبیستراوہ،
 تہو فہرمایشتی خوا بخوینیتہوہو، لہ خویدا بہرجہستہی بکات، نہک
 بہس بیخوینیتہوہ، بہلکو قورٹان چی دہفہرموی، بہو شیوہیہ پرفتار بکات،
 تہو مروٹہ ہہرہ پاک و چاکہ، تہو فہرمایشتی ہہرہ بہرزو راست و چاکہ
 بخوینیتہوہ، ثایا بہس نیہ بو تہوان؟ ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى
 لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، بہراستی لہوہدا، لہو قورٹانہداو لہ خویندنہوہی قورٹان لہ
 لایہن موحممہدہوہ علیہ السلام بہسہر تہوہدا، بہزہبیہکی تاییہت و بیرخستنہوہیہکی
 زیدہ مہزن ہہیہ، بو کوٹہلیک پروایینن، بو تہوہی پروایینن، قورٹان بہسہ
 بو بہلگہو شایہدی موحممہد علیہ السلام کہ ہہم بہلگہو موعجزہشیہتی و، ہہم
 بہرنامہشیہتی.

﴿قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا﴾، بَلَى: خوا بہسہ لہ نیوان من و
 تہوہدا شایہدو بہلگہ بئ، ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
 الْخَاسِرُونَ﴾، تہوانہش کہ پروایان بہ پووچ و ناہق ہیناوہو بہ خوا بیپروا
 بوون، ہہر تہوانہ زیانباری راستہقینہن.

لہ کوٹایی دا دیتہ سہر تہوہری سیہم، باسی پروژی دواپی: ﴿وَسْتَغْلِبُونَكَ

بِالْعَذَابِ ﴿١﴾، پەلەشت لى دەكەن بە هاتنى سزاو ئازارى خوا، ﴿وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لِّجَاءِ هَؤُلَاءِ الْعَذَابِ﴾ ﴿٢﴾، ئەگەر كاتىكى ديارىكراو و نابراو نەبووايه، سزايان بۆ دەهات، بەلام خوا سىستىمىكى بۆ گەردوون و ژيانى مروۆ داناوو هەروا هەوئەنتە نيه، هەر شتىك لە كاتى خۆيدا دى، ﴿وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ ﴿٣﴾، ئەو سزايەى خواش كتوپر بۆيان دى، بى ئەوەى كە هەست پى بكەن، ئنجا چ مەرگى خۆيان بى، چ سزايەكى دىكەو بەلای ناگهان بى، لە دنياىا بەسەريان بى، چ مەبەست پى ئاخىر زەمان بى، ﴿يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾ ﴿٤﴾، پەلەشت لىدەكەن بە هاتنى سزاو ئازار، ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ ﴿٥﴾، بە دلىايى دۆزەخىش ئابلووقەدەرى بىپروايانە، يانى: دۆزەخ دى و ئابلووقەشيان دەدات و لىشى قوتار نابن، ﴿يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾ ﴿٦﴾، ئەو رۆژە كە سزاو ئازار لە سەروويانەووە لە بن لاقیانەووە دياندهپۆشى، واتە: سەرو ژىريان دەگرىتەووە، ئاگر دەيانخاتە ژىر پكىفى خۆيهو، لە نىو خۆيهو دەيانپىچى، ﴿وَيَقُولُ دُوفُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ﴿٧﴾، (خوا)ش دەفەرموى: بىچىژن ئەوەى كە دەتانكرد، كە برىتى بوو لە كوفرو لادان و تاوان و لە خراپە، سزايەكەى بچىژن.

له ئۆره كۆمهله نىبهكان لىكهائين
Stay in touch on social media
بىن مەكم عىر موانع النوانل الاجتماعى

Alibapir/علي بابير

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net
English - عربي - كوردى

Alibapir/علي بابير

Alibapir/علي بابير

كهتائى
بىكهائى مەكمهائى مەمۇستە عەلى بابىر

Alibapir/علي بابير

Alibapir

Google Play

App Store

Alibapir/علي بابير

Alibapir/علي بابير

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

وینه هینانه وه به مائی جالجالۆکه، بۆ په رستراوانیک که بیروایان په نایان پیده بهن، که له راستیدا په رستراوانی جگه له خوا هیچ نین و، ته نیا زانا یانیش له وینه هینانه وه کانی خوا باش تیده گهن و، گه ردوونیش به هه ق دروستکراوه و، نه و راستیه ش جگه له برواداران تینا گهن:

خوا ده فه رموی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِ اللَّهِ أُولِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (۴۱) إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۴۲﴾ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿۴۳﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۴۴﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له یازده برگه دا:

(۱) - ﴿مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِ اللَّهِ أُولِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا﴾، وینه ی ئەوانه ی جگه له خوا سه ره په رشتیاران و، دۆستان و پشتیوانانیکان گرتوون، وه ک جالجالۆکه ن، مالیکی گرتوه، (أُولِيَاءَ) (آی: یوألوههم ویئکلون علیهم فی حجاتهم من دون الله، جماداً کان، أو حیواناً، أو أحياء، أو أمواتاً) یانی: ئەوانه ی که دۆستایه تییان ده که ن و نیزیکیان لیده که ن، بۆ جیبه جی کردنی پیداو یستییه کانیا ن، پشتیان پی ده به ستن، ئنجا ئەوانه ماده ده ی بی ژیا ن بن، یا ن ژیا ندار، زیندوو بن، یا ن مردوو، هه ر شتیک بن، هه ر شتیک جگه له خوا وه ک خوا مامه له ی له گه لدا بکری، ئەوه له راستیدا شیرکه و، جگه له خوا په رستنه، چ به شیوه یه کی گشتی بی له هه مو و

روویه که وه، یان به شیوهیه کی جوزئی بی له شتیک له شته کاند، که تاییه تمه ندیی خواجه علیه السلام.

﴿كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ﴾، وهک جالجالوکه یه، وشه ی: (الْعَنْكَبُوتِ) تاکه و، بو کوش به کارده هیئرئ، بو نیرینه و بو میننهش به کارده هیئرئ، به (عَنْكَبِ) و (عَنْكَبُوتَاتِ) کو ده کریته وه.

﴿اتَّخَذَتْ يَنًى﴾، وینه یان وهک وینه ی جالجالوکه یه، که مالیک، خانوویک دروست ده کات، دیاره مالی جالجالوکه نه سه رما، نه گه رما، نه مه ترسی، هیچ شتیک ناگیرته وه.

(۲)- ﴿وَإِنْ أُوْهَبَ الْبُيُوتِ لَبِثَ الْعَنْكَبُوتِ﴾، به دنیای بی هیئرترین و، بی هیئرترین مالیش، خانوو مالی جالجالوکه یه.

(۳)- ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، نه گه برانن، نه گه زانیاریان ببوایه، نه و راستیه یان ده زانی که په رسترانی جگه له خوا، وهک په نا بردنه به مالی جالجالوکه، نه وانه ی که په نا ده به نه بهر جگه له خوا، وهک نه و زینده وه رانه وان که په نا ده به نه بهر مالی جالجالوکه، که سه ره نجام له ویدا سه ریان به فه تاره ت ده چی^(۱).

(۴)- ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾، به دنیای خوا ده زانی که جگه له و، له هیچ شتیک دی که ناپارینه وه.

أ- ده گونجی (مَا يَدْعُونَ) یانی: له هیچ شتیک له جگه له خوا ناپارینه وه، له هیچ شتیک که بوونیکی راسته قینه ی هه بی و، شایسته ی لی پارانه وه و په رستش بی، هیچ شتیک وایان نه، واته: (مَا) بو لبردن (نَفِي) یه.

ب- ده شگونجی (مَا)، (المَوْصُولَةُ) بی واته: (إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ الَّذِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ) واته: خوا هه رچی که جگه له خوا، هه ر شتیک لی بپارینه وه، ده زانی.

(۱) دواپی چه ند زانیاریه ک له باره ی جالجالوکه و ماله که یه وه ده خه یه پروو.

ج- ده شگونجی (ما) (الاستفهامية) بئی واته: خوا ده زانی که له چی ده پارینه وه، له جگه له وی، هه ر شتیک لئی بپارینه وه، ده زانی چیه، به لام زیاتر وا پیده چی (ما) یه که بو لابر دن (نفي) بئی، واته: خوا به دلنیا یی ده زانی که هه رچی لئی ده پارینه وه، بوونی نیه، واته: ئەو بوونه ی نیه که له خه یالی ئەوان دا هه یه، که به ده نگیانه وه بئی و، شایسته ی هاوار تیه ستن و، پشت پییه ستن و، داوالیکردن بئی، ئەگه رنا بوونی پروه تیه و پروکه شییان هه یه وه ک ئەستیره یه، مانگه، خوړه، تیسک و پرووسکیی مردوو یکه، یان زیندوو یکه، یان په له وه ریکه، یان دارو به رد یکه، په یکه ریکه، ئەوانه وه ک په یکه ر بوونیان هه یه، به لام وه ک ئەوه ی که ئەوان خه یالیان کردوه و، له وه همی ئەواندا هه یه، که ئەوان په رستراون و داواکارییه کانیان جیه چی ده کهن، وه ک ئەوه بوونیان نیه.

٥- ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، به دلنیا یی خواش زالی کارزانه.

٦- ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾، ئەو وینانه ش بو خه لکی دینینه وه، به لام ته نیا زانیان لیان تیده گهن، لیره دا خوا وینه ی به جالجالوکه هیناوه ته وه، له سووره تی (البقرة) دا به میشووله و، له سووره تی (الحج) دا به میش، یانی: ئەو وینانه دینینه وه، به زینده وه ران و به شتی دیکه، به لام ته نیا زانیان له و وینه هینانانه وانه تیده گهن، واته: به س ئەوانه ی زاناو شاره زان، له وینه هینانه وه کانی قورئان، وه ک پیویست حالیی ده بن و، له مه به سته که یان تیده گهن، ده نا هه موو که س له پروه تیه که یان حالیی ده بئی، به لام حیکمه ت و ئامانج و مه به ست له و وینه هینانه وه یه، دیوی نیوه وه ی و ئەو ئامانجه ی له پشتیه وه شیردراوه یه، چیه؟ ئەوه زانیان تیده گهن.

٧- ﴿خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾، خوا ئاسمانه کان و زه وی به هه ق هیناونه دی، واته: به هه وه نته و بئی حیکمه ت نه هینراونه دی، ئنجا ئایا ئەو هه قه بریتیه له چی؟ له سووره تی (الباقية) دا پروونیکردوته وه: ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾، واته: خوا ئاسمانه کان و زه وی به هه ق، (به راستی و به حیکمه ت هیناونه دی، ئنجا ئایا هه قه که بریتیه له

چی؟) تاكو هەر كه سێك به وهی كردوو یه تی سزا یان پاداشت بدریته وه، بێ ئه وهی سته میان لێ بکری.

شایانی باسه: ئیمه له سوورەتی (یونس) له تەفسیری ئایه تی ژماره (5) دا باسیکی سهر به خۆمان له و باره وه کردوهو، هه موو ئه و ئایه تانه ی له قورئاندا ئه و راستیه ده خه نه پروو، كه له ده وری پازده شوین له قورئاندا ئه و راستیه خراوه ته پروو، زۆریش راستیه کی گه و ره و گرنه گه، كه ئه م گه ردوونه به هه ق دروستکراوه، ئه م گه ردوونه حیکمه ت له هینانه دیدا هه یه و، مرۆف به هه وه نته لیره دانه نراوه، ئه م راستیه له ده وری پازده شوینی قورئاندا جه ختی له سه ر کراوه ته وه.

۸- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، به دنیایی له وه دا نیشانه یه کی مه زن هه یه بۆ پرواداران.

له نۆره كۆمه لایه تیه بكان له كه لانی
Stay in touch on social media
لحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

ڤاگه یاندنی مه کته بی مامۆستا عه لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عه لی بابیر/ AliBapir

AliBapir

کە نالی

ڤاگه یاندنی مه کته بی مامۆستا عه لی بابیر

QR codes

ڤاگه یاندنی مه کته بی مامۆستا عه لی بابیر

چہند زانیاریہک لہ بارہی جالجالوکہو مالہکەہیوہ

۱- جالجالوکہ زیندەوہریکہ کہ بہ گشتی ہی هشت پی هەن و، بیست هەزار (۲۰,۰۰۰) جوړ زیاتره^(۱).

۲- جالجالوکہ وپرای ئوہی کہ رستن و چینی هہیہ، وپرای ئوہی کہ رستەر (غزال) ه و چنەر (نَسَاج) ه، هہم دەرپسی و هہم دەرچنی، وەستا (بَنَاء) یشہ، یهکیک لہ زانیان لہو بارہوہ گوتووہتی: (لَوِ اجْتَمَعَ کُلُّ غَزَالٍ وَنَسَاجٍ فِي الدُّنْيَا، وَقُوِبِلَ صِنَاعَاتُهُمْ بِصِنَاعَةِ الْعَنْكَبُوتِ، لَفَاقَ الثَّانِي الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ)^(۲).

واتہ: ئەگەر هەرچی رستەر و چنەر هہیہ، (ئەوانە ی کہ دەرپسن و دەرچن)، هی دنیا هەموو کوښنەوہو، پیشەسازییەکانیان، بەرھەمەکانیان بەراورد بکړن لہگەل ئوہوہا کہ جالجالوکہ دەرچنی و دەرپسی، ئوہی جالجالوکہ پیش هەموویان دہکەوئتہوہ.

یانی: هەرچی چنەر و رپسەر هہیہ لہ دنیادا، هەموو بەرھەمەکانیان لہگەل هی جالجالوکہدا کوښکړتہوہو بەراورد بکړی، هی جالجالوکہ لہ هەموویان وردہکاری زیاتری تئدایہ!

(۱) هەلبەتہ ئەو سەرچاوہیە من لیم وەرگرتوہ وایگوتوہ، کہ هەتا زیندەوہرزانی بەرہو پیشەوہ بچی و زانیان زانیارییان فراوانتر بئ، لہ بارہی زیندەوہرانہوہ رەنگە جوړەکان زیاتر بکەن، یهکیان دەلئ: بیست هەزار (۲۰,۰۰۰) یهکی دی دەلئ: نەخیر سەد هەزار (۱۰۰,۰۰۰) جوړ جالجالوکہ هہیہ، مەبەستم ئوہیہ ئەو ژمارانہ، زیاتر بە شیوہی نزیکخراوہیی و بە شیوہی مەزەننہن.

(۲) الجواهر في تفسير القرآن الكريم: ج ۱۴، ص ۱۶۴-۱۶۵.

٣- جالجالۆکه به ریکترین شیوهی ئەندازەیی (هەندسی)ی مالهەکی خۆی دروست دەکات، که زیاتر حالەتی شەش پالوویی هەیه، وەک هە هەنگ و بە قەدەر نووکی دەرزێی هەلەو کهم و کورپی لە دروستکراوی جالجالۆکه دا نیه، پێسه کهشی لیکێ نیو زاریهتی و، لە هەزاران کونەوه ماددەیهکی لینج دێته دەرێ، دواي ئەوهی هەواي پێکهوت، رەق دەبی و دەبیته دەزوو، ئنجا به شیوهیهکی هەندەسی و دروستی دەکات، ناپیکی تێدانیه.

٤- دەزووی جالجالۆکه چوار (٤) تالە، هەر تالێکیان لە هەزار (١٠٠٠) تالی باریکتر پیکدی، واته: چوار جارانی هەزار (٤ × ١٠٠٠) = چوار هەزار (٤٠٠٠)، ئنجا ئەگەر چوار ملیار داوی جالجالۆکه پیکهوه بن، هیندهی تالە موویهکی ریش ئەستوور نین، یانی: چوار هەزار جارانی چوار ملیار (٤٠٠٠ × ٤,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠) = (١٦,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠) شازده تریلیون داوی جالجالۆکه کۆبکریتهوه له داوه ورده کانی که دوايی دەزووکهی پیک دینن، چونکه هەر دەزووکهی جالجالۆکه له چوار هەزار (٤٠٠٠) تالی باریکتر پیکدی، ئنجا هەموویان به قەدەر تالە موویهکی ریش ئەستوور نابن، هەر کامیک لهوانەش لهو دەزووانه له کونیکهوه له جهستهی جالجالۆکه دێته دەر، که له ئەصلاً ماددەیهکی لینجه، دوايی که بای بهر دهکهوی، وشک دەبی و دەبیته ئەو دەزوو پتهوه!!

٥- دەزووی جالجالۆکه له پۆلا به هیزتره، بگره به هیزترین ماددەیه تاكو ئیستا دۆزرا بیتهوهو، پۆشاکێ دژی گولله له سەر تهقلیدی داوی جالجالۆکه دروست کراوه، یانی: ئەگەر پۆلا به قەبارەي دەزووی جالجالۆکه باریک بکریتهوه، دەزووی جالجالۆکه زۆر به هیزتره له پۆلا.

٦- جالجالۆکه چهندان جوړه زیندهوهری زیانبهخش دهخوات، که ژمارهیان له ملیونیک (١,٠٠٠,٠٠٠) جوړ زیاتره، واته: جالجالۆکه وه نه بی بهس تهون بریسی و تهواو، به لکو زیاتر له ملیونیک جوړ زیندهوهری زیانبهخش دهخوات، که ئەو مالهی دروستی دەکات و ئەو تهونهی رایدەهیلتی، دهیچنی و دهپرستی، ئەوه تهلهو داوهو زیندهوهرهکان پیوهی دەبن، ئەویش دوايی ورده ورده دهچی ته پراییه کهیان ده مژی و، لهو ته پراییهی دهیمژی، دووباره دەزووی دیکه دروست دهکات.

۷- بۆچی خوا ده فہرموی: مالی جالجالوکه بیهیزترین مالہ؟ خانووہ کی بیهیزترین خانووہ؟

أ- له بهر ئوہی مالی جالجالوکه هیچ شتیک ناگیریتوہ، نه سەرما، نه گەرما، نه مہترسی.

ب- له نیو مالی جالجالوکه دا ئازاوہیہ کی زۆر بیہزا ھەیه، ئازاوہ و ئاشوویکی گہورہی تیدایہ، میہہ کہ نیرہ کہ دەخوات، بہ چکەکانیش یە کدی دەخۆن، یانی: له نیو مالی جالجالوکه دا ئەصلەن خویشان سەلامەت نین، دیارہ ھەر زیندەوہر یکیش پەنا بەری بۆ مالی جالجالوکه، بہ تەلەو داوی جالجالوکه وە دەبی، جالجالوکه داوی وردە وردە دەچی دەیمژی، ھەتا دەیکات بہ کەلەشیکی وشکەلاتوو، ئەگەر تەماشای بکەن، مالی جالجالوکه کوللەو میشوولەو پەپوولەو مەگەزەکانی پیوہن، بەلام ھەر کامیکیان کہ رایدەوہ شیئنی، تەنیا کەلەشیکی بۆشە، چونکہ ھەرچی تەپرای تیدایہ، مژیوہتی و ھەمووی دەکاتە ئەو لیکەو، تەون و داوی دیکە ی پی دروست دەکات.

۸- شایانی باسە: مینە ی جالجالوکه یە کہ تەونە کہ دەچنی، ھەر وەک خوا دە فہرموی: ﴿کَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا﴾. وەک چۆن مینە ی شیرا و دەکات، نیرہ کہ ی تەنیا پاسەوانی شوینە کہ دەکات و، نایە لی دوژمن و ئازە لی دیکە بینە ئەو شوینە، بہ ھەمان شیوہش مینە ی جالجالوکه یە کہ خانووہ کہ دروست دەکات، نەک نیرہ کہ ی، ھەر بۆیەش مینە کہ دوا ی ئەوہی لەگەل نیرہ کہ دا جووت دەبی، یە کسەر نیرہ کہ دەخوات و، بہ چکەکانیش کامیان بۆی بکری، ئەوی دیکە دەخوات^(۱).

(۱) ئەو زانیاریانەم لە: (تفسیر الجواہر: ج ۱۴، ص ۱۶۵-۱۷۹) کہ ئەو زۆر بہ تەفصیل شتی باس کردوہ، ھەر وەھا (تفسیر النابلسی: ج ۷، ص ۵۱)، و ھەندیک سەرچاوەی دیکەش وەرگرتوہ.

مه سه له ی دووه م:

فهرمان کردن به پیغمبره ری خوا، که کتبیی خوا بخوینته وهو، نویژ بهرپا بکات، نویژی راسته قینه ش خاوه نه که ی له ههرچی قسه و کرداری دزیوو خراپه ده گیریتته وه:

خوا ده فهرموئ: ﴿ اٰتِلْ مَا اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰی عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللّٰهِ اَكْبَرُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُوْنَ ﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له پینج برگه دا:

(۱)- ﴿ اٰتِلْ مَا اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ ﴾، ئەوهی له کتیب بوئ سروشکراوه، بیخوینته وه، واته: بو خۆت بیخوینته وه، یان به سه ر خه لکدا بیخوینته وه، یاخود: خوشت بیخوینته وه و به سه ر خه لکیش دا بیخوینته وه.

(۲)- ﴿ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ ﴾، نویژیش بهرپا بکه.

نویژ بهرپا کردن (إِقَامَةُ الصَّلَاةِ) یانی: بهو شیوهیه که خوا فه رزی کردوه، ئەنجام ده درئ، چونکه شتیک که راده وه ستیئری، باشتین حالت و دیمه نی سروشتی خوئی وهرده گری، واته: نویژ بهو شیوهیهی خوا فه رزی کردوه، جیه جیی بکه.

(۳)- ﴿ اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰی عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ ﴾، به دلنایی نویژ خاوه نه که ی قه دهغه ده کات و ده گیریتته وه له ههرچی گوناوه خراپهیه، له ههرچی قسه و کرده وهی ناقولوا ناشیرین و دزیوه، له ههرچی قسه و کرده وهی خراپ و زیانبه خشه، (اب) ، لیره دا له شوینی (فاء التعلیل) ه، یانی: (فَالصَّلَاةُ تَنْهٰی عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ) بویه نویژ بکه، چونکه نویژ خاوه نه که ی ده گیریتته وه له ههرچی کردارو قسه ی ناشیرین و خراپ و زیانبه خشه.

٤- ﴿وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾، بە دُنیاوی یادى خواش گەورەترە.

أ- واتە: یادى خوا، کە جەوھەر و نێوھەر و کاکلی نوێژە، گەورەترە لە ھەموو شتێک.

ب- یاخود: یادى خوا، کە لە نێو کتییە کەیدا ھەیە، لە نێو قورئاندا ھەیە، لە ھەموو شتێک گەورەترە.

ج- یاخود یادى خوا ﷻ کردن لە ھەموو شتێک گەورەترە، وەک خوا نوێژیشى بۆ ئەو ھەرز کردووە، کە ئینسان یادى خوا بکات ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ طە.

د- یاخود یادى خوا ﷻ بۆ بەندەکانى گەورەترە لە یادکردنى ئەوان بۆ خوا، ھەر وەک چۆن خوا ﷻ لە ھەرموودەھەکی قودسییدا دەفرموی: ﴿وَإِذَا ذَكَرْنِي فِي مَلَأٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُ﴾، (أخرجہ البخاری: ٦٩٧٠، ومسلم: ٢٦٧٥).

واتە: ئەگەر مەرۆف لە نێو کۆمەڵێک مەرۆفدا یادم بکات، من لە نێو کۆمەڵێکدا یادى دەکەم، کە چاکترن لەو کۆمەڵەى خۆی، (کە فێرشتە زۆر لە خوا نزیکەکانن).

٥- ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾، بە دُنیاوی خواش دەزانى چی دەکەن، چی دەکەن بە لێزانى، بە کارامەیی و وردەکاری، چونکە وشەى (صَنَعَ) وەک پێشتر باسمان کرد یانی: کردارى لێزانەى پر وردەکاری و کارامانە.

راگەیاندى مەكتەبى ماموستا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له ئۆرە کۆمەڵە نێوھەر و کاکلی نوێژە

Stay in touch on social media

نحن نعلم من مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عەلى بابىر/ AliBapir

عەلى بابىر/ AliBapir

کەتەبى

راگەیاندى مەكتەبى ماموستا عەلى بابىر

راگەیاندى مەكتەبى ماموستا عەلى بابىر

کورتە باسیک له بارهی نوێژەوه^(١)

بەرێ—زان!

لێره دا کورتە باسیک له بارهی نوێژەوه دەخەینه روو، له حەوت تەوهردا:

یهکەم: نوێژ چیه؟

أ- له رووی زمانهوه:

له زمانی کوردیییدا نوێژ له بهرانبهەر (صلاة)ی عه‌ره‌بیدا دانراوه، واشپێده‌چی: وشه‌ی نوێژ وشه‌یه‌کی له‌میژینه‌و کۆن بێ له‌ زمانی کوردیییدا، چونکه‌ زانیان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ یه‌کده‌نگن که‌ نوێژ یه‌کیکه‌ له‌و خواپه‌رستیانه‌ی، که‌ له‌ به‌رنامه‌کانی سه‌رجه‌م پێغه‌مبه‌رانی پایه‌ به‌رزی خوادا هه‌بووه، ئنجا وادیاره‌ گه‌لی کوردیش وه‌ک تیک‌پرای گه‌لانی دنیا، به‌ر له‌ هاتنی ئیسلامییش بو‌ کوردستان، جو‌ریک یان زیاتریش ئایین و به‌رنامه‌ی خوای له‌ نیودا بووبی و، گه‌لیکی خواپه‌رست و دیندار بووه‌و، خوا په‌رستییه‌کانی وه‌ک نوێژو پو‌ژوو‌ی هه‌ر ئه‌نجام دا‌ون.

وشه‌ی (صلاة) که‌ وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بییه، زانیان ئا‌وایان پێناسه‌ کردوه:

١- (راغب الأصفهانی) له (مُفْرَدَاتُ أَلْفَاظِ الْقُرْآن) دا ده‌لی: (الصَّلَاةُ قَالَتْ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ اللُّغَةِ: هِيَ الدُّعَاءُ وَالتَّبَرُّكُ وَالتَّمَجُّدُ، يُقَالُ: صَلَّيْتُ عَلَيْهِ أَي: دَعَوْتُ لَهُ)، واته: زۆر له‌ شاره‌زایانی زمان گوتوو‌یانه: نوێژ بریتیه‌ له‌ پارانه‌وه‌و به‌ پیرۆز گرتن و به‌ پایه‌به‌رز دانان، ده‌گوتری: (صَلَّيْتُ عَلَيْهِ) واته: بو‌ی پارامه‌وه‌.

(١) ئه‌م کورتە باسه‌مان به‌ گو‌شین و ده‌ستکارییه‌وه‌ له‌ به‌رگی دووه‌می مه‌وسوو‌عه‌ی: خواپه‌رستی ئیسلامی له‌ به‌ر پو‌شنایی قورئان وسوننه‌ت (دا) به‌ ناوونی‌شانی: (نوێژ به‌پاک‌کردن: یه‌که‌مین دروشمی خواپه‌رستی) وه‌رگرتوه‌.

۲- (النووي) بۆ پېناسەى (صلاة)، له (المجموع شرح المهذب)^(۱) دا.

۳- ههروهه ها هه مان شت (الشوكاني) يش دهيهينى له (نيل الأوطار)^(۲) دا، گوتوو يانه: (الصلاة في اللغة: الدعاء، وسميت الصلاة الشرعية صلاة لاشتمالها عليه، هذا هو الصحيح، وبه قال الجمهور من أهل اللغة وغيرهم من أهل التحقيق).

واته: (صلاة) له زماندا پارانه وهيه بۆيه نويزى شهرعبي بهو ناوه ناوهره، چونكه نويزيش پارانه وهى له نيو خويه وهه گرتوه، ئه مه قسهى راست و دروسته وهه ماوهى زانايانى زمانزان و باقى ليكوله رهوانى ديكه ش هه ر وايان گوتوه.

۴- ههروهه ها (ابن منظور) يش له (لسان العرب) دا، ئه وهى ئه وان گوتوو يانه، به تهعبيريكى ديكه دووبارهى دهكاته وهه.

ب- له پرووى زاراوه ييه وهه:

زانايانى شهرعزان ئاوا پېناسهى نويز دهكهن:

(الصلاة: عِبَادَةٌ تَتَضَمَّنُ أَقْوَالَ وَأَفْعَالًا مَخْصُوصَةً، مُفْتَتِحَةً بِتَكْبِيرِ اللَّهِ تَعَالَى مُحْتَمَةً بِالتَّسْلِيمِ)^(۳)، واته: نويز خوا په رستيه كه چهند قسه وهه وهيه كى تايبه تىي تيدان، كه به (أَلَّهُ أَكْبَرُ) دهست پى دهكات و، به سهلامدانه وهه كو تاى دى.

دووه م: پله و پايهى نويز:

دهتوانين له بارهى پله و پايهى نويزه وهه زور شت بليين، به لام له هه ژده خالان دا به كورتىي، ئه وهى به پيوستى بزانين باسى دهكهين:

(۱) ج ۳، ص ۳.

(۲) ج ۱، ص ۳۶۰.

(۳) له زوربهى كتيبه فيقهيه كاندا، ئه وه پېناسهيه هاته وهه.

۱- نوێژ گه‌وره‌ترین درووشم و بنچینه‌ی ئیسلامه‌و، به‌رزترین و مه‌زترین جو‌ری خواپه‌رستییه، له‌ خواپه‌رستییه تایبه‌تییه‌کان، وشه‌ی (صلاة) به‌هه‌موو سیغه‌کانیه‌وه نه‌وه‌دو نو (۹۹) جار له‌ قورئاندا هاته‌وه، واته: به‌ ژماره‌ی ناوه‌کانی خوا ﷺ: {إِنَّ لَهُ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا} (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۶۰۴۷، ومسلم: ۲۶۱۷۷).

۲- نوێژ تاکه‌ خوا په‌رستییه‌که که له‌ هیچ حاله‌تیکدا چوواندن و نه‌کردنی دروست نیه، به‌ ساغیی و به‌ نه‌خو‌شی، به‌ ده‌وله‌مه‌ندی و به‌ نه‌داری، له‌ کاتی جه‌نگ و له‌ کاتی ناشتی دا، له‌ سه‌فه‌ر بێ، یان له‌ ماڵ، سه‌رما بێ یان گه‌رما، سوار بێ، یان پیاده‌ بێ، ده‌بێ مرو‌ف نوێژه‌که‌ی هه‌ر بکات.

۳- خوای په‌روه‌ردگارو په‌نه‌ابین، نوێژی له‌گه‌ڵ هه‌رکام له: زیکرو زه‌کات و سه‌ه‌رو قوربانیی سه‌ه‌رب‌پ‌یندا، باس‌کردوه:

- ۱- ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى﴾ (۱۵) ﴿الْأَعْلَى﴾.
- ۲- هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ (۴۳) ﴿البقرة﴾.
- ۳- هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ (۴۵) ﴿البقرة﴾.
- ۴- هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْزَرَ﴾ (۲) ﴿الکوثر﴾، که‌واته: باسی نوێژ له‌گه‌ڵ زیکرو زه‌کات و، ئارامگ‌ری و، قوربانیی سه‌ه‌رب‌پ‌یندا هاته‌وه.

۴- خوای زاناو وردب‌ین ﷺ حوکمی خو‌رانه‌گری و هه‌له‌په‌یی به‌سه‌ر تیک‌پ‌ایی ئینسانه‌کاندا داوه، ب‌یجگه‌ له‌ نوێژکه‌ران، وه‌ک ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا﴾ (۱۹) ﴿إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا﴾ (۲۰) ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا﴾ (۲۱) ﴿إِلَّا الْمُصَلِّينَ﴾ (۲۲) ﴿المعارج﴾، واته: مرو‌ف خو‌رانه‌گرو به‌ هه‌له‌په‌ خو‌لق‌ینراوه، کاتیک خراپه‌یه‌کی تووش د‌ی، زو‌ر نا‌په‌حه‌ت ده‌ب‌ی، کاتیکیش خو‌ش‌یه‌کی تووش د‌ی، له‌ خو‌یدا چه‌پ‌سی ده‌کات، جگه‌ له‌ نوێژکه‌ران.

۵- خوا له‌ پ‌یناسه‌کردنی ب‌رواداران دا، له‌ سه‌ره‌تاو کو‌تایی خه‌سه‌له‌ته‌کانیان دا، نوێژی باس‌کردوه، وه‌ک ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (۱) ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾

﴿۲﴾ الْمُؤْمِنُونَ، دوايي ده فهرموئى: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ ﴿۱﴾ الْمُؤْمِنُونَ، خوا پیناسه ی پرواداران ده کات، یه کهمین سیفه تیان ئه وه یه له نویره کانیندا بو خوا ملکه چن، ههروه ها کوئا سیفه تیشیان ئه وه یه که پاریزگاریی له نویره که نیاندا ده کهن.

۶- خواي دادگهر هه پده شه ی زور توندی لهو نویره که رانه کردوه، که له نویره کانیندا که مته رخه من، بیئاگان له نویره کانیندا: ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ ﴿۴﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿۵﴾ الماعون، واته: سزای سه خت بو ئه و نویره که رانه ی، له نویره کانین بیئاگان.

بیگومان له نویره کانین بیئاگان، جیا یه له له نویره کانیندا بیئاگان، واته: ئه وانه ی نویره ده کهن، به لام نازانن نویره که یان چی پیگوتن! به ره مه کانی نویره کانین ناچنه وه، به لام ئه گهر فهرمووبای: (الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ) واته: ئه وانه ی له نویره کانیندا بیئاگان، ئه وه کهم کهس سه لامهت ده بوو، به لام خوا واینه فهرمووه، واته: مه به ست پیی ئه وانه نیه که له نویره دا لگه و خه یالیا ن ده روا، که به دلنیا یی مسو لمانان که نویره ده کات ده بی دلای ئاماده بی و، دا لگه و خه یالی به ملاو لادا نه چی، به لام خوا نه یفه رمووه: (فِي صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ) به لکو فهرموویه تی: ﴿عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ ﴿۵﴾ الماعون، له نویره کانین بیئاگان، واته: هه قی پیناده ن و ئه و به ره هم و ده رها ویشه باشانه ناچنه وه، که پیویسته نویره له وانیان دا بینته دی.

۷- نویره نه کردن و به زایه دانی، به یه کهمین خه سلته تی خراپی ئه و پاشینه به ده دانراوه که له دوا ی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) واز له ریبازه که یان دین و، ده که و نه دوا ی هه و او ئاره زووه کانین، وه ک ده فهرموئى: ﴿خَلْفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا﴾ ﴿۵۹﴾ مریم، پیشتی باسی پیغه مبه ران ده کات دوا ی ده فهرموئى: پاشینیکی خراپیان لیوه پاش که و تن، (له دوا ی وان هاتن)، نویره یان زایه کردو، شوین ئاره زووه کان که و تن، له مه و دوا تووشی بیمرادیی دین.

۸- پیغمبر ﷺ خواہی نوژی بہ کولہ کہی مسولمانہ تی داناوہ، وک لہ فہرموودہ بہ کدا دہ فہرموی: {وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ} (أخرجه أحمد: ۲۲۰۶۹، والترمذی: ۲۶۱۶، وقال: حسن صحيح، وابن ماجه: ۳۹۷۳، والحاكم: ۳۵۴۸، وقال: صحيح على شرط الشيخين، وصَحَّحَهُ الألباني).
واتہ: کولہ کہی دینداری و مسولمانہ تی نوژہ.

۹- ہر وہا پیغمبر ﷺ فہرموویہ تی: نوژی یہ کہمین شتہ، کہ بہ ندہ کانی خوی لہ سہر دادگای دہ کریں لہ پوژی دوی دا، نجا نہ گہر لہ نوژہ کہیدا چاک بی، ٹوہ سہرجہم کردہ وہ کانی دیکہ شی باش دہ بن و پرگاری دہ بی، ٹہ گہر خراپیش بی، ٹوہ کردہ وہ کانی دیکہ شی خراپ دہ بن و خہ سارہ تمہ ندو پرنج بہ خہ سار دہ بی، وک پیغمبر ﷺ دہ فہرموی: {إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلَاتُهُ، فَإِنْ صَلَحَتْ، فَقَدْ أَفْلَحَ وَأَنْجَحَ، وَإِنْ فَسَدَتْ، فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ} (أخرجه الترمذی: ۴۱۳، وقال: حسن غریب، والنسائی: ۴۶۵، وابن ماجه: ۱۴۲۵، وصَحَّحَهُ الألباني).

۱۰- نوژ دواہین دیاردہی ئیسلامہ تیہ کہ لہ نیو دہ چی و نامینی، واتہ: کاتیک نوژ کردن نامینی، کہ ٹاہین ہیچی لی نہ مابی و بنپر کرابی، وک پیغمبر ﷺ فہرموویہ تی: {إِنَّ أَوَّلَ مَا تَفْقِدُونَ مِنْ دِينِكُمُ الْأَمَانَةَ، وَآخِرُ مَا تَفْقِدُونَ الصَّلَاةَ} (أخرجه الخرائطي في مكارم الأخلاق، ص ۷۲، رقم: ۱۷۱، عن أنس وصَحَّحَهُ الألباني في السلسلة الصحيحة: ۱۷۲۹).

واتہ: یہ کہمین شتیک کہ لہ دینی خوتاندا لہ دہستی دہ دہن، بریتیہ لہ دہستپاکی و ٹہمینی و، دواہین شت کہ لہ دینہ کہ تان نامینی، بریتیہ لہ نوژ.

۱۱- نوژ یہ کہمین خواہ پرستیہ کہ لہ سہر مسولمانان پیویست کراوہ، تہ نیا خواہ پرستیہ کیشہ کہ لہ ٹاسمانی و لہ کاتی شہورؤو بہ رزبونہوہ (الإسراء والمعراج) پیغمبر ﷺ کوتای دا، فہر کراوہ، وک گوتراوہ: {فَرَضَتِ الصَّلَاةَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ لَيْلَةَ أُسْرِي بِهِ} (أخرجه عبد بن حميد في مسنده: ۹۵۷، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ).

واتہ: نوژ لہ سہر پیغمبر ﷺ لہو شہوہ دا کہ شہورؤوی پیکرا، فہر کرا.

۱۲- دۆزه خبییه کان له وه لّامی بههه شتییه کان دا که لییان ده پرسن: چ شتییک بوو بووه مایه ی هاتنه نیو دۆزه ختان؟ یه که مین شت ده لّین: له نویژ که ران نه بووین: ﴿مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۚ﴾ ﴿۴۲﴾ ﴿قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصْلِينَ﴾ ﴿۴۳﴾ الحمدشر، واته: ئیمانداران که به دهستی راست نامه ی کرده وه کانیان وهرده گرنه وه، له دۆزه خبییه کان ده پرسن: چ شتییک ئیوه ی خسته نیو ئاگری دۆزه خ (سقر)؟ ده لّین: ئیمه له نویژ که ران نه بووین، واته: تاوانباران نویژ نه کردن به یه که مین هو ی چوونه دۆزه خیان داده نیین، که واته: به پیچه وانه وهش: نویژ یه که مین و سه ره کیترین هو ی چوونه بههه شتی برواداران.

۱۳- له چه ندان ده قی قورئان و سوننه تدا، له دوای ئیمان و خوا به یه کگرتن، راسته وخو باسی بهرپا کردنی نویژ کراوه، وهک له سووره تی (المؤمنون) دا هاتوه: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ﴿۱﴾ ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾ ﴿۲﴾ واته: به راستی ئه و برواداران ی که له نویژه کانیا دا بو خوا ملکه چن، سه رفرازن، له سووره تی (التوبة) ش دا ده فهرمو ی: ﴿فَإِذَا أَنْفَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحَرُمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ﴿۵﴾ ، هه رکات (چوار) مانگه جهنگ تیدا قه ده غه کراوه کان ته و او بوون، دژی هاوبه شدانه ره کان بجه نگن و بیانگرن و ئابلوقه یان بدن و، له هه ر بۆسه یه کدا بۆیان دابنیشن، ئنجا ئه گه ر گه رانه وه بۆ لای خوا و، نویژیان بهرپا کردو زه کاتیان دا، وازیان لیئین.

پیغه مبه ریش ﷺ کاتییک که نوینه ره کانی خو ی به ملالوادا ده نارد بۆ بانگه واز کردنی خه لکی بۆ ئیسلام، پیی ده فهرموون: له دوای ئیمان و شایه تمان، بانگیان بکه ن بۆ ئه نجامدانی پینج نویژه فه رزه کان، بۆ وینه ئه م فهرمووده یه: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِمُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ حِينَ بَعَثَهُ إِلَى الْيَمَنِ: «إِنَّكَ سَتَأْتِي قَوْمًا أَهَلَ كِتَابٍ، فَإِذَا جِئْتَهُمْ فَأَدْعُهُمْ إِلَى أَنْ يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ» } (أخرجه البخاري: ۱۴۲۵).

واته: عهبدوللای کوری عهیباس خوا لیان پازی بی، دهلی: پیغهمبر ﷺ کاتیک موعازی کوری جهبهلی نارد بو یه مهن، پی فهرموو: تو دهچی بو لای که سائیک که خاوه نی کتین، با یه که مین شتیک که تو تهوانی بو بانگ ده که ی، شایه مان هیان بی، بهوه که جگه له خوا هیچ په رستراویک نیه، موحه ممه دیش ﷺ په وانه کراوی خاویه، ئنجا ته گهر گوپراهه لیان کردی له وه ده، پیشیان رابگه یه نه که خوا پینج نویژی له شهوو روژیاندا له سهر فهرز کردوون.

۱۴- نویژ تاکه خوا په رستییه که که خواو پیغهمبر ده که ی ﷺ فهرمانیان به ئینسانی مسولمان کردوه، که هاوسه رو منداله کانی خوی وادار بکات به ته نجامدانی و ئاموژگارییان بکات: ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا﴾ طه، واته: فهرمان به مال و خیزانت بکه به نویژو، خوشت رابگره له سهر ته نجامدانی نویژ.

ههروه ها پیغهمبر ﷺ ده فهرموو: ﴿مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سِنِينَ، وَاصِرُوا عَلَيْهَا، وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرِ، وَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَصَاحِحِ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَد: ۶۶۸۹، وابن أبي شيبه: ۳۴۸۲، وأبو داود: ۴۹۵)، واته: منداله کانتان فهرمان پیبکه نه به نویژ، کاتیک گه یشتن به ته مهنی حهوت سالان، (رایان به یتن،) که گه یشتنه ده سال و نه یانکرد، لیان بدهن، (یانی: زبریان له گه ل بنوین، مه به ست ته وه نیه فه لاقه یان بکه نه، به لام گوئی راکیشه، با دلنیا بی که تو زورت مه به سته و، جیگای خه و تنیشیان لیک جیا بکه نه وه.

۱۵- نویژ به دروشم و نیشانه ی مسولمانه تی و، سنووری نیتوان ئینسانی مسولمان و ئینسانی کافر داده نری، وه ک پیغهمبر ی پیشه و امان ﷺ فهرموویه تی: ﴿إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشُّرْكِ وَالْكَفْرِ، تَرْكُ الصَّلَاةِ﴾ (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۸۲ عن جابر رضي الله عنه)، واته: له نیتوان پیاوو هاوبه شدانان و کوفردا، واز هیان له نویژه، (که سیک وازی له نویژ هیئا، ده چپته نیو بازنه ی کوفره وه).

۱۶- هاوه لانی به ریژی پیغهمبر ﷺ (خوا لیان پازی بی)، هیچ کرده وه یه کیان به کوفر نه ده زانی، جگه له وازه یان له نویژ، وه ک شه قیقی کوری عهبدوللا که یه کیکه له

زانایانی تابعیین دەلێ: { كَانَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ ﷺ لَا يَرُونَ شَيْئًا مِّنَ الْأَعْمَالِ تَرَكَّهُ كَفَرٌ غَيْرَ الصَّلَاةِ } (أخرجه الترمذي: ٢٦٢٢، وصححه الألباني)، واته: هاوه لانی موحه ممه د ﷺ وازهینانی هیچ کام له کرده وه کانیان به کوفر دانه دهنا، جگه له وازهینان له نویژ.

١٧- له نویژدا گه وره ترین و نهوپه پری شیوهی به ندایه تی و گه ردنکه چیی ته نجام ده درێ بو خوا ﷺ، که بریتیه له چوونه رکوع و کړنووش بردن، خوا ﷺ له باره یی که میانه وه له میاننی باسکردنی هوی که وخته نیو دۆزه خی تاوانبارانه وه، فهرموویه تی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ﴾ (١٨) ﴿وَبَلَّغْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ (١٩) المرسلات، واته: کاتیک پێیان بگوتری: بچنه رکوع، رکوع نابهن، لهو رۆژهدا سزای سهخت بو ته وانه یی ئایینی خوا به درۆ داده نین.

ههروه ها له باره یی سهجده نه بردنه وه، که دیسان به هوکاری چوونه نیو دۆزه خ و زه بوون بوونی کافره کانی داناه، فهرموویه تی: ﴿وَيَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ (٤٢) ﴿خِيعَةَ آبْصَرُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلَامُونَ﴾ (٤٣) القلم، واته: لهو رۆژهدا بپروایان بانگ ده کړین بو کړنووش بردن، به لام نایتوانن، چاوه کانیان پر ترس و له رزن و، زه بوونی دایانده پوشتی، پشتریش بانگده کران بو سهجده بردن، که نهو کاته سهلامهت بوون (واته: له دنیادا، به لام سهجده یان نه ده برد).

١٨- له نویژدا گه وره ترین سووره تی قورئان که فاتحه یه ده خوێنری، چونکه (أَبِي سَعِيدٍ رَافِعِ بْنِ الْمُعَلَّى) ده گیریته وه ده لێ: پێغه مبه ر ﷺ پێی فهرمووم: ئایا بهر له وه یی مزگهوت بچیه ده ری مه زنترین سووره تی قورئانت فیربکه م؟ پاشان دهستی گرتم، ئنجا کاتیک ویستمان بچینه ده ری، گوتم: نه ی پێغه مبه ری خوا! ﷺ تو فهرمووت: که مه زنترین سووره تی قورئانت فیر ده که م، فهرمووی: { الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، هِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الَّذِي أُوتِيَتْهُ } (أخرجه البخاري: ٤٢٠٤)، فهرمووی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (٢٠) الفاتحه، (واته: نهو سووره ته یی که به (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) ده ست پێ ده کات، نهو بریتیه له جهوت ئایه ته دووباره کراوه کان و، نهو قورئانه مه زنه یی که پیمدراوه.

سێیه‌م: مه‌به‌ستی به‌رپاکردنی نوێژ چیه‌؟

له‌ چوار خاڵان دا وه‌لامی ئه‌م پرسیاره‌ ده‌خه‌ینه‌ ڕوو:

١- به‌ دُنیاپی خواپه‌رستی تاکه‌ ئامانجی دروستکرانی مرۆڤه‌، تاکه‌ حیکمه‌تیک و ئامانجیکه‌ په‌یوه‌ست بێ به‌ مرۆڤه‌وه‌، خوا مرۆڤی بۆ دروست کردبێ، وه‌ک ده‌فه‌رموی:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ ٥٦ الذاریات.

٢- به‌بێ به‌ندایه‌تی و خواپه‌رستی، ئینسان له‌ ئینسان ده‌شۆرێ، ئینسان کاتیک به‌نده‌ی خواجه، ئه‌و مرۆڤه‌ ڕێژ لێگیراوه‌یه‌ که‌ خوا ویستویه‌تی و، کاتیک به‌نده‌ی خوا نامینێ، ده‌بیته‌ کۆیله‌ی مرۆڤیکێ وه‌ک خۆی، یاخود کۆیله‌ی شتیک که‌ له‌ خوار خۆشیه‌وه‌یه‌تی و له‌ مرۆڤ بوون ده‌شۆرێ: ﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾ ٥٥ التین، واته‌: دواپی گیرامانه‌وه‌ بۆ پله‌ی ژیری ژیره‌وه‌.

٣- تێکرای پیغه‌مبه‌رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆ ئه‌وه‌ نێردراون، خه‌لکی فیری به‌ندایه‌تی و خوا په‌رستی بکه‌ن، که‌ نوێژ گه‌وره‌ترین جووری خواپه‌رستییه‌، بۆیه‌ خوا فه‌رمویه‌تی: نوێژ به‌رپا بکه‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی چاکترین و گه‌وره‌ترین جووری خواپه‌رستی له‌ خۆماندا به‌رجه‌سته‌ بکه‌ین.

٤- به‌ بێ به‌ندایه‌تی بۆ خواو په‌رستی، شه‌یتان زه‌فه‌رمان پێ ده‌بات و پێی ناویرین، ئنجا مادام نوێژ یه‌کیک بێ له‌ جووره‌کانی خواپه‌رستی، به‌لکو گه‌وره‌ترین و به‌رزترین جووریشی بێ، دیاره‌ ئامانج و مه‌به‌ستی ئه‌نجامدرانی ویش، هه‌ر هه‌مان ئامانجی خواپه‌رستییه‌ به‌ گشتی.

خوای په‌روه‌ردگاریش به‌ پیغه‌مبه‌ریکی پایه‌ به‌رزێ وه‌ک مووسا (عَلَيْهِ السَّلَام) فه‌رموو: ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ ١٥ طه، واته‌: بێگومان به‌س من خوام، جگه‌ له‌ من په‌رستراوی دیکه‌ نیه‌، ئنجا بپه‌رسته‌و نوێژ بۆ یادکردنی من به‌رپا بکه‌.

یانى: بابای نوێژکەر ئامانج و مەبەستی لە نوێژ کردنەکید، پێشاندانی ملکه چیی و بەندایەتیی خۆیەتی بۆ خواو، سەلماندنی وەفاداریی و پابەندایەتییه، بە بەلێن و پەیمانی بەندایەتییهوه، که له گەڵ خواى پەرورددگادا بەستووێهەتی.

هەر وهه‌ها خواى به‌رزو مەزن به‌ پێخه‌مبه‌رى سه‌روه‌رو به‌ پێژمانى ﷻ فەرمووه‌: ﴿قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ﴿١١١﴾ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١١٣﴾ الأنعام، واتە: بۆ: بێگومان من پەرورددگارم به‌رهو راسته‌رێ پێروونی کردووم، [یان: خستوویمه‌ سه‌ر راسته‌رێ]، به‌نامه‌یه‌کی راست و ته‌واوه‌، پێیازی بێخه‌وشی ئیبراهیمه‌، من له‌ هاوبه‌ش بۆ خوادانه‌ران نیم، بۆ: بێگومان نوێژم و، قوربانیی سه‌رپرینم و، ژیانم و مردنم، بۆ خواى پەرورددگاری جیهانیانه‌، هاوبه‌شی نین و، هه‌ر به‌وه‌ش فەرمانم پێکراوه‌و، من یه‌که‌مینى مسوڵمانانم.

هه‌لبه‌ته‌ مەبەستم لێره‌دا ئه‌وه‌ بوو، که هیچ که‌س به‌ هه‌له‌دا نه‌چێ له‌وه‌دا، که ئامانج و مەبەستی نوێژ به‌رپا کردن، له‌گه‌ڵ به‌رهه‌م و سووده‌کانیدا تێکه‌ڵ بکات، دواى ئیمه‌ له‌ ته‌وه‌رى هه‌وته‌م و کۆتایی دا باسى به‌رهه‌م و سووده‌کانی نوێژ ده‌که‌ین، ئامانج و مەبەستی نوێژ بریتیه‌ له‌ ئه‌نجامدانی به‌ندایه‌تیی بۆ خواو له‌ خۆدا به‌رجه‌سته‌کردنی به‌ندایه‌تیی بۆ خوا ﷻ، به‌لام به‌رهه‌م و سووده‌کانی نوێژ، ئه‌وانه‌ن که بێ ئه‌وه‌ی مەبەستی بن، بۆ بابای نوێژکەر ده‌سته‌به‌ر ده‌بن و دینه‌ دی.

چوارهم: حوکمی کردن و نه کردنی نویژ:

ئهم مهسه له یه توژیینه وه یه کی خهست و خوئی دهوئی و، ئیمه له سه رچاوه ی ئاماژه پیکراودا^(۱)، به ته فصل باسمان کردوه، به لام لیرده دا زور به کورتیی چوار خالان دینین و ده لئین:

۱- سه رجه م زاناو پیشه وایان له سه ر ئه وه یه کده نگن که نویژ کردن (واته: پینج نویژه فهرزه که) له سه ر هه ر مسولمانیکی عاقل و بالغ، نیر بی یان می بی، فهرزی تاییه تیی (فرض العین) ه، واته: هیچ بیانوو یه ک و عوزریک بو چوواندنی نویژ قبول ناکری و، پیویسته له هه موو حال و له هه موو هه لومه رچیکدا به گویره ی توانا، نویژ ئه نجام بدری (واته: پینج نویژه فهرزه که) و، ده قی قورئان و سوننه تیش له و باره وه زورن، بو وینه:

أ/ خوا ده فهرموئ: ﴿حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَنِتِينَ﴾ البقرة، واته: پاریزگاری له ئه نجامدانی نویژه کان بکه ن و له نویژی نیوه راست به تاییه ت (که هه ندیک ده لئین: نویژی به یانییه و هه ندیک ده لئین: نویژی عه سه ره و هه ندیکیش ده لئین: نیوه پویه) و، به گه ردنکه چییه وه بو خوا بوه ستن.

ب/ هه روه ها خوا له سووره تی (النساء) دا ده فهرموئ: ﴿فَاقِمُْوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا﴾ النساء، واته: نویژ به رپا بکه ن، چونکه بیگومان نویژ له سه ر پرواداران له چه ند کاتیکی دیارییکراودا پیویستکراوه.

ج/ پیغه مبه ریش ﷺ فهرموویه تی: ﴿أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى﴾ (أخرجه البخاري: ۲۵، ومسلم: ۲۲، عن ابن عمر).

واته: فهرمانم پیکراوه که له گه ل خه لکی دا بجه نگم، هه تا شایه دیی ده ده ن (واته: ئه وانیه که جه نگ کردن له گه لیاندا په وایه) که جگه له خوا په رستراویکی

(۱) به رگی دووه می خوا په رستی ئیسلامی: نویژ به رپا کردن، لاپه ره کانی: (۱۱۶ - ۱۵۳) بو ئه و بابته تهمان ته رخانکردوون.

دیکه نیهو، موحه ممه دیش ﷺ پیغهمبهری خوایهو نوڙ بهرپا ده کهن و، زه کات ده دهن، نجا نه گهر نه وانیهان کرد، نهوه خوین و سامانی خوینان له من پاراستوه مه گهر به ههقی ئیسلام - به پیی شهریه تی ئیسلام مافیکی کهوتبیته سهر - و لیپرسینه وه شیان له سهر خوی به رزه، واته: ههر کاتیک نهوانه ی له دژیان ده جهنگم مسولمان بوون، که مسولمان بوونه کیان له شایه تمان هیان و، نوڙ کردن و، زه کات داند خوی ده نوڙی، یان له شهر و ته بابوون، ته بایه که شیان له چهند شتیکدا بهرجهسته ده بی، وهک: دژی یه کدی نه جهنگان، هاوکاری دهوله تی ئیسلامی کردن به شیویهک له شیوهکان، سهرانه دان... (وهک له کتیه کانی سیره دا هاتوه)، نهوه جهنگ و کوشتریان دروست نیهو، خوینان نارڙی و مالیان ناکرته دهسته هوت (غنیمه).

٢- سهرجهم زانایان له سهر نهوه ریککه وتوون، که ههر کاتیک ئینسان به هو ی له بیر چوون، یان خهوتن، یان بیهو شی، نوڙیک یان زیاتری بچی، گونا بهار ناب، به لام ده بی دوایی بیگیریتیه وه، پیغهمبهری خوا ﷺ لهو باره وه فهرموویه تی: {إِنَّهُ لَيْسَ فِي النَّوْمِ تَفْرِيطٌ إِنَّمَا التَّفْرِيطُ عَلَى مَنْ لَمْ يُصَلِّ الصَّلَاةَ حَتَّى يَجِيءَ وَقْتُ الصَّلَاةِ الْآخِرَى، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَلْيُصَلِّهَا حِينَ يَنْتَبِهَ لَهَا، فَإِذَا كَانَ الْعَدُّ فَلْيُصَلِّهَا عِنْدَ وَقْتِهَا} (أخرجه مسلم: ١٥٩٤ واللفظ له، الترمذي: ١٧٧، وقال: حسن صحيح، والنسائي في الكبرى: ١٥٨٢، وابن ماجه: ٦٩٨).

واته: که مته رخمی له خهوتندا نیه، به لکو که مته رخمی (له بیداریدایه) له وه دایه که سیک کاتی نوڙ کردن هاتوه، نه جامی نادات تا کو کاتی نوڙیکی دی دی، نجا نه گهر یه کیکتان نهوه ی کرد، (نوڙی له بیر چوو، یان له بهر خهوتن لی فیهوتا) با ههر کات هاته وه یادی بیکات، سبه ینیش با له کاتی خویدا بیکات.

ههروه ها پیغهمبهر ﷺ فهرموویه تی: {مَنْ نَسِيَ صَلَاةً، فَلْيُصَلِّهَا إِذَا ذَكَرَهَا، لَا كُفَّارَةَ لَهَا إِلَّا ذَلِكَ} (أخرجه البخاري: ٥٧٢، ومسلم ٦٨٤، وأبو داود: ٤٤٢، والترمذي: ١٧٨، وقال: حسن صحيح، وابن ماجه: ٦٩٥) واته: ههر که سیک نوڙیکی له بیر چوو، با کاتیک هاته وه یادی بیکات، ته نیا نهوه که فارهت و سرانه وه که یه تی.

www.alibapir.com

هه روه ها كه سيك كه هه ق بزاني و داني پيدانه هيني، ديسان نه وهش هه ر كوفره، وهك خوا ﷺ له باره ي نالي فيرعه ونه وه ده فره موي: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ ءَايُنَا مُبْصَرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ (١٣) وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ (١٤) النمل، واته: كاتيک ثايه ته کانی تیمه یان زور به روشنی بو هاتن، (وابوون که بهر چاویان روشن بکهنه وه)، گوتیان: نه وهش جادوویه کی ناشکرایه وه، نکوولیان کرد له نیشانه کانی تیمه وه، له دلی خوشیان دا دلنیا بوون که راستن، ته ماشا بکه به هوئی سته م و خو به زلگریه وه، سه ره نجامی تیکد هران چون بوو؟

٤- تیکرای زانایان و پیشه وایان له سه ر نه وه یه کده نگن، که پیویسته بابای نویژنه کهر، یان نویژ چوینه ر، سزا بدری، به لام له سه ر چوینه تی سزادانه کهی، پریان جیا یه، دوا ی نه وه ی له سه ر نه وه پیکهاتوون که بابای نویژنه کهر ته گهر نویژ نه کردنه کهی به جوړیک بن، پیی له ناین دهر بچی، پیویسته سزای کافر بوون و له دین هه لگه رانه وه ی به سه ردا بچه سپیتری.

هه ر کام له مالیک و شافعی و نه حمه د ده لین: ته گهر به هوئی ته نه لی و ته وه زه لییه وه بوو، ده بی پاش داوا ی په شیمان بوونه وه لی کردن (استتابة) بکوژری، نجا مالیک و شافعی ده لین: ده بی نویژی له سه ر بکری و له گوړستانی مسولمانان دا بنیژری.

به لام نه حمه د ده لیت: چونکه به موته لقی نویژ نه کردن مروقی پی کافر ده بی، نابی نویژی له سه ر بکری و له گوړستانی مسولمانان دا بنیژری، نه بوو حه نیفه ش ده لی: نابی بکوژری، به لکو حه پس ده کری و ته شکه نجه ده دری، هه تا دیته ژیرباری شهرع و نویژه کانی ده کات.

من نه و رایه ی نه بوو حه نیفه م پی به هیژتره له رووی به لگه وه، چونکه نه زانراوه پیغه مبه ر ﷺ که سی له سه ر نویژ نه کردن کوشتی، به لکو فره موویه تی: به دلّم دادی نه وانه ی که نایه ن بو نویژ، که سیک له شوینی خوّم دابنیم نویژ بکات بو مسولمانان و، بچم ماله کانیان به سه ردا بسووتینم^(١)، به لام نه وه ی نه کردوه.

(١) صحيح البخاري: كِتَابُ: الْأَحْكَامِ بَابُ إِخْرَاجِ الْخُصُومِ وَأَهْلِ الرِّيبِ مِنَ الْبُيُوتِ، رَقْم: ٧٢٢٤.

هه ٻه ته زاناڻيان هه موو له سهر ٿه وهه يه ڪده ننگن، ڪه ڪه سيڪ له ٿه نجامي بيروايدا نويڙ نه ڪات، پي ڪافر ده بي، به لام ڪه سيڪ بلئ: پروام پي هه يه، به لام له بهر ته نه ٻه لي نايڪه م، له سهر ٿه وهه زاناڻيان راجياڻيان هه يه، ڪه خسته پرووي ٿه وهه پويستي به باسيڪي سهر به خو ده ڪات، ڪه من له سهر چاهي ناورودا، پانتايه ڪي باشم بو ته رخان ڪردوه، بويه ليره نامه وي هه لپروو زيم، گنگ ٿه وهه يه نويڙ نه ڪردن، زور زور شتيڪي مه ترسييداره، به لام به ته ٿڪيد له شوي ٿڪه وهه بو شوي ٿڪ، له ڪه سيڪه وهه بو ڪه سيڪ، له حاليڪه وهه بو حاليڪ، ده گوڙي، بويه ش زاناڻيان لهو باره وهه راجياڻيان هه يه.

پيڻجه م: بهرپا ڪردني نويڙ (إقامة الصلاة) چيهه و چونه؟

خوای زاناو شاره زار ﷺ ههر جاريڪ باسي نويڙ ڪردني ڪردبي له قورٿاندا، ته نيا يه ڪ جوڙه ته عيري به ڪارهيئاوه، ڪه بريتيه له بهرپا ڪردن (إقامة)، (أَقَامُوا الصَّلَاةَ، يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ، أَقِمِ الصَّلَاةَ، أَقِيمُوا الصَّلَاةَ)، ڪه وشه ي ناوراو، به هه موو به ڪارهيئاوه ڪانه وهه، په نجا (۵۰) جار له قورٿاندا هاتوه، ڪه واته ده بي سهرنج بدهين وبزائين نويڙ بهرپا ڪردن (إقامة الصلاة) چيهه و؟ بوچي ٿه جوڙه ته عيره به ڪارهيئاوه؟

(راغب الأصفهاني) له ڪتبه ناوداره ڪه ي خو ي (مفردات ألفاظ القرآن) دا له باره ي وشه ي (إقامة الصلاة) وهه گو توويه تي: (وَأَقَامَةُ الشَّيْءِ تَوْفِيَةً حَقَّهُ، وَقَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ يٰأَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ المائدة، آي: تَوْفُونَ حَقُّوهُمَا بِالْعِلْمِ وَالْعَمَلِ، وَلَمْ يَأْمُرْ تَعَالَى بِالصَّلَاةِ حَيْثُ مَا أَمَرَ، وَلَا مَدَحَ بِهِ حَيْثُ مَا مَدَحَ، إِلَّا بِلَفْظِ الْإِقَامَةِ، تَنْبِيْهَا عَلَى أَنَّ الْمَقْصُودَ مِنْهَا تَوْفِيَةُ شَرَائِطِهَا لِلاَّتِيَانِ بِهَيْئَاتِهَا^(۱).

واته: يقامه ي ههر شتيڪ بريتيه له وهه ڪه مافي خو ي پيڊري، ڪه خوا به خاوهن ڪتبه ڪاني فهرمووه: بلئ ٿه ي خاوهن ڪتبه ڪان! له سهر هيچ نين هه تاڪو

تەورات و ئینجیل بەرپا دەکەن، واتە: مافی خۆیانیاں پێ دەدەن لە پرووی زانیاری و کردەوهوه، خوای زانا هەر کاتیک فەرمانی بە نوێژ کردبێ و، هەر کاتیک مەدحی کردبێ، تەنیا بە بیژە (إقامة) باسیکردووە، وەک ئاگادار کردنەوه، کە گەڕنگ ئەوهیه مەرجه کانی تێدا جێبەجێ بکری، نەک تەنیا کردەوه پڕۆلەتییه کانی.

کەواتە: (إقامة الصلاة) بەرپاکردنی نوێژ یانی: بەجێهێنانی بە شیۆهیهکی وا کە خوا فەرمانی پێکردووە پێ پازییەو، ئەو ئامانج و مەبەستانە تێدا پەچاو کراون، بێنە دی، دیارە ئەویش بە بێ هێنانه دی ماف و مەرجه پڕۆلەتی و دەروونییه کانی، مسۆگەر نابێ.

ئایا حیکمەتی بەکارهێنانی ئەو جوهره تەعبیره چیه؟

بێگومان تێرو تەواترین حالەتی هەر شتیک، حالەتی پراوەستایهتی و لە حالەتی وهستان دا، لە هەمووی زیاتر و چاکتر حەقیقەت و سیمای ئەو شتە دەردەکەوی و دەبینرێ، بۆ وێنە:

جەستە ی ئینسان لە کاتی پراوەستان (قیام) دا، هەر کام لە ئەندامە کانی لە شوینی سروشتی خۆیاندا جێگیر دەبن و، هەر کامیکیان چاکتر دەتوانن ئەو ئەرکە ی پێی سپێردراوە، ئەنجامی بدات و، خۆیان چۆن ئاوا دەر بکەون و ببینن، وەختیک مەرووف پراوەهەستێ، سەری لە سەر ووی جەستەوه دەبێ، جەستە لەسەر بپرێ کانی پشت دەوهستێ، هەمووشیان لەسەر هەردوو لاقەکان پراوەهەستێ، دەمارە کانی هەستکردن و جوولاندن بە ئاسانی فەرمان وەر دەگرن و هەوڵ دەنێن، چاوو گوێ و دەست و لاق بۆ هەر جێبەجێ بیانهوی، بە ئاسانی پرووی تێدەکەن، ئینسان لە کاتی پراوەستاندا لە تەواترین دیمەندا خۆی دەبینێ، چونکە عەقل و هۆشی کە مەزنترین و بەرزترین شتە لە مەرووفدا، لە کاتی پراوەستاندا لە سەر ووی لەشەوه دەبێ، عەقل کە زۆر پەیهەندی پراستەوخۆی هەیه بە مێشکەوه، ئنجا دواي عەقل، دڵ دی، کە کانگای سۆزو عاتیفەیه، وێرایی ئەوهی کە ترومپای

دابه شکردنی خوینده به سهر هه موو جه سته دا، ئه ویش له خوار عه قلوه وه قه رار ده گری، که واته: ده بئ دَل له ژیر فه رمانی عه قلدا بئ و، به پئی فه رمانی عه قل، فلان شتت بوئ و فلان شتت نه وئ، ئه و شته بخوئ و ئه و شته نه خوئ، به ره و ئه ملایه بچی و به ره و ئه ولایه نه چی، ئنجا دَل له سه رووی گه ده وه قه رار ده گری، که گه ده عه مباری خوړاک و بژیوه، پاشان ورگ و گه ده ش له سه رووی داوینده وه، که کانگای ئاره زووی جینسیه، که واته: پیویسته ئینسان له کاتی راوه ستاندا، ئه ندام و هیزه ده روونیه کانی چوَن ریز ده بن، له هه لسه که وئی ژیانیشیدا هه روا بن، عه قل و هو ش ده مپاستی بئ، به دَل و ده روون پالپشتی بریارو نه خشه کانی عه قل بکات و، گه ده له خزمهت می شک و دَل و ده روونیدا بئ، نه ک به پیچه وانه وه، هیزی جینسیش کاریک نه کات، پیچه وانه ی عه قل و به رزه وه ندیی گه ده وه جه سته ی بئ، ئنجا هه ره وک چوَن تیرو ته وایی جه سته له کاتی راوه ستانی دا ده رده که وئ، واته: له حالیکدا که له باری سروشتی خوا کردیدا قه رار ده گری، نوژی تیرو ته واوو کاملیش، ئه و نوژه یه که راست رابگیری و، به و شیوه و چوَنیه تییه شه رعیه به رپوه ببری، که خوی کار به جئ و دادگه ر ﷺ فه رمانی پیکردوه.

که واته: به رپا کردنی نوژ: جیه جئ کردنی نوژه، به و شیوه یه که خوا فه رموویه تی و، به و شیوه یه که پیغه مبه ر ﷺ کردوویه تی، چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ که نوژی کردوه له به ر چاوی هاوه لانی (خوا لیان رازی بئ)، به لای که مه وه دوو جار ان له سهر مینه ر نوژی کردوه و، فه رموویه تی: {صَلُّوا کَمَا رَأَيْتُمُوْنِیْ اَصْلَی}، (أخرجہ: البخاری: ۷۸۵، ومسلم: ۶۷۴، عن مالک بن الحُوَیْثِ رضی اللہ عنہ) واته: نوژ بکه ن وه ک چوَن متان بینی نوژم کرد، ئنجا با له و باره وه چهنده قیک له فه رمایشته کانی پیغه مبه ر ﷺ بینین:

۱- ئه م ده قه یان له هه موویان گشتگیرتره، که له کتیه کانی سونه تدا به: (حَدِیْثُ الْمَسِیءِ صَلَاتُهُ)، فه رمووده ی ئه و که سه ی نوژه که ی باش نه کرد، هاتوه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ دَخَلَ الْمَسْجِدَ؛ فَدَخَلَ رَجُلٌ فَصَلَّى، ثُمَّ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَرَدَّ النَّبِيُّ ﷺ عَلَيْهِ السَّلَامَ؛ فَقَالَ: ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ، فَصَلَّى، ثُمَّ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ ثَلَاثًا فَقَالَ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أَحْسَنَ غَيْرَهُ، فَعَلَّمَنِي قَالَ: إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِّرْ، ثُمَّ اقْرَأْ مَا تيسَّرَ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ، ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ رَاكِعًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْتَدِلَ قَائِمًا، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ سَاجِدًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ جَالِسًا، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ سَاجِدًا، ثُمَّ افْعَلْ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا } (أخرجه البخاري: ٧٥٧، ومسلم: ٣٩٧) واته:

ئەبوو ھورەیرە (خوا لای پازی بێ) دەگێڕێتەو دەستی: پیغەمبەر ﷺ پۆژیک ھاتە مزگەوت، لە مزگەوت بەژوور کەوت، پیاویکیش ھات نوێژی کرد، دوای ھات سەلامی لە پیغەمبەر ﷺ کرد، ئەویش پێی فەرموو: بگەرێو نوێژەکت بکە، چونکە تۆ نوێژت نەکرد، گەراییەو نوێژی کرد وەک پێشتر، دووبارە ھاتەو سەلامی لە پیغەمبەر ﷺ کرد، ئەویش دووبارە فەرموو: بچۆو نوێژەکت بکە، چونکە تۆ نوێژت نەکرد، سێ جار (وای پێ فەرموو)، کابرا گوتی: سویند بەو کەسە تۆی بە ھەق پەوانە کردو، لەو چاکتر کە کردم نابزانم، فێرم بکە، پیغەمبەر ﷺ فەرموو: ئەگەر بۆ نوێژ ھەڵسای (الله اکبر) بکە (واتە: نیەت بێت)، دوای ئەوەندە کە لە قورئان بۆت ئاسانە بیخوینەو (مەبەست پێی سوورەتی فاتحە بە پەڕی زۆربە زانیان، چونکە ھەموو کەس دەتوانی سوورەتی فاتحە لەبەر بکات)، دوای بچۆ رکوع ھەتا کو ئارام دەگری لە رکوع دا، دوای ھەڵسەو تاکو تەواو ھەڵدەستێو ئارام دەگریو، دوای سەجدە بەرە تاکو لە سەجدە بردنە کەتدا ئارام دەگری، دوای ھەڵسەو تاکو لە دانێشتنە کە ئیوان ھەردوو سەجدەکان دا ئارام دەگری، دوای دووبارە سەجدە بەو تاکو ئارام دەگری لە سەجدە کەتدا، دوای بەو شیوہی بکە لە ھەموو (رکاتەکانی) نوێژەکت دا، لە پیاویەتییکی موسلیم دا ھاتو: ئەگەر ھەڵسای بۆ نوێژ، دەستنوێژیکی چاک بگرە، دوای پوو بکە قیلەو (الله اکبر) بکەو، نوێژ داہەستە.

۲- ههروهه ها پيځه مبهري ﷺ ده فهرموئ: {لَيَنْتَهِيَنَّ قَوْمٌ يَرْفَعُونَ أَبْصَارَهُمْ إِلَى السَّمَاءِ فِي الصَّلَاةِ، أَوْ لَا تَرْجِعَ إِلَيْهِمْ} (أخرجه مسلم: ٤٢٨، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، واته: كه سانيك كه چاو بهرز ده كه نه وه بهرهو سهرئ (له نيو نوږدا)، يان واز دښن، ياخود چاويان بو لايان ناگهريته وه واته: خوا سزايان ده دات و كوږيان ده كات، ياخود گوناوهي ته وه كه له نوږدا سهر بهرز ده كه نه وه، به ته ندازه ي چاو كوږ بوونه.

۳- پيځه مبهري ﷺ له وه لامي كه سيكدا كه دهر باره ي ناوړدانه وه له نوږدا پرسياړي ليكردوه فهرموويه تي: {هُوَ اخْتِلَاسٌ يَخْتَلِسُهُ الشَّيْطَانُ مِنْ صَلَاةِ الْعَبْدِ} (أخرجه البخاري: ٧١٨، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، فهرموويه تي: ته وه دزيه كه شهيتان له نوږتي بهنده ده يدزي (كاتيك كه ناوړ ده داته وه).

هه لبه ته پيشترش ته و ټايه ته موباره كه مان هي ناوه: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (١) **الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ** (٢) **فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ** (٤) **الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ** (٥) **الْمَاعُونَ**. ده فهرموئ:

۴- هه ره له و باره وه پيځه مبهري ﷺ ده فهرموئ: {لَا صَلَاةَ بِحَضْرَةِ الطَّعَامِ، وَلَا وَهُوَ يَدَافِعُهُ الْأَخْبَتَانِ} (أخرجه مسلم: ٥٦٠، وأبو داود: ٨٩، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) واته: نوږت كردن نيه له كاتيک دا كه خواردن ناماده يه، ههروهه ها كاتيک كه دوو شته پيسه كان مروف ته نگاو ده كه ن (واته: ميزو پيسايي).

لا ټوره كومه لايه نيه كان له كهلانين
Stay in touch on social media
نن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

ډاگه ياندي مه كنه يي ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play | App Store

www.alibapir.net

English • عربي • كوردی

علي بابير AliBapir

علي بابير AliBapir

كه تالاي

ډاگه ياندي مه كنه يي ماموستا علي بابير

ډاگه ياندي مه كنه يي ماموستا علي بابير

شەشەم: چۆن نوێژ بەرپادەکە؟

بەرێزان!

خوا پشتیوان بێ ئیمە لە بیست و چوار برگەدا باسی چۆنیەتی ئەنجامدانی نوێژ دەکەین، کە بەرای زۆربەی زانایان یازدە (۱۱) یان پایەن و، ئەوانی دیکەش یان فەرزن یان سوننەتن.

هەلبەتە کە دەلیین: چۆن نوێژ بەرپا دەکە؟ یانی: کاتی نوێژ هاتوو، دەستنوێژت گرتوو بە پۆشاکێکی پاکهوه، لە شوێنێکی پاک، بەرەو ڕووگە (قیبلە) وەستاوی (چونکە ئەوانە هەموویان مەرجەکانی نوێژن)، ئنجا دەچیە ئێوە یەكەمین کاری نوێژو پایە یەكەمی نوێژوو، کە بریتیه له:

۱- نیهت هینان:

نیازو مەبەست (نية) بریتیه له بنچینهی هەر کاریک، وەک پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: {إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا نَوَى} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۱، ومسلم: ۱۹۰۷ عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه) واتە: کردەوهکان بە پێی نیهت و نیازو مەبەستی مەرووفن و، بۆ هەر مەرووفیک لە کردەوهکە ی بەس ئەوه هەیه کە نیهتی لێهێناوه، واتە: بە پێی نیهتەکە ی کردەوهکە ی بۆ حسابە.

زانایان هەموویان لەسەر ئەوه یەكدهنگن، کە شوێنی نیهت بریتیه له دل، بۆیه هەر بە کورتیی دەلییم: ئەوانە ی پێیان وایە گوکردن (تلفظ) و دەرپرینی بێژە ی نیهت، پێویستە، لە راستیدا نەك فەرزنیه، بەلكو سوننەتیش نیهو، زۆربەی زانایان بە داهێندراو (بدعة) ی دەزانن، چونکە نیهت کاری دلەو له دلەوه پەیدادەبێ و هیچ پەيوەندیی بە زارو زمانهوه نیه، ئەوهنده هەیه بۆ نیهت هینانی هەج، زانایان لەسەر ئەوه یەكدهنگن کە دەبێ مەرووف دەنگی پێ بەرزبکاتەوه، وەک دروشمێک کە دەلی: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ حَجَّةً) یان (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ

عُمْرَة) يان (لَبَيْكَ اللَّهُمَّ حَجَّةً وَعُمْرَةً) ٲهوه هه ٲاويٲردراوه كه هه ج و عومره،
 نيھتيان ٲي دههينري له كاتي ئيحرام بهستندا، دهنگيان ٲي بهرز دهكرٲتهوه،
 واته: به بيٲزهش دهگوتري، ويٲراي ٲهوهي كه له دٲلدا ههيه، به ٲام به تهئكيد بو
 ههر كاريك له دٲلدا نيھت و نيازو مه بهستهكه ئاماده نهبي، ياني: ٲهو مروٲقه
 نيھتي نههيناوه، ئنجا بو ٲوٲووگرتن، بو دهستنوٲٲ، بو غوسٲ، بو نويٲو و بو
 ههموو شتيك، به ٲام گوگردن و دهبرپيني بيٲزي نيھت هٲنان، نهك ههر فهٲز
 نيھ، به ٲكو سوننهتish نيھو ٲيغهمبهري ﷺ ههركيز ٲي نهگيٲراوهتهوه بو نويٲو
 فهمووبيٲتي: نيھتم ههيه نويٲزي نيوهٲو دهكه م چوار ٲكات، يان نويٲزي شيوان
 سي ٲكات، يان نيھتم ههيه بهٲوٲوو ده بم، يان نيھتم ههيه دهسنوٲو ده گرم،
 يان نيھتم ههيه غوسٲ دهكه م، له راستييدا ٲهوه ههمووي شهرعزانان و زانايان
 ٲهنگه بو ئيحتيات كردن وايرانگوتوه، نهوهك خهٲك نهتواني ٲهو شته به دٲي
 غوٲيدا بنٲي، به ٲام ٲهوه شتيكه زيادهبهو داهٲنراوه.

ناشَلِیْن: هەر که سَیْک بێژە ی نیه تی گو (تلفظ) کرد، نیه ته که ی دروست نیه، مادام له دَلِیدا هه بئ، ئه وه ی له دَلِیدایه، ئه وه نیه ته که یه تی و، ئه وه ی به زمان ده یَلِئ، زیاده یه، به لام نا لَیْن ئه و زیاده یه نیه ته که ی لَئ تَیکده دات، به لام ههر ئه وه نده به شتَکی زیاده ی کردوه.

۲- گوئی (اَلله اَكْبَر):

دوای تہوہی بہو جوڑی گوترا، نیازو مہ بہستی بہرپا کردنی نویژہ کہت لہ دل و میسکتدا نامادہ دہ کہی، تاجا نویژ بہ گوتنی (اَللّٰہُ اَکْبَر) دہست پیدہ کات، وہک پیغہ مہر ﷺ فہرموویہ تی: {مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الطُّهُورُ، وَتَحْرِيمُهَا التَّكْبِيرُ، وَتَحْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۰۰۶، وَأَبُو دَاوُدَ: ۶۱۸، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳، وَابْنُ مَاجَهَ: ۲۷۵ عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

واته: کلیلی نویژ پاک و خاوینییه، (پاک و خاوینیی له پرووی جهستهوه، له رووی پۆشاکهوه، له رووی شوینهوه) و ههراکردنی نویژ (بهو واتایه که دواي

ئەوێ ئەو وشەییە دەلێی، هەموو شتێکت لێ قەدەغە دەبێ، بریتیه له (أَلله أَكْبَرُ)، { (أَلله أَكْبَرُ) پێی دەگوتری: (تَحَرُّم) واتە: تۆ هەموو شتێک لە خۆت قەدەغە دەکەیت } و، بە سەلامدانەوه ئەوانە ی لە نوێژدا لە تۆ قەدەغە بوون (وەک قسە کردن، خواردن، خواردنەوهو، شتەکانی دیکە هەموویان) بۆ تۆ حەلال دەبن.

٣- بەرزکردنەوهی هەردوو دەست، تاكو ئاستی گوێیه کانت:

دەستە کانت بەرز دەکەیهوهو سوننەتە پەنجە گەورە کەت لە لای نەرمە ی گویت بێ، ئەمەش دەگونجێ لە کاتی گوتنی (أَلله أَكْبَرُ) کاندا بێ، دەشگونجێ پیش، یان دوایی بێ، وەک لە (صحيح البخاري) دا هاتو، واش باشترە لە کاتی دەست بەرزکردنەوه کەدا، پەنجەکان نە پێکەوه نووساوبن، نە زۆر بلاییش بن، بەلکو ئاسایی بن.

ئەجا وەک گوتمان: ئەوێ کە دەبێ دەستەکان بەرز بکێنەوه لە کاتی نیەت هێناندا، لە پیش، یان لە کاتی نیەت هێنانە کەدا، یان لە دوای، گرنگ ئەوێهه پێکەوه بوونیکی عورفی بێت.

٤- پۆنانی دەستی راست لەسەر دەستی چەپ:

ئەویش دیسان یەکیکە لە کردەوهکانی نوێژ، کە زانیان لەو بارەوه راجیایان هەیه، کە ئایا دەستەکان لەسەر سینگ بن، یاخود لە خوار سینگ، یان لەسەر نێوک، یان لە خوار نێوک؟ بەلکو رایەکی ئیمام مالیک هەیه، شیعی هە دوازدە ئیمامیش هەر رایان وایە کە هەر دەست نەگرتن سوننەتە، ئەجا مادام مالیک کە ئیمامی ئەهلی مەدینە بوو، رایەکی وای هەبێ، دیارە ئەو رایەش ئەهلیکی بوو، پەنگە پیغمبەر ﷺ هەموو حالەتەکانی کردبن، بۆ ئەوێ بۆ ئۆممەتە کە ی ئاسان بێ.

۵- چاوپرينه شويني کړنووش وړاوهستان به ملکه چيپه وه:

وهک خواي په روه ردگار دهفه رموي: ﴿وَقَوْمًا لِلَّهِ قَنِينٌ﴾ البقرة، به ملکه چيپي له خزمهت خوادا بوهستن، وا باشه لهو کاته دا که ئينسان نوږزه کهي داده به ستی، ته ماشاي شويني کړنووش بردنه کهي بکات، يا خود ته ماشاي پيش خوئی بکات به گشتي و به ملکه چيپه وه بوه ستی.

۶- خویندنی دوعای (الإستفتاح) :

ئهو دوعایانه ی که هی دهستی کړدنی نوږځیان پیده لیږن، که چند دوعایه ک هه ن و وا باشه مروځ له سهر یه کیکیان خوئی کورت هه لنه هیځی و، ههر جاره یه کیکیان بخوینی، چونکه مادام هه موویان له پیڅه مبه روه ن ﴿وَاللَّهُ﴾ دیاره هه موویان سوننه تن، به لام کوکړدنه وهی هه موویان پیکه وه سوننه ت نیه، به لکو ده بی ههر جاره یه کیکیان بخوینی، بو وینه:

أ- {وَجْهَتْ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ، وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ} (أخرجه مسلم: ۷۷۱ عَنْ أَبِي عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

ب- {سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ} (أخرجه أبو داود: ۷۷۶، والترمذي: ۲۴۳، وابن ماجه: ۸۰۶، وابن خزيمة: ۴۷۰، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا).

ج- {اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا} (أخرجه مسلم: ۱۳۸۶، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

د- {اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ، كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنْقَى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالْثَلْجِ وَالْبَرَدِ} (أخرجه ابن أبي شيبة: ۲۹۲۰، وأحمد: ۷۱۶۴، والبخاري: ۷۱۱، ومسلم: ۵۹۸، وأبو داود: ۷۸۱، والنسائي: ۶۰، وابن ماجه: ۸۰۵، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

٧- گوێتی: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) که بە کورتیی (إِسْتَعَاذَة) ی پێده ئێن:

واته: دواى ئهوهی یه کێک له دوعایه کانی کردنهوهی، یان دهست پێکردنی نوێژت خوێند، ئنجا (إِسْتَعَاذَة) بکه، چونکه له لای زۆربهی زانایان، له پکاتی یه کهم له پێش خوێندنی فاتحه دا، سوننه ته، دیاره (إِسْتَعَاذَة) ش به چهند رێژگهیه ک له پێغه مبه ره وه ﷺ هاتوه:

أ/ {أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ} واته: په نا به خوا ده گرم له شهیتانی نه فرین لێکراو.

ب/ {أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، مِنْ هَمَزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ} (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ٧٧٥، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي).

ج/ {أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمَزِهِ وَنَفْثِهِ وَنَفْخِهِ} (أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: ٢٣٩٦، وَأَبُو دَاوُدَ: ٧٦٤، وَابْنُ مَاجَه: ٨٠٧).

واته: په نا به خوا ده گرم له شهیتانی نه فرین لێکراو، له خوتخوتهی و، فووی خۆبه زلگریی به بهردا کردنی و، شیعی خراب فیڕکردنی.

دیاره لهو نوێژانه دا که په نهانی (سړی) ن، یانی: فاتحه یان به دهنگی نزم تیدا ده خوێندری، ئه وه (إِسْتَعَاذَة) ش به هه مان شیوه، به لام لهو نوێژانه دا که ئاشکرا (جهري) ن، به دهنگی بهرز تییان دا ده خوێندری، به لام زۆربهی زانایان رایان وایه که (إِسْتَعَاذَة) به دهنگی نزم بخوێندری، به س شافعیی رای وایه که هه ردووک لایه کسانن، به لام بێگومان رای جه ماوه ری زانایان به هیژتره.

٨- خوێندنی سوورەتی فاتحه:

لهو باره وه چهند فه رمایشتیکی پێغه مبه ر ﷺ هه ن، که به بێ خوێندنی فاتحه، نوێژه که به رنا که وی، بو وینه:

أ/ {لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَفْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٧٢٣، وَمُسْلِمٌ: ٣٩٤، عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الصَّامِتِ).

واته: هەر که سێک فاتحه نه خوینێ، نوێژه که ی بهرناکهوێ.

ب/ {مَنْ صَلَّى صَلَاةً لَمْ يَفْرَأْ فِيهَا بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ فَهِيَ خِدَاجٌ} (أخرجه أحمد: ٧٨٢٣، ومسلم: ٣٩٥، وأبو داود: ٨٢١، والترمذي: ٢٩٥٣).

واته: هەر که سێک نوێژێک بکات، فاتحه ی کتیی خوای تیدا نه خوینێ، ئەوه ناتەواوه.

زۆربه ی زانایان رایان وایه، که سووره تی (الفاتحة) له هەر پکاتیک دا فه پژه، یان پایه یه.

به لām ئەبوو حەنیفە (خوا لێی خوش بێ) پای وایه که خویندنی فاتحه به مه رچ نه گیراوه و، هەر شوینێکی دیکه ی قورئان بخوینێ، هەر دروسته، به لām پای زۆربه ی زانایان راسته و به لگه داره.

هه ندیکشیان خویندنی فاتحه یان ته نیا له دوو، یان زۆربه ی پکاته کاندایه مه رچ گرتوه.

به لām که سێک نهیتوانی سووره تی فاتحه فیربیی، ده بێ به ئەندازه ی وی له سووره تیکی دیکه بخوینێ، ئەگەر ئەوه شی هەر بۆ نه کرا، با به ئەندازه ی سووره تی فاتحه، ئەم زیکرانه بخوینێ: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ).

دیاره خویندنی فاتحه ش، ههروه ها خویندنی قورئانیش به گشتی پێویسته به شینه یی بێ و، له کۆتایی ئایه ته کان دا بوه ستی، مه گەر کۆتایی ئایه تیک که دروست نه بێ بوه ستی، وه ک: ﴿قَوْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ (٤) الماعون، نابێ له وی بوه ستی و، ده بێ یه کسه ر سه ر ئایه تی دواتر: ﴿قَوْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ (٤) الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ (٥) الماعون، بۆ ئەوه ی مانایه که ی هه له ده رنه چێ.

٩- گوتنی ئامین له کۆتایی سوورپه تی فاتیحه دا:

که بوخاریی و ئه بووداوود وایان له پیغه مبه ره وه ﷺ هیناوه، ئه و که سه که نوێژ ده کات ئیمام بئی، یان مه موم بئی، پیویسته بئی: ئامین، دیاره له نوێژه (جهر) یه کاندایه دهنگی بهرزو، له نوێژه په نهانه کانی شدا به دهنگی په نهان.

١٠- هه لوهسته کردنی ئیمام دواي گوتنی ئامین:

واته: دواي ئه وهی ئیمام ده لئی: ئامین، ده بئی هه لوهسته یه ک بکات و بوهستی، تاکو هه م بو خوی پشوویه ک بدات، هه م مه موممه کانی ش بتوانن سوورپه تی فاتیحه بخوینن، له و باره وه ش ئه م ده قه دینن:

اعَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ عَنْ أَبِيهِ أَنَّهُ قَالَ: يَا بَنِيَّ اقْرَءُوا فِي سَكْتَةِ الْإِمَامِ، فَإِنَّهُ لَا تَنْتَمُ صَلَاةٌ إِلَّا بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ { (أخرجه النسائي في الكبرى: ٣٠٧٤).

واته: هیشامی کوری عوروه له باوکی ده گێڕێته وه (که ئاموژگاریی کوره کانی ده کرد)، گوته ویه تی: پۆله کانم! کاتی که ئیمام ده وهستی (له دواي سوورپه تی فاتیحه)، ئیوه (سوورپه تی فاتیحه) بخوینن، چونکه هه ر که سیک سوورپه تی فاتیحه نه خوینن، نوێژه که ی بهرناکه وئ.

ئنجایا مه رجه مه موم سوورپه تی فاتیحه بخوینن، یان نا؟ ئایا خویندنی ئیمام وه بری خویندنی مه موممه کان ده که وئ، یان نا؟ له و باره وه راجیاییه ک هه یه:

ئهبوو حه نیفه پئی وایه خویندنی ئیمام، وه بری وانی ش ده که وئ.

به لام زۆربه ی زانایان ده لێن: نه خیر، به لکو مه رجه هه رکه سیک سوورپه تی فاتیحه له هه موو پرکاته کاندایه بخوینن و، له راستییدا قسه ی زۆربه ی زانایانی ش راسته، دواي ئه وهی ئه و هه موو فه رمایشته ی پیغه مبه رمان ﷺ هینان، که هه ر که سیک سوورپه تی فاتیحه نه خوینن (واته: له هه موو پرکاته کاندایه) نوێژه که ی بهرناکه وئ، به لام رای ژماره یه کی زۆریش له زانایان وه ک هی (أبو حنیفة) یه^(١).

(١) پروانه: مجموع الفتاوى لابن تیمیة، ج ٢٣، ص ٢٧٠، ههروهها پروانه: (فقه السنة المیسر)،

١١- قورئان خویندنی پاش فاتحه:

له دواى سوورپه تی فاتحه ش سوننه ته قورئان بخوینری، ئنجا له نوێژی به یانی دا به زۆری و ابووه که پیغمبه ر ﷺ قورئانی زیاتری خویندوه، بۆ وینه: جاری وا هه بووه سوورپه تی (الواقعة) ی خویندوه، جاری وا هه بووه سوورپه تی (ق) ی خویندوه، جاریش هه بووه به ئەندازه ی شهست ئایه تی له پکاتیکیان له ههردوو پکاتهکاندا خویندوه، جاریش هه بووه که سوورپه تیکی کورتی خویندوه، وهک سوورپه تی (الزلزال)، ههروه ها له به یانیانی پۆژی جومعه له پکاتی یه کهمدا، سوورپه تی (السجدة) ی خویندوه، له پکاتی دووه مدا: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ ١ ی سوورپه تی (الإنسان) ی خویندوه.

ههروه ها له نوێژی نیوه پۆدا پیغمبه ر ﷺ له دوو پکاتی یه کهمدا له پاش فاتحه، دوو سوورپه تی ده خویندن، له پکاتی یه کهمدا زیاتری ده خویند له هی دووهم.

ههروه ها پیغمبه ر ﷺ دیسان له دوو پکاتی یه کهمی ئیواره (عصر) دا پاش فاتحه، دوو سوورپه تی خویندوون، یه کهمیشی درێژتر کردۆته وه له هی دووهم^(١).

ههروه ها سوورپه ته کورتهکانی له نوێژی شیواندا ده خویندن، به لام جاری وا هه بووه سوورپه تی (محمد) ی له نوێژی شیواندا خویندوه، هه ندیکجاریش سوورپه تی (الأعراف) ی له دوو پکاتی یه کهمی نوێژی شیواندا ده خویند^(٢)، جاری واش هه بووه سوورپه تی (الأنفال) ی له ههردوو پکاتهکانی شیوان دا خویندوه، وهک (الطبرانی) هیناویه تی.

به نسبه ت نوێژی خهوتنانه وه، پیغمبه ر ﷺ له دوو پکاتی یه کهمیدا سوورپه ته نیوهنجیه کورتهکانی ده خویندن، جاری واش هه بووه: ﴿وَالشَّمْسُ وَضَعَهَا﴾

ج ١، ص ١٤٣، د. عبدالله بن محمد المطلق.

(١) بوخاری و موسلیم هیناویانه.

(٢) بوخاری و موسلیم هیناویانه.

﴿۱﴾ الشَّمْسُ، جَارِي وَاش هه ٻووه سوورہ تی (الْإِنْشِقَاقِ) ی خویندوہ: ﴿إِذَا السَّمَاءُ
أَشَقَّتْ﴾ ﴿۱﴾ و سہ جدہ شی بردوہ.

۱۲- ٲکووع بردن:

ٲاش خویندنی ٲایہ تہ کان دوا ی سوورہ تی فاتیحہ، ٲنجا هه ٲوہ ستہ یہ ک دہ کری،
دوا یی (اَللّٰهُ اَکْبَرُ) دہ کری و ٲکووع دہ بردری، ٲکووعیش ٲوہ یہ کہ ٲنسان
ٲانیشکہ کانی ٲاست بکات و ٲہنجہ کانی بہرہ و قبیلہ و، ٲشتی ٲاست بکات بہ
شیوہ یہ ک کہ ٲشتہ ملی لہ گہ ٲشتی دا یہ ک ٲاست بی و تہخت بی، ٲنجا لہ
کاتی ٲکووع بردنیشدا، مروٲ دہ بی لہ ٲکووعدا ٲارام بگری و، لہ ٲکووعیشدا
چہند دوعایہ ک هہن و ہک:

أ- {سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ}، ب- يَانَ {سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ}، ج- يَانَ {سُبْحَ قُدُّوس رَبِّ
المَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ}، د- هه روه ها: {اَللّٰهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ اَمَنْتُ وَكَ اَسَلْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ،
اَنْتَ رَبِّي، خَشَعَ سَمْعِي وَبَصَرِي وَدَمِي وَلَحْمِي وَعَظْمِي وَمُخِّي وَعَصْبِي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ}،
هه روه ها کوٰمہ ٲیک دوعای دیکہ ش هہن.

۱۳- هه ٲسانہ وہ لہ ٲکووع کہ ٲیکبوونہ وہ (إِعْتِدَالِ) ی ٲیدہ ٲن:

لہ کاتی هه ٲسانہ وہ دا دہ گوتری: {سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ حَمِدَهُ}، ٲنجا دوا ی ٲشت
ٲاستکردنہ وہ، دہ گوتری: {رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ}، يَانَ {رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ}، جاری وا
هه ٻووه ٲوہ شی خراوہ تہ سہر: {مِلْءَ السَّمَوَاتِ وَمِلْءَ الْأَرْضِ وَمِلْءَ مَا بَيْنَهُمَا
وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ} (أُخْرِجَهُ مُسْلِمًا: ۱۰۹۶)، دیارہ لہ هه ٲسانہ وہ لہ
ٲکووعیش دا، مروٲ ٲیوٰستہ ٲارام بگری.

۱۴- کرٲووش بردن (السجود):

ٲنجا (اَللّٰهُ اَکْبَرُ) دہ کری و مروٲ دہ چٲتہ سہ جدہ، چوٰنہ تی کرٲووش بردنیش
ٲوہ یہ: کہ لہ دوا ی گوتی: (اَللّٰهُ اَکْبَرُ) هه ردو دہ ستہ کانت لہ تہ نیشہ کانت

دوور بخهوه، ئنجا سه جده ببه، ده گونجی سهره تا ههر دوو ئه ژنۆت و ههر دوو له په دهستت بخهیه سهر زهوی، که ئه وه رای زۆر بهو جه ماوه ری زانایانه، یا خود ههر دوو دهستت، پاشان دوو ئه ژنۆیه کانت له سهر زهوی دابنیتی، ئه وهش رای هه ندیک یانه، پێویسته له کاتی سه جده بردندا، ههوت ئه ندامی مروؤف له سهر زهوی بن: نیوچه وانی، ههر دوو له په دهستی، ههر دوو ئه ژنۆی، ههر دوو سینگ ی پی، له کاتی سه جده بردنیشدا کو مه لێک زیکر ده خوینرین، بو وینه: أ- {سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى}، ب- یا خود: {سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ}، ج- {سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي}، ههروه ها کو مه لێک زیکر دیکه هه ن، که وا باشه مروؤف هه رجاره یه کیک یان بخوینتی، نه ک ته نیا له سهر یه کیک یان به رده وام بی.

۱۵- هه لسانه وه له کړنووشی یه که م و دانیشتنی نیوان کړنووشی یه که م و دووهم:

ئهمیش که پی ده گوتری: (جَلَسَةُ الْإِسْتِرَاحَةِ) واته: دانیشتنی پشوودان، پێویسته مروؤف ئارامی تیدا بگری، له و کاته شدا چهند زیکر ی دیارییکراون، یه کیک له وانه: {رَبِّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَارْزُقْنِي وَاهْدِنِي} (أَخْرَجَهُ أَحْمَد: ۲۸۹۷، وَأَبُو دَاوُد: ۱۵۱۶، وَابْنُ مَاجَه: ۳۸۱۴، وَغَيْرُهُمَا، وَاللَّفْظُ لِأَحْمَد).

۱۶- کړنووش بردنی دووهم:

دوایی (اللَّهُ أَكْبَرُ) ده کری و، سه جده ی دووهم ده بردری، وه ک سه جده ی یه که م.

۱۷- هه لسانه وه دوا ی کړنووشی دووهم:

له دوا ی هه لسانه وه له کړنووشی دووهم، به شی ک له زانایان پێیان وایه دانیشتنیک هه یه پی ده گوتری: پشوودان (جَلَسَةُ الْإِسْتِرَاحَةِ)، به لام هه ندیک له زانایانی دیکه که من رای ئه وه ی دووهم پی په سنده، ئه وه یه که ئه وه بو که سی که، نه توانی یه کسهر هه لسی ته وه، به لام که سی کیش دابنیشیت، ئاساییه و بواری تیدا هه یه.

١٨- پکاتی دووهم:

پکاتی دووهمیش ههروهک پکاتی یه کهم ده خوینری، ئهوهنده ههیه دوعای (الإستفتاح) ناخوینری، به لکو به پای زۆربهی زانیان، وا باشه: (أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) یش نه خوینری له پیش فاتحهوه.

١٩- ته حیاتی یه کهم:

زۆربهی زانیان ته حیاتی یه کهم به سوننهت داده نین، ئه گهر نوێژه که دوو ته حیاتی بێ، واته: سێ یان چوار پکاتی بێ، به لام ئه گهر هه ر یه ک ته حیاتی بێ وهک نوێژی به یانی، ئه وه ته حیاتی فهرزه، هه لبه ته له سه ر ته حیاتی و وته کانی که تیدا ده گوترین، ماناو مه به سه ته کانیان، قسه زۆرن.

٢٠- هه لسانه وه بو پکاتی سییه م و چواره م:

دوای ئه وهی که به و شیوهیهی باسکرا، پکاتی یه کهم و دووهم ده کرین، ئنجا بو پکاتی سییه م و، دوای سییه میش بو چواره م، ئه گهر چوار پکاتی بێ، هه لده ستینه وه.

٢١- ته حیاتی کو تایی:

ئهمیش ههروهک ته حیاتی یه کهمه، له گه ل چه ند جیاوازییه ک وهک:

أ- له ته حیاتی یه کهمدا سوننه ته مرو ف به (افتراش) دابنیشی واته: له سه ر پێی چه پی دابنیشی و، سینگ پێی راستی له زه وی بچه قینێ، به لام له ته حیاتی دووهمدا، جگه له ئه بوو حه نیفه، زۆربهی زانیان رایان وایه که به شیوهی (تَوْرُك) دابنیشی، ئه ویش ئه وهیه که پێی چه پی له لای راستیه وه تیپه رینێ و، ئه وی دیکه یان بچه قینێ و له سه ر سمتی چه پی دابنیشی.

ب- ههروه ها جه ماوه ری زانیان رایان وایه، که سه له واتدان له سه ر پێغه مبه ر ﷺ له ته حیاتی یه کهمدا سوننه ت نیه، به لام شافیهییه کان پێیان وایه ته نیا گو تنی: (اَللّٰهُمَّ صَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ) سوننه ته، هه ندیکیشان ده لَین: سه لاوه ته که به ته وایی سوننه ته، به لام رای ته وانی دیکه به هیژتره.

ج- جیاوازییه کی دیکه یان ئه وه یه، که تیکرای زانیان رایان وایه، سوننه ته چهند دوعایه ک بخوینن له ته حیاتی کوتایی دا، پاشان سه لام بدریته وه، به لام له ته حیاتی یه که مدا، دوعا کردن سوننه ته یه.

۲۲- خویندنی دوعای قونووت له نوژی به یانی دا:

له و باره وه زانیان چهند رایه کیان هه ن:

أ- هه ندیکیان ده لَین: دروست نیه دوعای (قنوت) بخویندنی، هه رچهنده کاتی خوئی پیغمبه ر ﷺ خویندوو یه تی، به لام دوا یی وازی لیته ناوه، که واته: نه سخ کراوه ته وه، ئه مه رای ئه بوو حه نیفه و ژماره یه کی دیکه یه له زانیانی عیراق.

ب- رای دووهم ئه وه یه ده لَین: سوننه ته له نوژی به یانیان دا بخوینن، له کاتی ئاسایداو له کاتی نا ئاسایی دا وه ک جهنگ، یان هه ر به لاو گرفتارییه کی دیکه، دروسته که له هه ر پینج نوژه فه رزه کاندای بخویندنی.

ج- رای سیهم ده لَین: ته نیا له کاتی روودانی به لاو گرفتاری گشتیدا، سوننه ته (قنوت) بخوینن، ئه ویش له کوتایی هه ر پینج نوژه فه رزه کاندای

هه لبه ته وایده چی ئه و رایه که ده لَی: (قنوت) ته نیا له نوژی به یانیدا هه یه، ئه وه یان له رایه کانی دیکه به هیژتر بئ، هه رچهنده (ابن القیم) ده لَی: پیغمبه ر ﷺ که لَی گیردراوه ته وه: {مَا زَالَ يَقْنُتُ فِي الْفَجْرِ} به سه ئه وه بووه که پیغمبه ر ﷺ له نوژی به یانیدا زور له خزمه ت خوا دا ماوه ته وه و قورئانی زوری خویندوه، مه به سه ته که ئه وه یه، نه ک مه به سه ت پئی خویندنی دوعای (قنوت) بئ.

رایه که ی (ابن القیم) یش لی ره دا زور به دله وه ده نووسی.

۲۳- سه لامدانه وه:

دوایی که هه موو کرده وه کانی نوێژ ته واو ده بن، ئنجا ئینسان سه لام له لای راستی و ئنجا له لای چه پی ده داته وه، ئه وه ده قه ش له وباره هاته:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يُسَلِّمُ عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ يَسَارِهِ السَّلَامَ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، حَتَّى يَرَى بَيَاضَ خَدِّهِ} (أخرجه: ۳۶۹۹، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم).

عه بدوللای کوپی مه سهوود خوا لێ پازی بێ، ده لێ: پێغه مبه ر ﷺ دوایی سلّوی له لای راستی ده دایه وه، سلّوی له لای چه پی ده دایه وه، هه تا کو سپایی پروومه تی (که سلّوی راستی ده دایه وه، له لای چه پیه وه پروومه تی راستی دیار ده بوو و، که سلّوی لای چه پی ده دایه وه، پروومه تی چه پی له لای راسته دیار ده بوو، واته: ته واو ملی ده سوو پراند).

۲۴- زیکره کانی دوای نوێژه فه رزه کان:

چهند زیکرێک هاتوون، و په سنده دوای ئه وه ی مروّف له نوێژه فه رزه کان ته واو ده بێ، چهند زیکرێک بخوینێ، به لام زیکره کان زیاتر به دهنگی کپ و له به رخۆیه وه، نه ک به کوپس و به دهنگی بهرز، هه رچهنده هه ندیک له زانایانیش بو فێرکردنی مسولمانان به دروستیان داناوه، به لام دوای ئه وه ی فێر بوون، ئه صل ئه وه یه زیکره کان و ویرده کان له به رخۆیه وه بیانخوینێ و، به دهنگی کپ هه ر که سه بو خۆی به ته نیا، بو وینه:

أ/ سَي جَار (أستغفر الله) کردن، پێغه مبه ر ﷺ عاده تی وابوو ده دوای ئه وه ی سه لامی داوه ته وه، سَي جَاران ده یفه رموو: (أستغفر الله)^(۱).

ب/ {اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكَتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ} رواه مسلم: ۵۹۱..

(۱) رواه مسلم: ۵۹۱.

ج/ {اللَّهُمَّ اَعِزِّي عَلَي ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ} رواه أحمد وأبو داود والنسائي وابن خزيمة وابن حبان والحاكم.

د/ {لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النُّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ} (أخرجه مسلم: ۵۹۴).

هـ/ {لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ} (أخرجه: البخاري: ۸۴۴، ومسلم: ۵۹۳).

و/ گوئنی: سی و سی (سبحان الله) و سی و سی (الحمد لله) و سی و سی (الله أكبر)، جاری سدهمین: {لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} (أخرجه أحمد: ۸۸۲۰، ومسلم: ۵۹۷، وابن حبان: ۲۰۱۶)^(۱)، ده گونجی زیکر دیکهش بخوینرین، به لام به نسبت دوعاوه له دواى نویژه فهرزه کانه وه، ثایا سوننه ته، یان نا؟ له راستیدا دوعا کردن به و واتایه که ده ست به ربزبکریته وه و به کوپرس دوعا بکری، یان به ته نیا دوعا بکری، نالین: دروست نیه، به لام پیغه مبه ر ﷺ نه یکردوه به عاده ت که له و حاله ته دا به و شیوه یه دوعا بکات و بیکاته عاده تیک، به لام ته گهر جار جار مروقیش له دواى نویژی فهرز دوعا بکات ناسایه.

که واته: پایه و فهرزه کانی نویژ، ده توانین بلین: ئەم یازدهیه ن به دواى یه کدا:

یه ک: نیه ت هینان.

دوو: گوئنی (الله أكبر).

(۱) {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ سَبَّحَ اللَّهَ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَحَمِدَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَكَبَّرَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ فَتِلْكَ تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ، وَقَالَ تَمَامَ الْمِائَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، غُفِرَتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ».

سى: نوپۇز دابەستى.

چوار: بە پىۋە راۋەستان لە نوپۇزى فەرزدا بۆ خويىندى فاتيحه.

پىنج: خويىندى سوورەتى فاتيحه لە ھەر پکاتىکدا.

شەش: پکوع بردن و ئارام تىداگرىتى.

حەوت: ھەلسانەۋەى دواى پکوع و راستبۈونەۋەى ئارام گرتن.

ھەشت: دووچار کپنووش بردن و ئارام تىداگرىتى.

نۆ: دانىشتن لە نيوان دوو کپنووشەکاندا و ئارام تىداگرىتيان.

دە: دانىشتن بۆ خويىندى تەحيياتى کۆتايى.

ياز دە: سەلام دانەۋەى يەكەم.

پىزکردنى پاىەو فەرزەکان بەو جۆرەن كە باسکران، ئەۋەش كە دەمىنپتەۋە،
سونەتەكانى نوپۇز.

حەوتەم: بەرھەمەكانى نوپۇز بەرپا كىردن

دەگونجى زۆر شت لە بارەى بەرھەمەكانى نوپۇز بەرپا كىردنەۋە بلىين، كە من
لە سىز دە خالدا كورتم كىردوونەۋە:

۱- يەكەم بەرھەمى نوپۇز، برىتيە لە پەيمان نوپۇز كىردنەۋە:

كاتىك باباى نوپۇز كەر لە ھەموو پکاتىكى نوپۇزەكەيدا، پوو لە خواى
پەروەردگارو بەخشندەى دەكات و پىى دەفەرموى: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾
﴿الفاتحة﴾، بەس تۆ دەپەرستين و يارمەتى تەنيا لە تۆ دەخوازين، ھەروەھا
كاتىك پوو بە پەروەردگارى دەفەرموى: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ ﴿الفاتحة﴾،
بمانخە سەر پى راست، ماناى واىە پەيمان لەگەل خوادا تازە دەكاتەۋە، كەواتە
يەكەمىن بەرھەمى نوپۇز، برىتيە لە پەيمان تازە كىردنەۋە لەگەل خوادا.

٢- دَل و دەر وون روون بوونهوه و گه شبوونهوه:

خوای پهروهردگار ده فهرموئ: ﴿أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (٢٨) ﴿الرعد، واته: ئاگادار بن! به یادی خوا دلان ئارام ده گرن، ئوخژنیان بو دئ، له راستییدا ئامانجی سهرهکیی نوێژیش، بریتیه له یادی خوا، وهک له سوورپهتی (طه) دا خوا ده فهرموئ: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ (١٤) ﴿طه، واته: نوێژ بهرپا بکه بو یادی من، بویه نوێژیک که ئینسان نه زانی چی تیدا ده لئ، له خزمهت کیدا وهستاوه، یادی خوای تیدا نه کات، که له شیکای بی پرووچه.

٣- ئیراده و عهزم هه لبرانهوه و تیژبوونهوه:

بیگومان که سیك خوئی به بهنده و فهرمانبهری خوا بزانی و، ته نیا خوا به په رستراو و گه وره و سهرورهی په هاو، پشتیوانی خوئی دابنئ، هه می شه و دایم، به برشت و چوست و چالاک ده بی، ئه گه ر جار جار له ژیر کاریگه ریی تین و ته وژمی ئیش و ئازار و دهرده سهرییدا، تیغی ئیرادهی کول و، عهزمی شل بی، به هوئی نوێژ کردنه وه، وهک تیغی تازه ده مه زه دکراو، تیژ ده بیته وه و هه لده بریته وه، هه ر بویه ش پیغه مبه ر ﷺ کاتیک تووشی سه غله تی و نا په حه تییه ک بوو بووایه، به هوئی گرفتاری و ئیش و ژان و مو عانا ته کانی پری دیندارییه وه، په نای ده برده به ر نوێژو تاعه ت: {عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا حَزَبَهُ أَمْرٌ صَلَّى} (أخرجه أبو داود: ١٣٢١)، واته: حوزه یفه خوا لی پازی بی، ده لئ: پیغه مبه ر ﷺ کاتیک که کاریک سه غله ت و نا په حه تی ده کرد، نوێژی ده کرد.

٤- بیرو زهین کو بوونهوه:

زانایان و شاره زایانی ده روونناسی نوئی ده لئین: هه بوونی توانا له سه ر بیر چه سپاندن (تركيز الذهن) بنه رته تیترین هوئی سه رکه و تن و، به ره و پیشچوونی ئینسانه له ژیانیدا، ده لئین: گه وره ترین هوئی هه لکه و تنی بلیمه ته کان، توانا هه بوونیانه له سه ر بیر کردنه وه و چه سپاندنی زهین، له سه ر ئه و مه به سه ته ی

دهيانەوئى، ديارە تاقە ھۆيەكيش كە دەيتتە ھۆى زەين كۆبونەوھى ئىنسان، ئەوھيە كە مەيل و ئارەزوو خۆشەويستى و، بايەخ پيدانى لە دلدا ھەبى بەرانبەر بە ئامانج و مەبەستىكى ديارىكرائ، ئەوھ باشتين ھۆكارە بۆ كۆكردنەوھى زەين، بىگومان باباي نويزكەريش بە ھۆى نويزو خوا پەرستىيەكەيەوھ، ھەموو ئەو پيداويستيانەى بۆ دابىنكرائ، بە تايبەت كەسانىك كە نويزەكانيان بەو جورو چۆنيەتيە كە شەرع ديارىكرائ، ئەنجام دەدەن.

٥- لە تاوان پاكبونەوھ:

لە ئەنجامى نويزكردندا مروؤف لە چلەك و چەپەرى گوناھ، پاكدەيتتەوھ، وەك لەو فەرموودەيەدا ھاتوھ: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا بِبَابِ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ فِيهِ كُلُّ يَوْمٍ خَمْسًا، مَا تَقُولُ ذَلِكَ يُبْقِي مِنْ دَرْنِهِ؟ قَالُوا: لَا يُبْقِي مِنْ دَرْنِهِ شَيْئًا، قَالَ: فَذَلِكَ مِثْلُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا} أخرجه أحمد: ٨٩١١، والبخاري: ٥٠٥، ومسلم: ٦٦٧. واتە: كە پيغەمبەر ﷺ دەفەرموئى: ئايا ئەگەر پروبارىك بەبەر دەرگای يەكيكتاندا بى، شەوو رۆژى پىنج جار، خۆى لى بشوات، چلەكى پيوھ دەمىنى؟ گوتيان: نە خير چلەكى پيوھ نامىنى، فەرمووى: ئەوھش وەك پىنج نويزە فەرزەكانە، كە خواى پەروەردگار گوناھەكانيان پى لە مروؤف دەسپيئەوھ.

٦- لە كۆل بەدكارى بوونەوھ:

بە ھۆى نويزەوھ مروؤف لە خراپەو گوناھ دوور دەبى، وەك خوا دەفەرموئى: ﴿أَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ ٤٥ العنكبوت، وەك پيشتريش مانامان كرد، نويز خاوەنەكەى قەدەغە دەكات لە ھەر قسەو رەفتارىكى ناقولو، ناپەسندو خراپ، يانى: نويز مروؤف لە خراپەكارى پاك دەكاتەوھو، خراپەكارى لە كۆل مروؤف دەكاتەوھ.

۷- گرەو له شەیتان بردنەوه:

ئێبلیس یەکیک لەو دروستکراوانە ی خوا بوو کە خوا زۆر ڕیزی لێناوو، لە ئەنجامی ئەوەدا کە بێ فەرمانیی کردو، فەرمانی خوای جێبەجێ نەکرد، خوا نەفرینی لێکرد، بۆیە لە فەرموودەدا هاتو: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا قَرَأَ ابْنُ آدَمَ السَّجْدَةَ، اعْتَزَلَ الشَّيْطَانُ يَمِينِي، يَقُولُ: يَا وَيْلَهُ أَمَرَ بِالسُّجُودِ فَسَجَدَ فَلَهُ الْجَنَّةُ، وَأَمَرْتُ بِالسُّجُودِ فَعَصَيْتُ فَلِيَ النَّارُ} أخرجه أحمد: ۹۷۱۱، ومسلم: ۸۱، وابن ماجه: ۱۰۵۲. واتە: کە هەر کاتی کە مەرووف سەجدە بۆ خوا دەبات، شەیتان دوور دەکەوێتەوهو دەگری، دەڵێ: لەسەر ئەو ملکهچی و سەجدەیه من ئەوەم بە خۆم کرد، کە من ئاماده نەبووم سەجدە بۆ خوا بەرم و مل بۆ خوا کەچ بکەم، کەواتە مەرووف ئەگەر نوێژکەری چاک بێ، لە راستیدا گرەوی لە شەیتان بردۆتەوه.

۸- وەرزش و ساغبونهوه:

زاناو شارەزاو پەڕاوانی بواره جیا جیاکانی پزیشکی و جەستە ناسیی دەڵێن: وەرزش و جوولان، شتیکی زۆر گرنگ و پێویستە بۆ جەستە ی ئینسان، هەر جەستەیه ک بۆ ماوهیه کی زۆر نەجوولێ و، کارو چالاکی نەبێ، هیدی هیدی ماسوولکه کانی دەپووکێنەوهو، دەماره کانی خاوەنەوهو، سەرجه م ئەندامه کانی بهره و لاوازی و بێ تینی دەچن، باشترین جووری وەرزشیش ئەوەیه کە سەرجه م جومگه کانی مەرووف و، هەموو ماسوولکه کانی و، دەماره کانی جەستە ی تیدا بجوولێن، ئاشکراشە نوێژ، تیکرا هیچ ماسوولکه یه ک، هیچ جومگه یه ک، هیچ ئەندامێک لە جەستەدا نامێنێ - بە تایبەت ئەگەر مەرووف نوێژە کە ی بە پێ سوننەت بکات، بە پێ ڕیازی پێغمبەر ﷺ - کە نەجوولێ.

۹- رازانهوهو پاکبونهوه:

خوای پەروەردگار کە دەفەرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ البقرة، بە دنیایی خوا زۆر گەراوان و زۆر خۆ پاککەرەوانی خوش دەوێن،

بە تەئکید بە ھۆی نوێژەوێ مەرۆف دەگەرێتەوێ بۆ لای خواو پاکدەبێتەوێ، چاکدەبێ و دەرازیتەوێ بە بەندایەتی بۆ خواو، بە ھەموو ئەو پەروشت و بەھا بەرزانی کە لە بەندایەتی بۆ خواوێ نەبێ، پەیدا نابن.

١٠- پێکەوێ جۆشدران و ساغبوونەوێ:

زۆربە ی زانیان دەڵێن: ئەنجامدانی بە کۆمەڵی پێنج نوێژە فەرەزەکان، فەرزی کیفایە، بە لکو ھەیانبوو گوتووێتی: فەرزی عەینە، ئەوانی دیکەش گوتووێتی: سوننەتێکی زۆر گرنگەو، نوێژی بە کۆمەڵ وە ک لە فەرماشتی پێغمبەر دا ھاتووێ بیست و پێنج، یان بە بیست و ھەوت پلە ی ھەن، کە بە تەئکید پێکەوێ ئەنجامدانی نوێژە فەرەزەکان، پۆژی پێنج جار لە سەر ئاستی گەرەک و لادی، دەبێتە ھۆی ئەو کە مسوڵمانان ئاگیان لە یەکدی بێ و، پێکەوێ جۆشدرانو ساغ و تۆکمە بن.

١١- براھەتی و یە کسانیی درەوشانەوێ:

ئەگەر خەلک بە دروشم و شیعار باسی براھەتی و، باسی یە کسانیی دەکات، لە نوێژو خوا پەرستی دا، بە تایبەت لە نوێژدا، ھەلبەتە ھەرجیش ھەر وایەو لە پۆژووگرتیشدا، ئەو یە کسانیی و براھەتی و وە ک یە ک بوونە، زۆر بە جوانیی بەرجەستە دەبێ، ھەموو مسوڵمانان پێکەوێ دەوێستن، یە کێک لە پیشیانەوێ تاکو ئەو جوولە نەکات، ئەوان جوولە ناکەن، کەس پیش کەس ناکەوێتەوێ، شان بە شانی یە کدیەوێ، پێ بە پێی یە کدیەوێ، وە ک دیواریکی قورقوشمی وان.

١٢- راھاتن بە رێک و پێکیەوێ:

وە ک پێغمبەر ﷺ فەرمووێتی: {لَتَسُوْنَنَّ صُفُوْفَكُمْ، أَوْ لَيَخَالِفَنَّ اللّٰهُ بَيْنَ وُجُوْهِكُمْ} (أخرجه البخاري: ٦٨٥ ومسلم: ١٠٠٦ عن النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ)، واتە: ریزە کانتان راست دەکەن، یاخود خوا رووشتان لێک وەر دەگێڕێ.

پیغمبر ﷺ زور گرنگی به وه داوه که مسولمانان به ږیکي بههستی و، پال ویکبدن و لیک نیزیک بن، به لام به بی یه کدی سه غلته کردن.

۱۳- خووگرتن به فرمانبریه وه:

پیشه وا، یمام بو تهویه که نویژی مسولمانان، تهو خوا په رستییه یان بو ږیک بخت، ده بی تهو جووله بکات، تنجا تهوان به دواي تهودا جووله بکه ن، پیغمبر ﷺ هه په شهیه کی گه وره ی کردوه لهو که سه ی له پیش یمامدا جووله ده کات، وه ک فهرموویه تی: {أَمَّا يَخْشَى أَحَدُكُمْ، أَوْ لَا يَخْشَى أَحَدُكُمْ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ قَبْلَ الْإِمَامِ، أَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ رَأْسَهُ رَأْسَ حِمَارٍ، أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ صُورَتَهُ صُورَةَ حِمَارٍ؟!} (أخرجه البخاري: ۶۹۱، ومسلم: ۴۲۷)، واته: ئایا یه کیکتان ناترسی که له پیش یمامدا سهر بهرز ده کاته وه، خوا سهری بکات به سهری که ر؟ واته: تهو که سه ئینسانیکی نه فامه، یمام بو تهویه که به دواي تهودا جووله بکری و چاو لهو بکری، به لام که سیک پیش یمامه که ی بکه وپته وه، مانای وایه نازانی و نافامی بوچی نویژ ده کات و بوچی تهو یمامه داندراوه!

راکه پانندی مه کنه بی فاموستا عه لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له توره کومه لایه نیه کان له کنه لاین

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

عهل بابیر/ AliBapir

عهل بابیر/ AliBapir

که نالی

راکه پانندی مه کنه بی فاموستا عه لی بابیر

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

مه سه له ی سیه م:

فرمان کردن به پیغمبر ﷺ که به باشرین شیواز نه بی، مشتومر له گه لّ خاوهن کتیباندا نه کات و، باسی نه وه که قورئان له خواوه دابه زیزاوه و، که سانی به ویژدانی خاوهن کتیبان بر وای پیدینن و، نه خوینده وار بوونی موحه ممه دیش ﷺ باشرین به لگه ی راستیه تی، وه حیی خوا بو هاتیه تی:

خو ده فره موئ: ﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْكُمْ وَاللَّهُمَا وَلِلَّهِكُمْ وَحْدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ (٤٦) وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَسْمِعُ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُءُ بِمِثْنِكَ إِذَا لَا تَرْتَابَ الْمُبْطُلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ ءَايَاتُ يَنْتُ فِي صُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له چواره بر گه دا:

١- ﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾، شه ره قسه ش له گه لّ خاوهن کتیباندا مه کهن، مه گهر به و شیوازه که باشرینه، (و) بو بادانه وه (عطف) یه و ئه م رسته یه باده داته وه بو سهر رسته ی یه که م: ﴿أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ﴾، واته: کتیبی خوا بخوینه وه به سهر خه لکداو، نو یژ به رپا بکه و، له کاتی تیکگیرانیشدا له گه لّ خاوهن کتیبه کاندا، به باشرین شیواز نه بی، مشتومر و شه ره قسه مه که، خو ت و هاوه لان و شوینکه وتووانت.

وشه ی (مُجَادَلَةٌ: مُفَاعَلَةٌ مِنَ الْجَدَلِ، وَهُوَ إِقَامَةُ الدَّلِيلِ عَلَى رَأْيٍ اخْتَلَفَ صَاحِبُهُ مَعَ غَيْرِهِ)، (مُجَادَلَةٌ) له سهر کیشی (مُفَاعَلَةٌ) یه له (جَدَل) هوه هاتووه، ئه ویش بریتیه له به لگه هیئانه وه له سهر رایه ک، که خاوه نه که ی له گه لّ به رانبه ره که یدا راجیایه.

هه نديکيش گوتوو يانه: (جدال) ئه وه يه که هه ر کاميک له دوو تهره فه کان، يان زياتر له دوو تهره فيش بن، دهيه وي هاوه له که ي بخته سه ر زه وي که (جدال) ي پي ده گوتري واته: زه ويه کی ره ق، هه ر کاميکيان دهيه وي ئه ويديکه بخت.

﴿إِلَّا بِأَلْتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ مه گه ر به شيوازيک که باشتري شيوازه، ئه م (إِلَّا) يه، ((إِسْتِثْنَاءٍ مِنْ مَحْذُوفٍ دَلَّ عَلَيْهِ الْمُسْتَثْنَى)) هه لاواردنه له قرتيراويک که هه لاويراوه که ده يگه يه ني، ياني: (لَا تُجَادِلُوهُمْ بِالْجِدَالِ إِلَّا بِأَلْتِي هِيَ أَحْسَنُ) واته: شه ره قسه يان له گه ل مه که ن به شه ره قسه کردن، مه گه ر به شه ره قسه يه ک که باشتريه، ئنجا (بِأَلْتِي هِيَ أَحْسَنُ) دوو واتاي هه ن:

يه که م: (بِأَلْتِي هِيَ أَحْسَنُ مِنْ مُجَادَلَةِ الْمُشْرِكِينَ) واته: به شيوازيک که باشتريه له شيوازي شه ره قسه له گه ل هاوبه ش بو خوا دانه ران دا.

دووهم: (بِأَلْتِي هِيَ أَحْسَنُ) ئه وه نيه که به رانبه ريکي له به ر چاو گيراي و به رزي و نزميان پيکراي، به لکو: به رزي و نزمي ليدارنراو (مَسْلُوبُ الْمُفَاضَلَةِ) ه، مه به ست ئه وه نيه باشتري بي له به رانبه ره که ي، به لکو له خودي خويدا باشتري بي.

٢- ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ جگه له وانه ي که سته م ده که ن له وان، ئه وانه ي ناسه لمين، يان ئه وانه ي دژايه يي مسولمانان ده که ن و سنوره کان ده به زين، ئه وانه بو تان هه يه، به شيوازيک که به ره ره چ ده درينه وه وه ده مکوت ده کرين، بياندوين، نه ک به باشتري شيوا، وه ک گوتراوه: (لِكُلِّ مَقَامٍ مَقَالٌ) بو هه ر شوي نه قسه ي خو ي هه يه، که سيک دهيه وي بتشکيني، دهيه وي تو وا پيشان بدات که نازاني، يان په يامه که ت هه له يه، جاري واو له گه ل که سي وادا، له سه ر به رده وام بوون به باشتري شيوا، راست نيه و پر به پيستي حال ته که نابي، بويه ده بي هه ر که سه به پي خو ي مامه له ي له گه ل دا بکري، به لام هه ر له ئاستي به رزي ره وش و ئاکاري مسولمانانه دا.

(٣) ﴿وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾، ههروهه ها بَلَّيْن: بپروامان هیئنا بهوهی که بۆ لای ئیمه دابه زیتراوه، ههروهه ها (بهوهی) بۆ لای ئیوهش دابه زیتراوه.

(٤) ﴿وَاللَّهُمَّ وَاللَّهُمَّ وَحْدٌ﴾، په رستراوی ئیمه و په رستراوی ئیوهش یه کیکه (که) خوییه و ﷻ، بهس ته و شایسته ی په رسترانه).

(٥) ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾، ئیمه بۆ ویش ملکه چین، واته: ئیوهش وهرن ملکه چ بن بۆ خوا، ئەمه ههم زه مینه خو شکردنه، ههم فیرکردنی مونا قه شه و شه ره قسه یه به باشتین شیواز، که بریتیه له دیاری کردنی خاله هاوبه شه کان، پیش خاله جیاوازه کان.

لیره دا چهند خالیکی هاوبهش باسکراون:

أ- ﴿آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾.

ب- ﴿وَاللَّهُمَّ وَاللَّهُمَّ وَحْدٌ﴾.

ج- ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾، یانی: ئیوهش خو تان ههروا ده زانن که ملکه چن بۆ خوا، که واته: تهوهش خالی هاوبه شه له نیوانماندا.

پیغه مبه ریش ﷻ لهو باره وه فه رمایش تیکی هه یه، ده فه رموی: ﴿لَا تُصَدِّقُوا أَهْلَ الْكِتَابِ وَلَا تَتَّبِعُوهُمْ، وَقُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ، وَاللَّهُمَّ وَاللَّهُمَّ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ (أخرجه البخاري: ٧٥٤٢)، واته: خاوهن کتیبه کان به راست دامه نین و به درو شیان دامه نین و، بَلَّيْن: بپروامان بهوه هیئاوه که بۆ لای ئیمه دابه زیندراوه، بهوهی بۆ لای ئیوهش دابه زیندراوه، په رستراوی ئیمه و په رستراوی ئیوه یه کیکه، ئیمه بۆ خوا ﷻ ملکه چین.

(٦) ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ﴾، ههروهه ها بهو شیوه یه کتیبمان بۆ لات دابه زاندوه، ﴿وَكَذَلِكَ﴾ بهو شیوه یه، بهو شیوه سه رسوپه ینه رو، سه رنچراکیش و جوانه، کتیبمان بۆ لای تو دابه زاندوه، ههم شیوازی دابه زاندنه که ی هه ر ئایه ته له شوینی خو ی، هه ر سووپه ته و له کات و شوینی خویدا، ههم کتیبه که بۆ خو ی که دابه زیندراوه که یه،

له پرووی په وانېژبیه وه، له پرووی پاراوییه وه، له پرووی نیوه پوکیه وه، له پرووی شیوازی بهرزییه وه، شایسته یی تهویه که هر به خوئی بچوئیرئ، چونکه شتیکی دیکه یی وه که تهو، یاخود هاوتای وی نیه، پیی بچوئیرئ.

(٧- ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ﴾، ئنجا تهوانه یی کتیبمان پیداون، بروای پیی دین، واته: تهوانه یی کتیبمان پیداون و، تهمینداریش بوون به سهریه وه، نه یفه رمووه: (فَأَهْلُ الْكِتَابِ) به لکو فهرموویه تی: ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ﴾، تهوانه یی کتیبمان پیداون، یانی: کتیبمان پیداون و، تهمینداریش بوون به سهر تهو کتیبه وه و شایسته یی تهوه بوون کتیبمان پییدری، لیره دا مه به ست پیی تهوانه یانن که به ئینساف و ویزدانن.

﴿يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَارُ﴾، بروای پیی دین، واته: له داهاتوودا بروای پیی دین، یاخود (يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْفَارُ) بو هینانه بهرچاوی دیمه ن و وینه که یه، بویه به کرداری ئیستاو به رده وام (فعل المضارع) هیناویه تی.

(٨- ﴿وَمَنْ هُوَ أَشَدُّ ظُلْمًا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾، ههروه ها لهوانه ش (له کافره کانی پوژگاری خوشت، له کومه لگا که یی خوشتدا) هه یانه بروای پیی دین.

(٩- ﴿وَمَا يَجْعَلُ أَيْدِيَهُمْ إِلَّا الضَّالَّةَ﴾، جگه له بیپروایانیش هیچکه س نکوولی له ئایه ته کانی ئیمه ناکات.

(الْجُحُودُ: عَدَمُ الْإِعْتِرَافِ بِالْحَقِّ، مَعَ مَعْرِفَةِ الْحَقِّ) (جُحُود) تهویه مهروث هه ق بزانی و بناسئ، به لام دانی پیدا نه هیئئ، واته: به دل بزانی تهوه هه قه، به لام به زمان پیی لینه ئئ و دانی پیدا نه هیئئ، ئنجا خوا ده فهرموئ: ته نیا بیپروایان نکوولی ده که ن له نیشانه و ئایه ته کانی ئیمه، (كَافِرُونَ) بیپروایان تهوانه ن که هه قیان پیگه یشته و دایانپویشیه، هه قیان پیگه یشته و په تیان کردو ته وه، به و که سه ده گوترئ: (كَافِر)، به لام که سیک هه قی پیگه یشته و په تی نه کردیته وه، یاخود به شیویه کی شیویندراو هه قی پیگه یشته و په تی کردیته وه، تهوه به کافر له قه له م نادری، (كَافِر) له سهر کیشی (فَاعِل)، به مانای (سائر)، پوشر،

یانى: كەسێك هەقى پێگەيشتى و، هەقەكەى پۆشيبى و ژير لىوى خستى و دانى پيدا نههينابى.

(١٠)- ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ﴾، تۆ پيش وى هيچ كتيبيكت نهخويندۆتهوه، خوا ﷻ بهلگهيهكى زۆر بههيز ديتتهوه لهسەر هەققانييهتى موحهممەد ﷺ و، راستيهتى ئەو وهحیی و پهيامهى بۆى هاتوه، كه له خواويه، نهك له خۆيهوه، يان غهبرى خۆيهوه، دهفهرموى: تۆ پيش ئەمه (له پيش قورئاندا)، هيچ جوړه كتيبيكت نهخويندۆتهوه.

(١١)- ﴿وَلَا تَخْطُءُ بِيَمِينِكَ﴾، ههروهها هيچ جوړه كتيبيكىشت پيش ئەم قورئانه به دهستى راست نهنووسيوه، واته: تۆ نه خويندنهوهت ههبووه، نه نووسين، كه يهكيك له دوو واتايهكانى (أُمِّي) ئەويه، (عديم القراءة والكتابة) واتايهكى ديكهش ئەويه: نهشارهزا له كتيبه پيشوووهكان، به ههردوو واتايهكەش موحهممەد ﷺ (أُمِّي) بووه، نه خويندن و نووسينى زانيوهو، نهشارهزاي كتيبه پيشوووهكانيش بووه.

وهك مهولهوى شاعير دهلى:

ههتيو وه ئەدهو، ئومى عهلامه .... لهمه موعجيزتر موعجيزه كامه

پيغهمبەر ﷺ بى باب بووه، كه چى له لووتكهى ئەدهب و رهوشتى بهزو جواندا بووه، ئنجا خويندن و نووسين نهزانى و شارهزاي كتيبه پيشوووهكان نهى، عهلامهش بى، (لهمه موعجيزتر موعجيزه كامه) چ شتيك موعجيزهيه، ئەگەر ئەمه موعجيزه نهى؟!

كه دهفهرموى: ﴿وَلَا تَخْطُءُ بِيَمِينِكَ﴾، تۆ هيچ كتيبيكت به دهستى راست نهنووسيوه، ئەمه بۆ هينانه بهرچاوى حاالتى نهخويندوهاريى و نهنووسينى پيغهمبهره ﷺ، وهك له سوورهتى (الأنعام) دا خوا دهفهرموى: ﴿وَلَا طَيْرٌ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ﴾ (٣٨) الأنعام، هيچ بالندهيهك نيه به دوو بالهكانى بفرى، دياره بالنده

هەر به دوو بآل ده فری، به لام خوا ﷺ وهك هینانه بهرچاوی دیمه نی فرینی
بالنده كه، هیناویه تی.

ئجنا ئایا حیکمه تی چیه و بۆچی موحه ممه د ﷺ له پیش قورئاندا هیچ کتییی
نه خویندوون و، هیچ شتیکیشی نه نووسیوه؟

(۱۲) - ﴿إِذَا لَازَبَ الْمَبْطُلُونَ﴾، چونکه نه گهر له پیش قورئاندا کتیت خویندبایه و،
پیش ئه وهی قورئانت بۆ بئ، به دهستی راست شت نووسیایه، ئه وانهی له سهر ناهه قن،
دهكه وتنه دوو دلییه وه، (مُبطِل) یانی: ئه وهی له سهر (باطل) ه، به لام ئیستا هیچ بیانویان
نیه بکه ونه دوودلی و گومانه وه، به رانهر به تۆ، چونکه تۆ خویندنت نه زانیوه، تاكو له
کتیپاندا بخوینی و، نووسينت نه زانیوه تاكو كه سیك بۆت بنووسی و بینووسی وه، ئه دی
ئهو عیلم و مه عریفه ته كه قورئان گرتوویه ته خو، چۆن بۆت پهیدا بوو؟ كه نه گهر
هه موو به شه رییه ت کۆبکریته وه، بگره تیکرای مروّف و جند، ناتوانن وهك ئهو قورئانه
بینن، وهك له سووره تی (الإسراء) دا هاتهو: ﴿قُلْ لِّیْنَ أَجْمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ
یَاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْآنِ لَا یَاتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ کَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِیرًا﴾، واته:
بلی: ئه گهر ئینس و جینن (مروّفه کان و جینه کان) هه موویان تیکراو ویکرا، کۆبینه وه و
پشتگیری یه کدی بکه ن، ناتوانن وینه ی ئهم قورئانه بینن.

به لکو ناتوانن وینه ی ده سووره ت، به لکو ناتوانن وینه ی سووره تیکیشی بینن و،
نه شیانتوانیوه.

که واته: هیچ بواری که وتنه دوودلی و گومان نیه، به رانهر به قورئان و به رانهر
به موحه ممه د ﷺ، چونکه نه خویندنه وهی زانیوه و، نه نووسینیشی زانیوه، پاشان
موحه ممه د ﷺ درۆو ناراستی له بوونی دا نه بووه، له گه ل مروّفه کاند، له گه ل
به نده کاند ناراستی نه گوتوه، تاكو ئیستا به رانهر به خوا ی به نده کان و، به ناوی
ئه وه وه شتیکدا، هه لبه ستی بلی: ئه وه خوا بۆی ناروووم!! ئجنا له قورئاندا خوا له
چهند شوینیک په خنه له پیغه مبه ر ﷺ ده گری و ده فهرموئ: نه ده بوو وات کردبایه،
بۆچی واتکرد؟ نه ده بوو ئهو کاره به و شیویه بئ!

(۱۳) - ﴿بَلْ هُوَ آيَاتٌ يَنْتَنُ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾، بە لکو ئەو (قورئان) ه ئایەتە ڕۆشنەکانە لە سینەکانی ئەوانەدا کە زانیارییان پێدراوە.

(بل) بۆ گواستنەوەیە (إِضْرَابٌ عَنْ تَطْرِيقِ الشَّكِّ إِلَيْهِ) یانی: نەک هەر بوازی کەوتنە دوو دلی، ئەوانە ی کە ملی ناهەقیان گرتو، نیه، بە لکو ﴿هُوَ آيَاتٌ يَنْتَنُ﴾، ئەم قورئانە بریتیه لە ئایەتە ڕۆشنەکان.

﴿فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾، لە سینە ی ئەوانەدا کە زانیارییان پێدراوە، واتە: زانیاریی وە حیاان پێدراوە، کە دەگونجی لێرەدا مەبەست پێی پێخەمبەر ﷺ و هاوێلانێ بێ (خوا لێیان رازی بێ)، هەر وەها زانیانی میراتگری پێخەمبەر ﷺ، دەشگونجی مەبەست پێی ئەو بێ کە باس و خوا سی ئەم قورئانە، باس و خواسی موحەممەد ﷺ کە ئەم قورئانە ی بۆ دادەبەزیترێ، لە لای زانیانی خاوەن کتێبەکان هیه، وەک لە سوورەتی (الأعراف) دا، خوا دەفەرموی: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾ (۱۵۷) واتە: پێخەمبەری ﷺ ڕەوانە کراوی نەخوێندەوار کە لە لای خوێان بە نووسراوی دەیبینن، لە تەوورات و ئینجیلدا، لە سوورەتی (الأعراف) دا باسیکی سەربەخۆمان کردو، لە تەفسیری ئەو ئایەتە موبارەکەدا، لەبارە ی هەبوونی باس و هەوالی پێخەمبەری کوئایی (محمد) لە کتیی خاوەن کتێبەکان دا.

(۱۴) - ﴿وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ﴾، جگە لە ستمکارانیش کەس نکوولی لە نیشانهکانی ئیمه، لە ئایەتەکانی ئیمه ناکات، واتە: لەبەر ئەو ی ستمکارن، بە هو ی ستمەکیانەو، نکوولی دەکەن لە ئایەتەکانی ئیمه.

خوا ﷻ ئەوانە ی بێیروان بە قورئان، بە سی سیفەت، وەسفی کردوون:

۱- (الْكَافِرُونَ) لە: ﴿وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ﴾ دا.

۲- (الْمُبْطِلُونَ) لە: ﴿إِذَا لَازَ تَابَ الْمُبْطِلُونَ﴾ دا.

۳- (الْظَّالِمُونَ) له: ﴿وَمَا يَجْعَلُ يَأْتِنَنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ﴾ دا.

ئەوانە (گافرن)، چونکە ھەقیقەت پێیان گەشتو، دایدەپۆشن، ھەرۆھە (مُبْطِل)ن، چونکە ئەھلی (باطل)ن، شوێن بەتال و ناھەق کەوتوون، دیسان (ظالم)ن، لەبەر ئەوەی ستەم لە خۆشیان و لە خەڵکیش و لە پەيامی خواش دەکەن، لەسۆنگەي ئەوەوە کە دەشزانن ھەقەو دانى پێدا ناھێنن، لەبەرچی دانى پێدا ناھێنن؟ چونکە پێی راو و پووتیان لى دەگرێ، پێی خۆسەپاندنیان لى دەگرێ، پێی ناشەرعیان لى دەگرێ، پێی ھەسەرێکنانی سەرۆت و سامانی ناشەرعی و، پێی قۆرخکاریی سامان و دەستەلات (ثروة وسلطة)یان لیدەگرێ، بۆیە دانى پێدا ناھێنن و دانوویان لەگەڵیدا ناکوێ.

لە ئۆرە کۆمەڵایەتیەکان ئەگەڵتان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

لە ئۆرە کۆمەڵایەتیەکان ئەگەڵتان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

مه سه له ی چواره م:

داواکردنی بیپروایان به دابه زیزانی موعیزان و، وه لامدرانه وه یان به وه که نه وه کاری خوییه و، نه ویش قورئانی وه ک به لگه و موعیزه بو ناردوون، خواش به سه شاید بی له به ینداو، برواداران به ناهه ق (باطل) و بیپروایان به خواش، زیانبارانی راسته قینه ن:

خو ده فهرموئ: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾﴾

شیگردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له ههشت برگه دا:

١- ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ﴾، ههروه ها گوئیان: ده بووایه له پهروه ردگاریه وه نیشانه کانی دابه زنه سه ری! پی تی (و) له (وَقَالُوا) دا، ئه م پرسته یه باده داته وه و ده یگپریتته وه بو سه ر نه وه ی پیشوو، واته: کافره کان وپرای نه وه ی که هه قیان ره فز کرد، ئه و پیشنیه ره شیان کرد، ئه و داواکارییه شیان کردو گوئیان: ﴿لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ﴾، (لَوْلَا) لییره دا به مانای (هَلَّا) یه و بو هاندان (تحریض) ه، واته: ده بووایه له پهروه ردگاریه وه چهند نیشانه یه کی بو دابه زن، مه به ستیان له نیشانه کان (آيَاتٌ) ئه و موعیزانه ن که بو پیغه مبه رانی پیشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هاتوون، واته: ده بووایه به لگه و موعیزه ی وه ک هی پیغه مبه رانی پیشوو بو موحه ممه د ﷺ دابه زئ، دوا ی نه وه ی له ئایه ته کانی پیشوودا، خوا وه سفی کردن که بیپروا (کافر)ن، ناهه ق (مُطِِّل)ن، سته مکار (ظالم)ن، ئنجا دیته سه ر باسی بیانوو گرتیان و داواکاری ی پیشکه شکردنیان!

(۲) ﴿قُلْ إِنَّمَا أَلَايْتُ عِنْدَ اللَّهِ﴾، خوا له وهلامی ئهوه دا دهفه رموی: بلی: موعجیزه و نیشانه کان ته نیا له لایهن خواوهن، (إِنَّمَا: أَدَاةُ الْحَصْرِ وَالْإثْبَاتِ) (إِنَّمَا) ئامرازی کورتهه لئنان و چه سپاندنه، واته: نیشانه و موعجیزه کان ته نیا له لای خوان، ته نیا ئه و ده یاننیری، ئه ویش به پی پی پئویستی و، خوا شاره زا و کار به جیه، بۆ ههر پیغه مبه ریک و بۆ ههر کۆمه لگایه ک، له ههر هه لومه رجیکدا ئه و موعجیزه و به لگه یه ی ناردوه، که پئویست بوو بۆ ئه و ی و، پر به پیستی ئه و شوینه و ئه و کاته بووه.

(۳) ﴿وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾، دیسان به ئامرازی کورتهه لئنان و چه سپاندن، واته: من ته نیا ترسینه ریکی پروون و ئاشکرام، یاخود پروونکه ره وه و ئاشکراکه رم، یانی: ئه وه که موعجیزه ی وه ک هی پیغه مبه رانی پئشوو بۆ من بی، ئیشی من نیه، ئیشی خوا ی پهره ردگاره، خوا ی پهره ردگاریش که خواوه نی ئه وه پری حیکمه ت و زانیاریه، ئه و قورئانه ی به به س (کافی) زانیوه، که موعجیزه و به لگه ی من بی.

(۴) ﴿أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ﴾، ئایا بۆ ئه وان به س نیه، که ئیمه کتیبمان دابه زاندۆته سه ر تۆ، به سه ریان دا ده خویندریته وه؟

(۵) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، له وه دا به دلنایی به زه یی هه یه و، یادخستنه وه هه یه، بۆ کۆمه لیک بر وایین.

لیره دا خوا ﷺ ئه و موعجیزه یه ی که بۆ پیغه مبه ری کۆتایی ﷺ ناردوه، به پینج سیفه تان وه سف ده کات:

۱- سیفه تی یه که م: کتیه، وه ک ده فه رموی: ﴿أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾، کتیبیکه، نوو سراوه ته وه و، قورئانیکه ده خویندریته وه.

۲- دووه م سیفه تی ئه وه یه: ﴿يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ﴾، به سه ریاندا ده خویندریته وه، ده توانن گوپی لی بگرن، ده توانن ته ماشای بکه ن و لی ورد ببنه وه، موعجیزه ی پیغه مبه رانی پئشوو یه ک شت بووه، ئه وانه ی بینویانه، به س ئه وان بینویانه، ئه گه ر حوشتره که ی

صالح بووه، نه گهر گوچانه که ی موسا بووه، نه گهر دهستی بووه، نه گهر مردوو زیندوو کورنده و هی عیسا بووه، نه وکاته ته نیا نه وانه ی بینویانه له و کات دا بینویانه و ته و او، به لام خه لکه که ی دیکه، وه ک به سه رها ت بویان گیر دراوه ته وه، به لام نه م قورئانه به رده و ام ده خو ئنر یت ته وه به سه ریا نداو، له بهر ده ستیا نه، هه موویان ده توانن گوئی لی بگرن و، هه مووشیان ده توانن بیخو ئننه وه.

۳- سیفه تی سییه م: به زه یی خوا یه: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً﴾ به دنیایی له وه دا به زه یی هه یه، واته: قورئان هوکاری وه ده ده ستیانی به زه یی خوا یه.

۴- سیفه تی چواره م: ﴿وَذِكْرَى﴾ هه روه ها بیر خه ره وه شه.

۵- سیفه تی پینجه م: ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بو کومه لیک پروا بین، نه گهر له پروا بگه ر ین.

که واته: قورئان هه موو نه و تاییه ته ندیانه ی هه ن:

۱- کتیه.

۲- له بهر ده ستیا نه و ده توانن بیخو ئننه وه و به سه ریا ندا بخو ئنر یت ته وه و گوئی بو بگرن.

۳- مایه ی به زه ییی خوا یه و به رجه سه ته که ری به زه یی خوا یه بویان.

۴- بیر خه ره وه یه.

۵- به مه رجیک له ئیمان بگه ر ین و مه به ستیا ن ئیمان بی.

(۶) ﴿قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا﴾ بلی: خوا به سه شایه د بی له نیوان من و ئیوه دا، (شهید) به مانای شایه دو، چاو دیرو، به لکه، دی، به لام لی ره دا: (صُمَّنَ «شَهِيدًا» مَعْنَى حَكَمًا وَحَاكِمًا، فَعُدِّي بِظَرْفِ بَيْنِي وَ بَيْنَكُمْ)، بویه (شَهِيدًا) به (بَيْنِي وَ بَيْنَكُمْ) ته عه ددای پیکرا وه تا کو مانای (حَاكِم) و (حَكَم) ی بخری ته نیو، یانی: (كَفَى بِاللَّهِ حَاكِمًا وَحَكَمًا بَيْنِي وَ بَيْنَكُمْ)، نه گه ر نا (كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا) واته: خوا به سه شایه د بی، پیو یستی به وه نه ده کرد به جگه له خو ی به رکار بخوا زی، به لام بو نه وه ی و یرای:

شایه‌دی و چاودیری، مانای حوکمرانی و دادوهریشی بخریته نیو، به (بَیْنِی وَ بَیْنَكُم) ته‌عه‌دای کرده.

(۷) ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه ده‌یزانی، واته: خوا که شایه‌ده له نیوان من و ئیوه‌دا، له‌سه‌ر راستی قورپان و، دادوهره له نیوان من و ئیوه‌دا له‌سه‌ر ئه‌وه که قورپان راسته، ئه‌و خواجه ﷺ نه‌ینی نیو ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌زانی، واته: قورپانیکی دابه‌زاندوه که نه‌ینی ئاسمانه‌کان و زه‌وی هه‌موویان گرتوونه خوی.

(۸) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ته‌وانه‌ش که پروایان به ناهه‌ق و پوچ (باطل) هیناوه به خوا بیروابوون ته‌وانه‌ن زیانبارن.

﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ئا ته‌وانه‌ن زیانبار، زیانبارانی راسته‌قینه ته‌نیا ته‌وانه‌ن، چونکه سه‌رمایه‌که‌یان که بریتیه له ته‌مه‌نیان له ده‌ستچووه، له شوینکه‌وتنی پوچ (باطل) و پرواهینان پیداو، هه‌قیش له‌وی بووه و پروایان پینه‌هیناوه.

که‌واته: که ده‌فه‌رموی: ﴿أُولَٰئِكَ يَكْفِيهِمْ أَنَّا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ یانی: ته‌وان ته‌گه‌ر له موعجیزه به‌لگه ده‌گه‌رین له‌سه‌ر راستی موحه‌مه‌د ﷺ، ئایا بو ته‌وان به‌س نیه که ئیمه کتیبمان ناردۆته سه‌ر تو، به‌سه‌ریاندا ده‌خوینرته‌وه، مایه‌ی به‌زه‌یی و بیرخسته‌نه‌وه‌یه بو که‌سانیک پروا بینن؟ ئنجا: ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَیْنِی وَبَیْنَكُم شَهِیدًا﴾، خواش به‌سه‌ شایه‌دو به‌لگه بی له نیوان من و ئیوه‌داو، به‌سه‌ حوکمران و دادوهر بی، که زانیاری خواش ﷺ، هیچ شتیکی لی ون نابئ:

﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، ده‌یزانی، ئنجا ته‌و کتیه‌ش که خوا ده‌فه‌رموی: به‌سه‌ موعجیزه به‌لگه بی، نه‌ینی ئاسمانه‌کان و زه‌وی خستۆته نیوی، با ته‌ماشای بکه‌ن و لی ورد

بینەو، ئنجا بۆیان دەردەکەوتی کە هەموو ئەو نەینییانە ی کە لە گەردووندا هەن، لە دروستکراوەکاندا هەن بە سەر و خوارێهوە، بە ئاسمانەکان و زەوییهوە، خوا خستوونیه ئیو کتیه کە ی خۆی، بەو ئەندازە یه ی بەشەر بتوانی دەریان بکات و، بەشەر پتووستی پیان بی و، بەشەر قەناعەت پی بینن، کە ئەم قورئانە ناگونجی لە سەرچاوه یه ک جگە لە زانیاری بیسنووری خواوه، لە سەرچاوه یه ک جگە لە حکمەت و دەسلاتی پەهاو بیسنووری خواوه، هاتی.

رێکەڵاندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

لە ئۆرە کۆمەڵایەتییهکان ئەکەڵان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتالی

رێکەڵاندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

مەسەلە ی پێنجەم و کۆتایی:

بێ پروایان پەلە دەکەن لە هاتنی سزای خوا، بە پێی سیستمی خواش پەلە ی لێناکری و، کاتیکیش کت و پر دی، بێ پروایان هەستی پێ ناکەن و، دۆزەخیش دەوری داو، کاتیکی دی که سزای ئاگر سەرو خواریان دادەگری:

خوادەفرموی: ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لِّجَاءِ هُ الْعَذَابِ وَلِيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ٥٤ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٥٥﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە ھەوت بڕگەدا:

(١)- ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾، پەلەشت لێ دەکەن بە هاتنی سزا، هاتنی ئەو ئازارە ی ھەرەشەیان پێی لێکراو، (أل)ی سەر (بِالْعَذَابِ) بۆ (عەھد)ە، پەلەت لێدەکەن لە هاتنی سزاو ئازارەکە و ئاگری بڵێسەداری دۆزەخە.

(٢)- ﴿وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لِّجَاءِ هُ الْعَذَابِ﴾، ئەگەر لەبەر ئەوەش نەبووایە کاتیکی دیارییکراو ھەیە، ئەو سزاو ئازارەیان بۆ دەھات، (مُسَمًّى أَي: مُحَدَّدٌ وَمُعَيَّنٌ)، دیارییکراو، دانراو، چونکە (مُسَمًّى) یانی: ناوبراو، ئنجا شتیک کە ناودەبردی، مانای وایە دیارییکراو، ئەگەر لەبەر ئەوە نەبووایە کە بە پێی سیستمی خوا، هاتنی ئەو سزایە، کاتیکی دیکە ی بۆ دیارییکراو، نەک لەم ژیا نە دنیا ییەدا بێ، بەلکو لە دوا ی قوناغی بەرزەخەو دی، ئەو بۆیان دەھات.

(٣)- ﴿وَلِيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، بە دلنایای کت و پریش بۆیان دی، بێ ئەو ی ھەستی پێکەن، کت و پرو لە ناکاو.

ئنجا ئایا ئەو ی بۆیان دی:

أ- ئەو سزایە ی خوا یە کە بریتیە لە دۆزەخ.

ب- یاخود مەبەست پێی سزایەکی دیکە یە لە دنیا دا یە خەیان دەگری؟

ج- یان مەبەست پێی مەرگ و مردنیانە؟ کە ئەویش بۆ خۆی ئازارە و سزای کافران لەوێرا دەست پێدەکات لە سەرەمەرگەوه، هەموویان دەگریتهوه.

(٤)- ﴿يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾، پەلەت لێدەکەن بە هاتنی ئەو سزاو ئازارە بە لێندراوهی، هەرەشە پێ لەوان کراوه.

(٥)- ﴿وَلَنْ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾، [(و)ی سەر (وَلَنْ) بۆ حاله]، واتە: لە حالێکدا کە دۆزەخیش ئابلوووقەدەرە بۆ کافران، ئابلوووقە ی کافرانی داوه، واتە: لێی دەرباز نابن، چونکە کەسێک ئابلوووقەدرابن، دەورە ی درابن، پێگای هەلاتن و دەربازبوونی نیه.

(٦)- ﴿يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾، ئەو پۆژە کە سزاو ئازار لە سەر وویانەوه، دایانده پۆشی و لە ژێر لاقەکانیشیانەوه.

ئەمە ویناکردنی چۆنیەتی دەورەدانی دۆزەخە بۆ ئەوان و، پروونکردنەوهی ئەوهیه کە دەفەرموی: دۆزەخ ئابلوووقە ی داو، یانی: لەو پۆژەدا کە تووشی دۆزەخ دین، هەم لە سەر وویانەوه ئاگر هەیه، هەم لە ژێر لاقیانەوه ئاگر هەیه، (التَّغْشِيَةُ: التَّغْطِيَةُ وَالْحَبْطُ) بریتیە لە داپۆشین و پەردەپۆش کردن، ئاگر سەرو خواریان دەگری، کە دەگوترێ: سەرو خوار مانای وانیە پاش و پیش و پاست و چهپیشیان ناگرێ، یانی: لە هەر چوار لاه، ئاگری دۆزەخ دەوریان دەدات.

خوا پەنامان بدات بە لوتف و کەرەمی خۆی و، ئێمە لەو کەسانە بگێڕێ کە بە هۆی ئیمان و تەقواوه، لە هەرەشە ی خواو سزای خوا، لە ئاگری دۆزەخی خوا، چەپالە دەدرین و دەپاریزین.

(٧)- ﴿وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، [خوا] دەفەرموی: بیچێژن ئەوهی دەتانکرد، واتە: سزای ئەوهی دەتانکرد بیچێژن.

(وَيَقُولُ) خوێندراویشە تەوه: (وَنَقُولُ) واتە: دەلێین: بیچێژن سزای ئەوهی دەتانکرد.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

www.alibapir.com

پاڭه یاندنی مه‌کته‌بی مامۆستا عه‌لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له‌ نۆڤه‌ کۆمه‌ڵه‌یه‌یه‌کان له‌که‌ڵانی

Stay in touch on social media

نحن معکم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عه‌لی بابیر/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

که‌تالی

پاڭه یاندنی مه‌کته‌بی مامۆستا عه‌لی بابیر

پښتانه ته دهرسه

ټهم دهرسه مان كه كوتا دهرسه له سووړه تي (العنكبوت)، له چوارده ټايه تي كوتا ي پيځهاتوه: (٥٦ - ٦٩)، پښت ټايه تي سهره تا: (٥٦ - ٦٠) باسي كوچكردنن له پښاوي خوا دا، سي ټايه تي دواييان: (٦١ - ٦٣) باسي چهند نيشانه يه كي په روه ردگاريتي خواو، نيعمه ت و چاكه كاني له ژياني مروف دان، ټايه تي دواي وان: (٦٤) باسي ژياني دنياو دواړوژه، چوار ټايه ته كاني دواي وي: (٦٥ - ٦٨) باسي راستيتي ته نيا خوا په رستي و پووه لبي شي ركن.

ټايه تي كوتايش: (٦٩) باسي تيكوشه راني ربي خوايه، كه خوا له گه لياندايه و، به رښمايي و هاوكاري تايه تي خوي له گه لياندايه، به رچاويان روون ده كات و، پشتيان ده گري و هاوكاريانه.

﴿يَعْبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ اَرْضِي وَسِعَةٌ فَاَتَّبِعْنِي فاعْبُدُونِ﴾ ٥٦ ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَاقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ ٥٧ ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ اَجْرٍ الْعَمِلِينَ﴾ ٥٨ ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ ٥٩ ﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَاِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ ٦٠ ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَاَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ﴾ ٦١ ﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ اِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ ٦٢ ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاحْيَا بِهِ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ ٦٣ ﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَاِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ لَهِيَ الْحَيٰوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ٦٤ ﴿فَاِذَا رَكِبُوا فِي

أَفْلَاكٍ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَنَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا وَيُخَاطَفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبَالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

ئەه ی ئه‌و به‌ندانهم که پرواتان هیناوه! بیگومان سه‌رزه‌مینی من فراوانه!
 (بۆیه له‌به‌ر به‌جی نه‌هیشتی نیشتیان، مل بۆ کوفرو سته‌م که‌چ مه‌که‌ن و،
 کو‌چ بکه‌ن)، تا‌کو ته‌نیا من به‌رستن ﴿٥٩﴾ (له‌ مردنیش مه‌ترسن) هه‌موو که‌س
 چی‌ژهری مردنه‌، دوا‌یش بۆ لای ئی‌مه‌ ده‌گیردین‌ه‌وه‌ ﴿٥٧﴾ ته‌وانه‌ش که‌ پروایان
 هیناوه‌، کرده‌وه‌ چاکه‌کانیان ته‌نجام دا‌ون، له‌ به‌هه‌شتدا له‌ کو‌شکه‌ به‌رزه‌کان
 دا نیشه‌ جێیان ده‌که‌ین، پرووباریان به‌ ژێردا ده‌پو‌ و تێیاندا هه‌میشه‌یین (ئه‌مه
 پاداشتی چاکه‌کارانه‌) با‌شترین پاداشتی‌ش ه‌ی ته‌نجامده‌ران (ی کرده‌وه‌ باشه‌کان)
 ن ﴿٥٨﴾ ته‌وانه‌ی خو‌راگر بو‌ون و ته‌نیا پشتیان به‌ په‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ست ﴿٥٩﴾
 که‌لێک ژیانداریش ه‌ه‌ن بژیوه‌ که‌یان هه‌ل‌نا‌گرن، خوا بژیوی ئی‌وه‌و ته‌وانیش
 ده‌دات (بۆیه‌ با بیرکردنه‌وه‌ له‌ بژیو، رێگری کو‌چکردنتان نه‌بی) و ئه‌و (خوا)
 بیسه‌ری زانایه‌ ﴿٦٠﴾ ته‌گه‌ر لێشیان په‌رسی: کێ ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروستکردوون و،
 خو‌رو مانگی رام و ملکه‌چ کردوون؟ به‌ جه‌ختکردنه‌وه‌ ده‌لێن: خوا، ئه‌دی چو‌ن
 (له‌ ئیمان و خوا په‌رستی) لاده‌درین؟! ﴿٦١﴾ خوا بۆ هه‌ر که‌سی له‌ به‌نده‌کانی
 بیه‌وی، بژیوی بۆ فراوان (و زۆر ده‌کات) و (جاری واشه‌) لێی وه‌ ته‌نگ دێنی
 (و که‌می ده‌کات)، به‌ دل‌نیا‌یی خوا به‌ هه‌موو شتێک زانایه‌ ﴿٦٢﴾ ته‌گه‌ر لێشیان

بپرسی: کئی له ئاسمانهوه ئاوی دابه زاندوهو، له پاش مردنی (وشک هه لگه پانی) زهوی پی ژياندۆتهوه؟ به جه ختکردنهوه ده لێن: خوا، بلی: ستایش بو خوا (که به لگه ی به هیزی له سه ر تانهو هوکاری بیرواییتان بی به لگه یی نیه) به لکو زۆربه یان نافامن ﴿٦٣﴾ ئەم ژيانه دنیا یه ش (له رووه مادیه که یه وه) ته نیا خافلان و یارییهو، به س مه نزلگای کو تای ی (له روژی دوای ی دا) ش ژیان ی راسته قینهو ته واهو، ئە گهر بزنان ﴿٦٤﴾ کاتیکیش (هاوبه شدانه ره کان) سواری که شتی ده بن (و ده که ونه سه غله تی و ته نگانه وه، به ملکه چیی و خو بو ساغکردنه وه وه) له خوا ده پارێنه وه (که ده ربازیان بکات)، کاتیکیش به ره و لای وشکانی قوتاریان ده کات، یه که سه ر هاوبه ش بو (خوا) داده نین ﴿٦٥﴾ ئنجا با سپله یی بکه ن به رانه ر به و (نیعمه تان) هی پیمان داو و، با (که میک) رابوین و به هره مه ند بن (له خوشیه کانی ژيانی دنیا) له مه ودوا (سه ره نجامی شوومیان) ده زانن ﴿٦٦﴾ ئایا ئه و (سپله و ناسپاس) انه نه یاندیه که ئیمه (به هو ی کابه وه) چه ره میکی پر هیمنی و ئاسایشمان بو ره خساندوون، له حالیکدا که خه لکی دیکه له ده ور به ریان ده رفینری! ئایا بروا به ناهه ق دین و سپله یی به رانه ر به چاکه ی خوا ده که ن؟ ﴿٦٧﴾ (ئه وانه ی به درۆ هاوبه ش بو خوا داده نین) ئنجا ئایا له و که سه سه مه مکارتره، که درۆ به ناوی خوا وه هه لده به ستی، یان کاتیک هه قی (له خوا وه) بو دی، به درۆی داده نی! ئایا له دۆزه خ دا شوینی نیشته جی بوون بو بیروایان نیه؟ ﴿٦٨﴾ به دنیای ی که سانیکیش که له پیناوی ئیمه دا تیده کو شن، به ره و رپبازه کانی خو مان رپنمایان ده که ی و، مسوگهر خواش له گه ل چاکه کاران دایه ﴿٦٩﴾.

شیکرنه وهی هه ندیک له وشه کان

(لَبُوتَتْهُمْ): واته: نیشته جییان ده کهین، یاخود جیگه و ریگه یان بو ئاماده ده کهین، ده گوتری: (بَوْتُتْ لَهُ مَكَانًا أَيْ: سَوَّيْتُهُ) واته: جیگا کهیم بو چاک کرد، مه به ست پیی نیشته جی کردن و سه قامگیرکردنی ئیماندارانه له به هه شتدا.

(عُرْفًا): (الْعُرْفُ: جَمْعُ عُرْفَةٍ، وَالْعُرْفَةُ: عَلِيَّةٌ مِنَ الْبِنَاءِ)، واته: قاتی بهرز که له خانوو کو شکدا هه یه و، به مانای کۆشکی بهرز (الْقَصْرُ الْعَالِي) یش، دی، ههروه ها به واتای باله خانه، یاخود ئه و ژووره ی که له سهروه وه له خانوودا ده کری، دی.

(يُضْرَفُونَ): (يُضْرَفُونَ مِنَ الْحَقِّ إِلَى الْبَاطِلِ) واته: له ههقه وه لاده درین به ره و به تال و به ره و ناهه ق.

(وَيَقْدَرُ): (أَيْ: وَيُضَيِّقُ) تهنگ ده کات، پیچه وانهی (يَبْسُطُ) وه، که (يَبْسُطُ) یانی: پان راده خات، فراوان ده کات، که مه به ست پیی زور کردنه، (وَيَقْدَرُ) واته: وه تهنگ دینی، که مه به ست پیی که مکردنه وه یه، (قَدَرْتُ عَلَيْهِ الشَّيْءَ: ضَيَّقْتُهُ، كَأَمَّا جَعَلْتُهُ بِقَدَرٍ، بِخِلَافِ مَا وُصِفَ بِغَيْرِ حِسَابٍ)، ده گوتری: (قَدَرْتُ عَلَيْهِ الشَّيْءَ) واته: لیم تهنگ کرده وه، ئه ندازه گیریم کرد، ئه ندازه یه کم بو دیارییکردوه، به پیچه وانهی ئه وه وه که ده گوتری: به بی ژماردن.

(لَهُوَ): (اللَّهُو: مَا يَشْغُلُ الْإِنْسَانَ عَمَّا يَحْتَمِلُهُ وَيُهْمُّهُ، لَهُوْتُ بِكَذَا، وَلَهَيْتُ عَنْ كَذَا)، (لهو): بریتیه له هه ر شتیک که مروف له وهی که به لایه وه جی گرنگ و مه به سته، بی ئاگای بکات، ده گوتری: (لَهُوْتُ بِكَذَا) واته: پیی خافلام، (وَلَهَيْتُ عَنْ كَذَا) واته: لپی خافلام، ئاگام لپی نه ما.

(وَلَعِبٌ): (لَعِبَ فُلَانٌ: إِذَا كَانَ فِعْلُهُ غَيْرَ قَاصِدٍ بِهِ مَقْصِدًا صَحِيحًا) واته: هه ر که سییک کاریک بکات که مه به ستیکی راستی له پشته وه نه بی، پیی ده گوتری:

(لَعِبَ)، وشەي: (لَعِبَ) بە گەمەو یاریی منداڵانیش دەگوتری، لەبەرئەوێ ئەمانجێکی لە پشتەوێ نیو هەر خۆ خاڤلانە.

(الْحَيَاةُ الْحَقِيقِيَّةُ السَّرْمَدِيَّةُ الَّتِي لَا تَفْنَى) واتە: ئەو ژيانە راستەقینە بەردەوامە ی که هەرگیز کۆتایی نایەت.

(وَيَخْطِفُ النَّاسُ)، (الْخَطْفُ: الْأَخْذُ بِسُرْعَةٍ) (خَطْف) بە کوردیی: ڕفاندن، گرتنی شتێک و ڕفاندنیەتی بە خێرای.

(مَثْوًى): واتە: جێگای تێدا نیشتەجێ بوون، (الثَّوَاءُ: الْإِقَامَةُ مَعَ الْإِسْتِقْرَارِ)، (ثَوَاء): بریتییە لە نیشتەجێ بوون (مانەوێ لە شوێنێکدا) لە گەڵ سەقامگیر بوون دا.

مانای گشتیی ئایەتەکان

وێک لە پێناسەی ئەم دەرسەشدا گۆمان: ئەم چەند ئایەتە زەمێنە خۆشکردن و هاندانی مسوڵمانان بۆ کوچکردن، چونکە وێک پێشتر گۆمان: ئەم سووپەتی (العنکبوت)ە، لە نێوان قووناغی مەککەو مەدینەدا هاتۆتە خوار، واتە: لە کۆتایی قووناغی مەککەدا، پێش ئەوێ مسوڵمانان کوچ بکەن بۆ مەدینە، بۆیە لەم ئایەتەدا خوا هانی مسوڵمانان دەدات بۆ کوچکردن، هەم پالێنەریان بۆ دەخاتە ڕوو، هەم ئەو لەمپەرانی خەیاڵ دەکری لە بەردەمیاندا هەبن، لە بەردەمیاندا لایاندەبات، هەم کۆسپەکان لادەبات، هەم هاندەریشیان بۆ دەخاتە ڕوو.

سەرەتا خوا دەفەرموێ: ﴿يَعْبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ﴾، ئەو ئەو بەندانەم که پرواتان هێناو! واتە: پرواتان هێناو بە هەموو ئەو شتانە ی که پێویستە پڕویان پێ بهێنرێ، بە دُنیا یی سەرزەمینی من فراوانە، ﴿فَاعْبُدُونِ﴾، ئنجا تەنیا بەندایەتی بۆ من بکەن، واتە: ئەگەر لە شوێنێک ڕێتان لێگیرا بەندایەتی بۆ من بکەن، ئەوێ بە جێ بهێلن و بچن بۆ شوێنێک که

دەتوانن بەندایەتی بۆ من بکەن، با سەرزمین و نیشتمان و مāl و حال، بە خۆیان تانەوه گرتی نەدەن، دەست و پێتان نەبەستن.

ئنجای گەورەترین لەمپەر و کۆسپیک کە بە زەیندا دی، پێ لە مروڤ بگری، کە مāl و حال و نیشتمان و زیدی بە جی بهێلی، بریتیه لەوێ تووشی مردن ببی، تووشی لە بەین چوون ببی، خوا دەفەرموی: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾، واتە: هەموو کەسێک چێژەری مردنە، یانی لێرە بن یان لەوێ بن، کۆچ بکەن یان کۆچ نەکەن، لە مāl خۆتان بن یان لە دەرەوه بن، مردن هەر دەچێژن، ﴿ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾، دوايش بۆ لای ئێمە دەگێردێنەوه، یانی: لەسەر ئەوێ لە پێناوی خوادا بەسەرتان هاتو، لێ ناچنە زەرەر، چونکە دینەوه بۆ لای من و پاداشتتان دەدەمەوه.

﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، ئەوانەش کە بروایان هیناوه بە هەموو ئەو شتانە پێویستە بروایان پێ بهێنێ و، کردەوه باشەکانیشان ئەنجام داو بە گشتی، چ پەيوەندیان بە نیەت و مەبەستی نیو دڵەوه هەبێ، چ بە دەرپرینەکانی زمان، چ بە کردەوهی ئەندامەکانەوه، ئا ئەوانە ﴿لَنُؤْتِيَهُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ عُرْقًا﴾، لە بەهەشتدا جێگا و پێگای بەرزیان واتە: بālەخانەکانیان بۆ ئامادە دەکەین، کۆشکی بەرزیان بۆ ئامادە دەکەین، ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، کە رووباریان بە ژێردا دەڕۆن، بە دامێن کۆشکەکاندا، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾، بە هەمیشەیی تێیاندا دەمێننەوه لەو کۆشکانەدا، واتە: لە رووی چۆنیەتیەوه ئەوانە کۆشک و بālەخانە بەرز، رووباریان بە ژێردا دەڕۆن، لە رووی کات و تێدا مانەوه شەوه، هەمیشەیین تێیاندا، ﴿نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾، واتە: باشترین پاداشت، پاداشتی کەسانیکە کە کاریان کردو، کاریان بۆ خوا ﷻ کردو، یانی: (نِعْمَ الْأَجْرُ أَجْرُ الْعَامِلِينَ لِلَّهِ) واتە: باشترین پاداشت، پاداشتی ئەوانەیه کە کاریان بۆ خوا کردو، هەر کەسێک کار بۆ خوا بکات، دەبێ خوا چۆنی پاداشت بداتەوه؟

﴿الَّذِينَ صَبَرُوا﴾، ئەوانە کار بوو خوا دەکەن، لە پێناوی خوادا تێدەکوشتن و خەبات دەکەن: کە خۆیان راگرتووە لە بەردەم بەلاو موسیبت و ناپەڕەتیەکاندا، لە بەردەم گرفت و کێشەکاندا، کە لەبەر ئاوارەیی و کووچ و کووچار دێنە رێیان، ﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، تەنیا پشتیش بە خوا دەبەستن.

کەواتە: ئەگەر بتانەوێت بوو خوا کار بکەن، ئەو کووشت و بالەخانە بەرزانەیی خواتان پێ ببرێن، لەو بەهەشتانەی خوادا کە بە هەمیشەیی تیااندا دەمێننەوهو، پرووباریان بە ژێردا دەپۆن، دەبێت خواوەنی خوێراگری بن و خواوەنی پشت بە خوا بەستن بن: (الصَّابِرِ وَالْوَكِّلِ).

ئەجا کووشت و پەرچێکی دیکە، کە پێی لە خەڵک دەگری دەست لە نیشتمانی خۆی، لە زێدی خۆی، لە ولاتی خۆی هەلبگرێ، لە کاتی کە تەنگی پێ هەڵدەچنێ و، پێی دینداریی لێ دەگیری، بریتیه لە مەسەلەیی بژیو، بریتیه لە رزق و پوزی کە ئایا چۆن ژيان بگوزەرێت؟ خوا دەفەرموێ: ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ﴾، (وَكَايْنٍ) یانی: زۆر، زۆر ژياندار هەن بژیوی خۆیان هەڵناگرن، بەلام خوا بژیویان دەدات و بژیوی ئێوەش دەدات، ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾، بە دڵناییش خوا بیسەری زانایە، قسەو داواتان دەبیستێ، ئاگادارو زاناشە بە پێوستییەکانتان، کەواتە: با مەترسیی بژیو و پوزیش نەبێتە کووشت و لەمپەر لە بەردەمتاندا کە کووچ بکەن، لە کاتی کە پێی دینداریتان لێ دەگیری، ماف و ئازادیی و کەرەمەتتان پێشێل دەکری، ئەو شوێنە بەجێ بهێڵن و بچن بوو شوێنێک کە تێیدا ئازاد بن.

ئەجا دوایی خوا ﷻ جارێکی دیکە دێتەوه سەر باسی پێشاندانی نیشانهکانی خوا، خستە پرووی نێعمەتەکانی و، دەفەرموێ: ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ يَوْمَئِذٍ حَافِظٌ﴾، ئەگەر تۆ پرسایاریان لێبکە: کێ ئاسمانەکان و زەوی هێناونە دی و، کێ خۆرو مانگی پام و دەستەمو کردوون، ملکه چیکردوون،

که له فرمانی وی دهرنه چن؟ ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾، زۆر به جه ختکردنه وه ده لێن: خوا، خوا ئاسمانه کان و زهوی هێتانه دی، خوا خۆرو مانگی رام و دهسته مو کردوون، که ئیمه لێیان بههرمه مند بین، ﴿فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾، کهواته به رهو کوئی لاده درین؟ واته: مادام خوا هه مه کاره ی که ون و کائیناته، خوا خاوه نی هه موو چاکه و نیعمه ته کانه، کهواته به رهو کوئی لاده درین؟ بوچی جگه له خوا ده په رستن؟

﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾، خوا بو ههر کام له بهنده کانی بیهوی بژیو فراوان ده کات، جاری واش هه یه لێی وه ته نگ دین، واته: بژیوی بو زۆر ده کات، یاخود لێی کهم ده کاته وه، بو ههر کام له بهنده کانی، ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، به دلنایی خوا به هه موو شتیک زانیه، ده زانی که ی بژیو بو که سیك فراوان و زۆر ده کات و، کهنگی لێی وه ته نگ دین و لێی کهم ده کاته وه، تا کو له کاتی بژیو زۆرکردندا، بزانی ئایا ئه هلی سوپاسگوزاری ده بی؟ ئه هلی ئه مه گ و وه فا ده بی؟ ههروه ها له کاتی بژیو لێ وه ته نگ هێناندا، ئایا خۆراگر ده بی و خۆی تووشی گونا هو تاوان ناکات، به هۆی ناشو کرب و به هۆی ناره زایی ده رپینه وه؟ ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا﴾، ئه گهر پرسیا ریشیان لیکه ی: کێ له سه ری وه ئاوی دابه زاندوه، زهوی پێ ژيان دۆته وه دوا ی مردنی، دوا ی ئه وه ی هیه ی له سه ر نه ماوه که نیشانه ی ژیان بی؟ بوته قاقرو دیمه کارو، ئه وه ی که لێ پروا وه کاتی خۆی، بوته پووش و په لاش و با رایدا وه، ئیستا هیه ی نیشانه ی ژیان و زیندوو یه تی له سه ر نه ماون، به لام دوا ی ئه وه ی خوا ئاوی داده به زینتی ته سه ر، ئه و سه ر زه ویه یه زیندوو ده بیته وه.

وهک زۆر جاری دیکه گو تو ومانه: له قورئاندا به زۆری وشه ی: (مَاءً)، ئاو، به کارهاته وه، تا کو به فرو باران و ته رزه و ئاونگ و شێ، هه موویان بگری ته وه، ئنجا ئه گهر پرسیا ریان لێ بکه ی: کێ ئاوی له ئاسمان دابه زاندوه، دوا ی مردنی سه ر زهوی پێ ژيان دۆته وه؟ ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾، به جه ختکردنه وه وه ده لێن: خوا، ﴿قُلْ﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ ﴿۱﴾ بَلَى: ستایش بُوَ خوا، واتہ: ھەموو مەدح و سەناو ستایشیک، شایستە ی خوایە، ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ بە لکو زۆربەیان نافەمن، بۆیە دەفەرموی: زۆربەیان، چونکە ھەندیکیان دوایی ئیمانیان ھێناو، لە عەقلە کە ی خۆیان بە ھەرەمەند بوون و خایان پێناسیو، خاوەنی خۆیان پێناسیو، پێی خایان پێ دۆزیو تەو، بە لام زۆربەیان ئەوانە ی لە پۆژگاری پێغەمبەردا بوون ﴿تَبْتَاسُوا﴾ تێستاش زۆربەیان لە عەقلە کەیان بە ھەرەمەند نەبوون، نەیانفامیو، تاکو لە حالیکدا کە دان بەو ھەدا دین: خوا بە دیھێنەر و پەرورەدگار و خاوەن و مشوورخووری کەون و کائیناتە، ھەر ئەویش پەرستراویان بێ.

پاشان دیتە سەر باسی ناساندنی ژیا نی دنیا، لە بەرانبەر ژیا نی پۆژی دوایی دا و دەفەرموی: ﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ﴾ ئەم ژیا نی دنیا یەش تەنیا خافلان و یاری و گەمە یە، ﴿وَلِلْآخِرَةِ لِهِيَ الْحَيَاةُ﴾ مەنزلگای کۆتاییش، کە لە کۆتاییدا دی و، لە دوای ئەو ھیچ مەنزلگایەکی دی کە نیە، بەردەوام دەبێ بەبێ برانەو، ﴿لِهِيَ الْحَيَاةُ﴾ ھەر ئەو ژیا نی راستەقینە، واتە: ژیا نی راستەقینە ھەر لەویدا ھە یە، ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر بزانی، ئەگەر زانیاریان ھەبێ، دەبێ بزانی خوا ئەم سیستمی گەردوونە ی داناو، کۆتاییەکی ھە یە، قۆناغی کۆتایی جاریکی دی کە نەبوونی بەسەردا نایەت و، قۆناغی کۆتایی لە گەل ژیا نی دنیا دا بەراورد ناکرێ، مەگەر وە ک چۆن کە شتیک لە گەل گەمە و یاری مندا ل و خافلانی مندا لاند بەراورد دەکرێ، ئاوا تەماشای بکری.

جاریکی دی کە دیتەو سەر باسی ئەو کە دەبێ تەنیا خوا بپەرستری و بەندایەتی بُو بکری، پروی نیازو مەبەستەکانی تێبکری، دەفەرموی: ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِ﴾ لە کاتیکدا سواری کەشتی دەبن، کاتیک چوونە ئیو کەشتییەو، یان: چوونە ئیو کەشتییەکانەو، چونکە وشە ی: (الْفُلِ) ھەم بە تاک دی، بە مانای یە ک کەشتی، ھەم بە مانای کۆش دی واتە: کەشتییەکان،

لهو کاته دا: ﴿دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾، که سواری کهشتی ده بن، مه به ست
 نه وه یه که دوایی شه پۆلیان بو دئی، یا خود با دئی و کهشتیه که یان ده که ویته
 حاله تی مه ترسی: له خوا ده پارینه وه، ملکه چیی خویان بو خوا ساغ ده که نه وه،
 به شی جگه له خوای پیوه ناهیلن، خلته ی شیرک به بانگکردنی خوا، له خوا
 پارانه وه که ی خویانه وه، ناهیلن و ساغی ده که نه وه، چونکه ﴿مُخْلِصِينَ﴾، ناوی بکه ر
 (اسم فاعل) ه، یانی: له حالیکدا که ملکه چیی خویان بو خوا ساغکردوته وه، ئاوا
 لیی ده پارینه وه، ﴿فَلَمَّا بَخْسَهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾، کاتیک ده ربازی کردن
 به ره و وشکانی، کت و پر هاوبه ش بو خوا داده نین، دیسان ده گه ریته وه سهر
 به زمی پیشوویان، ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ﴾، بابه رانه ر به و چاکه و نیعمه تانه ی
 پیمانداون، سپله یی بکه ن، بیوه فایی بکه ن، ﴿وَلِيَتَمَنَّوْا﴾، هه روه ها با ماوه یه ک
 رابوین، به هره مه ند بن له نیعمه ته کانی دنیا، ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾، به دنیای
 له مه و دوا ده زانن، ده زانن که چ هه له یه کی گه وره یان کردوه، که به رانه ر به
 چاکه کانی خوا سپله ن و، سه رگه رم بوونیان به ژیانی دنیاوه، مه نزلگای کوتایی
 له بیر بر دوونه وه!

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا﴾، خوای په روه ردگار چاکه یه کی دیکه ی
 خویان، به تایه ت هی کافره کانی رۆژگاری پیغه مبه ر ﷺ، خه لکی مه ککه،
 ده خاته به رچاو، پیان ده فره رموی: ئایا نابینن که ئیمه حه ره میکی پر هیمن و
 ئاسایشمان بو ره خساندوون، به هو ی که عبه وه؟ ﴿وَيَخْطَفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ﴾،
 له حالیکدا که خه لک له ده ور به ریان ده رفیتدری، ده بردری، له ترس و
 بیمدان، که چی ئه وان له هیمنی و ئاسایشدان، له به ره که تی ئه و که عبه وه
 که ناوچه یه کی حه ره می بو ده سته به ر کردوون، حه ره م واته: ئه و شوینه ی
 که هه موو گوناوه تاوان و لادانیکی تیدا قه ده غه یه، قه ده غه تر له شوینه کانی
 دیکه، ﴿أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ﴾، ئایا برپا به پووچ دینن، برپا به ناهق دینن؟
 که بریتیه له و بت و صه نه مانه ی ده یان په رستن، په ستراره ساخته کان، ﴿وَبِنِعْمَةِ

اللَّهُ يَكْفُرُونَ ﴿١﴾ به رانبەر به چاکه‌ی خواش سڤله‌ی ده‌که‌ن؟ یاخود: بئیروا ده‌بن؟ به‌راستی شتیکی سه‌یره، ئه‌مه پرسیار لی‌کردنی نکوولییلکه‌رانه‌یه.

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ هه‌روه‌ها ئایا کئ سته‌مکارتره‌ له که‌سێک که درۆ به‌ ناوی خواوه‌ هه‌لده‌به‌ستی، یاخود: دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌قی بو‌ دئ، پئی بئیروا ده‌بی و درۆ به‌ ناوی خواوه‌ هه‌لده‌به‌ستی گوايه: خوا هاوبه‌شی هه‌یه، رۆله‌ی هه‌یه، وه‌ک هاوبه‌شدانه‌ره‌کانی کۆن و ئیستا هه‌روا ده‌لێن و وایانگوتوه، ﴿أَوْ كَذَبَ الْبَاقِ لَمَّا جَاءَهُ﴾، یان ئه‌و هه‌قه‌ی بۆیان هاتوه، پئی بئیروان و به‌ درۆی داده‌نێن، که‌ له‌ پێغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ، له‌ قورئاندا به‌رجه‌سته‌یه؟ ﴿الْإِنْسُ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾، ئایا له‌ دۆزه‌خدا، جیگه‌و ریگایه‌ک نیه‌ بو‌ بئیروایان؟ واته‌: ئایا دۆزه‌خ جیگه‌و ریگایه‌کی پر به‌ پێست نیه‌ بو‌ تیدا نیشه‌جئ بوون و سه‌قامگیربوونی بئیروایان، ئه‌م شیوه‌ پرسیار کردنه‌، ده‌گونجئ بلیین: پرسیارکردنی دانپێداهێنان (استفهام تقریری)، ده‌شگونجئ بلیین: پرسیارکردنی نکوولییلکردنه‌.

له‌ کو‌تایی دا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾، به‌ دلنایی ئه‌وانه‌ی که‌ له‌ پێناوی ئیمه‌دا تیده‌کو‌شن، خو‌ ماندوو ده‌که‌ن و په‌نج ده‌ده‌ن، به‌ دلنایی ئیمه‌ رێبازه‌کانی خو‌مانیان پێشان ده‌ده‌ین، یاخود ده‌یانخه‌ینه‌ سه‌ر رێبازه‌کانی خو‌مان، ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾، به‌ دلنایی خواش له‌ گه‌ل چاکه‌کاراندا‌یه.

وه‌ک دوا‌یی له‌ مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کاندا باس ده‌که‌ین: ئیره‌ تاکه‌ شوئێتکه‌ که‌ وشه‌ی (سُئِلَ) پالدرایته‌ لای خوا ﷻ به‌م رێژگه‌یه‌: (سُئِلْنَا)، چونکه‌ له‌ قورئاندا وشه‌ی (سَبِيلَ) هاتوه‌، (سَبِيلِ رَبِّكَ، سَبِيلُنَا)، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی راسته‌ شه‌قامی خوا، یه‌ک راسته‌ شه‌قامه‌، به‌لام لی‌ره‌دا وشه‌ی (سُئِلَ) مه‌به‌ست پئی ئیسلام نیه‌، به‌لکو‌ مه‌به‌ست پئی ئه‌و رێبازو شیوازانیه‌، بو‌ تیکۆشان له‌ پێناوی خوادا ده‌گیرینه‌

بەر، دیارە لە سوورەتی (النحل) دا ﴿ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بَطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ، فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ النحل: ٦٩، هاتو واته: ڕیبازەکانی پەرەردگارت، بەلام مەبەست پێی ئەو فێرکردنە غەریزییانەیە کە خوا فێری هەنگی کردوون، تاکو بچیت شیلە ی گولان بمژێ و هەنگوین دروست بکات، ئەو جیایە، بەلام لە هەموو قورئاندا تەنیا لێرەدا وشە (سُبُل) پالداووتە لای خوا، بەشیوەی کۆ (سُبُلنا).

لێرەدا خوا ﷻ ڕاپدەگەیەنێ: کە ئەوانە ی لە پێناوی ئێمە تێدەکوشتن، واتە: دوو شتیان هەن، یە کەم: تێکۆشان و پەنجدان و زەحمەتکێشان، دووهم: ئیخلاص و خوا پێ مەبەست بوون، ئا ئەوانە ﴿لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾، زۆر بە جەختکردنەووە خوا بەلێنی داوێ کە ڕیبازەکانی خۆیان پێشان بدات، ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾، بە دنیایی خوا لە گەڵ چاکەکاراندا، هێچ کەشیش لەو کەسە چاکەکارتر نیە، کە خۆی ماندوو دەکات، تێدەکوشتی و خەبات دەکات و مەبەستی پێ رازیی کردنی خوا ﷻ.

لە تۆرە کۆمەڵایەتیەکان لەکەڵدان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

Alibapir/علي بابير

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

PDF

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

Alibapir/علي بابير

کەتالی

ڕاگەیاندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

Alibapir

Google Play

App Store

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

Alibapir/علي بابير

کەتالی

ڕاگەیاندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یەكەم:

هاندانی خوی میهرەبان بۆ کۆچکردنی مسوڵمانان، لە کاتی کدا تەنگیان پێ هەڵدەچنێ و، بە ورە کردنیان لە بەرانبەر مردن داو، موژدە ی بەهەشت پێدانیان و، جەختکردنەو لەسەر هەردووکی سیفەتی بەرز ی خۆپراگری و پشت بە خوا بەستن (صبر و توکل) و، دڵنیاکردنەو هیان لە بواری بژیو و پۆزی دا:

خو دەفەرموی: ﴿يَعْبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ ۝٥٦ كُلِّ نَفْسٍ ذَاقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ۝٥٧ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ ۝٥٨ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝٥٩ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝٦٠﴾

شیكردنەو هی ئەم ئایەتانە، لە دوازدە بڕگەدا:

١- ﴿يَعْبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَسِعَةٌ﴾، ئە ی ئەو بەندانەم کە بپرواتان هیناوه! بە دڵنیایی زەویە کەم فراوان و فەراخە، ئەمە بێگومان بانگ کردنیکە بۆ پێشاندانی پلەو پایە ی ئەو بەندانە، چونکە خوا ﷻ ئەو بەندانە ی پالداونه لای خۆی و، لە قورئاندا هەر جاریک وشە ی بەندەکانم (عِبَادِي) بە کارهاتبێ، بە زۆری بۆ ئیماندارانە، دیارە هەموو مرووفەکان بەندە ی خوان، بە لām بەندە ی ناچاری، بە لām ئیمانداران بەندە ی ئیختیاری خوی پەرورەدگارن، واتە: بە ویستی خویان بەندایەتی و، ملکەچی بۆ خوا ئەنجام دەدەن.

﴿إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ﴾، بە دُنیاى سەرزهەمینی من فراوانە، خوا نەیفەرموو: کۆچ بکەن (هاجرُوا)، بە لām یەکیک بە یەکیک دەلێ: من تێرەم پێ ناخۆشە، ئەویدیکەش دەلێ: ولات فراوانە، یان ئەرزی خوا فراوانە، واتە: لێرەدا لاچوو بچۆ بۆ هەر شوێنێک کە مەیلێ لێیەو مەبەستتە! یانی: ئایا نابینن کە سەرزهەمینی من فراوانە؟ ئایا ناتوانن شوێنێکی دیکە پەیدا بکەن و، لەویدا بەندایەتیەکی رێک و دروست بۆ من بکەن؟ ئایا ناچارن هەر لەوسەر زەمینە ھەمێنەو کە کافرەکان ناچاران دەکەن، دەست لە بەشیکی لە دینداریتان ھەڵبەگرن، یاخود نەرەحەتەکان دەکەن و گێچەلتان پێ دەکەن، تێو لەوێ نەبەستراونەو؟ تێرە بە جێبھێلن، مادام کە پامەت و ماف و ئازادیەکانتان پێشیل دەکری، بچن بۆ شوێنێک تێیدا ئازاد بن.

(٢)- ﴿فَإِنِّي فَأَعْبُدُونَ﴾، بەس بەندایەتی بۆ من بکەن، ئەمە ھۆکاری کۆچکردن و، فەرمانکردن بە کۆچکردن و بەجێھێشتنی خاک و نیشتمان، (ی)کە ی کۆتایی لە (فَاعْبُدُونَ) دا، قرتیندراو بۆ ئەوێ سووک بێ و، نوونە کە پێ دەگوترێ: (نون الوقاية)، ئەوێ خۆی ئاوا: (فَإِنِّي فَأَعْبُدُونَ) تەنیا بەندایەتی بۆ من بکەن، واتە: بۆ ئەوێ تەنیا بەندایەتی بۆ من بکەن، سەرزهەمینی من فراوانە، کۆچی تێدا بکەن و ئەو شوێنە کە پێتان لێ دەگیری دینداری لێ بکەن، بە جێی بھێلن.

(٣)- ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾، ھەموو کەسیک چێژەری مردنە، لەبەر ئەوێ گەورەترین کۆسپ و لەمپەر کە دێتە پێی ئینسان، کۆسپ و لەمپەریکی وەھمی، کە پێ کۆچکردن و بەجێھێشتنی نیشتمانی لێ بگری، ئەوێ: کە دەلێ: پەنگە ئەگەر تێرە بە جێبھێلن بکوژم، نەمێنم، خواش دەفەرموێ: ھەموو نەفسێک چێژەری مردنە، ھەموو کەس دەبێ ھەر ھەری، لە مآل بی، یان کۆچ بکە، لە ئاشتیی دابی، یان لە شەر بی، مردن ھەر یەخەت دەگری، کەواتە مردنێکی سەر بەرزانە ھەر، نەک لێرە زەلیلانەو ژێر دەستانە، لەبەر ئەوێ دەستت بۆ لە نیشتمانی کەت ھەڵناگیری، لە شوێنی خۆت مردار بیهو! لە پێناوی خوادا کۆچ بکە با لە پێدا بکوژم، ئەو مردنی سەر بەرزانە.

کهواته: نایه ته که ی پیشتر: ﴿إِنَّ أَرْضِي وَسْعَةٌ﴾، پالنه رو هاندر بوو، سهرزه مینی من فراوانه، واته: پیتان هیه برؤن، ئەمه پالنه ره، ئەویدیش لابه ری ئەو کۆسپ و له مپه ره یه، که له بهرده مدا هیه که مهرگ و مردنه، جاری وایه ترسان له مردن، دهستی ئینسان ده گری له کۆچکردن و له جیهادو بهرخودان، خواش دهفه رموی: هه موو که سیک ده بی مردن هه ر بچیژی به هه ر حالیک بی.

٤- ﴿ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾، ئەمه ش دیسان هاندانیکی دیکه یه، واته: دوایش بو لای ئیمه ده گیردینه وه، ئەم وشه یه خویندر اویشه ته وه: ﴿ثُمَّ إِلَيْنَا يُرْجَعُونَ﴾ ئەمه پیی ده گوتری: ئاوړ دانه وه له حاله تی دواندن و پووبه پووه وه، بو حاله تی دواندن نادیار (التفات من الخطاب إلى الغیاب)، ئنجا خوا ﷻ پوونی ده کاته وه، کاتیک بو لای خوا ده گه پینه وه، چی چاوه پریان ده کات؟

٥- ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَبِئْسَ لَهُمُ الْجَنَّةُ غُرُفًا﴾، ئەوانه ی پروایان هیناوه و کرده وه باشه کانیان ئەنجام داو، له بهه شت دا، له باله خانه و کۆشکان دا نیشته جیان ده که ی، جیگه و ریگه یان بو دابین ده که ی، وشه ی (لَبِئْسَ لَهُمُ) خویندر اویشه ته وه: (لَتُؤْتِيَهُمْ) (أَثْوَاهُ بِالْمَكَانِ إِذَا جَعَلَهُ ثَاوِيًا مُّقِيمًا)، (لَتُؤْتِيَهُمْ) و (لَبِئْسَ لَهُمُ)، هه ر یه ک واتایان هیه، چونکه (بَوَاهُ بِالْمَكَانِ) واته: شوینه که ی بو خوشکردو بو ئاماده کرد، یاخود نیشته جی کرد له ویدا، (أَثْوَاهُ بِالْمَكَانِ)، (لَتُؤْتِيَهُمْ) له (أَثْوَاهُ) وه هاتوه، (أَثْوَاهُ يُثْوِيهِ) یانی: له شوینه دا نیشته جی کردو سه قامگیری کرد.

﴿غُرُفًا﴾، له بهه شتدا له کوئی نیشته جیان ده که ی؟ (غُرَف) کوئی (غرفة) یه واته: ئەو خانووه ی، ئەو ژووره ی که له سه ره وه تره، له کۆشکه به رزه کاندا، له باله خانه کاندا.

٦- ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، پووباریان به ژیردا ده پۆن.

٧- ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾، به هه میشه یی تیاندا ده میننه وه و بهرده وامن.

٨- ﴿نِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ﴾، باشتین پاداشت هی کارکه رانه (بوخوا).

ئەمە تەعبیرە کە ی ئاوايه: (نَعَمْ الْأَجْرُ أَجْرُ الْعَامِلِينَ) واتە: باشتەین پاداشت، پاداشتی کارکەرانی، کەسانیک کە کاریان کردووە بۆ خوا ﷻ، کەواتە ئەو پاداشتی چاوەڕێیان دەکات، لە پرووی چۆنیەتیەوه باشتەین، لە پرووی دەوامەوه، بەردەوامترینەو، هێ ئەوێه کە زۆر ستایشی بکری، بۆیه خوا دەفەرموی: ﴿نَعَمْ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾، باشتەین پاداشت، پاداشتی ئەوانێه کە کار بۆ خوا دەکەن.

لەو بارەوه ئەم فەرمايشتهی پێغه مبهەر ﷺ دێنین، کە دەفەرموی: {إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَغُرَفًا يُّرَى بُطُونُهَا مِنْ ظُهُورِهَا وَظُهُورُهَا مِنْ بُطُونِهَا، فَقَالَ أَعْرَابِيٌّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَنْ هِيَ؟ قَالَ: لِمَنْ أَطَابَ الْكَلَامَ، وَأَطْعَمَ الطَّعَامَ، وَصَلَّى لِلَّهِ بِاللَّيْلِ وَالنَّاسِ نِيَامًا} (أخرجه أحمد: ۱۳۳۷، والترمذي: ۱۹۸۴، عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَحَسَنَهُ كُلُّ مَنْ الْأَبَانِي وَشَعِيبُ الْأَرْنَؤُوط).

واتە: پێغه مبهەر ﷺ دەفەرموی: لە بەهەشتدا چەند بەلەخانەو کۆشکێک هەن، دیوی دەرەوهیان لە نێووه دەبینرێ و، دیوی نێووهیان لە دەرەوه دەبینرێ (زۆر پروون و سپیی و درەوشاوەن)، کابرایه کی عەرەبیی خێلەکیی هەلسا گوتی: ئەو پێغه مبهەر ی خوا! ﷻ، ئەو کۆشکانە بۆ کێن؟ فەرمووی: بۆ کەسێکە قسە ی باش بکات و، خواردن بدات بە خەلکی، لە کاتی کدا خەلک خەوتوون، شەونوێژ بکات.

۹- ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، ئەوانە ی خۆیان پراگرتووە، پشتیان بە پەرورەدگاریان بەستووە.

خوا ﷻ دوو سیفەتی سەرەکی ئەو پراودارانە ی، ئەو بەهەشت و خەلاتە چاوەڕێیانە، باس دەکات، دەفەرموی: ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، پراودارانیک خوا ئەو کۆشک و تەلارو بەلەخانە ی بۆ ئامادە کردوون، کە خۆیان پراگرتووە، پشتیش بە پەرورەدگاریان دەبەستن، (صَبَرُوا)، واتە: خۆیان پراگرتووە، ئەمە ی بە پراو و هێناو، خۆیان پراگرتووە لەسەر ئیمان، لەسەر ئیسلام، لەسەر تاعەت، لەسەر کۆچکردن و کۆچیان کردووە.

﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، پشتیش ته نیا به پهروه ردگاریان ده به ستن، ئه مه ی به (فعل المضارع) هی ناوه، بو ټیستاو داهاتوو، به رده وام پشت به پهروه ردگاریان ده به ستن، له هر شتیکدا که بټه پیشیان.

له پروی ریزمانییه وه: (الَّذِينَ): (خَبِرَ مُبْتَدَأً مَحْذُوفٍ) گوزاره ی نیهاد ټکی قرتینراوه، یانی (هُمْ الَّذِينَ صَبَرُوا)، ئنجا (هُمْ) ده بټه نیهاد (مُبْتَدَأً) و (الَّذِينَ صَبَرُوا) ده بټه گوزاره (خبر)، که ده فهرموئ: ﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، لیږه دا ژیردارکه ر و ژیردارکراو (الجارُّ المجرور) که پیشخراوه، بو زیاتر گرنگی پیدانه، واته: ته نیا پشت به پهروه ردگاریان ده به ستن.

۱۰- ﴿وَكَأَنِّ مِّنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا﴾، زور ژیانداریش ههن، بژیوی خوځان هه لنه گرتوه، خوا ﷻ و ههمیکی دیکه ی ته وانه ی کوچ ده که ن له پیناوی خوا دا، که ده بټه کو سپ و له مپه ر له به رده میان دا، ده په وینټته وه، ده فهرموئ: زور ژیانداریش ههن، (دَابَّةٍ): (كُلُّ مَا يَدْبُ عَلَى الْأَرْضِ) هر شتیک که به زه ویدا ده روات، واته: هه موو ژیانداریک، زور ژیاندار ههن، که بژیوه که ی خوځان هه لناگرن، له کو لیان نه ناوه، که ده فهرموئ: ﴿لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا﴾، ده گونجی مه به ست له هه لگرتن، هه لگرتنی پړواله تی بی واته: بژیوه که ی به کو له وه نیه، نه بالنده، نه درنده، نه ژیاندار، هیچی بژیوی له کو ل نیه، یا خود مه به ست ته وه یه: خو ی ماندوو ناکات (أَي: لَا تَتَكَلَّفُ تَحْصِيلَ رِزْقِهَا) واته: خو ی ماندوو ناکات، له ټیستاوه به ته نگ ته وه وه بی دا خو ټیواری چی بخوات! به لکو بو خو ی ده روات و هه ولټیک ده دات، خوا ی پهروه ردگاریشیان تا کو ته و کاته ی مو له تی له سه ر بی، بژی، بژیویان چنگ ده خات.

۱۱- ﴿اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ﴾، خوا بژیوی ته وانیش ده دات و هی ټیوه ش ده دات، نه یفه رموه: (يَرْزُقُهَا اللَّهُ وَإِيَّاكُمْ) یانی: پالوه لادراو (الْمُسْتَدُّ إِلَيْهِ) خوا ی پهروه ردگاره، وشه ی (اللَّهُ) که نیهاد (مبتدأ)، پیشخراوه له سه ر گوزاره (خبر)، که، یانی: ته نیا خوا بژیویان ده دات، هه روه ها بژیوی ټیوه ش ده دات.

(۱۲) - ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾، ته نیا خواش بیسه ری زانایه، قسه کانتان ده بیستی، پارانه وه کانتان ده بیستی و پیداو یستییه کانیشتان ده زانی.

پیغه مبه ر ﷺ له و باره وه که خوا بژیوی ژیانداران ده دات، ده فهرموئ: {لَوْ أَنْتُمْ تَتَّكِلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ، لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ، تَغْدُو خِمَاصًا، وَتَرُوحُ بِطَانًا} ^(۱)، واته: نه گهر به راستی پشت به خوا به ستن، بژیوتان ده دات، وهک چوَن بژیوی بالنده ده دات، به یانیان به سکی برسییه وه ده پروا، ئیواران به سکی تیره وه دیته وه.

به لام به ته ئکید نه گهر نه و بالنده له هیلانه کانی خویان دا هه لئیشن و جموجوئیک نه کهن، له برسان ده مرن، که واته پشت به خوا به ستن، به لام وهک چوَن بالنده هه و ل ده دات، ئیوهش هه و لیک بدهن، به ته ئکید وهک چوَن خوا بژیوی بالنده کان ده دات، بژیوی ئیوهش ده دات، وهک چوَن بژیوی هه موو نه و ژیاندار و درنده و، هی ئیو ده ریا و هی ئیو هه و او، هی سهر زه و ی، هی بن زه و ی ده دات، بژیوی ئیوهش ده دات.

نه مهش وهک پیشتیش گوتمان: بو لابرندی په رچ و له مپه ریکی دیکه یه له بهردهم نه وانه دا که ده یانه و ی زیدو نیشتیمانی خویان به جیبیلن له پیناوی خوادا، که ده ره سستی بژیوو رزق مه بن، وهک له سووره تی (النساء) دا خوا ده فهرموئ: ﴿وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ ^(۱۰۰)، واته: ههر که سیک له پیناوی خوادا کوچ بکات، له زه ویدا شتی وای زور دیته ری که لووتی دوژمنانی پی نه و ی بکات و، فراوانی بو بی، هه روه ها ههر که سیک له پیناوی خوادا، مال و حال خوی به جیبیلن، دوا یی مردنی بگاته سهر، پاداشتی که ووتته سهر خوا ﷺ، خواش هه میشه لیئورده ی به به زه یی بووه.

(۱) أخرجه الترمذي: ۲۳۴۴، وابن ماجه: ۴۱۶۴، وأبو يعلى: ۲۴۷، وابن حبان: ۷۳۰.

مه سه له ی دووهم:

خستنه پرووی چهند نیشانه یه کی خواو نیعمه تیکی گه وره و گرنگی، که به لگه ی ته نیا په رستراویه تی خوان، بۆ که سانیکی عه قل و هو شیان به کار بینن و، تی بفرکن:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَن خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لِيَقُولَنَّ اللَّهُ فَإِنِّي يُؤْفِكُونَ﴾ (۶۱) **اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّا**
اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۶۲﴾ **وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَن نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ**
بَعْدِ مَوْتِهَا لِيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۶۳﴾

شیکر نه وهی ئەم ئایه تانه، له چهوت بر گه دا:

۱- ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَن خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لِيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾
 ته گهر لێیان پرسی (واته: له هاو به ش بۆ خوا دانه ره کان، له بیروایه کان): کئ ئاسمانه کان و زهوی هیناونه دی و، کئ خۆرو مانگی رامکردوون؟ به جه ختکردنه وه ده لێن، خوا.

بیگومان ئاسمانه کان و زهوی دروست کردنیان شتیکی زۆر گه وره یه، وه ک خوا له سوورپه تی (غافر) دا ده فهرموئ: ﴿لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۵۷)، واته: دروستکرانی ئاسمانه کان و زهوی گه وره تره له دروستکردنی خه لک، به لام زۆربه ی خه لکی نازانن.

ئنجاینسان تا کو عیلمی زیاتر بی، زیاتر تیده گات له گه وره یی ئاسمانه کان و زهوی، له گه وره یی ئەو گه ردوونه که خوا هیناویه ته دی، زۆربه ی خه لکی نازانن، بۆیه دروستکراوی خوا و مولکی خوا، به ته سک و که مبه ر دێته به رچاویان، به لام تا کو زانیاریان زیاتر بی و، هه تا ئاسۆی زهینیان فراوانتر بی، زیاتر ده رکی گه وره یی و فراوانیی مولکی خوا ده که ن.

وهک جاري دیکهش گوتومانه:

أ- نوٲترين بيردوږزهي گهردوووناسيي ئهوهيه كه دهلئ: تيره ي گهردوون به پازده مليار سال (۱۵,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ي تيشكي مه زنده ده كړئ.

ب- كه هكه شانها كاني كه گهردوون ده يانگريته نيو خوئ، به يهك تريليون (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) واته: هه زار مليار كه هكه شان مه زنده ده كړئ، پيشتر ده يانگوت: دوو سه د مليار (۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) مليار، به لام ٲستا ده لئن: زياترن.

ج- ئه و ئه ستيرانه ي كه له ٲيو كه هكه شاني ٲيمه دا هه ن، كه هكه شاني كا كيشان، يان ړٲي شيري، به يهك تريليون (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ئه ستيره مه زنده ده كړئ، كه خوړي ٲيمه يه كيكه له ئه ستيره كاني كه هكه شاني كا كيشان، كه واته دروستكراني ئاسمانه كان و زه وي زوړ گه وره يه، به لام به زانياري ئه و گه وره يه ده رك ده كړئ.

هه روه ها خوا له سووړه تي (الواقعة) دا ده فهرموئ: ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ۖ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ﴾ (۷۶) واته: وانيه وهك ٲيوه ده لئن (ئهي كافره كان!) سوٲند ده خوٲ به جيگه و ړيگه ي ئه ستيره كان و، ئه گهر بزائن، ئه وه سوٲنديكي زوړ مه زنه.

﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ هه روه ها ئيا كي خوړو مانگي پامكردوون؟ واته: ده سته موؤ ملكه چي كړدوون، ٲيمه له سه ره تاي ته فسيري سووړه تي (يونس) دا، باسٲكي سه ربه خوٲمان ده ربارهي خوړ كړدوه و، باسٲكي سه ربه خوٲشان ده ربارهي مانگ كړدوه، هه روه ها باسي زه وييمان كړدوه و له وباره وه زانياري وردمان خستوونه ړوو، بوٲه لٲره دوو باره ي ناكه ينه وه^(۱).

وشه ي (وَسَخَّرَ): (سَخَّرَ يُسَخِّرُ تَسْخِيرًا)، (التَّسْخِيرُ: الإِجْبَارُ عَلَى عَمَلٍ شَدِيدٍ) واته: (تسخير) ناچار كړدنه له سه ر كاريكي سه خت، واته: ده سته موؤ كړدن وړامكردن،

(۱) هه روه ها له ته فسيري سووړه ته كاني: (فصلت و الرحمن و الواقعة و الشمس) يشدا، له و بابه تانه دواوين.

مل پئی که چکردن، بهو شیوهیه که خوا بو داناو، بهو شیوهیه کار بکات و بهر یوه بچی.

﴿لَقَوْلُنَّ اللَّهُ﴾ زۆر به جه ختکردنه وه وه ده لئین: خوا ﴿لَقَوْلُنَّ﴾ ده لئین: بهس خوا ئاسمانه کان و زهوی هیناونه دی، خوړو مانگیشی دهسته مو کردوون.

(۲)- ﴿فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾، که واته بو کوئی لاده درین؟ ئەمه پرسیار لیکردنی نکو و لیلیکردن و سه رسو پماندن (الاستفهام للإنکار والتعجیب) ه، مادام ههر خوا به دیهینه ری ئاسمانه کان و زهوییه، خوا رامکه ری خوړو مانگه، ئەدی بو کوئی لاده درین؟ بوچی جگه له خوا ده په رستن؟

(۳)- ﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾، خوا بژیو بو ههر کام له بهنده کانی که بیهوی فراوان ده کات و، بو شی تهنگ ده کات و تهسک ده کات، واته: بو زۆر ده کات و بو کی کهم ده کات، ئەم مهسه لهی فراوانکردنی بژیو تهسککردنه وهی واته: زۆر کردنی و کهمکردنی، له زۆر شوینی قورئاندا دووباره بوته وه^(۱)، بو وینه:

۱- لیره لهم ئایه ته دا که ده فهرموئی: (اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ) یانی: وپرای فراوانکردنی بژیو، کهمکردنه وه و لیگرتنه وه کهش به قازانجی ئەو بهنده یه یه، نهک به زهره ری.

۲- له سووره تی (الرعد) دا هه مان راستی خوا دووباره ده کاته وه و ده فهرموئی: ﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ واته: خوا بژیو فراوان ده کات بو ههر که سیک که بیهوی و تهنگیش ده کات، فراوان ده کات واته: زۆری ده کات و، تهنگی ده کات، واته: کهمی ده کات.

۳- ههروه ها له سووره تی (القصص) دا ده فهرموئی: ﴿وَيَكُنَّ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ﴾ واته: ئایا نابینی، یان سه رت سوپه مین له وه که خوا بژیو بو ههر کام له بهنده کانی که بیهوی، فراوان ده کات و تهنگیش ده کاته وه.

(۱) له تەفسیری سووره تی (الشوری) دا، له و باره وه کورته باسیکمان کردوه.

۴- ههروهه ها له سووره تی (الروم) يشدا دهفه رموی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ﴾، واته: ئایا نابینن چۆن خوا بژیو بو ههر كه سیک كه بیهوی، فراوان دهكات، یاخود تهسك دهكاتوه، ئەم راستییه له زۆر شویئی قورئاندا دووباره بۆتهوه، له بهر ئهوهی ژيانى بهندهكان پهيوهنديى به بژیوهوه ههیه، پهيوهنديى بهوه ههیه كه پێی دهژین و، رزق و رۆزی بهشهر له ژيانى بهشهردا، له رووه مادديه كهیهوه گهورهترین گرنگی ههیه، بۆیه خوا ﷻ روونی دهكاتوهوه، پایدیهگهیهنئ: كه بژیو به دهست خواجه ﷻ، كه مکردن و زۆرکردنی حیکمهتی خوی له پشتهوهیه، ههلبهته هۆکارهكان دهووری تیدا دهبینن، بهلام له پشت هۆکارهكانهوه هۆکارساز ههیه، له پشت (أسباب)هوه، (مُسَبَّب) ههیه كه خواجه ﷻ ههروهه ها له سووره تی (یونس) یش دا، خوا ﷻ دهفه رموی: ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَنْقُورُونَ ۚ﴾، واته: بلئ: كئ له ئاسمان و زهوییهوه بژیوتان دهات، یان كئ بیستن و چاوهكانی بهدهستن و، كئ زیندوو له مردوو دهردینئ و، مردوو له زیندوو دهردینئ و، كئ کاروبار بهرپۆهدهبات؟ دهلئین: خوا، بلئ: ئایا پارێز ناکهن؟!

مادام خوا ههمهكاره و مشوورخۆری ههموو گهردوون و، ههموو لایهنهكانی ژيانى ئیوهیه، كهواته: بۆچی پارێزی لئ ناکهن؟

۴- ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، به دنیایی خوا به ههموو شتیک زانایه، واته: ههر كام له فراوان کردنی بژیوو، كه مکردنهوهی، ههمووی حیکمهتی مهزنی له پشتهوهیه، كه خهلك دهرکی ئهوه حیکمهته ناکهن، ئهگهرنا هیچ شتیکى خوا به بئ حیکمهت نیه، چونكه خوا ﷻ به ههموو شتیک زانایهوه، ههر شتیک كه دهیکات، ئهوپه پری حیکمهتی تیدا بهکار دینئ.

۵- ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾، ئهگهر لیان بپرسی: كئ له سهړپوه ئاوی دابه زاندوهوه، سه رزهوی دواى ئهوهی كه مردوه، زیندوو کردۆتهوه؟ بهجهختکردنهوه دهلئین: خوا.

له سوورەتی (الجاثیة) دا دەفەرموی: ﴿وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ﴾.

له سوورەتی (البقرة) دەفەرموی: ﴿وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ﴾.

بەلام لێره دا دەفەرموی: ﴿مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا﴾، لەبەر ئەوەی لەوێ تەنیا باسی نیعمەت و چاکەکانی خوا، بەلام لێره باس باسی هاوبەش بۆ خوادانانە، بۆیە خوا ﷻ دەفەرموی: له دواى مردنى زهوییهوه، كى زیندووێ دهكاتەوه؟ واتە: (مِنْ) ی بۆ زیادکراوه تاكو لهسەرەتاو دەستپێکی مردنەکهوه، بێگرێتەوه، کهواتە: هاوبەش بۆ ئەو خوايه دامەنێن، ئەو خوايه شایستەى ئەو یه بهندایه تی و پەرستشی بۆ ساغ و یه کلابکریتەوه.

که دەفەرموی: ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾، یانی: زۆر به جهختکردنهوهوه دهلێن: بهس خوا ئاوى دابهزاندوهو سهر زهوى مردووێ پى زیندوو کردۆتهوه.

(٦)- ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، بلى: ستایش بۆ خوا، واتە: لهسەر ئەو بەلگه پۆشنامهو، لهسەر ئەو ههموو نیعمەت و چاکانهو، لهسەر ئەو ههموو سیفەته بهرزو بى وێنانهى خوا له ههڕسێک بواری: جوانی و شکۆ و تهواوی (جمال و جلال و کمال) دا.

(٧)- ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾، بهلکو زۆربهیان نافامن، واتە: ستایش ههڕهى خوايه، بهلام ئەوان زۆربهیان نازان و نافامن، بۆیه دهركى ئەو بەلگه پۆشنامه ناکه و، ستایش و مه‌دح و سه‌نا، تايه‌ت ناکه‌ن به خواو خاوه‌نى خۆيانوه ﷻ.

مه سه له ی سیه م:

ژیانی دنیا له پرووه ماددیه که یه وه: خافلان و گه مه و، مه نزلگای کو تایی،
ژیانی راسته قینه ی تیدایه نه گهر بزنان:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِیَ
الْحَيَاةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (٦٤)

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له دوو برگه دا:

١- ﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ﴾ ئەم ژیا نی دنیا یه ش ته نیا خافلان و یارییه.
وشه ی (لَهُوٌّ) (اللَّهُو: مَا يَلْهُو بِهِ النَّاسُ أَي: يَشْتَغِلُونَ عَنِ الْأُمُورِ الْمَكْدُرَةِ، أَوْ
يَعْمُرُونَ بِهِ أَوْقَاتَهُمُ الْخَلِيَّةَ عَنِ الْأَعْمَالِ)، (لَهُو): بریتیه له شتیک که خه لک
پیی ده خافلین، یاخود ئەو شتانه ی که ژیا نیان لیل ده کات، ئەو خافلانه له وه
بئ ئاگایان ده کات، یان کاته بۆ شه کانی خو یانی پی ده به نه سه ر، ئەو کاتانه ی
کاریان نیه، به لام (لَعِب): بریتیه له کاریک که ئینسان مه به ستی پی گالته و
پیکه نین و خو شیی بئ، نه ک شتیک جیددی.

جیاوازی نیوان (لَهُوٌّ) و (لَعِبٌ) ئە وه یه:

أ- (لَعِب) بریتیه له پرووکردنه ناهه ق، به لام (لَهُوٌّ) بریتیه له پشتکردنه هه ق^(١).

ب- هه ندیکش گوتوو یانه: وشه ی (لَعِب) له سه ره تایی ته مه نه وه یه، مندا ل یاری و گه مه
ده کات، به لام ورده ورده که ته مه نی هه لده کشی، ئنجا خه ریکی خافلان (لَهُوٌّ) ده بی واته:
ئەو جو ره یاریانه ی جو ریک له عه قل ورده کاریان ده وئ، هه روه ها (لَهُوٌّ): له قو ناغیکی
پیشکه وتوو تری ته مه ندا ده بی، ئە گه ر سه رنجی قور ئان ده یین ده بینین خوا به زو ریی وشه ی
(لَعِب) ی پیشخستوه له چه ند شو ئینیکش دا وشه ی (لَهُوٌّ) ی پیشخستوه، بۆ وینه:

(١) التفسير المنير: ج ١١، ص ٣٨.

أ- له سووره‌تی (الأنعام) دا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌّ وَلَهُوَ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (۳۲)، واته: ژیا‌نی دنیا ته‌نیا یاری‌ی وخافلانه‌و مه‌نزلگای کو‌تایی با‌شته بو‌ئه‌وانه‌ی پار‌یز ده‌که‌ن، ئایا نافامن؟

ب- له سووره‌تی (الحديد) دا ده‌فه‌رموی: ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌّ وَلَهُوَ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاهُهُ﴾ (۲۰)، واته: بزانی که ژیا‌نی دنیا یاری‌یه، خافلانه، جوانیی و پا‌زانه‌وه‌یه، خو‌به‌سه‌ر یه‌کدا هه‌لک‌یشانه، زورکردنی سامان و کو‌رانه (مندالانه)، وه‌ک بارانی‌ک که‌ پرووه‌که‌هی بابای خاوه‌ن کشتوکال‌سه‌رسام ده‌کات.

ج- له سووره‌تی (الأعراف) یش دا وه‌ک ئیره (لَهُوَ)، پی‌ش‌خراوه‌که ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا﴾ (۵۱)، که‌واته: به‌ پی‌ی سیاقه‌که جاری وا هه‌یه (لَعِبٌ) پی‌شده‌خری، ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست خسته‌ه‌رووی قو‌ناغه‌ندی کاتی بی، بی‌گومان (لَعِبٌ) له پی‌ش (لَهُوَ) هوه‌دی، ئه‌گه‌ر له‌ه‌رووی چو‌نیه‌تییه‌وه‌ش ته‌ماشای بکری، (لَهُوَ) پی‌شده‌خری، چونکه (لَهُوَ) زیاتر مرو‌ف سه‌رقال و سه‌رگه‌رم ده‌کات و، له‌ قو‌ناغی‌کی پی‌شته‌ری ته‌مه‌نیشدا دی‌ته‌دی.

۲- ﴿وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، مه‌نزلگای کو‌تایی، به‌س ئه‌وه ژیا‌نی راسته‌قینه، واته: ژیا‌نی راسته‌قینه له‌وییه، ئه‌گه‌ر بزانی.

مه سه له ی چواره م:

باسی راستی خوا به یه کگرتن و، ته نیا خواپه رستی و، پووجه لیلی شیرک و،
بیمرادی و ناکام خرابی هاوبه شدانه ران:

خوا ده فهرموی: ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفَلَكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ (۶۵) لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَنَّوْا فُسُوفَ يَعْلَمُونَ ﴿۶۶﴾
أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيَنْخَضِفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿۶۷﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿۶۸﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له چواره برگه دا:

(۱) - ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفَلَكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾، کاتیک سواری که شتی بوون، یاخود: سواری که شتییه کان بوون، به ملکه چیی ساغکردنه وه و له خوا پارانه وه، جاری دیکه ش گوتومانه: (الْفَلَكِ) هم به مانای به یه ک که شتی (السَّفِينَةِ) دی، هم به کومه له که شتییه ک (السفن) دی، وشه ی (الْفَلَكِ) تاک و دووان و کو تیدا هاوبه شن.
ئایا لیږه دا پاناوی کو له (رَكِبُوا) دا بو کئی ده چیته وه؟ ﴿فَإِذَا رَكِبُوا﴾، به سیاق ده زانین که مه به ست پیی هاوبه ش بو خوا دانه ره کانه، نه گه رنا نه گه ر نیشانه (قرینه) یه ک نه بی، هه موو ئه و وشانه ی کو خه لک ده گه یه نن، ده بی هه موو خه لک بگه یه نن به بی هه لاواردن، به لام جاری و هه یه سیاقیک مانایه که ی تایه ت ده کات به کومه له خه لکیکی دیارییکراوه وه که لیږه وایه، واته: کاتیک که هاوبه ش بو خوادانه ره کان سواری که شتی ده بن، یان سواری که شتییه کان ده بن، سه ره تا بیتاگایانه له خوا ناپارینه وه و بو لای خوا ناکرووزینه وه، به لام که لییان قهوما، دلسوزانه هاواری خوا ده کهن:

﴿دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾، دواى ئه وهى تووشى گرفت و كيشه و ناره چه تيبه ك دین، له خوا ده پارینه وه، گهر دنكه چيى خويان بو خوا ساغ ده كه نه وه، يانى: (أَخْلَصُوا خُضُوعَهُمْ لِلَّهِ وَحْدَهُ)، (الدِّينَ) ليره دا به ماناى ملكه چيى و ژيرده سته يى دى، ژيرده سته يى و ملكه چيى خويان بو خوا ساغ ده كه نه وه، (أَخْلَصَ يُخْلِصُ إِخْلَاصًا، فَهُوَ مُخْلِصٌ) واته: ساغى كرده وه، ساغى ده كاته وه، ساغ كرده وه، ئه و ساغ كه ره وه يه، ﴿مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾، واته: گهر دنكه چيى خويان بو خوا ساغده كه نه وه، به شى جگه له خواى پيوه ناهيّلن، ئه وه له كا تيكد ا كه تووشى ته نگانه و سه غله تيبى ده بن، هه ميشه خوا ﷻ، ئه و شتانه ي كه به عه قلّ و سه ليقه ده زانرين، ده يانقرتينى، يانى: (فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ، غَفَلُوا عَنِ اللَّهِ، لَكِنْ إِذَا وَقَعُوا فِي شِدَّةٍ، دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ) واته: هه ركات سوارى كه شتبي بوون، له خوا بى ناگابوون، به لام كه تووشى سه ختبيكه بوون، به ملكه چيى خو بو خوا ساغ كرده وه وه لى پارانه وه، ئه گهر نا يه كسه ر كه سوارى كه شتبي ده بن، به ملكه چيى بو خوا ساغ كرده وه وه لى ناپارينه وه، وه ك له شوينه كانى ديكه دا ده فهرموى: ﴿هُوَ الَّذِي يُسِرُّكُمْ فِي الْأَلْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ ﴿٢٢﴾ يونس.

خوا ﷻ، ئه و راستيانه ي له هه نديك له سووره ته كاندا، له ئايه ته كاندا باسيان ده كات به وردى، له ئايه ت و سووره تيكي ديكه دا كه هه مان راستى دووباره ده كاته وه، ئه و شتانه ي لى ده قرتينى و، جيى مه به ست باس ده كات و، ئه و شتانه ي كه له شوينه كانى ديكه دا، باسيكردوون، دووباره يان ناكاته وه.

٢- ﴿فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ﴾، كا تيک ده ربازى كردن به ره و وشكانيى، واته: له و شه پۆل و گهر ده لووله ي نيو ده ريا و ناره چه تيبانه ي كه تووشيان بووه، له نيو ده ريا دا، ده ربازى كردن به ره و وشكانيى.

(۳) - ﴿إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾، یە کسەر ئەوان ھاوبە شدادە نین.

(إِذَا) بۆ کت و پرییه (لِلْمُفَاجَأَةِ) یانی: (ابْتَدَرُوا إِلَى الشَّرِكِ قَوْرَ وَصُولِهِمْ إِلَى الْبِرِّ) واتە: یە کسەر کە گەشتنە وشکانیی، ھاوبەش بۆ خوا دادە نین.

جاری دیکەش باسم کردووە کە خۆم ئەو دیمەنەم بینووە، لە سالی (۱۹۹۸ ز) دا بوو، ئیمە لە مالتاوە چووینە (بنغازی) لە (لیبی)، لەوسەر کە گەراینەووە، لەهەر سەرە ی دوازدە سەعات یاخود زیاترمان پێچوو، لە دەریای سپی نیووەراستدا، لە سەری گەرانەووە، باو گەردەلوولیک لیی داین، وەک خوا دەفەرموی: ﴿فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ﴾ ٤٢ هود، ئەو کەشتییە زلە کە حەوت قات بوو، دەوری دوو هەزار (۲۰۰۰) کەسی دەگرت، وەک تەپەدۆریکی گچکە ئەو ئاوە گەمەو یاری پێدەکرد، هەر جاریک کە پێشەکی دادەچوو، دەمانگوت: تازە بۆ بنی دەریا دەروات، هەر کاتیک بە لای راست دا دەکەوت، بە لای چەپدا دەکەوت، یان بەرەو دوا هەڵدەگەرایەووە، زۆر مەترسییدار بوو، ئەو خەڵکە هەمووی لە خوا دەپارایەووە، تووشی وەزعیکی ناپەرەت بوو بوون بە مسوڵمان و نامسوڵمانەووە، بەلام هەر ئەوێندە کە کەوتینەووە خوشیی و، شەپۆل و گەردەلوولە کە بەسەرچوون، کە پیشتر شەو بوو، دوا یی کە پۆژمان لی بوووەو، دنیا پرووناک بوو، دەریا کش و مات بوو، خەڵک گەرایەووە سەر بەزمی پێشووی.

(۴) - ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ﴾، با بەوێ پێمانداون سپڵەو بی ئەمە ک بن، (ل) ی (لِيَكْفُرُوا) (لام التعلیل) ی پێدەگوتری، بە مانای تاکو (کَی) دی، (کَی يَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ)، تاکو سپڵە یی بکەن بەرانبەر بەوێ پێمانداون، دەشگونجی (لام العاقبة) بی واتە: سەرەنجام وایانلیتی ناسپاس و سپڵەبن، دەشگونجی (ل) لامی فەرمان (لام الأمر) بی، بەلام مەبەست پێی هەرەشە بی واتە: با سپڵە یی بکەن بەرانبەر ئەوێ پێمان بەخشیون! دوا یی دەزانن چییان بەسەردی!

(۵)- ﴿وَلِتَمَنَّوْا﴾، ههروه‌ها با رابویرن و بههره‌مەند بن، (التَّمَنُّعُ: الْإِنْتِفَاعُ الْقَصِيرُ زَمَنُهُ)، (مَتَّعَ) بریتیه له سوودمه‌ند بووئیک که ماوه‌که‌ی که‌م بێ.

(٦)- ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾، له‌مه‌ودوا ده‌زانی، ئەمه به ته‌ئکید هه‌ره‌شه‌یه، له‌مه‌ودوا ده‌زانی که چۆن سزایان ده‌ده‌ین له‌سه‌ر ئەو سیله‌یی و، بئ‌ئاگا بوونه له‌ خوا ﷻ.

ئەو ئايەتەي پيشتەر بە گشتي بۆ ھاوبەش دانەرەکان بوو، ئنجا تايبەت بۆ ھاوبەش دانەرەکانی مەككە، خوا ﷺ لە چەند شوینی دیکەش داو لیڕەش خوا ﷺ بە تايبەت ھۆزی قورەیش، کافرەکانی مەككە دەدوونی و، دەفەرموي:

[illegible]

(۸) - ﴿وَيَخْطَفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ﴾، له حالیکدا که خه لک له دهوریان ده پښتو،
ده بر دږی.

(۹)۔ ﴿أَفِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ﴾ تڄا ٿيا ٿه وانه ٻروا به پوڇ (باطل) دهه ڪن؟ (باطل) پڇه وانهي هه ڦهو، مه به ست پڻي هه موو ٿهو شتانه يه ڪه له گه ٿي سلامتدا ٿي ڪده گيريئن، ٿيا بروا به ناهه ڦي دهه ڪن؟

(۱۰) - ﴿وَبِئْسَ مَا يَكْفُرُونَ﴾، که چی به رانده ر به چاکه ی خوا سپله ن؟ یا خود (يَكْفُرُونَ) بانی: بی پروان، که چی بی پروان به چاکه ی خوا؟

(۱۱) - ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾، تیا کئی ستم‌کارتره له که سیّک که درو به ناوی خواوه هه‌لده به‌ستی؟ ته‌مه‌ش دیسان پرسیارکردنی نکو و لیلی‌کردنه، واته: هیچ که سیّک له و که‌سانه ستم‌کارتر نیه که درو به ناوی خواوه هه‌لده به‌ستی، درو هه‌لده به‌ستی که‌ش ته‌وه به‌لّین: خوا هاوبه‌شی هه‌به، خوا رو‌له‌ی هه‌به، کچی هه‌به و کوری هه‌به.

وہک لہ سوورہتی (الأنعام) دا دہفہ رموی: ﴿وَحَرِّقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ﴾ واتہ: بہ بئ زانیاری کچان و کوپانیان بو خوا دانان، دہیانگوت: فریشتہ کان کچانی خوان، شہیتانہ کان کوپانی خوان.

(۱۲)- ﴿أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ﴾، ہہروہا: یان کئ ستہ مکارترہ لہ کہ سیک کہ ہہق بہ درؤ دادہنئ کاتیک بو لای دئ، یانی دواۓ ئہوہی خوا پیغہمبہر ﷺ دہنیرئ، ئہو ہہقہی کہ پیغہمبہری خوا ﷺ پیہتی کہ قورٹانہ، بہبئ خو ماندووکردن دیتہ لایان، بئ ئہوہی ئارہقی پیوہ بکن، کہ چی ئہوان بہ درؤی دادہنئ، کئ لہوانہ ستہ مکارترہ؟ بیگومان کہس.

(۱۳)- ﴿أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾، ئایا لہ دوزہ خدا بو بیپروایان جیگای حہوانہوہ نیہ؟

ہہمزہ (أ)ی (أَلَيْسَ) بو پرسیار کردنہ بو دانپیپداہینان (تقریر)ہ، بہ زوری پرسیار کردن لہ گہل لابردن (نفي) دا (أَلَيْسَ) کہ دئ، بو پرسیار لیکردنی دان پی پیداہینانہ، کہ بہرانبہرہ کہ دہبئ دانی پیدا بینئ.

(المثوى: مَكَانُ الثَّوَاءِ وَهُوَ الْإِقَامَةُ الطَّوِيلَةُ وَالسُّكْنَى)، (مَثْوًى): بریتہ لہ شوینی تیدا نیشتہجئ بوونی دریژو تیدا حہوانہوہ، واتہ: کافرہ کان ئہ گہر شوینیک ہہبئ تیدا بحہوینہوہو نیشتہجئ بن تہنیا دوزہخہ.

ئەلیف و لامی سہر (لِّلْكَافِرِينَ) بو ناساندنہ، بہ لام ناساندنی (عہد)، واتہ: بو کافرہ کان، ئہو کافرانہی کہ دیارہ کین، کہ پیشتر قسہیان لیکراوہ.

جہریر کہ یہ کیکہ لہ شاعیرہ کان، دیارہ مہدحیی پاشاہک دہکات دہلئ:

ئایا ئیوہ باشتین کہ سیک نین کہ سواری ولاخان بووہ،

ئایا تو لہ ہہموو جیہانیان نیو لہ پت تہرتر نیہ، (یانی: بہخشنده تر نی)؟

مەسەلە ی پێنجەم:

ئەوانە ی لە پێی خودادا تێدەکوشتن، خۆی میهرەبان پێبازەکانی خۆیان
پیشان دەدات و، بە دڵنیایی خوا لە گەڵ چاکە کاران دایە:

خوا دەفەرموی: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (٦١)

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە سێ برگەدا:

١- ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا﴾، ئەوانە ی لە پێناوی ئێمەدا تێدەکوشتن، لێرەدا (وَالَّذِينَ)
(الْإِسْمُ الْمَوْصُولُ هُنَا مِمَّا تَزَلَّ الْمُعَرِّفُ بِلَامِ الْعَهْدِ) (الذین) (إِسْمُ الْمَوْصُولِ) ه، بەلام لە شوێنی
ناویکە بە (أل) ی (عهد) پێناسە کرابێ، یانی: ئەو کەسانە ی کە، (کە دەزانین کین)، لە
پێناوی ئێمەدا تێدەکوشتن.

(جَاهَدُوا) واتە: تیکۆشاوان و ئەوپەری توانای خۆیان بە کارهێناوه، (فِينَا) واتە:
لە پێناوی ئێمەداو لەبەر ئێمە، کەواتە: دوو خەسلەتیان هەبوون:

١- تیکۆشاوان و پەنجیان داوهو خەباتیان کردوه، خۆیان ئەوپەری ماندوو کردوه.

٢- تیکۆشانه کەشیان تەنیا لە پێناوی خوادا بووه.

کە مەبەست لە جیهاده کەیان خۆپراگری بووه لەسەر ئازارو ناپههتیی و،
بەلاو بەرپەرچ دانەوهی دوژمنان و...هتد.

٢- ﴿لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾، بە دڵنیایی پێبازەکانی خۆمانیان پیشان دەدەین.

(لَنَهْدِيَنَّهُمْ) (ل) کە بۆ سوێندە (لَامِ الْقَسَمِ)، نوونه کەش بۆ تەئکیدە، واتە: بە
دڵنیایی پێبازەکانی خۆمانیان پیشان دەدەین، واتە: ئەو پێبازانە ی کە جیهادو
خەباتیکی راست و دروستیان لێوه بکەن، ئەو پێبازانە ی کە دەیانگەیهنن بە
ئامانج لە دنیاداو، دەیانگەیهنن بە پەزنامەندیی ئێمە لە پۆژی دوایی دا.

﴿لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾، ئاماژەشی تێدايە کە ئەوانەى دەیانەوێ لە پێناوی خوادا
پەنج بەدن، خەبات بکەن و، دەیانەوێ کۆچ بکەن، خوا پێى کۆچ کردنیان بۆ
ئاسان دەکات و، زەمىنەیان بۆ خوێش دەکات.

۳- ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾، بە دنیایی خوا لەگەڵ چاکەکاراندا، بە تەئکید ئەم
لەگەڵدا بوونە، لەگەڵدا بوونیکی تاییبەتە، لەگەڵدا بوونی مشوور لێخواردنە، ئاگا لێبوونە،
سەرپەرشتیاریی کردن و هاوکاریی کردنە.

گوتراو: (مَنْ عَمِلَ مِمَّا عِلِمَ، وَرَزَّاهُ اللَّهُ عِلْمَ مَا لَمْ يَعْلَمْ) واتە: هەر کەسێک کار
بکات بەوێ دەیزانی، خوا ئەوێشی کە نایزانی فێری دەکات، زۆرجار ئێنسان لە
ئێشدا فێرە ئێش دەبێ، لە ئەنجامی کارکردن دا بەو زانیارییەى کە پێت دراو،
دەرگای زانیاریی دیکەت لێ دەکرێتەو.

(القرطبي) لەو بارەو ئەو شوێنەوارەى هێناو لە تەفسیرەکەیدا^(۱)، دەلێ:
گوتراو: سوفیانی کۆری عوینە بە عەبدوللای کۆری موبارەکی گوتە: هەر
کاتیک بینیت خەلک کەوتبوونە پراچیایی لە شتێکدا، تۆ پرسیار لە موحامەدەکان
بکە، (لە تیکۆشەران بکە) لەوانەى کە سەنگەر نشین، چونکە خواى بەرز
دەفەرموێ: ﴿لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾، بە دنیایی ئەوانە پێنمایی دەکەین، پێیان
پێشان دەدەین، دەیانخەینە سەر پێکەکانمان، ئەو پێیانەى کە بە پزماهندی
ئێمەیان دەگەیهنن.

منیش لە کۆتایی دا، لە بارەى ئەم ئایەتە موبارەکەو دەلێم:

خوا ﷻ دوو شتی داناون بۆ بەندەکان:

۱- (جَاهِدُوا) ئەوپەری توانای خوێان بە کار هێناو، چونکە (جِهَادٌ: بَذْلُ أَقْصَى مَا فِي الْوَسْعِ)
(جِهَاد) بە کارهێنانی ئەوپەری توانایە، بەندەکان ئەوپەری توانای خوێان بە کارهێناو.

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۳، ص ۲۹۴.

۲- (فینا) له پیناوی ئیمه‌دا، له پیناوی پازیی کردنی خوادا، یانی: له پیناوی به‌ده‌ست هینانی په‌زامه‌ندی خواداو بو پازیی کردنی خوا.

که‌واته: له‌به‌نده‌کانه‌وه: به‌کاره‌ینانی ته‌وپه‌ری توانا، به‌ساغی و خوا پی مه‌به‌ست بوونه‌وه.

له‌لایه‌ن خوای په‌روه‌ردگاریشه‌وه، دوو به‌لین و موژده‌ دراوون:

۱) ﴿لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلًا﴾، ریه‌کانی خو‌مانیان پیشان ده‌ده‌ین، ده‌یان‌خه‌ینه‌ سه‌ر ریه‌کانی خو‌مان، ته‌و ریه‌انه‌ی که ده‌یان‌گه‌یه‌نن به‌ په‌زامه‌ندی ئیمه، به‌ هینانه‌دی ئامانجه‌ شه‌رعیه‌کان.

۲) ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾، به‌ دنیایی خوا له‌گه‌ل چاکه‌کاراندایه، به‌ له‌گه‌لدا بوونیکی تاییه‌ت ناگای لینانه، مشووریان لی ده‌خوات، هاوکاریان ده‌بی.

وه‌ک پیش‌تریش گوتمان: لیره‌ ده‌فه‌رموی: ﴿سُبُلًا﴾ ریه‌کانی ئیمه، بی‌گومان ریی خوا هه‌ر یه‌کیکه، که ریی ئیسلام و قورئان و شه‌ریعه‌ته، به‌لام لیره‌دا (سُبُلًا) واته: ته‌و ریه‌انه‌ی که ته‌وان ده‌یان‌گه‌یه‌نن به‌ر بو تیکو‌شانیان له‌ پیناوی ئیمه‌دا، که سه‌ره‌نجام ته‌و ریه‌انه‌ بیان‌گه‌یه‌نن به‌ ئامانجه‌ شه‌رعیه‌کان، که خوای په‌روه‌ردگار لینان پازیه‌و په‌زامه‌ندی خویان تیدایه.

که‌واته: له‌و ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ وه‌رده‌گیری: که له‌ ئیمه‌ هه‌ره‌که‌ت، له‌ خوا به‌ره‌که‌ت، له‌ ئیمه‌ جوولان، له‌ خوا ﴿يَا رَمَةَ﴾ یارمه‌تیدان.

هه‌روه‌ها له‌و ئایه‌ته‌ ته‌وه‌ش وه‌رده‌گیری: که کارکردن بو خوا، مایه‌ی به‌رچاو پروونی و هیدایه‌ت درانه، که‌سی‌ک کار بو خوا بکات، له‌ پیناوی خوادا خو‌ی ماندوو بکات، ده‌بیته‌ مایه‌ی ته‌وه‌ که خوا به‌رچاو پروون بکات و به‌ر پی خو‌ی بیینی، راست و چه‌پی لیک بکاته‌وه‌و، خوا له‌ دینی خو‌یدا، سه‌ر راست و شه‌ره‌زای بکات.

خو بە لوتف و کەرەمی خوۆ، ئیمە لەو کەسانە بگێڕی کە ئەوپەری توانایان بەکار دێنن لە پێناوی خوا، بە دڵسۆزانە، بە ساغی، ھەروەھا خوا لەو کەسانەمان بگێڕی کە ھەردەم ھەول دەدەن لە ئایین و بەرنامە ی خوادا بەرچاو پوونتربن، زاناتربن، شارەزاتربن، بۆ ئەوەی ھیچ شتێک نەئێن و ھیچ شتێک نەکەن، کە ئایینی خوا پێی پازی نەبێ و، جیگای پەزنامەندیی خوا ی پەروەردگار نەبێ و، دوور بێ لە سروشتی ئایینی خوا، کە بە تەئکید ھەر شتێک جیگای پەزنامەندیی خوا نەبێ، خوا بەرە کەتی ناخاتی و، ھەر شتێک پێچەوانە ی سروشتی ئایینی خوا بێ، بێگومان لە جیاتی ئەوەی خزمەت کردن بێ بە ئایین و بەرنامە ی خوا، دەبێتە ھۆی ناشیرینکردنی ئایینی خوا ی بەرزو مەزن و، دەبێتە ھۆی ئەوە کە خەڵک لەو ئایین و بەرنامە یەک و راستە دوو دڵ و دڕدۆنگ بن و، بکەونە گومانەو، خوا ھەمپارێزی ئەوەی کە بێنە مایە ی دوور خستەوێ خەڵک و سەلمانەوێ خەڵک لە ئایینی خوا، بە ھۆی قسەو کردارو ھەلوێستی ناشایست و نەگونجاو، لە گەڵ سروشتی بەرزو پاک و بێوێنە ی ئایین و بەرنامە ی خوا ی پەروەردگاردا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

نیوهرۆک

- پیشە کی ئەم تەفسیرە بە گشتی..... ۵
 بەرچاو پوونییە کی گرنگ لە بارە ی ئەم تەفسیرە وە..... ۱۰
 پیشە کی ئەم بەرگە..... ۱۲

تەفسیری سوورەتی القصص

- دەستپێک..... ۱۷
 پێناسەی سوورەتی (القصص) و بابەتەکانی..... ۱۷
 (۱)- ناوی ئەم سوورەتە:..... ۱۷
 (۲)- شوێنی دابەزینی:..... ۱۸
 (۳)- ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزیندا:..... ۱۹
 (۴)- ژمارە ی ئایەتەکانی:..... ۲۱
 (۵)- نیوهرۆکی:..... ۲۱
 (۶)- تاییبەتە ندییەکانی:..... ۲۱
 (۶)- دابەشکردنی ئەم سوورەتە بوو دە (۱۰) دەرس:..... ۲۵
 کورتە باسیک: مووسا و هاروون (علیهما السلام) و چەند زانیارییە ک لە بارە ی خۆیان و
 گەلە کە یان و، فیرعەون و دارو دەستە کە یەوە..... ۲۷
 تەوهری یە کەم: قوئاغەکانی ژیان و بەسەرھاتی مووسا و هاروونی برای (علیهما السلام) و
 گەلە کە یان، لە قورئان دا..... ۲۸
 ھەرۆھە دوو بەسەرھاتی دیکە ی مووساش عليه السلام ھەن:..... ۳۳
 تەوهری دووھەم: ژمارە ی ناوھێنرا نی مووسا و هاروونی برای (علیهما السلام) لە قورئاندا..... ۳۵
 أ- مووسا:..... ۳۵
 ب- هاروون:..... ۳۹
 تەوهری سێیەم: پوختە یە ک لە ژیان و بەسەرھاتی مووسا عليه السلام لەبەر رۆشنایی تەوہرات

۴۱.....(په پیمانی کۆن) دا.....

۴۲..... ۱- په چه له کی دووری مووسا و، هوئی له دایک بوونی مووسا عليه السلام له میسر:.....

۵۷..... **دهرسی یه کهم**

۵۹..... پیناسه ی ئهم دهرسه

۶۰..... مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان

۶۰..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

۶۲..... مانای گشتیی ئایه ته کان

۶۹..... مه سه له گرنگه کان

کورته باسیک: ده (۱۰) هه لوه سته ی گرنگ له بهردهم ئهو چوار ئایه ته ی سه ره تای

۷۵..... (القصص) دا.....

۸۳..... شیکردنه وه ی ئهم دوو ئایه ته له پینچ برگه دا:.....

۸۷..... چوار نیعمه ت و چاکه ی گه وری خوا

۸۷..... بو گه لی چه وساوه ی مووسا عليه السلام

۹۱..... **دهرسی دووهم**

۹۳..... پیناسه ی ئهم دهرسه

۹۴..... مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان

۹۵..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

۹۸..... مانای گشتیی ئایه ته کان

۱۰۸..... مه سه له گرنگه کان

کورته باسیک: پوونکردنه وه یه ک دهر باره ی (فؤاد) و (قلب)

۱۲۰.....

۱۲۵..... **دهرسی سییه م**

۱۲۷..... پیناسه ی ئهم دهرسه

۱۲۸..... مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان

۱۲۹..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

۱۳۱..... مانای گشتیی ئایه ته کان

۱۴۱..... مه سه له گرنگه کان

۱۴۸.....سى ھەلۋەستەى گرنىگ

۱۵۷.....**دەرسى چوارەم**

۱۵۹.....پېناسەى ئەم دەرسە

۱۶۰.....ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان

۱۶۱.....شىكرنەۋەى ھەندىك لە وشەكان

۱۶۴.....ماناى گشتىي ئايەتەكان

۱۶۷.....مەسەلە گرنىگەكان

۱۸۳.....**دەرسى پېنجەم**

۱۸۵.....پېناسەى ئەم دەرسە

۱۸۶.....ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان

۱۸۷.....شىكرنەۋەى ھەندىك لە وشەكان

۱۹۰.....ماناى گشتىي ئايەتەكان

۱۹۳.....مەسەلە گرنىگەكان

۲۰۷.....**ھوكم و ھىكمەت و پەندەكانى ئەم پېنج قۇناغەى بەسەرھاتى مۇوسا ﷺ**

۲۲۵.....بىرەۋەرىيەكى خۇم:

۲۶۷.....**دەرسى شەشەم**

۲۶۹.....پېناسەى ئەم دەرسە

۲۷۰.....ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان

۲۷۱.....شىكرنەۋەى ھەندىك لە وشەكان

۲۷۲.....ماناى گشتىي ئايەتەكان

۲۷۶.....مەسەلە گرنىگەكان

۲۹۲.....كورتە باسپىك لە سى سەرنىج دا

۲۹۷.....**دەرسى ھەتتەم**

۲۹۹.....پېناسەى ئەم دەرسە

۳۰۰.....ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان

۳۰۲.....شىكرنەۋەى ھەندىك لە وشەكان

- ۳۰۴..... ھۆي ھاتنه خوارەوھي ئايەتەکان.....
- ۳۰۵..... چيروۆكي مسوّلمانبووني سەلمانى فارسيى .....
- ۳۱۸..... ماناي گشتيى ئايەتەکان.....
- ۳۲۶..... مەسەلە گرنگەکان.....
- ۳۵۰..... كورته باسيك: ئەم ئايەتەنە بەسەر كيدا دەچەسپن؟!.....
- ۳۵۳..... دە (۱۰) سيفەتى ئەو خاوەن كتيبانەي كە خوا ﷻ باسيان دەكات .....
- ۳۵۵..... **دەرسى ھەشتەم**.....
- ۳۵۷..... پيناسەي ئەم دەرسە .....
- ۳۵۹..... ماناي دەقاو دەقى ئايەتەکان.....
- ۳۶۱..... شيكرنەوھي ھەنديك لە وشەکان.....
- ۳۶۳..... ھۆي ھاتنه خوارەوھي ئايەتەکان.....
- ۳۶۵..... ماناي گشتيى ئايەتەکان.....
- ۳۷۴..... مەسەلە گرنگەکان.....
- ۳۷۶..... كورته باسيك: لە پينچ سەرنجدا .....
- كورته باسيك لە بارەي بەھرەمەند بووني خەلکي مەككە و دەورووبەريەو، لە ھەرەمي مەككە .....
- ۳۸۵.....
- ۴۰۹..... **دەرسى نۆيەم**.....
- ۴۱۱..... پيناسەي ئەم دەرسە .....
- ۴۱۲..... ماناي دەقاو دەقى ئايەتەکان.....
- ۴۱۳..... شيكرنەوھي ھەنديك لە وشەکان.....
- ۴۱۵..... ماناي گشتيى ئايەتەکان.....
- ۴۲۰..... مەسەلە گرنگەکان.....
- ۴۳۳..... **دەرسى دەيەم**.....
- ۴۳۵..... پيناسەي ئەم دەرسە .....
- ۴۳۶..... ماناي دەقاو دەقى ئايەتەکان.....
- ۴۳۷..... شيكرنەوھي ھەنديك لە وشەکان.....

مانای گشتی ئایه ته کان ۴۳۷
مه سه له گرنگه کان ۴۴۱

ته فسیری سووره تی العنكبوت

ده سپیک ۴۵۵
پیناسه ی سووره تی (العنكبوت) و بابه ته کانی ۴۵۵
(۱) - ناوی ئەم سووره ته: ۴۵۵
(۲) - شوینی دابه زینی: ۴۵۶
(۳) - ریزه ندیی له موصحه ف و دابه زین دا: ۴۵۷
(۴) - ژماره ی ئایه ته کانی: ۴۵۷
(۵) - نێوه رۆکی: ۴۵۷
(۶) - تاییه مه ندیه کانی: ۴۵۸
(۷) - دابه شکردنی بۆ چه ند ده رسیک: ۴۶۰

ده رسی یه که م ۴۶۳

پیناسه ی ئەم ده رسه ۴۶۵
مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان ۴۶۶
شیکر نه وه ی هه ندیک له وشه کان ۴۶۸
هۆی هاتنه خواره وه ی ئایه ته کان ۴۶۹
مانای گشتی ئایه ته کان ۴۷۲
مه سه له گرنگه کان ۴۷۹
کورته باسیک له باره ی تاقیکردنه وه ی خواوه بۆ به نده کانی ۴۹۸
ته وه ری یه که م: پیناسه ی تاقیکردنه وه، بواره کانی، هه میی بوونی، حیکمه تی، هۆکاری تیدا
که وتنی، هۆکاری تیدا ده رچوونی ۴۹۸
ته وه ری دووهم: هه وت راستی گرنگ له باره ی تاقیکردنه وه ی خواوه بۆ به نده کانی... ۵۰۵
ته وه ری سییه م: سێ ئاگاداری پێویست، بۆ ئه وه ی له تیگه یشتنی تاقیکردنه وه دا، به
هه له دا نه چین ۵۱۴

دهرسی دووهم..... ۵۲۵

- ۵۲۷..... پیناسه‌ی ئەم دەرسه
- ۵۲۸..... مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان
- ۵۳۰..... شیکرنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان
- ۵۳۱..... مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان
- ۵۴۱..... مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان
- ۵۴۳..... کورته باسی‌ک له چه‌وت کورته سه‌رنج دا

دهرسی سییه‌م..... ۵۶۷

- ۵۶۹..... پیناسه‌ی ئەم دەرسه
- ۵۷۰..... مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان
- ۵۷۲..... شیکرنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان
- ۵۷۴..... مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان
- ۵۸۳..... مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان

دهرسی چواره‌م..... ۶۰۵

- ۶۰۷..... پیناسه‌ی ئەم دەرسه
- ۶۰۸..... مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان
- ۶۱۰..... شیکرنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان
- ۶۱۲..... مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان
- ۶۲۰..... مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان
- ۶۲۴..... چه‌ند زانیارییه‌ک له باره‌ی جال‌جالۆکه‌و ماله‌که‌یه‌وه
- ۶۲۹..... کورته باسی‌ک له باره‌ی نوێژه‌وه
- ۶۲۹..... یه‌که‌م: نوێژ چییه‌؟
- ۶۳۰..... دووهم: پله‌و پایه‌ی نوێژ:
- ۶۳۷..... سییه‌م: مه‌به‌ستی به‌رپاکردنی نوێژ چییه‌؟
- ۶۳۹..... چواره‌م: حوکمی کردن و نه‌کردنی نوێژ:
- ۶۴۳..... پینجه‌م: به‌رپاکردنی نوێژ (إقامة الصلاة) چییه‌و چۆنه‌؟

- ٦٤٤..... ئایا حیکمەتی بەکارهێنانی ئەو جوۆره تەعبیره چییه؟
- ٦٤٨..... شەشەم: چۆن نوێژ بەرپادەکە؟
- ٦٦٢..... حەوتەم: بەرھەمەکانی نوێژ بەرپا کردن
- ٦٨٣..... دەرسی پێنجەم و کۆتایی
- ٦٨٥..... پێناسە ی ئەم دەرسە
- ٦٨٦..... مانای دەقاو دەقی ئایە تەکان
- ٦٨٨..... شیکرنەوێ هەندیک لە وشەکان
- ٦٨٩..... مانای گشتیی ئایە تەکان
- ٦٩٧..... مەسە لە گرنگەکان

ڤاڤەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

لە نۆزە کۆمەڵایەتیەکان بەکەلتان

Stay in touch on social media

نەن مەکم عیز موافق التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

AliBapir/ عەلی بابیر

کەتالی

ڤاڤەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

Telegram WhatsApp Phone

ڤاڤەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر